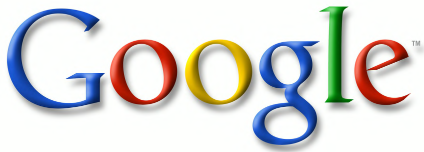

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 07591202 6

IOANNIS IACOBI REISKE
ANIMADVERSIONVM
AD
GRAECOS
AVCTORES

VOLVMEN SECVNDVM

QVO

LYSIAS ET PLVTARCHI

OPVSCVLA MISCELLANEA

PERTRACTANTVR.

LIPSIAE

LITTERIS LOEPERIANIS

1759.

PRAEFATIO.

Dudum fuit typis excusum hoc animadversionum mearum ad Graecos Auctores volumen secundum; quo tamen minus ederetur, intercesserunt cum alia, tum novum vitae genus, nova studia, in quae nuper coniectus sum. Dabo tamen operam vt, si fieri possit, brevi tertium quoque volumen succedat, in quo posteriores ad Herodotum curae chorum ducent, et retractationes Thucydideae inerunt, agmen claudent aut ad Aristidem, aut ad Diogenem Laertium observata. Valete Lectores. Scr. Lipsiae d. 15. Febr. 1759.

IOHANNIS IACOBI REISKE

AD

LYSIAM

ANIMADVERSIONES.

PRAEFATIO.

Non multi ſunt anni, ex quo curanda Lyſiae ſplendida editione de re literaria ipſoque illo egregio Atticae eloquentiae exemplo atque magiſtro praeclare meritum eſt par virorum illuſtre, *Taylorus* & *Marklandus*, Angliae decora; graece ambo doctiſſimi, monumentiſque ingenii immortalibus, iiſque non paucis, clari, privatim ſuis quiſque dotibus pollentes. Taylorum Attici juris peritia uſuſque commendat oratorum, qui Athenarum fora olim facundia ſua circumagebant. Marklandi ſubtile ingenium & ſagax in hoc vaſto velut pelago Graecae literaturae ſaepe ſalubriter coecos ſco-

pulos & brevia obſervat, & vitare jubet, ubique catum & cautum, etiam ubi opus non eſt, alto profundo. Magna utique, quis neget? hominum doctiſſimorum de Lyſia merita. Res ipſa loquitur. Quare non defuturos praevideo, qui mirentur poſt meſſem tantam tamque nuperam, ſpicilegium emendationum me proferre, ipſi paene meſſi par. Iudicium de meis animadverſionibus publicum me haud decet privato meo occupare. viſus tamen mihi ſum maculas in Lyſia, quantumvis a balneo recente, non paucas neque contemnendas obſervaſſe, quas eluere pro ingenii modulo ſategi. Anglorum cenſorem profiteri nolui, quamvis eorum omnia non probem. Factum quidem interdum eſt, ut quales, mihi viderentur eorum nonnullae conjecturae, modeſte ſignificarem: ſed id tum ſolummodo factum fuit, quum, quod adderem,

derem, in promtu esset. ubi autem aut non haberem meliora, aut cum vulgata faciendum existimarem esse, tacui. Qui deinceps Lysiam aut denuo totum reddent, aut alias obiter attingent, integrum illi, ut de me, sic de Anglis, judicium exercento. Saepe verbis atrocior, & calidior mihi visus fuit Taylorus, quam aut res poscebat, aut virorum, quos increpat, excellentia de literis merita ferebant. Quae res tanto acerbior nobis accidit, tantoque minus virum egregium decet, si censura insontes vexat. Quam inclementer, e. c. p. 70. Palmerius vapulat, recta suadens. Nae surget aliquando cerebrosus aliquis, qui ferulam in magistrum inconsultum retorqueat. Qui porro fiat ut ambo Viri docti toties easdem in conjecturas deferantur, casune fortuito, an communicatis inter se consiliis, haud equi-

dem dixerim. Nulla tamen res inter criticos uſu venit frequentius, quam ille in eaſdem conjecturas multorum conſenſus ſpontaneus. Videntur mihi laudati toties duumviri eſſe quod Arabes in proverbio ajunt بعيرا بركا وقعنا وقاما معا *duo gemini cameli, procumbentia & exſurgentia ſimul.*

AD

AD LYSIAE

Orat. I.

2. 1 *ed. Taylori* f. αὐτοῖς εἴητε, εἰ ἦτε τοιαῦτα. 5 aut πάσας τὰς ζημίας, aut τὰς νομιζομένας, aut τὰς μεγίστας ζημίας. *nullum non poenarum genus*, aut *poenas a legibus constitutas*, aut *vel maximas quasque poenas*.

3. *ult.* ἔργων] f. ὀργῶν, *tantarum irarum*, hoc est, animadversionum judicialium. ὀργὴ est vox forensis, saevitiam judicis in reum crimine dignam & adaequatam significans. v. tamen p. 83. 2.

5. 2 nil putem hic oportere mutari. sententia est, *ut neque, quo aegre illi fieret, quidquam admitterem, neque illi admodum liberum esset pro lubitu, quicquid vellet agere.* Particula λίαν significat, non omnem libertatem fuisse mulieri a marito ademtam, sed nimiam praecisam. 6 ταύτην τὴν οἰκειότητα. 8 ἀγαθὴ] mallem ἄγαν.

6. 9 συνειθισμένον ἡμῖν ἦν.

8. 2 τὴν κλεῖν ἐφέλκεται] *clavem secum sumit abiens.*

9. 7 post ἐμῆς excidit προϊόντα, aut ἐξιόντα. *penult.* lectio cod. Coislin. τὴν σὴν γυναῖκα confirmatur a p. 10. 3.

11. 1 ὀυδέποτε] subaudi πρότερον, quod nescio an addi debeat. 2 μου] mallem μοι.

12. 5 βουλοίμην. 9 τότε ἤδη bene habet, & est nota gravisque formula *tunc tandem aliquando*. *ult.* τὸν χρόνον, quod etiam Philelphum in animo habuisse, ejus interpretatio prodit.

13. 1 Colligas e Taylori & Philelphi interpretationibus, eos statuisse καὶ οἷς legendum esse. verum vulgata bene habet, & posterius οἷς τρόποις προσίοι est prioris τὰς εἰσόδους superenarratio. *introitus*, hoc est, *quibus opportunitatibus, praetextibus & formis vestitus alias aliis accederet*. tam late enim patet vocabuli τρόποι vis. 6 πρὸς ἐμὲ bene habet, *ad me*, *mecum pactus*. Voluit forsitan Stephanus πρὸς ἐμοῦ dare, *a me promissis*, quod non improbaverim. *antepen.* post πέντε videntur haec verba excidisse: καὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ τὸν μοιχὸν ἔλαβον.

14. 2 ἀφιγμένος] subaudi ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ, *egressus tam tarde ex agro*, vel *degressus agro*. ἀφικνεῖσθαι haud raro idem est atque ἀπέρχεσθαι, *decedere*, *abire*. v. Xenophont. Hist. Gr. p. 627. 23. 3 τῶν ἐπιτηδείων. repetierunt viri docti a masculino οἱ ἐπιτήδειοι, *amici*, *necessarii*; sed est neutrum. Euphiletus Sostrato, ut ad se deverteret, eo persuadebat, quod diceret, eum domi suae, si tam sero diei veniret, coena jam absumta, nihil, unde vires itineris molestia exhaustas reficeret, inventurum esse. itaque secum coenatum iret. Igitur quas res narrat haec oratio, eae aestate contigerunt, & Athenienses, aestate quidem, solebant ante solis occasum coenare. τὰ ἐπιτήδεια sunt esculenta & potu-

potulenta, verbo, alimenta, cibaria. v. Dio Caſſ. p. 104. 66. & 87. & alibi paſſim. *ibid.* ἐκέλευον ἐμοὶ συνδειπνεῖν. 10 οὐκ ἔνδον. v. p. 23. 1. *quoſdam reperiebam, praeſentes quidem Athenis, at domo abſentes, alios plane peregre profectos.*

15 *ult.* ποδηγῆς] f. πρηνὴς, vel potius πρὸ τῆς κλίνης, vel πρὸ τῆς εὐνῆς, aut κοίτης. Cogitavi quoque ἀπὸ μιᾶς πληγῆς, *ab uno ictu.*

16. 2 σιδήριον. ut p. 23. 5. σίδηρος eſt ferrum, metallum, ſed σιδήριον inſtrumentum ferreum vulnerare & occidere potens. 5 ψευδόμενοι οἱ καὶ τὰ τοιαῦτα.

17. 6 ὑφ' ὑμῶν, *a vobis.* omnibus Athenienſibus. nam non ſolos in ea cauſſa & in Delphinio judicantes appellabat. Si Taylori interpretationem praeferas, potius ἐφ' ἡμῶν, *aetate noſtra,* oportebit legi.

18. 2 f. ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς τάττειν, ἐποίησεν ἄν. id eſt, ἔταξεν ἄν. *ſi potuiſſet poenam graviorem peccantibus in uxores ingenuas ſcribere, ſcripſiſſet procul dubio.* 4 τὴν αὐτὴν, ἣν [vel τῇ] καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς, ἠξίωσε γίνεσθαι. ſubaudi καὶ ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς. 7 διπλῆν] duplum ſcil. ejus, quod pendere tenetur ille, qui ſervo vim infert corpori. *antep.* poſt αἷσπερ videtur τοὺς πείσαντας deeſſe. Legem hanc brevitate dictionis, ut fere ſunt leges omnes, ſubobſcuram ita fere explices & integres: ἐὰν δὲ γυναῖκας [βίᾳ τις αἰσχύνῃ,] ἐφ' αἷσπερ τοὺς πείσαντας, [vel τοὺς πειθοῖ διαφθείραντας] ἀποκτείνειν ἔξεστιν, ἐνέχεσθαι [τοὺς βιασαμένους] ἐν τοῖς αὐτοῖς, [ἐν αἷσπερ ἐνέχονται οἱ παῖδας ἐλευθέ-

ρὸς βίᾳ αἰσχύναντες]. sententia legis haec est: quisquis corpora libera per vim stupret, ei pendendum esse duplum illius mulctae, quae irrogatur corpora servilia stuprantibus. eadem poena quoque teneri [dupli scil. praestandi] illos, qui uxores ingenuas vi stupraverint, quas qui fraude & verborum lenociniis pellexerint, ut morem sibi gerant, eos occidere licere. *ult.* τῶν μὲν γὰρ] scil. τῶν πειθόντων.

19. 1 τῶν δὲ] scil. τῶν βιαζομένων.

20. 5 περὶ bene habet, & saepe locum praepos. ὑπὲρ obtinet. *ult.* est aliquid in ratiocinii nexu obscurum & hians, ut vim & consequentiam ejus non satis pervideam. Praemissa videntur flagitare ȣ̓ δεδιέναι. quid enim liquidius & expeditius, quam sic ratiocinari: *si moechos puniri non sinetis, efficietis fures. nam quisquis furandi caussa domum aliquam ingredietur, dicet, se non furandi caussa, sed corrumpendae uxoris, venisse. Scient enim leges de adulteriis flocci non faciendas, & vestrum judicium, ut lene in moechos, formidandum non esse.* Sic prono fluunt alveo omnia, neque officiunt sequentia: αὕτη γὰρ — *nam*, pergit: *si rei a vobis dimissi fuerint, qui estis judices totius urbis judicum omnium spectatissimi, non est, quod a ceteris extimescant.* Caeterum veterem lectionem ἐπὶ πάντων, tantum abest, ut ego quidem moverim, ut potius recens introductae praeferam. nam ἐπὶ πάντων idem est atque ἐν πᾶσι. Iam vero si dicere licet ἐν πᾶσιν κυριωτάτη, scil. ἐστὶ, [saepe omittitur Verbum substantivum, idque in elegantiis habetur] licet quoque ἐπὶ πάντων κυρ. dicere.

21. 1 σκέψασθε] nimis hoc abruptum. asseverare non ausim, nihil hic deesse.

22. 8 κελεῦσαι. ob praecedens γενέσθαι. 11 ὡς οἰκίαν τινὸς τῶν φ.

23. *antepen.* γραφαὶ sunt *caussae publicae criminum in totam civitatem commissorum.* v. Harpocrat. v. γραφή. quapropter subjicit Lysias, adversarium nunquam tentasse se urbe exigere, tum infert, neque sibi caussam privatam dixisse. Hoc ideo duxi monendum, quia discrimen γραφῆς & δίκης in Latina interpretatione non satis expressum video.

24. 1 aut delendum μὲν, aut cum αὖ mutandum. 4 οὐδέ. *ne viderim quidem.* nam οὔτε requireret alterum adhuc οὔτε sequens.

25. 3 ταῖς μεγίσταις ζημίαις. 6 οἱ] mallem εἰ, ob sequentia οἱ δ' ἀγῶνες. In his enim constructio paullo implicatior & elocutio durior erit, si οἱ servetur.

ORATIO II.

29. *antepen.* f. μεγάλης ὠφελείας ἐλπίδι παραλαβοῦσαι.

30. 3 ἔδοξαν rectum esse monstrat adjunctum εἶναι. quod si Marclandi conjecturam admitteres, ἔδειξαν mutandum esset cum οὖσαι. ἔδειξαν οὖσαι γυναῖκες, id est, ἔδειξαν ὅτι εἰσὶ γυναῖκες. v. p. 51. *ult.*

31. *penult.* εἴ τι ἠδίκουν οἱ ἀποθανόντες, δίκην ἔχειν. redit ἐκείνους ad Cadmeos vel Thebanos. & qui poenas ab altero repetiit, non qui dedit alteri,

alteri, ille dicitur δίκην ἔχειν *satisfactionem habere.*

32. 1 μιαινομένων] per carnes cadaverum insepultorum ab avibus rapacibus per templorum tecta dilatas & sparsas.

33. 3 κοινῆς ἐλπίδος] omnes enim homines sperant fore, ut fato suo defuncti a superstitibus sepeliantur. 9 vid. ad p. 53. 2. dicenda. *penult.* ἆθλα sunt ipsa Argivorum cadavera.

35. 1 posset quidem ἐν subaudiri, nullus tamen dubito, Lysiam dedisse αἰσχυνομένων μὲν ἐπὶ τοῖς ἔργοις. 3 recte monent codices, qui ἐπὶ τῶν βωμῶν praestant. nam si vulgatam tuearis, deerit nomen numinis, ad cujus aram consedeint Heraclidae.

36. *penult.* ἄνδρες arcte cohaeret cum γενόμενοι, non cum ὁποῖοι. *quales essent futuri, posteaquam virilem aetatem adiissent.* in δίκαιον εἶναι subauditur τὸ αἱρεῖσθαι κίνδυνον ὑπὲρ τῶν Ἡρακλειδῶν ex insequentibus.

37. *penult.* ἱκετεύσαντα. *qui ipse fuisset olim supplex.* si bene memini, fuit ipse Eurystheus olim Athenis supplex. sed tota historia memoriae non succurrit. forte ejus rei habet aliquid Euripides.

38. *ult.* aut loco τε leg. est μὲν, aut loco δὲ p. 39. 4. leg. τε.

39. 6 ὁμόνοιαν.] f. εὐδαιμονίαν. *omnium libertatem esse felicitatem maximam. ult.* necessario faciendum cum illis codd. qui Accusativos hic loci vulgatis Dativis praeferunt.

40. 6

40. 6 mallem veterem lectionem διεκινδύνευσαν servatam fuisse. Ter enim Graeci domi suae cum Persis pugnarunt, Marathone, ad Salaminem & ad Plataeas, quas tres pugnas quoque Noster eodem ordine exsequitur.

42. *antepen.* f. ἐ λογισμῷ χρώμενοι, εἰδότες — *ult.* non video, quare proba lectio περὶ τῶν ἀγαθῶν *sermonem de fortibus viris* sollicitetur.

43. 3 πυθέσθαι] scil. τοῦτο. non exspectabant, donec socii sui rescirent hostem irrupisse. Recte Latina sententiam hic loci reddunt.

44. *antepen.* ἐν τῇ αὐτῶν rectum est tueorque. Ejus superenarratio est insequens παρὰ τοὺς ὅρους τῆς χώρας. *in suo solo, penes ipsos suae.* (Atticae) *ditionis terminos, statuerunt devictorum barbarorum monumenta.* Recte locum hunc accepit Philelphus. Nulla pacta, nulla fides jurejurando consecrata Graecis ad Persas fuit. quare neque ὅρκους admittenda lectio, sed cohaeret παρὰ τοὺς ὅρους cum ἐν τῇ αὐτῶν & cum ἔστησαν. Verborum in vulgatis paulo conturbatior est ordo, qui sic poterat facili opera complanari: καὶ ἔστησαν ἐν τῇ αὐτῶν, παρὰ τοὺς ὅρους τῆς χώρας, ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τρόπαια τῶν βαρβάρων, ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων.

45. 2 debebat potius dicere τὴν ἑαυτῶν νίκην, sed paullo negligentior & imprudentior hic quidem loci Auctor τῶν προγόνων dixit, respectu sui & sibi aequalium, non hominum Marathonia pugna defunctorum.

46. 8 f. τὰ φύσει ἄπορα πεφυκότα. facile tamen potest vulgata defendi & exponi *leges rerum naturales.* 9 τὰ θεῖα πράγματα] respicere videtur ad defectionem solis, quae praecessit Xerxis expeditionem, aliaque similia portenta. *ult.* paullo durius προδιδόντων sic nude positum absque τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν. mallem igitur προσιόντων.

47. 1 f. οἱ δ' οὐκ ἐβούλοντο [scil. ἀμύνεσθαι] ὑπὸ χρ. *hi vero patriae succurrere nolebant propterea, quod proemiis corrupti essent.* *ibid.* ἀμφοτέρους. *interim ambobus erant caussae, quare defensionem patriae suscipere negligerent.* 7 f. ἀμφοῖν deest post δὲ. *ambobus,* Lacedaemoniis puta & Athenienfibus. 8 οὐδὲν. 9 τοῦ πλήθους potest retineri. ἐνδεεῖς τοῦ πλήθους, *numero minores.* quod si tamen aliquis existimet, praemisso ταῖς ψυχαῖς accommodari per omnia sermonem & coaequari, adeoque legi oportere τῷ πλήθει, illi calculum meum adjiciam. deinde lego ἔψευσαν pro ψευσθέντες. *fefellerunt de se expectationem tum Graecorum, quos opera sua defensum iri sperabant, tum Persarum,* in quos stragem majorem, quam pro numero suo, ediderunt.

49. 6 f. οἷος, ὡς μέγας, *quantum, quam magnum & formidolosum periculum.* 9 recte hic habet vulgata. ἄπιστος ita positum est in medio, ut etiam ad κινδύνου pertineat. *quum esset appropinquans* seu *imminens periculum incertum,* anceps, dubii exitus. *penult.* sic distinguo: τῶν ἐν Σαλαμῖνι, οἷς τοσοῦτον — at jam video Marklandum hoc dudum occupasse.

51. 7 aut delendum ὑπὲρ, ut ſcholium ſeduli lectoris, vel tyronis, aut deeſt ἀγωνιῶντας vſ. 8. poſt κινδύνου. 9 ἢ πολὺ πλεῖστον] l. ἤπου πλεῖστον. *ſane plurimum.*

52. 1 videtur membrum hoc proximo oppoſito reſpondere, adeoque legi oportere μετ' ὀλίγων εὐνομουμένων [vel ἐν ἰσονομίᾳ ἀρχομένων] ὑπὲρ τ. ἑ. κ.

52. 8 ad codicis Barocciani monitum legi oportet ἀναμφισβήτητα τὰ ἀριστεῖα. 10 ὁμολογοῦσαν. *periculorum a ſe ſuperatorum magnitudini reſpondentem.*

53. 1 ὕστερον] atqui hoc egiſſe Peloponneſios ante pugnam navalem ad Salaminem conſtat ex Herodoto. 2 Cl. Marcklandus inſertum it ἑαυτῶν poſt τῇ, quod ſi adeſſet, non repudiarem, addere de meo non audeo. videor enim mihi obſervaſſe in more poſitum fuiſſe Lyſiae, ut pronomina interdum omitteret, brevitatem affectans. ſic ſupra p. 33. 9. τῆς ἀσεβείας pro τῆς αὐτῶν ἀσεβείας, quod ibi quoque ſuadet idem Marklandus. ſic 35. 1 τοῖς ἔργοις, pro τοῖς αὐτῶν ἔργοις. 6 ἔχουσιν. 7 aut ὑπὸ τῶν ἑλλήνων legendum eſt, aut potius ὑπ' ἐκείνων. *ab ipſis*, Peloponneſiis puta. 11 διδασκόμενοι δὴ vel οὖν. *docti ergo.*

54. 7 τοῖς ὕστερον κινδύνοις. opponitur enim praemiſſo vſ. 5. τοῖς προτέροις κινδύνοις. *penult.* f. διὰ ζῆλον τῶν ἴσων γεγενημένων, καὶ φθόνον τῶν ἐλάττω [vel ὑπομείω] πεπρακότων. *ob aemulationem parium inter ſe, & invidiam inferiorum erga ſuperiores. ult.* aut ante μέγα aut poſt

δεόμε-

δεόμενοι p. 55. 1. deest aliquid, aut dicendum, hos nominativos esse consequentiae (sic appellant Grammatici) neque abhorrent Attici ab illis. quia tamen eos Lysiae non novi usitatos, & praeterea obscuram dubiamque, ob sequens ἐλάμβανον, hic faciunt orationem, quem in scopulum impegit Cl. Editor, denique librarii extremos vocabulorum fines truncare consueverunt, quos imperiti exscriptores recentioribus temporibus male expresserunt, pro suo captu integratos, quae pestis incredibile dictu est quot locos afflarit, probabile mihi fit, nisi quid omissum sit, de quo non liquet, legendum esse hic ἁπάντων φρονούντων — & ἑκάστων δεομένων.

55. 7 mallem ἁπάξειν. sed de hoc quidem acriter nolim contendere. alius dixisset ἀναστήσειν. *penult.* οἱ τῆς ἡλικίας ἐντὸς recte redditum *impuberes*. Tres erant aetates penes Graecos: ἡ ἡλικία (v. vs. 5.) vel οἱ ἐν ἡλικίᾳ. in aetate militari agentes; tum οἱ ἐκτὸς ἡλικίας, ea aetate jam defuncti & emeriti; denique οἱ ἐντὸς ἡλικίας intra vel infra justam militandi aetatem constituti, qui nondum eam attigissent. v. Dion. Cass. p. 182. 38. ἐντὸς τῶν Ἄλπεων ἐμένομεν. *ad Alpes non accessimus, neque eas superavimus*, & p. 232. 41. ἐντὸς τοῦ Τίγριδος. *antequam ad Tigridem perveniatur*. & p. 757. 12. *ult.* αὐτοὶ μόνοι] posset μόνοι scholium videri. nam αὐτοὶ sufficiebat, & saepe idem atque μόνοι significat, & eo sensu positum atque accipiendum est p. 56. 5. sed non damno. saepe vim & efficaciam sermonis consectantes Auctores ubertate utuntur & exaggerant verba aequipollentia. 56. 4

56. 4 post Μυρωνίδȣ insertum it ἐν Cl. Marklandus, sed plenus & integer hic est locus. nam ἐνίκων vs. 6. dependet a καὶ vs. 1. 6. τοῖς dependet ab ἐνίκων, & subauditur σὺν vel ἐν, vel ἅμα. Ab eodem quoque ἐνίκων repetendum est & suspensum velut τȣ̀ς ἀξιώσαντας. Cave igitur cum ἀπαντήσαντας vs. 8. ea construas. Bene quoque feceris, si commate interposito vs. 8. ἀξιώσαντας ab εἰς distinxeris. Ante τρόπαιον etiam ego quidem punctum velim figi. 10 Verba οἱ μὲν ȣ̓κέτι τοῖς σώμασιν, οἱ δ' ȣ̓́πω δυνάμενοι delenda sunt, ut perperam a superioribus repetita, eorumque in locum sufficienda sunt μνῆμα κατέλειπον. *ult.* κινδυνευθέντα sunt *cum discrimine vitae & contentione corporis magna elaborata.*

59. *antepen.* prospera fortuna, qua usus fuit sub Lacedaemoniorum apud Graecos imperio, stimulavit eum spe atque cupidine eadem in Graecos tentandi, quae Darius & Xerxes tentaverant. *penult.* ἐξήχθην] *paene imprudenti & oblito mei atque invito haec mihi, argumento invitante & abripiente, exciderunt.*

60. 12 incideram ipse quoque in conjecturam, quam deinceps a Marklando deprehendi occupatam, ut alias passim, quas silentio praetereo. Res ipsa eo ducit. Significat Lacedaemonios. v. p. 62. 9.

61. 11 discedo hic a vulgata & iis, qui eam tuentur, proboque quod testes pro fide dignis vel ipsi Editori habiti commendant ἀπελογήσαντο, *sese purgabant.*

62. *ult.* probo Marklandi ἐπεδείξαντο, at vſ. *antepen.* ὅτε ejuſdem non probo. Sunt enim haec commatica articulis exſoluta, qualis locus jam p. 60. exſtat.

65. 5 πῶς] Notatur ex Aldina & aliunde varians lectio περὶ, in quo procul dubio ποῖ latet. 6 f. ἀλλὰ τότε αὐτοὺς εἰκὸς καὶ τῶν ἰδίων μεμνῆσθαι. *At recogitantibus publica mala ut privata ſimul ſuccurrant neceſſe eſt.* 8 τῶν — pendent hi Genitivi. locus non eſt integer. videtur poſt τετελευτηκότων voc. μνήμη deeſſe, & poſt ζώντων, ὅραμα. *ſufficit ad dolorem provocandum meminiſſe liberorum raptorum, & videre alios fructus percipere iſtorum virtute partos.*

66. 5 f. τίνας δ' αὖ. nam opponit mortuis vivos. 9 & 10. λανθάνομεν & προσδοκῶμεν, in Praeſente. 10 ἅπαξ damnandum non eſt. *ſemel moriendum nobis eſſe*, ocyus, tardius. vel poteſt ἅπαξ pro ἁπλῶς accipi, *abſque ulla exceptione, omnes omnino.*

ORATIO III.

71. 4 rarum eſt verbum ἐπιθυμεῖν ſenſu τοῦ ἐρᾶν, vid. tamen vſ. 7. 6 τὰς συμφορὰς] amor enim, praeſertim impotens, eſt κακὸν θεήλατον. Ratiocinatur ſic: *Oportet vos reputare vobiſcum, nullum eſſe hominum, qui non plus minus amore tentetur, & eum eſſe pudiciſſimum atque optimum, qui calamitatem hanc* [amandi neceſſitatem] *perferat, quam poſſit, modeſtiſſime ac decentiſſime. Quo minus autem ego amoris oeſtrum, qui me pu-*

pugerat, decenter tolerare & superare potuerim, ejus rei in culpa est hic Simo. vel etiam in τὰς συμφορὰς respicit ad vulnera ob amatum juvenem ab ejus rivali Simone accepta, sed de quibus tacere, quam queri satius duxit actor. v. p. 73. 4. 10 f. ἠξίουν ποιεῖν εἶναι. *me decere existimabam, ut efficerem illum mihi amicum beneficiis.*

73. 1 ut Taylori mutationem probem, veterem lectionem improbem, nondum effecit V. Cl. citandis exemplis, quae id docent, ἐκστῆναι τῆς ὁδοῦ significare *decedere de via*, at non id, quod oportebat, idem quoque interdum merum ἐκστῆναι notare. Nemo erit Graece doctus, qui legens hic loci ἐκστὰς non miretur significationis imputatae insolentiam; nam notat alias modo usitato *animi impotem, extra se raptum.* atqui ἐνστὰς aptum & probum est. *Non satis habebat Simo,* ait accusatus, *me pugnis verberare, etiam* ἐνστὰς *urgens suum coeptum lapidibus me petebat.* Si id voluisset auctor, quod interpres ei tribuit, dicturus potius fuisset ἀπόθεν στάς. potest ἐνστὰς etiam ad reum referri, & comma post illud vocab. poni, ut sit: *quia vero eum repellebam & ulciscebar instans & urgens verberibus, petiit me lapidibus.*

75. 6 καὶ ταῦτα μὲν] scil. ἐστὶν. 7 οὗ οὔτε *ubi neque — & hae quidem sunt locorum temporumque rationes, ubi Simo ait pugnam contigisse, ubi neque ipsorum, neque nostrum quisquam mali quidquam passus fuit.*

76. 11 τυπτέντων ἐμαυτόν. vid. p. 83. 8.

77. 1 promovendum comma pone μετὰ ταῦτα. *quam primum mihi ab illa pugna in foro semitave occurrerunt.*

78. 4 διαπεάττεσθαι] subaudi τὴν δίκην.

80. 2 f. πρόνοια. ἃ ἐγὼ, nisi malis cum Stephano facere.

82. 9 bene habet hic locus, & *significat tanquam in damnum & caput meum instruens illam praemeditatam aggressionem.* quod conjicit cl. Editor, id a graeca structura & indole abhorret. Saltim, id si voluisset, dedisset ὡς παρὰ τὴν προτέραν ἐμοῦ διάνοιαν. sed abit ea sententia, quam oratori imputat, ab ejus mente, & hiat oratio, si eum sequimur. nam ἐξευρίσκων· quidnam? hoc reticetur. *penult.* ὡς ἐγὼ] scil. Simonem & ejus satellites. τὴν ἐπιβουλὴν καὶ τὸ σκευώρημα τοῦ Σίμωνος ἐφ' αὐτόν.

83. 5 ταῦτα μὲν εἰκότα. *non igitur licet cuiquam sic occurrere: esse quidem haec modo a me dicta probabilia; at Simonem tamen cum suo satellitio non ita se, ut ego ajo, sed aliter gessisse.*

84. 2 καὶ ἐδίωκον τὸ μειράκιον. *ult.* χρόνοις] *annis integris*, non uno, sed pluribus, *post.* χρόνος pro *anno* valde frequens apud Graecos, recentiores maxime.

85. 7 τινὰ, in singulari.

86. 9 ἐπ' ἐκείνοις. *pro virili sua, quantum in se voluntatis atque studii esset.* nihil in iis defuisse, quo minus &c. in κατέχον subauditur ἐπὶ τὸ τέλος. navis ad terram appellens dicitur κατέχειν. Sic homo ad finem voti & instituti sui perveniens dicitur κατέχειν, *appellere*, hoc est pervenire.

venire eo, quo volebat, voti sui compos fieri. *antepen.* ἐκ παιδικῶν brevius & obscurius dictum pro ἐξ ἐρίδων ὑπὲρ παιδικῶν. *ult.* ὄντως ὑμεῖς. illud καὶ natum est e sigmate. Nam compendium scripturae, quo Graeci librarii καὶ significant, est literae ς figura simillimum, unde plurimi nati errores.

87. 1 ποιήσαισθε in optativo. 2 aut τοῦτον aut τὴν διάνοιαν. *ult.* vulgatam hic loci recte habere nullus dubito. *ut solus ille totius exercitus pessimus ab imperatoribus praeconis voce declararetur, qui ad id temporis officii sui observantissimus fuisset habitus.*

ORAT. IV.

90. 3 μὴ bene habet. constructio: ἀρνεῖσθαι μὴ συγχωρῆσαι ἡμᾶς χρῆσθαι αὐτῇ κοινῇ. *negare nos unquam consensisse in usum illius communem.* *antepen.* ἐβουλόμην non est *vellem*, sed *volui.* ἀπολαγχάνειν primum est *excludere numero judicum & jure victoriam alicui adjudicandi & victorem renunciandi.* id quod erat judicum suffragiis delectorum. alterum autem ἀπέλαχε puto significare *abrogavit sua sententia victoriam nostrae tribui, eamque in aliam tribum contulit.* Sententia verborum ἔγραψε μὲν ταῦτα εἰς τὸ γραμματεῖον videtur haec esse: *tabulis conditis condixit pronunciaturum secundum tribum nostram, eique chororum victoriam attributurum.*

91. 5 αὐτὸν οἱ] est trajectio non infrequens. planior & solentior verborum structura esset οἱ αὐτόν.

αὐτόν. 8 f. εὑρήσομεν ὅτῳ αὐτὸν ἀποκτενοῦμεν. nam eos habuiſſe lagenam vini, ὄστρακον, in manibus, tum, quum in aedes vulnerati irrumperent, conſtat e ſequentibus vſ. 10. ubi ait, ſe μετ' οἴνου veniſſe. Atqui hoc aliud nihil eſt quam μετ' ὀστρακίου vel κεραμίου οἴνου. ait igitur reus: Nos, ſi animo eum occidendi in domum ejus irrupiſſemus, non fuiſſemus ita temere & nudi, inermes, ut hic in judicio adſtamus, irrupturi, quum ſcire non poſſemus, ſimusne inventuri penes eum aliquid, quo ipſe de medio tolli poſſet. poteſt quoque legi: εὑρήσομεν ὅπλον τι, ὅτῳ αὐτὸν ἀποκτενοῦμεν. *penult.* tueor equidem δύσερως ob ſequentia. *vult etiam pellicem tenere.* miſere itaque amat.

93. 5 γε] l. τε. *ult.* καὶ] l. ἔπειτα. nam alias pendebit πρῶτον praecedens.

94 *penult.* προσήκει] *nam meae quoque partes ſunt in iſta libertate.* Locus ſanus eſt.

95. 1 Conjecturae ad hunc vexatum locum variae animum meum ſubierunt. Viſum aliquando fuit δεδωκότι, tum εἰ [vel ἐὰν, vel ὅταν] ἔδωκα. & hanc emendandi rationem confirmat locus ſimilis p. 176, 5. ſed vid. ibi notata. Placuit porro quoque ingenioſa Marklandi conjectura, quae tamen ex more Graecorum verba ſtruendi ſic videtur refingenda eſſe: εἰ ἧς μὲν εἰς λύσιν. Tandem acquievi in eo, ut credam, vulgatam alio nullo vitio, quam male collocato μὲν laborare, id quod inter εἰ & εἰς videtur commodius collocari. Hoc admiſſo, δεινόν γε erit periodus perfecta & ſeorſim per ſe ſubſiſtens, quam orator

orator videtur inter pronunciandum quiete nonnulla spiritus distinxisse, & ab εἰ μὲν εἰς nova ordietur. Ejusmodi abrupta oratio stomachantes mirifice decet. Similis est locus p. 110, *antepen.* 6. Colligo ex hoc vs. illis, qui aliquem aere suo ex hostium potestate redemissent, jus fuisse redemtum & in libertatem datum, si erga se ingratus & injurius esset, vendendi; quale jus Romae patronis in libertos quoque fuit. 8 εὐπορήσαντι idem est atque ἐκπορίσαντι, puta τὸ ἀργύριον. *ille, quem bello captum domini pretio dato mittere volunt, potest, etiamsi non ego, neque ille vel ille id faciant, comparata aliunde pecunia domum redire.* ἀνακομισθῆναι. ita puto legendum, scil. ἐπ' οἶκον. 10 f. αὐτὸν περὶ παντὸς ποιοῦνται *majoris quam alia omnia faciunt.* id enim praefero illi, quod antea conjiciebam, αὐτὸν προαιροῦνται, vel προθυμοῦνται, quia illud nervosius. αὐτὸν autem recte habet. *ipsum hominem, ipsum corpus.* opponitur *argento.* non accipiunt *argentum,* sed student *ipsum hominem* patria ejicere. 11 ἀποδέχεσθαι αὐτοῦ recte habet, neque opus est illo sententiae supplemento, quod si adest, non repudiatur, si abest, non desideratur.

96. 2 ἐφ' οἷς recte habet. *fide digniorem in illis rebus, circa quas* vel *de quibus* — ἐν οἷς, ὅπου. 3 ᾔδεσαν ἔχοντας [vel πράττοντας] ἐλθόντας ἡμᾶς. *quae norunt servi nos in manibus habuisse,* aut *egisse, tum, quum in accusatoris aedes intraremus.* 7 nescio, quae caligo Cl. Editori se objecerit, ut probam lectionem distinctionemque Edd. veterum mutaret, ἢ pro τε sufficeret,

ret, eoque orationem olim ſtantem in caſum daret. *ſi ſervos ejus ad quaeſtionem vocemus, facile illi adverſus me aliquid, hero ſtolide ſimul atque praeter veritatem gratificantes, mentiantur.* ſtolide gratificatur ſervus hero in judicio, ſi cum damno ſuo ea, quae ipſi faveant, edicat, quae ipſum mentitum fuiſſe reus, acrioribus pelli ſervili ſtimulis & tormentis admotis, evincat. 9 ἀργύριον] ſubaudi ὑπὲρ αὐτῆς. 10 ἤδη] l. δή. 11 bene habet ἐ λήσει ἐδὲν ἐν ταύτῃ. *in hac foemina,* id eſt, per eam, vobis, o judices, *nihil totius rei latebit.* totam rem haec a capite ad calcem enarrabit. deinde lego ἔγωγ' οὖν βλάβος μὲν ἂν ἴσον εἶχον — *ferendum mihi quidem non minus erat damnum, quam adverſario, ſi haec femina, ſerva non minus mea, atque ejus eſt, tormentis ſubjecta corpore vitium contraheret; nihilominus tamen aleam hujus periculi jacere volui.*

97. 2 Reus καταφεύγει εἰς τινα, quando relationi & teſtimonio advocati teſtis, ſeu ingenui, ſeu ſervi, confidit, eique ſe acquieturum ait, & ad illud teſtimonium provocat, illud exigit & urget. contrarium qui facit, ille ἐ πιςεύει, non fidit teſti, ſed veretur, ne adverſa ſibi referat, ideoque cauſſam ſuam ejus fidei committere recuſat. 5 eleganti, felici, peracutae, facili, certaeque Marklandi ad h. l. conjecturae, dotibus omnibus verae Critices dotatae, per omnia lubens meritoque ſubſcribo, praeter extremam vocem, quae mihi videtur cum προενοήθην vel πρενοήθην mutanda eſſe. *penult.* num ἀλλὰ ἔλαττον ἔχων ἐν παντὶ τῶν πάντων. *civibus omni-*

omnibus libenter rebus in omnibus primas partes concedens. commendat suam modestiam. vel ἀλλὰ τῇ ἐπιεικείᾳ καὶ μετριότητι [vel κοσμιότητι] ἐδενὸς ἐλάττων ὢν τῶν πάντων. *quamvis nemini modestia & probitate concedam.* ult. τέτες] cum indignatione & contemtu pronunciandum. *propter hos*, scortum & ancillam, & adversarium, ejus amicum & defensorem. Caeterum nil video, quare oratio haec Lysiae debeat abjudicari. tota oratio sapit ejus ingenium, & ipsa caussa cum superiore nihil aliud commune habet, quam quod ambae circa vulnera ex industria inflicta versentur, sed personae, tempora & res omnes reliquae toto coelo discrepant.

ORATIO VI.

103. 2 aut ἀπόζειν legendum aut τὸν ἄρτον καὶ τὴν μάζαν. 4 ὅτι prodit excerptorem. Excerpta solent ab ea particula incipere. Fames illa, qua periisse dicitur sacrilegus in praemissa historia non fames fuit, sed furor, quo Ceres sui fani violatorem ulta fuit. Nam per furorem existimans stercus olere appositas dapes, noluit illas gustare, & sic fame periit. 5 ἐπάλλυ, φάσκων αὐτοῖς σύνεργος εἶναι. penult. γὲν. *nam aequum mihi sane videtur tunc in hac re dicta vobis in memoriam nunc revocare.*

104. 1 f. ὑφ' ἑαυτῆ. 4 primum id dubio vacat transpositis vocabulis legendum esse ἐπισαμένοις ἐναργῶς, ὅτι. *tam certe scientibus, ut rem exploratam & controversiae exemtam atque liquidam.* deinde dubium est quo de numine sermo

 hic

hic sit. si recte habet τῷ θεῷ τέτῳ, *huic Deo*, cui apte congruit τιμωρεῖτε, nam τιμωρεῖν τινι significat *debitas alicui vindicias juris & poenarum ab altero praestare*, v. p. 108, 9. necesse est κολάζοντες excidisse aut post τιμωρεῖτε, aut post ἀδικῦντας. quod si autem de Cerere & Proserpina sermo est, quod volunt docti viri, legend. est ἐπιςαμένοις ἐναργῶς ὅτι τὼ θεὼ τέτω τιμωρεῖσθε τὲς ἀδικῦντας. *certo scientibus, vos illos ulcisci, qui ambas has deas violaverint.* nam τιμωρεῖσθαί τινα, *ulcisci aliquem, poenas ab eo expetere*, dicitur. & constructio est τιμωρεῖσθε τὲς ἀδικῦντας τὼ θεώ. sed insolentior est Lysiae haec verborum structura. ergo malim legere ἐπιςαμένοις ἐναργῶς ὅτι τοῖν θεοῖν τέτοιν τιμωρεῖτε κολάζοντες τὲς ἀδικῦντας. *ult.* si tuto licet in fragmento affecto, in cujus superioribus amissis quae fuerit sententia, non constat, conjecturam periclitari: videtur auctor dixisse πάντα ἀπάνθρωπον ὄντα ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἔσεσθαι. *ita enim de illo existimare oportet, quicunque immanis in semet* (& suos familiares) *fuerit, illum eundem in alios quoque fore.*

105. 4 Facio cum Palmerio, dissentiens in eo solo, quod vs. quinto ἐν τῷ Ἐλευσῖνι lego. nam Ἐλευσῖνι dicebatur, non Ἐλευσίνισι, quando significandum erat oppidum agri Attici.

106. 5 post ἑορτῆς deest παρέσονται aut ἀφίξονται vel simile. Caetera sana sunt hujus loci. Nam non omnes Eleusinem veniebant eo, ut sacris initiarentur, sed quidam ut sacrificia peragerent, hoc est, hilaria & repotia. nam quod nobis

nobis dicuntur hodie *Festint*, *Bals*, *Schmause*, *Gastereyen*, id veteres appellabant *sacrificia*. quia peractis sacris in fanis epulabantur. Alii veniebant spectatum, alii, paucissimi ii quidem, ut sacris initiarentur. θύειν εἰς τὴν πανήγυριν est *epulari die festo*, aut *diei festi-ergo*. 9 nihil hic deest. ad efficiendum, Andocidem nemini posse ignotum esse domi forisque, utitur argumento gemino; primo, quod insignia in utramque partem facinora clarum auctorem ad quoscunque faciant; Andocides autem multis infandis sceleribus infamem se fecerit. altero, quod Andocides multas regiones ipse adierit multisque sui spectandi copiam dederit. πόλεις hic loci sunt id, quod nos appellamus *Status* vel *respublicas*, adeoque Sicilia caeterarumque regionum hic nominatarum unaqueque recte πόλις, *un état*, appellatur.

107. 6 οὐδὲν delendum.

108. 2 f. ἀνατὶ, καὶ καθεσθῆναι [vel ἐξετάζεσθαι] Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. *sibi licere venire in forum, adire fana deorum impune, sedere quoque in senatu Atheniensium.* 5 καθ' οὓς Εὐμ. ἐξηγοῦνται] *juxta quas leges vobis consulentibus Eumolpidae respondent*, docentes vos ritus in quaque re dubia religiosos. 7 ἡγεῖσθαι] pendet hoc a superiore Φασὶν. *ajunt Periclem* — *dixisse, se putare.* 9 verba μᾶλλον ἢ ἧττον bene habent, locumque, quem occuparunt, debent tueri. *decem plus minus dies.* ult. f. καίτοι πεποιηκὼς αὐτὸς (vel αὐτὸς οὗτος, ut p. 120, 2:) ἃ πεποίηκε. Verbum ἔλαχεν Cl. Interpres recte reddidit *ad probandum accederet*. Nam λαγχάνειν

χάνειν δίκην tum dicitur accusator reo, quando caussam in judicium introducit, curatque judices sorte ductos sibi sedere ad audiendum & pronunciandum.

109. *antepen.* f. καίτοι οὐχὶ δεινὸν, εἰ οὐ μόνον οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ — *atqui, annon grave est, cum non solum pro se nihil afferre, sed etiam praeterea alios accusare?* *ult.* f. καταδέχεσθαι τοὺς ἀσεβεῖς, ἀδικοῦσι, καὶ τοῦ αὐτοὺς τοῦ αὐτοῦ ἀσεβήματος μετέχειν, αἴτιοί εἰσιν. *illi, qui privati* vel *suprema auctoritate carentes popularibus imperant, ut alios sacrilegii & impietatis insimulatos quidem, at non convictos, in communionem sacrorum rerumque cum civilium, tum privatarum recipiant, injurii in eos sunt, & in caussa sunt, ut recipientes contagio criminum eorum, quibus recepti tenentur, contaminentur.*

110. 1 εἰ δ' ὑμεῖς αὐτοκράτορες ὄντες ἐπιτάττητε, αὐτοί ἐστε οἱ ἀφελόντες — ἀλλ' οὐχ οὗτοι αἴτιοι ἔσονται. *quod si autem vos, penes quos summa rerum potestas est, tales impuros in communionem rerum omnium admitti jubeatis, vosmet eritis ipsi illi, qui deos honoribus juribusque suis spoliant; non hi erunt culpandi,* rei puta. 8 f. καὶ πολλοὺς ἤδη ἀφίεσαν, οὐδὲν δόξαντας ἀδικεῖν. *& multos jam absolverunt Areopagitae insontes sibi visos.*

111. 1 non improbabilis est conjectura Taylori ἢ τραύματος ἐκ προνοίας scholium esse, quod irrepserit. quod si tamen mitius agere, neque exigere velis, potest aut εἰ τραῦμά γ' ἐστὶν vel ἦ, aut τῆ τραύματος legi. *dummodo vulnus desti-*

destinato consilio illatum fuerit. aut *juxta poenam vulneri meditato statutam.* nam in τῇ subauditur δίκῃ. 2 tantum abest, ut deleri debeat, ut potius elegans sit μὲν. iterat enim & fulcit veluti superius μὲν p. 110, *antep.* solent Graeci in longioribus periodis, & quae multis membris continentur, μὲν & δὲ iterare. 4 f. ἐδ' αὐτὸν κωλύσετε τῶν ἱερῶν ἐπιβαίνειν, ἐδ' εἰσιόντα τιμωρήσεσθε. 5 μὲν] l. μὴν. 7 f. τῶν Ἑλλήνων τινὰς πολλὲς. hoc postremum non cohaeret cum τινὰς, sed diversi sunt accusativi & constructio haec est: Φασὶ τῶν Ἑλλήνων τινὰς ἐξείργειν τῶν παρ' αὐτοῖς ἱερῶν πολλὲς [τῶν παρ' ἡμῖν ἀσεβησάντων] διὰ τὰ ἐνθάδε ἀσεβήματα. Vulgarem interpretandi rationem affectanti necesse est, ut αὐτὸν addat post ἱερῶν vs. 8.

112. 9 δεδιὼς τὰ πεποιημένα] id est τὰ ἀπὸ τῶν πεποιημένων, τὰ ἐπίχειρα τῶν πεπ. *ea, quae consequi sua scelera & sacrilegia par erat.* 10 τὴν θάλατταν ἔπλει] *mare exercebat navigando,* comparata nave, in qua merces mercatorum traducendas conducebat, nauclerum agebat. hoc est quod proxime ante dixerat ναυκληρίας ἐπιθέμενος, *animo ad naucleri munus gerendum, ad naucleri personam induendam adjecto.* De Andocide sermo est, non de Diagora. v. p. 128, 1. ubi recte vertit Interpres. *ibid.* ὑπῆγεν] verbum ὑπάγειν est hac in re proprium & judiciale. subauditur τῇ δίκῃ, τῷ δικαστηρίῳ, τῇ τιμωρίᾳ. *penult.* ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει recte accepit Interpres. *me occasionem poenis dante.* me instruente litem, cujus is erit exitus, ut poenas det scelerum.

113.

113. 1 f. ὅτι οὔπω δέδωκεν deest post γένοιτο. *non miror eum poenas nondum dedisse.* 2 post δίκη videtur aliquid deesse, e. c. ἣν ἐνίοτε διαφεύγειν ἐστί. τῆς δὲ θείας οὐδεὶς κρείττων, *sed haec quidem,* de qua loquor, *animadversio* vel *punitio est humana, quam interdum effugiunt. at divinam nemo fallit.* 9 τούτων. *penult.* καὶ εἴ τις] scil. ἄνθρωπος. *Andocidae eique similium, si qui alii adhuc sunt tales.*

114. 6 ἐλπὶς hic loci est *conditio, sponsio. qui potest fieri, ut deus mentem illius insania non corruperit, qui tolerabilius sibi putavit fore, ideoque maluit, vinculorum ipse sibi poenam statuere, ni praestaret servum, quam argenti mulctam sibi irrogare, eadem conditione,* seu *ni idem efficeret.*

115. *antepen.* μηδ' ἀδικουμένω ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτὸν αὐτῷ δύνασθαι. *penult.* οὐδεὶς γὰρ —] objectio haec est in persona Andocidae facta, quam mox refellit p. 116. in verbis: οὐδὲ γὰρ ἔργα — *Atqui,* ait Andocides: nemo hanc ob caussam notatus infamia fuit. Bene respondet Lysias: verum nemo etiam fuit, qui talia perpetravit, qualia tu.

116. 6 recte hic omnia habent. *postquam deus otium quadringentorum nobis fecisset.* Nam cum CCCC Viri non nisi quatuor menses obtinuerint, facile conciliari in tantillo spatio temporis illi possunt, qui Andocidam sub tyrannis illis rediisse in patriam perhibent, cum illis, qui rediisse abrogatis. Ipse Lysias p. 117, 2. ait Antocidam εἰς δημοκρατίαν καταπλεῦσαι. Deinde λήθην διδόναι non dicitur deus graece, quando finit

 homi-

hominem errore occoecatum in vitia pronum ferri. neque λήθη id est, neque διδόναι. Nam διδόναι rem jucundam accipienti dono datam & indultam significat. saltim λήθην ἑαυτȣ̃ ἐμποιεῖν dicerent; neque illud ipsum cuiquam unquam dictum fuit. *penult.* εἰς] l. ὡς. *quoquo locorum veniret, quam primum appelleret, rursus inde fugiebat.* ἀφίκοιτο bene habet.

117. 1 ἐκεῖθεν] e Cypro puta iisque omnibus locis, unde vix salutatis fugisset. 4 recte vidit Scaliger ἐνθάδε legendum esse. *prytanes pecunia sollicitabat, ut se huc,* in concionem, *introducerent,* tanquam civem honestum, quo ipsi non licebat accedere, civium albo expuncto & infamato. Prytanum autem erat cives ab exsilio revocatos, aut infamia liberatos, in concionem & jura civitatis reducere, & coetui exhibere atque commendare. 10 f. δὶς ἐπὶ τῷ αὐτῷ. *ult.* non βιȣ̃ν delendum, sed τὸν. potest quoque legi τȣ̃τ' ἐστὶ τὸ λεγόμενον, βιȣ̃ν βίον ἀβίωτον.

118. 1 ἐπινοεῖν rectum est. *quae instituta comminisci deus ipsum finit, non quo per ea salvus evadat.* 3 f. sic integrandus locus: ȣ̃τω προσῆλθεν ὑμῖν αὐτὸς [vel αὐτόκλητος] ȣ̓χὶ, μὴ ἀδικεῖν πιστεύων. *ita ipse ultro ad vos se recepit, non confidens suae a sceleribus puritati. antep.* παρασκευάζεται τῇ πόλει nihil habet, unde merito culpetur. τῇ πόλει quare nequeat accipi pro τῇ πολιτείᾳ, non video. Quis autem offenderet ad dictionem παρασκευάζεσθαι τῇ πολιτείᾳ, quod idem est atque πρὸς τὴν πολιτείαν. *sese accingere ad gerendam rempublicam,* ut p. 334, 2.

ὑμῖν

ὑμῖν δαπανᾷν, pro εἰς ὑμᾶς. Deinde autem legendum transpositis vocabulis καὶ πράττει ἤδη, καὶ δημηγορεῖ. *accingit se gerendae publicae rei, jam gerit eam & concionatur.*

119. 1 προσόδων] quum vocabulum hoc undique septum sit aliis ad rem sacram pertinentibus, videtur haud recte de aliis praeterquam sacris vectigalibus accipi. Sunt autem sacra vectigalia reditus ex agris, pascuis, lucis, qui numinibus consecrati essent. vid. a Viris doctis Tayloro & Corsinio ad Marmor Sandvicense dicta, Marklando ad Lysiam p. 548. 5. πολιτεύεσθαι hic loci non est *rempublicam administrare, civitatem regere*, sed *vivere in civitate*, quoquo modo. cujus significationis exempla plura proferam in notis ad Polybium. sic infra p. 145, 7. πολιτεία est *vivendi ratio*. 168, 5. *jus civitatis*. 198, 12. 292, 2. 7 ἀχολίαν] imo vero εὐκολίαν.

121. 3 aut post ἄστει addendum ἃς, subaudi συνέθεντο, aut potius loco τῶν legendum ὧν, eodem pariter verbo subaudito. 5 f. ὥστε καὶ τούτου τῶν συνθηκῶν ἀπολαῦσαι. ἀλλ', οὐ μὰ Δί', ἕνεκά γε τούτου — 7 μετέδομεν] atqui nunquam id factum. olim vulgabatur μετέδωκε. unde efficerem ἐπειδὴ καὶ τούτῳ μετεῖναί τι δοκεῖ τῶν συνθηκῶν. *quandoquidem Andocides quoque se sub illo foedere contineri ejusque participem esse existimat.*

122. 1 recte vidit Taylorus ab ἀλλὰ incipere novam sententiam, objectionem ironicam. ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ — illud γὰρ refert Latinum *nempe, nimirum, scilicet. Atqui*, inquiat ali-

aliquis, *Lacedaemonii eum foedere complexi sunt, scilicet, quod bene passi essent ab eo.* Hic desinit ironica objectio interrogantis modo prolata. Respondet orator οὔ. haec enim particula excidit ob finem proxime praemissae vocis αὐτοῦ. *Neutiquam.* Novam sibi caussationem obmovet orator: ἀλλ' ὑμεῖς — *at vos tamen ejus rationem habuistis.* illud γε Latino *tamen* exprimitur. *licet Lacedaemonii non habuerint, at vos tamen habuistis. antepen.* novum argumentum, quo Lysias significat Andocidam studere effugere & eludere judices. Dicet nempe Cephisium accusatorem suum iisdem teneri criminibus, quibus ipse teneatur. Respondet Lysias: forte verum ait Andocides hoc quidem. oportet enim nil dissimulare. verum separandae sunt caussae, & postquam punitus fuerit Androcides, caussa Cephisii quoque agitabitur, & reus deprehensus poenas ille quoque dabit, & sic nostrum unusquisque, quorum nomina Andocides jamjam deferet.

123. 3 Recte conjiciunt Taylorus & Marklandus ἑτέρων, idemque mihi quoque succurrebat hunc locum legenti. Exemplis a Tayloro ad hanc dictionem illustrandam allatis, juvat alia quaedam adspergere. Est enim non de tritissimis. ὀργὴ ἑτέρων pro ὀργὴ καθ' ἑτέρων, vel εἰς ἑτέρους. *animadversio in alios.* Ita Diodor. Sic. II. 92, 37. dixit: σπουδὴ ἐκείνων, *studium erga eos.* ἡ τοῦ κοινοῦ εὔνοια, *benevolentia erga rem publicam* legitur apud Dion. Cass. p. 90, 45. conf. ejusdem p. 28, 58. & 81, 47. Apud eundem habes p. 89, 7. ἐπιστροφὴ σφῶν. *ani-*

 mad-

madversio erga eos. 4 ἀποψηφίσησθε bene habet. *nolim eum absoluatis.* 5 ἐὰν αὐτὸν κολάζητε. 8 τῶνδε] id est τῶν παρόντων.

125. 3 probe Codex Coislin. πάνυ δεῖ ἀγαπητῶς. videtur igitur ad hanc normam locus hic ita constituendus & integrandus esse: πάνυ δεῖ, ἀγαπητῶς ὑφ' ὑμῶν αὐτὸν σωθέντα, ἡσυχάζειν. *eum oportet secum habitare, qui quidem, quod a vobis aegre salutem impetravit, pro magno beneficio & insperata felicitate reputare debet.* 5 πότερον] scil. δεῖ σκέπτεσθαι.

126. *ult.* γενόμενον.

127. 1 potest ferri τῇ πατρίδι, Dativus pro Genitivo. schema hoc in tragicis frequens. planior tamen Noster & parcior istiusmodi figurarum est. quare malim τῆς πατρίδος, praesertim cum hae terminationes plerumque recentioribus librariis & editoribus debeantur, veterum librariorum compendia, quibus illi vocabulorum extrema significabant magis, quam exprimebant, non assequentibus. *penult.* f. sic integres locum: τρόπυς εἰσέφερε. ποίαν εἰσφορὰν? ἀνθ' ἧς τὶ τύτῳ ἀγαθὸν γένοιτο, ὃς καὶ ἐπιςάμενος. *Verum* (est objectio pro Andocida ab ipso Oratore facta) *opibus pollens & gratia regum contulit in rem publicam.* Respondet Orator indignabundus: *quam tandem collationem? cujus in compensationem quod ei bonum tribuat, qui, cum sciret* —

128. 1 f. ὐκ ἐτόλμησε· τῷ κέρδει ἐπαρθείς. 4 ἀνακαλεσάμενος bene habet. ἀνακαλεῖσθαι τὰ ἁμαρτήματα est, quod Latini dicunt, *re-*

pre-

prehendere, id, quod effugit jam, reprehendere, injecta manu retrahere, rem velut in integrum & pristinum statum restituere. Quod V. D. ad h. l. conjicit, plane pugnat sententiae auctoris. nam si id voluisset Lysias, quod doctus Anglus, Marklandus, ipsi imputat, μηνύσας vel φήνας dixisset, ad extremum ἀνακαλύψας in activo, non in medio. at verbum ἀνακαλύπτειν foro non erat receptum. Recte locum accepit Interpres & eleganter reddidit. quod si tamen mutatione hic loci omnino sit opus, mallem equidem ἀνακεσάμενος. 7 significat festum Cereris, Eleusinia mysteria. Seitum est artificium, quo rhetor hic usus fuit eo, ut auditores attentos faceret excitaretque ad considerandam rei, Andocidae, scelerum atrocitatem. Vos, ait, ea jam toties audivistis & vidistis, ut, quamvis atrocissima sint, sensus tamen vester hebes jam sit factus, opusque habeat, ad perspiciendam eorum gravitatem, monitore, qui vobis criminum illorum foeditatem ob oculos ponat, jubeatque vos tanquam coram cernere. καταπλὴξ hic loci est, qui malorum crebritate & magnitudine, quae expertus fuit, ita obbrutuit & occalluit, ut nihil jam porro sentiat.

129. 2 εἶπε γεγωνῇ τῇ φωνῇ. 3 θεῶς delendum est. forte quoque οἷς scribendum loco ὃς, quo aptius cum θύομεν cohaereat. alias me non fugit νομίζειν tam cum Acc. quam cum Dativo construi. 6 παλαιὸν ego quidem non moverim. respicit enim ad tempus. potest aliquid παλαιὸν esse, quod tamen ἀρχαῖον non est, & rur-

 sus

ſus ἀρχαῖον poteſt eſſe, quod παλαιὸν non eſt. Eſt autem παλαιὸν *antiquum*; ἀρχαῖον, quod ab initio rerum aut reipl. cujuſdam ſemper ita fuit, nulla mutatione. Iam ſi res publica quaedam non admodum vetuſta eſt, poteſt aliquod inſtitutum ἀρχαῖον quidem eſſe, at non item παλαιόν. In re publica contra pervetuſta poteſt aliquod inſtitutum παλαιὸν quidem eſſe, at non item ἀρχαῖον, ſi alia inſtituta praeceſſerint, quibus abrogatis id ſucceſſerit. Conjungit quoque ἀρχαῖα & παλαιὰ Libanius in Orat. 2. earum, quas Bongjovanni Venetiis A. 1754. edidit p. 17, 12. Philoſtrat. p. 246, 1. Euſebius H. E. p. 16, 22. Themiſtius p. 232, 5. Ita quoque Plinius in Panegyrico: *vident ducem Romanum unum ex veteribus illis & priſcis.* 7 poſt παρελθὼν comma eſt ponendum. neque enim cohaeret cum τὸν νόμον, neque παρελθὼν τὸν νόμον ſignificat *ſpreta lege, transgreſſus legem:* (Graeci ſic efferre non ſolent, ſed παραβάς.) ſed ſtat per ſe ſeorſim, & proprie ſignificat *progreſſus in publicum*, Latine autem ſenſu tenus recte vertas *poſita pudore, impudenter.* τὸν νόμον cohaeret cum βιασάμενος. *penult.* veram lectionem praeſtat Cod. Coiſlin. quam oportebat in textum recipere.

130. 8 Vix puto *Zacorum* Athenienſium aliquem nomine proprio appellatum fuiſſe. num Ζωπύρȣ. ſed hoc nomen eſt barbarum.

ORAT.

ORATIO VII.

133. 5 ἄπορος ἀγὼν est *anceps*, *intricata caussa*, unde se reus expedire nequit. v. p. 134, 2. *penult.* πυνθανόμενοι] scil. annon sacras oleas excidissem.

134. 2 aut ἀποφεύξαι legend. aut ψεύδη ἀποδεῖξαι. 4 ἀλλ' ὑμῖν] aut cum Scaligero παρ' ὑμῖν, aut ἐν ὑμῖν. 5 ἀκέσαντες] f. ἅπαντος. 6 recte Cod. Coislin. τῆς ἐσίας.

135. *antepen.* post καὶ videtur ὅτε vel ὅτι deesse, quo admisso punctum versu *penult.* commate mutabitur, & nihil praeterea loco ad integritatem deerit.

136. 2 ἰδίαις ἐλαίαις καὶ μορίαις] id Stephano, ni fallor, debetur. Editio Aldina & Codd. msti dant ἰδίαις καὶ μορίαις ἐλαίαις. miror itaque quare non etiam p. 144. *pen.* mutarint. Ego equidem rectam puto lectionem Aldinam, & alterius loci lectionem vulgatam ausim adversus Marklandum tueri. Nam quod ibi Lysias ait, Areopagitas esse inspectores τῶν μοριῶν ἐλαιῶν, *publicarum* vel *sacrarum olearum*, id non excludit eos a cura caeterarum quoque privatarum. Recte autem μορία ἐλαία dicitur, & haec est plena dictio, altera, quando μορία sola nominatur, est imperfecta, & posterius vocab. debet ubique tum subaudiri. μορία non est Substantivum, sed Adjectivum. μόρος, ut τέμενος, erat portio agri numini aut civitati sacra, quam ad se trahere & privatis usibus exercere privato non licebat. Ergo μορία ἐλαία erat olea stans in

τῇ μόρᾳ vel pertinens ad eam. 8 ἀπό τινος ἀζήμιος γενέσθαι est bene Graeca dictio & nullo modo sollicitanda.

137. 4 f. ὃς, τεθνηκὼς ταῦτα τὰ τρία ἔτη, ὁμοίως τοῖς πρότερον [scil. μισθωσαμένοις, vel τοῖς προτέροις] ἐμισθώσατο. *qui homo jam in tertium annum mortuus iisdem conditionibus agrum conduxerat, quibus superius nominati ejus antecessores.* 9 ἐργασάμενοι, aut εἰργασμένοι.

139. 2. 3 misere corruptum hunc locum satius est non attingere, qui absque bono Codice Msto sanari nequit.

140. 4 f. τοῖς δ' εἰργασμένοις — προσῆκεν. nescio quid de hujus loci obscuritate & subtilitate captum humanum excedente queratur Taylorus. Latinus quidem Interpres eum recte cepit & reddidit. προθεσμίας οὐδεμιᾶς τῷ κινδύνῳ οὔσης significat, quum nullum esset tempus e legibus statutum, quo transacto liber fierem a metu ab accusatoribus intentandae mihi litis. praescriptio certi numeri annorum in hoc delicto locum non habebat. semper mihi verendum erat; ne esset aliquis, qui meum nomen ad judicem deferret. Sequentia hoc volunt: uniuscujusque eorum, qui agrum a me mercede conduxissent colendum, in eo res agebatur, ut provideret, ne σηκὸς vel olivetum sacrum exscinderetur, quia totidem arbores reddere finito tempore suae locationis debebat, quot eo ineunte accepisset.

141. 1 περὶ τῶν ἐμῶν] haec verba pertinent ad vs. proximum, & sic credo locum esse refingendum: οἱ δὲ διάφοροι τυγχάνουσιν ὄντες. ὡς

ἔχρην

ἔχειν τούτῳ [scil. meo accusatori] περὶ τῶν ἐμῶν παρασχέσθαι μάρτυρας. quos adversarios meos oportebat actor testes advocare, testimonium de vita mea institutisque meis dicturos. 3 ὅς si servetur, redit ad τούτῳ. Cogitavi tamen aliquando ὁ δέ φησι. *at ille ait*. 6 τότε καὶ] mallem τότε εὐθὺς. *tunc statim*.

142. 4 Incidi in eandem conjecturam cum Scaligero μ' ἰδεῖν, & sic refingo locum: καίτοι, εἰ τότ' εὐθὺς, ὅταν φῇς μ' ἰδεῖν — potest quoque τότ' εὐθὺς abesse, & solummodo subaudiri. 10 ταύτην τὴν ζημίαν dictum est pro τοῦτο ζημίαν — *vult id quoque mihi in damnum cedere*, quod scil. testibus careat. 11 ἄλλα] f. τινά. *antep*. f. ἀπορήσει, εἰ καὶ μαρτύρων, scil. ἀπορήσει. *nunquam carebit ejusmodi praetextibus, etiamsi testibus careat. penult.* μορίας] f. ἐλαίας. v. p. 143, 11. *ult*. f. τῶν ἐμῶν χωρίων.

143. 7 οὐδείς ἐμὲ πώποτε. 8 ἐργαζόμενον. 9 περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι] id est hic quidem loci, φυλάττομαι. *caveo mihi ab illis*.

144. 2 δυνάμενος est idem hic loci atque μέγα δυνάμενος, ut saepe apud Dionem Cassium & alios. *ac si tum magna mea fuisset in republica auctoritas, nunc autem contemptus & ad vos mala existimatione criminationibusque oneratus sim. antepen*. verba τὸν ἅπαντα χρόνον aberrarunt a sede sua. refingo locum sic: οἷς ὑπὸ τῆς πόλεως προστέτακται τῶν μοριῶν ἐλαιῶν ἐπιμελεῖσθαι, ἐμὲ μηδ' ὡς ἐπεργαζόμενον.

145. 4 ἡγεῖσθαι. 6 f. ψευδῆ λεγόντων. 8 ἢ εἴπως ὑπὸ τῆς π.

146. 5 f. ὅτι ἔτι μοι. *quod adhuc habeam omnes illos servos.* 10 ἤθελεν] videri possit λαβεῖν vel παραλαβεῖν (v. p. 147, 4. & 150, 3.) deesse. sed e superioribus tacite repeti debet ἐμὲ αὐτῷ παρέχειν τὰς δούλους εἰς βάσανον. 11 ante aut post δοκεῖ deest aut, quod Stephanus voluit, θαυμαστὸν, aut ἄτοπον, aut παράλογον, vel simile quid.

147. 1 f. οἶμαι ὑμῖν εἶναι. Lectionem hanc e variis lectionibus conflavi. in εἰπεῖν vulgatorum librorum videbatur ὑμῖν latere. 3 f. ἐδόκουν ἂν κακὸν ἐμαυτῷ ξ. monui tamen ad Dionis Cassii p. 204, 84. κακὸν interdum omitti subaudiendum. 11 μετ' ἐμοῦ idem est atque πρὸς ἐμοῦ. *mihi favere atque conducere.* loco primi καὶ malim τό.

148. 4 f. ὑμᾶς συνορᾶν ἡγοῦμαι. 8 οἱ τοιοῦτοι. Cohaeret cum τῶν κινδύνων. *illa discriminis plenarum forensium caussarum genera.* Recte tuetur Editor ἀπορώτατοι. vid. ad p. 138. notata, et ad Cassii Dionis p. 178, 13. ubi θηρία ἄπορα. vlt. αὐτὸς. *nemo eorum ausus est ipse me aggredi, sed immittunt mihi calumniatores.* ἐπιπέμπουσι rectum est, et verbum in hac re proprium.

149. 9 de dictione οὐκ οἶδα ὅτι δεῖ λέγειν, v. Markland. ad Demosth. orat. adversus Leptin. in fine orationis. significat *haud scio, quid ulterius debeam dicere.* Igitur post ἐνθάδε punctum est collocandum, et locus sic reddendus. *verum, o senatores, haec quidem hactenus. quod amplius dicam, nil succurrit.* antepen. ἀξιοῦν παρὰ τούτου. *dignum vobis censere, ut ex hoc homine quaeratis quare* — Facile transit Π in Η idque vitium frequens in libris est.

ORAT.

ORAT. VIII.

Habes, Lector, ad hanc orationem olim a me in adversariis deposita, quae retractare et secundis curis expolire non libuit. Nolim itaque te mirari, si haec reliquis aliquanto deteriora sint.

152. 8 περτιμήσειν. *pensi non habituros.* Subscribo deinceps Taylori conjecturae ἐπιτηδείοις. *parum curabunt se convinci erga amicos animo fuisse inimico. Nam si id curarent, nunquam ausi fuissent me injuriis afficere.*

153. 1 recte conjecit Taylorus, quando conjecit, forte veram esse lectionem Cod. Stephanini ἐπήγγελλεν: non forte est vera, sed re ipse est. et illam ipsam in suis Latinis reddidit. ἐπαγγέλλειν dicitur de magistratu denunciante ad inferiores praestanda officia, debita, milites, numos, annos, ut adsint in certum locum et tempus certis muniis exsequendis: idem quod ἐντέλλειν, ἐπιτάττειν. dicitur quoque ἐπαγγέλλειν de ambientibus magistratum. potest ergo ἐπήγγελλεν hic loci tam *postulabat*, quam *ambiebat* reddi. 3. πρὸς ὓς ὑμᾶς αὐτὓς διαβάλλετε *quibus vosmet ipsos suspectos facitis.* vid. p. 155, 1. *penes quos ipsi vobismet infamiam contrahitis.* 4 f. sic locus est constituendus: καὶ τί μοι ὕτως ἐνοχλεῖτε, ὥστε ἐμὲ ὑβρίζειν περὶ πλείονος ἐποιήσασθε τῦ δοκεῖν ἐμῦ κήδεσθαι: *quam ob rem ita me vexatis, ut pluris faciatis, mihi injuriam et contumeliam facere, quam caussam meam agere?* aut ὥστε περὶ ὐδενὸς ἐποιήσασθε

τὸ δοκεῖν ἐμῦ κήδεσθαι. v. p. 167, 4. ἃ δ' ἐλέγετε, — ἐδ' ἂν ὑμῖν ἐπικαλεῖν ὅτι ἐλέγετε κατ' ἐμῦ ταῦτα δόξαιμι μᾶλλον, ἢ ἐμῦ κατειπεῖν. *neque facile adducar eo, ut quae in me probra dixistis, omnia recitem. nam et quum audirem ea primum, aegre ferebam:* (ut necesse sit dolorem meum illis iterandis refricari.) *et non magis vos talium in me dictorum accusare, quam ipsemet me deferrre, viderer.* καὶ γὰρ ἂν ἀπαλύοιμι. Possunt quoque prima sic constitui: καίτοι τι ἔτος ἐνοχλεῖ. ὥστε περὶ πλείονος ἐποιήσασθε τὸ ἐμὲ ὑβρίζειν τῦ δοκεῖν ἐμῦ κήδεσθαι. *quid tamen fecit hoc homo* (ego) *vobis molestiae, quapropter vos majore studio id agatis, ut eum contumelia afficiatis, quam ut ejus rebus studeatis.* ἔτος pro ἐγὼ est tragicis valde frequens. 7 ἐπικαλεῖν pro ἐγκαλεῖν probum est. vid. p. 355, 4. Dionys. Halicarn. 524, 25. 563. ult. Ed. Hudson. Est quoque ἐπικαλεῖν eo sensu Thucydideum. v. p. 187, 97. Ipse Noster ita usurpat p. 449. ult. Lucianus T. I. p. 43, 91. 125, 60. Dio Chrysost. p. 547, 21.

154. 4 αὐτὸν ἄνδρα λάθρα μέν. 9 ἔτος] l. ἐδείς. Si Scotti αὐτὸς ἐξεῦρον et ὑπερείδετε admittas, non inscitas conjecturas et caeteris fratribus dissimiles, debet legi: ἐδὲν αὐτὸς σκοπῶν ἐξεῦρον. antepen. θεωρῶν.] l. ἑώρων. *videbam.* Nam θεωρεῖν sic non ponunt Graeci; neque potest ἐθεώρων admitti.

155. 3 ὑπώπτευον ὑμᾶς ἄχθεσθαι, 4 ἐλέγετε Schotti probo, forte quoque πρὸς τὰς προσφιλεστάτας legendum, aut συγγενεστάτας.

5. ἀπαγ-

5. ἀπαγγελῶν, in futuro, deinde punctum post ἡμῖν commate mutandum. 6. εἶναι] l. ἐστὶν, deinde deest aliquid, e. c. ἵνα μὴ πονηροὶ (vel καταγέλαστοι, μωροὶ, ἀναίσχυντοι,) δοκῆτε εἶναι. 8. εἰπόντες bene habet. *quum certum sit vos illo sermone usos, interrogabitis primo loco, quis eum ad me retulerit.* antepen. f. ἅπερ ὑμεῖς ἡμᾶς. *si id ipsum in eum statuerem, quod vos in me,* id est, si ei nocerem.

Reliqua hujus Orationis, quia nimis obscura et corrupta sunt, transeo. tanti non refert in re non magni momenti nullum ad usum ingenium consumere nulla ad summam certitudine conjecturarum futura in tanta caussae obscuritate.

ORATIO IX.

161. 2 aut περὶ παντὸς ἄλλε πλείω, aut περὶ τῦ ἐπιόντος πλείω. *de re quacunque, quae ipsis in buccam veniret.* 5. miror, qui factum, ut optimam lectionem Cod. Coislini οἴονται Interpres, quam in Latinis expressit, in Graecum textum non receperit.

162. 4 λέγοντες] subesse hic loci lacunam suspicatur Editor. mihi contra hic quidem integra omnia videntur, at initium orationi deesse, quod patet e προαιρημένα vs. 5. et μάρτυρας p. 164, 6. antepen. ἀγορεύοντος, ut p. 164, 4 et 8. ubi lex ista claris verbis affertur. *penult.* λοιδορῆ, ζημιῶν, παρὰ τὸν νόμον — *quum me aliqui ad Ctesiclem detulissent, me ipsum, qui sit Archon,*

Archon, probris insectari, et lex sit, quae edicat, illum mulctandum, qui in senatu magistratui probra ingerat; ille mihi mulctam irrogare voluit invita et adversante lege. (quum id ego non in senatu, sed alibi fecissem.)

163. 4 f. τὺς παραδόντας τὴν γραφήν. *ut missis lictoribus ad tribunal suum evocarant eos, qui sibi tabulas cum nominibus mulctam debentium tradiderunt. antepen.* ἀναγράφεσθαι videtur posse defendi. *denuo scribere in albo militantium,* jam emeritum et expunctum.

164. 1 διὰ ταύτην τὴν ἀπόδειξιν] haec verba mihi sunt obscura, num διὰ τῆς ἐναργεστάτης ἀποδείξεως. 10 f. ἔχθρα δ' ἀνδρὸς τύτυ (aut ἀνδρῶν τύτων) παρανόμως ζημιωθεὶς. *penult.* εὐθύνας] cujusnam rei? gesserantne magistratum? lux ad h. l. necessaria nobis periit in hujus orationis initio, quod hodie desideramus. *ult.* f. εἰ μὲν ὖν ἐζημίωσάν με οἵδε — scil. accusatores mei.

165. 1 τῶν ταμιῶν ἀφέντων idem est atque καίτοι τῶν τ. ἀ. *si mulctam mihi scripsissent legitimam, eamque a vobis, judices, confirmari curassent, factumque tum fuisset, ut quaestores ejus mulctae veniam mihi darent, liberi fuissent omni culpa,* utpote quae tota in quaestores recidisset. 3 f. κύριοι ὖκ ἦσαν. *nam si penes quaestores non stetisset* 5 f. διδόασι δ' αὐτοὶ εὐθύνας ὑπὲρ *quod si vero quaestoribus mulctam remittere licet; ipsi autem* (quaestores) *debent rationem suae administrationis.* vid. p. 178, 3. 9 εἰδέναι. nam alterum

alterum Atticis quidem inusitatum et forte solis notum Grammaticis.

166. 7 f. ὐδὲ πρῦθεσαν τῷ πλήθει περὶ τῦ λευκώματος, aut περὶ τῦ ζημιώματος (v. p. 163, 1) *neque de caussa mulctae ad populum referre voluerunt.* vid. pag. hujus vs. *antepen.* et *ult.* et p. 178, 3. 8. τὴν ἀρχὴν bene habet idemque est atque τὸν ἄρχοντα. 9 βιαζόμενοι δὲ βλ. 12 Non adeo contemnendus Schottus, ubi recta monet. hic quidem mihi videtur verum vidisse. πάντα περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῦ δικαίυ idem est atque πάντα πρότερα καὶ προὐργιτότερα ποιεῖσθαι τῦ δικαίυ. Saepe illae voces πλείονος, ἐλάττονος, ὐδενὸς in hac formula ποιεῖσθαι περὶ - - a somnolentis et ignaris librariis permutantur. Potest quoque legi πάντα περὶ ἐλάττονος ποιῦνται τῦ ἀδικεῖν aut τῦ καταφρονεῖν τῦ δικαίυ. *antepen.* Potest et defendi. *si vestrum numerum spreverunt, neque deos existimarunt sibi reverendos esse.* idem est dictum atque: si ferendum vobis est contemptos ab illis vos fuisse, sciatis velim, vel ipsos deos illis nullo in loco fuisse.

167. 1 τὸ τελευταῖον] statim addet τὸ πέρας. utrumque idem significat, sed contentio orationis accumulat aequipollentia, ut eo efficacior fiat oratio. 3 διαθέντες. *postquam me tam iniquis et violentis modis exceperunt.* 11 βυλευσαμένυς] significat quaestores, a quibus hic reus mulctae veniam impetraverat. *ult.* ἡγύμενος φύσει τετάχθαι. *existimans eam legem a natura*

tura latam esse, ut inimicos vexes, amicis bene facias.

168. 3 f. διὰ κακίαν δ' ἐκπίπτειν, (vel ἐκπεσεῖν) τῆς πόλεως. *sed ob morum meorum pravitatem urbe exigi*, aut *in exsilium missus esse.* v. p. 167, 2. 5 περὶ τῆς πολιτείας. *periclitor de amittendo jure civitatis.* 6 πιστεύω. quo admisso, verba πιστεύω δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ *confido autem vestrae honestae rectaeque voluntati*, parenthesi sunt includenda. *ibid.* πραχθεὶς] in Edit. Aldi est πραθεὶς. lego παραδοθεὶς. *traditus*, hoc est, *delatus ad rempubl*, *velut debitor ejus*. v. p. 163, 2 et 4. et 165, 7. 8 f. ἤ τι μέτριον διανοηθέντα.

ORATIO X.

170. 2 ponendo commate post αὐτῷ disperit omnis, si quae forte insit huic loco, obscuritas, in quo tam plano fuisse offensum profecto miror. *denunciavit Theomnestum, quod in foro sermonem faciat, quod tamen ipsi non liceat, quum scutum abjecisset, ideoque infamis esset, et infami concionari nemini liceret.*

172. 4 ἐξ ὅτε δὲ ὑμεῖς. *antepen.* plana omnia et proba hic quidem loci. παρέλαβε *suscepit* administrandas, earumque compotem se fecit. quod futurum non fuisset, si pater diutius vixisset. quum itaque vita ejus diuturnior utilis mihi fuisset, ut mors ejus damnosa mihi fuit: tantum abest, ut eum occiderim, ut potius libenter

benter ejus vitae addidissem, si quid potuissem addere.

174. 9 locum hunc mendosum esse satis habeo indicare, quum eum emendare nequeam. Sententia plana est, sed verba parere nolunt, neque patiuntur se recte constitui. Exciderunt nonnulla. *ult.* ἀφίεις rectum est. Saepe omittunt in hoc verbo augmentum. est enim Imperfectum. posset alias quoque legi ἀφιείης. deinde lego τὸν ἄνθρωπον. *dimitteres hominem*, non τὸν αὐτὸν τρόπον.

175. 1 ὡδ' εἴ τις παῖδα. *penult.* Pulchre quidam vidit Taylorus sententiam, sed ejus emendandi ratio mihi non magis, quam Marklandina, probatur, praesertim haec, quod et duran efficiat orationem atque intricatam Lysianaeque suavitati et simplicitati dissimilem, et Graecae linguae genio satis respondere non videatur. E vestigiis vulgatae lectionis colligo, Lysiam hoc dedisse τὸν δόξαντα κτεῖναι ἀποφεύγειν, οὐ φάσκοντα ἀνδροφόνον (subaudi ἑαυτὸν, potest quoque legi ἀνδροφόνος) εἶναι. caetera bene habent. Nam Atticismus est διωμόσατο τὸν φεύγοντα ὡς ἔκτεινε, pro quo vulgares dixissent διωμόσατο τὸν φεύγοντα κτεῖναι, aut περὶ τοῦ φεύγοντος ὅτι ἔκτεινε. *stultum esset eum, qui caedem commisisse videtur, absolvere, negantem, se lege teneri, aut se esse ἀνδροφόνον, qualem lex damnet, quia accusator jurejurando asseverasset, accusatum occidisse, non autem, eum esse ἀνδροφόνον.*

176.

176. 5 μαλέειν abesse. v. ad p. 95. 1. a nobis dicta.

177. 7 bene habet hic locus. *si fieri potest, ut nunc tandem aliquando, si non prius, discat bonos mores.* ἀλλὰ νῦν γε est elegans formula. *Si non citius, at nunc saltim.* antepen. τοῦς Σόλωνος τοῦ παλαιοῦ. hoc postremum addit, ut demonstret, quem Solonem designet. multi enim Solones tum erant Athenis. ult. μὲν quid sibi velit non video. veteres Edd. habent μὴ. Forsitan ergo legendum: ἐὰν μὴ ἄλλο aut ἀργυρίου προστιμήσῃ (scil. αὐτὸν) *nisi aliam* (aut *mulctam aeris*) *ei statuat Heliaea.* προστιμᾶν τινά τινος, scil. καταδίκῃ, *alicujus poenae condemnationi aliquem in factorum compensationem addicere.* vel potius μὲν et μὴ delenda.

179. 2 τῇ θύρᾳ bene habet. *ope, medio januae interposito.* alias integre dicitur σὺν τῇ θύρᾳ. 3 τὸ ἀπείλλειν ταυτὸ τῷ ἀποκλείειν. *ibid.* διὰ τοῦτο] vult dicere: nihil differt ἀπείλλειν ab ἀποκλείειν propterea, quod aliud verbum est.

180. 5 ego quidem σιδήρου retineo. Solennis ea formula λίθου, χρυσοῦ esse, subaudiendo ἐκ. etiam ἔνδον recte habet. antepen. aut ἀκοῦσαί τινα legendum est, aut ἀκούσαντα ἀνέχεσθαι. de Schotti et Palmerii supplemento dubium non est eo opus esse, in quod ipse quoque incidi, eorum notatis nondum inspectis. ult. γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα] *ita erga patrem animatus esse, ut eum perimere audeam.*

181. 3 ἠτίμωσεν] effecit, ut eum honorum publicorum obeundorum incapacem declararetis:

tis: hoc est illud donum ingens, quod appellat p. 182, 1. *ult.* κατεσκέδασται. *sparsus est per urbem rumor, dimanavit.*

182. 12 f. αἰσχρὰν αἰτίαν ἀκηκοότι, ὃς πολλάκις — 13 ἄλλως bene habet. respicit ad pericula, opera laboriosa, sumtuosa, bellicis diversa, civilia ergo.

183. 7 πρὸς τοῖς ὑμετέροις significat idem atque μετὰ τῶν ὑμετέρων. *cujus virtutis signa cum signis vestrae* (paenes signa vestrae) *dedicata jacent.* Est laus patris cum audientium laude conjuncta. quod elegantius et efficacius quam id, in quod Viri docti consentiunt, πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἱεροῖς, pro quo potius fuisset Lysias dicturus: ἐν τοῖς ὑμετέροις ἱεροῖς. refellit quoque hanc conjecturam id, quod sequitur: πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων. scil. μνημείοις ἀρετῆς. 12 ἴσας δὲ ψυχάς. *pares corporibus animos.*

184. 4 ἰδόντας] subaudi ῥίπτοντά τινα τὰ ὅπλα.

Oratio XII.

191. 1 ἀφθονία hic loci est non *ubertas,* sed judicium illud hominum, quo alicui rem in se invidiosam agenti non succensent. ait auctor: *parcere omnes libenter solent illis, qui minus ob injurias privatas sibi illatas, quam ob publicas, irascuntur et eas ultum eunt.* itaque pro πολλῆς mallem πλείονος.

192. 4 φάσκοντες δὲ χρῆναι. 8. εἶτα καὶ περὶ — Nihil hic deest, quod existimavit Markландus.

landus. Nam apodosis incepti sermonis ἐπειδὴ δὲ οἱ τριάκοντα — habetur p. 193. 2. in illis: ἔδοξεν ὖν αὐτοῖς. Reliqua interjecta primum periodi membrum constituunt. *pen.* τὴν μὲν πόλιν δεῖν ἀσθενῆ γενέσθαι, τὴν δ' ἀρχὴν — *civitatem* (id est *cives*) *debere enervari*, ut vim inferentes propulsare nequeat; *magistratum autem opus habere pecunia.* Circa postrema consentiunt Marklandus et Scaliger, qui videtur idem nobiscum aut dedisse aut dare voluisse. Conf. pag. 217, 3.

193. 5 sublato puncto pro γεγένηται puto φαίνωνται legendum esse et sic interpungendum: τῇ πολιτείᾳ φαίνωνται, ὥσπερ τι τῶν ἄλλων [scil. συμφερόντων] εὐλόγως πεποιηκότες.

194. 7 praeter alia, quae Stephanus et Scaliger ad h. l. conjecerunt, potest quoque ὡμολογῦμεν conjici, quod nescio an Coislinianus codex subjicere voluerit.

197. 9 ἕκαστος recte habet. subauditur enim διδὺς. *quod tum forte quisque dabat, id dabat, conferebat.*

198. 7 ἀλλὰ πάσας μὲν τὰς χορ. 9. παρασχόντας. nam de tempore praeterito sermo est. *qui nos praestiteramus modestos et tales, qui imperata facerent. ult.* aut delendum τῆς πόλεως, aut τῇ πόλει legendum.

200. 4 ἵνα ἀποθάνωμεν, ἢ μὴ ἀποθάνωμεν? respondet: ἵνα μὴ ἀποθάνητε. debet enim ut ἵνα ἀποθάνωμεν ad συνηγόρευες redit, ita esse, quod ad ἀντέλεγες redeat. nam absurdum

dum est et rationi pugnat ἀντέλεγες cum ἵνα ἀποθάνωμεν sociari.

201. 1 προσετάχθη. *si vera ait in eo, quod affirmat, se judicibus oblocutum fuisse et invitum paruisse, efficit, ut parum probabile videatur ei hanc curam fuisse injunctam,* scil. ad supplicium agendi meum fratrem.

201. 1 πίστιν παρά τινος λαμβάνειν est *alicujus fidem in aliquo negotio ei demandando explorare,* periculum facere, qualis futura sit ejus fides in eo negotio perficiendo. 2 πίστιν hic servo. πίστιν τινὶ προστάττειν est *negotium aliquod alicujus fidei committere.* πίστις est ipsum negotium fidei commissum. sed post ἦν suppleo ἧττον. 3 f. ἀντειπὼν τε ἐτύγχανεν, καὶ γνώμην ἐναντίαν ἀποδεδειγμένος. 7 comma deleatur. nam τῶν γεγενημένων pertinet ad τὴν αἰτίαν. *ult.* f. καὶ μὴ λεγέτω δὴ, ὅτι οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ. *nolim hoc Eratosthenem pro se allegare, fratrem meum a se non domo per vim extractum fuisse, sed in via occurrisse,* dum studeret fuga suae saluti consulere, quare necesse sibi fuisset eum abducere, id jubente XXX virorum decreto. Consentio Tayloro circa κατὰ τὰ — ἐψηφισμένα (cujus variam lectionem olim in Codd. exstitisse κατὰ τὸ — ἐψηφισμένον demonstrat reliquum inutile et delendum ὄν) in caeteris dissentio.

202. 3 ὀργίζεσθε esse legendum Marklando nemo non ultro credet. sed et pro πάντες legendum est πᾶσιν, aut utrumque jungendum est πάντες πᾶσιν ὀργίζ. 5 τούτοις, τοῖς διὰ — 10 βουλομένων] scil. ἐλέγχειν.

203. 3 παρεῖναι] deliberationibus XXX virorum. 4 παρ' αὐτοῖς εἶναι] *domi nostrae esse.* Recte locum hunc interpres cepit.

204. 1 ἀπίασιν, εἰ δίκην — *discedent ita ut sciant tandem, maneantne eos poenae delictorum.* 7 proba et plana est elegansque Canteri emendatio τειρομένους. *existimabunt se inutilem operam insumere, dum vestrum caussa laboribus et discriminibus adeundis atteruntur.*

205. 3 ταύτην. 9. aut hic legendum ἀπολογοῦνται, aut vs. 10 ἐξαπατᾷν. Probum est ἐνίοτε. Est autem ἐξαπατᾷν forense verbum significans illam reorum astutiam, qua falsa objecta specie et argumentorum officiis judices circumveniunt, ut se absolvant.

206. 6 f. περιεῖδον. *se ne Piraeeo quidem pepercisse propterea, quod Lacedaemonii ei parci juberent, sed quod eo superstite suum imperium crederent firmius fore.* 7 οἷς] f. ὅτι.

207. *penult.* χρῆν. pro ἔχρην.

208. 2 ψηφίσησθε] f. λήψεσθε. 9 οὐ καταμαρτύρουν. *non testarentur contra semet ipsos.*

209. 6 ἀλλὰ τὰ ὑπὸ — aut ἀλλὰ ψευδῆ, ὑπὸ — *penult.* f. καὶ ὑμῶν τοῦτο ἐνίοις ἱκανὸν ἔσται πρόσχημα. *caussa, defensio, idonea vestrum quibusdam haec videbitur.* vel ἀπολόγημα. Sane latet in ὅπως τι vitium, et in eo finit parenthesis, non in ἔσται. *ult.* post εἰ δὲ μὴ est lacuna. forte deest ἀπολωλέναι. *alias verendum sibi fuisse, ne periret.* si scil. vel verbis adversaretur tyrannis. ἀλλ' ἐνταῦθα — *atqui, haec si praetexet,*

texet, — forsitan tamen plura desunt, in quibus Theramenis facta fuerit mentio.

210 9 f. ὁπότεροι μόνοι, πάντα πράξουσι, partem hujus conjecturae Marklandus quoque habet. *quinam soli omnia sint sub sua potestate et administratione habituri.* antepen. f. aut εὔνοιαν cum Marklando, aut ἔννοιαν, aut προθυμίαν praeferendum. injicit tamen scrupulum, et vulgatam defendere videtur locus p. 215, 4. et persistet, me non valde adversaturo. potest sane τὴν αὐτοῦ συνουσίαν significare *societatem suam cum ipso*, Thrasybulo puta.

211. 4 num κεκινημένοι. 6 nihil hic mutandum. idem est atque si dixisset πρὸς ἀλλήλους ἔσεσθαι ἀμφοτέρους ὡς ἔδοξαν. *ambos tales fore unos erga alteros, quales futuri visi sibimet fuissent.* Habebant nempe exsules de oppidanis eam spem, fore, ut ab ipsis in patriam reducerentur, exactis tyrannis, et oppidani sperabant, si tyrannis inimicissimos sibi praeficerent, fore, ut et tyranni exigerentur, et exsules reducerentur, et mala omnia cessarent, cujus spei falsi ambo fuerunt. 7 αὐτοὺς bene habet. refertur ad τὸ σημαινόμενον. Satis patet, quos designet auctor, scilicet illos ex urbe. *ibid.* ἀπελθεῖν] scil. e pugna in urbem. *ult.* αὐτοὺς] f. αὖτις vel αὖθις *iterum.* nam jam antea in senatu fuerant, ante tyrannos puta institutos.

212. 2 non male esset, si ita legeretur, ut Taylorus suadet; sed neque in vulgata vitium est. Non vetandi sunt auctores sermonem interdum variare, et aeque bene dicitur πόλεμόν

 τινι

τινὶ ποιεῖν atque ἐπί τινα. potest quoque ἢ deleri, idque mallem. 9 aut hoc versu, aut insequente, transponenda sunt duo vocabula δικαίως et ἀδίκως. Primo modo sic: εἰ μὲν ἐκεῖνοι ἀδίκως ἔφευγον, ὑμεῖς δικαίως; Altero: εἰ δ᾽ ὑμεῖς δικαίως, οἱ τριάκοντα ἀδίκως. *si illi, tyranni, exsilium mererentur; vos illud immerito tolerare, ideoque reducendos in patriam esse. quod si autem vos justa de caussa exsularetis, non eos, qui vos exegissent, esse pariter patria depellendos.*

213. 9 f. μισοῦντα δὲ πάντων μάλιστα τ. 11. si quid mutandum, mallem pro πόλεις, ὁπλίτας. *ult.* ἀγαθοὺς ἐδηλώσατε. *nisi declarassetis per bonos viros sumtis de hostibus poenis, gratias illos a vobis rependendas manere.*

215. 12 probo προτέρους. neque ad literam quod propius accedat, fingi potest. si quis tamen aliud malit, nihil deterius erit προκριτοτέρους. Etiam Aldinum γενομένους vulgatae praestat.

216. 6 αὐτὸς primum significat *ultro*; alterum *suis manibus*, aut *solus*. 11 προστούσης] l. παραινούσης *suadente*, aut προστατούσης *praecipiente salubria senatu Areopagitico*. nam σωτήρια legendum esse cum Marklando palam est, *penult.* ποιοῦνται] f. ἀποκρύπτονται.

217. 1 post ἐπέμψατε, quod probum est, excidit ἐπιτρέψαντες aut παραδόντες, aut παρακαταθέντες, aut simile quid. 11. ἢ ἕως.

218. 10 παρέχομαι.

219. 11 f. πρότερον, ἢ γενέσθαι, ᾔδεσαν. 12 δοκεῖ] l. δεῖ. Eodem errore apud Arrianum

in

in Differt. Epictet. p. 386, 3. Edit. Uptoni pro δεῖ legitur δόκει. 13 ἐκείνῳ] fcil. Therameni. *ult.* f. Φυγάσιν. non illis, qui tum, tenente XXX virorum tyrannide exfularent, fed olim florente adhuc Athenienfe republica exfulaffent, fua vero opera rediiffent in patriam, et fibi publice peroranti adeffent.

220. 3 τοιέτων τυγχάνοι] fcil. ad mortem condemnaretur. 5 καίτοι τοσέτων. 6 αἰτίε γεγενημένε. *et tamen ferent fe amicos ejus viri, qui tot clades, tot dedecora publicae rei impegit?* Theramenis puta. 12 καλλίςῳ ὀνόματι] *ftudio fervandae reipublicae et conciliandae pacis.* v. pag. 216, 8.

221. 3 μαχομένες μὲν κρείττες. 12 τῶν γινομένων poteft verti *rerum identidem praefentium.* mallem tamen τῶν κρινομένων.

222. 8 δημεύσαιτε. 12 f. ἀπειπεῖν [vel ἀπαγορεύειν] ἥν τινά τις — *quamcunque tandem vetare ultionem, fi quam aliquis* —

223. 2 f. ὅσον ἐτέρεις. 4 ἔτε ἃ νῦν ἐπεχείρησαν, ἐρεῖν. *neque ea dicturos effe, quae nunc audent & inftituunt dicere.* Emendatio ἐρεῖν Marklando et Tayloro debetur. Cf. vs. *ult.* 7. aut τῶν τε πεπραγμένων, aut ἐκ τῶν πεπραγμένων — nam ἄδειαν eum ποιεῖν cohaeret. 8 τὲς τῶν μεγίςων. 10 f. ὡς κακὲς ἀγαθοὶ ἐξαιτήσονται. *ut malos boni fuis precibus e difcrimine eripient.* v. p. 280, 3. 281, 6. et *antep.* 363, 12. 365, 7. 370, 1. 371, *antep.* 453, 3. 484, *antep.* occurrit tamen quoque fimplex αἰτεῖσθαι

eo sensu p. 282. *pen.* 11 τῆς ἐκείνων πονηρίας. *suae virtuti plus deferri oportere, quam eorum improbitati. antep.* nisi ἀπολῦναι Marklandi praeferas, quod sane videtur aptius ob σώζειν praecedens, non malum esset προδῦναι. Saepe ἀποδῦναι et προδῦναι a librariis permutantur. *ult.* ἔτι aut delendum, aut prodit defectum.

224. 3 Conjicerem πάθους, si vocab. hoc sic nude pro *misericordia* usurparetur. Cogitavi quoque de ὑμετέρου ἠλιθίου. *per vestrum stuporem.* pro διὰ τῆς ὑμετέρας ἠλιθιότητος. quod in se durum et injuriosum erga judices, tolerabile tamen videtur esse post praemissa illa non minus aspera εὐήθεις et ἐπιλήσμονας. *antepen.* Acute vidit Taylorus in νοηθεῖεν latere βοηθεῖν. quo fulcro subnixus ita locum hunc reficio: οὐκοῦν δεινὸν ἤ. τῶν μὲν ἀδίκως τεθνειώτων οἱ φίλοι συναπώλλυντο ἐπ' ἐκφορὰν ἰόντες. αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν ἥπου ἐπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἥξουσιν, ὁπότε βοηθεῖν τοσοῦτοι παρασκευάζονται. *Grave ergo sane foret. Injuste peremptorum quidem amici una cum ipsis peribant, ad exsequias eorum venientes: ipsis autem destructoribus civitatis multi procul dubio funus deducent, quandoquidem tot vindices adsunt parati. penult.* ἀντειπεῖν raro significatu positum pro ἐγκαλεῖν, *incusare.*

225. 6 ὡς delendum, aut legendum ὡς ὀργίζεσθε. 11 οἴεσθε potest stare, potest quoque οἴεσθαι in infinit. legi, repetito a communi συμβουλεύω, sed utrum optes, φέρειν aut θέσθαι (v. p. 248, 5.) erit post κρύβδην aut post ψῆφον supplendum.

226. 6 τὸ ἴσον ἔχετε bene habet. constat ex eventu belli et sancita factorum oblivione. 8 πραγμάτων quoque tueor. πράγματα praesertim malo sensu sunt nequitiae, doli, quibus cupita conficiuntur. Supra jam hac ipsa oratione adfuit hoc sensu.

227. 2 πονηροτάτων.

229. 2 σωτήρια. 8 post ἱερῶν deesse εἰπεῖν recte vidit Marklandus, recte quoque Canterus, ante ἐλλέλειπται deesse ὐδὲν. Sententia itaque haec erit: *si oratione rei amplitudinem non aequo, voluntatis culpa non est; sed facultas voluntatem non aequat.* in voluntate situm non fuit, neque defuit quidquam, quin dicerem de templis etc. *antepen.* recte abest τὺς a cod. Coislin. lego itaque locum sic: ὑμᾶς εἰσιδέσθαι τὴν ψῆφον φ. *vos esse spectaturos sententiam ferentes.*

230. 1 τιμωρίαν.

ORATIO XIII.

232. 2 Ἀγοράκριτον. et sic ubique. nam *Agoratus* nomen Graecum non est, aut Ἀγύῤῥιον.

233. 5 καὶ ὅ, τι.

235. 2 διελεῖν δεῖν. 10 κακὰ τὰ πολλά. *ob tot et tanta tolerata mala, clades.* vel καὶ τἄλλα κακά. *ult.* f. ἐπιβυλεύοντες καταλύσει τῆς δημοκρατίας. Nam paullo durius vulgata id enunciat, quod alius fuisset sic enunciaturus: ἐπιβυλεύοντες τῇ δημοκρατίᾳ ὥστε αὐτὴν καταλῦσαι.

236. 5 τῇ προφάσει, absque ἐν, aut ἐπὶ τῇ προφ.

237. 10 εἰρήνην.

238. 2 aut ἐκείνῳ, puta Therameni, aut ἐκείνοις, ejus sodalibus. Nam si eos significasset, qui paci faciendae erant intercessuri, dixisset αὐτῶν.

239. 2 ἡ πρὸ τῶν — 8 ἐγένετο [ut et Marklandus] καὶ ὡς τοιούτοις οὖσιν αὐτοῖς τὸν νοῦν οὐ προσείχετε.

240. 1 ἐμήνυε. 2 f. ὅπως δὲ μὴ ἀνώνυμον τὴν μήνυσιν ποιήσησθε τὴν τούτου, τὸ ψήφισμα ἐψηφίσασθε. 5 mallem οἱ αἱρεθέντες simplex. δι videtur ex αι prima verbi syllaba repetitum esse. 10 προσήσεσθαι. *ult.* aut ἐκεῖ [cum Tayloro] aut ἐκείνη ἦσαν, eodem sensu.

242. 10 τὸ ψήφισμά σου τὸ τῆς βουλῆς. *ipsum decretum senatus contra te testabitur.* v. p. 249, 10.

243. 12 ἀπέχρη ἡ γεγενημένη ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις.

244. 2 f. aut secundum et tertium τὰ delendum est, aut legendum καὶ τῶν ἐν τῇ βουλῇ καὶ τῶν ἐν τῷ δήμῳ. *ult.* omnia hic bene habent. ἐν ᾧ notat *cum, quando, ubi.* subauditur χρόνῳ vel τόπῳ. *omnes tum sciebatis, quibus in malis versaretur civitas, quum succurrere jam non amplius poteratis.* v. p. 269, 3. 5.

246. 1 f. ἀδελφὴν ob sequentia reliqua omnia foeminina nomina, in quibus et προσήκουσα, item ob vs. 4. neque obstat τοὺς αὐτῶν.

248. 6 διὰ τοῦτον *propter hunc Agoracritum.* 7 καὶ τὰ νεώρια καθῃρ.

249.

249. 1 τῇ πόλει] l. τῇ βȣλῇ. *deferens eos ad senatum*, illum corruptum, e quo nati XXX viri, de quo p. 239. dixit. 9 θανάτȣ, ἀλλ᾽ ȣκ ἂν δύναιτο.

250. 6 Egregie loco huic, delenda una literula, medicinam fecit Marklandus. *antep.* ȣ delendum. malo hic cum Tayloro, quam cum Marklando, facere.

251. *ult.* ȣτω bene habet. significat *simpliciter*, nullo praemisso tormento, idemque est atque plenum ȣτως ἁπλῶς, sic stricte ad literam, ut nihil amplius velim dictum aut intellectum, quam quod dixi, ἀπέθανεν. vid. Herod. p. 119, 11. Aristoph. *Ran.* 638. Et Latini quoque eo significatu *sic* usurpant, ut apud Horatium: positum *sic*. v. Markland. ad Demosthen. Midiac. p. 89, 6. plura hoc de usu particulae ȣτως dicam ad Polybium.

252. *antepen.* aut εὑρίσκεται scil. Hagnodorus. aut εὑρίσκονται sc. Hagnodorus et Critias cum sodalibus. *expediunt ipsi absolutionem. penult.* ψήφισμα τȣτί] respicit ad decretum illud, de quo p, 249, *pen.* quo absolutus ideo fuit Agoracritus, quod alios denuntiasset. Igitur eadem opera libertatem Menestratus quoque meruit. nullum hic novum decretum. itaque malim ἐπειδὴ γὰρ τȣτο —

253. 6 ἀπέθανεν] scil. δικαίως, quod et e praemissis et ex insequentibus subaudiendum est, sed mallem additum.

254. 2 ἀπέγραψας] f. ἀπώλεσας. 3 μέντοι] f. μὲν γάρ. huic μὲν respondet δὲ vs. 8.

antep.

antepen. neque abundat hic aliquid, neque deest, sed ut Hippias addito patriae nomine satis distinctus ab aliis cognominibus fuit, id quod facere necesse erat, sic satis Xenopho quoque fuit addito supplicio, quo periit, ut tribu opus non esset adjecta. *ult.* τῆς τότε καταςαθείσης πολιτείας.

255. 4 f. post πάντων deest ἀκούσατε aut ἀκούσετε. 5 comma post ὑμῖν promovendum. 8 aut delendum τὴν, aut τινὰ scribendum. 9 post σωθέντες videtur ηὐδοκίμουν, vel simile quid deesse. *alii vero refutatis accusationibus sibi adspersis in honore et auctoritate erant*, aut alias γὰρ vs. 11 delendum, et verba ὃς ad περιεποίησε ut in parenthesi prolata accipienda sunt, quod etiam Marklando visum fuit.

256. 3 Eumares nomen servile, quasi dicas *Commodus*. quare nihil mutandum. 5 δικαςαί, πολλά, ὅσα κακά. 6 ἃ πολὺ ἔργον. 8 f. συκοφαντιῶν.

257. 6 ἐξήγαγεν bene habet. si id voluisset orator, quod Taylorus eum voluisse sibi persuasit, dixisset ἐξέπεμψεν. nam ἐξάγεσθαι Graeci non dicunt, pro *dare educendum ex urbe alio mancipium aut mercem.* Facile patet, quomodo res gesta sit. Mango ille mancipium masculum Athenis Corinthum traduxerat furto surreptum, et ibi vendiderat. Corintho rursus puellam furatus Athenas traducebat, sed deprehensus in portu, aut mari, retrahitur, et in carcere Corinthiaco morte poenas dedit. αὐτὸς ergo non ad ἐξαγαγὼν, sed ad ἁλίσκεται pertinet. non tamen inter-

intercedam, si quis ejus loco ἄυτις legere malit. potest quoque ἐξαγαγὼν mutato accentu exarari, ut facinus non peractum, sed tantum instructum et in ipsa molitione exstinctum intelligatur. 9 ἐνθάδε. *huc ad vos in judicium ut latrocinii reum adduxit*.

258. 11 ἐνετυχέτην. *penult.* ἀλλ᾽ ἅμα τούτῳ κραυγὴ γίνεται, καὶ ᾤχοντο, aut ἅμα γὰρ τῷ κραυγὴν γίνεσθαι, ᾤχοντο.

259. 7 aut πεποιῆσθαι, aut πεποιημένον ἀναγεγράφθαι. 8 post διαπράττονται videtur τινὲς deesse. *penult.* γραφαὶ αἱ ἐξ ἀνθρώπων est proba dictio, cujus probitatem adstruxit Cl. Abresch ad Aeschylum p. 140 et 651. cui alia exempla ex Dionysii Halicarnass. Antiqu. Rom. possent addi. Significat *caussas omnes, quae possunt in homines cadere*, ab hominibus in forum evocari et agi.

260. 6 φευγόντων] qui olim fugissent, aut exilium tolerassent, jam vero in patriam rediissent, ut patet e verbis vs. 8. φυγῆς, ἧς αὐτοὶ ἔφυγον.

261. 6 ἀπογραφόμενος, edens, profitens nomen suum, in tabulas publicas referendum. 8 τοῦτό οἱ μέγιστον, *in eo argumento exsultare ipsius orationem*, velut firmissimo suae caussae praesidio. 10 μιαρώτερος] subaudi τούτου. mallem tamen μιαρώτερος, ἢ ὅστις — *ult.* τῶν ἐπὶ Φυλὴν scil. συνεληλυθότων aut συνηλισμένων.

262. 5 τοὺς ἐπὶ Φυλήν. 6 ἀλλ᾽ ἕτερον] subaudi παρέξομαι τεκμήριον, ὃν λέγω. 7 ὅτε

ταξίαρ-

ταξίαρχος αὐτὸν εἰς τὴν τάξιν, ἔτε φύλαρχος εἰς τὴν φυλήν. *non comparet qui tribunus cohortis* (vel centurio) *eum in cohortem, quis turmae praefectus eum in turmam immiserit.* τάξις est militiae pedestris gravis armaturae. φυλὴ est *equestris turma*, quidquid equestrium copiarum in unaquaque tribu erat. vid. ad p. 296, 9. posterioribus temporibus τάξις de militia equestri dicebatur, ut patet ex Aristid. T. I. p. 12. *c. fin.* ὁπλιτῶν φάλαγξ καὶ τάξις ἱππέων. *antep.* f. οἱ ὁπλῖται, et sic quoque vs. *pen.* τῶν ὁπλιτῶν. sed video nunc demum, id a Marklando fuisse occupatum. *ult.* nisi Schottum audire malis, cui Marklandus quoque favet, poterit conjici καὶ κενὸς [*vanus*] ἐγένετο.

263. *penult.* ὑπολαμβάνειν hic loci est *interrogare*, proprie *subjicere alterius sermoni suum*, sive interrogando, sive respondendo. sermonem post alterum capessere.

265. 1 f. πάντων, ὡς ἐγώ. 9 verba οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τότε καὶ διϊσχυριζόμενοι, non intelligo. sequentia sic videntur constituenda: *videntur mihi undecimviri optime fecisse*, σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι Διονύσιον, τὸν τὴν ἀπαγωγὴν ἀπάγοντα, ἀναγκάζοντες προσγράψασθαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ — aut Διονύσιον τῇ ἀπαγωγῇ ἀναγκάζοντες προσγράψασθαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ. *in eo, quod Dionysium hujus* ἀπαγωγῆς *auctorem coëgerunt suo accusationis libello adscribere dictionem* ἐπ' αὐτοφώρῳ. aut *ubicunque tandem Agoracriti scelus a se deprehensum fuerit.* Dionysius hic videtur filius esse illius

Diony-

Dionysii a XXX tyrannis, deferente Agoracrito, perempti, de quo supra, actoris e sorore nepos. *antepen.* f. ὅτι deest post μὲν. Posset quoque locus sic reformari: ἢ ὅπȣ ἂν τις μᾶλλον ἁλῴη ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀνδροφόνȣς, ἢ εἰ πρῶτον μὲν — *Aut libenter scire velim, ubinam* (vel *quando*, *quanam ratione*) *possit aliquis melius convinci homicidii in ipso facinore deprehensi, quam si primum quidem* —

266. 1 οἴεται] subaudi ὁ νομοθέτης. quod si displiceat, poterit legi: οἴεσθαι δεῖ [subaudi λαμβάνειν ἀνδροφόνον] ἐπ' αὐτοφώρῳ. *Non enim tum solummodo existimare oportet aliquem, se alterum homicidam in ipso facinore deprehendere, quum* — 6 ȣκ ȣ̃ν, duobus vocabulis. *non ergo hic* (Agoracritus) *in horum necis caussa fuit.* est objectio, quam confestim refutat. *penult.* ἢ τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ ποιεῖται *praetexit se non in ipso facinore deprehensum, tamen dici.* αὐτῷ δὲ τῷ πράγματι. *ipsa autem caussa sua haud fidit se victurum.*

267. 2 περὶ τȣ́των λέγοντος [vel λέγοντα, aut ἀπολογȣμένȣ] ἀποδέχεσθαι. 5 ἡμῖν lectionem cod. Coislin. firmat vs. 10. Ceterum dictio est inversa, recta fuisset sic enunciata: τῶν ὅρκων ἡγȣ̃μαι ȣ̓δὲν τȣ́τῳ πρὸς ὑμᾶς vel ἡμᾶς προσήκειν. 10 f. ἐμποδὼν ȣ̓δὲν. ȣ̓δένα γὰρ ὅρκον οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ȣ̓κ ἀστοῖς ὤμοσαν. Atqui Agoracritus non erat civis. Sed neque Marklandi sententia displicet, neque Palmerii et Schotti. *penult.* potest integra videri oratio, si post

δήμȣ

δήμε addatur πεποιῆσθαι. *filii loco adoptatus fuisse.*

268. 1 προδὲς πάντας, ἐξ ὧν. *prodens viros illos omnes, per quos populi auctoritas et potentia crevit;* aut saltim προδὲς, et tum erit ταῦτα vel πάντα subintelligendum, et ὧν erit neutrius generis. nam προδόσας insolens est. 7 ὑμῶν vetus proba lectio non debuerat mutari. aeque bene ὑπέρ τινος τιμωρεῖν, quam τινὶ dicitur. *factas illis injurias vestrum omnium sortis est non minus ulcisci, quam vestrummet ipsorum unicuique factas.* 9 αὐτῶν] f. πάντων. 11 καθ' ὅσον ἂν καὶ βραχύ.

269. 8 ἄδειαν διαπράττεσθε mihi quoque post Marklandum in mentem venit. facile ἄδειαν ob sequens δια potuit excidere.

270. 7 ἅπαντα καὶ] f. ἁπανταχόθεν.

ORATIO XIV.

273. *ult.* ὥστ' ἐπ' ἐνίοις. *ut ob eorum, in quibus ille contendit et superbit, quaedam ipsos hostes pudeat.*

274. 2 f. πρὸς τὸν τούτου πατέρα.

275. 5 forte bene habet vulgata. visum tamen aliquando fuit vocabulum ἀναχωρήσας deesse post τοὐπίσω. v. vs. 10. *penult.* si bene habet ταύτην, subaudiri debet, *qualem habet Alcibiades:* mallem tamen aut prorsus abesse, aut cum τὴν τακτὴν mutatum.

276. 2 e lectione cod. Coislin. effeci aliquando hanc lectionem: καταλεγεὶς εἰς Δέβηρον,

οὐκ ἐπεξῆλθε μεθ᾽ ὑμῶν τῷ στρατοπέδῳ μόνος, οὐ παρέσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν ἐν τάξει. Dobirus eſt urbs Paeoniae celebris. *antepen.* f. ὅδὶ τοίνυν. *hic ergo.*

278. 4 ἐπὶ τῆς πρώτης. et ſic quoque Scaliger emendavit p. 307, 2 cui ibidem ſubſcribo. 11 τα] l. τὸν.

279. 9 quamvis ψιλοὶ poſſit eodem redire; malunt tamen Graeci ſic loqui: ἐν τοῖς ψιλοῖς, ut hic loci puto reſtituendum.

280. *antepen.* καὶ οὔπω δῆλος ἦν, aut faciendum cum Marklando.

281. *antep.* εὑρέσθαι probum eſt. εὑρίσκεσθαι eſt *impetrare ab altero quaeſitum.* ita Lucian. *Piſcat.* T. I. p. 586, 84. μόλις γοῦν εὑρόμην πολλὰ ἱκετεύσας τό σοι φυλαχθῆναι τὴν δίκην. v. Reimari Indic. ad Dion. Caſſium h. v. Comma poſt εὑρέσθαι collocandum.

282. 5 δὲ probum erat, et absque cauſa repudiatum eſt a Stephano. Herodoteum hoc ſchema eſt, ut in priore colo μὲν, μὲν iterare, ita in poſteriore δὲ, δὲ, quod apud alios quoque auctores obtinet.

284. 4 f. τῷ γλάμωνι, τῷ ἐκ ὀλίγα τ. ὑ. ὑφῃρημένῳ, πολλῶν ὁρώντων ἔπινεν, ὑπὸ τῷ αὐτῷ στρώματι [vel στρωματεῖ a nominat. στρωματεὺς] κατακείμενος, ἐκώμαζε δὲ μεθ᾽ ἡμέραν.

285. 3 ὡς] l. ὅς.

286. 6 ἐξέπεμψε τὴν αὐτοῦ γυναῖκα. uxor Hipponici erat ſoror Alcibiadae.

287. 1 Rectum vidit Marklandus ὀνειδῶν hic legendum eſſe. Inſequentes genitivi τῶν ἑαυτοῦ

 προση-

προσηκόντων non sunt a nominativis neutrius generis repetendi, sed a masculinis οἱ προσήκοντες. itaque facile potest lacuna latinae interpretationis expleri. *quasi posset quantulamcunque partem opprobriorum suae gentis aliis affricare.* τῶν ἑαυτῦ προσηκόντων, *suorum necessariorum, gentilium.*

288. 5 στρατεύσας aut στρατευσάμενος. nam utroque modo dicitur. aut post εἴργασται addendum erit τῷ, *quod Alcibiades nihil grave admiserit in eo, quod* —

289. 1 ἔργων τῶν ἀμφοτέροις — *ibid.* num ante λόγυς exciderit μάτην, in medio relinquam. 7 μὲν ἂν τοῖς.

290. 2 πολιτῶν] f. πάντων. 3 αὐτὸς τοῖς λακ —

291. 3 τὸν πρὸς πατρὸς πρόπαππον. vid. stemma Alcibiadae apud Valesium in notis ad Maussac. ad Harpocrat. p. 214. Potest quoque legi τὸν πρὸς πατρὸς πάππον, ut respondeant melius sequentia. πάππος est nomen universale, quod etiam atavos et abavos sub se complectitur.

292. 4 f. ἀλλ' ἃ γε πεπόνθασιν, ἅπαντα ἄλλυς πεποιηκότες πεπόνθασιν. aut ἃ πεπόνθασιν ἅπαντα καὶ πεποιήκασιν. ὕτω γὰρ —

293. *antepen.* τῇ πόλει.

ORAT. XV.

295. 2 ᾧ (vel οἷς) ἄν. 4 non intelligo τῇ ὑμετέρᾳ δοκιμασίᾳ. 5 f. τῦ καὶ τῦ καταψηφ.

7 f.

7 f. τῶν ἐνόχων [aut φίλων] μὴ καταψ. 8 post καταψηφίζεσθαι deest τοὺς δὲ ἀνεπικλήτους [vel ἐχθροὺς ἑαυτῶν] ταῖς τιμωρίαις ὑπάγειν, vel simile quid. 9 recte Marklandus εἰ τολμήσει ὁ μὲν ἄρχων. itaque ita constituendus hic locus: εἰ τολμήσει ὁ μὲν ἄρχων ἐν ταῖς τῶν ἐπικλήρων δίκαις.

296. 2 f. οὐδὲν δεήσει μᾶλλον ὑμᾶς ἰδίᾳ τινὶ περὶ τῆς ἀστρατείας βοηθεῖν, ἢ τούτων τινὰς αἰδεῖσθαι, (vel potest quoque δεῖσθαι servari, si malis) *vos alicui particulariter in caussa non obitae militiae adesse non magis decet, quam horum aliquos revereri*, aut *quam horum aliquos supplicari.* 6 sententia est: illos magistratus, qui nunc pro Alcibiade testantes edixerunt, eum a se equitibus adjunctum fuisse, nunc demum, postquam haec lis ipsi fuit dicta, ipsi conciliatos esse, nondum autem in ipsis castris fuisse, adeoque falsum illos edidisse testimonium. 7 f. ἀντεγκαλεῖν μὲν Παμφίλῳ, *vicissim Pamphilum in jus vocasse.* 8 ἐπιβάλλειν] subaudi ἐπιβολὴν, *hoc est* ζημίαν, *mulctam ei scribere.* Sic quoque recte locum hunc exposuit Marklandus. conf. p. 363, 1. 9 φυλῆς] φυλὴ est *turma equestris* et φύλαρχος *turmae praefectus.* confirmat Harpocratio. φύλαρχος inquiens ὁ κατὰ φυλὴν ἑκάστην τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων, ὑποτεταγμένος δὲ τῷ ὑπάρχῳ [f. ἱππάρχῳ] qui locus nostri est luculentus commentarius. v. ad p. 262, 7. dicta et p. 302, *pen.* 10 τούτων] eorum nempe Archontum, qui jam testabantur Alcibiadam a se in equitibus constitutum fuisse. Debebant ergo Phylarcho seu alae

equestris magistro mulctam imponere propterea, quod expungendo Alcibiadae nomine ex equitum albo, debilitasset et invalidam fecisset constitutionem ipsorum, qua nempe Alcibiadam in equitibus constituissent. Paullo ante vs. 8. quod praetervideram, recte habet φαίνων, significatque *quod deferendo equo Alcibiadae privaret civitatem equite*, hoc est, quod privaret civitatem equite per id, quod detulisset nomen Alcibiadae ut rei ex eo capite, quod equo militaret, qui pedes militare deberet.

297. 4 ἢ ἕως. 5 post νόμους excidit ἱππεύειν, πρὶν, aut simile quid. *antepen.* f. οὐκ ἂν ἀδίκως, aut εἰκαίως, aut potius οὕτως ἂν δικαίως.

298. 3 μεγάλη ἡ ζημία.

299. *ult. qualem habebatis tum, quum necesse duceretis adversus hostes dimicare.*

ORATIO XVI.

301. 5 κακῶς suspectum. sententia flagitat κακονόως. Mihi quidem dictio κακῶς τινι διακεῖσθαι pro *male erga aliquem animatus esse*, insolens accidit. 11 καὶ περὶ τἆλλα. *ult.* τὸν delendum.

302. 8 aut legendum ἠτίμαζον τοὺς μὴ συγκαταλύοντας, aut, reliquis servatis, deest post δῆμον vs. 9. ἐτίμων. *magis eos despiciebant, quam honorarent adjutores suos in destruenda plebis auctoritate.* 11 ἀπομνύντων lectio Aldina est proba et debebat servari. patet ex antecedente ὁμολογούντων. *multi equitum, qui se equites esse non negant,*

negant, scripti non sunt in tabulis equitum, contra scripti sunt quidam, qui jurejurando negaturi essent se equites esse, vel *qui equitum ordinem ejuraturi essent*. Intelligendi autem equites non omnes legitimi, sed illi tantum, qui tempestate XXX tyrannorum fuerunt. v. Harpocrat. v. σύνδικοι. *antep.* ἔλεγχος μέγιστος] scil. *equitem me non fuisse, etiamsi in tabulis equitum scriptum repertum sit meum nomen. ult.* κατασάσεις] id est pecuniam, quam ἐπὶ τῇ κατασάσει, eo fine, ut scirent, se constitutos et albo inscriptos esse, accipiebant equites ineuntes, et quam rursus militia equestri decedentes reddebant suis phylarchis vel magistris equitum. *Gage, Handtgeld.* v. Harpocrat. h. v.

303. 3 mallem λαβόντα simplex. 6 ἐκείνοις ad propius, τούτοις ad remotius redit. exempla ejus rei haud rara prostant. *multo ergo justius his tabulis*, in quibus scripta eorum nomina et a phylarchis post restitutam rem publicam edita fuerunt, qui equestrem militiam emeruerant, *quam illis tabulis vos credere*, in quibus scripta nomina equitum. *ult.* f. ὥστ', εἰ μηδὲν ταύτῃ [vel ἐς ταῦτα] διαβάλλομαι, ἡγεῖσθέ με ταύτην ποιεῖσθαι μεγίστην ἀπολογίαν, ὅτι περιφανῶς — *quapropter, si hoc ex capite accusari nequeo, existimate, me id ceu maximum et certissimum pro me argumentum adducere, unde constet, illos propalam in me ausos fuisse mendaciis grassari.* ταύτῃ autem respicit ad vexationes civium sub XXX tyrannis. Si nihil ex ea parte me gravat, ait, existimate innocentiam meam

 a me

a me allegari pro argumento potentissimo, quo evincam me calumniis petitum ab adversariis esse.

305. *ult.* δὴ delendum, natum ex ϰαι praegresso.

306. 3 recte observavit Marklandus ἐξαλεῖψαι mutato accentu esse exarandum. non enim ἐξαλείφεσθαι in Medio dicitur pro *delere*, sed in Activo ἐξαλείφειν. imperativus si requiratur hic loci, quod tamen necesse non est, legendum esset ἐξάλειψον. 5 παρασκευάσαντα. subauditur enim ἐμὲ.

307. 4 ἐνθανόντων] scil. τῷ ἀγῶνι. Praedicatum ὁ σεμνὸς est irrisio. *gravis ille et antiquis moribus*. 5 f. Στειριέως, τοῦ τοῖς πᾶσιν — abii *e pugna post illum strenuum gravemque Stiriensem, qui paullo ante prae se omnes ut imbelles increpuerat.* Ostendit ergo se non fugisse, si quidem discesserit e pugna, postquam ille discessisset, qui totum humanum genus velut imbelle prae se contemnere soleret. Tollendum itaque comma post ἀνεχώρησα. nam ὕστερον cohaeret cum τοῦ. 6 ὕστερον μετὰ ταῦτα, quam dictionem a tautologia haud procul distantem alibi quoque offendi, significat idem atque ὕστερον τούτων. 7 debebat locus hic ex historia illustrari, quod neque Marklandus, neque Taylorus facere studuit. Mihi non vacat, Xenophontem hujus rei caussa inspicere. Equidem non video, quid ad rem praesentem faciat memoria Corinthi et locorum ibi munitorum ab Atheniensibus occupatorum.

308. 2 γνώμην ταύτην ἔχοιεν] hoc est ὀργίζοιντο. 5 ἀδίκως.] Ludit in verbo, ob sequens

δικαι-

δικαίων, alias aliud adverbium aptius foret. *periculum subire injuste* est aut in certamen iniquum, cum hoste viribus non aequis descendere, aut ultro, ubi non jussus fueris, et nulla lex te cogat, congredi.

309. 4 μικρὸν διαλεγόμενοι quamvis nove dictum, probum tamen est. Ut impudentiae habebatur et paene furoris, cito incedere et in sermone clamare, multa blaterare: sic modestiae, incessus sedatus et vox humilis atque repressa et sermo brevis. Sic Apollodorus apud Demosthenem, (non succurrit, qua in oratione) excusat vocem suam justo elatiorem et incessum incitatiorem: naturalia haec vitia esse; non ideo se animo pejorem esse adversario suo, qui vultu, incessu, voce, austeritatem et modestiam prae se ferat, ipse nequam et dolosus homo sit. *antepen.* si bene habet vulgata, novo modo extulit orator sic eandem sententiam, quae alias ita solet exprimi: ὐδέπωποτε πέπαυνται τὰ τῆς πόλεως πράττοντες. *ult.* ἀξίως] subaudi λόγου vel τιμῆς vel τοῦ τῆς πόλεως ὀνόματος, vel simile.

310. 2 τοῖς τοιούτοις] strenuis quidem et patriae bene volentibus, at in dicendo subaudaculis et jactantiae vicinis.

ORATIO XVII.

311. ad Titulum] haud scio, an titulus vetustus περὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων sollicitandus sit. nam cum ager aut possessio quaedam privata a fisco contra jus et fas possideatur, quod

 actor

actor hujus caussae contendit de se factum, est *ἀδίκημα*. Liquet e simillima caussa p. 324, *penult.* ubi dicitur populus Atheniensis ob fisco nulla caussa addictas privatas opes *παρανόμων φεύγων*.

312. *antepen.* *ἐδεήθη οἱ δανεῖσαι*.

314. 2 Vidit hic aliquid Schottus, quo duce locum sic refingo: *ὅτι δὲ πάντα δεδήμευται, ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπογραφῶν.* 4 *παρέλιπον*, ut etiam Schottus observavit. 5 *ἀπογράφοντες*. 6 *λόγῳ* suspectum, aut obscurum saltim; mihi quidem. 7 *εἰσπράξασθαι*] subaudi *τὸ χρέος*, vel *τὰ ἡμῖν ὀφειλόμενα*.

315. 6 *ταῦτα*] f. *πάντα*.

316. 4 *τῶν* Κικ. ut recte quoque Marklandus observavit. Eo ducit Aldina exhibens *τῷ* K. 5 aut *τότ' ἤδη*, aut *πολὺν ἤδη χρόνον*.

317. 7 *ψηφίζεσθαι*. 8 *αὐτὸς τῇ πόλει*.

ORATIO XVIII.

318. 2 *αὐτοὶ*] subaudi *ὥσπερ ὑμεῖς*.

319. 6 *ἰδίᾳ*] l. *νὴ Δία*.

320. *penult.* *καὶ* delendum.

321. *antepen.* *καὶ δι' αὐτὸν.* *ibid.* *συνῄδει*, *norat enim.* redit ad Niceratum.

322. *antepen.* f. *ἢ ἤδη* (vel *ἔχαιρε*) *τοῖς.* malo enim cum Palmerio facere.

323. 11 *ὃς μάλιστα προσῆκεν*.

324. 9 *τὰς* delendum et *antepen.* *καὶ*. *penult.* *παρανόμως*.

325. 1 αὐτοί. 6. φθονῆσαι probum puto et accipio pro ψέξαι, ut φθόνος, invidia, saepe pro ψόγος, culpa. sed ἤδη displicet, et mallem adverbium, e. c. κακοτρόπως. 10 f. τὰ αὐτῶν.

326. 10 f. ταύτην μεγίστην [aut ἱκανὴν] ὑμῖν, —

327. 12 παρέδωκεν] subaudi τοσοῦτον δύνασθαι, aut ἑαυτὴν οὕτως εὐμενῆ. ult. τοὺς οὕτω πολιτευομένους] significat popularem moderationem, democratiam, de qua paullo ante dixerat. Deinde videtur legendum esse: ὑπὲρ ὧν τῆς πολιτείας καὶ ὁ πατὴρ — nonne ad eos, qui tali reipublicae gerendae forma utuntur, pro quorum commodis et pater et caeteri affines mortem oppetierunt?

328. 9 aut παρέχοντες legendum, aut ποιήσαντες; posterius praefero.

329. 1 τὸ μέρος, id est κατὰ τὸ προσῆκον αὐτοῖς μέρος, pro sua portione.

ORATIO XIX.

330. penult. μὲν delendum.

331. ult. f. ὑπὸ πάντων τῶν εὖ τεθραμμένων, ab omnibus bene natis et honeste educatis.

332. penult. conjeci aliquando ἐλέγχοντα ὡς οὐκ ἠδίκουν, aut οὕτω ἐλεγχομένοις; sed bene habet vulgata. Saepe Graeci loquuntur ut de re perfecta, quae solummodo tentata et instituta fuit. Significat itaque ἐλεγχομέναις ὡς ἠδίκουν, in judicio, quod id agebat, ut eos criminum commis-

forum convinceret. παραγίνεσθαί τινι dicitur alicujus defensor, qui caussam ejus in foro tuendam in se suscipit.

333. 1 δεινὴ ἡ συμφορὰ.. 7 ἐν ἔτω δεινῷ suspectum. num ἐν ἔτω ςενῷ, *valde in angusto est constituta.* 8 κηδεςῶν] fratribus uxorum nostrarum. *ibid.* προικὸς] videntur actor hujus caussae et ejus sodalis, duarum sororum fratres, quae eaedem uxores quoque ** et Aristophanis capitis damnatorum erant, dotem ipsis debitam ** et Aristophani utendam reliquisse, neque ab ipsis exegisse; quum igitur illorum bona publicarentur, horum quoque dos simul perierat. *ibid.* παιδάρια τρία] liberos damnatorum.

334. 1 τὸν delendum. 3 μὴ δῶσιν] f. πορίσωσιν. 5 πρὸς τὴν δόξαν.

336. 8 ἐμοὶ ἐξὸν πάνυ πολλὴν προῖκα.

337. 5 f. πολλοῖς καὶ ἄλλοις. 8 f. ἐκείνῳ μὲν γὰρ ἅλις [vel ἱκανὸν, vel ἐπιμελὲς, vel προὔργȣ] ἦν.

338. 2 τὸ δὲ (aut τό τε) πλῆθος. 3 τῶν παραγενομένων] significat illos, qui turbis XXX tyrannorum, et molitionibus exsulum e Piraeeo in patriam redire laborantium interfuerant. *pen.* ἀπόςολον] significat remiges et milites classiarios.

339. 1 f. ȣ γὰρ μόνον ἐπιβάντας εἰς τὰς ναῦς. Cogitavi aliquando sanari posse locum tollendo εἰς; sed falsus eram. εἰς necessarium est: Athenienses enim Cypriis naves gratuito permittebant, ut e superioribus patet p. 338. *antep.* 4 ἐπειδὴ] scil. παρέχειν. 6 potest εἰπεῖν quomodocunque interpretando incrustari et defendi.

post-

postquam de suo consilio ad fratrem retulisset; fateor tamen, neque rationem hanc interpretandi, neque lectionem mihi placere, neque conjecturas meas σιγῶν vel σιωπῶν, *tacite, clam,* item ἀπιὼν et πείθων mihi satisfacere. 8. χρῆσαί οἱ, ὅ, τι εἴη. *ibid.* προσδεῖν, *deesse aliquid ad implendam summam necessariam.* est idem atque ἐνδεῖν. *antepen.* f. ἐπιστολῶν δὲ ἡκουσῶν αὐτῷ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκ Κύπρου, μηδενὸς ἀπορήσειν, ἠρημένον — *acceptis a patre literis e Cypro, quae spem ipsi facerent, nihil ei defuturum esse.* ἀπορήσειν est vetus proba lectio, quam ipsa sententia flagitat, et quae introducenda esset, etiam invitis libris, nedum jubentibus restituenda erit.

340. 1 e vestigiis lectionis, quae in Aldina est, facili negotio locus hic restituitur sic: ἀλλ' οὐχὶ, ὧν ἦν δυνατὸς — *quem enim putetis, o judices, qui quidem sit gloriae cupidus — quidquam facultatum domi relicturum, et non potius, praestandis omnibus, quae quidem praestare posset, illos* [Cyprios] *sibi obligaturum, neque pauciora studii sui praemia laturum fuisse.* legendum enim vel 2 ἐκείνοις. ὧν ἦν δυνατὸς [scil. παρέχειν] πάντα παρασχόντα idem est atque παρασχόντα πάντα, ἃ παρέχειν ἐδύνατο. κομίσασθαι μὴ ἐλάττω significat *affulgente spe praemii studio suo haud minoris.* praesertim quum spes esset, fore, ut operae suae mercedem ferret haud contemnendam. 5 aut ἔχρησαν ἐκείνου, aut ἔχρησαν τοῖς Κυπρίοις ἐκείνου. 6 f. ἐπὶ τῶν τριηρέων. *nam illae triremes,* quas Athenienses Cypriis commodave-

daverant, *eas pecunias*, quas Eunomus et Lysias ad intercessionem Aristophanis, Cypriis mutuo dederant, ipsis *referebant* tum, quum bello confecto ipsae domum remitterentur. 10 προσελθεῖν αὐτῷ] *ut adirem Aristophanem*, rogans eum, vellet Demo pro dato pignore XVI minas foenori dare. 11 f. φιάλην μίαν χρυσῆν, ἣν Ἀριστοφάνην λαβεῖν, δόντα αὐτῷ ἑκκαίδεκα — *esse penes se tesserae loco a rege Persarum acceptam auream phialam, quam accipere debeat Aristophanes, dans pro illo pignore XVI. minas*. 12 ὡς ἔχοι] in codice Coisl. est ἂν ἔχοι, unde efficio: ὅπως ἂν ἔχοι. *unde posset* [ipse Demus] *sumtus facere in triremis suae praefecturam. ult.* καὶ ἄλλων, καὶ χρημάτων.

341. 2 Cogitavi aliquando ἕξειν. sed ἄξειν bene videtur habere, idemque, atque ἀποφέρεσθαι, significare, et in continente insequitur ἄγειν τὸ σύμβολον, *ferre, auferre tesseram*. 4 ἥδιστ' ἂν ἀνθρώπων. 5 εὐθὺς] f. θέλοι. 9 σύμμικτα] *nulla arte facta, nullo delectu conquisita*, magis ad usum, quam ad ostentationem. 12 Miror Marklandum pro more suo hic non ursisse inferendum vocabulum ἀπογραφὴ, *index supellectilis*. *antepen.* πρὶν Νικοφήμῳ ἢ καὶ delenda: illa ἢ καὶ admonent librarium hic dormitasse, eoque addito voluisse priorem errorem celare. *ult.* ἡ ναυμαχία.

342. 7 οἴεσθε] *existimatis*. nihil hic loci deest, quod suspicabatur Marklandus. *antepen.* ἀπεσπάσθησαν] Ratiocinium hoc est: aliorum publicatas facultates si quando vendidistis, non solam

supel-

supellectilem, sed ipsas quoque oecorum fores simul vendidistis. nostris detractae hae non fuerunt; et nihilominus e nostrarum aedium sola supellectile plus rediit, quam ex illarum tota farragine. Et vel sic tamen exigua vobis visa fuit nostra supellex, alienae nihil quidquam improbastis. *ult.* ἐμῆ potest stare. nam potuit ea domus, et profecto videtur, actori pro dote sororis oppignorata fuisse, adeoque potuit eam *suam* appellare. Sane domus illa 50 minis aestimabatur. v. p. 342, 5. Aristophanis uxori autem dos debebatur 40 minarum. v. p. 336, 7. praeterea septem minas mutuo acceperat Aristophanes a socero, actoris patre. v. p. 343, 6.

343. 8 τἀκείνων] f. τὰ κοινά. *opes reipublicae.* v. p. 353, 12.

344. 4 μὲν] l. μὴν. 10 ταῦτα recte habet, sed punctum commate aut semicolo mutandum. nam ταῦτα sensu tenus aequipollet τῷ, οὕτως. simile est τῦτο vs. 4. hujus ipsius paginae. deinde non fortasse, sed certo certius verum est ἱκανὰ codicis Coisliniani. *antepen.* ὁμοίως. *pariter*, id est, non minus, quam Athenis.

345. 3 δημεύσαιτε.

346. 3 nihil hic loci pravum est. *quamvis aegrotaret, mente tamen sibi bene constabat et sensibus, fuissetque sensurus, si quid opum suarum fuisset dilatum aut interversum.*

347. 1 καὶ ἐχορήγησε] l. κατεχορήγησε, uno verbo. *consumsit in choregatu gerendo*, aut διεχορήγησε eodem sensu, ut p. 342, 3. 4. ἀμφοτέρων] *pro se et patre.*

348.

348. 3 ἐπὶ] l. ἐπεὶ *siquidem.* deinde recte abest a cod. Coisl. εἰ vs. 5, cujus tamen vel vestigia servare si malis, poterit ibi sic legi: δοκοῦντων εἶναι, πλέον — antep. f. ἀποθανόντων δὲ πολὺ τὸ ἔλλειπον παρὰ — — *penult.* αὐτίκα] *exempli caussa.* Significationem hanc pluribus adstruunt Marklandus ad h. l. et Cl. Ernesti ad Xenophontis Memorab. p. 203. rationem alibi horum libellorum reddo.

349. 1 ἐνειμάσθησαν δὲ τὼ υἱεῖ [id est υἱέε] οὐδὲ δέκα τάλαντα ἑκάτερος. *duo autem filii quum inter se partirentur hereditatem, ne dena quidem talenta accepit eorum quisque.* 3 aut ἢ delendum, aut τάλαντα legendum. Intercedit quidem Marklandus; verum alia est ratio loci inferius positi vs. 9. et Thucydidis. v. Cl. Abresch ad Thucyd. p. 175. 6 ἦν] l. εἶναι. 8 ἀξίαν εἶναι. Niceratum non fuisse ἄπαιδα, quod perhibet Marklandus, sed filium habuisse, patet ex Orat. proxima 18 contra Poliuchum. 11 ἐτιμήσατο recte habet, idemque est atque ἐτίμα ἑαυτόν. *aestimabat se,* hoc est, suas facultates tanti vel tanti. 12 Comma post τότε collocandum esse, jam ante me vidit Marklandus. Subauditur ὅτε ἔζη. *aetate sua jam.*

350. 10 τετταράκοντα, ἢ πλείω, ὅσα — *eum habere 40 talenta, aut etiam plura, eaque ipsum confiteri se habere.* 11 f. ἀπὸ τῶν ναυκληριῶν καὶ ἐμποριῶν. *e rei suae naviculariae et mercaturae exercitio,* ex eo, quod et alienas merces et suas suis navibus vectitaret. 12 posset ἀπογραφέντος aliqua specie defendi, significare enim

potest

potest, *cum instituisset litem ἀπογραφῆς non recte judicatae.* est autem ἀπογραφὴ *cum quis dicitur opes publicas penes se habere.* v. Harpocr. h. v. Sic autem ἀπογραφέντος idem esset atque ἀπογραψαμένε. Verum mihi magis placet ἀπογράφοντος. *Diotimo indicem* [état, balance] *suarum facultatum conscribente et exhibente* [tam creditorum, quam debitorum]. *ult.* ἀπόντων] l. ἁπάντων. *quum omnes Athenienses audivissent.* nam supra dixerat vs. 9. ἠκέετε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. permutari haec duo vocabula solere patet e pag. 365, *ult.*

351. 1 εἰ redundat, potest adesse, abesse, nullo damno, iteratum ob praemissum εἰ vs. *ult.* paginae prioris. 2 εἶτα ἐχ οἱ προσήκοντες — *nonne sic in maximum conjecti fuissent discrimen ejus necessarii —?* 6 f. καὶ ἤδη ἀδίκως γέ τινας καὶ ῥᾳδίως. potest quoque καὶ νὴ Δία legi; sed alterum praefero.

352. 7 δοκεῖ. 9 ἀπολέσαι. *antep.* ἐγένοντο] scil. Nicophemus pater et Aristophanes filius, ille ut socer nostrae sororis, hic ut maritus.

354. 6 f. δοκῦντα γέ τι ἐξ ἀρχῆς ἔχειν, πῶς εἰκὸς ἐδὲ μίαν δίκην [vel γραφὴν, vel εὐθύνην] πεφευγέναι. *quomodo potuisset tanto temporis spatio effugere, ut nulla ei caussa peculatus diceretur, si visus fuisset aliquid compendii e magistratu fecisse.*

355. 6 ἃ πέπραχεν ἐν — 6 ὃν [scil. βίον καὶ χρόνον] ὑμεῖς σαφέστατον. *penult.* φαίνεται ἡμῖν ἀνηλωμένα.

356.

356. 3 ταῦτ' ἐςὶ] id est, ὠφελεῖται ὑφ' ἡμῶν τὸ κοινόν. *conferimus partem nostrarum facultatum ad sustinendam rem publicam.* 4 οἱ ὠφέλειαι] scil. ἔσονται. 9 ἀθλητὰς, [subaudi ἵππες] οἷς ἐνίκησεν. *Sed etiam equos obire publica certamina doctos, quibuscum vicit in certaminibus curulibus, tam in ludis Isthmicis, quam in Nemeis.*

ORATIO XX.

Hanc orationem Lysiae libenter ego equidem abjudicaverim.

358. 1 aut post οἱ δὲ deest aliquid, c. c. ἐσπέδαζον, vel simile aliquid, aut vs. 3. post ὄντες, scil. εὐεργετοῖεν, aut tale quippiam. 10 λέγων bene habet. *ut suis orationibus vos eo, quo velit, impulsurum speret.* pro εἶχε leg. ἔχων. *penult.* ἡ *quae* aetas. deinde ἱκανὸς pro ἱκανὴ positum, ut jam supra alicubi habuimus. mallem tamen hoc. *quae aetas satis valet ad evertendum alios.* Video Marklandum consentientem, cui ad p. 359, 2. sqq. merito subscribo.

359. 4 οἱ μὲν γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἦσαν, ὁ δ' ἐν Βοιωτοῖς. v. vs. 367, 5. collata p. 363, 4. 6 post ἐπιθυμῆσαι nihil aliud deest, quam μηδὲ. 9 τέτες] scil. τὲς πολλὰς ἀρχὰς ἄρξαντας. deinde legendum ἀδικεῖν ἐν τοῖς πράγμασι γεγονότας. v. p. 363, 12. *ult.* bene habet hic locus, nihil deest, nihil corruptum est; verum p. 360, 2. deest καὶ δίκην ὑπέσχε post πράγματα. Idem est ὅτε προέδωκε [scil. τὴν πολιτείαν] καὶ ἑτέραν πολιτείαν κατέστησε, atque

ὅτε

ὗτε προὐδωκε τὴν πολιτείαν ἑτέραν καταςήσας. *non prodidit res vestras nova rei publicae forma introducenda.* Huic ὗτε respondet καὶ δίκην ὑπέσχε, quod, ut dictum est, p. 360, 2. desideratur.

360. 2 οἱ δ' ὐχ ὑπέμειναν] scil. τὴν δίκην. *non sustinebant judicium*, non audebant foro se committere, coram tribunali comparere. 8 ὐδὲ] f. ὐδέποτε; aut alias addendum : ὐδὲ πολλάκις [vel ἐπὶ πολὺν χρόνον] εἰς τὸ βυλευτήριον εἰσήει. v. p. 363, 7. *antepen.* Φόβος] f. Φόνος. in πεπονθότων subauditur τὸν Φόνον. *penult.* f. οἱ πολλοὶ Φυγὴν κατεγίνωσκον αὐτῶν, *sibi ipsis velut poenam indicebant exsilii necessitatem*, aut οἱ πολλοὶ πάντα κατεγίνωσκον αὐτῶν. *nihil non* [diri, puta, et nefandi] *ab ipsis* [400 tyrannis] *exspectabant*, et haec posterior interpretatio mihi prae altera placet.

361. 2 ἂν] l. αὖ. *e contrario.* 3 mihi videtur hoc oratoris ratiocinium esse: nil profuisset tyrannis obloqui: tantis enim propugnaculis suam potentiam munierant, ut convelli nequiret: quare satius erat, silentio suam erga patriam benevolentiam demonstrare. id quod fecit Polystratus. 5 περὶ τῦ πλήθυς τῦ ὑμετέρυ. 7 ἐξήμαρτεν. 8 quinam sunt *octo illi dies?* respondebit p. 363, 3. 9. λογιςήριον erat tribunal, ubi rationes administrati aeris publici reddebantur, et magistratu decedenets ηὐθύνοντο. ibi, ait orator, corruptos judices, coram quibus reddendae rationes erant, absolvisse reos, qui se pecunia data a condemnatione redemissent. *penult.* λόγω] f. ὕδα-

f. ὕδατι, *in aqua mea*, currente aqua mihi ad orandum infusa, id est, etiamsi eum damno temporis mihi ad defensionem dati. Nil frequentius apud oratores Graecos. hac formula: εἰπάτω ἐν ὕδατι ἐμῷ. ubi confidentes bonitati suae causae μεγαληγορῦσι. *ibid.* ὡς delendum. *ult.* f. ἀλλὰ γὰρ φαινεῖται ψευδῆ κατηγορῶν.

362. 1 ἐκ παιδείας est *a pueritia inde*, a puerili institutione et consuetudine. 4 τῷ τρόπω τῶ ἀλλήλων sunt dualia. 5 ἐξέτινε] pater meus. *ibid.* εἰσήνεγκε] Phrynichus puta. 12 βυλόμενον] f. δυνάμενον, subaudi γράφεσθαι. *ut eum, qui posset in numerum senatorum referri, scriberet.* 13 τῷ] f. τὸν scil. γράφεσθαι. *si vero aliquis in album senatorium inscribi nequiret, ei gratificaretur.* Sed, ut verum fatear, locum hunc non intelligo. *penult.* πολίτας aut delendum est, aut ei adjungendum βυλευτὰς, quod neutro modo abesse potest. *qui plurimos civium senatui adscribant.*

363. 11 Marklandus vult μὴ δοκῦντες, sed obstat p. 360, 4. et p. 365, 6. tum hoc quoque, quod opus non fuerit eos precibus servare, qui nunquam accusati fuere.

364. 2 καὶ delendum et legendum: εἰ δ' αὐτοὶ τοσῦτοι. *ibid.* ἕκαστον] sententia flagitat τινα, nisi ἕκαστον ibi sit *singularem, solitarium hominem*: at eo sensu est insolens. 9 f. ὐδὲ τοίνυν ἂν εἴποι τις, ὁπόσα τῶν ὑμετέρων ἔχει. *atqui nemo dixerit, quantum de fisco publico detraxerit Polystratus.* 10 aut εἰς πάντα legendum, aut, servata vetusta lectione πάντων, legendum ἢ τῆς ἀρχῆς

antep.

antepen. ἐυνέςατος αὐτὸς ἑαυτῷ] exponit ipse auctor p. 366, 9.

395. 1 recte restituit Taylor hunc locum, et nil deest ejus emendationi, quam id unum minutum, legendum esse οἱ αὐτȣ τε. 3 deletis illis inutilibus et perperam iteratis εἶχε μαρτυρίαν, sic legendum: ȣ̓δ᾽, εἴ τις εἶχε μαρτυρεῖν, ἤθελε, scil. μαρτυρεῖν.

366. *antepen.* aut legendum est ἑκὼν loco ὅσων, aut deest aliquid c. c. ὅσων ἔλαχεν, vel ὅσων κατελέχθη, id est, ἐς ὅσας κατελέχθη. *ult.* post καταςήσαντι videtur αὐτῷ μὲν ὠφελεῖσθαι deesse.

367. 5 f. ἐμοὶ δὲ ȣ̓κ ἦν ἀφορμὴ ἐπιδείξασθαι, ὡς εἰδέναι. 6 ἱππέας] imo vero ὁπλίτας. nam in castris Atheniensium agebat actor hujus caussae peditem gravis armaturae deinde, apud Catanaeos primum incepit equitem agere, idque coactus. hoc ni sic statuas, inutile erit καὶ ὁπλιτεύων vs. *ult.* et paullo ante ἠνάγκαζον ἱππεύειν. 7 ἀνεσώθην Marklandi, et Taylori ἐληϊζόμην, quae sunt ambae certissimae emendatione, mihi quoque in mentem venerunt. 9 τῇ τε θεῷ τὰς δ. 10 f. τοῖς ςρατιώταις περιεῖναι [vel ἀρκεῖν] εἰς σωτηρίαν *et superesse militibus penes hostes captivis, unde in libertatem vindicarentur.* nam ἐξαιρεθῆναι huc trahi nequit.

368. 3 ὅρκιον] *formulam sacramenti militaris.* 9 post ἦν deest nomen ejus, cui Polystratus literas filio in Sicilia reddendas commisit. 10 ἀγαθὰ redit ad τὸ σημαινόμενον e sequentibus percipiendum, nempe τὰ ἐγγεγραμμένα. *Erant-*

ne utilia vestrae multitudini, nec ne? perscripta puta. Porro legendum ἐνεγέγραπτο. *in illis erat scriptum de rebus domesticis.* 11 ἥκειν] *rebus in Sicilia recte constitutis, me oportere in patriam, vel ad se, redire.*

369. 1 ἀπὸ τοῦ τείχους] e Decelea. bene habet vulgata, neque facio cum Cl. Wesselingo locum hunc ad Diodor. Sic. I, 289, 6 tentante. 3 ἕνα non ad ἱππέων, sed ad Φυγάδων redit. 5 f. ἀδελφὸν αὖ οἱ συστρατευσάμενοι ἴσασιν, οἵ τ' ἐνθάδε ὄντες, οἵ τ' ἐν Ἑλλησπόντῳ, ὡς χρὴ νομίζειν. 7 ἄνθρωπον. 9 οὐ δικαίως. v. pag. 371, 8. 372, 1.

370. 3 εἰς ἡμᾶς. *si quis vestrum erga nos benignus et indulgens sit.* Recte id vidit Schottus, neque editores in reddenda ejus manu deliquerunt. 12 sic distinguo: ἕως μὲν γὰρ εἰρήνη, (scil. ἦν) *donec pax* (sc. erat) ἦν ἡμῖν, *erat nobis* — ult. αὐτῶν τούτων ἕνεκα recte interpres reddidit, *ea maxime de caussa.* neque est, quare quid mutetur hic loci. Sententia est: *hanc ipsam ob caussam, quia de nostris facultatibus adjuvare rem publicam nequimus, neque habemus aes, quo delicta luamus, si quae committamus: ideo corporibus nostris studemus ei subvenire, et opera nostra militari veniam peccatorum mereri, si quae nobis excidant.*

371. 2 ἀξιοῖμεν. ob praecedens εἴη.

ORAT.

ORATIO XXI.

375. 9 ἀρχιθεωρίαι et ἀῤῥηφορίαι, fcil. εἰσὶ.

377. 1 poft μνησθῶ deeft aliquid, exemplum fcil. damni a navi fua hoftili cuidam navi illati. 8 πρὸς ἐκεῖνον rectum puto. *illi* (tam perito gubernatori) *confentaneum et par.*

378. 10 τὰ προσιόντα, v. Markland. ad p. 479.

379. 5 ἕτεροι γὰρ ταῦτα. 12 f. ἀδικώτερον. fed quales erant οἱ ζητηταὶ?

380. 9 f. ἐμȣ̃. ȣ̓ γὰρ τȣ̃τό γε. *penult.* δεῖν.

381. 3 ἀλλὰ καὶ τῶν. 8 μήτ' ἐς δίκην.

382. 7 δι' ἁ. facile ob finem praecedentis verbi εἶναι potuit δι perire. 11 ἢ delendum. *ult.* fic diftinguo et fuppleo h. locum: ȣ̓δέποτε, λειτȣργεῖν ὑπὲρ ὑμῶν δέον, ἐνεθυμήθην. in τοσȣ̃τον fubauditur ὅσον ἂν δαπανήσαιμι.

383. 3 ἠλέησα] fubaudi e fequentibus τὴν γυναῖκα καὶ τȣ̀ς παῖδας.

384. 1 τῶν ἡμῖν εἰς ὑμᾶς. 3 recte Coislin. codex ἐν τῷ πρόσθεν χρ.

ORATIO XXII.

386. 2 ἐνομίζετε. *Effetis quoque pro fycophantis habituri eos, qui περὶ τȣ́των,* id eft ὑπὲρ τȣ́των, *pro his*, dardanariis puta, *fermones facerent.* 6 ad παραδȣ̃ναι adfcripfit aliquis ἢ θανάτῳ ζημιῶσαι pro fcholio. id deinceps in textum irrepfit.

387. 1 ἀπελογησάμην. 7 μὲν] f. μοι, et sic quoque Marklandus. tum post ἀνάβηθι deest nomen evocati. 10 f. ἄλλο τι ἐν [scil. ἀξιοῖς, vel θέλεις, vel ποιεῖς] ἢ ἀξιοῖς, Sic sane loqui mos est Graecorum. et tum apte respondet sequens ἔγωγε, scil. ἀξιῶ.

388. 4 f. μηδένα τῶν σιτωνῶν πλείω σῖτον — est a nominat. sing. σιτώνης.

389. 8 ἔτοι δ' ἔτι τῆτες *adhuc hoc anno*, sub alio Archonte, opponitur enim praemisso ἐπὶ τῆς προτέρας βουλῆς.

391. 7 τὰς δ' αὐτοὶ. *ipsi de suo comminiscuntur et disseminant. antepen.* ἀναρπάζουσιν] *frumentum rapiunt sursum*, hoc est, celeriter id e foro retrahunt et reponunt in granariis vel solariis suis.

393. 3 ἐχόντων] f. δοκούντων. suspectis hujus maleficii. 7 post λαμβάνειν videtur ἢ τῶν ὁμολογούντων deesse.

394. 1 μόγις] μᾶλλον aut μάλιστα. 9 ἐφ' οὗς, ut p. 392, 12. deinde signa parentheseos delenda. 11 f. γνώμην ἕξειν περὶ ὑμῶν, ἥνπερ περὶ τούτων. *idem de vobis esse cogitaturos atque de his*, dardanariis puta; vos ambos scilicet sibi, mercatoribus, insidiari. 12 καπήλων] nulli sunt alii, quam ipsi dardanarii.

ORATIO XXIII.

397. 6 ὁπόθεν δὴ δημοτεύοιτο, ut propemodum Marklandus quoque. *quonam e vico vel populo Attico se repeteret* vel *repeti sineret.* confirmat

mat p. 398, 4, *penult.* et hic et p. 398, 1. καὶ delendum.

398, 4 ἐπυνθανόμην bene se potest tueri, si ἠρώτων accipias sic, ut actor se dicat interrogasse, adessentne in tonstrina Deceleenses. Est brachylogia Attica et Lysiana. 6 Φεύγοι in Praesente. *complures caussas apud Polemarchum dicendas adhuc habere, alias perdidisse.*

400. *penult.* ἀντιγραφῆς] v. p. 398, *pen.*

401. 3 ἠμφισβήτει τε τῷ Νικ.

402. 12 αὐτοῦ. *fuit secundum Aristodicum, adversus se litem dari. penult.* καθότι ἐπειδὴ. *Juxta id pactum, in quod inducere adversarium potuerat*, juxta compositionem suam cum adversario, recte vertit interpres Brabandus.

ORATIO XXIV.

404. 1 πολλὴν δεῖ με [vel ὀφείλω] χάριν—

406. 3 συκοφαντεῖ με] subaudi συγγνώμην αὐτῷ ἔχειν δεῖ, aut συγχωρητέον. 8 f. τοῖς τῆς ψυχῆς ἐπιτεύγμασιν. opponit enim animi felices dotes et dextras actiones, τὰ ἐπιτεύγματα, corporis δυστυχήμασι, casibus adversis. καλῶς recte habet. καλῶς ἰᾶσθαι est *persanare. ult.* καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων non sunt superflua, idem valent, atque si dixisset: *adeoque non esse ex illorum numero, quos lex hoc beneficio beat.*

407. 6 καὶ τὸν ἄλλον ἐμὸν βίον, οἷος τυγχάνει ὤν, πάντες —

408. 11 aut τούτων legendum, aut ἑπόμενα. *penult.* προκαλεσαίμην.

409. 3 f. ὧν ἐγωγ' ἔχω, τύχοι τις, πενόμενον εἶναι τὸν τοιοῦτον, καὶ ἔτι τι πονηρότερον: *si autem aliquis facultates meas deberet adipisci, tunc agere mendicum, et si quid adhuc pejus est.* 7 πάντας οἶμαι τοὺς — ζητεῖν τοῦτο καὶ φιλοσοφεῖν.

410. 8 ὡς idem hic eſt atque ὅτι. v. p. 440, 3. *quia cum baculo incedere opulentorum pariter eſt.* 10 οἱ δυνάμενοι. Sic nude dicuntur tam qui corpore valent et victum manibus acquirunt, quam qui opibus multum poſſunt et abundant, adeoque poſſunt multos ſumtus facere, verbo, *copiis, facultatibus, opibus, auctoritate pollentes.* Itaque nil deeſt hic loci.

411. 3 τούτῳ δὲ ψηφίσασθαι ſignificat *huic adſcribere. quid jam officit, quin ademtum mihi, ut ſano, obulum huic contribuatis veſtris ſuffragiis, ut invalido et mutilo?* 5 οἱ δὲ] ſignificat concionem populi. 7 οὐθ' οὗτος ὑμῖν, εὖ ποιῶν. *diverſa vobis cenſet, recte vero.* Nam cum prava cenſeat, non poteſt non diverſa vobis cenſere.

412. 1 poſt διακείμενος deſunt quaedam. fortaſſe λέληθεν ἑαυτὸν ἐναντία ἑαυτῷ λέγων. ὥσπερ, εἰ, δολερὸν ὀνομάσαι με θέλων, ἀληθῆ λέγοι. ἀλλ' οὐκ ἂν πάνυ ῥᾴδιον, ὢν μηδ' ἔψευσται ταῦτα, πείθειν.

413. *ult.* κατεσκευασμένους eſt idem atque κατεσκηνωμένους. *qui tabernam ſuam conſtitutam haberent prope forum.* De hac notione verbi κατασκευάζεσθαι, *tabernam, aut tentorium ſuum inſtruere, erigere,* κατασκευὴ *inſtructio tabernae tento-*

tentoriive et in iis commoratio; egi ad Dionys. Halicarn. Antiqu. Rom. p. 353. *penult.*

414. 4 ἄλλοι ἄλλϐ γέ πϐ. in ἄλλϐ subauditur ἐπὶ τόπϐ. *alii alibi.* 5 μὲν] l. μέ. aut prorsus delendum est.

416. 1 f. περὶ ἁπάντων. *periclitari de omnibus fortunis meis ipsaque salute. antepen.* paullo inordinatius jacent verba, nescio librariorum culpa, an auctoris consilio. Mallem equidem sic ordinata habere: τϐτων τυχὼν ὑμῶν ἔξω. sed non infrequentia in auctoribus exempla transpositionum.

ORATIO XXV.

418. 1 τϐς μηδὲν ἀδικϐντας, v. vs. *ult.* et 419, 6. 2 ἡμῶν γνώμην τὴν αὐτὴν ἔχειν. vid. vs. 10. 4 ἐμϐ κατηγορήσειν] l. ὁμϐ πάντας κατ. vidit ex parte quoque Marklandus. 7 f. ῥᾴδιον ἀποδεῖξαι. nisi Stephanum audire malis, cui Marklandus quoque accessit. *ult.* οἴονται (aut εἰώθασι) χρηματίζειν.

421. 4 f. μέρος ἀπαλλαγῆναι ἐπιθυμϐν.

422. 1 aut delendum αὐτοῖς, aut legendum αὖθις, *deinceps, tempore post.* 2 qui quamvis nomina sua inter illos edidissent, qui una cum XXX tyrannis Eleusinem excedere ibique manere vellent, tamen ad vos rursus defecerunt, et castris in vestris ad eos Eleusine oppugnandos exierunt, et nihilominus tamen rursus caussam communem cum XXX fecerunt, et cum ipsis obsidionem ea in urbe tolerarunt. *penult.* locus hic bene

σῶαν [vel ὑγιᾶ, vel ἰσχυρὰν, vel ὁλόκληρον vel simile quid] πρότερον παραλαβόντες.

440. 4 εἰ γὰρ βουλεύειν ἀξιῶν νυνὶ ἐδ. 6 τού-νομαι. praeiverunt alii. 7 μηδὲ] repete tacite μόνον.

441. 1 τὸν ἅπαντα χρόνον] ergo sacerdotium, quod Euander ambiebat, tota vita gerebatur. atqui ὁ βασιλεὺς tantum annuus erat. non ergo τὴν βασιλείαν, seu Basilei sacerdotium, sed aliud aliquod ambiebat Euander. id quod etiam e p. 439. apparet, ubi quaestio proponitur, rectiusne sacrificium aliquod Basileo, an Euandro peragendum committatur, quod sacrificium proprie debebat illud sacerdotium peragere, quod Euander obibat, interdum vero, teste oratore, fuerat a Basileo peractum.

442. 4 post παρασκευασάμενος est lacuna, quam quodammodo expleas οὐκ ἐνθυμούμενος addito.

443. 7 f. ἀποδοκιμάσαι, ἐὰν καὶ τόνδε. [scil. ἀποδοκιμάσητε] ἐὰν δὲ μηδὲ τόνδε — ult. δοκιμαστὰς bene habet, et liquida atque plana sunt omnia, *tanquam si ex eo adepturus ipse sit omnes sibi suffragatores, illos, qui tenente XXX virorum tyrannide manserunt.* δοκιμασταὶ sunt approbatores, qui suffragio suo aliquem alicui muneri idoneum agnoscunt, atque ei praeficiunt.

444. 5 τούτων non pertinet ad proximum τῶν, sed ad praecedens τῶν ἄλλως. idem est ac si dixisset ἡ πόλις τετίμηκεν ἀπὸ τούτων οὐκ ἐλάττους τῶν — *civitas non pauciores ex horum numero honoravit publicis muneribus, quam e numero*

mero exsulum. 11 τὲς τοιέτες [quales sunt Euander et alii tyrannis faventes] τὲς συλληφθέντας — per τὲς ἄλλες significat *adversos tyrannis*, *ult.* fuit olim καὶ τό. unde efficio Lysiam scripsisse καίτοι, et sic locum esse interpungendum: ἀλλὰ (καίτοι ἄλογον — ἡττήθησαν) ἐδαμόθεν. —

445. 7 f. πολλά. ob sequens μηδέν. 9 ad dictum Marklandi locum sic refingo: ἐποιήσαντο. τοσαῦτά ἐςιν ὅσα ἐγὼ. aut τοιαῦτά ἐςιν οἷα ἐγὼ. *antepen.* si bene habet vulgata, insolens est dictio. non enim ἀπολογεῖσθαί τινι dicitur pro ὑπέρ τινος, quod sententia hic flagitat. nam longe aliud significat ἀπολογεῖσθαί τινι, scil. *erga aliquem, coram aliquo, se defendere, caussam suam agere.*

ORAT. XXVII.

449. 3 ἐπιλείψει. v. p. 479. 9. 4 τὸ μὲν μῖσος καὶ ἡ αἰσχύνη διὰ τ. in mentem quoque venit ὄνειδος. v. Markl. 10 ἔτοι, οἱ φύλακες. ob sequens οἱ hoc ipso versu.

450. 1 f. Ὀνοσάνδρε vel Ὀνομακρίτε μέν. 2 comma post ἀπεψηφίσασθε sive servetur, sive tollatur et post τε ἀνδρὸς promoveatur, perinde est. nam bene dictum potuit esse τε ἀνδρὸς pro τέτε τε ἀνδρὸς. *quum omnes virum accusent. ibid.* post αὐτῶν videtur πεπειραμένων vel simile quid deesse. *testantibus contra eos illis ipsis, qui ipsi experti fuerunt.* 7 δυναμένων] subaudi λέγειν e praemissis. v. p. 482, 3. 4.

451. 6 προϊέντες. admittentes.

452. 1 πῶς γὰρ] subaudi ἀκροάσεσθε αὐτῶν? 8 εἰσφορᾶς. 10 φθονεῖτε.

453. 3 potest vulgata defendi. nam in ἐξαιτεῖσθαι tacite repetitur ἦσαν εἰθισμένοι. ult. videtur locus ita constituendus: καὶ ἐτιμωρεῖσθε, ὥσπερ εἰκὸς, ὅταν παρεκλέπτομεν τοὺς ἀδικοῦντας εἰς ὑμᾶς, καὶ παρὰ τούτων χρήματα λαβόντες — puniretis, ut par est, si furtivis artibus eos, qui vos injuria afficiunt, et vestra arrodunt, poenae subtraheremus, et cum ipsis, seu donis corrupti, seu alio quocunque modo placati, in gratiam rediremus.

ORATIO XXVIII.

455. penult. οὐδὲ ὑπὲρ.

456. 4 οὗτοι] Halicarnassenses. v. p. 462, 5. penult. ἐπηγγέλλετο] si promitteret atque sponderet vobis Thrasybulus, se cum classe in mare excursurum —

457. 5 ἄλλως τε καὶ ὅτι, ἐπειδὴ τάχιστα. praesertim quum, quamprimum — decrevistis, Ergocles clamarit vos e legibus antiquis agere.

459. 4 novi media et passiva in significatu saepe inter se alternare; usitatius tamen est ἡττηθήσεσθε. quare non dubito Lysiam id dedisse.

460. 7 οὐ delendum, quod etiam Coisliniano codici deest. pariter quoque delendum ἀλλὰ. ego his de rebus sic statuo. 9 nihilo rectius hic loci ἴσχειν, quam ἔχειν, neque hoc pro ἰσχύειν repudiandum. sed bene habet vulgata. leges habent,

bent, *tenent*, cives, qui eas; qui solum patrium obtinent; non habent exsules. 11 ὑπόλογον recte conjecit Stephanus et cum sententia loci eleganter reddidit interpres, *honestam excusationem in suo exsilio habere.* hoc est, viros probos, si quando caussam suam dicendam habeant, oportere eum suae fugae fructum ferre, ut pericula tum ab ipsis adita et aerumnae tum toleratae sibi nunc ad vincendum et ad impetrandam absolutionem non nihil valeant, eorumque ratio non nulla habeatur. v. p. 477, 9. sed locus integer ita mihi videtur constituendus: μετέσχον, ἐφ' ᾧ [vel ἐπὶ τῷ] ȣ πονηρȣς εἶναι πολίτας, ȣδὲ ἀδίκȣς, τȣτοις φημὶ δεῖν εἶναι ὑπόλογον τὴν φυγήν. *qui vestra pericula participarunt eo fine, eaque conditione, ut se darent non malos neque iniquos cives, illis ajo oportere exsilium imputari*, vel *in rationem aliquam venire.*

461. 6 ἡγησάμεθα. *existimavimus.* Orationis hujus eventus fuit, ut Ergocles morte mulctaretur. v. p. 464, 4.

ORATIO XXIX.

464. 12 πολιτῶν] videtur aliquid excidisse, forf. καὶ τῶν μὲν ὑμετέρων πολιτῶν πενέςατον αὐτὸν ἐξήγαγε. *tam pauperem illum secum eduxit in expeditionem navalem, ut civium vestrorum nemo sit, qui magis fuerit.* conf. vs. ult. penult. f. τὰς μεγίςας ȣσίας.

465, 1 ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ] scilicet tum, quum Ergocles Philocratem suum in bellum educebat.

clarius

clarius hoc tempus designat. p. 466, 7. 6 *προσήκει.* 9 *δέδοκται* probum est. *sedet animo ea sententia illum oportere damnari. antepen. κατηγοροῖεν. si eum non accusarent.*

466. 2 *ταῦτα*] tria illa talenta puta, de quibus p. 365, 12 dixerat, minabatur Philocrates, se totam machinationem et pactum oratorum cum Ergocle, acceptaque ab ipsis tria talenta patefacturum, nisi grande hoc aes restituerent sibi. 7 *Ergocle*, qui Thrasybulo amicissimus erat, *sibi*, Philocrati, *infenso.* 8 potest *τριήραρχον* defendi. *ausurum fuisse manere in praefectura navali.* si quid tamen opus fit mutatione, malim *τριηραρχεῖν. ausurum fuisse praefecturam navalem adire.* 12 *ἐλεεινὲς ἡγεῖσθαι*] mallem *ἐλεεῖν.* *penult. πλείονα αὐτῷ.*

467. 11 bene hic locus habet. *οἱ συνειδότες τοῖς κλέπταις ἀπολλύμενα τῶν χρημάτων* sunt illi, qui tam bene, atque ipsi fures, sciunt periisse privatis hominibus opes, et per quos perierint, et quo evaserint. *ἀπολλύμενα* reddas per *ὅσα ἀπόλλυται*, vel *ὅτι ἀπόλλυται.* Etiam versus tertius hujus pag. sanus est. nam repetundarum rei aut non vocati in judicium, aut absoluti, tenebant iidem opes reipublicae, et eidem erant hostes infensissimi. v. p. 454, 8. *ibid.* *τοῖς αὐτοῖς ἐνέχονται*] tacite repetendum *τοῖς κλέπταις*, hoc est *τοῖς αὐτοῖς ἐνέχονται, οἷσπερ οἱ κλέπται. ult.* *ἄξιοι*] puta Philocrates et caussae cum eo consortes atque patroni.

ORAT.

Oratio XXX.

471. 3 ἓξ ἔτη duobus vocabulis probum esset. idem enim valet atque *per sex annos*. per spatium continuum sex annorum, suum fecit, exercuit, magistratum scribendarum legum; si modo sequentia non adversarentur, quae quatuor annos pro sex edunt. malim ergo loco ἓξ reponere τοσαῦτα aut τέτταρα. 5 εἰς τοῦτο] subaudi τύχης, ὕβρεως, ἀνάγκης, βίας vel δεινοῦ etc. κατέστημεν. conf. p. 452, 7.

472. 8 καὶ ὅσα οὐδεὶς χειρίσας. *administratis rebus tantis, quantas nemo alius administravit.*

474. 1 ante τῶν τοιαῦτα excidisse aliquid, et quid exciderit, recte vidit Marklandus. potest ejus supplementum probari, possunt et alia excogitari, ut e. c. ὅτι, ἐὰν ἀποδέχεσθε vel ἀκροᾶσθε. *antepen.* ἀδίκως probum est. *nulla justa caussa alios in invidiam adducere vestramque in eos iram sollicitare studere. pen.* τῷ ὑμετέρῳ πλήθει.

475. 4 βέλτιστα] imo vero χείριστα. *pessima consulere.* 8 Νικομαχίδην hic appellat, quem antea Nicomachum, more Graecis non inusitato. de quo v. Hemsterhus ad Luciani T. I. p. 157. Wesseling ad Diodor. Sic. T. I. p. 509. et T. II. p. 24. ratio rei mihi videtur ea esse, quod nepotes avorum nomina accipere solerent. quo factum, ut idem homo, Nicomachus e. c., qui Nicomachi nepos esset, Nicomachides appellaretur. 10 συνεστασίασε bene habet. *communem cum ipsis caussam fecit*, accessit ad eorum στάσιν, factionem, evasit ipsorum στασιώτης.

476. 1 πολιτῶν] f. πάντων. 6 καὶ delendum. 7 ὅτι, εἰ καί. 9 ὀργίζεσθαι δεῖ.

478. 1 locum hunc suspectum habeo, perfecte quidem non intelligo. Sententia flagitat: εἰ μὲν νόμους περὶ τῶν θυσιῶν [vel ἱερῶν] τιθεὶς περὶ τὴν ἀναγραφὴν ἐπλημμέλουν. *si leges ferens peccassem in earum formulis edendis.* vel τιθεὶς ἐνεωτέριζον περὶ τὴν ἀναγραφήν. aut simplicissimo modo, νόμους ἐτίθην παρὰ τὰς πάλαι συγγραφάς. v. p. 480, 4. 4 φάσκει. 6 quomodo ἔυπλων natum sit e στηλῶν, quae genuina est lectio, sollertia Taylori restituta, facile apparet si ЄΥΠΛΩΝ et CΤΗΛΩΝ comparentur inter se. *antep.* τὰ ἐκ τῶν κύρβεων] id est τὰ ὑπὸ τῶν κύρβεων scil. τεταγμένα ἱερά.

479. 5 posset προσόντων rectum videri et accipi debere pro ὑπαρχόντων. mallem tamen προσιόντων. τὰ προσιόντα χρήματα sunt αἱ πρόσοδοι, *reditus fisci.* v. supra ad p. 378, 10. et Marklandum ad postremum versum hujus, in qua jam versamur, paginae. idem quoque dictum velim ad vs. 8. *ult.* ἐξ ταλάντοις] rationes has numarias utcunque versem, non expedio. Contradicunt haec sequentibus tam manifeste et pertinaciter, ut conciliari nullo modo queant.

480. 4 f. κατὰ τὰς πάλαι συγγραφάς, significat vetustas, Nicomachi novatione antiquiores tabulas, in quibus decreti et definiti sumtus et apparatus sacrificiorum. 6 τούτοις] l. ταύτας. redit enim ad στήλας.

481. 7 τοῖς τὰ πονηρότατα. *ult.* αὐτῷ τιμήσητε.

482.

482. 7 τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν] rerum, quae inter homines sunt et ab hominibus geruntur, omnes sunt aut ἱεραὶ, *sacrae*, ad deos, aut ὅσιαι *sanctae* ad homines pertinentes. illis major; his minor, ambabus tamen sanctimonia. illis sacra, templa, victimae, festi dies, alia continentur; his leges, jura civitatum, conjuges, liberi, quae cara cuique et sancta atque tuenda sunt. vid. Dorvill. ad Chariton. p. 112.

483. 8 ἀλλ' ὡς] integra dictio esset ἀλλὰ φήσει τις, ὡς —

484. 8 ᾧ κατὰ τὸν πατέρα τῆς πόλεως οὐδὲν προσήκει. 9 κρίνεσθαι] f. κινδυνεῦσαι. *quem pro tuenda populi et popularis moderationis auctoritate pericula oportebat adire. penult.* παρεσκευασμένοι γάρ τινες.

485. 5 δεῖσθαι ὡς χρὴ] integra dictio esset, δεῖσθαι, λέγοντες ὡς χρή.

486. 3 ἀξιούμενοι recte habet. *rogati.* 4 ὑμᾶς addi necesse est. id nos quoque videbamus. verum καὶ quoque addi nil opus est.

ORATIO XXXI.

487. *ult.* ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλά.

487*. 1 distinguo post εἰσὶ, et λόγῳ traho ad ἀποφῆναι. *quotquot vestrum sunt potentes,* [hoc est eloquentes, diserti] *eos rogo hortorque ut sermone ostendant majora Philonis esse delicta, quam a me demonstrata sunt.* δυνατὸς est Graecis *eloquens* et δύναμις *eloquentia*, ut ad Polybium demonstravi. 7 τούτου] puta τοῦ εἶναι πολίτας.

qui non tantum sunt cives, verum etiam se praestare student.

488*. 6 f. κατὰ τοσῦτο, ut vs. *antep.*

490. 3 ὑπὲρ τῶν αὐτῶν — vocab. δίκαιον recte habet. *mos, quo tenentur homines omnes.*

491. 2 ἀπεχθεσθήσεσθε. 4 οὔτ' εἰ] l. οὐ γάρ. *penult.* multa hic deesse videntur, quae solum ingenium non praestet. *ult.* ὅτι] l. ὅ.

292. 8 post ὑπαρχόντων deest προεθυμεῖτο vel simile quid. ἐπαγγειλάμενος est *ultro, sponte sua.* 12 f. αὐτῷ τοιαῦτα ψευσ. *ult.* αὐτόν τε Διότιμον.

493. *antepen.* αὐτῷ. nam ἐπεξέρχεσθαι et ἐπεξελθεῖν cum dativo construitur.

494. 2 περιγένηται. *evaserit ex illa calamitate.* 5 τι mallem abesse, ut e proximo π natum. 7 οὐ τοίνυν] f. sic restituendus locus: νῦν τοίνυν ἐρῶ γε [vel ὁρῶ τοίνυν ἔγωγε] ἤδη ὅ, τι ὑμᾶς — αὐτοῦ, οἷον οἱ οἰκεῖοι γιγνώσκουσι. *nunc tandem dicam id ejus, quod vos scire vestra maxime refert*, scil. *qualem eum familiares norint.*

497. 5 f. καὶ μηδὲν ἀφαιρουμένη μεγάλα ἔχειν ἡγεῖσθαι. *quae ea est indole, ut se putet multum adeptam*, aut *lucrari, si nihil sibi liberi adimant.*

498. 7 δοκιμαστέος. 8 f. ὁμοίων τοῖς πονηροῖς τιμώμενοι. *si sentiant eodem se loco, atque improbos, haberi.* αἴσθωνται τιμώμενοι idem est atque αἴσθωνται ἑαυτοὺς τιμᾶσθαι. *antepen.* f. excidit ἀλλ' ὅπως τῶν μεγίστων ἀξιωθῇ ante παρασκευάζεται.

499. 1 ἐκκλησιάζεται] alii ἐκκλησιάζητε. sententia flagitat ἀγωνίσαιτο. *periclitetur.* 9 τοῦτο] scil. τὸ ἐν κινδύνῳ εἶναι. mallem tamen τοῦτον. scil. κίνδυνον. *penult.* f. ἐνομίσατε ἀναξίους τῆς π.

500. 2 ἀτιμίας] *statu privato*, exclusione ab aditu ad honores. 4 ἐδέιχθη] id est ἐνομίσθη. *legibus statutum et usu receptum est.* 13 f. τῶν κατεργασαμένων καλὰ τοσαῦτα [vel καὶ τούτῳ τὴν κάθοδον] τιμηθῆναι.

501. 10 f. οὐκ ἠξίωσεν κινδυνεύειν [vel ἀμύνεσθαι] ὑπὲρ ἧς γε νῦν πρ. in ἧς γε subauditur βουλῆς. 12 μὲν] f. μοὶ. *antep.* αὐτοὺς.

502. 2 non displicet καινὰ Taylori. sed ante παραδείγματα excidit τυραννίδος, aut βίας, vel βδελυρίας, vel simile quid.

ORATIO XXXII.

Neque haec oratio, neque insequentes duae sunt integrae.

504. *penult.* ἀδελφιδῆν bene habet. *e fratre neptem.*

507. 2 recte habet hic locus, neque moveri quidquam debet, nam, quod praecessit, pertinet solummodo ad ea, quae Theodotus volebat uxori suae post mortem suam dari. jam vero vivus adhuc, et ipsi valedicturus, dabat et numerabat ipsi et relinquebat penes eam 20 minas et 30 stateras Cyzicenos, ut haberet, unde viveret et familiam nutriret per suam absentiam. Recte habere hunc locum claro argumento est locus

pag. 511, 2. 3. praesertim integratus e codd. MStis. Recte quoque habet ordo verborum ἐπιδοῦναι et δοῦναι paullo ante p. 506. *ult.* nam maritus uxori suae ad secundas nuptias accessurae assignabat εἰς ἐπίδοσιν talentum unum. ἐπιδιδόναι proprium est verbum de dote uxoris. v. p. 507. *penult.* Sic nos quoque dicimus *Mitgift*, *Mitgabe*; *mitgeben.*

509. *penult.* ἐξέλιπε] f. ἐξεδήμει.

510. 8 f. τὰ γραμματεῖα *tabulas.*

512. *penult.* ἠγήσησθε] sententia poscit ἐπιδείξητε.

513. 9 ἱμάτια videtur, ut scholium vocabuli γναφεῖον, delendum esse. *antepen.* f. τὸ μὲν ἥμισυ αὑτῷ τίθησι, τὸ δὲ τούτοις λελόγισται. *dimidiam partem quinquies mille drachmarum ipse sibi scripsit*, suas in rationes retulit tanquam a se solvendas, ex aere suo edidit; *partem vero alteram pupillis suis imputavit.* conf. p. 515, 8.

514. 12 f. ὑπ' αὐτοῦ εἰσὶν ἀπεστερημένοι. *penult.* f. μισθώσαντι τὸν οἶκον ἀπηλλάχθαι πολλῶν πραγμάτων, ἢ γῆν πριαμένῳ —

515. 8 οὖσι delendum, aut legendum ὀρφανοῖς, παιδίοις οὖσι, λελόγισται.

517. 5 αὑτῷ λογιοῦμαι.

ORATIO XXXIII.

519. 5 πλούτων. *antepen.* ἀχρήστων codicis Cantabr. praefero. *otiosorum et reipublicae inutilium.*

520.

520. 6 τὰ βέλτιστα τῶν δεδιότων [vel κινδυνευόντων] περὶ ἑαυτῶν. *bona consilia capere ad illos pertinet, qui de sua salute debent solliciti esse.* 10 δαπανᾶσθαι] *Graecorum corpora non esse res immortales nullaque vi domandas, sed facile multisque modis consumenda.*

521. 5 τὴν τῶν πρὸς τ. π. *ob peritiam rerum ad bellum spectantium. penult.* ἐνορῶν probum existimo, sed post γεγενημένους versu ultimo excidisse ἀγανακτῆσαι, *indignetur*, vel simile quid et forte complufcula.

Oratio XXXIV.

524. 8 τῶν ἐκ Πειραιῶς. *penult.* τοὺς συμμάχους ἐκεκτήμεθα, aut ἐκτώμεθα. *ult.* f. οὐχ ὅπως ἕνα Ἀθηναίων τινὰ τῆς πολιτείας ἀπελάσωμεν, διενοούμεθα.

525. 2 f. ἀπελοῦμεν. nam non solum ἀπελᾶν, sed etiam ἀπελεῖν dicitur ab antiquo verbo ἀπέλλειν. 7 aut τὰς — ὀλιγαρχίας γεγενημένας legendum fervato καὶ vs. 8. aut hoc expuncto legendum ἐπίστασθε γὰρ ἐν ταῖς ἐφ᾽ ἡμῶν ὀλιγαρχίαις γεγενημέναις οὐ μόνους τοὺς γῆς —

526. 3 videtur locus sanus esse. unicum forte, quod reprehendas, sit τῇ πόλει, cui necesse quidem omnino non est, ut ἐν praefigatur, faceret tamen haud parum ad perspicuitatem, si adesset. Objectio est eorum, qui novam reipublicae formam et Phormisii consilium commendabant. *Atqui* [ajunt hi] *quomodo securi in civitate*

tate possint esse [nostrum] *illi, quibus sua cara sunt, alio modo, quam si Lacedaemoniis pareamus?* Lacedaemonii autem novam hanc formam quoque approbabant. occurrit ad hanc quaestionem sic: *ego vero illos volo mihi dicere* — 7 εἰ δὲ μὴ] scil. περιγίνεταί τι τῷ πλήθει. 9 f. ἐὰν μὲν πείθω, ἀμφοτέροις κοινὴν σωτηρίαν, ἐὰν δὲ μὴ, κοινὸν εἶναι κίνδυνον. *si vobis persuasero,* (Lacedaemoniis arma opponere,) *communem ambobus* (et vobis et plebi) *salutem; si minus persuasero, commune instare periculum.* *penult.* Ἴσασι] Lacedaemonii puta. τούτων] Arcadum et Mantineensium. *ult.* aut delendum πολλάκις, aut cum τοσαυτάκις mutandum. mallem quoque ἀπαντήσουσιν.

527. 2 νικήσωσι τούτους οὐ καταδουλώσεσθαί γε. *etiamsi eos* [Arcadas et Messenios] *vicerint, tamen id se non effecturos, ut illi sibi serviant.* 4 μᾶλλον abesse potest. sed ἐπιθυμήσειν non dubito ab auctore profectum esse. 10 ἡμῖν.

528. 2 ἐπὶ] l. ἔτι, aut potius ἀεὶ.

IOAN-

IOANNIS IACOBI REISKE

AD

PLVTARCHI

OPVSCVLA MISCELLANEA

ANIMADVERSIONES.

PRAEFATIO.

Decreveram hoc secundo nostrarum ad graecos auctores animadversionum volumine Lysiam, Polybium et Aristidam complecti. Sed ut monstravi librario excusori ea, quae illos ad auctores in schedis annotata deposueram, inii-que cum illo rationes, constitit nobis, ea numerum foliorum, quae primum volumen implent, excessura esse. Quare mutandum mihi duxi consilium, easque inire rationes, quibus hoc volumen alteri priori aequaretur. Plutarchum itaque unum duobus subjicere placuit; in cujus opuscula, vulgo moralia dicta, sed rectius miscellanea dicenda, quae superioris anni 1756. aestate media commentabar, jam prodeunto.

Non paucis virtutibus, neque contemnendis excellit Plutarchus, meritoque summis nullius non aetatis viris carus et in deliciis fuit. non caret quidem naevis, quos notare docti homines non dubitarunt; sed eos omnes dictionis majestas, doctrinarum copia, et gravissimarum atque utilissimarum sententiarum divitiae splendidissimae obruunt. multa ei soli debemus antiquitatis egregia monumenta.

Duo fere sunt summa genera opusculorum a Plutarcho elaboratorum, quae quidem ad aetatem nostram pervenerunt. Sunt quaedam argumenti mere philosophici, illa puta, in quibus quaestiones olim in scholis philosophorum non

sine

ſine contentione agitatae tractantur, et adverſus ſtoicos, epicureos, platonicosque diſputatur. horum libellorum quosdam plane non attigi, alios curſim perſtrinxi. Alterum genus continetur iis libellis, qui ad mores emendandos, animumque aut pravis perſuaſionibus, aut vitiis purgandum, honeſtatemque et virtutem commendandam faciunt. Hoc genus multo ſtudioſius atque crebrius percolui.

Unde nata fuit haec opella. cui quantum ad perfectionem deſit, probe intelligo. Plutarchum, ſi qua alia dos, doctrina commendat ampliſſima; cujus loculos expromere, mercesque dignis modis explicare illius demum eſt, qui philoſophicam hiſtoriam percalleat, veterumque poetarum et omnis antiquitatis graecae uſum habeat maximum. Quarum rerum ſi plane rudis et expers eſſem, non profecto fuiſſem tam impudens, ut ad Plutarchum interpretandum accederem. at ſentio tamen, quam multa earum adhuc diſcenda mihi ſuperſint. Quare non multo plus promitto, quam periculum emendationum ad locos corruptos, quibus haec opuſcula ſcatent; quale periculum ab ingenio ſolo, eoque non acerrimo, et quod praeſidio codicum calamo exaratorum deſtitutum fuerit, exſpectetur. Rudimentum hoc eſto picturae a manu doctiore et dexteriore perficiendae. Si poſſet ab hac, quam vivimus, aetate, plutarcheorum opuſculorum editio ſperari, non abhorreret animus ab ea ſuſcipienda. Sed praeter frigus librariorum ad hujusmodi merces, abſterret quoque provinciae difficultas,

tas, ingenii nostri mediocritas, bonorum codicum penuria, et illorum denique laborum impatientia nostra, in quibus memoriae et assiduitatis omnes partes, nullae judicii sunt. Surget forsitan aliquando, et ut surgat certe quamprimum vehementer cupio, vir doctus, sedulus, omnibus necessariis huic rei bene gerendae adminiculis instructus, qui justum commentarium, qualis verbi caussa Menagianus ille ad Diogenem Laertium est, conscribat, et Plutarcho decoram vestem induat. Hoc si egissem, in operis ingressu quidem disserendum mihi fuisset de doctrina, philosophia, dictione, virtutibusque et naevis viri; de ordine porro temporum, quibus libellos adhuc superstites elaboravit; de variis denique eorum editionibus, et de earum cujusque dotibus. discernendi fuissent libri genuini a spuriis. ipso in opere fontes fuissent indagandi, unde suos hortulos rigavit Plutarchus. multa enim ex Homero, Platone, Xenophonte, Pindaro, tragicis, et nullo non vetusto probatoque auctore, ne illos commemorem, qui plane periere, mutuo sumsit et suis immiscuit. quaestiones e philosophia petitae, priscis in scholis graecorum magnis animis controversae, ad illos locos enodandae fuissent, qui ad eas respiciunt. quae res, incredibile dictu est, quantam Plutarcho lucem accendat. Sed, quod dixi, tantam molem rerum neque humeri nostri ferunt, neque capiunt angusti fines, quibus hanc opellam circumscripsi. Ad manum si fuisset horum opusculorum prima editio, unde non valde diligenter enotatae variae lectiones

in

in calce Francfurtanae habentur, si porro Rualdi et Bryani editionibus, illaque Apophthegmatum, quam Mattaire curavit, non caruissem, exiisset haec opella perfectior. Sed relinquendae sunt suae partes futuro Plutarchi editori, quaecunque hominum aetas eum tulerit. Interim de rebus quibusdam ad Nostrum pertinentibus per lancem saturam, quod ajunt, disseremus, hoc est, adversaria nostra excutiemus.

De vita Plutarchi narrandi nobis otium fecerunt Rualdus, Corsinus, Fabricius, Jonsius, aliique viri docti. nos ipsi quoque in ea nostri libelli parte, quae sermones convivales persequitur, videmur nobis locos quosdam ad res viri privatas pertinentes rectius, quam ab aliis factum fuit, exposuisse.

Vitio inter alia Plutarcho datur rerum narrandarum turbata series, neglectae aut confusae temporum notae, et in auctore, de rebus Romanis exponere audente, non ferenda linguae latinae inscitia, quae non poterat non eum multis erroribus implicare. Ea ne commemorem, quae hoc in genere Rualdus, Dacier, et Bryanus notarunt, vir doctus, Secousse, in historia academiae parisinae litterarum elegantiorum. T. III. et IV. vitarum Plutarchi nonnullas obelis suis distinxit. Freretus idem fecit T. IX. ejusdem operis in dissertatione de epocha pugnae Marathoniae, ubi V. C. eum inter alia malignitatis erga Herodotum et superstitionis reum agit, a quibus tamen animi morbis philosophia debuisset virum sapientem liberare. Non raro deprehendi

hendi Plutarchum in eadem ipſa, quae in Chryſippo aliisque reprehendit, incidiſſe, et pugnare ſecum, negantem atque oppugnantem, et rurſus affirmantem et adſtruentem per vices eadem. quod non miror in tanta ingenii foecunditate, tantaque librorum multitudine, et argumentorum, temporum, quibus libros ſuos exaravit, aetatumque, quas exegit, et ſtudiorum, quae alia mentem alias agitant, diverſitate. Ardor diſputandi quoque haud raro ultra veri et propoſiti terminos effert.

Si otium mihi nunc eſſet Plutarchum denuo perlegendi, acrior forem atque acutior in cernendis temporum notis, quibus Plutarchus libellorum hodienum adhuc ſuperſtitum quosque exaravit. Superiore aeſtate, quum ſaxum hoc noviſſime volverem, ad hanc rem minus attendebam, neque obſervabam aetatum veſtigia, niſi exſtantia quaeque, et quae ultro in oculos incurrerent. Accipe igitur hoc de genere, quae pauca in chartis habeo.

Corſinus, V. C. Italiae ſuae decus, in vita Plutarchi p. IX. negat ſermones convivales ante annum Chriſti 90. editos fuiſſe. Cui adjicio, Plutarchum admodum ſenem, hoc eſt circa A. C. 120. hoc opus condidiſſe. nam libri quarti capite tertio de filii Autobuli nuptiis narrat, quae circa A. C. 127. contigere. Laudat in illis quoque generos tres, Patroclem, Conviv. 7, 2. Cratonem, p. 620, A. et Firmum, p. 636. A. Librum de EI Delphico jam ſenex ſcripſit, ut patet e p. 385, 6. ubi liberos jam natu grandes, et

Nero-

Neronis aetatem (vs. 11.) ut vetustate obsoletam memorat. Senex pariter scripsit librum, quo quaerit, gerendane sit seni res publica. v. p. 783, 8 et 792. antep. Consolationem ad uxorem junior scripsisse videtur, quia filiolam laudat et luget parvo natu parentibus ereptam. Civilia praecepta prius, quam libellum de fructu ex inimicis percipiendo, scripsit, ut patet e p. 86, 17 ubi lectorem ad illa remittit. E p. 1086, 5. colligitur librum adversus Coloten prius fuisse scriptum, quam illum, quo negat ad mentem Epicuri jucunde vivi posse. Libellus περὶ τȣ̃ ἀκȣ́ειν seu de recta ratione legendorum et interpretandorum poetarum et aliorum auctorum veterum, ad Nicandrum, Euthydemi filium, ejus, qui Plutarcho in sacerdotio collega erat, (Conviv. 7, 2.) scriptus est. Prius ergo fuerit editus, necesse est, quam libellus, quo animalium terrestrium et aquatilium virtutes inter se contendit, et utris deferendae sint primae partes dijudicat. nam illo superiore viam et rationem monstrat in studiorum institutione tenendam. scriptus itaque fuit in usum juvenis literarum stadium ingredientis. at in altera illa de animalibus disputatione Nicander idem Autobuli partes tuetur, terrestria praeferentis animalia. quae persona non decet nisi juvenem haud mediocriter jam in literis provectum. Ambo autem libelli a sene Plutarcho videntur profecti esse. credibile enim est ambos haud multorum annorum spatio discretos esse, et Autobulum partes illas, quas pater ipsi dedit, agentem par est fingi

annos

annos ad triginta natum. Circa idem tempus necesse est libellum de procreatione animarum juxta Timaeum prodiisse, inscriptum eidem Autobulo et Plutarcho, filiis, qui doctrinam tam sublimem cepisse, nisi aetate jam confirmata, existimandi non sunt. Pollianum et Eurydicen persuasit sibi Jonsius Plutarchi, illum generum, hanc filiam, fuisse. Qua in re ni eum fefellerit ingenium, necesse est ut conjugalia praecepta ad eos missa pariter aetate jam provecta scripserit. In libello de tarda numinis vindicta gener Plutarchi Patrocles loquens introducitur. Pertinet igitur et hic ad eam aetatem, qua Plutarchus florentem domum suam liberorum conjugiis et nepotum proventu vidit. Praecepta sanitatis tuendae post Titi Imp. excessum scripta sunt, ut patet e p. 123, 37. Libellus de primo frigido sub expeditione Trajani Dacica, circa A. C. 101. exiit. Forsitan aliorum libellorum aetates ad ipsos indicavi, quorum nunc non commemini.

Jam ad libros Plutarchi genuinos et spurios transeo. Saepe fama celebris nominis movit impostores, ut sub eo sui ingenii, sed haud paris, foetus venderent. Multis quoque Plutarchi nomen commune fuit. Geminus hic fons est, unde manarunt opuscula nonnulla Chaeronensi, seu per dolum, seu per errorem, subjecta. Non enim negaverim eorum nonnulla, quae sub Plutarchi nomine hodie ambulant, ab aliquo Plutarcho esse profecta, at ab illo vetusto Chaeronense fuisse, nego. Recentiorum temporum et ignobiliorum ingeniorum ea sunt μελετήματα. Corsinus

finus in vita Plutarchi Chaeronenfis p. IX. prologum ad Apophthegmata ei abjudicat. Voffius fenior, et ad ejus exemplum Jonfius, credidere Plutarchum juniorem quinque libros de placitis philofophorum fcripfiffe, non affentiente Corfino p. XVI. Xylander libellum, aquane an ignis utilior, habet pro fchediafmate juvenis alicujus fophiftae ingenium periclitantis, aut, fi Plutarchi fit, exiftimat ab eo adhuc admodum juvene exaratum fuiffe. Rualdus libellum de puerorum educatione ei ademtum ivit. De opufculo mulierum virtutes celebrante ita loquitur Freretus l. c. p. 296. quafi crederet illud ei falfo tribui. Vitam Lycurgi, et univerfim decem oratorum graecorum, videtur aliquis Plutarchus Athenienfis fcripfiffe. v. dicta ad pag. 843, 41. Joannes Chapman obfervationes ad Ulpiano vulgo tributos ad Demofthenem commentarios, editioni philippicarum Demofthenis a Mounteneyo Cantabrigiae A. 1731. curatae praemifit. In his, p. XXXII. contendit vitam brevem Demofthenis Plutarcho vulgo adfcriptam Ulpiani opus effe. De *αἰτίοις* Graecis et Romanis vacillat Henr. Dodwellus in differtatione ad Plutarchi libellum de fluminibus, tomo fecundo geographorum minorum Hudfoni. Idem eundem de fluminibus libellum negat Chaeronenfis effe. Plutarchi verus de Homero liber, judice Jonfio, periit; qui hodie fub ejus nomine ambulat, fpurius eft. Eidem claffi accenfet Rualdus libellum, virtutem docilem effe; Fabricio repugnante; item illum, quo evincitur, philofopho

praeci-

praecipue cum viris principibus converſandum eſſe. Tractatus de nobilitate a Wolſio in Graecis Anecdotis editus Noſtri non eſt: quod vel ſola jejuna et ſoloeca dictio manifeſto probat.

Editiones Plutarchi opuſculorum qui noſſe velit, ille T. III. Bibl. Graecae Fabricii adeat. Aldina princeps ad manum mihi non fuit. Ex ea excerptas varias lectiones exhibet Francfurtana anno 1620. curata, ad cujus paginas et verſus hanc opellam accommodavi. Cum Aldinae variantibus habes ibi quoque variantes ex editione Baſileenſe codicibusque calamo exaratis tribus gallicis, Vulcobiano, Turnebino et Petaviano excerptas. Sed, ſi *Baſileenſis* edito Aldinam exacte imitata fuit et fideliter reddidit, neceſſe eſt, quisquis ille fuerit, qui farraginem illam variantium compilavit, ut ille haud diligenter ſuam provinciam adminiſtrarit. Id affirmare poſſum, et exemplis non paucis in ipſa opella noſtra demonſtratum dedi, magna negligentia eum e Baſileenſe editione variantes excerpſiſſe. Frobenianae hujus editionis curator reddideritne ubique Aldinam religioſe, an indulſerit aliquid ingenio, an denique auctoritatem codicum manu exaratorum ſecutus fuerit, qui penes eum eſſent, mihi non liquet. Dolendum utique primos illos, et primis proximos veterum librorum editores aut nullas addidiſſe ſuis editionibus praefationes, aut eas in locis communibus, iisque levis plerumque momenti, conſumſiſſe, quod autem noſtra maxime intererat noſſe, quibusnam e codicibus ſuas editiones duxiſſent, et cujus notae

fuissent illi codices, et suone ipsi aliquid ingenio, et quantum indulsissent in refingendis auctorum verbis, id vero tanti non fecisse, ut significarent, tanquam ea res levis et nulli usui futura esset. Utor editione Basileense Plutarchi, Vitarum quidem A. 1523. opusculorum autem An. 1542. curata. Vitae ex officina Bebelii, opuscula vero ex Hieronymi Frobenii et Nicolai Episcopii prodierunt. neutro in volumine meus quidem codex praefationem habet. nescio an alii codices habeant. Vehementer hujus editionis lectiones a lectionibus editionis illius, quam Henricus Stephanus Genevae A. 1572. curavit, discrepant. nam id leve est, ordinem librorum in Stephanina alium, quam in vetustioribus, esse. quamvis, ubi novus vetusto nullo modo melior sit, praestitisset, meo judicio, vetustum servare. Ordo, qui Stephano placuit, aeque nullus, aeque turbidus et confusaneus est, si quid intelligo, quam veterum editionum est. Stephanus Plutarchum integrum sex voluminibus graecis, totidemque latinis, typis chartisque nitidis, edidit: qua dote libri ex ejus officina proditi plerique se commendant. In ipso statim titulo hujus editionis asseverat Stephanus e vetustis codicibus plurima tum primum se emendasse. Nolo equidem fidem viri de graecis literis immortaliter meriti suspectam facere; neque inficiabor eum bonae notae codicibus Plutarchi in Italia usum fuisse. Celare tamen non possum suspicionem de Stephano meam. Vehementer suspicor eum, quod in aliis auctoribus, in hoc quoque ausum

fuisse,

fuisse, ut sub praeconio codicum manu exaratorum interdum suas conjecturas in textum immitteret, et incautis atque ignaris lectoribus obtruderet. Ecquis tandem sit, qui ejusmodi fraude non circumveniatur, si ea uti liceat. Bonam fidem hoc est decoquere. Liceat editori suas conjecturas in textum immittere. Simul autem sedula ipsi danda est opera, ut lector, quid in codice manuscripto fuerit, ne nesciat. Bona fide utatur necesse est. Stephaninam expresserunt Francfurtani, et, ni fallor, Rualdus quoque, Parisinae curator. Succurrit adhuc, quod de editione Basileense moneam. Videtur mihi, ut Henricus Stephanus, ita quoque vir ille doctus, qui officinarum Basileensium sphalmata emendavit, aut operis Basileensibus exemplum, quod exprimerent, a se recensitum in manus dedit, ex ingenio suo quaedam, non monito lectore, mutasse. Fui aliquando ea in opinione, ut crederem virum illum doctum, mihi adhuc dum ignotum, fuisse Xylandrum. Sed falsum ea in re me fuisse postea deprehendi. primum enim, ut Xylander ille sit, rationes temporum haud patiuntur. deinde ipse in aliqua ad libellum, haud posse jucunde ad Epicuri mentem vivi, annotatione (ea pertinet ad p. 1090. et exstat p. m. 22. ejus annotationum) ibi igitur queritur Xylander correctorem Basileensem adversus mentem auctoris et exemplum codicis Aldini locum corrupisse. constat igitur hinc codicem Basileensem ab Aldino passim discrepare.

Ex hac editione Basileense Plutarchum latinum fecit Guilielmus Xylander, vir excellenter graece doctus, industrius, atque dignus, qui ab Henrico Stephano honestius tractaretur. Verum Henricus erat homo doctus quidem et optime de literis meritus, at erga alios suae sortis viros non minus doctos et industrios malevolus, acerbus obtrectator, saevus et dirus aemulus; Xylander apud intelligentes rerum hac Plutarchi interpretatione magnam laudem meruit, difficultates si reputes, quae negotium hoc premunt. multo plures locos in graecis vitiosos tacite in latinis emendavit, quam in libello annotationum indicavit; id quod studio brevitatis et taedio minutiarum persequendarum fecit. Multa si reliquit aliis emendanda et perpolienda, atque melius interpretanda, nemo id mirabitur, qui secum reputet, unius hominis non esse, Plutarchum perpurgare. nos ipsimet quoque, quamvis non paucas ei maculas abstersisse nobis videamur, multas tamen, easque gravissimas atque pertinacissimas, postventuris eluendas reliquimus. Ni bonae notae codices manu exarati acri et felici succurrant ingenio, solum hoc per se tollendis mendis omnibus par non est. Mutuam sibi operam haec duo praestant subsidia, et neutrum carere potest altero, si perfectum aliquid flagitetur. Ni meliores atque integriores incidamus in codices Plutarchi, quam illi sunt, quibus ad hoc aetatis usi fuimus, aeternum ille jacebit desperatus et conclamatus. Opus utique reformatione habet Xylandri latina interpretatio.

tio: verumtamen ita Plutarchi opuscula interpretari, ut emendationi et reprehensioni locum non relinquas, id supra hominis vires est. Facile principem locum Plutarchus in illis vetustis auctoribus obtinet, qui se interpretibus duros et difficiles praebent. obscurus est cum ob dictionis ἀτοπίαν, tum ob doctrinarum, quibus lectores obruit, copiam atque varietatem.

Referam hic breviter meam de Plutarchi dictione sententiam nuper a me vernaculo sermone in Supplementis et animadversionibus ad Historiam Academiae regiae Parisinae Inscriptionum et elegantiorum literarum propositam T. XI. p. 115. occasionem hac de re differendi mihi dabat judicium Gedoyni, qui Plutarchi dictionem languidam esse T. VI. dictae Historiae p. 175. asseveravit. (Historiam hanc quoties in hac opella laudo, cito semper germanicam interpretationem hic Lipsiae editam, quam elegantissimi ingenii matronae Gotschediae, sexus sui et saeculi nostri decori, debemus.) Ego vero negabam perspicere me posse, qui languidam in Plutarcho agnoscere potuerit V. C. Hic enim profecto, si quis alius, attentionem lectoris omnem provocat, et facultates mentis omnes exercet. In Graecis novi neminem, qui sermone libero usus poetis tamen tam dixerit similia, quam Plutarchus dixit. opuscula ejus tapetem persicum, aut areolam floribus pictam referunt. vix digitum porias, quin in fragmentum aliquod Homeri, Sophoclis, Euripidae, Menandri, Pindari, Lyricorum, Platonis, alteriusve

ve alicujus clari philoſophi, et, ut brevis ſim, graecorum ὅσον ὄφελος, impingas. Tela haec eſt e liciis verſicoloribus contexta, quorum venuſtas parum perſpicitur, niſi noris quo e panno decerpta quaeque fuerint. nitet alluſionibus ad fabularem veramque hiſtoriam, ad lites, quae ſcholas philoſophorum illa aetate dirimebant. quae cui latent, illi neceſſe eſt ut Plutarchus obſcurus et inficetus videatur. Ex quo fit, ut ejus dictio ſpeciem nanciſcatur ἄτοπον. Teſſelatum opus eſt, adſpectu foedum, e fragminibus elegantiſſimis compoſitum, qualia ſunt opera muſiva temporum gothicorum, oculum ſapientem offendentia, quamvis auro, argento, armenoque lapide et coloribus vividiſſimis ardeant. Fragmina quaeque in ſe ſpectata vitio carent, at compoſitionis ratio vitioſa eſt. verba ſingularia ſunt exquiſita et delecta, nobilia, excelſa, poetica; ad vivum pingunt. Sed ſaepe tumet dictio et eſt dithyrambica, eoque non aequabilis. modo graviter incedit, modo currit, modo volat in nubibus, modo humi jacet. Haec eſt illa dictio, quam Latini maculoſam appellant. Imagines rerum condonabo Plutarcho, quas varias magnoque numero infercit. Si vitium id eſt, vitium eſt jucundum et amabile. at ſunt tamen illae imagines haud raro longius arceſſitae, et male congruunt. Plutarchi dictio in exemplum imitatione dignum proponi haud debet. Fieri vix poteſt, ut ea ſcribendi ratio auctori ſuo minore ſudore conſtiterit, quam legentibus conſtat opera eum intelligendi. quamvis hoſpes in eo

non

non sim, fateor tamen multa ejus me nondum intelligere. In caussa est cum κακοζηλία in scribendo, quae patriam viri, crassam Boeotiam, prodit, tum coacervata et constipata πολυϊστορίας, lectorem poscens, rerum multarum non minus, quam auctor ipse fuit, gnarum, qui bonae notae auctores ad unguem calleat, et paene memoriter teneat, in poetis habitet, orbem terrarum cum geographis et historicis vetustis perlustraverit, philosophorum scholas omnes frequentaverit, et earum cujusque praecepta imbiberit. Hae eruditionis copiae ipsum injucundum et obscurum efficiunt, non praecepta morum, ab eo tradita. Quotus enim quisque est, qui libenter auctorem legat, in quo gradum absque offensione non promoveat? Libentius utique per amoenum hortum et tritum tramitem incedimus, quam per silvam stratis arboribus impeditam.

Haec fere sunt, quae dicto loco de Plutarchi dictione disputavi. In quibus facile fieri potest ut multorum deinceps calculum non ferant; multi enim sunt majorum, a quibus hac in re dissentio; at suus cuique sensus est. Ponderent, quibus tanti videbitur, sententiae meae rationes a me editas. Jam in viam redeo, et de Stephanina Plutarchi editione unum id adhuc noto, Stephanum in libris quibusdam, iis praesertim, qui ad meram morum doctrinam pertinent, egregiam navasse operam, et multas priorum editionum mendas sustulisse; in aliis contra, illis praecipue, qui spinosas quaestiones mere philoso-

losophicas, et lites nimium subtiles, nugasque platonicorum, epicureorum et stoicorum, aut physiologorum λεπτολογίας referunt et evolvunt, nimis quam supinum se dedisse, et codicem exhibuisse multo inquinatiorem, quam est Basileensis. Scilicet in illo genere scriptionum facilius est emendare, quam in hoc. Illud planius et dilucidius est, hoc paucis patet, paucis arridet. Forte piguit Stephanum in opusculis ingenium exercere, quae lectu indigna judicabat. Argumentum hoc unum haud debile est suspicionis meae superius declaratae, Stephanum non e solis codicibus manuscriptis Plutarchum, sed saepe quoque suo ex ingenio emendasse. Utinam majores nostri religiosiores fuissent in discernendis seduloque indicandis suorum codicum calamo exaratorum lectionibus, suisque conjecturis. Sic enim constaret, quid ab antiquitate, quid ab ingenio novitiorum profectum esset, neque miserae atque periculosae conditioni, ut nunc sumus, essemus obnoxii, pro Junone nubem, hoc est pro veris primigeniis auctorum verbis conjecturas, saepe falsas, amplectendi, iisque secure indormiendi.

Excepit Stephani, seu Genevensem editionem, Francfurtana in Aubriorum officina. A. 1620. curata, grandibus duobus voluminibus, quorum unum vitas, alterum opuscula continet. In calce habes varias lectiones e codicibus, quos supra jam nominavi, excerptas. Nullus trium illorum codicum Gallicorum purus est, sed omnes conjecturis doctorum hominum contaminati.

Non

Non negem multas egregias lectiones e codicibus optimae notae ductas ipsis inesse. Sed manifesta quoque multa illis insunt vestigia conjecturarum ex ingenio virorum doctorum, forsitan Aurati et Turnebi, vel et Budaei, professorum. Talis est codex Livii Sigonianus; et Antiquitatum Romanarum Dionysii Halicarnassensis Vaticanus, quod demonstratum dabo, quum meas ad Dionysium animadversiones proferam. Unico jam defungar illustri specimine, unde constet codicem Plutarchi Petavianum conjecturis recentioris alicujus critici inquinatum esse. Pag. 1102, 17. editionis Francfurtanae leguntur haec ἄπεισι λέγων. Τὸ μὲν ἀνδρεῖον ἔθυον οὐ προσέχουσιν οὐδέν μοι θεοῖς: variae lectiones ad h. l. e codice Petaviano proferunt pro vocabulo ἀνδρεῖον, tanquam variam lectionem, aut, si mavis, emendationem; ἱερεῖον. atqui haec mera παραδιόρθωσις novitii alicujus critici est. quid enim certius esse, quid magis in oculos incurrere possit, quam locum sic, nulla vel literulae facta mutatione, legendum esse: ἄπεισι λέγων τὸ Μενάνδρειον.

Ἔθυον οὐ προσέχουσιν οὐδέν μοι θεοῖς,

abit dictum illud Menandri secum recitans:

Sacrificavi diis me pensi non habentibus.

Quid in emendando Plutarcho praestiterit Rualdus, non habeo dicere, quum ejus editione caream. Parisina recentiorem novi nullam. Mattairii editionem Apophthegmatum pariter desideravi. A Corsinio editos Florentiae Anno 1750. quinque libros de philosophorum placitis

ad

ad manus habui, ex iisque multum profeci. Habui quoque libellum de Iside et Osiride graece cum Anglicana interpretatione et annotationibus doctis Marklandi, Bentleji, Baxteri et suis a Samuele Squire editum Cantabrigiae An. 1744. Ambobus in his libris discessi a meo more paginas et versus editionis Francfurtanae citandi, citoque paginas et versus editionis Corsinianae et Squirianae. Hi sunt editores nobiliores opusculorum Plutarchi singularium, qui memoriae meae succurrunt.

Nunc quid hoc in libello agendum mihi proposuerim, et quid effecerim, brevibus exponam. Summa mei studii fuit haec, ut locos Plutarchi corruptos, quantum ejus rei ex ingenio solo fieri posset, emendarem. Demisi me, haud infitiabor, interdum ad minuta. Sed haec abesse ab hoc genere nequeunt. Si veterem philosophiam magis callerem; si confectum haberem indicem in Plutarchum, cujus ope ipsum ex semet emendare facile esset; nemo enim veterum Plutarcho crebrius semet ipse compilat; si haberem indices in Platonem, Xenophontem, tragicos, Demosthenem, alios; si Stobaeum cum Plutarcho contulissem; si mihi taedii patientior esset animus, et temporis jacturam aequius ferrem, quod in operosis indagationibus singularium saepe locorum multas horas absumentibus, et in volutatione librorum multorum perit; si denique uni Plutarcho vacare aut licuisset aut libuisset: darem procul dubio aliquid perfectius. Sed abhorret mihi animus ab omni aerumnosa

per-

perſcrutatione; fugit vel ſpeciem compilationis. memoria haud polleo, et in legendis vetuſtis auctoribus judicium magis exerceo. Ex quo fit ut meae ad illos animadverſiones paene meris contineantur conjecturis de recta ratione corruptos locos emendandi, aut male ab interpretibus acceptos bene reddendi. Si quid iis inſit alterius generis, quod aliquam lectionis copiam aut adverſaria locupletia ſignificet, hoc ferme eſt, quod labore non magno mihi conſtiterit. Forſitan quoque plures locos emendaſſem, ſi variantes lectiones codici Francfurtano adjunctas ſaepius inſpexiſſem, et e mendis verarum lectionum veſtigia ſublegiſſem. Sed longo in opere taedium et torpor obrepit. tantae molis volumen, quantae ſecundum eſt Plutarchi Francfurtani, ſingulis momentis volvere atque revolvere, herculeae opus eſt patientiae. Sylvas variantium lectionum ipſis auctorum verbis ſubjectas, et ad verſus certis notis numeriſque adſtrictas, quae laudabilis inſtitutio in libris hujus aetatis noſtrae regnat, luſtrare et ad textum exigere taedioſum eſt; nedum ut taedioſum ſit in calcem libri rejectas examinare, nulliſque verſuum numeris aliisve notis, quae oculum ſcrutatorem dirigere queant, diſtinctas, ſed illo vetuſto more, oppido ἀρχαίῳ et nobis inſueto, qui pro numeris verſuum primas cujusque literas ponit; quod magnam quaerenti moleſtiam creat.

Erunt forſitan, quibus optima libelli noſtri pars ea videatur eſſe, quae a *Claudio Salmaſio* profecta eſt. Decus illi profecto non exiguum addent

addent Summi Viri ad Plutarchum notulae nunc primum a me editae, e codice Stephanino, quo ille olim utebatur, a me exscriptae, quum Leidae agerem ante hos undecim annos. Codicem illum benigne mecum communicavit *Abrahamus Gronovius*, V. C. e patria et avita bibliotheca depromtum, unde tot praeclarae copiae literariae jam prodierunt. Quamdiu Leidae egi, semper amantem studiosumque mei habui virum humanissimum. quod non possum facere, quin publice gratus profitear. qua occasione Salmasiani codicis ille mihi copiam fecerit, si narrare instituerem, moverem cum ejus molestia atque dolore, nullo meo emolumento, publicam indignationem adversus homines indoctos et ingratos, invidiae Burmannianae fermento tumentes, gazasque literarias, quibus ipsi tam parum utuntur, quam uti sciunt, aliis petentibus negantes. Sed permittamus hos Musarum osores iratis Musis, quibus nati sunt.

Quos libros Plutarchi semel tantummodo perlegi, eorum titulis asteriscum adscripsi, eo fine, ut monerem lectores meos, ad illos libros a me nihil aliud oportere exspectari, quam crudum σχεδίασμα, quale homo in argumento difficili et obscuro haud exercitatus ad primam lectionem effundat. Reliquorum librorum, eo nota carentium, nullus est, quem non ter aut quater perlegerim.

Instituebam aliquando librorum plutarcheorum argumenta conscribere. Haberet profecto ea res magnam utilitatem cum jucunditate conjunctam.

junctam. Legeres enim sic mera morum saluberrima praecepta, haurires liquidissimam philosophiam absque faecibus confusaneae dictionis et farragine doctrinae adscititiae. Sed cito taedium obrepsit hoc agenti, et impetum meum repressit. Erit tamen haec quoque, cum aliis, necessaria muneris pars futuro Plutarchi editori, qui ut quam primum, sed idoneus, existat, ex animo opto. Scripsi d. 10 Junii 1757.

---

*DE RECTA RATIONE POETARVM LEGENDORVM.

14. 8 recte restituit Cl. Krebs λέγεσθαι, sed ab eo jam emendata praeterire decrevi.

15. 24 τοῖς χρωμένοις. ut etiam Potterus, cujus editionem hujus libelli videre mihi non contigit. 48 f. ὑθλομανεῖ *insanit in nugas.*

16. 10 post ψεύδους videtur aliquid deesse, f. *ἄκοντες δὲ, διὰ τὸ ἄσκοπον καὶ ἐπισφαλὲς τῆς ἀνθρωπίνης γνώμης.* v. vs. *antep.* nisi forte putes Plutarchum abreptum copia et impetu orationis oblitum fuisse instituti sermonis, et tandem vs. *penult.* rediisse ad coeptum sermonem eumque absolvisse, sed alia structura. 11 κἂν]. l. ἄν. κ adhaesit e praemisso η. porro post ἀτερπὲς ἔχῃ τέλος excidisse videtur aliquid, e. c. τοῦ λυπηροῦ [vel ἀκινδεώπου] οὐκ ἐξίσταται. 23 f. τοὺς δ᾽ Αἰσώπου ἠμφιεσμένους τοῖς ἔπεσι μύθους ποίησιν ἐνόμιζε: *at quias Æsopus fabulas pedestri et soluta oratione tradidisset, eas carmine vestitas poëseos nomen mereri existimabat.* 39 idem quod

Grotio

Grotio et Gesnero, mihi quoque nondum cognitis eorum conjecturis, in mentem venerat. Huic scilicet visum fuit ἐπιλήψεται μὲν ἂν τῦ φοβῦμένυ, quo significatur Pluto Homericus; illi autem placuit vs. 41. Ἀπόλλωνι. significat autem Apollinem perfidum, qui cum Achillem (is est ille, qui primus Achaeorum hic loci appellatur) celebrasset laudibus, et interfuisset epulis, illis, in quibus Achilles sagitta transfixus fuit a Paride, et promissis falsis animum ipsi addidisset, ut in templum Apollinis veniret ibique apparatis epulis lugubribus adesset, tamen Paridis cubitum et telum in eundem Achillem direxit.

18. 15 καὶ ἡ ποιητική. 26 mallem ὁμοίως. 28 miror hic Cl. Krebsium scrupulum injicere. Sisyphus non est ille Corinthius, avus Ulyssis, sed aliquis Menandreus e comoedia Graeca, unde Batrachus quoque arcessitus. 32 aut del. τὸ, aut leg. καὶ τὸ καλῶς μ. 41 f. τάλαντον ἀπροὶξ μὴ λάβω; *egone talentum missum faciam, quod gratuito liceat adipisci?*

19. 6 ἀρχαίαν τε καὶ πιθανὴν ἅμα δ᾽ Ἀδωνῦσαν. 9 τῦτο. 23 αὐτῦ. *suum judicium subjicit*, qualis ea sibi, poëtae, videretur esse oratio, scil. irati atrox oratio.

20. 35 videtur versus unus aut saltim finis versus superioris excidisse, et locus ad hunc modum legendus esse:

— — σέβοντα τὺς θεὺς

τί δῆτα κάμνειν δεῖ σε, κατθανεῖν δέον [vel χρεὼν] respondet alter. Λέγ᾽ ἄμεινον. *quid opus est*

est te in perficiendo deorum cultu laborare, quum mori necesse nihilominus sit. resp. *bona verba, amice.* 42 post λεγομένοις excidit aliquid, e. c. ἀγομένους, aut τερπομένους, aut ἐφεπομένους, vel simile quid. paritas soni et speciei literarum aures et oculos librarii fallere potuit. 44 post χαλεπότητας deesse videtur ὑποφέρειν δεῖ.

21. 12 f. δεινὸς γὰρ ἕρπειν πλοῦτος ἔς τε τ' ἄβατα καὶ τὰ βατὰ μηδὲν ἐκπονῶν [vel μηδενὶ σὺν πόνῳ]. πένης δ' ἀνὴρ οὐδ' ἐντυχὼν — *valet opulentia et in ardua eniti, et in plano posita invadere*, invia et pervia pervadit, *nullo labore. at pauper homo ne illa quidem adipiscitur, quantumvis appetens, in quae ultro inciderit.* 15 δυσώνυμον et γλώσσῃ arcte cohaerent. *quem lingua refugiat et horreat nominare*, ob nominis barbarici asperitatem et foeditatem, *eum opulentia efficit sapientem*, hoc est, e barbaro Graecum, e stupido sapientem efficit. nam barbari pro stupidis habebantur. recte habet ἐντυχὼν, pro quo pravo consilio reposuit Grotius ἐντυχῶν. est enim idem atque περιπεσών. 29 ὅμως videtur e vs. superiore perperam iteratum. forsitan igitur aut delendum, aut cum πολλῷ mutandum. quam enim vim hic loci habeat ὅμως, non video. 48 Cogitabam aliquando ἐμπέπληκε ῥᾳθυμίας. *socordiae*, ut metum deorum et studium honeste agendae vitae omitterent, securi futurae post peractam hanc vitam felicitatis adipiscendae, quandoquidem initiis muniti adversus poenas infernales essent. sed recte habet vulgata lectio. necesse enim erat, eum, qui Sophoclis huic sen-

tentiae fidem adhiberet, non initiatus, moerore affligi et angi. Non initiatorum autem numerus ad initiatos erat maximus.

22. 32 non possum non Krebsii certae conjecturae τύχην subscribere. 47 καὶ θοάσσειν referendum est ad vs. 45. ut sit καὶ τῷ θοάζειν καὶ θοάσσειν ἢ τὸ κινεῖσθαι σ. — et deinceps ἢ τὸ καθέζεσθαι ὡς Σοφοκλῆς.

23. 10 versus hos recte constituit Grotius in editione sua hujus libelli Stobaei Florilegio praemissa. quam editionem ad manus Cl. Krebsio suam paranti non fuisse miror. poterat sane quosdam ex ea locos meliores facere. poterat quoque Grotii interpretationem Xylandrinae praeferre. 36 κακὰ μηχανᾶσθαι, duobus vocabulis. nam in composito κακομηχανεῖν dicitur.

24. 22 Ζεύς γάρ τοι νεμεσᾷ, ἄν ἀμείνονι ἀνδρὶ μάχοιο, ut p. 36, 4 legitur. 25 πράγματα delend. κατὰ πολλὰ est per se *multis modis*. posset quoque legi κατὰ πολλοὺς τρόπους. 30 ἐνδοξίαν [gemino ν] ἀρετὴν καὶ τὴν δύναμιν. nam ἔνδοξος pro *celebri* dicitur, non εὔδοξος.

25. 30 μὲν] l. γε. 43 καὶ μὴ δυσχεραίνων, μὴ ἀκούων δὲ, μηδὲ ἀποδ.

26. 2 f. παραγωγὰς πρὸς τὸ εὐπρεπές. 24 πρὸς recte abest ab edit. Ald. et Basil. 34 πρὸς τὸ συμφέρον. 47 f. οὐδὲ ῥωπικὸν, *sordidum, humile, plebejum.*

27. 23 f. versus sunt senarii sic constituendi:

— εὐδαιμονεῖ Πολίαγρος
οὐράνιον ὅσσον, αἶγα πλουτοφόρον τρέφων.

beatus est mirificum in modum Poliager habens capellam

pellam divitiarum generatricem. οὐράνιον ὅσον est Graecis usitata formula pro οὐράνιον vel δαιμόνιον, θαυμάσιόν ἐστιν, ὅσον εὐδαιμονεῖ. 46 ἐάσομεν. 53 ἐπιγελῶντας vehementer suspectum. λόγοι ἐπιγελῶντες non sunt *rationes arridentes*, quod visum fuit Xylandro. Graecum id quidem non est. miror interpretes omnes hunc scopulum praeternavigasse. sententia flagitat ἐπιεικεῖς, vel εὐγενεῖς, aut εὐλόγως. Putabunt forsitan aliqui vulgatam e Nostri loco p. 1087, 50. defendi posse; mihi autem secus videtur. Conf. p. 1103, 23 ubi etiam diversa ratio.

28. 16 locum hunc jam emendarunt Salmasius, Grotius, Krebsius.

30. 34 sic distinguo et lego: — λόγος ἐστίν. ὑπομιμνήσκωμεν οὖν αὐτούς. 35 κοινῶς, *plebeje*. opponitur enim τῷ περιττῶς, ut statim post καθαρῶς τῷ ῥητορικῶς, *perspicue, plane, absque ornatu*. 37 ἡ παιγνία vocabulum Graecum non est. legendum igitur aut παιδιᾶς aut παιγνίων.

31. 22 parum absum ab eo, ut credam ποιῶν deesse post ἀπαιδεύτων. 39 verba Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων καὶ τὸ delenda sunt, aut desunt quaedam, in quibus ratio fuit exposita, qua usus est Cleanthes ea verba interpretandi. 46 πιέζειν suspectum, nisi desumtum sit simile de fructibus, e quibus succus exprimitur.

32. 41 loco ἑκάστου conjeceram ἐκ νοῦ, antequam vidissem Cl. Krebsii certissimam pariter atque facillimam emendandi rationem; qui ex ΕΚΑCΤΟΥ efficit ΕΚ ΛΟΓΟΥ. 43 f. χρηστότατον, aut χρησιμώτατον.

33. 25 recte reposuit Grotius *Cleanthis* nomen, et vs. 27. δαπάναισι σῶσαι. 35 ἂν γ' ἐλεύθερος μ. 39 οὐδ' ἐστὶν ὁ ζηλωτὸς ἀνθρ. 46 f. τυγχάνοντα κακῶν συμμέτρων. 53 ἱππεὺς jam dudum ante Krebsium restituerat Grotius, cujus nullam a Krebsio hic loci factam mentionem miror, cum tamen alia ejus vestigia in commentariis Krebsianis reperiam, ut dubius sim, usus ne Krebsius Grotii editione fuerit, an recte eum illa usum fuisse paullo ante negaverim.

34. 24 κινεῖν] num τείνειν, an κοινοῦν. 26 recte dat editio Grotii, sed sola, quantum novi, ὀξυηκοΐας.

35. 4 τὸ secundum delend. 30 ἂν, τὸ τοῦ χρήσ. ut respondeat illis vs. 28. τὸ μὲν εἰς μετριότητα, τὸ —

36. 21 ἀσκεῖ. 28 effeceram ex antiqua lectione τιμαῖς πάμπαν κεκάσθαι. *omni honorum genere ornati videmini.* in caeteris Salmasio subscribo, quem Grotius et Krebsius secuti sunt. 33 συνοικειοῦν] subaudi τοὺς ποιητὰς τὰ ἔπη τοῖς τῶν φιλοσόφων δόγμασι. 35 προανοίγει. *prius aperit*, quam ad philosophiam accedat. 46 νόθῳ φωτὶ κεκραμένης μύθοις ἀληθείας. *in spuria luce* [hoc est, in debili et dubia luce] *veritatis fabulis remixtae. penult.* si metri habenda ratio et legibus prosodicis certa fides constat, legendum δήμητρος ἀκτῆς καὶ πόματος ὑδρηχόου.

37. 1 f. μεγίστη δὴ βροτῶν εὐπραξία τῷ τὰ ἐλάχιστα γίνεται λυπουμένῳ. 7 post φύσιν deest aliquid, e. c. ἑαυτῇ ἀρκοῦν vel simile.

DE

DE RECTA RATIONE AVSCVLTANDI.

10. Locus Herodoti est I, 18. ubi additur ἐκδυομένῳ, quod adsit, absit, parum refert.

38. 8 ἢ delendum. 15 recte Stephanina dat ᾔδει, post quam vocem figendum comma. cohaeret enim cum ἐντραφέντας. 17 f. καὶ Βίας μὲν ὁ παλ. conf. p. 151. 20 οἱ δὲ πολλοὶ. 21 facio cum codd. qui κἀκείνους τοῦτο ποιεῖν exhibent. 25 nonnihil offendit me dictio ἀβλαστὴς πρὸς ἀρετήν. videtur aliquid excidisse, e. gr. ἀβλαστὴς διαμένει καὶ νωθρὸς πρὸς ἀρετὴν, vel καὶ ἀνεπιτήδειος πρὸς ἀρετήν. 36 ἑτέρους.

39. 8 f. λόγους ψυχροὺς καὶ φλυάρους. nam φλυάρους non substantivum, sed adjectivum est. 13 Spintharus fuit Tarentinus, pythagoricae sectae addictus, magister et familiaris Epaminondae, Thebis cum eo versatus. v. p. 592, *antepen.* ubi hanc ipsam dictionem repetit, et Menage ad Diog. Laërt. II, 20. 24 μεταθέσθαι ἢ καὶ ἀφελεῖν. 41 aegre ipsi faciunt, *urunt eum sua bona*, i. e. illae res, unde proficere ad virtutem posset ipse. 49 εἰ ἀγαπῶνται, *si dicentes alios amant, caritate amplectuntur et magni faciunt.* *antepen.* recte Ald. et Bas. εἰπόντας. *penult.* μὴ ἀπὸ [vel ὑπὸ] τῶν εἰρημένων βελτίονες [scil. οἱ ἀκροαταὶ] γένωνται.

40. 5 e lectione Turnebini et Vulcobiani cod. efficio ἂν δὲ μηδένα ἢ διαστρέψαι, *quod si neminis animum pervertere et ad pravum detorquere queat.* 6 f. παραβάλλουσαν ἑτέρους τινὰς

 conje-

conjeceram, antequam idem in v. l. e Vulcobiano viderem annotatum. et sane *recentiores* hic locum nullum habent. 12 ἐπαινοῦντα μὲν ἐν οἷς ἐπιτυγχάνει. 19 locus Xenophontis est in L. de administranda re domestica c. 1. §. 15. 45 ante εἰρημένῳ videtur εἰκῆ vel φαύλως deesse. et sane tale aliquid in Vulcobiano fuisse conjicio: nam ex eo affertur lectio varians, quae prorsus eadem est cum vulgata. 47 repetit hoc p. 458. 21.

41. 2 *probant exemplo suo veram illam fuisse Heracliti vocem, cum dixit.* 8 egregia et calculis omnibus digna est lectio codd. T. et V. οἱ μὲν λέγοντες μὴ μισῶσι, οἱ δὲ λόγοι μὴ βλάπτωσι. 11 recurrit haec sententia p. 233, 47. et 801, 17 ubi auctorem sententiae Demosthenem aliquem appellat. 28 Melanthius hic parasitus fuit Alexandri Pheraei tyranni, vid. pag. 50, 28 de Diogenis tragoediis v. Menage ad Diog. Laërt. 6, 73. et Fabric. B. Gr. T. I. p. 675. 31 ἐπιπροσθουμένην aeque suspectum est atque ὑποπροσθομένην, quod in Aldina est. Basil. habet ὑποπροσθουμένην. sententia flagitat ἐπισκοτουμένην, *obscuratam*, idne dedit Plutarchus? an magis poeticum et ridicularium parasitoque dignum, aptum tamen, si quod aliud maxime, ἐπικροσσουμένην. *velut fimbriis dependentibus velatam.* 34 περικλά-σεσι] Salmasius conjecerat πλάσεσι, mallem περικλάσεσι, id de fracta voce tam in cantu, quam in elocutione, mollitiemque et nimium artificium affectante proprium est. 35 rectum est, quod aliqui dant παραφέρουσι, *in transversum agunt*, abripiunt a recto tramite.

42.

42. 2 σοφιστιῶν βοτάνην est dictio ex aliquo Comico aut Tragico deprompta. significat, tam acuto cum judicio gustuque tam subtili et fastidioso deligere herbas et flores, quo solent sophistae vocabula et dictiones deligere. 35 Colias erat promontorium Atticum, de quo v. Pausan. p. 4 fin. et Spanhem. ad Aristoph. *Nub.* v. 52. 49 ἐπὶ ῥητοῖς est *sub certis conditionibus, in quas ambae partes consensissent.* postquam praedixerit orator argumentum, quod sermone tractaturus esset, aut spoponderit, quodcunque argumentum placeret auditoribus proponere, tractaturum.

43. 7 de ἀορίστων dubium nullum est. videram id quoque ante inspectas Xylandri notas et varias lectiones, unde constat unum codicum idem quoque exhibuisse. 9 de Philotimo, celebri medico, Erasistrati aequali, v. Fabric. B. Gr. T. XIII. p. 369. recurrit hic locus p. 73, 12.

44. 11 aut αὐτοῦ leg. cum codd. aliquibus aut αὐτόν. 16 aut τίθενται leg. est cum Vulcobiano cod. aut καὶ del. ante τὸ σεμνόν. 21 f. τὸ ἕτερον κοσμῆσαι, aut τὸ ἕτερον [vel ἑτέρους] ἐπικοσμῆσαι. 24 f. μηδὲ μηδὲν ἐπικρίνων. 34 post τὸ δίκαιον deest infinit. e. gr. δικάζειν aut ἀποφαίνεσθαι. neque enim potest ἀκούειν subaudiri. 44 ἵνα delendum esse praeter Xylandrum Salmasius quoque notavit, et confirmant codd. idem quoque Salmasius τινὲς vs. 45. emendat. re ipsa id flagitante et consentiente cod. Vulcobiano. 47 ἀνδρὸς ἁμῶς γέπως, *utcunque.* 48 f. οὐκ ἂν οὕτως εἴη φαῦλος, ὥστ' οὐδ' ἀναπνοήν. id sane sententia postulat. 50 Locum hunc Plato-

nis valde celebratum antiquis et ab Horatio quoque imitatione expressum passim Noster recitat, sed aliis aliisque modis, v. pag. 56, 29. Libanii ep. 705, 6. Philostrat. p. 768, 18.

45. 21 καθέδρα δ' ἔτι τις ἄτυφος. scil. ἐξαρκεῖ. 25. distinctio major ponenda est post ἀσχολιῶν, minor s. comma post παντὶ, aut potest comma prorsus omitti. *nam in omni re venustum perficitur* — 43 προσάγων. 51 λέγων hic loci accipio pro κελεύων, *jubens suos plausus tollere atque tumultuari;* quod si vero λέγων accipias pro *narrans, exponens*, oportet ἀηδὴς ἐστι reddere *succenset, indignatur.*

46. 13 praefero e Vulcobiano cod. ἀμαθὴς. 45 γεννικῶς, id est γενναίως, *viriliter, generose.* v. Hemsterhus. ad Lucian. Somn. p. 9. 47 non video discrimen inter ἀνωφελὴς et ἀνόητος. igiturne leg. ἀνοήτους?

47. 5 recte habet κατηργμένης, *quum sacra sua in ipso peragere coeperit philosophia.* de v. κατάρχεσθαι v. scriptores antiquitatum sacrarum graecarum. 13 ἀρχαὶ non est in Basil. quare aut αἱ προμαθήσεις leg. est cum codd. quibusdam, aut cum V. et T. leg. αἱ πρῶται μαθήσεις, id quod mihi quoque jam dudum visum fuit, antequam hac edit. uterer. 46 post χαλκαῖς deesse videtur τοὺς ἑτέρους. nam Cleanthes et Xenocrates se quidem ipsos ob ingenii tarditatem, tradita aegre capientis, lagenis angusti oris comparabant, alios vero agilioris et ad capiendas doctrinas explicatioris ingenii juvenes, quibus ipsorum stupiditas derisui erat, patinis aeneis

aeneis planis assimilabant. Lagenae enim aegre admittunt infundenda, sed infusa continent, neque sinunt diffluere; patinae contra facillime suscipiunt juscula, sed facillime quoque effundunt rursus levissimo eversae aut succussae motu. βραχύστομον hic loci idem valet atque στενόστομον.

48. 14 videtur Hieronymum Cardianum, Eumenis civem et familiarem, scriptorem historiae τῶν διαδόχων, Diodoro Siculo laudatae, designare. 29 ἐκτεθέρμακε suspectum. quid enim *excalefactio* ad *rubiginem*, aut ad *caliginem*?

DE DISCRIMINE AMICI ET ADVLATORIS, ET QVA RATIONE, QVIBVSQVE SIGNIS DIGNOSCANTVR.

49. 44 τὸ φίλον leg. esse conjeceram dudum, antequam id a cod. V. confirmatum reperii.

50. 24 quinam sunt et unde dicti αὐτολήκυθοι, num qui persequuntur ampullam olei, unctas dapes? 25 *qui vocem attollunt inter epulas*. κατὰ χειρὸς. Ita leg. qui tunc se faciunt audiri, cum imperatum pueris fuerit, ut aquam manibus infundant, quod et ante et post epulas fiebat. κατὰ χειρὸς ὕδωρ scil. χεέτω τις, vel δότω τις. Confirmat emendationem nostram c. V. 32 ὅτε σίδηρος recte V. 48 συνεμπίπτουσα. 49 locus Herodoti extat III, 78.

51. 15 f. φιλίας συνέχον καὶ τὴν ἀρχὴν συνιστᾶνον. *quoniam similitudo studiorum continet amicitias et omnino parit atque conciliat.* 17 χαίρειν

τε τοῖς αὐτοῖς, καὶ τὸ ταὐτὰ φεύγειν. 35 ἐξαπατᾷ τε καὶ — et sic quoque V. et T. 36 τὰς διαφορὰς. 49 ὥσπερεί τισι.

52. 6 ταὐτὰ ἐπαινεῖ. 13 f. συμμετασχηματιζόμενος. quae aqua hic dicitur ὕδωρ μεταφερόμενον idem significat atque ἐξ ἄλλου σκεύους εἰς ἄλλο αἰρυόμενον. 18 συγκονιόμενος per ο μικρὸν. est enim a v. συγκονίεσθαι. 20 ἕπεται] f. ἕπῃ. 26 hic probo lectionem cod. T. 37 sic distinguo et leg. ἥκε, φερομένους ἀθρόως ἅπαντας, ὥσπερ ἐν Κίρκης μεταμορφωθέντας, αἱμ. ἐν Κίρκης dictum noto Graecismo pro ἐν Κίρκης οἴκῳ vel ἤθεσι *penes Circen*. 42 ψυχρολουτῶν. unico tantum ρ.

53. 1 ἴδιον suspectum. itane dixit pro ἰδιότροπον, *sui moris*, *sui cerebri hominem*, sua ex voluntate judicioque agentem. 22 dudum correxeram συνέχεσθαι, antequam ita quoque correctum a Salmasio viderem. et ita pariter in V. et T. fuit exaratum. 42 ζηλοῦντες. 44 Polybius p. 1437. 3 quem ad locum Noster hic respicit, et p. 499. Σάμον appellat, absque jota, rectius, ni fallor. v. quae in Notitia poetarum anthologicorum p. 267. dixi. Cleomenis quoque historia ex eodem Polybio desumta, qui Lib. V. c. 35 sqq. regis Spartani insanas molitiones easque secutum exitium multis exsequitur. 45 f. βούλεται. 52 ἀμβλυωποῦντες, in Genit. idque recte Ald. et Basil. exhibent.

54. 32 γράφω. 42 nescio, qui fiat, ut in var. lect. pro ἐκεῖνο dicatur in Basil. exstare ἐκεῖνος. atqui ibi exstat ἐκεῖ, recte quidem. pos-

set

ſet etiam ἐν ἐκείνῳ vel ἐκείνȣ legi. 47 aut del. ἢ, aut cum ἧ mutandum.

55. 13 ἀεὶ] f. αἰονεὶ, aut εἰ δεῖ, vel ὅπȣ δεῖ. 17 ἔσθ᾽ ὅπȣ δὲ. *interdum vero.* 20 ἀφραίνεις, φησὶ, Μενέλαε. 22 Menedemus Eretrienſis fuit philoſophus, a quo ſcholae Eretrienſi nomen venit. ejus cum Aſclepiada familiaritatem celebrat Diog. Laërt. II, 126 ſq. ub v. Menag. Vixerunt aequales Antigono Gonnatae. eadem aetate floruerunt Arceſilaus Pitanaeus et Cleanthes, philoſophi. v. Diog. IV, 33. et VII, 168. Batti comoedi nomen etiam Βάτων et Βάττων ſcriptum reperitur. v. Fabric. B. Gr. T. I. p. 749. 29 σώζοντα καὶ φυλάττοντα. 35 τῷ βȣλομένῳ] videtur hic aliquid deeſſe. num τῷ τȣ̃ φίλȣ βȣλ. *voluntati ſui heri* vel *regis*. 35 locus Xenophontis in Ageſilai fine hic eſt: ἐπαινȣ́μενος δ᾽ ἔχαιρεν ὑπὸ τῶν καὶ ψέγειν ἐθελόντων τὰ μὴ ἀρεστά. 39 planior foret oratio, ſi ſic legeretur: τῷ πρὸς χάριν ἀκράτῳ ἄλυπον ἀεὶ καὶ ἀδ. 41 modo Charillum, modo Charilaum appellant, regem Spartanum, illum, cujus adhuc annis minoris tutelam geſſit celeber legislator Lycurgus. regnavit annis LX. v. Simſoni Chronicon A. M. 3132. et 3192.

56. 10 diſtinguo: ἢ σκώψαντες, εὐχερῶς ἐπαινȣ̃σι, *promte laudant.* 13 mallem διὰ abeſſe. 17 περιτιθέντες rectius eſt, a cod. V. ſuggeſtum. 18 Thucydidae locus exſtat III, 82. p. 217. 31 neſcio, cui bono adſit ὅλως. 36 f. συνεθίζων. 42 κρίνων καὶ τυμπάνων ἐγχαράζεις] obſcurus mihi locus hic eſt. Cutine inurebat

bat Ptolemaeus Auletes imagines liliorum et tympanorum? quaere in auctoribus, quos Fabricius in not. ad Dion. Cassium p. 196. citavit. Posset quoque Ptolemaeum Philopatorem significare, cujus infames cum Agathoclea amores descripsit Polybius. v. infra p. 753, 35. 46 αὐτῇ. *potentiae et fortunae splendidae, quae semetipsa non parce, sed liberaliter utitur.*

57. 2 Bias et Struthias videntur personae comicae esse ex aliqua Menandri fabula depromtae. 5 satius est locum hunc mihi obscurum esse me fateri, quam conjecturas inutiles tentare. 6 dubito, annon praestet αὐτοῖς *sibimet ipsis attendentes.* 17 praestat ἀρνουμένου, *eo negante.* 18 τοῦ ἀνθρώπου. nam in ἐμβέβληκεν subauditur ἑαυτόν. 33 διασύραι (in optativo) legas, ut editum est, an διασύρει, perinde est. Sed κολακεία absque jota subscripto in Nominat. casu exarari necesse est. 38 καταβάλλωσιν.

58. 9 f. ἀποδεχόμενος. 31 ὑφιεμένων recte dat edit. Basil. 32 Megabyzi nomen hic non est proprium viri, sed dignitatis. id enim gerebant summi sacerdotes Dianae Ephesiae. v. Hemsterhus. ad Luciani *Timon.* p. 134. 135. Apellem quoque, origine Coum hominem, Ephesi vixisse et Ephesium appellari a scriptoribus, quod ab urbe illa civitate donatus esset, patet ex iis, quae Harduinus ad Plinii 35. 36. 10. attulit. insignis est ejusdem Plinii §. 16. locus: *Pinxit et Megabyzi sacerdotis Dianae Ephesiae pompam.* De Apelle sermo ipsi est. Narratio de Solone petita est ab Herodoto I, 30. 49 dubium non est de Alexan-

Alexandro M. Philippi filio, Plutarchum hic locutum esse. atqui rationes temporum non congruunt. Crisso enim vel Criso, (alii gemino, alii simplici sibilo scribunt) homo Himeraeus Olympiadas tres continuas vicit 83. 84. et 85. Atqui Alexander M. Olympiade 106. demum natus est.

59. 1 f. ἐκ εὐήθη τοίνυν τὰ τῦ Βίωνος, εἰ τὸν ἀγρὸν, ὃν ἔμελλεν — 6 post πάμφορος videtur excidisse: τὸ δὲ πᾶν τὐναντίον ἔχει. 36 ἐν τοῖς πρὸς ἑτέρυς] posset πράγμασι subaudiri. mallem tamen συναλλάγμασι excidisse affirmare.

60. 4 μιαρὸν] Salmasius vult μικρὸν, *sordidum, triparcum.* 11 f. λυπῦντα μέρη. 8 τελῦντος] Salmasii αὐλῦντος non probo. 36 ἀνελευθερώτατον ὄντα καὶ. 47 ἐπαινεῖν.

61. 40 μυελὺς ὅσοις προστίθησιν. 43 ἀλλ' ἢ ἡδονήν.. de voce τιθασσεύων dubitavi aliquando et conjeci τιθηνεύων, *nutriens.* si bene habet vulgata, significabit idem atque θεραπεύων. 46 aut ἄσπειστον, *irreconciliabile,* aut ἄπιστον, *diffidens.*

62. 12 ὀφείλοντα, quod conjeceram, a codd. confirmatum video. 16 obscura mihi dictio τὰς τύτων ἐκβάσεις, et suspecta. in codd. est ἐμβάσεις, quod aeque obscurum. 39 praefero θερμότερον codicum.

63. 15 f. συνέλκειν. verbum in hac re significanda proprium est συσπᾶν. 23 συναποφαινόμενον. 25 εὐφωροτάτην, et sic quoque Basil. edit. aut εὐφώρατον ut in cod. est nescio quo. 32 Apelles Chius est celeber ille pictor, sed pro Apelle

Apelle Diogenes Laërt. IV, 37. hanc ipsam rem narrans Ctesibium appellat; quam auctorum in nomine edendo discrepantiam Laërtii jam notarunt interpretes. 39 κλέμμα est omnis actio furtiva, quae alteri latet, dum peragitur, non solum auferentis, sed etiam dantis aliquid, solertia oculos effugiens. 41 εἰσαγγελίας absque ἀπὸ.

64. 10 ὃ δὴ] ὃ hic loci valet idem atque δι' ὃ, *quapropter*, ὅθεν. 30 signum interrogationis delendum. πόθεν γε δὴ *multo minus*. 31 haec est illa pugna in Peloponneso commissa anno 3 Olymp. 112. qua Agis rex Spartanus cecidit, et de qua Diodorus sub fin. partis I. L. 17. §. 62. et 63. exposuit. 34 aut delend. καὶ τοιοῦτος, aut leg. καὶ γὰρ ὁ τοιοῦτος, ἂν μὲν — 49 τὰ ὑπὸ μάλης, proprie sunt furta, res furtim surreptae, deinde translate hic loci sunt scelera omnia turpia et occultanda, omnes ὑπουργίαι κρύφιοι.

65. 14 f. οἰχνέυων, *incedens*. Hesych. οἴχνεσκον. ἐπορεύοντο. 25 f. διαβολὰς, κρυφίους τε λόγους κνίσοντας ἕλκος. 39 f. post οἴεσθαι deest λέγειν vel ποιεῖν. 48 veneram ipse quoque pridem in eam conjecturam, quam postea a cod. V, et T, confirmatam vidi καὶ τὸ Γνῶθι σαυτὸν ὡς ἑκάστῳ τοῦ παντὸς, *obsecundantes deo, et artem semetipsum perspiciendi unicuique potioris, quam alia omnia, faciendam esse discentes.*

66 2 φωράσομεν. 29 recte Ald. et Basil. αἰσχίστη. 33 ἀπελευθέρων ἐν κωμωδίᾳ τὴν κατηγορίαν, *convitia*. 39 τοῦτο] scil. τὸ περὶ τοῦ μέτρου τῆς παῤῥησίας διαλέγεσθαι.

67. 3 αἰτιάασθαι. si modo Plutarchus voluit metrum admetiri. 17 ἐπιτείνων] imo vero contrarium flagitat sententia: ἐπικρύπτων aut ἐπιλεαίνων. nam quo magis intenditur acerbitas reprehensionis, eo magis odiosa est. 36 Aeschinem a Platone contemtum fuisse Diogenes refert p. 116, 19. quem auctorum dissensum Casaubonus ibi et Aldobrandinus notarunt. 50 πάνυ] f. πάντα.

68. 1 Hieronem significat seniorem, Gelonis fratrem. v. p. 175. Menage ad Diog. Laërt. 8, 78 Fabric. B. Gr. T. I. p. 677. 11 de Timagene Alexandrino v. Fabric. B. Gr. T. II. p. 230. et auctores ibi citatos. Caesar a Plutarcho designatus est D. Augustus Octavianus. 16 f. προφερόμενος, *pro se allegans caussam amicitiae*, dicens fiducia amicitiae ejusque caussa ea disputare, *tanquam ea medium inveniendarum criminationum et convitiorum esset.* 17 πολιτικά] num λυπητικά, *dolorem creantia.* 21 βδελυρίας. 31 Λυαίω. Lyaeus est Bacchus. deinde καὶ post σχοινίον est delend. 49 μετὰ τῦ ἐντυχεῖν, ut etiam recte cod. V.

69. 4 ἐποίει] mallem ποιῆσαι. Locus Xenophontis est sub finem L. II. expeditionis Cyri p. 169. *ult.* edit. Hutchinsoni minoris. Sed aliter ibi legitur. 12 ἀγυμνασίαν, *neglectum exercitiorum corporis.* 23 v. Diod. Sic. II. 439. 98. contigit an. 2 Olympiadis 118. Crates erat philosophus Thebanus, vid. Diog. Laërt 6, 90. et ibi Menage. 37 occurrit haec sententia aliquoties

ties in Philippicis et pro Corona. 48 τὸ τέλος. 51 τοιαῦτα τὰ Κύρε.

70. 1 Speusippus scholam platonicam regendam suscepit ann. 1. Olymp. 108. auctore Diog. Laërt. IV. 1. Dio autem Syracusas liberavit an. 4. Olymp. 105. et quarto anno post, Olymp. 106. exeunte, peremtus fuit. necesse igitur est eam adhortationem ad Dionem scriptam fuisse a Speusippo adhuc vivo Platone. 5 in vita Paulli Aemilii, ubi hanc ipsam rem narrat, non Eulaeus, sed Eudaeus audit hic homo. Eulaeum tamen etiam appellat Polybius p. 1259. 13 φίλων. 16 Demaratus non Spartanus, sed Corinthius est, de quo hanc ipsam rem narrat Plutarchus in vita Alexandri. 25 μαχόμενος. 37 f. προφέρειν leg. est loco προσειπεῖν, *objectare, exprobrare.* nisi vulgatam accipias de cognominibus probrosis in absentem jactatis.

71. 15 ὑπερείπει, *sternit* vel *suffodit.* et id quoque in V. L. reperio. eadem conjectura quoque Wassio in mentem venerat ab eo proposita ad Thucyd. I. 70. 23 aut Κλεῖτον leg. in Acc. aut παρώξυνε. 25 Ptolemaeum Epiphanem significat, in cujus tutoribus fuit Aristomenes, de quo v. Polybii Excerpta L. XVII. p. 1057. 32 τοῦ Κλέωνος. 35 f. ἀλλ' ἐντυγχάνειν ἰδίᾳ τοῖς ὀνησιφόρως. 37 Locus Thucydidae est I. 70. *initio.* 48 ἁπτομένῳ.

72. ἐπανορθοῦν. 11 post περὶ αὐτὸν expectares in eodem casu ἐπιχειρήσαντα et μεταγνόντα, sed non opus est. subauditur enim ἑαυτοῦ. 31 f. κολαστικὸν, *ad reprehendendum pronam*

volun-

voluntatem. 38 τὸ ἕτερον. 42 nescio quos Scyrios designet, Euripidae, an Sophoclis. Fabricius T. I. B. Gr. p. 659. Σκυρίας (in genere faemin.) perhibet Euripidam scripsisse, et tamen in auctoribus eam fabulam laudantibus Plutarchi quoque hunc locum laudat. Quo inductus argumento ita censuit? ergone ἐν ταῖς Σκυρίαις legit? idem p. 630. Sophocli tribuit Σκυρίας aut Σκυρίους. 43 laudo quod in V. L. affertur καταοβεννὺς loco vocab. minus ad lucem apti καταισχύνων. respicitur ad Achillem lanificium in puellis Scyriis tractantem. v. p. 34, 30.

73. 1 exstat Thucydidae locus III, 64. p. 138, 53. 9 ante τῇ παῤῥησίᾳ subaudi et supple tacite οὕτω καὶ αὐτός. 10 f. τὸ συνεχὲς τοῦ φιλαιτίου. v. tamen p. 74, 22. 11 Cogitabam aliquando καὶ πάντα συκοφαντοῦντος, sed incidit postea παρὰ in hac compositione posse *tantum non* significare, ut saepe significat. παραληρεῖν, *paene desipere.* sic quoque παρασυκοφαντεῖν, *paene sycophantam agere.* 16 sic distingue: ἐγκαλοῦντας. Τί παιδιαῖς — *saepe oportunitas se praebet levium rerum caussa objurgantem his verbis comprimendi: Quid nos ludicra moramur?* 47 V. loco vocum ὡς ὁ Ἕκτωρ, quae commode abesse possunt, habet προσβάλλεσθαι et μετριωτέραν pro μετριώτερον, quod ad eruendam veram Plutarchi mentem atque scripturam manu velut me duxit. leg. enim καὶ τοῖς χείρονος αἰτίας ἀφισαμένοις αὐτὸν ἐνδιδόναι μετριωτέραν προβάλλεσθαι, *turpiore crimine vel accusatione purgatis, vel turpiorem accusationem a sese amo-*

K *lienti-*

lientibus et pernegantibus grande flagitium, subjicere ipsum temet caussationem vel *praetextum et* excusationem *commodiorem et honestiorem, quam pro se allegent.* malui ἀφιςαμένοις, quam ἀφιςαμένϛ, non, quod ferri hoc nullo modo queat, sed quod illud planius et mollius sit. 53 καὶ ἠσχημόνησας, τὸ, ὐκ ἐπέςησας, καὶ τὸ, ἠγνόησας. *virum gravem enim magis decet alterius peccatum socordiae cuidam, aut ignorantiae tribuere, quam animo ad iniquitates et turpitudines exercendas prono. ult.* f. τὴν γυναῖκα τήν σε διαφθείρϛσαν.

74. 2 τὸν ἐναντίον scil. τρόπον. 1 post φερομένην deest aliquis infinit. e. gr. ἀντερείδειν, aut ἀνακρϛειν, aut ἐμποδίζειν vel similis. 9 versus Sophoclis non ab ἀλλὰ, sed ab ἤδη incipit. Ἤδη τὰ Τροίας εἰσορῶν ἐδώλια Δέδοικας. 21 καὶ τῷ πρὸς τὰ πάθη. 37 προσβαλόντες recte dat V.

DE CVIVSQVE SENSV PROFECTVVM A SE IN VIRTVTE FACTORVM.

Totus hic libellus Stoicos oppugnat, qui proprogressum ad virtutem negabant gradusque virtutis tollebant, sed saltu credebant e corruptissimis optimos fieri, a summa pravitate ad summam probitatem repente transiri. v. p. 1058, 9. 1062. tota, et alibi. it. Casaub. ad Diog. Laërt. 2, 93.

75.

75. 14 f. *προκόπτουσιν οἱ προκόπτοντες, ἐὰν ἀνέσει, sed ut proficientes in his non proficiunt, si non sentiant suae conditionis mutationem factam, remissione ponderis in adversam partem sublati.* 20 rectum est *ἀκαρεῖ*, idque idem est atque *ἐν ἀκαρεῖ, in temporis minimo momento.* 23 *κακίας, ἅμα πᾶσαν.* 42 Comma retro agendum pone *β.ίον*.

76. 3 *τοὺς δὲ οὐ πάντων.* 11 *τὰ μέγιστα* videri posset sic positum adverbialiter, ut *τὰ μάλιστα*. mallem tamen *εἰς* vel *πρὸς τὰ μέγιστα*. 18 *ὧν σκόπει τὸν πρῶτον* — *quarum* [considerationum puta] *statim primam mihi, quaeso, pensita.* alloquitur Sosium Senecionem, cui libellum misit. — Familiaris Plutarcho haec est dictio *σκόπει*. conf. p. 83, 40. et 124, 33. 343, 28. 351, 6. 395, 49. 424, 30. 493, 36. 504, 27. 534, 36. 550, 30. 551, 45. 552, 42. 560, 26. 582, 12. 611, 8. 636, 30. 637, 33. 638, 46. 639, 11. 646, 25. 685, 17. omitto longe plures alios locos, facili negotio coacervandos, ne putide diligens fiam. 21 *ὡς*] l. *ὅσον*. versu superiore *ῥύμην* an praeferam vulgato *ῥώμην* adhuc dubito. quum porro *γεγονόσιν* manifesto vitiosum sit, et codd. plerique dent *γεγονὼς*, credo leg. ejus loco esse aut *ὁμαλῶς*, aut *γεγονότι*. 25 quum in codd. sit *ἐπιλαμβανόμενον*, ex eo colligo, Plutarchum dedisse *τοῦ πρόσθεν ἐπιλαμβανόμενον*. 26 comma retrahendum pone *ἀπταίστως*, et demendum post *λόγου*. 37 *παυσαμένους*. 42 hujus oraculi vestigia nulla reperio. fortassis datum fuit in bello Cirrhaeo, de quo vid.

 Simson

Simson ad A. M. 3412. et 3418. 43 mallem *πολεμεῖν*, ut etiam V. exhibet, aut *πολεμῆσαι*, nisi velimus Plutarchum materialiter, ut ajunt, ipsa oraculi verba, ut edita fuerunt, referre. deinde leg. *συνίδῃς*, *deprehendas*. *ult.* *ἀπ' ἀρχῆς*, duobus vocabulis, ut etiam cod. T. et interpres.

77. 1 *ἐπιδίδωσιν*. 3 f. *ἄνω φέρεσθαι δι' ἀσθένειαν*. 10 *διαφερομένῳ* hic loci est *perrumpenti*, perfringenti obstacula. lego porro *δι' ἀφέλειαν simpliciter*, ex ingenii simplicitate, absque dolo malo. 20 *θεῷ*] loco hujus vocab. sententia postulat *θεάσῃ*, *videbis eum ardentem*, desiderio scil. philosophiae. Posset de imperativo *θεῶ spectα* cogitari. sed ille minus huic loco convenit. 21 loco *μνήμη* est in Basil. *λήθη*, quod unde habuerit editor, nescio, mirorque in var. lect. praeteritum fuisse. num igitur ex eo effici debet *λήθεται δὲ φίλων, καὶ ὥσπερ ἄλογος* — *oblivifcitur amicorum et tanquam amens* — verum *λήθεσθαι* est v. poëticum, cujus vix usus est in prosa. 26 post *τοῦ* excidit aliquid, e. gr. *τοῦ προκειμένου* vel *ποθουμένου*, et deinde leg. *τοὺς προκόπτοντας ἀληθῶς*. 40 Q. Sextium Stoicum philosophum significat, de quo v. Fabricii Catalog. Stoicor. T. II. B. Gr. p. 411.

78. 9 *ἐπιγίνεται*. 10 praefero codicum *συμβουλαί*. nam duriusculum est *σπουδαὶ μετὰ σπουδῆς*, quamvis aliqualiter molliri interpretando queat. 41. *ἀντιτιθεὶς* et *φθόνους*. ipse quoque correxeram antequam utrumque in V. et T. reperirem, et Xylander quoque dudum viderat.

79. 3 ex h. l. procul dubio lepidam suam fabellam de sermone nautarum Anglicorum in borea-

boreali quadam insula congelato et deinde sub adventum veris resoluto, quam olim in *Gardiano* aut *Tattler* legi, desumsit quisquis ejus fuit auctor, sive Swift, sive Addison. 12 κατασκευὴ hic loci accipi debet sensu rhetorico, pro *elaboratione* vel *compositione*. αὐτȣ̃ redit non ad Aeschylum, sed ad Sophoclem. πικρὸν si bene habet, significat *exasciatum*, ad unguem factum, magna cum cura perfectum et expolitum. Sed forsitan rectius fuerit τὸ πανηγυρικὸν legere. id sane suadent sequentia. Sententia haec est: Sophocles senex ajebat, se tum temporis jam tertio scribendi genere uti. primum genus scribendarum tragoediarum Aeschylo placuisse, quod tumidis et sesquipedalibus verbis auditores suspendit atque percellit: secundum genus olim ipsimet sibi, Sophocli, juveni adhuc arrisisse, subtile, argutum, artis plenum, floridum et festivum; at tertium jam tandem se praeferre, moratum et viris gravibus dignum. 19 μόνον aut redundat, et deleri debet, aut accipiendum est pro μόνοις. 21 σάρκινον nove dictum est et Latinismum sapit. Graeci veteres dicebant γόνιμον. Latini *torosum* dicunt pro vero, solido, utili, respicientes ad τὸ χαῦνον, molle, fungosum, speciosum, imaginarium, solummodo delectare aptum natum. 41 πληγέντος τȣ̃ ἑτέρȣ, ut etiam codex aliquis, vel θατέρȣ. 45 ȣ̓δὲν ἐϛιν ȣ̃τω μικρὸν. locus Thucydidae est in fine Cap. 18. Lib. I.

80. 2 σκοπȣ̃ντας, ὅ, τι λαβόντες — 11 recte abest δὴ a quibusdam codicum.

 33 ἐξέ-

33 ἐξέπιπτεν] *sibilis ejectus fuit.* pen. προτιθεὶς.

81. 4 νύκτωρ] majorne noctu sitis quam interdiu? vix puto. sententia videtur ὕδατος παρόντος flagitare. *sitientem non bibere, quamvis aqua praesto sit.* 7 μὴ καταφρονῶν] subaudi ἑαυτῦ. 9 possit ex addito τρεφόμενον colligi, leg. esse τρεφόμενον aut τερεύμενον, recte tamen habere vulgatam suadet p. 79, 10. 13 ἐπὶ γῆν. 19 φλοιῶδες] Salmasius adscripserat: *ex cortice pingui.* Pers. 29 f. φθάσειεν ἂν εὐφρ[illegible]ς νέος εἰπεῖν aut alias delend. erit ὥς' εἰπεῖν, aut latet in eo nomen herois, cui dictum hoc tribuit Homerus. 36 ὄψιν] l. ὄψει, *videbis.* nam ἀθόρυβον cum ὄμμα cohaeret: *videbis oculum quietum et mansuetum.* 38 ἐν] l. μέν. 47 τῷ] l. τὸ Μενεδήμῳ. 52 αὐτόθι] l. αὐτοί.

82. 12 κηλῖδα. 14 ἀτυφία κενή, καὶ, νὴ Δία, σκώπτων. 16 ἐγχρίμματα. *eae res, quibus possis* ἐγχρίμπτεσθαι. ea velut loca famae tuae, in quae inimici tui ungues acutos infigere eaque lacerare queant. ἔγχρεμμα vocabulum nullum est. ἔκχρεμμα posset *pituitam* significare, quae excreatu ejicitur, sed id ab hoc loco prorsus alienum est. 30 εἰς τὸ καπήλειον] num εἰς τὸ κατάγειον *in cellam* lupanaris, aut εἰς τὸ μαγειρεῖον vel ὀπτανεῖον, *in culinam*, aut εἰς τὴν κατήλιπα, *ad scalas.*

83. 4 περὶ] l. πρὸς. 15 ambigo, servemne vulgatam, an ἐμποιῶν legam, ut ad ἄλογον redeat. 16 aut ὑπήκοα leg. aut εἰς ὑπήκοον. 31 Stilpo enim Megarensis erat, v. Diog. Laërt. 2, 115.

34 λέ-

34 λέγομεν. 36 ante ἐνυπνίων videtur ἐπὶ vel ἀπὸ vel ὑπὲρ deesse. 39 f. ἐνελίττεται. 44 ἡ προκοπή. 50 καὶ εἰ ζηλοῦμεν [subaudi μᾶλλον, quod addunt tres codd.] ἢ φθονοῦμεν, καὶ εἰ φιλοδοξοῦμεν, ἢ φιλοχρημ. *penult.* καὶ καταφρονηταὶ παρ' ὃ δεῖ — ἢ θαυμασταί. *soleamusne nunc magis praeter meritum dicta hominesque contemnere, an admirari.*

84. 10 πρὸς ἅσπερ. id quod cum sensu versus quoque suadet. 29 ἐκπίπτειν, ut recte quoque codex T.

85. 5 τοῖς delend. 42 τὸ μικρὸν μικρῷ τινι. sequens dictio ἡ δ' ἐλπὶς petita est e Sophoclis Oedipo Coloeno, ni fallor. 51 μέγα, μηδὲ δεινὸν, εὐχερεῖς.

86. 4 ἕκαστον, ὑπέρευ τὸν Πολύκλειτον οἰόμενοι λέγειν. in Aldina quoque et Basil. est οἰόμενοι. *existimantes egregie, ut nil supra, dixisse Polyclitum.* 19 damnat Sallierus T. VII. Histor. acad. inscript. p. 110. ubi totum hunc Plutarchi libellum recensuit, lectionem ἀλλοτρίων, et emendavit ἀγρίων, quod ait a multis codd. MStis confirmari, et sic ipse quoque olim emendabam.

DE FRVCTV EX INIMICIS CAPIENDO.

86. 2 ἅτερ delendum, ut natum e proxima voce πολλαχοῦ. 13 attulit jam supra p. 40, 20. locum hunc ex Oeconomicis Xenophontis desumtum. potest quoque ad postremum Agesilai caput

V. L. 30. *μυίας. non magis curat quam muscam, vel tanti non facit, quanti muscam.* 31 τȣ̃, λοιδορȣ̃ντος, *pulchrius nihil est, quam, convitiante altero, tacere.* 33 f. ἀλλὰ μειζόνων ἄσκησις. ἂν γὰρ ἐχθρὸν — *sed majorum rerum exercitium in eo continetur. nam si ferre inimicum adsueveris* — sed videntur in superioribus quaedam deesse. 46 f. μᾶλλον, ἢ ἐν ταῖς φιλίαις. et sic quoque Xylander. 48 παρασχόντος potest aut ad ἐχθρȣ̃ redire, scil. ἑαυτὸν τιμωρεῖσθαι, aut potest καιρȣ̃ subaudiri, ut sit integra dictio καιρȣ̃ τȣ̃ τιμωρεῖσθαι αὐτὸν ἑαυτὸν παρασχόντος. est igitur παρασχόντος impersonaliter et sic nude positum idem atque ἐξόντος, *cum liceat.* 50 οἰκείοις, καὶ πράγμασιν. *amicis, et rebus inimici operam dare, ubi necesse fuerit.*

91. 2 τιμὰς] f. στήλας. Caesar Pompeji statuas et titulos restituit A. U. 710. extremo suo, v. Dion. Cass. 43, 49. p. 376. 14 praefero πόλει quorundam codd. si autem πολέμῳ serves, tum necesse erit pro βλαπτομένȣς legere ἀπαλλαττομένȣς, *defunctos bello,* aut potius ἀπηλλαγμένȣς, scil. τȣ̃ πολέμȣ. Sallierus quoque probat ἐν πόλει, et commendat ἔθȣς pro ἔθος. utrumque ex auctoritate codd. MStorum bibliothecae regiae Parisinae. 31 Cn. Domitius Ahenobarbus tribunus pl. A. U. 650. M. Aemilium Scaurum senatus principem accusavit. v. Cicero pro Dejotaro c. 31. et Vales. ad Dion. Cassii fragm. p. 42. ubi paene eadem, quae hic, verba leguntur. 10 Cato Uticensis Murenam, qui Ciceroni in consulatu successit, ambitus accusavit

A. U.

A. U. 691. Cicero pro Murena c. 2. 23 δό-ξης] num ἀρετῆς. sed nondum satis intelligo hunc locum. quare abstineo. 41 κάλλιον. 43 κορυδαλίαι corrigit Salmasius. 46 valde placet Xylandri conjectura, quam ex ejus interpretatione colligo, ἑταῖρον, *sodalem* vel *asseclam*. quam conjecturam neque in Xylandri notatis, neque in V. L. reperio. Eleganter Pindarus invidiam *hominum vanorum sodalem* dixit. 50 repetit p. 813, 9. hunc locum, ubi Onomademi consilium fatuum appellat et improbat. Eadem habet, forsitan ex iisdem fontibus, Ælianus V. H. 14, 25.

92. 9 aut plane delendum est μὴ, quod etiam Basil. et Ald. non habet, aut cum ἐπὶ est mutandum. 14 τῇ τροφῇ. 15 potest post εὐμενέστερον subaudiri τινά; mallem tamen σε additum habere. 32 ἐπασκήσει, duobus vocabulis in unum contractis. 44 aut σατράπαις scrib. aut σατραπείας. 45 ἀποτυφλοῦται, aut simplex τυφλοῦται.

DE MVLTITVDINE AMICORVM.

93. 1 Menonem illum Thessalum coloribus non optimis, neque invidendis, pingit Xenopho sub fin. L. II. Expedit. Cyri. 15 ἑκατοντάχειρ. 19 f. εἰς φιλίας οὐδεμιᾶς κτῆσιν. *cum aliis multis, etiam nimium studium multos nobis amicos comparandi efficit, ut amicitiam prorsus nullam contrahamus*. Posset quoque legi εἰς ἀφιλίας κτῆσιν. 21 sententia plana, verba aegre expedias.

nisi

nisi desint aliqua, potest auctor sic videri dedisse: κρατεῖν μὴ δυναμένων, ἀμελόντων καὶ ἀποῤῥεόντων. Constructio tum erit ὥσπερ τῶν πρώτων [scil. ἐραστῶν] ἀμελόντων τῶν ἀκολάστων γυναικῶν, καὶ ἀποῤῥεόντων ἀπ' αὐτῶν, ὅτι μὴ δύνανται κρατεῖν [scil. αὐτῶν] διὰ τὸ πολλοῖς αὐτὰς συμπλέκεσθαι. *quemamodum, qui primi amore mulierum libidinosarum capiuntur, illas contemnunt et missas faciunt propterea, quod integras possidere nequeunt, saepe multisque consuescentes.* 25 ἄχρηστον] *difficile, morosum*, ad omnia asperum, cui nihil placeret, quicquid ageres aut offerres. Locus est ex Euripidae Hypsipyla. 27 πράττοντας φιλίας. Consentit cod. Vulcob. Illud καὶ natum fuit e sigmate vocab. πράττοντας. Saepe tam similia sibi sunt in codd. MStis S et καὶ compendio exaratum, ut negotium sit ea dignoscere. Scatet illo compendio editio Novellarum Graecarum Haloandri Norimbergae Anno 1531. curata. πράττειν ἀρχὰς φιλίας est operam dare, in id incumbere, ut exordium amicitiae conficias. 29 mallem τὸ καταλαμβ. 30 ὁ βίος hic loci est *humanarum rerum, qua patet, memoria*, vel ex ultimis et abditissimis saeculis repetita. 31 ἀπολέλοιπεν] subaudi ὁ βίος, vel ἡ τοῦ βίου μνήμη. 33 f. ζεύγη. 37 προσαγορεύειν ἕταρον καὶ ἑταῖρον.

94. 16 mallem hic quidem loci ἀπολέξασθαι κρίναντα, *judicio exploratum et probe cognitum tibi amicum deligere.* 18 aut delend. πρὸς, aut scrib. μάλιστά πως τὸ κυρ. Loco σκεπτέον est in Ald. et Basil. ποῖα, unde efficiebam σκόπει δέ.

19 εἰ

19 εἰ ἀδύνατον. 20 συγχορεύσοντας, nam verbum συγχορεύειν in Activo, quam in Medio est usitatius. Sententia: *ante omnia hoc animo pensites velim: si fieri nequit, ut brevi tempore saltatores exploremus eandem choream acturos — multo minus poterimus brevi tempore amicum agnoscere.* 22 εἰς ἀγῶνα πάσῃ τύχῃ συναποδυσομένους. *qui una tecum nulli conflictari fortunae detrectent.* 46 δοκιμάσαντας, *exploratione cognitos.* 48 rectum vidit Xylander, πολὺν leg. esse, et adstipulantur aliqui codd. at in eo non possum ipsi assentiri, quod παραλαβόντας suadet. leg. enim σώζει ὁ παραλαβών. 52 τῆς φιλίας non ad proximum συνήθεια, sed ad remotius ἀπόλαυσις referri debet. post ἥδιστον facile fieri posset, ut αὐτῆς exciderit.

95. 16 f. ἄλλον τρόπος ἄλλος ἐγείρει, φροντίς τ' ἀνθρώπων. *hominum alium alia indoles aliaeque curae agunt et impellunt.* 19 τοὺς μὲν φέρουσι, *alios vehunt secundi venti, aliis adversi flantes obstant.* 28 post ἡ πολυφιλία figendum semicolon; nam est superenarratio promissi vocab. πόλις. multitudinem amicorum comparat urbi, qualem Oedipus tyrannus apud Sophoclem pingit, in qua adversi affectus tumultuantur et secum pugnant. 37 f. προσυποβάλλει. *praeterea subjicit et suggerit alterius animo.* 43 f. οὕτως ἐν τῷ πολλοῖς φίλοις χρῆσθαι καὶ τὸ λειτ. 47 ἐντυγχάνεσθαι. 51 ἐπὶ excidit post μὲν vitio typothetarum. 52 μετρίας leg. esse dubio vacat, et condicunt codices.

96. 3 post φιλίαν est lacuna, sed multa non desunt. 9 φίλῳ. 12 Est Timesias Clazomenius, qui ante Croesi tempora coloniam e patria in Thraciam eduxerat et Abdera condiderat, auctore Herodoto I, 168. p. 67. *ult.* ubi prave Τιμήσιος appellatur. Recte Noster cum Æliano V. H. XII, 9. qui exilii caussam tradit, Timesiam nominavit. De oraculo ei dato nihil reperio. 14 f. σμῆνι, ionice pro σμήνει, ob metrum. tum leg. ἕπονται. *examen apum saepe vespae sequuntur.* 17 Philotae et Parmenionis amicos ab Alexandro saevis tormentis sublatos narrat Arrianus. Vit. Alex. III, 26. et 27. De Dionis amicis a Dionysio juniore punitis v. Nep. in vita Dionis c. 5. de Sejani a Tiberio v. Tacit. Annal. V, 8. de Rubelli Plauti a Nerone, idem Annal. 16, 30. conf. Reimar. ad Dion. Cass. p. 1012, 59. 22 sumtum ex Euripidae Medea. 27 ἀχαλκεύτοις συνέζευκται. 28 Thucydidae locus est p. 116. *ult.* L. II. c. 51. 31 f. ἄλλως πολλοῖς συνδέοντας. *temere multis innectentes.* 32 τὴν αὐτῆς, ut ad ἀρετὴν redeat, aut τὴν αὐτῶν, *nostrummet.* 35 φιλίας, *amicitiae natales sunt in paritate studiorum.* et sic quoque var. lect. 40. aut ἑτέρως aut potius προαιρέσεις legend. 45. conjeceram ἀπῳδὸν εἶναι δεῖ μέρος, sed var. lect. paullo melius ἀπᾷδον εἶναι δεῖ μ. 48 ἐπίπονος] f. ἐπίκοινος, *omnium ordinum homo. ult.* ἀναλαμβάνουσαν. redit enim ad ἐπιφάνειαν. ut a Plutarcho traditam caussam, quare polypus rerum sibi vicinarum colores adsciscat, explicem, nemo a me flagitet. id enim non ago, neque intelligo,

telligo, quomodo animal aliquod συφότητι seu contrahendis sui corporis meatibus recipere queat aliorum corporum prope se positorum effluvia, quae potius meatuum constrictio excludere videtur. Sed pleraque Plutarchi ratiocinia de caussis rerum naturalium obscura et perplexa sunt, et ipsi forsitan auctori non satis perspecta. At haec ipsi relinquamus. ipse viderit.

97. 2 punctum commate mutandum. nam Πρωτέως ἔργον cohaeret cum συνεξομοιοῦν, *id quod est Protei opus.* 6 συγκονιομένου. 10 f. ὑπ' ἄλλων.

DE FORTVNA.

6. Scipionis exemplum ex ea parte Polybii, dudum deperdita, desumtum est, qua Carthaginis excidium descripsit. Philocratem novimus e Demosthene, praesertim orat. de vitiosa legatione. 31 comma post συρφετὸν promovendum.

98. 2 τἀμελξόμενον. 15 δὲ] l. γε. *sane foret egregium,* aut *sane tunc oporteret.* 17 f. σώματος, καὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν. 27 nulla erat caussa, quare Xylander unice probam lectionem ἀντίδουλα improbaret. *animalia, quae nostrum loco servitia peragunt.* 28 mallem ἀμείνονι. 31 egregia est lectio cod. V. αὐτὰρ ἐχίνοις ὀξυβελεῖς χαῖται νώτοις ἐπιπεφρίκασσι. 38 βραχὺ recte Basil. 44 ἀλλὰ καὶ ἔτος. 45 ὀρχήσεις τε γὰρ μανθάνει. *penult.* post Ἀναξαγόραν deest aliquid, e. gr. σφῶν διαφέροντες, τί ἐστιν ᾧ αὐτῶν

τῶν ἐ χρώμεθα. *ipsis praestantes sapientia — quid est eorum quo non uteremur?*

99. 6 ἔτος, si bene habet, est usu forensi positum, et respicit ad poetam, cujus est sententia initio libri posita, et quem impugnat hoc toto opusculo, Euripidam puta. ἔτος saepe apud Demosthenem est pars adversa, adversarius, adversus quem orator agit. 8 ςατοῖς λίκνοισι] forte lacte aut vino aut aliis rebus, quas Minervae offerri fas erat, plenis. 13 f. μὴ ἀρεςὴν ἔτ' [id est ἔτι] αὐτῷ. *non amplius* [hoc est non similiter atque equi reliqua placebant] *sibi placentem.* 17 ante κανόσι deest τἆλλα δὲ aut πρὸς τἆλλα δὲ. 20 καὶ] l. δὲ. 21 praefero ἀποτρίμματα. 22 aut τὸ τὸ πῦρ leg. ut τὸ iteretur, et unum ad πῦρ, alterum ad διασπαρῆναι redeat, aut potius post πῦρ addendum λεγόμενον. 24 ἀποσπάσματα, ut cod. V. 28 ἀλλ' ἐν μὲν ἐπιτάσει. 45 aut ἀμεταμέλητον, *cujus non poenitet*, aut ἀπαράβλητον, *incomparabilem.* 48. del. τις.

100. 1 f. ὡς εἰ παρεκελεύετο. 5 f. τὸ εὖ πράσσειν, vel τὸ καλῶς πράσσειν. 7 ἀλλὰ καὶ τὸ εὐτυχεῖν.

DE VIRTVTE ET PRAVITATE.

12. ὡς post ἡδέως delend. 21 ῥάκος non admodum commode dicitur de Anchisa viro principe et de byssina veste. quare aliam vocem requiro, f. ἕλκος. Distinguo quoque et lego sic: ἰχῶρας

ἰχῶρα πονηρὸν ἐξεδίδε μοτῦ, καταστάζοντα βυσσινῦ φάρυς. edebat Anchisae vulnus e carpto linteo in vulnus intruso saniem malam, defluentem per longitudinem vestis byssinae. Et ſane nunc invenio in Cod. T. ἕλκος, quem conſenſum mihi gratulor. *antepen.* νυστάζοντά μ' ἡ λύπη. videtur Clytaemneſtrae dictio eſſe, e Sophoclis Electra petita.

101. 28 πολυτελέστατα.

CONSOLATIO AD APOLLONIVM.

102. 8 f. ἐπεὶ δὲ νῦν χρόνος. 33. de Crantoris celeberrimis commentariis de luctu, unde multa Cicero in Tuſculanas tranſtulit, et hujus libri partem magnam Plutarchus deſumſit, v. Menage ad Diog. Laërt. IV, 27.

103. 28 ἐστὶ γάρ σ' ἐψευσμένος. *nam deus te ea ratione fefellit.* 40 καὶ recte deeſt Baſil. edit. unde efficio leg. eſſe τὰ νυνὶ δ' ἐστὶ μέτριά σοι κακά. 46 bonum verbum eſt et ab h. l. non prorſus alienum ἐξυβρίζειν; aptius tamen foret ἐφυβρίζειν. 48 καὶ τὰ χθαμαλά. 52 facile iambum efficias transponendo vocabulo. ὕπερθε γίγνεθ' αὖθις, ἄλλοθ' ἡ 'τέρα.

104. 4 πιέζει, aut πιέζειν. 10 aut ἔτχεν ἄν, aut ἔχειν ἄν [non ὄν.] 30 καινὸν ὐδὲν ατυχεῖν ἀνθρώπῳ.

105. 3 ἀπαγγεῖλαι, *enarrare.* 9 ἐκύησεν, raro ſenſu pro ἔτικε poſitum. 16 κατασρεβλωθεὶς ſuſpectum. Xenopho enim, quem aucto-

 rem

rem videtur Plutarchus in Theramenis historia referenda secutus fuisse, hominem non tortum ait, sed tantummodo exhibita cicuta sublatum. 18 si recte capio hunc locum ἡ Παραμυθία hic loci est titulus partis illius Iliadis, in qua Achilles Priamum, ad se venientem Hectoris auferendi gratia, consolatur. 47 f. ἀπηρτημένως, id est ἀκολούθως. *consequenter illis etiam Comicus dixit.* nova et Plutarcho propria dictio ἀπηρτημένως, pro *congrue, consequenter.* quae ab aliqua re dependent, eique annexa sunt, ea illam, quo ducit, sequuntur.

106.. 13 f. τὴν οἰομένην, εἰ ἔδει συνενεγκεῖν ἡμῶν εἰς τὸ κοινὸν — 22 f. κοινὸν ὂν καὶ πολλῶν τὸ συμβεβηκὸς, καὶ τῶν ἑτέροις συμβεβηκότων ἔλαττον, τὴν δόξαν — *ostendendo, id quod ipsi contigisset, commune multorumque esse,* [i. e. multis contigisse,] *et minus esse, quam quae alii experti essent, mutat afflicti de sua calamitate opinionem.* 28 Basil. dat ἔχθουσι, quod usitatius est quam ἔχθονται. 36 καὶ secundum del. 42 τὸ utrumque delend.

107. 12 ὁμῶς] praefero ὠμὸς edit. Basil. 31 aut ἐπεπορεύετο leg. aut ἐπεπεπόρευτο, prius praestat. *singula persequebatur.* 35 ὅτι ὕπνων ἥδιστος. *penult.* διάγειν] f. δουλεύειν.

108. 14 f. παρεμπίπτον. 19 f. οὐ φαμὲν ἐν ἔρωτι εἶναι. 37 δοκεῖ γάρ. *videtur enim sibi nosse.* 47 Cleobidis et Bitonis fabula petita est ex Herodoti I. 31.

109. 3 εἰς ἑβδόμην] *in diem tertium,* ait Cic. hanc ipsum fabulam narrans Tusc. quaest. IV, 47.

conf.

conf. Simsoni Chron. Cathol. ad A. M. 2786. ubi de Trophonii et Agamedis morte e Pausania longe alia afferuntur. 12 τὰ πρὸς τὸν θάνατον] scil. τείνοντα, sed videtur potius auctor scripsisse συλλογίζεσθαι τείνειν ταῦτα πρὸς τὸν θάνατον, aut συλλογίζεσθαι προσεγγίζειν αὐτῷ τὸν θάνατον. 13 Hanc eandem historiam Cicero laudato loco e Crantoris supra citato libro affert, unde patet, ambos ex eodem fonte hausisse. Terina, unde Elisio nomen Terinaeo fuit, erat oppidum a Crotoniensibus conditum, quod Harduinus ad Plin. H. N. III, 11. hodie ait Noceram appellari et sinum olim Terinaeum, hodie *Golfo di S. Eufemia.* 18 τοῦτον γὰρ. et sic quoque T. et V. 32 f. ἦ πε νήπιος εἶ σὺ, καὶ ἠλίθιοι φρ. aut ἦ πε, νήπιε, ἠλίθιοι μελέων φρένες ἀνδρῶν. aut, cum in Basil. sit φρένας, forte inde efficiendum est ἦρε, νήπιε Ἠλύσι, ἠλιθίων φρένας ἀνδρῶν. *sane suscepisti, stulte Elysie, consilia hominum absurdorum.* 31 διηγημάτων, τῶν παρὰ — *ult.* κατεσκευάσθαι, vel κατεσκεύαστο.

110. 5 f. ἀπὸν δὲ κἄτι [id est καὶ ἔτι] προσδοκώμενον λυπεῖ. videtur enim iambus esse. 9 distingu. cum interprete: ἄνω. Τί τῶνδε χαλεπὸν? resp. οὐδὲ ἕν. ὃ [*quod autem*] Κρησφόντης δὲ — *id autem, quod Cresphontes apud Euripidam ait.* ὃ *illud, quod,* respicit ad sequens τοῦτο. 37 f. ἦλθον εἰς Λάθας δ. 41 συνεωρᾶσθαι] scilicet τοῦτο, ὅτι εὐπαραμύθητός ἐστι. 47 αὐτὸς ἐς ἑαυτὸν σοῦ γέγονεν εὐνούστερος, *ipse erga se fuit indulgentior, quam tu es,* majore se

pietate, quam tu ipſum, amplexus eſt. moriendo enim ſibi ipſemet beneficium praeſtitit, quo majus non aliud potuit ipſi praeſtari. 50 ποιητῇ] Euripida ſcil. e cujus Hypſipyla locus hic depromtus eſt.

111. 1 perinde eſt τὴν δὲ, an τῇ δὲ legas. *illi vero* [terrae puta] *necesse eſt, illam oportet.* vid. Florilegium Stobaei Grotianum p. 449.

122. 10 τε] l. σὲ, ut etiam interpres. 12 θαυμασίως μὲν δή. 46 περὶ τȣ̃ γεγονότος.

113. 7 f. μᾶλλον δὲ Πέρσαι καὶ Ἄραβες, Αἰγύπτιοί τε. 13 cogitandum, num quid e var. lect. hujus loci effici et extundi queat. nunc nihil exſculpo, quod operae pretium ferat. 16 diciturne καταικίζειν in Activo? forſitan compoſitum ſic uſurpatur. non ſane memini. id novi, ſimplex in Medio uſitatum eſſe αἰκίζεσθαι, et p. 117, 48 habetur καταικισάμενοι. 47 f. μεῖον γὰρ ȣ̃τως Τρωΐλον ἐδάκρυσεν ἂν Πρίαμος, εἰ προετ. *nam ſi Troilus citius fuiſſet mortuus, antequam caſuum adverſorum guſtu imbueretur, minus eum luxiſſet Priamus.*

114. 30 ἀλλ' αἰτείων ἀπαρχῶν] non improbo lectionem hanc, quae ſenſum fundit ſatis commodum. cogitavi tamen annon Plutarchus potius dederit ἀλλὰ ἐτείων [vel ἐπετείων] ἀπαρχῶν. nam inferiae quotannis ſtato die renovabantur. 43 f. συγκηδευομένȣς. *ita ut ſimul cum ipſis* [τοῖς κηδευομένοις puta vel θαπτομένοις, illis, quos ſepultos lugent] *lugeantur.*

115. 3 ȣ̓δὲ θεῷ, *ne deo quidem licet.* 8 videri poteſt hebraiſmus eſſe κακὰ κακῶν; credo

tamen potius Plutarchum dedisse *κακὰ ἐκ κακῶν, mala una post alia.* 17 καὶ secundum videtur delend. Locum hunc Cicero quoque Tuscul. I, 48. e Crantore protulit. 29 τοῦτο μὲν] delendumne? sane non sequitur τοῦτο δέ. Oblitus sui videtur auctor, ut coeptum sermonem non pertexeret intervenientium rerum cursu abreptus. 33 f. *ἀῤῥήκτως. immobiliter*, vel, *sic ut vocem non rumperet, sonum nullum emitteret.* ὥστε μὴ ῥῆξαι φωνήν. 35 rectum est ἀναγκαζόμενον, ut T. 42 f. πρῶτον τῶν ἀνθρώπω ἀνυστῶν, *primam earum rerum, quae in hominis potestate sunt.* 43 δῆλον οὖν, ὅτι, ὡς οὔσης. 47 ἣν ἂν μοῖραν.

117. 7 αὐτῷ ad versum non pertinet, sed a Plutarcho majoris efficaciae impetrandae ergo additum est. Poëta dederat: ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί. 13 f. πατρίδος delend. est ut scholium. simpliciter enim scriptores dicere solent ἡ οἰκεία, non ἡ οἰκεία πατρίς. 18 ἐὰν δὲ προσομιλήσας. 22 f. ἀνεγείρειν aut συνεγείρειν *conciere.* 42 mallem aut ὑπειληφέναι aut προϋπειληφέναι, *priusquam ad decernendum accedamus, id animo infixum ratumque habere.*

118. 8 τὰ πρωτὰ, cum gravi in fine. *decreta, fatalia.* 26 praefero cum codd. quibusdam κυκλούμενον. 30 De Anaxagorae constantia ad nuntium de morte filiorum ad se perlatum vid. Diog. Laërt. 2, 13. et ibi Menage. Demosthenis constantiam tangit Cicero Tuscul. III, 26. ubi ait, Aeschinem ideo invectum fuisse in adversarium suum, *quod is septimo die a filiae mor-*

te hostias immolasset — quae nemo probaret, pergit Cicero, *nisi insitum illud in animis haberemus, omnes bonos interitu suorum quam gravissime lugere oportere*. v. Nostr. paullo post p. 119, 15. De Dionis filio v. Ælian. V. H. 3. 4. et ibi interpretes. 41 ὡς delend. De Protagorae cum Pericle familiaritate v. Fabric. B. Gr. T. I. p. 824. forte locus hic desumtus est e Protagorae L. περὶ πολιτείας, aut altero περὶ ἀρετῶν. 43 procul dubio rectius est εἴχετο, quod praeter Xylandrum etiam non pauci codd. probant. 44 πολλὸν, ionice vel poëtice, pro πολὺ. *unde multum proficiebat*, vel, *multum capiebat fructum*. 49 post προσαγγελίαν videtur τοῦ θανάτου deesse, et vs. 50 post ἧττον, ἑώρων. 52 de Xenophonte v. Aelian. V. H. III, 3.

119. 14 λέγεται suspectum. Sententia flagitat λέγω vel φημὶ δεῖν. *Hunc*, Dionem, vel potius τούτους, *hos*, Periclem et Xenophontem et Dionem, *ajo oportere nos imitari*. 25 de Antigono Gonnata v. Ælian. V. H. 3. 5. Alcyoneus ejus filius e Demone concubina fuit natus. vid. Athen. p. 578. 6. 29 ὀψίτερον] subaudi τῆς ἐμῆς ἐλπίδος vel προσδοκίας, *tardius, quam expectabam, obiisti*. 37 διαγενομένων. in Aoristo. 38 τοῦ πάντων. *luctus, qui rerum omnium maxime angit et conficit*. v. p. 121, 42. 45 probum videri posset verbum ἐπιτετευγμένος, *Parcis faventibus atque propitiis usus, earumque muneribus multiplicibus ornatus*. sequentia tamen potius poscunt ἐπεσπευσμένος, aut ἐπιτεταχυσμένος, *nimis cito a Parcis oppressus et ante tempus*

pus avocatus. 50 forte κοσμικὴν ἢν διάταξιν. *atqui* (nam Plutarchus incipit argumento modo proposito occurrere) *non erat id sollicitudini illi consentaneum, quae rerum huic universo prospicit, idque ordinat. penult.* Φησὶν] ille poëta scil. unde petita fuit illa dictio.

120. 1 Sententia videtur talem versum poscere: ὁ βίος γὰρ ὄνομ' ἀπὸ τῦ πόνυς ἔχειν, ἔχει. Potuit poëta ad similitudinem, quae βίον et ἰϋ, *eheu*, intercedit, respexisse. sed an omnino sic dederit, vehementer dubito. 16 comma post ὅτω ponendum. *quemadmodum quoque credibile est, rem sic se habere.* 22 μὲν delend. ut perperam e sequente μένος repetitum. etiam p. 1130. ubi locus hic Pindari, sed magna cum discrepantia, fuit allatus, μὲν abest. 23 mallem σκιερὸν et βεβριθὸς. *thus fragrans illud suburbium inumbrat, fumi scil. nube.* Posset quoque legi καὶ πλατάνῳ σκιερᾷ *umbrosa platanus et aurei fructus illud solum premunt.* sed de fragmentis abruptis difficile neque absque periculo judicatur. 24 Basil. edit. dat ἵπποις γυμνασίοις. unde efficio τοὶ μὲν ἵπποις, τοὶ δὲ γυμνασίοις. 25 τερποντα, ut recte codd. 26 f. ὀδμὰ δὲ μακάρων κατὰ χῶρον. aut minore motu ἐρατὸν, *ad amabilem locum.* 29 f. ὀλβίᾳ δ' ἅπαντες αἴσᾳ λυσίπονον εὕροντο τελευτάν. 30 f. πάντως. *procul dubio, vel absque exceptione.* 31 f. ζῶν δὲ λείπεται δι' αἰῶνος εἴδωλον. τὸ γὰρ μόνον ἐςὶν ἐκ θεῶν, εὕδει μὲν κνωσσόντων μελέων, *at manet in aeternum umbra. nam id, quod solum a diis est; dormit quidem, sopitis membris.* 34 τε delend.

lend. 39 πρὸς τὸ παρὸν δὲ. 40 πρὸς Καλλικλέα τὸν Ἀθηναῖον, ἑταῖρόν τε καὶ — vidit quoque Xylander.

121. 4 f. ἔπειτα δὲ αἱ δίκαι. 17 ἐπίπροσθεν γίνεται, *impedimento fiunt.* 50 aut delend. ἐλθεῖν, aut leg. est ἐλθών.

122. 1 Videram i... e quoque ἔκλυσαι, *exsolve, exue*, leg. esse, antequam var. lect. inspicerem. 2 προσφιλέστερον, *acceptius.*

DE TVENDA BONA VALETVDINE.

11. σύγχυσιν] f. συνιοῦσιν aut συνελθοῦσιν. 14 ἀχρήστως γ εἰρημένων. 19 Salmasius suadet αὐτῷ. 29 f. ἀνελόντες τοὺς ὅρους οἴονται δεῖν ὥσπερ ἐν μιᾷ χώρᾳ κοινῶς ἐμφιλοχωρεῖν.

123. 3 f. τὸ δ' ἔξω στρέφον τὰ μετέχοντα [vel αἴτια] τῆς θερμότητος. 29 praefero μάλιστα ex edit. Basil. *maxime autem*, scil. χρήσιμόν ἐστι, *conducit facere sibi familiares per consuetudinem victus rationes saluberrimas.* 50. v. p. 178. D.

124. 5 καὶ βουλομένην. 9 καὶ delend. aut alias leg. ἱκανῶς ἔχουσι συνευωχεῖσθαι καὶ συμπίνειν. 11 λέγοντας, ut etiam in quibusdam codd. Creontis dictio ex Euripidae Medea est desumta, et repetita p. 530. ubi rectius ἀπέχθεσθαι legitur. 23 ἐμνήσθη] scil. ὁ ἑταῖρος ἡμῶν. v. p. 122, *antepen. amicus*, non nominatus. 27 Ρίγλου] Salmasius Ρήγλου, *Reguli.* idem 28 ἐπὶ τὸ λουτρόν.

λυτρὸν. 29 ὥς φησιν] historicus scil. unde casum hunc sumsit Plutarchus. mallem tamen φασὶν. *ut ajunt.* 30 σὺ δὲ ἐπισκόπει, *tu autem intuere et cogita dictorum quaeque.* v. p. 76, 18. 42 ἢ delend. et sic quoque praecepit Salmasius, nam πεινῶντας cohaeret cum τῶν ἀναγκαίων, ut vicissim ἀπολαύειν cum ἡδέων cohaeret. *oportet nos, dum adhuc necessaria appetimus, frui jucundis cibis.* suavibus tum est utendum, quum necessariis nondum sumus saturati. ἰδίᾳ δὲ μὴ, *seorsim vero suavibus,* aut *cupediis, utendum non est.* μηδὲ κινεῖν, *neque suscitandus est appetitus.* 43 αὐτῷ Σωκράτει] hoc dixit, quia paullo ante Socratis mentionem jam fecerat. *antepen.* μυκήτων ἰταλικῶν] scripsit ergo libellum hunc Plutarchus in Graecia, ubi fungi ex Italia allati potuerunt in deliciis et italici appellati esse. nam in ipsa quidem Italia absurdum esset fungos italicos appellari.

125. 12 ὅσον. 13 f. ἂν τὰ πολλὰ πρὸς τὰς ὀρέξεις αὐτῷ δ. 24 ἴδιον suspectum. potest quidem ἴδιος γέλως ille dici, qui homini est peculiaris et naturalis; videtur tamen Plutarchus potius dedisse εὔδιον, *tranquillum, sedatum, gratiosum risum.* 33 f. μεταμελήσει. 34 Salmasius emendat Φαλέρνου. 40 f. ὡς, εἴπερ, φιλοδοξεῖν τῇ πρὸς τὰ τοιαῦτα ἐγκρατείᾳ κάλλιστον — *si unquam alias pulchrum et honestum est, gloriam venari, honestissime eam captari continentia a talibus rebus, quae quidem sanitatis ergo instituta sit.* in εἴπερ subauditur χρὴ φιλοδοξεῖν.

126. 3 τὰς μὲν γυναῖκας. 6 post φαρμάττειν est lacuna. 13 δεῖται. 20 πολλοῖς, ut etiam cod. Turneb. 25 est sane nimis audax tropus μεμωλωπισμένον. quapropter fuit, cum crederem leg. esse μεμολυσμένον, sed ille Plutarchi mos est eaque indoles, ut ingenio saepius in damnum judicii indulgeat. 30 f. κομψῶς μὲν γάρ. 32 ἀληθέστερον δ' ἄρ' ἄν τις. 46 v. Diod. Sic. II, 559. 8. 51 διεφθείραμεν.

127. 1 f. οὐδὲ γὰρ ἄγαται τὸ ὑγ. 13 f. ὡς ἔχει βελτίονας ἀεὶ σὺν ἑαυτῷ, absque ἄγειν. v. p. 180. 8. 19 f. οὐσίαν καὶ σῶμα. 20 τούτου. redit enim ad πλῆθος. *absque illa autem.* scil. sanguinis et humorum copia. 22 f. ὑφ' αἵματος et δεχόμεναι: redit enim ad caussas externas. 49 conjeceram μαλακία συνήγορον ἔχουσα τὴν παροιμίαν, ἐλπίσιν ἀναπείθει. deinceps inveni Salmasium ita h. l. emendasse: μαλακίᾳ καὶ συνήγορον — utinam etiam addidisset, ad quodnam proverb. Plutarchus digitum intenderit. necesse est tale aliquod fuisse, quod, spem erigere vires hominum, diceret.

128. 15 προπαθείας, *propassione*, h. e. sensu mali instantis, et sic quoque cod. Basil. et Salmasius. v. 129. 7. 29 nescio, quare cum Erasmo Xylander damnarit, quod codd. msti et edd. vett. exhibent, et reduxit Salmasius. Est sane nihil sensui loci aptius, qui sic conformandus est: *dulce quidem et pretiosum horum aliquid extra hominem et per se est.* τῶν τι τοιούτων ἐστιν, ἡδὺ δὲ πέφυκεν, *at suave fit in ipso illo, qui suavitatem sentit.* 40 f. τοῖς ἔτι καθεστῶσι. *adhuc sanis partibus*

tibus et nondum corruptis. 46 ἡδοναῖς ἢ καὶ πέ-νοις, et ὑφορωμένης, ut etiam c. B.

129. 17 κατηγορῆσαν. redit enim ad ἀτο-πίαν. 33 recte Roterodamus legit ἡλίωσιν pro ἢ λείωσιν, vertens *insolatione*, vel *excalefactione corporis ex ambulatione in sole.*

130. 3 f. περιττωμάτων ποιεῖ πλῆθος. 11 f. τὰ ἐκτός. 13 ἰσχὺν δίδωσι. 15 f. παλασσό-μενα, *subacta, oleo et pulvere inquinata*, aut πασ-σόμενα, vel καταπασσόμενα. pulvere con-sperfa, aut καταπλασσόμενα *ceromate inuncta*. postremum malim. quid autem significet παρ-εγκόπτειν," fateor me nescire. 31 Salmasius suadebat προβολαὶ, nescio qua de causa. Vul-gata mihi satis placet: *aggressiones, impetus*. 35 ante ὡς ἄνυστὸν deest forsitan μαλακὴν, aut simi-le epitheton ad voc. ἀφὴν τῶν σπλάγχνων per-tinens. 52 Salmasius videbatur emendasse γυμ-νάσιον ὅ ἐστι τὸ ἀποχρῶν. sed puto virum do-ctissimum aliud quid dedisse. ego locum sic con-stituo: τῷ δὲ δι' ᾠδῆς, ἢ λόγου, γυμναζομένῳ γυμνάσιον ἀποχρῶν [vel ὅσον ἀπόχρη] καὶ ἑστῶτι.

131. 4 quis ille sit Niger Sophista, non re-perio. diversus enim est a Brutidio Nigro, quem Seneca in Controversiis memorat, Ciceronis aequalem; et a Sextio Nigro, quem Plinius H. N. saepius memorat. nam ille medicus fuit; at no-stro dictus rhetor fuit et Plutarcho aequalis, quod patet e vocab. ὁ ἡμέτερος. 21 παραβαίνωσι. 23 πολλὴν συγγνώμην. 25 ante aut post τὰ σπλάγχνα deest παρέχουσα. 30 πῦρ. 31 f.

ταμι-

ταμιεύσεται γὰρ αὐτὸς αὐτῷ τὴν θερμότητα. *nam in ipsius*, ejus puta, qui ad ignem ungitur, *potestate atque arbitrio est tantum facere rogum, ad quem ungitur, quantum vult*, administrare ipse sibi potest flammam pro lubitu. 35 f. ἐκηλοῦμεν, καὶ κατεπραΰναμεν, οὐδὲν ἄλλο χρή. 37 λελυμέναις. redit enim ad ὀρέξεις, quod praecessit. 48 in εὐθὺς latere mihi videtur ἐνοχλοῦσι. sane ex ευ facile efficias ἐν et ex θυς fit ους finis verbi.

132. 5 καὶ tertium delend. 10 aut λεκτέον simplex, aut νὴ Δία λεκτέον. 11 εἴης] emendabat Salmasius ἀεί. 35 οἷς] l. ὡς μάλιστα, aut ἃ καὶ μάλιστα. 51 historia Lydorum sumta est ex Herodoti I, 94.

133. 12 ἐς αὐτὸν metri gratia. et sic quoque Salmasius, monens versum Menandri esse. 32 f. αὖθις δὲ et παραινοῦμεν. 36 χάλασμα ἐᾶν ἔχειν καὶ ὥσπερ. 38 aut delendum καὶ primum, aut leg. ἀλλ' ἅλμασιν ἀβληχροῖς, vel ἀλλὰ πηδήμασιν ἀβληχροῖς. 39 οὕτω καὶ ἡμεῖς, 41 f. ἢ φιλονεικητικήν. 44 f. sic leg. ἀντίτυπον ἐν τοῖς φυσικοῖς. τὰς δ' ἐν ἱστορικαῖς καὶ — *atque in physicis hoc illud est mentem demulcens et prorsus non durum neque horridum; et versari in quaestionibus historicis* —

134. 2 ἀμφοτέρων, ut etiam Xylander et Salmasius. 13 post ἔνδειαν videtur ἀσπαζόμενοι deesse. 20 λυποῦσαι, οὐκ ὀρέξεσιν ἐοικυῖαι. Locum sic emendabat Salmasius: λυποῦσας, οὐκ ὀρέξεις σιτίων δεομένας, ἀλλὰ φλεγμονάς. 24 πληγαὶ] num πνιγαί. *strangulationes, interceptio-*

ceptiones meatuum, per quos transpiratio meat, vel vapores e corpore exhalant, et *spirituum defectiones.* 31 Salmasius Ἀγάβων emendat, unico ϱ. *ult.* quare jejunia stata et in certos dies indicta κϱιτικὰς ἀσιτίας appellaverit auctor, non dixerim, nisi forte similitudine a diebus morborum criticis ducta; sed ibi quidem recte habet haec dictio, tunc enim morbus κϱίνεται, vergit ad finem et quamcunque tandem in partem; at in stato jejunio criticum vel decretorium nihil est.

135. 4 post ἐλευθέϱοις videtur ἐν μὲν ταῖς νόσοις deesse. 12 post τοῦτο deest καὶ, quod etiam cod. T. et B. probant. 13 f. τοῖς εἰς ἐπίσκιον — 15 καθιστᾶσιν. 17 γνώμην deleatur, ut male e superiore vs. repetitum. 20 χϱήζειν] f. τηϱεῖν. 21 φιλανθϱώπους absque α privativo. 25 f. δι' ἀϱγεῖαν ὑγίαινε, aut μᾶλλον δὴ ὑγίαινε. Ejusdem aetatis erant Xenocrates et Phocio, tantillo suppares Demetrius (sive Phalereum malis, sive Poliorcetam) et Theophrastus Eresius. 26 τε] l. γε. 27 f. ἡ πάσης καλῆς [vel πολιτικῆς] καὶ φιλοτ. 33 non valde quidem multum differt, mallem tamen ἀπαλλαττομένοις. 37 ὥσπεϱ οἱ π. 44 τι] l. τοι.

136. 5 non possum non adsentiri Salmasio locum hunc sic refingenti: ϱᾳστώνης, τὸν μέσον ἡδυπαθείας καὶ κακοπαθείας φυλαττούσης ὅϱον, ὃν οἱ πολλοὶ μὴ φυλάττοντες. *quietis, quae intra terminos luxuriei et aerumnarum medios se continet. quos terminos excedentes multi* — 23 λαχεῖν, ut etiam Xylander. 40 ἑξήκοντα] Lipsius ad Taciti Annal. VI, 46. suadet τϱιάκοντα.

137.

137. 28 ἀπαγορευόντος, *nihil remittentes, corpore quamvis deficiente*, et ſic quoque recte Ald. et Baſil. 34 παρεῖναι *remittere*, idem eſt atque ἀνεῖναι vel ἀνιέναι. 40 ὅτι μάλιστα. 43 ἀποδιδόντας, ut perperam e ſuperiore vs. iteratum, deleator.

PRAECEPTA CONIUGALIA.

Scripta ſunt haec praecepta ad Pollianum et Eurydicen (v. p. 145. 5. et 7. et 40.) de quibus v. dicta in praefatione ad haec Plutarchea p. 113.

138. 2 συνειργνυμένοις] forte reſpicitur ad morem aliquem Graecis peculiarem, quo ſponſum et ſponſam in cubiculum aliquod abdebant, ubi eos ſacerdos faemina formula patria recitanda copulabat. Cogitari alias poſſet de συνερχομένοις, *vobis in matrimonium* vel *thorum convenientibus*. 8 περὶ] l. πρὸς. 16 ἢ τὸ τὴν. 31 οὐδὲν ἀπολείπουσι τῶν nove dictum et neſcio an ſatis bene Graece pro οὐδὲν διαφέρουσι, vel οὐδὲν λείποντα τῶν —

139. 26 καὶ τοῦ μάλιστα φιλεῖν τῷ μάλιστα αἰδεῖσθαι — *et unius erga alterum verecundiam pro maximo mutui amoris argumento habent.*

140. 47 αὔτη] l. ταύτῃ aut οὕτω eodem ſenſu.

141. 1 Æmilium Paullum ſignificat, qui Perſen vicit, v. Vit. ejus. 33 mallem ἐν poſterius abeſſe.

142. 1 ὀργιζόμενος, aut ὀργιζομένῳ. 2 φιλάνδρον] ſententia flagitat φιλάρετον aut φιλόκαλον. 36 σεμνότερον] ſubaudi τι vel χρῆμα

εἰσί,

εἰσί. mallem tamen σεμνότεροι, scil. εἰσί. quod si admittas, leg. erit vs. 37. αὐτῆς τε γὰρ κοσμοῦσι.

143. 18 ἀδιάφορον, *non multum refert.* 21 λανθάνουσα pro ἐπικρύπτουσα, non memini Graece dici. id tamen sententia flagitat. 22 Locus hic de Cyro non satis bene convenit cum illis, quae apud Xenophontem p. 261, 2. et pag. 264, 15, *edit. Wechel.* leguntur. 28 locus Euripidae est e Medea p. 193. fragmentorum Stobaei Grotianorum. 43 περιέπεσον, *incidi.*

144. 8 αὐτοῦ. 32 ἐπὶ τοσοῦτο, subaudi μέγεθος. 34 γενομένοις. 49 v. p. 167, 23. 52 ὑποτεταγμένον. 53 οἱ γέροντες.

145. 1 διδασκαλείου. 6 Τιμοξένης, vel Τιμοξένας, ut etiam cod. T. videtur uxor Plutarchi, cui nomen erat Timoxenae, et quae filiam cognominem, sed praemature defunctam, habuit, matrem quoque aut aviam cognominem habuisse, quae ad filiam, aut sibi alias amicam Aristyllam praecepta scripserit. quod si tamen a viro, non a muliere profecta fuerint ea, quae Plutarchus hic laudat, de mundo muliebri praecepta, erit Τιμοξένου leg. nam composita a ξένος in ος desinunt, non in ης, ut Philoxenus, et sic quoque Timoxenus. 15 post ἐντυγχάνων addit Stephanina editio καὶ, mallem et hoc, et ipsum πλησιάζων abesse, quod scholium v. ἐντυγχάνων videtur esse. Sane quoque in c. T. deest. 29 Ἀγλαονίκης. nam *Aglaonice* appellabatur Hegetoris filia. v. p. 417, 2. Hegetor Thessalus videtur idem cum Agetore Lamieo esse, quam amicum

amicum Menedemi memorat Diog. Laërt. II, 138. unde patet, eum Antigoni Gonnatae fuisse aequalem. 48 de Theanone, Pythagorae uxore, et Cleobulinna, filia Cleobuli, unius de VII Sapientium numero, v. Menage histor. mulierum philos. De Gorgone celeberrimi Leonidae uxore v. Herodoti V, 48. et 51. it. VII, 239. et Nostri dicta Spartanarum p. 240. De Timoclea Theagenis [ita enim scrib. non Theogenis] sorore idem p. 259. D. Claudia est illa Vestalis, quae A. U. 550. navim, quae matrem Deum Pessinunte advexerat, cingulo religatam per Tiberim ad Romam usque perduxit. De Cornelia Gracchorum matre nota omnia.

146. 2 μετέχεις] Aldina et Basil. dant παιδ' ἔχεις, unde effici debebat πεδέχεις, id est Æolice idem atque μετέχεις. atqui Sapphonem Æolica dialecto usam fuisse constat. πεδέχεις claris literis dat Aldina Sympos. III, 1. p. 646. circa fin. ubi hic ipse locus recitatur.

CONVIVIVM SEPTEM SAPIENTIVM.

Convivium hoc a venustate Xenophontei longe abest, et refert, cum eo comparatum, exercitationem tyronis ad perfectum magistri opus, et sunt in eo non pauca, quae non intelligo. 16 ἧς ἦν χθὲς ἡ θυσία. 31 sic ordino verba: ἐλλήνων τὸ βιβλίον. Ἕρμαιον, ὁ Νειλόξενος ἔφη. Non valde congruit historiae, quod hunc ficto nomine

nomine Niloxenum dictum Naucratitam facit. Nam Thaletis aetate, qui Cyro et Croeso aequalis vixit, Naucratis nondum erat, condita sub Inaro in Aegypto regnante, et Artaxerxe in Perside circa Olymp. 80. teste Strabone p. 1153. Etiam aetates sapientium haud satis apte congruunt. Periander Solone est antiquior. mitto alia. 37 ἔπεμψεν] scil. rex Ægypti Amasis. historia nota ex Herodoto. v. quoque supra p. 38, 17. et infra p. 151. 13.

147. 2 σοῦ γε. et sic quoque nonnulli codd. 11 forsitan hic Molpagoras fuit avus Molpagorae, patris Aristagorae Milesii, qui sub Dario primo Ioniam turbavit, v. Herodot. V, 30. 27 τε] l. γε. *at hoc quidem temporis.* 49 patitur quidem sermonis ratio vocem ὅ, quia tamen concurrens ipsi ὁ sonum efficit ingratum, propterea mallem ὧν ὁ καιρὸς. *penult.* post ὄψου videtur ἀηδέστερος deesse. mallem quoque μισουργόν.

148. 6 aut τὸ δὲ πρὸς συμπότας ἑαυτὸν, aut τὸ δὲ συμπόταις ἑαυτὸν, quod posterius probant codd. 11 f. εἰ γὰρ μὴ πρὸς τὸ πίνειν καὶ ἡδυπαθεῖν, ἀλλά γε πρὸς φιλίαν, aut alias leg. erit προτρεπόμενος καὶ παρακαλῶν. 37 f. sic constituendus est locus: παρέχει καὶ δημοτικώτερον. τοιαύτη καὶ αὐτὴ εἶναι, ὁ Νειλόξενος ἔφη, καὶ ἐμοὶ φαίνεται βλέποντι — 51 f. τῷ δείπνῳ, ut etiam nonnulli codd.

149. 3 ἢ] l. καὶ, aut alias leg. οὕτωσὶ περί σε. 7 post μετὰ τίνας κατακείμεθα deest δεῖ ζητεῖν. 9 δηλοῦντες] mallem ζητοῦντες, melius enim hoc respondebit sequenti ἔχοντες. 11 re-

cte Basil. et reliqui codd. qui τόπω κλισίας dant. 12 ὁ τῷ συγκλιτῇ. 21 παρελθών, procedens in medium. in σε alloquitur Dioclem. 22 παραλαβόντας τοῦτον, scil. Niloxenum. jubet vos tres, te, Dioclem, et Thaletem et Niloxenum. pluralis ergo requiritur. 33 προσέβαλε] scil. τὴν ὄψιν, quod paullo ante praecessit. est tamen paullo insolentius προσβάλλειν sic nude positum pro προσβλέπειν. sane προσέβλεπε hic mallem, et id quoque codd. nonnulli praeferunt. 36 ἀποτροπαίοις quod olim conjeceram, nunc video confirmatum a codd. et Salmasio. v. p. 159, 50. 40 Comma post μήνιμα retrahendum. *quum dea* [Venus puta] *nondum placata priori irae suae significatione alteram addat.* 44 χειρὸς, ἔφη. Ἃ μεν κελεύει — 45 aut delend. τὸ, aut leg. τὸ σύνολον, aut τὸ ἀπὸ τοῦδε — *prorsus*, aut *deinceps*. 49 καί σοὶ πέρας ἔχειν, *exitum habuisse portentum, quod futurum tu affirmabas. ult.* De Ardalo v. Pausan. 2, 31. pag. 184, 14.

150. 11 f. τρέχεις κατὰ τὸν ἡμίονον. 25 ὑποδοχὴ ut cod. P. 41 οὐχ ὥσπερ οἵδε οἱ Ἕλληνες. neque pravum est, quod in Petaviano fuit οὐχ ὥσπερ οἱ Ἕλληνες. 46 Dithyrambicam hanc Pindari forsitan dictionem non capio. Non satis ex decoro Æsopo sermonis humillimi auctori dithyrambicum affingit et tanto antiquiori multo recentiorem. 48 comma post τἄλλα promovendum, *asinum, animal, si cetera spectes, crassissimum et stupidissimum. penult.* περιορῶν non admodum commode dictum. aptius esset

συνο-

συνορῶν. significat enim ordinarie *contemnens*; id quod ab h. l. est alienum.

151. 11 ita distinguendum et leg. *tradebat ipsi codicillos*, τὸ γραμματεῖον ὁ Νειλόξενος. *at ille*, Bias puta, ὁ δὲ αὐτὸν — *eum*, Niloxenum scil. *solvere vincula literarum jubebat*. 12 f. λύσαντα πᾶσιν εἰς μέσον. non enim video, quae vis hic esse queat aut debeat vocis παντάπασιν. 27 f. ἐφ' οἷς ὁ Νειλόξ. 37 ἀναλώσῃ, *consumat*, quod conjeceram, confirmatum video a tribus codd. 40 conf. Herodot. 2, 172. 42 δυσγενέστερος, *ignobilior*, nascendi sortem humiliorem nactus. 49 πλειοτάτην est quidem cum τελειοτάτην idem. mallem tamen hoc, quia usitatius est. illud alterum poëtis magis frequentatur.

152. 1 μετακινητέους. *loco movendos*. 18 dubito vulgatam servem, sensu scil. ἀφιστάνειν, an hoc potius suadeam, quod sane sententia poscit. novi enim interdum in compositis ἔστηκα idem atque ἔστησα *collocavi* significare, ejusque rei exempla ad Polybii pag. 1387, 34. dedi. 22 f. οὐκ οὖν δοκεῖ σοι. 25 πεισθείη] subaudi μᾶλλον, quod saepe omittitur. 27 ἀκοῦον. 30 τῆς δὲ θεοῦ φωνῆς. 34 mallem ὅτι ὅμοιον delcta. 42 ὅτι delend. 45 ἐν ταὐτῷ *in uno loco*. 47 ἀγνυμένην, *fractam festucam*, et sic quoque Xylander.

153. 18 f. εἰ δὲ τὸ φῶς, ὥσπερ ἐστι, καλὸν ἐνόμιζε. 20 f. ἀλογίαν δὲ, καὶ ταῦτα πολλὴν, aut ἀλογίαν δὲ καὶ πλάνην πολλήν. 21 promovendum comma post οὕτως, *tam facile*. 51 Ἀτλάντου] de hoc nomine vid. Casaub. ad Strab.

 p. 686.

p. 686. et interpp. ad Ælian. V. H. 6, 1. caeterum de certamine in Amphidamantis honorem instituto nihil reperio.

154. 1 f. καὶ πρὔβαλον μὲν, ὥς φησι Λέσχης, *teste Lesche proponebant hanc quaestionem.* 11 Xylandri ἕτεραι confirmat cod. Petav. 50 aut loco πάντα leg. est πάνυ, aut πάντα adjungendum est ad ἐπικρίνων, *dicta omnia dijudicans*, sententiam super omnibus pronuncians. 53 f. βασιλείας μὲν γὰρ καί.

155. 2 χρῆσθαι δ' ἁμάξῃ, *non uti domo, sed uti carrho.* 9 ἐκεῖνο *illud*, vehiculum solis puta. 20 ποικιλωτέρα. est enim nominat. sing. *futurum esse, ut multo magis varia et versicolor appareat ex ea parte.* 21 περινοεῖς, *circumspicis, contemplaris.* 22 secundum καὶ delend. 24 sic lego et distinguo: τῶν ὑπαρχόντων, χρηστὸν οἶκον οἰκεῖ καὶ μακάριον. 28 deest, aut certe subaudiri oportet hoc vs. ἔφη et legi δοκεῖν. *ajebat sibi videri.* 38 mallem καταστῆσαι. 45 de Bathycle statuario memorat Pausanias p. 235. sed de ipsius poculo nihil invenio. quisquis fuerit ille Bathycles nostro Plutarcho dictus, Solone eum recentiorem fuisse nullus dubito. quare etiam hac in re incongrua temporum rationibus finxit, Solonis aequales faciens res nominare multis aetatibus post demum inventas. 47 aut ἐστὶ leg. aut παρακεῖσθαι. *ult.* f. ὥστε πέρυσι, (οὐ γὰρ καὶ νυνὶ) μεθυσθεὶς, *superiore anno inebriatus (nunc enim id non patieris.)*

156. 6 f. θόρυβος, ἔφη, εἰ. 10 num κατὰ λόγον, ὁ Μνησίφιλος εἶπεν, οἶμαι αὐτὸν εἰπεῖν.

recte

recte Solo mihi videtur ita dixisse, ajebat Mnesiphilus, quum sciam — 14 f. ἔργον αὐτῦ ἡγεῖται καὶ ἱμάτιον. 20 νομίζοιμεν. 40 v. Cleric. ad Hesiod. O. et D. vs. 740. et Krebs ad Plutarch. de legendis poetis p. 168. 44 τάς γε προπόσεις et τὺς παλαιὺς. 50 ἐγχεῖ, *infundit*, aut ἐνέχει *infundebat*.

157. 2 f. ἀλλ' ἐπεὶ πάλιν. 14 ὃν ὑτοσί φησιν *quem hic Æsopus ait*. 15 συσπειρώμενον, est enim a V. συσπειρᾷν *in spiram convolvere*. 28 f. καὶ νὴ Δία φαρμακεύων. 33 ἡδονὴν suspectum est. *ult*. f. τοσαύτης ὐδὲν δεήσει.

158. 3 μετ'-ἄλλων jam dudum vidit Xylander et confirmant codd. msti. 8 ἰατρικὸς γὰρ ὁ Ησίοδος ὢν δῆλός ἐστι, *clarum enim est Hesiodum rei medicae peritum fuisse*. 11 καθίσεως non intelligo, neque succurrit, ad quem Hesiodi locum respexerit. num καθάρσεως? sed ante omnia certi simus de fonte, unde locus haustus, necesse est. 20 f. βραχυτάτης, εἰ [vel ἐπεὶ] τὸ μέγιστον εἶναι δοκεῖ, τὸ — 22 f. ἀναιρῦσι γὰρ, αἱρομένης τροφῆς, φιλίων θεῶν ὐσίαν καὶ ξενίων. 25 f. διάλυσίς ἐστιν ἡ τῆς τραπέζης ἀναίρεσις. 28 εἴγε διαγωγή. 30 γεωργίας αὐτῆς. διαλυομένη — 36 ἡλίῳ μὲν μικρὰν. 39 ἔσται. 43 post utrumque πάντως figendum est comma. 47 ἣν] f. καὶ, aut τροφὴν γὰρ. 49 ἡγέμεναι τὸ τύτων κοινωνεῖν. praecessit enim ἀφροδισίων.

159. 1 πρεσβύτατον. 6 χρείαν] subaudi ἣ τῦ τρέφεσθαι vel ἣ ταύτην πρὸς ἣν συντέτακται καὶ ἣν ἀποτελεῖ. 7 αὐτὸν αὐτῦ. scil. ἕκαστον ἡμῶν. 11 f. εἶτα τὰ μὲν ἔγκατα vel σπλάγχνα

χνῳ εἰς τὸν ποταμόν. 16 ζῶν γὰρ οὐδεὶς ἀπ' οὐδενός. 22 τροφήν. 23 τέλειος aut τελείαν. 26 ἆρ' οὐκ hic loci non interrogat, sed pronunciat: *non igitur oportet.* 30 φρεωρύχοις] *cloacis.* significat vias excrementis amovendis destinatas. 32 δεῖ] leg. ἀεὶ περὶ τὴν τῆς τροφῆς χρείαν. 35 παρατεθεισῶν] imo vero ἀρθεισῶν. *sublatis, amotis mensis.* 40 aut cum ἅτε mutandum, aut prorsus delendum est ἵνα, et sane deest in nonnullis codd. 44 f. ὅσων, ἐὰν Δήμητρι καὶ Κόρῃ θύεταί τι. *si quid Cereri et Proserpinae victimae loco offertur.* 52 cogitabam aliquando ἀπόθητος, *non desiderata*, sed jam video ἀπόθετος bene habere, *seposita* in locum solitarium seorsim, ut res nulli usui serviens. *ult.* δίαιταν quid sibi velit, non video; credo, delendum esse, aut cum νὴ Δία mutandum.

160. 2 τε] l. γε. 25 comma ante αὐτὴν collocandum. 37 πρὸς τὸ παρὸν] subaudi πλῆθος aut συνέδριον, vel simile quid. *ad hanc coronam.* 44 non intelligo locum hunc. quamvis legas μᾶλλον δὲ λεκτέον ἐστὶ τοὺς νέους — nihilo tamen magis planus est. 45 f. ὧν ἥκεις λόγων. 48 πρὸς τῷ αἰγιαλῷ, aut παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, ut tres codd. 51 f. οὐ προσβάλλειν ἔμελλε.

161. 5 ἐξήλλοντο. 12 σκηνῆς] f. ἀπήνης, et deinde οὐδὲν γὰρ εἶχε κακόν. 24 ἐξέστω δὲ καὶ τὸν βίον. 29 θεῶν τῶν πελαγίων. 44 λάβοι παρὰ θεῶν. 48 πᾶσι τούτοις] subaudi τοῖς προφαινομένοις, aut τοῖς ὁρωμένοις, aut ὑπογυίοις. *illis rebus omnibus, quae in conspectu nostro sunt, quae nostros in oculos incurrunt, quae*

in

in pedibus versantur. *pen.* ante εἰς τὴν γῆν videtur ἀπέθηκαν αὐτὸν excidisse. *ult.* ἀσφαλῶς.

162. 17 f. δελφῖνες δὲ τοιαῦτα ὑμῖν νεανιεύονται. ἄλλο τι λέγωμεν, ἔφην, ὦ Αἴσωπε. *nolim ista a te, o Aesope, audiri, ajebam.* verba sunt Dioclis. consentiunt quoque de postremis nonnulli codd. 19 πλέον ἢ χίλια ἔτη] non satis exactos posuit calculos in temporum ratione Plutarchus, ab Inone ad Solonem plus mille annos numerans. Atqui Simson interitum Inonis in undis maris ad A. M. 2641. refert, Solonis autem nativitatem ad A. M. 3372. porro leg. διαγέγονεν ἀπὸ τῶν — 23 εἶπον. nam Diocles loquitur, ille, qui totam hanc fabulam narrat. deinde incipit Solo a verbis ἀλλὰ μήν. 31 Strabo p. 637. et alii Δαφνοῦντα appellant, quo modo hic etiam legend. videtur. 33 ἀνεχούσῃ *paullum ultra undas prominenti.* et sic quoque codd. nonnulli. 36 τῶν Ῥιείων. *sacrorum ad Rhium celebrandorum.* 38 f. οἱ περὶ τὸν τόπον. sed eo quidem non valde opus est. 47 vid. Pausan. p. 786.

163. 5 usitatius atque planius esset σωτηρίαν κόρης τινός. potest tamen vulgata ferri. 6 f. γενέσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔτ' ἀκριβῶς οἶδα. ἀλλ' ὁ Πίττακος ἔτι γινώσκει. δίκαιος δ' ἐστὶ — *oportet igitur eum haec narrare.* δίκαιός ἐστι διηγεῖσθαι pro δίκαιον ἐστὶν αὐτὸν διηγεῖσθαι, nota est omnibus et usu trita dictio. 30 comma promovendum pone θαλάττῃ *hominibus metuentibus vel ad spectandum solummodo maris aestum procedere.* 32 ἀναθεῖναι. 33 f. εἶδεν ἂν διαφοράν.

35 f. ὗτος μάλιϛα ἂν, ὦ Χίλων, εἴη ὁ μήτε πενέϛατος. 36 f. τὸ δὲ μηδὲν ἄγαν. 45 εὐτρεπέϛατον. *habillimum*, maxime verſatile, *aptiſſimum*. 49 ὑδέπω del, 50 ἐξηρτημένα. et ſic quoque videtur in cod. V. et T. fuiſſe, quamvis variae lectiones aliud exhibeant. *ult*. aut προσγελάσαντα leg. quo verbo Herodotus in eo caſu narrando utitur 5, 92. §. 3. aut προσμειδιάσαντα.

164. 2 v. p. 400. tota. 14 f. ἄπιϛοι. *diffidentes, ſuſpicaces, meticuloſos*. et ſic quoque cod. V. et Xylander — 18 εἶπε] ſubaudi tacite repetitum e ſuperioribus ἐπαινεῖ λόγον ἐμῦ. 27 ξιφῆναι] num ἐκ τῦ ὐρανῦ ξιφῆναι. 43 τοιῦτο ἔσχεν.

DE SVPERSTITIONE.

7. τῇδε] l. ἡ δὲ *omne pravum judicium res mala eſt. at cui judicio cohaeret animi affectio, tanto res tum pejore loco eſt*. Vidit quoque Xylander et e cod. mſto confirmavit.

165. 5 ἀλλ' αἵτινές εἰσι. *at quae ejusmodi ſunt judicia et opiniones* [qualis eſt illius, qui dicit:] *o miſera virtus, eras ergo merum nomen* ἐγὼ δὲ σε ὡς ἔργον ἤσκουν — *ego vero te ut rem veram excolebam* — *tales voces et opiniones dignum eſt luctu proſequi*. Reſpicit Plutarchus ad hiſtoriam Bruti, de qua v. Dionis Caſſii L. 47. in fine. 17. quod olim conjeceram οἰόμενον μὲν εἶναι θεὺς, invenio a cod. V. confirmatum. 47 ἀπωσαμένη in Dat. redit enim ad τῇ ψυχῇ. Conſentit cod.

cod. Vulcob. 48. non malum erit φασμάτων e codd. adoptare, potest tamen φαρμακῶν vulgata retineri, *hominum impurorum, incantatorum*. Species horrificae et monstrosae; quales in conspectum adducere solent venefici. 49 Sallierus, Vir doctissimus, qui hunc ad libellum Plutarchi observationes in T. III. Historiae Academiae regiae inscriptionum et bonarum artium edidit, p. 300. versionis Germanicae, ad verbum optimae notae στροβοῦσα offendit, et cum στρεβλοῦσα mutatum it. sed bene nobiscum actum esset, si Plutarchum per omnia tam sanum et emendatum haberemus, atque verbum hoc et locus noster est, quem in praesentia tractamus. bene quoque habet, quod idem sollicitavit, ἐγείρουσα *velut orco exciens*. penult. ἥσθησαν, ab ἥδεσθαι, *gaudent*.

166. 1 probo Xylandri ὕπαρ ἐξαπατῶσιν. 6 recte dat Basil. κακὰ loco Praep. κατὰ. 8 προσκαθίσεις] subaudi πρὸς τοῖς βωμοῖς καὶ ἀνδριάσι θεῶν. 15 ἀλλ' ὁ μὲν κωμικὸς. 17 ὅ, τι, duobus vocabulis. *id quod dii unicum gratis nobis indulgent*, somnum puta, *quare sumtuosum tibi facis?* 19 ὅτι] f. ὅτε vel ὅπε. 20 τοῦτον. redit enim ad ὕπνον. et sic quoque codd. V. et T. 32 φύγῃ. 40 ὁ τρέμων. 41 ὄρθωσις simplex in usu non est, sed compositum κατόρθωσις. num igitur hic loci κατόρθωσιν leg. est. 45 laborat hic locus aliquo vitio. Sententia flagitat, ut legatur aut πόσῳ δὲ δεινοτέρους οἴεσθε ὑπάρχειν τοὺς ἀνεκφεύκτους — scil. δεσπότας *quanto saeviores existimatis esse dominos illos, quos*

 effuge-

effugere datum non est, aut πόσω δὲ δεινότερα οἴεσθε πάσχειν τοὺς λαβόντας δεσπότας ἀνεκφεύκτους. *quanto graviora pati existimabitis eos, quibus domini obtigere, a quibus aufugere non licet.* 46 ἀβέβηλα ἱερὰ, rara dictio, et mihi aliquando suspecta visa, sed deinceps proba deprehensa. significat templa impuris hominibus et profanis pura, quorum aditu tales homines excluduntur. Erit igitur dictio ἱερὰ λῃσταῖς ἀβέβηλα idem atque ἱερὰ λῃσταῖς ἄβατα, *templa, quorum communione latrones, ut impuri, arcentur.* 47 καὶ οἱ πολεμίους. 50 posset in ἀποσπᾶν subaudiri δεῖ vel χρὴ, quod saepe omittitur. Saepe infinitivus nudus loco imperativi ponitur. praefero tamen hic loci μὴ ἀπόσπα. quod etiam confirmat cod. V. et interpres.

167. 7 f. κἂν θεὸν, τὸ μὴ παθεῖν, ἐκπέφευγεν, ἀφύλακτον τῷ προσδοκᾶν αὐτὴ ἑαυτῇ πεποίηκε. *etiamsi deum effugiat, ut ab eo mali nihil patiatur, perpetua tamen poenarum expectatione ipsa sibi eum peperit deum, quem cavere et effugere nequeat.* Lectionem diversam, quam Xylander ex aliquo manu exarato cod. protulit, recte idem damnavit pro commento librarii sua Plutarcho subjicientis et obtrudentis. 12 ταύτη δὲ ἐμπαθὲς] f. πάλιν δὲ τὸ ἐμπαθὲς *rursus vero ex altera parte, non adest illud tumultuarium.* 23 v. p. 144, 49. 30 post παρόντας subaudi μᾶλλον, quod saepe omittitur. 33 f. οἱ δὲ ἄλλους [vel ἀλλοίους, vel οὐ τοιούτους] ὑπάρχειν. *hi vero existimant deos esse non tales, quales reapse sunt, sed diversi generis.* 35 ἄμικτον] vidit Sallierus

lierus quoque vitium hujus vocis; at viam, quam praeivit, inire nolim. monstrat nonnihil corrupta cod. Vulcobiani lectio ἀμίνητον, leg. esse ἀμήνιτον, *simultatis injuriarum acceptarum memoris expers.* v. p. 491, *ult.* 41 f. καὶ μεγαλοφροσύνην μετ' εὐνοίας καὶ κηδεμονίας, aut cum cod. msto Xylandri μετ' εὐμενείας.

168. 5 ἀλλὰ κάθηται] aut delend. ἀλλὰ, aut cum χαμαὶ mutandum. 8 aut leg. καταδαπτόμενος, aut ἑαυτῦ καθαπτόμενος. *ibid.* ἀνθρώπυς, aut ἄνθρωπον, ut Basil. 13 aut δι' αὐτῶν τὸ μῖσος, aut δι' αὐτῶν τὸ μισῦν, eodem sensu, aut denique δι' αὐτὸν *propter semetipsum* absque τὸν νῦν, quod etiam a Xylandri cod. msto abfuit. deinde lego νοσῶν μὲν ὁ ἄθεος. 29 πεπεισμένυ, ut et Xylander. 35 f. ὡς τόδε καὶ τόδε φαγόντος. 36 πρᾶος generis communis in usu non est. mallem igitur πραεία δεισιδ. 37 κάθηται, καὶ περιματτόμενος. 39 τὸν Τηρίβαζον] forte respicit ad casum, quem Diod. Sicul. XV, 8. T. II. p. 10. 16. narrat. v. Pausan. p. 311. et Simson ad A. M. 3281. 43 mallem καταβαλεῖν.

169. 1 κράτισον] ob sequens ἢ φοβηθέντι vs. 3. mallem κρεῖττον, v. Thucydid. 7, 50. 7 ποδῶν] l. πολλῶ. *post longum interjectum tempus.* 9 ἐμπεσὸν τὸν ἄνθρωπυ. 12 ὀρθὸν] num ὄρφνιον. 14 προσάγει] subaudi πρὸς ἑαυτὸν. 16 ἀρότυ. 26 ἐν ἀγνάμπτοις] *in vestibus sordidis, non recens pexis neque cretatis.* Neque Xylander, neque Sallierus recte hanc dictionem reddi-

reddiderunt. *ult.* aut utroque loco μήτε, aut μηδὲ leg. aut primo loco μὴ simplex.

170. 4 ἐπὶ θύρας. 5 διεδεῖται in Futuro. 7 de Timotheo citharoedo v. p. 177, 11. 12 locus hic poëtae ultra spem omnem emendationis corruptus est; neque opem ferunt variae lectiones. bono consilio hoc scopulos devitavit Xylander. 25 καταποξεῦσαι. 29 ἔχοιμι. sic est apud Homer. Il. Ω. vs. 213. 30 μαινίδας, ob sequens ἀφύας. 43 δέδιε suspectum est, non solummodo quia constructio Conjunctivum postulat, sed etiam, idque magis, quia sententia requirit ἀσπάζηται aut πρόσιη. 46 κάρτα θύοντες etiam Xylandro suspectum fuit. num igitur κάρτα θεραπεύοντες. *ibid.* Ἀλέξανδρον] significat Alexandrum Pheraeum at percussorem ejus non Hermolaum; sed Pytholaum appellat ipse Plutarchus in Pelopida. v. Wesseling ad Diodor. Sicul. 16, 14. T. II. p. 92, 63. Pausanias ille est, qui Philippum Alexandri M. patrem peremit. v. Diod. Sic. fine L. XVI. De Cassio Chaerea, qui Cajum Caesarem sustulit, vid. Dio Cass. p. 931. 52 ὑπεραιωρούμενον. 53 τὸν φόβον εὐχόμενος [vel βουλόμενος] ὡς οὐχ ἧττον — *ult.* aut οὐ delendum est, aut τοῦ.

171. 20 Critiam ad atheos refert, illum procul dubio Socratis discipulum, de triginta tyrannorum numero, qui magistri disciplinam turpi vita infamavit. v. Ælian. V. H. IV, 15. et Philostrati *Vit. Sophist.* I, 16. p. 501. 21 Diagorae Melii atheismus in vulgus notus est. v. Fabricii B. Gr. T. I. p. 817. 22 τῷ Κρόνῳ] v. p. 175.

p. 175. 4. et 552, 8. 23 aut hic servata vulgata leg. erit deinceps vs. 26 καθιερεύοντες, aut servato καθιέρευον leg. erit vs. 23. ὃ γὰρ ὥσπερ — 34 ποίαις ἂν] subaudi μᾶλλον. 35 δυώδεκα] quatuordecim nominat Herodotus VII, 14.

DE FORTVNA ROMANORVM.

316. 9 f. ὡς καλὸν μὲν, ἀνωφελὲς δέ. 17 f. αὔξουσιν ἀμφότεραι πόλεις, κοσμοῦσιν ἄνδρας. 35 f. τὴν τῶν ἑκατέρου ἄκρων.

317. 7 καὶ delend. 8 f. ἀπολήψεις *interceptiones. nolentibus neque patientibus se intercipi,* et in suo cursu impediri. 13 τοῖς ἄλλοις. 19 f. ἐν αὐτῇ τῇ Ἰταλίᾳ. 22 καὶ primum deleo, deinde lego περιφερόμενα. 25 f. ἀπὸ τοῦ προβλήματος. 35 καὶ postremum delend. Lucius et Cincinnatus unus homo est, L. Quinctius Cincinnatus Dictator, ille, qui Spurium Melium saxo Tarpejo dejecit. v. Flor. I, 11. Consentit Xylander, quem v. p. 32. 37 Κλαύδιον delend. Marii enim praenomen Cajus fuit, ut recte interpres observavit, v. not. p. 32. et ad familiam nobilissimam homo novus, ad patriciam plebejus non pertinuit. Codex Turneb. quoque Κλαύδιον cum Γαΐον mutavit. 38 Κόλλας] Basileensis recte Σκευόλας dat, unde interpres repetiit. 39 Eadem rursus recte, eodem Xylandro approbante et referente, καὶ Μάρκος Ὀράτιος

ἀριστεύς.

quidem stravisse fundamenta, super iis autem eductam structuram perfecisse virtutem. ὑποβολαὶ sunt *fundamenta*. v. p. 316, *ult.* 13 ἐνιδρυσαμένων est idem atque simplex ἱδρυσ. aut συνιδρυσαμένων. 24 ἀπιόντος] f. ζητοῦντος. 38 ὀκλάσασα] anterioribus pedibus in genua subnixis, posterioribus rectis, ut parvuli sub ea jacentes neque comprimerentur mole lupae, et possent suspensa ubera commode ore amplecti. 45 πάντα in cod. Petav. item Aldino et Basil. deest. si damnes, poterit pro παρὰ πάντα legi παραδόξον: sed nil opus mutatione. Vulgata bene habet. παρὰ πάντα est *prae reliquis omnibus.* 46 διὰ τὸ γένος mihi suspectum. Sententia flagitat διαδεῖξαι τὸ γένος μήπω συνηθέντες.

321. 8 f. ἀλλὰ βοτῆρες. 9 ἦσαν ἄν. 33 aut delend. est καὶ primum, aut leg. καὶ καταστάσαν ἀπόλεμον. 48 aut delendum comma, aut post παραλαβὼν promovendum. *at qui secundus regendam suscepit Romam, is per tempus aliquod praestolatus.* 52 Μέλιος] f. Μάριλος. sane Vellejus Paterculus inter principes belli Marsici *Silonem Poppaedium, Telesinum Pontium* et *Papium Mutilum* nominat. Consentit Xylander. *penult.* ἢ et ὅς deleantur.

322. 1 νῦν δέ πως ἔοικε. *nunc autem quodammodo videtur.* 11 τύχην bene habet. neque probo Xylandri πύλην. 15 ἐκλείσθη] Cajo Atilio Balbo et T. Manlio Torquato Coss. A. U. 519. v. Simson ad A. M. 3770. sed nimius est Plutarchus in annorum numero, qui a Numae morte ad clausum Jani templum post finitum primum

mum bellum Punicum exierunt. Mortuus eſt Numa A. U. C. 82. quibus ſi addas anos 480, emerget annus non 519. ſed 562. Propius a vero, neque tamen vel ſic rigide verum eſſet τριάκοντα καὶ τετρακοσίων ἐκλείσθη μετὰ [ſic enim pro κατὰ leg. eſt] τὸν πρῶτον πρὸς Καρχηδονίους πόλεμον. v. Fabric. ad Dion. Caſſ. p. 651. §. 54. 20 aut Γαλατίαι leg. aut συῤῥαγείσης. 22 προϊστόρηται] non video, quae in partic. πρὸ hic loci ſit efficacia. non deſiderarem eam, ſi abeſſet. niſi putes, *dudum tradita ſunt*, ſignificare, mallem quoque τῆς ἐπὶ Νουμᾶ. 24 Φερεσίπολιν magis ſaperet Pindarum. 37 καὶ delendum. 39 πλέον aut πλεῖον. *quod fortitudine magis quam fortuna ad victoriam conſequendam profeciſſet.* 50 Φενεστέλλαν ἢ πύλην, aut Φενεστέλλαν, τουτέστι πύλην. 51 πρωτογόνου.

323. 1 Ἀβησκύμαις] ignotum et ſuſpectum mihi eſt hoc nomen, pariter atque Xylandro et Budaeo fuit. 2 f. aut delend. ἢ ὡς ἐλπίδος, et ſane variae lectiones quoque id ſuadent, ſed diſſimulato auctore; aut leg. ἢ προσέλπιδος. *fortunae ſpei faventis.* πρός τινος εἶναι eſt *alicui favere.* προσέλπις τύχη igitur erit ἡ οὖσα πρὸς τῆς ἐλπίδος, *ea, quae a fortunae partibus ſtat.* 3 ἐπιταλαρίου] num *Calatinam Venerem* ſignificat? 19 poteſt ἀνατεῖναι rectum eſſe, ſi ἑαυτὸ ſubaudiatur. non rara ſunt verba ejusmodi, in quibus ἑαυτὸ ſubaudiendum relinquitur. mallem tamen hic loci ἀνατεῖλαι *exortum fuiſſe.* 22 συγκαθεῖρξαι per θ. 26 ſignificat Q. Valerium Antiam, veterem hiſtoricum Romanum, quem

N Livius

Livius passim citat. 27 f. τῷ Σερβίῳ πατρὶ. nisi statuamus Servii patrem filio cognominem fuisse. videtur lectio Basil. Γεγανίων praeferenda esse. 38 aut Ῥωμαίων, aut Ῥωμαίοις. posset quoque legi καὶ μὴ προέσθαι τὴν πάτριον Ῥωμαίων πολιτείαν, quod Xylander etiam ex parte expressit. 39 post τύχης aut subaudiri debet, aut, quod mallem, addi ἔργον. 43 post γνωριμωτάτας videtur τῶν μετ' αὐτοὺς deesse. 49 προχωροῦσαν. 50 ἐπιταχυνομένην. redit enim eodem, quo προχωροῦσαν, scil. ad ἡγεμονίαν. *penult.* Φίλιππος ἀπέβαλε Μακεδονίαν. nam alterum, vulgatum, esset insolens et vel in poeta dura enallage. *ult.* de Carthaginiensibus vera non perhibet.

324. 5 ἀνέκοψε, *retudit.* 6 ἠιόνων] *litora* in *media* terra *continente* frustra quaeras. sententia flagitat ἐρήμων. 7 aut pro ἔστησε quaerendum aliud verbum, aut leg. περὶ τὸ Κάσπιον πέλαγος, aut ἐπὶ τῷ Κασπίῳ πελάγει ἔστησε. *apud Caspium mare coëgit subsistere*, i. e. eo adegit fugae, ut progredi ulterius nequirent. 13 ὡς ὁ Ἀθηναίων. In verbis *sero tandem aliquando connixus*, aut *in motum datus*, respicit ad decennalem Persarum apparatum belli. 14 ad quamnam Colophoniorum, illustrem quidem, at brevem fortunam respexerit Plutarchus, non videas, nisi forsitan ad casum illum, quem Polyaenus 7, 2. narrat, quod vix putem. conf. Wasse ad Thucydid. 3, 34. unde quoque discas Κολοφωνίων triplici parvo ο exarandum esse, qua in re et hic et apud Polyaenum peccatum fuit. 26 διὰ

τȣ̃τον. redit enim ad τὸν δαίμονα. 28 ἔπιπτε] melius quadraret ἔκειτο aut ἔπτηξε. 31 f. λαμπρȣ̃ μὲν ἰόντος. 37 mallem λεληθυῖαν πάντας ἀνθρώπȣς. 41 f. καταίραντες ἀπὸ τῆς φυγῆς, καὶ ταραχῆς — 50 si bene habet hic locus, significabit verbum ἀρχαιρεσιάζειν hic loci *ambire suffragia exercitus ad impetrandum magistratum*, candidatum agere.

325. 4 γὰρ delend. 7 πέτραις delend. 9 f. πρὸς τὸ ἄνω πέρας. *ad terminum supremum.* 15 ἐπερείσεις. 31 ἀπεώσαντο. 32 τῇ τύχῃ. 40 καὶ τὴν νῦν ὑπάρχȣσαν. 52 τȣ̃ πατρίȣ θεȣ̃] potest de Jove Capitolino intelligi. mallem tamen τῶν πατρίων θεῶν legi.

326. 4 ἃ σαφὲς. 5 πράγματα] l. γράμματα aut συγγράμματα, *tabulas publicas.* 8 ἐγὼ δὲ αὐτῇ τίθεμαι *ipsi* [Fortunae puta] *imputo quoque.* 15 v. Liv. VIII, 24. et Simson ad A. M. 3675. Fuit ille Alexander Epiri rex, frater Olympiadis, Alexandri M. avunculus, et habuit ejus sororem Cleopatram in matrimonio. *Pandosiam*, non *Pandaesiam* appellat Livius d. l. et Strabo p. 393. ubi eadem historia narratur.

Libellus hic in fine non videtur integer, et forsitan dimidia ejus pars deest, quae fueritne unquam ab auctore conscripta et edita, dicere non habeo. Deest igitur illa pars, in qua exsecuturum promiserat eorum fortunas Romanorum, qui post deletam a Gallis Romam claruerunt. Deest etiam illa pars, quae virtutem Romanam cum fortuna in certamen commiserat, et pro illa verba fecerat. Id enim erat libelli hujus institutum.

DE ALEXANDRI FORTVNA, AN VIRTVTE. LIB. I.

326. 11 παρατταττόμενος. 11 Astanda fuit ἀγγελιαφόρος et γραμματοφόρος ἐκ διαδοχῆς, alias *Angarus* dictus. v. Brisson. de Regno Persar. p. 148.

327. 7 ἐξ ἕδρας suspectum. 8 Μαρακανδάνοις. 10 post θυμῶν videtur aliquid excidisse, epitheton forsitan. deinde leg. ἐν Ἀσσακινοῖς, ut patet e p. 341, 15. qui locus cum nostro meretur conferri, verum in non paucis ipse a se discrepat, et Arrianus IV, 25 sq. ubi res Alexandri cum Assacenis narrat, nil de vulnere ibi a rege accepto memorat. porro leg. ἐν Γανδαρίδαις. 21 post ὕψη videtur ὀρῶν aut πετρῶν deesse. 23 ἐπὶ] l. ἔτι. 24 permutanda esse urbium nomina, et hoc vs. αἱ Θῆβαι, versu autem 26. αἱ Ἀθῆναι leg. esse, Budaeus et Xylander monuere. v. Simson ad A. M. 3670. 27 πρὸς Ἀμύνταν leg. id quod etiam Xylander vidit, vel potius e Basil. edit. habuit. v. Diod. Sic. 17, 48. Arrian. 2, 13. Curt. IV, 1. 27 sq. de Aëropo rege Macedoniae, vel potius tutore regum, per sexennium v. Diodor. 14, 37. et 84. Pausaniam, ejus filium, post administratum uno anno regnum peremit Amyntas Alexandri M. avus paternus. Diodor. 14, 89. 29 νεωτερίζουσι. 37 τρισμυρίοις (πῶς οἴεσθε) πεζοῖς. 38 πιστεύσας] scil. Alexander. redit ad τὸ σημαινόμενον. quod si autem ad proximum μειράκιον referas, leg. erit πιστεύσαν. De Aristobuli Cassandrensis historia

Alexan-

Alexandri M. v. Fabric. B. Gr. T. II. p. 210. et de Anaximenis Lampsaceni commentariis p. 209. de Duridis Samii Macedonicis p. 216. pro *Duride* p. 342, 37 nominat *Phylarchum*. *ult.* f. τὴν μὲν Ἰλιάδα. et διατριβὴν ἔπεσθαι σχολῆς γλυκεῖαν.

328. 5 λυκείῳ. 13 f. καὶ εἰρήνην, τὴν γῆν ἐπήεσαν. 15 verba ἢ ἀφ' ὧν ἐδίδασκον delenda sunt ut scholium, aut ut varia lectio, verborum ἀφ' ὧν εἶπον. 30 de Clitomacho v. Menage ad Diog. Laert. IV, 67. Diogenem Babylonium non Zenonis, sed Chrysippi discipulum facit Cicero de Divinat. I. v. Casaub. ad Diog. Laërt. 6, 84. et 7, 39. et Fabricii B. Gr. T. II. p. 402. 43 τέλεσι potest defendi, est tamen insolentius; aptius esset γένεσι. *ult.* παροικοῦσαν.

329. 1 aut ἐμποδισθὲν, aut ἐμπολισθείσαις. 16 hi tres Accusativi Nominativis sunt mutandi et leg. χρώμενος, ἐπιμελόμενος et προσφερόμενος. 24 καὶ τὰς διαίτας. de Demarato v. p. 70. 16. 41 νύμφας καὶ ἑκατὸν. 47 εἶπον *dicerem*.

330. 2 μεμιγμένην τρόπον τινὰ στολὴν. 4 comma post ἡγεμὼν delend. 32 ἀνασύρασθαι est *sublatis vestibus pudenda monstrare*, quod ab h. l. alienum est. quare puto κατασῦραι legendum esse. 33 de *Treribus*, qui alias Thraces Cimmerii, eorumque incursionibus in Asiam ibique occupatis locis, passim memorat Strabo. v. Indic. in v. *Treres*. 34 λόγου] non improbo. conjicio tamen Plutarchum potius νόμου dedisse. v. vs. 38. 48 προσάγοντος.

331. 17 φανερῶς] num γαύρως, vel potius φαιδρῶς. 20 f. πῶς γὰρ ȣ̓κ εἰκὸς αὐτὸν. aliam iniit viam Xylander notarum p. 33. 23 βασιλέων ἑαυτȣ̀ς παραδιδόντων. 43 quare Anaxarchum *harmonicum* appellet, non teneo. significat autem Anaxarchum Abderitam, praeceptorem Pyrrhonis Elei, patris sectae Pyrrhonicae. De Onesicrito v. Fabric. B. Gr. T. II. p. 223. *ult.* Ἀργειάδης. sic sane praecipit exarare Stephanus Byzant. v. Ἄργος. Vellejus I, 6. „Circa quod tempus Caranus, vir generis regii, sextus decimus ab Hercule, profectus Argis regnum Macedoniae occupavit; a quo magnus Alexander quum fuerit septimus decimus, jure materni generis Achille auctore, paterni Hercule gloriatus est.„ quo de loco v. Wesseling. ad Diod. Sic. II. p. 637.

332. 18 f. ἀποχυθέντα κεῖται, καὶ πόα. 19 δι' ἐμȣ̃. 21 f. τὸ βαρβαρικοῖς ἤθεσι. Loci interpretationem dabunt Menage et reliqui interpretes Diog. Laert. VI. initio vitae Diogenis Cynici. 23 χειροκρατίαν. v. Wesseling. ad Diod. Sic. II. p. 534. 27 33 f. τὰς ἄλλας συντείνειν πρὸς τὸ τέλος, aut τὰς ἄλλας αὐτῇ συντείνειν π. τ. τ. 37 f. ἐπίμονον, *perseverans* in re suscepta et instituta. opponitur enim τῷ ἀνειμένῳ, quod modo praecessit. 52 γένεσιν] f. νέμεσιν, *tanquam si Nemesin regiae fortunae velaret*, hoc est simulacrum illius numinis, quod injurias regi factas et majestatis regiae violationes ulciscitur, iramque deorum in aggressoris caput consciscit, ejusque secundam fortunam pervertit, omniaque instituta turbat, tanquam si numinis hujus injecto

velo

velo amiciret vultum, ne se adstantem Dario jacenti videret, suamque prosperitatem invido afflaret et corrumperet oculo.

333. 16 τȣ̃το] quodnam illud est? liquet, deesse quaedam. recte igitur H. Stephani editio hic loci asterisco posito lectores admonet lacunae et vitii. 21 videtur mihi obscura illa locutione hoc voluisse dicere: nam absque philosophicis illis sanctionibus unum foret malorum omnium effugium, mors ultro suscepta. 25 Thucydidae locus est L. II. c. 87. ubi tamen loco ἐκκρȣ́ει est ἐκπλήσσει. 26 f. ἐρμὴν, αἷς μηρίνθȣς ἡ φιλοσοφία --

Caeterum non videtur hic libellus integer ad nos pervenisse, et ex ejus initio apparet praecessisse aliam disputationem, in qua demonstratum iverat auctor, Alexandrum suae famae felicitatisque maximam partem propitiae fortunae debuisse. Quae disputatio hodie desideratur. Haec est illa disputatio in Lampriae Catalogo περὶ τῆς Ἀλεξάνδρȣ τύχης inscripta. quamvis enim ea, quae hodie sub hoc titulo exstat, et ad hoc temporis a nobis est pertractata, titulum hunc gerat, nullo tamen jure eum gerit, et ei potius titulus περὶ τῆς Ἀλεξάνδρȣ ἀρετῆς convenit; et est igitur ille libellus, quem Lampriae catalogus apud Fabricium B. Gr. T. III. p. 341. paullo infra locum modo illinc a nobis arcessitum sub titulo περὶ τῆς Ἀλεξάνδρȣ ἀρετῆς indicat. Patet igitur in titulo hujus libelli, quem vulgatae editt. praeferunt, verba ἡ ἀρετῆς emendationem esse pravae scriptionis τύχης, et, deletis alienis atque vitiosis, eum sic debere concipi περὶ

τῆς Ἀλεξάνδρου ἀρετῆς. Qui jam ſequitur libellus, eſt prioris aliquanto diligentior elaboratio.

ALTERA DE ALEXANDRI VIRTVTE DISPVTATIO.

334 12 ἐσήμαινε] Subaudi ὅτι γλισχρότερος περὶ τὰς δωρεὰς εἴη. *occulte ſignificabat eum non nihil in dando ſordidiuſculum eſſe.* De ſignificatione verbi σημαίνειν ea, qua notat *tecte, ambigue et obſcure indicare* vid. cl. Kypke ad Nov. Teſt. Volum. I. pag. 397. 16 aut τὴν αὔλησιν leg. eſt aut ἐπὶ τῇ αὐλήσει. 30 αὐτοῦ] alibi Plutarchus hoc de Philippo Macedone, Alexandri patre, narrat. 37 huc pertinet locus Velleji Paterculi paullo ante a me allegatus, noſtrum egregie illuſtrans. 39 f. τὸ χαρίεν ἠσπάζετο, τῷ τέρποντι δὲ οὐκ ἦν — *amabat gloriam et jucunditatem artium*, vel id, quod in artibus gloriae eſt et delectat, *at earum ſuavitate illici ſe ad imitandum haud patiebatur.* confirmat aliquam meae conjecturae partem id, quod in cod. Petav. et Baſil. eſt τῷ τέρπειν. 47 Σκαρφέα] in cod. Petavii fuit Σκαρφία. debuiſſet librarius Σκαρφιᾶ, hoc eſt, contractum e Σκαρφιέα, dare, et rectum dediſſet. ſed neque vulgata mala eſt. Stephanus Byzant. v. Σκάρφεια utroque modo Σκαρφεὺς et Σκαρφιεὺς et aliis praeterea duobus modis gentile hoc formari perhibet. *Scarphea* eſt *oppidum Locridis*, ut idem ait, *prope Thermopylas.* 48 τούτῳ δέ. ut etiam Xylander expreſſit

pressit et cod. Petav. dedit. 50 elegantior est lectio cod. Petaviani ἄλλοι τε καὶ Ἀριστόνικος.

335. 7 τὸν κεραυνοφόρον] Plinius 35. 36. 15. de Apelle verba faciens: *pinxit et Alexandrum M.*, ait, *fulmen tenentem in templo Ephesiae Dianae viginti talentis. digiti eminere videntur et fulmen extra tabulam esse.* 10 τὸν πρῶτον] omnium statuarum Alexandri, regem Macedonicum eo in statu corporis exhibentium, ut clementer inclinata cervice coelum suspiceret, prima illa fuit, quam Lysippus fecit. Fuit igitur Lysippus inventor illius in Alexandri statuis fingendis rationis, quam eo auctore posteriorum multi fuerunt imitati. 13 τις] in Anthologia H. Stephani p. 314. ubi epigramma hoc integrum legitur, ab aliis Archelao tribuitur, alii Asclepiadae imputant. 14 αὐδασοῦντι. praefero hoc lectioni Anthologiae αὐδάσοντι. est enim magis poëticum, ex Æolica, ni fallor, aut Dorica dialecto petitum. 16 mallem ὡς ἔοικεν, ἐγκατεμήνυε. 24 mallem χορηγίας βασιλικῆς δεομένη. *ea mentis dispositione, ut exsequendis ejus consiliis regia fortuna opus esset, necessaria subministrante.* 25 ἀναβὰς] scil. e Graecia in Asiam. 27 aut alium locum sortiatur vocab. τεχνιτῶν, sive post δειλῶν, sive post ἀγεννῶν, aut ante δειλῶν inferatur ἀνδραρίων necesse est. 39 recte abest καὶ ab edit. Basil. post βαφὰς. nam non colores tantum et picturae sunt alicujus ἐκμαγεῖα, sed etiam aes, aurum, ebur, marmor, ligna, cera, omnia illa, in quibus imago alicujus expressa oculis coram offerri potest. ὕλη πᾶσα ἐν ᾗ τις

[vel τινὸς εἰκὼν] ἐκμάττεται, 40 καταβάλλωμεν. *abjiciamus, spernamus.* 50 τὸν ἐπὶ τῆς αἰχμῆς] non ſatis bene intelligo. Eratne ſtatua quaedam Alexandri ſic efficta, ut ſuper haſta humi inclinata aut fracta ſederet? Nihil hujus apud Plinium reperio, qui Alexandrum pictum fulmen tenentem, et puerum, et in quadrigis triumphantem habet. 53 παραβαλέσης] ſignificatne *temere projiciente et effundente?* an leg. περιβαλέσης, *circumponente?* hoc quidem potius videtur.

336. 14 ſic diſtinguo et lego: τυγχάνει, λόγε δεόμενον. ſubaudi ἐστὶ. *nam mentem videre et audire, reliqua autem hominis*, corpus puta, *coeca et ſurda eſſe, ut credatur aſſeveranti Epicharmo, demonſtratione adhuc opus eſt. videntur enim ſenſus principia, unde oriuntur, ſibi propria et a mente diverſa habere. at ipſae res monſtrant caeteras facultates absque virtute poſſidentibus oneri et dedecori eſſe.* 21 Βαβυλῶνα. non enim una plures Babylonas condidit Semiramis. 27 ἀποψοφῦσαν. *edentem ſtrepitum* vel *crepitum.* 38 Ὀάρσην] hunc Diodorus 17, 1. *Arſen* appellat, Strabo L. 15. extremo *Narſen.* 41 Atqui Polybius hoc de Pruſia, Nicomedis patre, tradidit. 43 εἴπωμεν, *dicamus ergo.* et ſic quoque cod. Petav. et Xylander. 46 videtur hic aliquid deeſſe. Sententia hoc flagitat: μέγα δὲ ἡμῖν ἀγαθὸν παρέσχεν τὸ ἄρχειν — non Alexandro, ſed *nobis magnum fortuna bonum praeſtitit in regia poteſtate Alexandri.* aut μέγα δὲ τὸ ἄρχειν Ἀλέξανδρος ἐποίησεν, ὐχ ἡ τύχη. *Alexander, non fortuna*

tuna effecit, ut res magna esset imperate. posteriorem hanc emendandi rationem priori praefero. *penult.* ἐξίςαται] verbum hoc de rebus obsolescentibus et prae vetustate fatiscentibus usurpatur, praesertim de vino evaporato, insipido aut acido facto.

337. 3 mallem ἡγεμονιῶν ψυχοῤῥαγοῦσιν. 15 recte dat cod. Petav. et edit. Basil. τοῖς χρήμασι μὴ χαριζόμενον. 16 τοῖς φίλοις et τοῖς αἰχμαλώτοις, ut reliquis praemissis et subjectis similis fiat oratio. *Cedo magnum aliquem per amicos factum, qui eos honore prosecutus non fuerit. cedo aliquem per numerosos greges hostium in vincula missorum magnum factum, qui non clementer eos habuerit, respectu humanae sortis.* 26 ἐλέγχουσι καὶ αὐτῶν τὰς σμικρότητας. *eo ipso suimet quoque animi angustias et humilitatem produnt.* 36 οὐδὲν νηπίου. 45 v. pag. 336, 38 et Simson ad A. M. 3669. *ult.* f. ἐμπλησθέντες ἂν νομίσματος.

338. 1 vid. Diodor. Sic. II. pag. 72. 4 post ἀποσπάσασα videtur μορίον deesse. 7 f. τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας. 12 καίτοι τί ἄν. 13 de Clearcho Heracleae tyranno v. Wesseling. ad Diod. Sic. 15, 81. 18 de Leptina prodito a fratre Dionysio v. Diod. Sic. 16. 17. 36 aut γενέων, aut γενῶν legend. est enim a γένος, non a γενεά. confirmant codd. msti. 41 f. οὐδεὶς αὐτοῦ οὐδὲ φωνὴν — *nemo ex ejus ore vel voculam audivit, quae illam laudaret.* 45 οὕτως] num ὑπόπτως. Darii animus suspicionibus agitabatur. forte sic totus locus est constituendus: Δαρεῖος

ρεῖος μὲν τὸ πρῶτον ὑπόπτως ἐκινήθη. *antep.* melius indoli Graecae linguae responderet ζῆλος τῦ ἡμερώτερος. 48 f. ἐ παντάπασιν, εἶπεν. *ult.* διὰ] f. ἐπὶ. *coram diis.*

339. 2 punctum post πολέμε promove. *quae violentia et bellum peperit.* 5 Mazaeus hic idem videtur esse cum illo Ciliciae sub Artaxerxe praefecto, de quo memorat Diodorus XVI, 42. 6 ἐ τοίγε. scil. γέγονεν. 20 v. supra. et Arrian. in Vita 7, 5. 28. 31 ὀφθεὶς] l. ἔχων. 38 f. ὁ Παρμενίωνος αἰτίαν τρόπον τινά. *Philotam intemperantia quodammodo exitio dedit.* malorum, quae ipsum perdiderunt, partem in acceptis intemperantiae suae tulit. 44 f. μάλα καρτερῶς. καὶ δὴ ὁ σιδαρέος ἐκ κόρης τινὸς πεπανόμενος. nisi malis Xylandri: καὶ δὴ ὁ σιδαρέος ἐκεῖνος πεπανόμενος, praeferre, quod ille ait se in cod. misto reperisse. 45 ἀνοιγόμενος suspectum. Erat aliquando, quum ἀλλ' ἀνειμένος, *remissius* conjicerem, et ἀλλὰ οἰνωμένος, *inebriatus;* jam vero video, nihil esse mutandum. *sese recludens*, abdita pectoris sui in medium proferens, claustris velut reseratis.

340. 5 casum hunc jam supra narravit p. 332, *ult.* 13 σκοπῶ ὁποιόν τι τὸ τ. τ. 15 πῶς γὰρ ἐχὶ] subaudi εἰκὸς μέγαν διὰ τὴν τύχην γεγονέναι. 19 Xylander prodit sua interpretandi ratione, visum ipsi fuisse Plutarchum scripsisse ὡς ὁ Παρυσάτιδος. reddidit enim *sicut Parysatis filio per Bagoam.* sed non patiuntur id rationes historicae. Parysatidis filius nequiret alius esse, quam Cyrus junior. Atqui regnum illi Persarum nunquam

quam obtigit, neque a Bagoa fuit oblatum. E Diodoro Siculo XVII, 5. p. 163. apparet leg. esse ὥσπερ Ἄρση διὰ Βαγώα, unde huic loco clara lux affulget. v. Simson A. M. 3667. 20 locum hunc, qui ad Darium Hystaspis filium pertinet, intelliges e pag. 326. c. fin. 23 κλήρῳ θεσμοθετοῦσι, ut cod. Petavii quoque exhibet. 29 Πάφῳ] de Tyro narrat Diodor. Sic. XVII, 47. p. 196. hominemque *Ballonymum* appellat, quem noster Ἀλόνυμον vs. 39. nominat. 40 ταχὺ καὶ ῥᾳδίως. 42 f. μὴ πονήσαντι? Στρατῶν μεγάλων αἵματι — *Sanguine numerosorum exercituum tinctos bibit fluvios.* 45 post ἔθνη videtur Imperfectum deesse, e. c. ἀνεζήτει, aut ἐξείλκυσε, aut εἰς φῶς ἀνήγαγε. 47 Γεδρωσίων. confirmant Xylander et cod. Petav.

341. 1 respicit ad Antiochum primum vel Soterem, quem pater Seleucus Nicator, quum ad bellum cum Lysimacho gerendum proficisceretur, Asiae superioris procuratorem constituebat et regem appellabat, teste Appiano. 18 Χάρης] Mitylenaeus. v. Fabric. B. Gr. T. II. p. 213. 25 post στῆθος est lacuna. 30 ὑπερείπουσα. *subruens.* 36 sic distinguo: πολιορκοῦσα τὰς ὄψεις, τὰς βάσεις, ἐμποδίζουσα τὰς διάξεις. potest τὰς βάσεις a πολιορκοῦσα regi, ut τὰς ὄψεις ab eodem regitur; mihi tamen videtur Plutarchus sic nudum τὰς βάσεις non posuisse, sed σφάλλουσα vel ὑποσκελίζουσα addidisse. 53 post τέμνων videtur καινοῖς deesse. *penult.* πρὸ μικροῦ] aut deleto primo vocabulo servandum solummodo posterius, quod etiam Xylandro visum

ſum fuit, aut leg. *παρὰ μικρὸν*, *tantum non, parum deerat*, quod Xylander quin praeferatur non intercedit.

342. 8 Βαβυλώνιος οἶνος. 25 δὲ delend. 37 pro *Phylarcho* [non *Philarcho*, ut vitioſe hic exaratum eſt] *Duridem* nominavit p. 327. de Phylarcho vid. Fabric. B. Gr. T. II. p. 225. et paullo poſt ad p. 345, 24. notanda. *penult.* *πρῶτα*] l. ἔρωτα. *cupidinem gloriae.*

343. 15 f. *πάντα σὺν τοῖς θεοῖς ἐνόμιζε κατορθῶν*, *eam ſibi legem ferebat, ut omnia cum diis, diis propitiis et ſecundantibus, ad optatum finem perduceret.* 22 *τοῦτο*] f. *μόνον*, aut *κενὸν*. 36 v. Thucydid. II, 25. 40 *ἐκδεχομένους*. redit enim ad *πολεμίους*. 40 *περιλαμπομένου*. *ſole ſuis radiis ardentia colluſtrante arma.* 44 *διατρεῖν* mihi eſt ignotum verbum et vix videtur commodum. quare lego *φρίκη, νὴ Δί'; ἔτρεσαν*. 52 *καθέντες*, a *καθιέναι*. *qui ſe demiſerant, deorſum conjecerant.* mallem quoque *τὸν βασιλέα*. nam *περιίστασθαί τινα*, non *τινὶ* dicitur, ſi bene memini.

344. 7 οὐδὲ τοῦ Βάκτρα λαβεῖν. porro quoque hoc vs. poſt *Suſa* aut *Babylonem* deeſt verbum *ἠγωνία* vel *ἐκινδύνευσε*. 18 poſſet poſt *Epaminondae* nomen e ſuperioribus arceſſitum ſubaudiri *ἔπεσον*, mallem tamen *οὕτως*, *ὡς Πελοπίδας.* 20 *ἐσχατιᾷ* in Dativo. 35 *ὑπερβάντες* absque *κατα*. 52 *ἥρπαστο* mihi ſuſpectum. num *ἀνήρπαστο*. *tam erat in ancipiti ſalus ejus, ut verendum eſſet, ne una cum evulſo telo anima quoque ejus avolaret.*

VTRVM PACIS AN BELLI ARTIBVS CLARIORES FUERINT ATHENIENSES.

Opuſculum initio caret. Videtur in amiſſis protuliſſe illam parabolam, quae τὴν μεθεόρτιον τῇ ἑορτῇ φιλονεικῆσαι ait, propterea quod ipſo in feſto die tumultus omnia ſint plena, poſtero autem die tranquille et hilariter fruantur opibus et epulis paratis; et reſpondiſſe feſtum diem: verum ais, at, ſi ego non fuiſſem, neque tu eſſes. v. p. 320, 50. hoc ſimile applicuiſſe videtur Plutarchus ad imperatores exercituum et auctores hiſtoriarum inter ſe de gloriae principatu contendentes. hoc ipſum ſuboluit quoque Xylandro in libello animadverſ. p. 37.

345. 11 Τολμίδαν aut Τολμίδην. v. Thucyd. I, 109. et 112. 15 Θρασύλλȣ] apud Xenophontem hoc nomen unico λ exaratum proſtat. vid. p. 434. 16 Ἄρχιππον] recte *Taylor* in Lyſiae vita p. 51. emendat Ἀρχῖνον. vitium ſimile eidem nomini adhaeſit pag. 350, 18. quod ibi eluemus. 19 Cratippus Thucydidae fuit aequalis eumque ſupplevit, vid. Fabric. T. I. B. Gr. p. 869. 24 de Clinodemo nihil reperio. de Diyllo [gemino λ exarandum eſt nomen] egit Weſſeling ad Diodor. Sic. II. p. 93. *Phylarchi* nomen rurſus per υ eſt exarandum, ut jam ad p. 342, 37. monui. ſic exaratum habetur in ſcholiis Pindari pag. 201, 2. et ſic quoque exhibuit Squire in noſtri libello de Iſide et Oſiride p. 362, 17. [p. 71. *edit. Squirii*] auctores emendatae a

ſe

se scriptionis *Suidam* et *alios idoneos* allegans. v. quoque Harduini indic. auctorum a Plinio laudatorum, qui semper *Phylarchum* appellat. *Philochorum* passim citant Pindari scholia, item scholia ad Aristophanem. scripsit Philochorus *Atthidas* plures. 25 ἱερώτων] l. ἔργων. et sic quoque nonnulli codd. manu exarati. 30 comma post ἀλλοτρίας promovendum.

346. 2 de Apollodoro Atheniense pictore multa refert Plinius 35, 36, 1. non satis tamen intelligo, quid sibi velit φθοράν. quod aliquando conjeci φωτὸς φθοράν vix ausim in lucem proferre, tam parum huic conjecturae tribuo. vulgatam tuetur Xylander p. 37. *notarum*. 4 Euphranorem Isthmium facit Plinius 35, 39. 25. ubi quoque de Nicia narrat, et dictum Euphranoris de Theseo, *a Parrhasio quidem pictum rosa pastum; suum vero carne* esse affert. de Asclepiodoro idem 35, 36, 21. Plistaenetum non habet. 9 locum hunc vitii suspectum habeo. quid enim sibi vult πεποίηται? *cuinam* προσέοικε? Theseo ajes? at quis eum vidit? notusne erat tum temporis Graecis omnibus Thesei vultus? καὶ ἔτι ἥρωϊ ἀρχαίῳ προσέοικε vel simile quid Plutarchus dedisse videtur. 11 aut delend. τις, aut cum ἰδὲ vel ἰδὲ mutandum, vel θεῷ. *adspice populum Erechthei.* Versus est Homeri in *Catalogo* 54. 14 ὁ Θηβαῖος. 18 τοὺς περιοίκους] hoc nomen erat proprium foederatis Lacedaemoniorum, qui Spartanis quodammodo parebant, et eorum protectione fruebantur. v. viros doctos ad Thucydidam. Eorum par fere erat

ratio

ratio ad Lacedaemonios atque Grisonum hodie ad Helvetios. 24 novi τάχος saepe pro Adverbio ταχέως usurpari, ut πέρας pro ἐπὶ πέρατι, *ad summam*, et τέλος pro ἐν τέλει *tandem*; displicet tamen hic loci, et puto Plutarchum βοηθείας ὅσον τάχος dedisse. 25 ὑπέδειξε μὲν] subaudi ἔμφασιν. 28 εἰς delend. 30 διαβουλευομένοις. *dum adhuc deliberarent.* vidit quoque Xylander et confirmant aliquot codd. 35 sic distinguo et lego h. l. διαδρομὴ, ὡς ῥεῦμα, τὴν δύναμιν, ἀθρόαν ἐμπίπτουσαν, ἀνώσασθαι [vel ἀπώσασθαι] μὴ δυναμένων. *discursitatio hominum ruentis in se tota vi hostilis exercitus molem, velut torrentis, a se amoliri haud valentium.* 43 τοῖς πλείστοις] *pro maxima sui numeri parte.* 44 προεξελάσαντες. *evecti e reliquis et praegressi reliquum gregem subsequentem.* 48 σύγγραμμα damnare prorsus nunc non ausim. σύγγραμμα μάχης ἐν εἰκόνι potest eleganter et metaphorice dictum videri pro *pictura pugnae. descriptio pugnae in imagine* est sane pictura pugnae. Fuit tamen quum σύστρεμμα τῆς μάχης, *contentionem copiarum confertarum in pugnando*, item σύῤῥηγμα, *collisionem* conjicerem. v. p. 350, 42 Sed eas conjecturas ipse jam improbo. 50 f. πρὸς τὴν τοῦ στρατηγοῦ. *judicium pictoris ad latus judicii imperatorii non, opinor, ponetis.* non profecto existimem, vos pictoris prudentiam cum imperatoris [is erat Hegelochus] comparaturos. 52 post Σιμωνίδης deesse videtur ὀρθῶς ἀπεικόνισε, vel simile quid. nam participium προσαγορεύων pendet.

347. 2 aut ὕλη τε καὶ τρόποις leg. aut διαφέροντες. 7 τοὺς δρῶντας. *illas animorum affectiones, quibus tenebantur illi, qui res sermone expositas gerebant.* 8 conjicerem γλιχόμενος, nisi Plutarchum nossem dictionis poëticae et dithyrambicae affectatorem. porro αὐτὴν leg. *in ipso litore.* 14 πεζὸς] subaudi στρατὸς. 15 f. ἀκλαστον ἀγῶνα καὶ σύντασιν τῆς γνώμης ἔχων διὰ τὸ τῆς συντάξεως συνεχὲς τῆς ἁμίλλης τοῖς σώμασιν αὐτοῖς, ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς συμπνέον τῇ διαθέσει καὶ τῇ διατυπώσει τῶν γιγνομένων, γραφικῆς ἔργον ἐναργείας. scil. ἐστὶ. difficile est absque circumlocutione et servato graecorum verborum ordine dictionem hanc latinam facere paullo intricatiorem. attamen audebo et tentabo: *in belli Siculi narratione Spartanorum et Atheniensium exercitus pedester* [scil. in terra continente dimicans, quo numero etiam equester continetur,] *post commissam dubio marte pugnam navalem; contentionem servans invictam et nervos animi intentos in dictione historici* [Thucidydae], *quae dictio ipsis pugnantibus paria facere, et eorum facta verbis aequare nititur, pariter, atque illi, de conservanda gloria parta sollicita in disponenda et effingenda atque coram oculis ponenda rerum gestarum enarratione, opus est artis pictoriae, res, quas significatum it, perspicue ostendentis et velut oculis subjicientis.* 22 Ἐρωεὺς] Stephanus Byz. Ἐροιάδης gentile perhibet esse et ad tribum Hippothoontida refert. Id ne, an Θορεὺς rescribi hic debeat in dubio relinquit Corsinus Fast. Att. T. I. p. 221. 23 aut Εὐκλέαν aut Εὐκλεᾶ leg. 35 ἦν] hoc addit, ne cum

O illa

illa celebri ad Mantineam pugna, de qua paullo ante p. 346. exposuerat, et in qua Epaminondas cecidit, confundatur. Designavit autem Thucydidae locum 5, 66 sqq. porro leg. ἀποστεῖλαι, quod etiam Xylander vidit. 38 ἐξικνέμενοι] *penetrantes quam fieri potest locorum et temporum et animorum longissime.* 39 i. e. aequales historicorum. 42 ante καὶ ἀκοῆς ἀξιῦνται excidit haec ferme sententia. ἀλλὰ διηγέμεναι αὐταῖς εὐδοκιμῦσι. 43 f. τῷ τοῖς aut διὰ τὸ τοῖς πεπρ. 49 f. ἐπάρσαι. Δῆλον ἐν ὅτι καὶ αὐτὸς — ἐνέμιζε. *Constat igitur ipsum quoque Menandrum res verbis magis necessarias et majoris momenti habuisse.* 53 recte emendavit Meziriac. v. Wolff ad fragmenta poëtriarum Graecar. p. 50. *dictiones obsoletas, aut alio sensu, quam quo vulgus eas usu terit, adhibitas. ult.* ὑποτίθεται] pendet hoc ab ὡς praemisso. monuit Corinna Pindarum ipsum Musarum expertem seu inficetum esse, quod fictionibus parum uteretur, et se existimare glossas cum reliqua figurarum rhetoricarum caterva, non res, sed cupedias rebus adspersas esse.

348. 2 Μελίαν] Melia erat filia Oceani, e qua Apollo Tenerum suscepit. v. Scholiast. Pindari ad Pyth. 11, 6. 4 ἤτταν] bene monuit Wolff l. d. leg. esse ἢ τὰν et deficere duos versus, quos servavit Lucianus in Demosthenis encomio Opp. T. III. p. 505. Sunt autem illi duo versus hi:

ἢ τὰν Διονύσε πολυγαθέα τιμὰν,
ἢ γάμον λευκωλένε Ἁρμονίας ὑμνήσομεν.

 13 f.

13 f. τῆς μὲν ȣ̃ν ἐπικῆς ποιήσεως. 14 ȣ̓δὲ τῆς μελικῆς. de Cinesia lyrico poëtâ v. Fabric. B. Gr. T. I. p. 578. 38 petitus est locus e Ranis Aristophanis vs. 357. 42 βωμȣ̀ς καὶ σκηνὰς ἀπὸ μηχανῆς περιάκτȣς. 43 κομίζοντες. redit enim ad superius παρίτωσαν οἱ ποιηταί. 44 Τράγοι suspectum. *Tragi* nomen in humanis nominibus graecis non memini. Num Οἴαγροι. sane Oeager histrio tragicus fuit. v. Aristoph. Vesp. 577. et indic. v. *histriones*, ubi tamen nullum nominum a Plutarcho hic laudatorum reperio. 49 hic bene habet μηχανὰς ἀπὸ σκηνῆς, quod paullo ante damnabam. diversa enim locorum amborum est ratio. περιάκτȣς in causa erat, quare superius reformandam hanc dictionem, alias probam, judicarem. μηχαναὶ ἀπὸ σκηνῆς sunt machinae scenicae, a scena petitae vel petendae, adeoque ad eam pertinentes. quod si tamen aliquis etiam in superiore loco nihil mutandum censeat, non intercedam.

349. 8 καὶ τυχὸν. et sic quoque cod. T. 9. σκελίδας, uno λ. *pernas*. 13 f. ἀλλ᾽ ἐπίσπεισμα τῶν ἐκκεχυμένων βίων, καὶ τῶν ἐκλελοιπότων κενοτάφιον οἴκων. Est autem ἐπίσπεισμα *effusio*, vel libatio, *quae* confecto convivio, compotatione, sacrificio *postrema libatur*. significat postremum conatum choragi suas facultates publice monstrandi et in usus rei publicae impendendi, post quem editori ludorum integrum non sit aliud simile periculum facere, fundo exhausto, et fortunis in ludrica profusis. 19 εὐτόλμως] l. ἄτολμος. et sic quoque cod. T.

22 f.

22 f. καὶ ἡμαγμένοις σκύλοις. aut καὶ φόνῳ μεμιασμένοις σκ. 24 ἀμφύετε] cod. T. habet ἐμφύετε. num ἐμφύεσθε? sed mallem ἀμφέννυτε ἄνδρες τὸν ἱερόδυτον θάνατον, *induite, viri, mortem, quam induere res sacra et augusta est.* 30 καὶ νηχοτάλαντοι] Bryanus ad Plutarchi Periclem p. 285, 5. emendat καὶ ναοὶ χιλιοτάλαντοι, conjeci aliquando καὶ νῖκαι πολυτάλαντοι. Notum, in donariis populorum Romam, Athenas, aut ad alias eminentioris fortunae urbes missis etiam victorias aureas fuisse. 31 probo ἀναστέφονται, quod codd. B. et T. praestant. 33 νέων οἶκοι insolentius. solent νεώσοικοι dicere. quare hoc praetulerim. 41 ἐγείρει. significat navalem pugnam ad Cyzicum, qua Alcibiades Lacedaemonios vicit, et in qua Mindarus eorum dux cecidit Olymp. 92. altero anno. De Nileo Mileti, et Androclo Ephesi, conditioribus eorumque bellis cum barbaris v. Simson ad A. M. 2948. 46 καὶ τῶν τροπαίων. 48 mihi perobscurus hic locus est. nam neque Carcinus Aëropae nomine fabulam scripsit, neque, si scripserit, ex eo magis intelligas, quid sibi velit Καρκῖνος Ἀερόπῃ συνῆν, nisi pro συνῆν legas ἐνίκα, neque reperio in fabulis Astydamantis, iis quidem, quas Fabricius B. Gr. T. I. p. 671. attulit, Hectorem. sed potuit haec fabula viri diligentissimi industriam, ut alia multa, effugere. porro potest in Ἀερόπῃ vitium esse et Ἀλόπῃ legi oportere. Sane Aristoteles Nicomach. 7, 7. Carcini *Alopen* citat. sed potest vicissim locus Aristotelis vitio laborare, aut potest Carcinus duas fabu-

 las

redit ad vetuſtum illum Demoſthenem imperatorem, Niciae et Alcibiadae aequalem, e. Thucydida et Ariſtophanis *Equit.* notum. ἀνοίας rectum, *atrocitate*, *truculentia*, *immanitate*. Xylander et Meurſius, quibus ſubſcribit Fabric. B. Gr. T. I. p. 921. malunt αἰκίας, me quidem non probante. *Amathuſius* ille quis fuerit, haud teneo, et oratio Demoſthenis adverſus eum neque hodie exſtat, neque indicata fuit a Fabricio B. Gr. T. I. p. 919. 13 totus hic locus usque ad finem mihi eſt obſcurus. deſunt quoque nonnulla in fine. quare mirum non eſt hunc a nobis locum non intelligi.

DE ISIDE ET OSIRIDE.

Paginae et verſus deſignantur editionis nuperrimae a Sam. Squire Cantabrigiae Anno 1744. curatae.

1. 1 ὦ Κλέα] quamvis nomen apud Plutarchum T. I. Opp. philoſ. p. 432. ed. *H. Stephi* etiam occurrat, ubi eidem faeminae libellum de mulierum virtutibus dedicat; videtur tamen cum analogia Graecorum nominum foemininorum haud congruere. Κλεᾶς eſt nomen maſculinum pro Κλέανδρος; unde vocat. Κλεᾶ pro Κλέανδρε. Foemininum ergo nequit eſſe Κλέα, ſed eſt Κλεαρέτη. quod haud ſcio an Plutarchus dederit.

2. 1 ἐκείνης. redit enim ad ἐπιςήμην. 2 σεμνότερον ὂν ἀληθείας. 3 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα. 4 Salmaſius κεκτημένοις et χρωμένοις emendavit. 8 com-

8 comma post εἴρηκα deleatur. *omnium, quae de diis dixit.*

3. 1 sic distinguo et lego ἡγεμονίαν. ὑπ᾽ ἐπιστήμης καὶ σοφίας πρεσβ. 4 τῶν γινομένων.

4. 3 f. ἧς τοὔνομά γε φράζειν. 5 distinguo et lego Τυφῶν, πολέμιος τῇ θεῷ ὤν. significat Typhonis quoque nomen Graecae originis esse. 9 διὰ θειώσεως. *per sanctificationem.*

5. 2 post ζητεῖν comma ponendum, delendum post αὐτῇ. 3 καὶ συνόντα videri queat redundare. sed respicit ad uxoris cum marito consuetudinem conjugalem. 6 εἰσομένων ipse quoque conjeceram, antequam Bentleyum, Baxterum, Marklandum idem sensisse intelligerem. subauditur ἡμῶν. *ac si cognituri essemus.* 9 aut ὢν delendum, aut cum ὡς mutandum, aut deinceps legendum νομίζομεν.

6. 2 f. εἴρηται, ὄσαν, καταδεικνύουσαν. 3 ἱεραφόροις rectum est. nam in talibus α pari jure locoque est atque ο, ut βιβλιαφόρος et βιβλιοφόρος.

8. 1 περιστέλλοντες μὲν τὰ μέλανα. 2 nullus dubito rectum eos vidisse, qui ὑποδηλοῦντες, id est προδηλοῦντες, προφαίνοντες emendarunt. *ostendentes.* 9 ζυρήσεις in plurali.

9. 6 f. οἱ μὲν γὰρ οὐδ᾽ ὅλως.

11. 4 humanum aliquid hic loci passus est Cl. Marklandus. τῷ σκέποντι idem est atque ἐν (vel ἅμα) τῷ σκέποντι. *quamvis tegat hominem, non tamen ideo gravat.* vel *simul tegit atque non gravat.*

12. 3 f. εὔηθές ἐστι λέγειν. λέγονται. 5 facio cum Marklando ἡγέμενοι suadente. *penult.* οὕτω τίμιον aut οὕτως ἐν τιμῇ.

13. *ult.* rectum esse ἡμέρας et Squirii conjectura nil opus esse sequentia evincunt, et de solis sacerdotibus sermonem hic esse monstrant praemissa; quapropter necesse non est sacerdotum nomen hic iterum inculcari.

16. 8 περίεργον] f. περισπούδαστον. Salmasius pro οὐδὲ emendat ἀλλὰ, quo admisso, poterit περίεργον stare.

17. 2 post καὶ videtur ὕδατος excidisse. *ex igni et aqua coalitum.* παρωρισμένον est *eliminatum* παρὰ τοὺς ὅρους ἐκβεβλημένον, *extra terminos ejectum.*

20. 6 ἐπαινεσάντων si bene habet, idem significat atque συναινεσάντων *consentientibus.* mallem tamen aut hoc, aut ἐπινευσάντων.

21. 6 διαφάσεις idem est atque διαφάνσεις *dimicationes*, velut lucis per spissas tenebras. *ult.* ἐπιεικῶς] *plerumque.*

23. 7 μαρτυροῦσι δ' αὐτῇ καὶ τῶν —

24. 5 καλουμένων ἱερογλυφικῶν γραμμάτων.

25. 3 f. ἐπὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερῶν ἱδρυμένοις νὴ Δία καὶ γραφομένοις. Nam illud καὶ δρωμένοις est indicatio pravae variae lectionis. 9 f. καρδίας ἐπὶ βωμῶν, ἐσχάρας ὑποκειμένης. *exprimunt imaginem coeli pingendo corde acervis lignorum superposito, in ara exstructis.*

26. 5 congruit cum conjecturis virorum doctorum nostra ad h. l. quae haec erat: τὸν γάνον

νον εἰς κόπρον, ἣν σφαιροποιοῦσι. v. p. 173, 5. *ult.* Salmasius quoque παθήματα correxerat.

28. 1 Herodotum si sequaris. dicendus erit Plutarchus memoria lapsus fuisse, ut Ochum pro Cambyse nominaret. sed alios auctores, et in his Dinonem, fuit secutus. v. p. 77.

29. 2 ἔτους Baxteri mihi quoque in mentem venerat. 3 ὧν ἔνεστι. 10 Squirii dubium Xylandrinae emendationi certissimae oppositum nullius ponderis est. nullus enim est auctor in quo συνελεῖν sensu *contrahendi* non occurrat. *antepen.* ἐπαγαγεῖν, in Aor. 2. *penult.* post ἄγουσι videtur λέγοντες excidisse. *ult.* Salmasius quoque τεχθέντι correxerat.

30. 1 ὡς ὁ πάντων. 6 Salmasius quoque ἐγχειρίσαντος correxerat. 9 ὃν secundum delend. v. p. 31. fine, *pen.* ἐξαλέσθαι in Aor. 2. *exsiliisse.*

31. 5 f. τὴν τρίτην καὶ τὴν πέμπτην τῶν ἐπαγ. deinde perinde erit ἀποφράδα an ἀποφράδας legas.

32. 2 Βίβ etiam Salmasius correxerat pro Βίας quod in Stephanina est. 4 θεοὺς καταδείξαντα. Verbum καταδεικνύειν proprium est de illis, qui primi usum alicujus rei et modum ejus aut comparandae aut perficiendae humano generi monstrarunt, qui primi aliquid instituerunt. 6 μετ' ᾠδῆς καὶ πάσης μουσικῆς.

33. *ult.* καὶ τῶν μὲν γόμφοις καταλαβόντων. SALMASIUS.

34. 1 θερμοῦ μολίβδου tueor. 4 aut ἔτι νῦν aut ἐς τε νῦν. prius praefero.

35. 2

35. 2 λόγον etiam Salmasius correxerat. 6 f. ὅπȣ πόλις, ἢ μέχρι νῦν.

36. 5 etiam Salmasius ἀττεύεσθαι correxerat. penult. f. τῇ ἀδελφῇ ȣ̓κ ἐρῶντα — Basileensis recte habet ἐρῶντα. atque viri docti etiam jure merito probarunt. Squirius ἐρώσῃ debuisset scribere, non ἐρȣ́σῃ. post συγγεγονέναι perinde est ἀλλὰ addas, an omittas.

37. 1 Salmasius τὸν λώτινον correxerat. ibid. παρὰ τῇ Νεφθύϊ. 2 f. ζητεῖν. ἐκείνην γὰρ (de Nephthyi loquitur) εὐθὺς τεκȣ̃σαν, διὰ φόβον τȣ̃ Τυφῶνος ἐκθεῖναι, ὃ εὑρεθὲν χαλεπῶς καὶ μόγις, κυνῶν ἐπαγόντων τὴν Ἶσιν, ἐκτραφῆναι — sic distinguendum et restituendum existimo hunc locum.

38. 2 Βύβλον χώραν servari posse existimo, χώραν additum est ne lector parum attentus de papyro cogitet. ad Byblum urbem. si quid mutandum, praeferrem Βυβλίων χώραν. 4 ἐρίκη εἰς κάλλιςον ἔρνος. et sic quoque Squirius. 9 κόλπον suspectum. sententia κόρμον aut κλάδον, aut λόχμην aut κόμην flagitat. forte dedit auctor τȣ̀ς περιέχοντας τ. σ. ȣ̓χ ὁρ. κλάδȣς. Salmasius quoque κόρμον correxerat.

39. 4 ἰδȣ́σης τῆς βασιλίδος potest defendi, et magna copia similium locum afferri. quod si teneatur, debet deinceps αὐτῇ subaudiri. Mollius tamen flueret oratio, si aut ἰδȣ́σῃ δὲ τῇ βασιλίδι et cetera, ut jacent, aut ἰδȣ̃σαν δὲ τὴν βασιλίδα τὰς θεραπαινίδας, εἰς ἵμερον ἐμπεσεῖν [vel ἐκπεσεῖν]. etiam Salmasius εἰς ἵμερον correxit. 6 post τριχῶν deest aliquid, e. c. εὖ διακει-

διακειμένων, aut κεκοσμημένων, aut ἐντέχνως διαπεπλεγμένων vel ſimile quid. 9 αὐτῇ. 10 Salmaſius etiam ἀςέρτην correxit. *antepen.* poſt Νεμανȣ̃ν punctum collocandum, et deletis parentheſeos ſignis leg. προσείποιεν.

40. 1 f. ἐνδιδȣ̃σαν. *ult.* ἐνθανεῖν ſi bene habet, ſignificat ἐν τῷ κωκυτῷ θανεῖν, *interea dum ea ejularet, exſpiraſſe.* mallem tamen ἐκθανεῖν. id certe uſitatum in ea re.

41. 3 non placet vulgata, neque Stephanina. forte dedit auctor ἐκςρέψαντος, aut ἐκρίψαντος. prius ſi dedit, poſſit videri ad ventum ex imo fundo fluvii extus everſum, tanquam ſi pars veſtis interior extra vertitur, reſpexiſſe. 11 poſſet παιδίον absque damno orationis abeſſe, et abeſſet cum elegantia. *penult.* ante aut poſt εἴρηται videtur πρότερον aut ἐν τοῖς ἄνω excidiſſe.

42. 3 ἀπὸ adeſſe, abeſſe pari jure poteſt. *penult.* διάλεκτον] *formulam.* ſignificatione rara, ideoque ſuſpecta eſt ea lectio. ſententia flagitat ᾠδήν.

43. 1 non puto ipſa illa verba formulam conſtituiſſe, ſed ea Plutarchi eſſe et legi oportere ὅπως αἴσιμα — formula cantici ipſa videtur Μάνερως, Μάνερως fuiſſe; aut Μανέρωτι. 2 f. τȣ̃το γὰρ τὸ Μανέρωτι εὐφραινομένȣς ἀναφωνεῖν. Salmaſius τȣ̃το μὲν γὰρ τῷ M. correxit. 5 Non auſim περὶ Ὄσιριν urgere, quamvis ita ſit uſitatius. *pen.* οἰόμενοι. *ſed exiſtimantes ſe oportere adhortari convivas.* in παρακαλεῖν ſubauditur

58. 3 nihil reperio, quare διαγράφων damnari debeat. 6 ἀναγεγραμμένων leg. esse videram ipse quoque, et ante meque Squiriumque Salmasius et Wesseling ad Diodor. Sicul. T. I. p. 364. ubi locum hunc emendatius exhibuit et exposuit. Salmasius tamen praeter ἀναγεγραμμένων etiam ἀναγεγραμμένου conjecerat. Pro Παγχοῦντι f. leg. Ταγχοῦντι. Wesseling Παγχαίᾳ suadet. 9 ἐντετύχηκε. ult. Salmasius Μάνην correxit.

60. 2 ὁ γέρων] Antigonus primus, Demetrii Poliorcetae pater, v. Plutarch. p. 318, 6. de Apellae et Lysippi pictura statuaque Alexandri M. v. Plutarch. p. 597, 4.

61. 7 e veteri lectione δεχομένην effici debuerat δεχομένη idque ad αἰσθήσει referri. consentit Salmasius. *ult.* φυγαὶ] olim erat φθόγγοι, unde φόνοι, *caedes*, efficiebam.

62. 8 post ἑκάστοτε videtur καλοῦντος deesse.

65. 3 τε] L. τι. 7 ἀνδρίας, οὐκ ἀμνηστίᾳ ὑποβαλοῦσα καὶ σιωπῇ. *penult.* ὁμοιῶν *Salmasius.* *ult.* δι' ἀρετὴν est usitatius.

66. 3 μὲν delend. *penult.* nihil deest. ratiocinatur auctor sic: 'Osiridi divini honores contigerunt super terra et infra eam. ' Nam Serapis idem est atque Pluto, deus inferorum. quod demonstrat usque ad p. 70. Atqui Osiris et Serapis idem est. v. p. 70, 6. *ult.* Ἶσιν ἢ τὴν Περσ.

67. *ult.* τὴν μορφὴν ἦν)

68. 5 aut hic pro *Sosibio* nomen *Sotelis* reponendum, aut deinceps vs. 7. pro *Sotele Sosibius.* *ult.* ὤφθη etiam Salmasius restituit.

69. 1 Hic est ille Timotheus, de quo Tacitus Hist. IV, 83. *Timotheum Atheniensem e genere Eumolpidarum, quem ut antistitem ceremoniarum Eleusi exciverant.* 6 ἔτως ipse quoque nondum usus editione Squirii correxeram et ante me Salmasius. *ult.* f. καὶ μέντοι οἱ περὶ Ἡράκλειτον τὸν φυσικὸν λέγοντες, Ἅδης καὶ Διόνυσος ὁ αὐτὸς, ὅτε ἃ μαίνονται — redit autem μαίνονται et ληραίνουσι ad τοὺς περὶ Ἡράκλειτον, non ad *Haden* et *Dionysum.*

70. 8 non video, quid vitii fuerit in vulgari lectione τυχόντι quapropter damnari debuerit. redit enim ad Ὄσιριν vs. 5.

71. 2 Praeter Marklandum et Squirium pro Charaponis nomine Sarapin supposuit Semlerus, hujus libelli Plutarchei germanicus interpres. unde locum hunc sic constituendum existimo: λέγεται Σάραπις μὲν τῆς τοῦ Ἡρακλέους γενέσθαι θυγατρὸς Ἰσαίας, Ἀιακοῦ δὲ, τοῦ Ἡρακλέους, ὁ Τύφων.

72. 2 et *penult.* quae Squirius velut assutitia et aliena uncis inclusit, genuina sunt et liberari carceribus debent. argumenta ejus nullius sunt ponderis. 6 μετριώτερα. scil. λέγουσιν.

73. *ult.* recte habet αἰδοῦς. Plato Ἅδην dictum voluit quasi αἰδίδην, a *verecundia*, quasi verecundaretur et parceret illis, qui ad se venissent. frigida quidem etymologia et futilis, digna tamen auctoris ingenio, cujus plura talia commenta prostant. et quamvis fortassis in ejus editis ea non legatur, potest tamen in perditis olim

exſtitiſſe et lecta Plutarcho fuiſſe. *ibid.* αὐτῷ] mallem αὐτὸν.

74. 2 f. ἄλλα τε πολλὰ τῶν κάτω ὀνόματα ἐστι. 13 primum καὶ delendum.

75. *pen.* τὴν] ſubaudi δύναμιν.

76. 2 τὴν δὲ τοῦ ἐνκ.

77. 3 Eſt Caſtor Rhodius, vulgo Chronographus olim dictus. v. Jonſ. de Scr. Hiſt. philoſ. 2, 15. *antepen.* Δείνων] de Dinone hiſtoriaque ejus Perſica v. Menage ad Laërt. I, 8. et Harduin. ad Plin. in auctorum indice.

78. 6 δοκοῦντων ex Euſebio Squirius reſtituit pro vetuſto δυναμένων, unde olim efficiebam οἰομένων.

79. *penult.* f. ἐπὶ τοῦ Νείλου διασπωμένου ὑπὸ τοῦ Κρόνου. v. p. 81, 8. *ult.* θρηνοῦσι δέ. ut autem Squirius γεννώμενον reponeret pro γενόμενον, valde neceſſe non erat.

80. 11 προτίθεσθαι. *penult.* προπύλῳ] nolim πρόπυλον damnare. nam δίπυλον, ἑξάπυλον etc. dicuntur. mallem tamen προπυλαίῳ ut uſitatius.

81. 2 ad eundem paene modum, quo Squirius h. l. integravit, ante ejus animadverſiones a me viſas conjeceram, ſcil. in hunc modum: ὁ θεὸς μισεῖ τὴν ἀναιδείαν. δηλοῖ γὰρ βρέφος τὴν γένεσιν, τὸν δὲ θάνατον γέρων. aut ὁ γὰρ ἄνθρωπος γεννᾶται βρέφος, τελευτᾷ δὲ γέρων. 10 κοινὴν] *vulgarem, plebejam conſiderationem.*

84. 1 Salmaſius περιπολεῖν correxit. deinde aut delend. ἀεὶ, ut natum e proxime ſequentibus,

bus, aut mutandum cum λέγουσιν. *penult.* ἀπουσίαν] quasi alienationem ab essentia sua, secretionem. qui tamen seminis ejectionem ἀπουσίαν appellaverit, neminem novi, neque puto quemquam fuisse, qui id fecerit, sed esse videtur etymologicum aliquod Plutarchi commentum. Salmasius quoque πρόεσιν restituerat.

85. 3 ἔθηκεν] l. ἔοικεν. ΕΟΙΚΕΝ et ΕΘΙΚΕΝ vel ΕΘΗΚΕΝ facile inter se permutantur. 5 f. ἀπὸ τῆς ὕσεως [vel δεύσεως *humectatione*] καὶ τῆς ὑγρεύσεως. Etiam Salmasius ὕσεως correxerat. *ult.* monstrosam vocem eodem prorsus modo, atque Squirius, emendaveram, ἀρχηγὸν μὲν οὖσαν, antequam ejus operam oculis usurparem. Salmasius ἀρχιέρειαν μὲν οὖσαν correxit.

86. *ult.* ut Marklandus, locum hunc emendaveram, et Salmasius pariter.

87. *antepen.* Pylaochus est Neptunus qui Pylas Isthmi Corinthiaci tenet. *penult.* Socrates Argivus est, quem passim citat Pindari Scholiastes.

89. 4 νόμον] f. γόμον. *proventum, quo gravidae et plenae sunt arbores.*

90. 6 conjeceram olim νοτισμὸς καὶ γέννησις.

91. *ult.* aut ἐνταῦθα προχωρεῖ aut ἐνθάδε προχωρεῖ, *huc pertinet, illuc procedit, ut doceat.*

92. 2 πρώτην.

93. 7 ὂν delend. *ult.* Aristo Chius significatur, qui κτίσεις scripsit, hoc est historias conditarum urbium et deductarum coloniarum. de quo v. Jons. I, 12. et Fabric. in Catalogo Stoicorum B. Gr. T. II. p. 390.

94. 1 ἀποικίας. ita correxeram ante inspectas Marklandi et Squirii notas. 2 f. περιέπλευσεν, ἐν ᾗ Διὸς ἱστορεῖται καὶ Ἴσιδος — 4 verba: ἐν τῷ Ἄλφα γράμματι delenda sunt. penult. l. Ἑρμέας. videtur Hermeas Hermopolitanus significari, cujus *Patria*, hoc est descriptionem urbis patriae aut etiam Ægypti, et alia quaedam memorat Photius cod. 279.

95. 2 Μνασέαν etiam Salmasius correxerat. Videtur Mnaseas Patarensis significari, qui *Periplum* et *Europaea* scripsit, et a Columella *Graecae gentis non obscurus scriptor* appellatur. v. Harduin. in auctorum Plinii indice. de Anticlide v. *ibid.* et Fabric. B. Gr. T. II. p. 209.

96. 11 καὶ primum delend. neque est in Stephanina.

97. 4 καὶ delend. nam ἀποῤῥυέντος pertinet ad Nilum, ἀπολειφθέντος ad coronam melilotinam. *ex eo, quod, postquam defluxisset Nilus, melilotina corona fuisset derelicta.*

98. 5 comma ante καὶ primum collocandum. *ult.* δύναμις, εἰς ὃ οἱ ἱερεῖς.

99. 2 περιβαλόντες. *ult.* κατιᾶσι, *descendunt*, sacerdotes scil.

101. *ult.* f. εἰ δὲ ταῦτα μὴ ἀπεικότως λέγεται παρ' αὐτῶν.

102. 5 aut delend. ἔχειν, aut leg. ἐκεῖ cum Marklando, aut ἐκείνῃ eodem sensu. *ult.* ὄμβρων.

103. 4 tricatur in re perspicua et proba sollicitat Squirius. προσαγαγόντι τὴν γῆν idem est atque πρόσω ἀγαγόντι *ulterius producenti terram.*

104.

164. 7 δεκτικὸν suspectum. *ult.* καὶ ζώων γοναῖς.

105. 5 Σὴθ alius. An Σάθι de quo alibi. SALMASIVS. 9 aut delend. παρὰ, aut πέρα leg. *est plus quam sapientia*, aut περισσῆς σοφίας.

106. 1 post δέκα videtur τῦ Ἄθυρ deesse. *penult.* τὸν ἐπογδόον λόγον esse numerum *septendecim* vix possum credere, quum ἐπιτέταρτος dicatur esse novem. ergo ἐπογδόος erit *octodecim*.

108. 1 existimo verba sic ordinanda — ἀγαθοποιόν. τὸ δ' ἕτερον ὄνομα, ὃ λέγουσι τοῦ θεοῦ. 3 Ἑρμαίας.

109. 1 βραχυτάτη etiam Salmasius correxerat. *penult.* f. περιμελαινόμενα ἐχούσης τὰ λαμπρά.

110. 3 τιθέμενοι.

111. 2 ἐκλειπτικῶν bene habet. τὰ ἐκλειπτικὰ sunt idem atque αἱ ἐκλείψεις, et subauditur συμπτώματα. *ult.* ὁ δὲ τούτων ἐπιψαύων.

112. 2 ἀπεικάζεται. 10 f. pro τι leg. est ἐστὶ, aut pro ἔτι versu superiore potest idem verbum subjici, sed nec valde necesse est quidquam mutari, quum ἐστὶ subaudiri queat. forte tamen non improbandum legi ἔτι δὲ νῦν.

113. 6 non memini, in superioribus quidquam *de vento* praecessisse, quo significatum fuerit Typhonem quibusdam noxias ventorum significare. 8 consentio Squirio εἶναι leg. esse. sed etiam praeterea comma ante μόριον retrahendum. *quicquid natura noxium in se tenet, id pro Typhonis particula est habendum. penult.* f. ἀδύνατον

νατον γὰρ ἢ φλαῦρον ὅτιοῦν ὁμοίως τῶν (aut διὰ) πάντων, ἢ καὶ χρηστὸν ὁμοίως, ὧν μηδενὸς ὁ θεὸς ἄιτιος, ἐγγενέσθαι. *nequit enim fieri, ut exsistat aliquid aut aequaliter per omnes sui partes pravum, aut aequaliter bonum et praeclarum, deo nullam ejus rei caussam praebente.*

116. *penult.* ἐδίδαξε δὲ τῷ μὲν — ut Marklandus.

117. 10 ὃ μὴν ἀλλὰ κἀκεῖνοι *porro quoque illi*, Persae puta.

118. *pen.* f. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀρειμανίου [subaudi ὄντες vel ὑπάρχοντες, vel γεγενημένοι] γενόμενοι καὶ αὐτοὶ τοσοῦτοι, διατρήσαντες τὸ ὠὸν διέλεψαν [aut παρεισέδυον.] ὅθεν ἀναμέμικται —

117. 7 E Theopompi Chii λόγοις ἱστορικοῖς hoc petitum, de rebus Graecorum et barbarorum libris 53. in quibus fabulosa, impia et nefanda multa fuisse auctor est Clemens Alexandr. v. Fabric. B. Gr. T. IX. p. 434. *penult.* ἀπολεῖσθαι mihi quoque in mentem venit, ut Marklando.

120. 2 f. χρόνον, ἄλλως μὲν οὐ πολὺν, ὡς θεῷ, ὥσπερ δ' ἀνθρώπῳ — 9 ἀποτρόπαιον.

121. 9 nescio, quare Squirius ἥλιον damnet aut obscuritatem loci queratur. Ait Heraclitus vel ipsum solem habere principium sibi adversarium, quod non sinat eum fines ei praescriptos transgredi. justitiae vel recti linguam ejus injurias statim esse indicaturam et ad rerum omnium supremum dominum delaturam.

122. *antep.* ἐπηλυγαζόμενος.

123.

123. 10 ὡς] l. ὧν. cohaeret hoc ὧν cum ταύτῃ vs. 12. et ſubauditur φιλοσοφιῶν.

124. 4 f. τῇ ψυχῇ τȣ̃ παντὸς ὑπαντῶσαν ἀεὶ, id eſt ἐναντιȣμένην. 5 f. διαμαχȣ̃σαν.

125. 2 ἐπίκλητον rectum eſt. ſignificat *illud, quod expoſitum eſt reprehenſioni.* 3 ἐν αἰωρίαις. Salmaſius αἰθρίαις ſcripſerat. 5 poteſt hic verſus ſanus eſſe, ſi ἀφανισμοὶ pro devaſtatione, deſtructione, corruptione rerum accipiatur, τυφῶνες pro procellis omnia ſternentibus et evertentibus, et ſubaudiatur εἰσὶ, et punctum commate mutetur, et vs. 6. αὐτὸ, ὃ [vel ὃ] τὸν Τυφῶνα καλȣ̃σι legatur, ita ut conſtructio ſit τȣ̃ σωματικȣ̃ τὸ ἐπίκλητον κατηγορεῖ αὐτὸ τὸ ὄνομα, ὃ τὸν Τυφῶνα καλȣ̃σι, ſcil. Σὴθ. Salmaſius pro αὐ ſcripſerat ὧ. 8 τὸ] l. τὴν. *penult.* utrum rectius ſit Βεβαιῶνα, quod hic, an Βεβῶνα, quod ſtatim poſt, in medio relinquam, v. p. 149, 7. *ult.* Salmaſius αὐτὸν uno vocabulo ſcripſit.

126. 8 ὧν περὶ μὲν, 13 aut ȣ̓κ ἀνίεται leg. cum Marklando, aut ȣ̓ παύεται.

127. 14 γράφȣσι δὲ καὶ — *penult.* καὶ διώκειν πάντων τάχιστα τὴν τροφὴν πέφυκε.

128. 10 in eandem conjecturam cum Squirio et Marklando incideram, ut ſaepe factum, neque ſemper id commemorandum duxi. ſed praeterea credo ὡς vs. 11. ut e fine praemiſſi vocab. peperam iteratum, delendum eſſe.

129. *penult.* γενέθλιον ἄγȣσι correxeram, antequam mihi conſtaret, eandem mentem Bentlejo, Marklando et Squirio fuiſſe.

132. 3 f. ἀποφαίνονται ἐκ τῦ καὶ τῶν ἀγαλμ. et deinceps ἐμφαίνεσθαι. 8 Eudoxus videtur id in Γῆς περιόδῳ tradidisse.

133. 10 ἐν ὕλῃ ἡ γένεσις. pen. καὶ primum delend.

134. 6 ante vel post ἐνταῦθα commia collocetur, haud multum refert. *in hunc humilem terrarum orbem detrusum.*

135. 5 f. συντελεσθῆναι ὑπὸ [vel ἐκ] τῦ λόγε τὴν ὕλην ἐλεγχομένην ἐπ᾽ αὐτῇ [*seorsim in se*] ἔσαν ἀτελῆ. 9 εἴδωλόν τι καὶ φάντασμα κόσμε μέλλοντος. 12 f. ἐκ ἀνηρηκὼς δὲ τ.

136. 9 αὐχμῶν δὲ ἐν ἀέρι.

137. 8 καὶ primum et vs. 9. καὶ secundum delend. 12 f. Αἰγυπτίες δ᾽ ἄν τις εἰκάσειε μιμέμενον αὐτὸν ὀνομάσαι τὸ ὀρθογώνιον τῶν τριγώνων τὸ κάλλιστον. *existimet aliquis Platonem rectangulum triangulum omnium appellasse pulcherrimum ex imitatione Ægyptiorum, qui illi praecipue rerum omnium naturam assimilant.*

138. 4 τὴν μὲν πρὸς ὀρθίαν. ut paullo ante, subauditur ἴθυσιν vel ἴξιν. *lineam perpendicularem.* nam in πρὸς ὀρθὰς subauditur γωνίας.

139. 3 χρόνον] mallem ἀριθμὸν. *pen.* f. ἀρτίε. *integro.* hoc si admittas, posses πλήρεις pro περισσῷ accipere.

140. 6 μεταλαμβάνοντές πως ἀποδίδομεν. *reddimus quodammodo, sic aliis nominibus interpretantes.*

141. 2 μακρὸν] f. ἀβληχρὸν, *debilem*, aut ἀμαυρὸν. v. p. 145, 4. *penult.* nil caussae video quare ὧρος mutetur. Nam *mundus* et ὧρος idem esse

esse dicebatur in superioribus, et utrumque a *munditie* et *venusta specie* dictum est.

142. 5 ἐσὶν hic positum pro ἀληθῶς ἐσὶν aut ἀληθέσιν. deinde pro secundo τὸ mallem τῷ, et comma sublatum. τῷ idem ibi erit atque ἐκ τῦ. *id quod unicuique rei praesenti ob aliquam similitudinem conveniens est.*

143. 8 f. ὑπεναντιῦσαι. 9 locus hic est sanus, nihil assutum et aliunde invectum. Viri est ἐρᾷν uxorem; uxoris ποθεῖν maritum. *pomult.* λιπαρῦσαν ipse quoque, antequam Squirium consuluissem, conjeceram motus loco nostri, qui p. 141, 5. exstat.

144. 10 si mutanda esset vulgata, probarem Baxteri διαλυόμενα. sed διαλεγόμενα potest non solum defendi, sed etiam pro elegantia haberi, *quae decerpuntur, deleguntur, seorsim quaeque diversis in locis deponuntur.* Posset quoque de διαφερόμενα cogitari. καὶ ante πολλάκις deleri oportere videram ipse quoque, ut et ἀπολλύμενον p. 145, 5.

145. 7 conjeceram aliquando ἄμεινον ὄντως ἐςὶν, scil. διανοεῖσθαι nunc tamen magis placet καθόλε δ' ὁ γεννῶν ὄντός ἐςι. scil. Osiris.

146. 2 γραμμάτων rectum est. nam e vocabulis θεατὴς et θέων duae tantum primae literae servantur ad vocab. θεὸς formandum. 5 in vocab. Ισις exarando aliam Graecos, aliam Ægyptios rationem fuisse secutos, hoc e loco colligitur. non tamen patet, quae illa fuerit diversitas. 10 Conjeceram olim ἐυροῦσι. concedam tamen haud invitus Squirii, Benleji et, quod praeci-

puum, Platonis auctoritati. *antepen.* aut delend. τῶν κατὰ, aut cum τὰς πάλαι, vel τὰς παλαιὰς permutandum, aut cum νενομικέναι, *statuisse*. *ult.* προσαγορεύονται. pendet enim a superiori Φησὶ δηλοῦν τοὺς παλαιούς.

147. 4 post τοῖς παλαιοῖς excidit aut ἐνέθεσαν, aut νόμιμον. 6 λόγος Ἄνουβις vocabulis transpositis. 8 aut τὸ μὲν et τὰ δὲ, *modo album, modo croceum gallum*, aut νῦν μὲν et νῦν δὲ, eodem sensu. 9 f. τῷ μὲν τὰ εἰλικρινῆ καὶ φανὰ, τῷ δὲ τὰ μικτὰ καὶ ποικίλα δηλοῦσθαι νομίζοντες.

148. 2 Salmasius τὰ τοιαῦτα scribit.

150. 3 μαλακωτέραν. 4 f. τὴν σκληρίαν ἐκείνην καὶ τυφώνιον ἀπήνειαν, nisi malis τυφωνίαν legere, idque τρόπον τυφώνειον interpretari. 5 aut ἀνασχεθεῖσα, aut ἀναχυθεῖσα, aut ἀνεθεῖσα, aut ἀναχθεῖσα. 6 ἀπορίαν] f. ἀκοσμίαν, aut ἀπειθίαν, aut ἀκολασίαν, aut ἀκρασίαν. 15 ἐμφαίνει δὲ καὶ τὸ σ.

153. 3 δυνάμενον] f. οἰόμενον. 4 aut ἐπὶ πάσῃ ἀγαθοῦ μοίρᾳ ἡγούμεθα τετάχθαι, aut περὶ πᾶσαν ἀγαθοῦ μοῖραν πονεῖν [vel στρέφεσθαι] ἡγούμεθα τετάχθαι, aut minimo motu pro περὶ leg. ἐπὶ, ut p. 157, 10. 8 διανέμουσαν ipse quoque conjeci.

154. 1 ἄρχει. *incipit.* 6 aut προσφέρουσι, aut ἀποφέρουσι. v. p. 156, *penult.* et 159, 11.

155. 2 ἕλη, ἡ λωτοὺς, μηδὲ Αἰθιοπίαν λέγοντες.

156. 8 σπογγίον. Spongia de medicorum, h. e. chirurgorum est supellectile. 9 ἅμα δὲ δεινοῖς.

157. 1 οὐ γὰρ ἄνευ, οὐδὲ ἄψυχον. 2 τοῖς χρωμένοις αὐτοῖς probum existimo et accipio pro illis, *quibus cum ejusmodi rebus qualecunque consortium est.* χρῆται οἴνῳ Bacchus, qui vinum invenit et hominibus largitur. Ceres frugibus, et sic porro. *pen.* f. καθιερωμένοις, οἱ μὲν ἀμυδροῖς. et sic quoque Salmasius correxerat.

158. 7 f. διανοεῖσθαι πρὸς τῶν — *antepen.* περὶ] f. κατὰ, ut Marklandus, aut πρὸς leg.

159. 11 ἀποφέροντες. v. p. 154, 6.

160. 4 ipse quoque in παρεγγυῶνται incidi.

161. 4 f. ἐν τοῖς Ὀσιρείοις. 8 κάθοδον, *reditum*, non placet. sententia flagitat ἁρπαγήν.

162. *antep.* f. δῶρα θεῶν μεγάλα καὶ ἀναγκαῖα πρὸς — *pen.* ἀπὸ τῶν δένδρων.

163. 8 Μένανδρον ὑποκρίνεσθαι τὸν τὰ Μενάνδρου — ut recte Basileensis edit.

164. 1 καὶ ἀποκρύψεις, ut suadet Squirius, exstat claris literis in edit. H. Stephani, quam tamen alias sequitur Anglus. 7 post θρηνεῖν videtur ἐκέλευον deesse. pro ἢ ἐξῆς correxit Salmasius ὃς ἀξιοῖ.

165. 9 de Lachare tyranno Athenarum vid. Simson ad A. M. 3709. et quae ad libell. de tarda numinis ira p. 558, 24. dixi. de Dionysii sacrilegiis v. Interpp. Æliani I, 20. 29. Conflagravit quidem Capitolium A. C. 70. per turbas Vitellianarum et Vespasianarum partium, de quibus Tacit. Hist. III, 71. existimo tamen illud incendium potius hic significari, quod A. U. C. 671. Capitolium igni injecto absumsit, auctore facinoris dubio, suspicione nunc in Carbonem,

nunc

nunc in Coss. vertente, nunc in aliquem a Sulla immissum, v. Simson ad A. M. 3922. forsitan igitur hic loci desideratur numerus belli civilis, et scribendum est περὶ τὸν πρῶτον ἐμφύλιον πόλεμον. Tria enim praecipua fuere civilia bella: Marii et Sullae; tum Pompeji et Caesaris; denique Augusti et Antonii, caeterorumque aequalium. *ult.* deleto ὂν et puncto cum commate permutato leg. διεφθάρη, λανθάνουσιν ἑαυτοὺς ἐφελκόμενοι.

166. 8 ut Squirius edidit ἔση, ita quoque Salmasius correxerat. 12 τοῦτο μὲν τῆς — *penult.* ὑπερείπουσα, *dejiciens, subruens.*

167. 1 ἐκπίπτουσα. Salmasius correxerat τοὺς δὲ δριμυτέρους καὶ θρασυτέρους εἰς ἀήθεις ἐρέπτουσα. 12 f. αἱ λόχους. Salmasius ἑλληνικῶς aut ἕλληνες conjecerat. *antepen.* καὶ delend. *pen.* γένει τὸ συννεμηθὲν. Salmasius ὧν ἕκαστον τῷ γένει τῶν συννεμηθέντων.

168. 3 τῶν δὲ delend. ut e sequentibus iteratum. 9 distinguo et lego ἐγκατασπεῖραι, δείξαντα δεισιδαιμονίαν, διαφορᾶς. *sparsisse inter ipsos aeternae discordiae argumentum docenda superstitione.* 13 ἑτέρου προσίεσθαι πεφυκότος. Salmasius: ἑτέρων προσίεσθαι πεφυκότων.

169. 5 κύνα. 8 διελύθησαν, hoc est συνηλλάγησαν, *reconciliati fuerunt.*

170. 4 καθιερεύουσι. v. p. 171, 4. *pen.* ἐν Εἰληθυίας πόλει emendavit Wesseling ad Diod. Sic. T. I, pag. 99, 86. vidit quoque Semlerus ad h. l.

172. 13 ἀνευρίσκοντας. *ult.* κάνθαρον] subaudi ἐτίμησαν, quod tacite a communi repeti debet.

173. 12 ἄστρῳ] *soli* puta. Solem *astrum* appellat uterque sermo per excellentiam. 15 Salmasius quoque negantem particulam deleverat. *ult.* καὶ δίκης bene habet. subaudi δι' ἀψόφου δίκης a communi. *Deus per semitam tacitam taciturnque jus procedens agit coram se res humanas.* Salmasius pro καὶ δίκης emendabat κατὰ δίκην, et rursus κατὰ δίκην p. 174. 1. delebat.

174. 1 κατ' Εὐριπίδην. 2 f. περικαλύπτειν. 4 ὃ etiam restituerat Salmasius. 6 ἐπίσαντες. scil. Ægyptii. 10 θάλπουσαι] subaudi ἑαυτάς.

175. 4 οὕτω κλυζομένην] f. ὑποκλυζομένην uno verbo, *sibi partes infimas eluentem.* 7. ἢ videri potest e sequente N iteratum, aut cum τι mutandum. 9 τὸ ἔγγχος bene habet. nam πρὸς a communi hic quoque repetitur. alias sanum esse nequiret: διαβάσει τῶν ποδῶν πρὸς ἀλλήλους, nisi adderetur καὶ [πρὸς] τὸ ἔγγχος, sed deberet ἀπ' ἀλλήλων esse. 11 περὶ] l. πρός. *ult.* Αἰγύπτιοι, εἰ καὶ Ἕλληνες. facile potuit εἰ ob praecedens jota excidisse.

177. 4 f. πειθοῦς γὰρ φασὶ καὶ ἁπλότητος σημεῖον εἶναι τὴν μονάδα. 5 τάλμαν] num πόλεμον. 7 f. τὸ ἰσότητι δίκαιον.

178. 6 constituo et continuo locum sic: ἰδιότητας ἀγαπητέον, οὐ ταῦτα τιμῶντας. caeteris omissis. non oportebat hic in media sententia novum caput inchoari. Consentit etiam quodammodo Salmasius ita locum constituens:

ἐχούσαις

ἐχέσαις κατὰ πάθος καὶ ἦθος φύσεσιν ἰδιότητας, ἀγαπητέον, ἐ ταῦτα τιμῶντας.. 8 ἐναργεςάτων. 9 καὶ ὡς ὄργανον ἢ τέχνην δεῖ τὲ πάντα καλῶς κοσμῦντος θεῦ νομίζειν. in his verbis vocab. τέχνη significat opus arte perfe-ctum. *pen.* τε] l. γε.

179. *antep.* aut χαλκέοις poëtice, aut χαλκοῖς. Salmasius εἰκάζεσθαι et χαλκοῖς restituebat.

180. 11 ταῦτα] l. τῦτο.

181. 6 ὡς οἱ] l. ὅσοι. 9 ἄλλως] f. ἀδόλως, aut ὅλως, aut ἁπλῶς. 10 f. οἷον ἐν τελετῇ τέλος ἔχειν φιλοσοφίας. Salmasius τέλος ἔχειν delebat. 12 περικαλυπτ.

182. διαταράττει quoque Salmasius restituerat.

183. *ult.* ἐγκαταμιγνύοντα.

184. 7 de Acrone Agrigentino v. Fabric. B. Gr. T. XIII. p. 32. *ult.* θερμότητι] atqui frigidae sunt exhalationes florum. sed in illis caussarum enarrationibus frigida et frivola multa vetusti sibi indulserunt.

185. 5 Salmasius emendat μίγμα μὲν ἐξ ἑκκ. μ. συντιθέμενον. 8 σχίνε. *junci odorati* vel *lentisci.*

186. 3 comma ante προσηκόντως retrahendum. 4 ἀλλὰ τὰ πλεῖςα. 8 pro ὡς δεῖ dat Basil. δεῖ ὡς, unde effici debuerat κινέμενον λείως καὶ προσηνῶς ὑπνῦται. postrema Squirius quoque emendavit.

187. 6 f. ἀναθυμιαμάτων. 11 κράματι videtur idem hic loci atque φαρμάκῳ vel κυκεῶνι signifi-

significare. *penult.* κοιλίας μαλακτικὸν] ita Stephanus edidit. in Basil. est χρὴ μαλακτικὸν, unde efficiebam χρῆμα μαλακτικὸν ὄν.

188. 1 ἡλίῳ καὶ σμύρνα, πρὸς τὴν εἵλην τῶν φυτῶν *resina et myrrha est opus solis, germinibus ad solis teporem lacrymantibus*, seu succum suum oleosum exsudantibus.

---

* DE EI APUD DELPHOS.

384. 6 f. κρίνῃ. 11 f. τοσούτῳ καὶ διδόναι ταῦτα, ἢ ἐκεῖνα, κάλλιόν ἐστι. 13 διὰ σοῦ. in αὐτόθι, *ibi*, significat Athenas, ubi Sarapion agebat, quod patet e vs. 16. 21 αὐτὸς ἐνιέναι *ipse immittere mentibus hominum.* 23 περὶ delend. *ult.* comma delend. nam μόνον cum γραμμάτων cohaeret. *unicum et solum e numero literarum.*

385. 4 aut περὶ τοῦ θεοῦ, aut περὶ τὸν θεόν. 7 εὐθὺς] f. αὖθις. 11 post αὐτῶν videtur εἰς μνήμην ἦλθεν, aut ἀνῆλθεν, aut simile quid excidisse. 14 ἐδόκει, ut etiam codd. T. et V. 18: recte dat Basil. λεσχηνόριος [uno vocabulo] ὅταν — 20 ἔφη] l. ἐστί. 22 f. καὶ λόγον ἔχειν τινὰ πυθοῦνται τὸ διὰ τί. 26 *quare foeminae nulli oraculum liceat consulere.* 35 recte dat edit. Basil. Λαμπρίας ὁ ἀδελφὸς, ut et paullo post vs. 44. διέσπειρον. 51 μαρτυρουμένους. 52 f. τὸν δὲ ἕκτον καὶ τὸν ἕβδομον.

386. 13 ἐκ πίνακος καὶ πυλαίους] proverbialis est dictio significans: haec sunt trivialia, qualia

qualia rhapsodi e suspensa sua tabula picta canentes et bacillo singula demonstrantes recitant, et qualia in πυλαίαις confluxibus hominum jactari solent. 15 ἀπὸ τȣ̃ ἱερȣ̃. 17 ὄψιν] respicit ad Lampriae sententiam, in EI vel E numeri quinarii notam sibi reperisse visi, ut φθόγγον ad Chaldaei, EI vel E pro secundo vocali habentis. nam E pro numero habitum nota simplex est oculum feriens, non sonus, neque vocabulum, sed inter pronunciandum aliter, atque scribitur, effertur, non *e*, sed πέντε. igitur eatenus ipsi cum solis oculis, non item cum auribus res est. 18 τȣ̈νομα μόνον] *id solummodo quod significatur per* EI *ore prolatum.* significat autem ea vel *si, num, utinam,* vel, si cum circumflexo exaretur, *es.* 20 e vestigiis literarum aliud nequeo exsculpere quam hoc: καὶ τότε πρὸς ἡμᾶς ὁρῶν ἔλεγε Νίκανδρος — et sane usitatum est Plutarcho in libris habitu colloquiorum indutis memorare, hunc vel illum sub exordium sui sermonis ad se disputantes respexisse. 32 f. εἰ γάρ πως ἐμοὶ γένοιτο, aut εἰ γὰρ ἐξ ἐμοὶ γένοιτο, ut per tmesin dictum sit, pro εἰ γὰρ ἐμοὶ ἐκγένοιτο. 34 ὄμμα] ed. Basil. dat ἄμμα. num igitur legendum ἃ μάτηρ τέκνων θην δευομένα *mater liberos desiderans*, liberorum indigens vel liberis orba. 46 post τȣ̃το aut deest aut saltim subaudiri debet μόνον. *ult.* ὅτι γάρ, εἰ [idest ὅταν] ἡμέρα ἐςὶ, καὶ φῶς ἐςὶ. *nam lucem esse, quando dies est, sentiunt etiam bestiae; at sic ratiocinari:* εἰ [idest, ἐὰν] ἡμέρα, καὶ φῶς ἐςὶ, Si dies est, etiam lucet, *solus homo novit.*

387. 7 ἀποδείξεως δ' ἀρχή. 10 f. τέχνη προειπεῖν τὸ μέλλον. 15 συνδεῖν τε. *connectere.* 24 ὃ] in Basil. est ὄν. l. ὅς. 34 f. καταγελῶν τοῦ: εἰ τὸ πρῶτον ἀληθὲς, ἀληθὲς καὶ τὸ δεύτερον. *deridens illud philosophorum usu contritum:* Si verum est prius, verum est posterius quoque. 37 οὗτος] idem est atque αὐτός. 39 ἥμας] id est ἐμὲ, Plutarchum. 41 οὔπω] sententia flagitat οὐ τοίνυν, aut οὐκ οὖν. 41 ὑμᾶς. *vos.* 44 εἰδὼς] f. ἐπιδῶ. *nolim vos videri.* 47 τὸ ε recte dat Basil. quae etiam alia quaedam aliter habet. mihi videtur locus ita constituendus: αὐτὸ μὲν ἐφ' ἑαυτοῦ δεικνύντας μήτε δυνάμει, μήτε μορφῇ, μήτε αὐτῷ τῷ ῥήματι, τὸ Ε τῶν ἄλλων στοιχείων διαφέρειν, ἡγεμένους δὲ, ὡς μέγα τοῦ πρὸς τὰ ὅλα κυρίου σημεῖον ἀριθμοῦ προτετιμῆσθαι. *primitias vestrorum profectuum in cara mathematica deo offerte in eo, ut demonstretis, in se quidem literam ε nihil habere vel virtutis, vel formae, vel ipsius denique pronunciationis, quo praestet aliis literis, contra autem statuatis, eam literam propterea praelatam reliquis fuisse, quod grandis esset nota numeri in tota rerum universitate capitalis, quinarii puta, quo a numero* — 52 f. τάχα δ' ἔμελλον εἰς αὖθις τιμήσειν.

388. 4 ποιοῦνται. scil. homines, vel arithmetici. 6 ἐπωνόμασται. 8 πάντη. *quacunque ex parte.* 16 ἄγονος ὤν. 20 πρώτου] f. sic legendus est hic locus: ὡς οὖν ἄῤῥενος τοῦ πρώτου ἀρτίου, καὶ τοῦ πρώτου περιττοῦ θήλεος. 22 f. ἔτι δὲ καὶ φύσις. *porro quoque Pythagorei quinario numero nomen* naturae *tribuerunt* vel virtutis pro-

 crea-

creatricis. 28 ἐν τῇ αὐξήσει. 30 τὰ ἕξ. 37 f. ἐκείνην τὴν αὐτὴν ἀεὶ τάξιν φυλάττουσαν. 38 πάλιν ἂν ἑαυτήν. Basileensi prorsus deest ἀφ'. recte, ni nostra conjectura praeferenda sit, quam tamen multi codd. firmant. 39 verba πυρὸς ἀνταμείβεται usque ad χρημάτων χρυσὸς. vs. 41 parenthesi includenda sunt. 52 τὴν φύσιν πάντα — pen. γιγνόμενος, γίνεται μὲν κόσμος. *fit quidem mundus*, hoc est, ordinatus et cohaerens sibique consentiens et semet fulciens atque tuens rerum diversissimarum et numero infinitarum complexus, *appellatur autem nomine notissimo*, scil. κόσμος, id est totum hoc rerum universum et est, et audit id, quod est, scil. κόσμος, mundus.

389. 7 punctum delendum. 9 sublatis signis parentheseos legend. πρέπειν. 10 σύγκοιτον. 11 καὶ ἀγήρων μὲν τοῦτον, Apollinem puta. 15 καὶ ἀνωμαλίαν, ἐνίον ὀρσιγύναικα. — 27 f. συνοικειοῦσιν αὐτὰ οἱ τὴν πεντάδα νῦν μὲν αὐτὴν ἑαυτῇ ἐπαναπαυομένην [vel ἐνανα λυομένην] ὡς τὸ πῦρ. 50 παρελθὼν, ut etiam Xylander. 51 f. λέγοντας, ὅπου κόσμον ἕνα ἀποφαίνεται [vel ἰσχυρίζεται] εἶναι, ὡς, εἴπερ — 52 f. καὶ μὴ μόνος οὗτος, ἐστὶ πέντε τοὺς πάντας — v. p. 424 seq. pen. f. Ἀριστοτέλης, ἀνάγκη τρόπον τινά.

390. 6 κατανοήσας] scil. Plato. 9 τοῖς πρώτοις] subaudi στοιχείοις. 15 διὰ βλεπούσης τῆς ὄψεως. 31 f. καὶ δυάς ἐστι. *et obtinet locum numeri dualis*. 32 καὶ delend. 33 τούτοις. 35 aut delend. καὶ, aut addendum προβιβάσασα, vel simile quid. 36 διττὸν] f. ὀπτὸν, *conspectui paten-*

patentem, aut potius ληπτὸν, aut ἁπτὸν *palpabilem*. 37 ἄψυχον recte dat Basil. 52 ἐξικομένη bene habet. Xylandri ad h. l. animadversio pertinet ad edit. Basil. in qua est ἐξικωμένη per ω.

391. 3 πέρα ἐχέσης suspectum. 7 f. μὴ τὸ ἐνθὲν ὑφ' ἡμῶν πιέζη τὸν Πλάτωνα, ὡς ἐκεῖνος — 10 Φωτισμῶν αὐτῆς δόξαν ἰδίαν — 12 μὲν] l. μὴν. 26 πυθόμενος (Φήσει δή τις) ταῦτα πρότερος ἢ συνιδών. *forsitan aliquis Platone vetustior his seu traditione et doctrina compertis, seu sua meditatione deprehensis et excogitatis, consecravit deo literam* E *ut indicium et notam numeri rerum omnium. nam non deerunt, qui haec dicant.* 34 καταπαύσετε θυμὸν ἀειδῆ. *exuetis animum conspectui haud patentem.* 35 ἔφην et ὑμᾶς. 36 ἀείσω ξυνετοῖσι] videtur ad versum aliquem Orphei aut Empedoclis respicere. porro f. sic restituendus est locus: τῆς δὲ ἕκτης τῦ Πανέμυ μηνὸς, ὅταν κατάγεις τὴν πυθίαν εἰς τὸ πρυτανεῖον. *nam sexto die Panemi mensis, quum Pythiam in Prytaneum deducis.* Alloquitur Nicandrum sacerdotem Delphicum. de Panemo Boeotorum mense v. Corsini T. II. Fast. Attic. p. 412. Quis autem ille ritus fuerit Pythiae a sacerdote eo die in Prytaneum introducendae, nobis in tanta Boeoticarum antiquitatum obscuritate latet. 38 locum hunc non expedio. sententia flagitat κλήρων τὰ πέντε, προσδέχεσθε γὰρ ἐκεῖνον, ὐδὲ τὰ τρία — 45 f. ἐγκωμιαστῶν] significatur Eustrophus et Plutarchus. 47 f. φιλοσοφίας. *non postremam philosophiae partem in*

 mathe-

mathematica scientia pònens. ult. ἀριθμὸν respicit ad sententiam Lampriae, qui volebat quinque Graeciae sapientes eo numero foribus Delphici templi inscripto, quot ipsi numero essent, significare voluisse. τάξιν ad sententiam Chaldaei, nescio cujus, respicit, statuentis, eum, qui literam EI templo Delphico inscripsisset, illud numen, cui sacrum esset templum Delphicum, h. e. Apollinem, quod cum sole idem est, eundem locum in septem Planetis obtinere putasse, quem obtinet litera E in septem vocalibus. εἰ σύνδεσμος est particula *Si*. In ἄλλο τῶν ἐλλειπῶν μορίων videtur ad illos respici, qui εἰ pro *voto*, vel exclamatione *utinam* accipiebant. τὰ ἐλλειπῆ μόρια, scil. τοῦ λόγου, sunt particulae, quia saepius omittuntur.

392. 32 f. εἶτα παῖδα, εἶτα μειράκιον. 28 f. ἐπ' αὐτῶν ἴδοις ἂν τῶν ἀνθρώπων. Φθείρεται μὲν γὰρ ἀκμάζων. 35 χαίρομεν νῦν, ἑτέροις δὲ πρότερον, [scil. ἐχαίρομεν] τἀναντία φιλοῦμεν καὶ μισοῦμεν. 41 f. καὶ μεταβάλλει γιγνόμενος — *non est simul idem ipse, et in alium statum transit.* 50 recte dat edit. Ald. et Basil. ᾧ δὲ, *id autem, quo* — *ibid.* ὑπερειδόντες] Bryanus ad vitas Plutarchi p. 655. corrigit ὑπερείδοντες. vidit omnino aliquid. mihi videtur locus ita constituendus esse: ᾧ δὲ μάλιστα τὴν νόησιν ὑπερείδομεν [vel ἐπερείδομεν] — φθεγγόμενοι. 52 ἄγαν] f. ἅπαν, vel ἄγαν transferendum est in vs. ultimum et ante διεστάμενον collocandum. *valde dissitam rem, valde remotam*, si modo διεστάμενον eum sensum fundit, quem Xylander

der ei tribuit. pro ἐκδυόμενος, quod et mihi suspectum, Xylander conjecisse colligitur e Latinis ἐκλυόμενος. *ult.* locus hic mihi obscurus est, et videtur Plutarchus longe aliud dixisse, quam Xylander credidit. num ὥσπερ ὄγκον βουλόμενος συνδεῖν ἐξ ἀνάγκης διιστάμενον, *ut si quis velit molem aliquam colligare, quae nequeat non hiscere et hiare.*

393. 1 placet quod cod. Vulcob. praestat ἡ μετρουμένη φύσις, unde forte sic legendum: ὅπου δὲ ταὐτὰ τῷ μετροῦντι πέπονθεν ἡ μετρουμένη φύσις, (οὐδὲν γὰρ αὐτῆς — *quum vero, quod tempori contingit naturam metienti, id ipsi quoque naturae mensae* [vel *mensuratae*] *contingat, (nihil enim ejus in eodem statu manet* —). 3 f. κατ' ἀνάγκην πρὸς τὸν χρόνον σ. *non potest non cum tempore coalescere.* 4 f. οὐδὲ ὅσιόν ἐστι περὶ τοῦ ὄντος λέγειν. et sic quoque Xylander in Latinis expressit. 12 aut delendum καὶ, aut addendum προσειπεῖν vel προσαγορεύειν. *hoc modo appellare et alloqui deum, dum colimus et reverentiam nostram ipsi demonstramus, nos decet, ut assuescamus.* 17 f. διαφορὰ οὖσα τοῦ ὄντος. 26 ὁ μιασμὸς] subaudi γίνεται. 33 f. ὅμως δὲ νῦν, διὸν τὸ κάλλιστον τῶν ἐνυπνίων, τὸν θεὸν, ὀνειροπολοῦντες. 39 f. εὐγενείας vel εὐδαιμονίας. 40 Xylander in Latinis ἐκστάσεις expressit, quod cod. Petav. etiam confirmat, et versus hujus paginae ultimus. 41 f. καὶ ἑαυτὸν ἀνασπῶντος, ὅσοι λέγουσιν, αὖθίς τε καταθλίβοντος ἐνταῦθα, καὶ κατατείνοντος. 43 f. καὶ τὰ δεινότατα παθήματα καὶ ζώων καὶ φυτῶν ἀπεργαζομένου,

ὐδ᾽ ἀκέειν ὅσιον. *impium est illos ferre atque probare, qui solis aliquos e statu et velut mente sua excessus et mutationes jactant, ignes emittentis et semetipsum in altum attrahentis, rursusque velut pressu et destrictu ad hanc terram detrahentis et deorsum promittentis in terram et mare, et ventos et animalia, efficientisque gravissimas concitationes tam in animalibus, quam in plantis.* id est verbis paullo planioribus: qui autem solem volunt modo sursum ferri et ignem de se emittere, modo deorsum ferri et terram mariaque et ventos et animalia movere, atque gravissimis modis percellere, eoque statum suum mutare, illos oportet, ut impia sciscentes, aversari. 44 ἔςαι] scil. ὁ ἀκέων τῶν ταῦτα λεγόντων. 46 ἐφ᾽ ἑαυτῷ *pro se*, in solitudine sua, cum solus est et sibi indulget. *ibid.* περὶ] f. πρὸς.

394. 3 προσῆκον. dependet enim ab ὡς vs. penult. pag. superioris. *quippe quum conveniat* — 4 Ἀπόλλων] tanquam multitudine carens. Πλέτων, quasi dicas πολυτίων. 6 Φοῖβος] hoc est καθαρὸς, *purus, liquidus, clarus.* 10 εἴρηκεν ἐκ ἀηδῶς· κατεκρίθη ὅδε θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν. *Pindarus non inficete dixit: condemnatus hic est lata deorum lege, ut mortalibus sit humanissimus et jucundissimus.* Jam alibi, sed nunc non succurrit ubi, locum hunc Pindari recitavit. 12 εἶπεν· ἀοιδαὶ νεκύων φθιμένων, ἃς ὁ χρ. nam ἀοιδαὶ post φθιμένων positum nihil aliud est quam emendatio pravae scriptionis λοιβαί. 14 pari modo μάλιςα delendum, ut scholium dictionis μάλα τοι. 16 ἑκατέρῳ] tam Apollini, quam

quam Plutoni. 17 ἑκάτερον] Apollini lyram, Plutoni tibiam. Sophoclis versus hic est: αὐλὸς δὲ κωκυτοῖσιν, ἐ λύρα φίλα. *lamentationibus amica est tibia, non lyra.* Sophoclem sic dedisse, et ejus aetate tibiam nondum ad jucunda et laeta fuisse adhibitam patet e subjecto Plutarchi ratiocinio. 20 τὸν δὲ πρὸ. τῶ χρόνον. verbum εἶλκε mihi non satis placet. sententia flagitat ἐφθέγγετο πρὸς τὰ πένθη, aut ἐξέκαε τὰ πένθη, aut εἰλῆχει τὰ πένθη. 21 f. ὑπεργίαν aut λειτεργίαν. nam grave significatu vocabulum αὐτεργίαν vim hic loci nullam habet.

DE CAVSSA, QVARE PYTHIA CARMINE RESPONDERE DESIERIT.

Initium colloquii facit Basilocles Philinum alloquens. 14 Λυκώρειαν scribit Pausanias p. 811. ubi ait oppido huic vicinum esse antrum Corycium, quod p. 878. describit, unde constat in eo saxeum fuisse stillicidium, seu fodinam lapidis stalactitae. 15 φιλικὸς] l. φιλήκοος.

395. 5 f. τέτοις ἀδελφὰ ἕτερα. 6 f. ἀλλὰ, τίνα γὰρ, ὦ τᾶν, ἀρχὴν; 7 f. ἐπέρανον, ἔφη, [scil. Philinus] οἱ περιηγηταὶ — 11 ἐθαύμαζε, scil. ὁ ξένος. is est Diogenianus. et sic quoque Xylander in versione. 13 f. ὥστε καὶ βλέψας πρὸς τὰς Νεάρχε. — Illud βλέψας cohaeret cum ἔφη vs. 16. τι natum fuit e τῷ proxime sequente. *adeo ut adspiciens Nearchi filios — dixeret:*

ret: *Estne?* — 17 f. ὀ τέχνη ἐποίησεν, ἀλλὰ συντυχίας, *non ars, sed casus fortuitus effecit, ut aes Corinthium dictum eam, qua se commendat, coloris venustatem adipisceretur.* Simile quid conjecisse Xylandrum docet ejus interpretatio. 22 λόγον — πανουργότερον] *relationem de artificiosa eaque calliditatis et versutiae plena ratione.* 35 καὶ delend. neque est in edit. Basil. 38 nihil deest praeter οἶδα, quo insertò expletur lacuna. Proverbium fuit Graecum: *novi hoc antequam nasceretur Theognis.* forte ex eo natum, quod carmina Theognidis Megarensis pueris in schola traderentur memoriae mandanda. Vult itaque proverbium hoc dicere, ni fallor, novi hoc, antequam Theognidis sententias ediscerem, i. e. admodum puer adhuc. 44 προστρίβεσθαι hic loci est pro activo προστρίβειν, *affricare, applicare,* non *affricari,* vel *semet affricare.* v. p. 1221. *ult.* 45 πλησιάζον. redit enim ad τὸ ἔλαιον, non ad τὸν ἰόν. *non enim credibile est oleum aeri aeruginem inducere, cum purum ei applicetur.* 46 τοῦτο, et sic quoque cod. T. 49 nil deest, quam aut καλῶς aut ἀληθῶς. 51 εἶπε. 53 ἀνωμάλων τῶν πόρων καὶ μανῶν ὄντων. forsitan id quoque dedit cod. T. sed male ex eo retulerunt variae lectiones. *penult.* aut post αὐτοὶ aut post ὑποτίθεσθαι deest τῇδε, *hic, in re praesente.*

396. 2 ἔτι δὲ καὶ δηκτικὸν, ὥσπερ μαρτυρεῖ — *cui rei, vel assertioni nostrae, testimonium et argumentum fert* — 5 f. καὶ πῖνον γεώδη. 6 nihil deest praeter διέξοδον. τῆς πυκνότητος διέξοδον μὴ διδούσης. τὸν δὲ ὑφιστάμενον αὐτοῦ [ibi] δια

διὰ πλῆθος. 12 καὶ delend. 13 ἀποπνεῖ, *expirat*, velut spirando e se protrudit. 20 sic distinguo et lego: ἀπολιθαίνειν, τῆς πυκνότητος ἐ διϊείσης. καὶ μὴν — 22 χρήσαιτό τις τῇ λεπτότητι, aut χρήσαιο τῇ λ. quum in Basili sit χρήσατο, unde χρήσαιο facillime efficitur; *utaris*. 23 αὐτὴ, scil. ἡ λεπτότης τῦ ἀέρος. 25 προεχειρίζοντο, aut, quod idem est, προεχειρίζοντο. utrique lectioni favent variae lectiones. 26 de Ægone, et quo modo Argis regnum adeptus fuerit, exposuit noster supra p. 340, 28. 30 f. ὐχ ἧττον αὐτῷ ἐν τοῖς χρησμοῖς καλὸν εἶναι, ἢ τῆς περὶ τὰ μέλη καὶ ᾠδὰς εὐφωνίας μετεῖναι. *eumque decere non minus in oraculis edendis praestare facundia, quam sonora voce in canendis canticis.* 34 ἀναπεπλησμένυς. *plenas.* et est in Basil. 36 f. πιςεύοντες εἶναι, τολμήσομεν ὖν [vel αὖ] πάλιν, ὡς λέπεται κάλλει τῶν Ὁμήρυ καὶ Ἡσιόδυ λέγειν, ὐδὲ χρησόμεθα. *At, qui tamen, quamvis credentes ea carmina a deo profecta esse, nihilominus audebimus asseverare, venustate Homericis et Hesiodeis ea cedere, neque utemur —?* Edit. Basil. pro manu Plutarchi correctoris παραδιόρθωσιν exhibuit, eoque vetustam scriptionem obscuravit. 48 ἀναςρεφθῶσι. 49 f. ἔνιοι ὖ φήσυσιν καλῶς ἔχειν. 50 ἐκεῖνο] scil. τὸ τῦ θεῦ ταῦτα εἶναι. 51 nihil deest quam φαύλως. 52 μὲν delend. 53 κατασκευῇ τῇ περὶ λ. *penult.* recte dat ed. Basil. νοσῦμεν γὰρ, εἶπεν, ὦ Βόηθε.

397. 2 χριομένη, ut quoque cod. Turnebi. 3 ἀμπεχομένη κάτεισιν εἰς τὸ ἄδυτον, ὐδὲ ἐπιθυμιᾷ.

θυμιᾷ. postremum hoc, ἐπιθυμιᾷ puta, etiam Ald. et Basil. edit. dant. de Glauce citharistria v. Ælian. interp. V. H. IX, 39. 10 Κάδμον μουσικὰν ὀρθίαν. absque ὃ, quod e fine nominis Cadmi fuit natum. 13 ᾠδῆς] videtur hoc H. Stephano deberi, sed vitiosum est procul dubio. in Basil. et Ald. est αὐτῆς, unde dubitabam aliquando λύπης, an ἄτης esset efficiendum, sed videns jam in cod. T. et Bongarsiano ἄτης exstitisse, illud libenter, ut unice verum amplector. *Voluptatem* una cum *noxia* e choro deorum expulsam, et in hunc terrarum orbem dejectam fuisse, praeclara est et philosopho poëta, qualis Serapio fuisse hic perhibetur, digna sententia. 17 αὐτῆς delend. 21 post προφητίδων deest οὕτως ἐξηνέχθαι, vel simile quid. 23 ὃ νομίζοντες. 30 αἰτιᾶσθε. et sic quoque cod. T. et B. et Xylandri interpretatio. 36 ἄλλων] aut leg. est ἀνθρώπων, nam facile ex ΑΝΩΝ (sic compendio exaratur ἀνθρώπων,) fit ΑΛΛΩΝ. aut leg. ἐστι τῶν ἄλλων. id est τῶν πάντων. Nam saepe οἱ ἄλλοι pro οἱ πάντες dicitur. 37 ὡς] mallem ὅπως, *qui factum sit, ut* — 38 λόγοις.] l. μέτροις ἄλλοις, ut p. 402, 15. 45 Hieronis nomen in Spartanis suspectum. forte librarius illud e superioribus repetiit per socordiam, memoriae adhuc obversans, eoque verum nomen prorsus periit. forsitan illud *Cleombroti* fuit. ille enim Spartae rex in pugna Leuctrica occubuit. 5[illegible] paullo aliter rem narrat Pausanias p. 834. ult. Μεταπόντῳ. sed non video, quid sibi velit hoc exemplum, et qui ad rem praesentem pertineat.

Afferre

Afferre vult Plutarchus exempla prodigiorum funestorum in donariis, exitium illis, ad quos ea donaria pertinerent, significantium. Jam vero narrat Pharsaliae saltatrici exitiosam fuisse illam coronam auream, Cnidiorum donarium, quam ejus raptor sacrilegus, Philomelus, illi saltatrici donasset. Congrueret exemplum, si demonstratum iret Plutarchus, sacrilegia accipientibus inutilia et funesta esse. verum ea de re jam sermo non est.

398. 4 ποιεῖν secundum recte abest ab Ald. et Bas. 9 ἑκάστου μηνὸς] ergone non nisi semel per mensem Pythia dabat oracula? 11 ἀξιόχρεων. 13 ἐγὼ] Philinus loquitur. 14 ἐοικέναι] l. γεγονέναι. 18 τριακοσίων] late hoc sumendum. et bene addit πρὸ ἐτῶν. a morte Epicuri ad mortem Plutarchi anni 390 fere exierunt. 20 ἀνακεραθείη. aut, ut in cod. Turnebi fuit ἀνακραθείη. 24 ἐφ' ἧς, ut recte Basil. 25 f. Μαλέαν. de hac Sybilla v. Pausan. p. 825. 29 αὐτὴ; ipsa, scil. mens Sibyllae. 37 Ζώου] posset Ζωΐλου conjici, sed rectius puto ξένου, et Diogenianum significari. 38 τε] l. γε. 40 posset ἡγεμονικῶν ex eo more defendi, qui declinante Graeco sermone et imperio Romano increbrescebat, ut pro nominibus substantivis adjectiva ex iis ducta usurparent, e. c. pro ναύτης dicerent ναυτικὸς, pro στρατιώτης, στρατιωτικὸς, quo de more Valesius ad Ammian. Marcell. notavit, et ego ipse alibi quoque; verum vix putem, Plutarchi aetate eum invaluisse, et indignum tanto auctore judico. quare aut ἡγεμόνων, aut ἡγεμο-

νιῶν hic leg. esse existimo. 42 οὐχ delend. significat illud Vesuvii incendium, quo Plinius major periit, et Campanus ager corruptus fuit A. C. 79. v. Dionis Cassii p. 1094. et nostri p. 566, 42. unde colligo, libellum hunc intra A. C. 80. ad 90. scriptum fuisse. 48 f. εἰ νῦν, ὅτι γέγονε, πιστοῦσθαι. *nam si nunc difficile est, ea sic contigisse, probare, multo erit difficilius, a numine quidem non acto, praedicere, ea sic esse eventura.* ult. λόγος] subaudi ἄνευ βεβαίου τεκμηρίου. quae verba aut similia mallem adesse, et aegre desidero.

399. 2 γενομένου] l. γενησόμενον. et sic quoque cod. Turneb. 3 καλ] pro mutilato et corrupto hoc vocab. leg. aut νῦν aut μᾶλλον. 5 καὶ Βάκιδες. et sic quoque Xylander. Notum Bacidis arioli nomen ex Aristophane et Pausania. v. Fabric. B. Gr. T. I. p. 108. 8 συμπτωμάτων, ὧν γενομένοις ἐνίοις ἀπὸ τύχης ὁμοίως ψευδές ἐστι τὸ νῦν οὔπω γενόμενον. *quorum quibusdam eventui datis similiter illud, quod nondum evenit, falsum est.* seu aliis verbis: Pariter falsa sunt et illa, quae praedicta evenere, et quae nondum evenere. nam quamvis forte fortuna contigerint aliqua, quae aliquis praedixerat; non tamen dici potest ille ea praedixisse, quia non magis sciebat ea eventura, quam ea, quae post ejus praedictionem nondum in eventum abierunt, quamvis forsitan fiat aliquando, ut revera contingant post nostram aetatem. 19 καὶ] l. μὴ. et sic quoque cod. Turneb. et Pausanias p. 224. ubi oraculum hoc quoque profert cum aliqua lectionis differentia. idem βλάψη confirmat, quam-

vis

vis βλάςη *proveniat, progerminet*, mihi videatur vera lectio esse. 21 φθισιβρότε, aut, si ab auctoritate Pausaniae stare malis, φθερσιβρότε et κυλινδόμενον, quod tamen Pausaniae suffragio destituitur. 23 puncto et καὶ deletis junge orationem sic: θάλασσα περὶ τὸν Φ. 25 nam post finitum bellum Punicum secundum Romani bellum Philippo Macedoni inferebant. Conferri debet his de rebus Justinus 30, 4. Strabo p. 99. *ult.* et ibi Casaubon. Harduin. ad Plin. 2, 89. emendat. 72. ubi recte errorem Plinii arguit, qui tempore belli Macedonici primi Theram et Therasiam ait ortas, quae jam antea nata fuerant. sed errorem in numeris ille praeteriit, aut Plinio, aut librariis imputandum. periit enim numerus denarius. nam Olympiadis non CXXXV. (135.) sed CXXXXV. (145.) anno primo illae insulae sunt enatae. Legimus ante aliquot annos in publicis novarum rerum nunciis in eodem mari Cyprio novas natas esse insulas eodem prorsus modo, atque versus describunt a Plutarcho allati. In tomo quodam Magazini Lipsiensis legi integram tractationem, sed nomen auctoris memoria elapsum est, de istiusmodi mutationibus terrae et portentosis insularum parturitionibus. nova res et mira haec non amplius est in historia naturali. 28 πέτρας. nam ἡ redit ad sequens νῆσος. 29 χείρονες ἄνδρες] Aetoli puta, neque opibus, neque numero, neque bellicarum artium peritia, neque fama cum Philippo comparandi. 30 τὸν κρείσσονα] Philippum scil. Macedonem. 38 τοι] l. τι. frequens Plutarcho

cho et aliis dictio ὁμῶ τι ubi τι redundat caudae instar, quaepone attrahitur. Etiam Ῥωμαίοις lego. *Romanis praedicere.* Simson adventum Sibyllae Cumanae cum fatalibus libris ad Tarquinium Priscum ad A. M. 3425. et bellum servile duce Spartaco in Campania gestum ad A. 3932. refert, quod bene cum Plutarchi rationibus congruit. nam duo bella servilia in Sicilia gesta antiquiora sunt, et cum Plutarchi rationibus temporum non consistunt. quare nequit ea respexisse. 40 ἀμφί τε τύχην] corrupta haec qui restituam, non invenio. Conjeci quidem aliquando ἀρνεῖται δὲ τύχην — *negat ratio caussam rei in infinito tempore penes fortunam quaerere.* sed parum tribuo ficulneo huic auxilio, praesertim quum ἀρνεῖται pro οὐ θέλει latinismus sit. 43 ὅτι μετὰ τούτων] haec non intelligo. num ὅτι ἔνιοι [aut τὰ πλεῖστα] τούτων. 44 ἕτερον] l. εἰπεῖν, quod etiam codd. quidam confirmant, quamvis iidem male ἕτερον servent. 53 ἐστὶ aut prorsus delendum, praecessit enim, aut cum τι mutandum. De Corinthiorum oeco in templo Delphico v. Herodot. I, 14. et nostri p. 164, 2.

400. 1 χελωνίῳ quid sibi velit, non perspicio. fuitne nomen numi Tenedii? an potius χελώνιον fuit vocabulum plebejum idem atque νόμισμα significans? mihi quidem posterius hoc arridet propterea, quod, quum Peloponnesii numis suis testudinem incuderent, factum ex eo fuit, ut χελῶναι, quemadmodum γλαῦκες, pro numis universim fuerint dictae. v. Polluc. 9, 74. et Hesych. v. χελώνη, et Francisc. Wise ad nu-

mos

mos populorum Graec. in Catalogi numorum antiquorum in scriniis Bodlejanis reconditorum p. 125. 12 post κατάγων videtur ἀλλ᾽ ἀνάγων deesse. *non deducens de coelo in terram solem et lunam, quod dicuntur Thessalae mulieres facere, sed e terra in coelum sublevans eosdem.* 21 aut ἢ ὕδωρ delendum est, ut scholium exponens dictionem τῶν βατράχων τὴν πατρίδα, aut legendum est τὸ ὕδωρ, ut sit enarratio dictionis ejusdem ab ipso auctore profecta. 22 τραγῳδίαν appellat illas magnificas et augustas Stoicorum de virtute et rebus naturalibus opiniones atque sanctiones, quae sua quidem majestate feriunt animos audientium, et aures grandibus implent sonis, verum aut in rerum natura non existunt, aut humanas vires superant et ipso exerceri opere nequeunt. 33 αὐτη, *haec.* 38 Alii nomen *Cypseli* plerumque uno λ exarant. 39 ὑπ᾽ ἀπορίας δ᾽ αἰτίας, ἃς ἐμοὶ γῦν ἐδόκει, σιωπώντων. 41 ἡμῶν. 44 v. hac de re Pausan. p. 378. ubi etiam de caede Molionidarum narrat, quam attingit quoque Ælian. V. H. IV, 5. 51 εἴργειν] subaudi τὰς Κορινθίους. *e contrario oportuerat Eleos a suis ludis Olympicis arcere Corinthios.* 52 de Acanthiorum et Brasidae donariis nil habet Pausanias. videntur autem hujus civitatis donaria cum Spartani viri juncta fuisse, quod Brasidas Acanthum a societate Atheniensium abstraxisset, auctore Thucydide. v. paullo post p. 401. 90 *penult.* de Rhodopide meretrice vid. Herodot. 2, 135.

401.

401. 2 sic distinguo: δυσχεραίνεις? ἐκεῖ βλέψον ἄνω. *quid isthaec aegre fers? illuc attolle oculos.* 4 v. p. 936, 28. et Ælian. V. H. 9, 32. 6 εἶτα οὐ περὶ Φρύνης. *tu vero audesne negare id de Phryne dictum fuisse?* 13 Κλεοβουλίνην. et sic quoque Xylander. v. p. 148, 30. de Herophila Sibylla Erythraea v. Pausan. p. 825 sq. 16 ad sensum quidem nil deest, et posset locus integer videri, ut quoque Xylandro visus fuit; potest tamen auctor in suis schedis vacuum spatium reliquisse, in quo plura deponeret exempla nominum propriorum et primitivorum a cognominibus posterius additis exstinctorum, quod vacuum spatium librarii etiam in suis codd. servare consultum duxerunt. 19 ὥστε καὶ σοί. 21 ὁ Σωκράτης ἑστιώμενος ἐν Καλλίου τῷ μύρῳ πολεμεῖ μόνον. *Socrates in aedibus Calliae convivio adhibitus.* v. Xenophont. Symposiac. unde locus desumtus est. 27 ἀνάπλεων. 32 de Orneatarum donariis, victoriae monumento de Sicyoniis sibi partae, vid. Pausan. p. 841. 34 f. τῇ ἐρωμένῃ λιπὼν αὐτόθι δωρεάν. 39 καὶ primum puto delendum esse. 43 nihil mihi deesse videtur, et idem quoque Xylandro fuit visum. 49 παραθεῖναι, ut vs. proximo. *penult.* f. οἱ Ὀπούντιοι συναγαγόντες ὅσον ἔλαβον τοῦτο ἀργύριον, ὕδρίαν. *ult.* Μυριναίους: illos ex Æolia significat.

402. 1 θέρη χρυσᾶ] id est *spicas* [non *messes*] *aureas.* 5 ἢ Ἀθηναίους — ἔχοντας. Mihi alia nulla Megarensium de Atheniensibus victoria nota est praeter eam, quam Thucydides L. IV. narra-

narravit, et ob eandem ipsam victoriam Megarenses Delphis dedicasse Apollinis simulacrum ait p. 833. Atqui casus ille ad bellum Peloponnesiacum pertinet, quinquaginta propemodum annis Persico posterius. 18 post δυοῖν θάτερον desunt quaedam, e. c. *ὡς, δυοῖν θάτερον, ἀναγκαῖον τοῦτο γίγνεσθαι ὑπολαμβάνειν. quare necesse est hoc fieri* [seu Pythiam non amplius carmine respondere] *existimare alterutra de caussa, aut quod ea ad locum non accedat, unde aura divina spirat, aut* — 22 καὶ delendum. 23 potest nihil deesse. 26 aut ἀναπνοὴν depravatum est, aut νάματος. puto equidem posterius, et lego πνεύματος, ut paullo ante, *spiratulum aurae divinae*. 27 aut post λοιβαῖς, aut post τούτοις deest καὶ ταῖς χέρνιβαις. 28 praefero ἀρύεται e cod. Turneb. et deleo τε, ut e fine illius verbi natum. 30 forte sic reformandus est Simonidae locus: ἁγνὰν ἐπίσκοπον χερνίβων, ὧν, φησὶ, πολύλλιστον ἀρύονται ἐς κανᾶ χρυσάτευκτα εὐώδες ἀμβροσίων ἐκ μυχῶν ἐραννὸν ὕδωρ, *postquam Clionem Musam appellasset castam praesidem lavacrorum, addit, quorum lavacrorum multis supplicationibus consecratam, bene odoratam, amabilem aquam e sacris specubus hauriunt aureis vasis*. 33 recte dat edit. Basil. τοῖς Στυγός. 34 ἀποφήνασι. 37 post χρησμῳδίαν deest χορηγοῦσαι vel simile quid, ad Musas redeuns. 39 ante ὅτε est lacuna. 51 videri posset καὶ πέπαυνται supervacaneum et delendum esse, ideo quod idem dicat atque ἐπαύσαντο. sed fallitur, qui sic existimat. ἐπαύσαντο pertinet ad tempus

pus praeteritum *desierunt* vel *abstinuerunt* sc. πέπαυνται autem ad praesens, *adhuc hac aetate nostra cessant et sibi cavent a philosophia carmine tradenda.* *penult.* et *ult.* ad h. l. conferendum cap. 5. L. III. B. Gr. Fabricii T. II. ubi agit de vetustis mathematicis.

403. 3 καὶ θαυμάζειν. deinde desideratur ipse Pindari locus. forte ille hic fuit: ὅτι, μέτρια οὐδεὶς, οὐδὲ ᾠδαῖς ῥίμφα παιδίοις τοξεύει μελιγήρυας ὕμνους. quem locum noster ipse affert p. 405. *ult.* 9 f. τῶν δὲ ἐνθάδε χρησμῶν οἴδαμεν πολλούς. *oraculorum hoc e templo editorum multa novimus sermone libero prolata.* 13 καὶ ἀπαράκλητος]. Thucydides I, 118. *fine*, unde locus hic petitus est, habet ἄκλητος; neque tamen propterea damnare lectionem in Plutarcho vulgatam ausim, potuit enim ille e memoria locum citare. Porro videtur mihi Plutarchus ex eo, quod Thucydides oraculum velut pedestri sermone editum retulit, haud satis tuto argumento confecisse, iisdem id verbis, quibus Thucydides usus fuit, conceptum et prolatum fuisse. Nam potuit reapse carmen fuisse. Thucydidem autem satis habuisse, id suo more referre, hoc est, solam ejus reddere sententiam suis verbis. Tandem hoc praeteriri non debet. Cl. Wasse in Observ. ad dictum Thucydidae locum recte nostrum sic emendare, ἀνεῖλε νίκην κατὰ κράτος πολεμοῦσιν ἔσεσθαι. [infinitivum hunc praeteriit vir doctus, sed necessarius est]. καὶ βοηθήσειν 14 non Pausaniam solum, sed Pausaniae filium Plistoanactem una cum patre ab exilio domum

reduce-

reducere jussi fuerunt ab oraculo Lacedaemonii auctore Thucydida 5, 16 unde Wasse locum Plutarchi nostri sic integrat: ἀργυρέᾳ εὐλάκᾳ εὐλάξειν, *argenteo vomere araturos esse.* v. ibi scholia Graeca. 21. f. καὶ τοῦτό οἱ ἔφη διδόναι. *se idem ipsi quoque dare ajebat*, Dinomeni puta. post καὶ πρὸς ἀναιρεῖν videtur ἑαυτὸν ἐκέλευσε deesse: *et praeterea suasit ei, ut ipse de medio se tolleret.* 24 Ἐπιδαύρου. et sic quoque Xylandri versio. Sitne hic Procles Epidauri tyrannus idem cum illo, quem Herodotus socerum Periandri et a genero bello afflictum captumque, sed in vivis servatum ait III, 50. et 52. certe non dixerim; putem tamen hunc Herodoteo recentiorem esse. 43 Ἀλυπίου. procul dubio est ille *Alypius Andronicus*, quem inter Graecos historicos ad extrema Danielis recte intelligenda necessarios laudat Hieronymus in praefat. ad Danielem. *Philochorus* scripsit Atthidas, quas citant scholia ad Sophoclem, item Olympiadas s. indices annales Olympiadum. *Ister* quoque Atthidas scripsit, et de rebus ab Alexandro M. gestis, item ἀποικίας, alia. v. Jonsium 2, 6. 45 ante ἄνευ videtur τοὺς πλείστους excidisse. 47 τότε] cum scilicet Theopompus historiam suam conderet. Caeterum comparatio Theopompi cum Alypio et Istro et Philochoro non ita debet accipi, ac si hi antiquiores illo essent, ut Herodotus fuit, quicum hi junguntur: haud paullo enim sunt recentiores, saeculo fere, aut quidam horum forsitan duobus tribusve. Nam Theopompus sub Philippo et Alexandro M. floruit,

 discipu-

discipulus Isocratis. Ister fuit discipulus Callimachi, quo certe vetustiores non fuerunt, sed facile potuerunt multo recentiores esse Philochorus et Alypius. 51 κατὰ μέτρον. in sequentibus corrupta sunt quaedam, quae non expedio. exponam tamen aliquam conjecturam, cui ipse non multum tribuo, sed melior nunc non succurrit. ὧν ἕνα καὶ ἄτοπον [vel παράδοξον] πρᾶγμα περιβόητον πεποίηκε. *quorum oraculorum unum casus aliquis mirus celebre fecit.* Recte deinceps conjecisse puto Xylandrum μισογύνης γὰρ Ἡ. 53 ἐν τῷ ἐνιαυτῷ] subaudi τούτῳ ᾧ ἱερᾶται; *illo anno, quo sacerdotio fungitur.*

404. 6 ἅπαντα τἀναγκαῖα σ. Θ. 7 f. οὐδὲν ἐν μέτρῳ, ἅπαντα δ' ἄνευ μέτρου. 8 f. διαπορήσειε περὶ τῶν π. 19 f. τὸ ἔργον αὐτοῦ, οὐ τῇ τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν αὐτῷ [vel οὐ τῇ τοῦ οἰκονομήσαντος αὐτὸ] δυνάμει, δεικνῦναι δὲ οὐχ οἷον τὸ τοῦ δημιουργοῦ, καθαρὸν — 21 f. ἀλλὰ μεμιγμένον λώβαις. καθ' ἑαυτὸ γὰρ ἄδηλον ἡμῖν τὸ θεῖον. ἑτέρου δὲ ἐπιλαμβανόμενον [vel ἁπτόμενον vel μετέχον] καὶ δι' ἑτέρου φαινόμενον. 24 f. πλαττόμενα οὐσίας εἴδη δέχεται, νῦν μὲν ἰδέαν μίαν ἐκτυπουμένης τῆς ὁμοιότητος, ἄλλοτε δ' ἄλλην ἀφ' ἑαυτῆς τῷ μιμήματι διαφορὰν προσποιούσης. 27 περιαγῆσι, *rotundis*; aut περιηγέσι, quod idem significat, sed usitatius est. 30 μᾶλλον τὴν ἰδέαν ἔοικεν, ὅτι ὡς ὀργάνῳ χρῆσθαι. 32 πυρωπόν. 36 f. οἴομαι δὲ καὶ προσγινώσκειν τὸ παρ' Ἡρακλείτῳ [*in libris Heracliti*, an παρ' Ἡρακλείτου, *ab Heraclito*; parum refert] λεγόμενον, ὡς ὁ ἄναξ. 40

punctum

punctum commate mutandum et δεικνύση legend. redit enim ad τῇ Πυθίᾳ. lacunam sic fere expleas: δεικνύση διὰ σώματος θνητοῦ καὶ ψυχῆς ἀθανάτου τὴν θείαν ἔννοιαν, βουλομένη μὲν ἡσυχίαν ἄγειν, μὴ δυναμένη δέ. 43 ἐξ αὐτῆς] id est ἐξ ἑαυτῆς, *quum ex semet*, φύσει, *natura sua tranquilla consistat.* posset quoque legi ἐξ ἀρχῆς, *a principio inde.* 44 ἀλλ' ὥσπερ ἐν σάλῳ ψαίρουσα ναῦς, πλαγκτὴν καὶ συμπλεκομένην — ἐπιταράττουσιν. *sed, ut navis in aestu vacillans vel natans, jactatam et implicitam in motus et affectus eam quatientes.* de v. ψαίρειν, quod significat *cum tremulo motu vacillare*, v. Foesii Oeconom. Hippocrat. h. v. 50 recte Basil. omittit ἀλλά. 51 Eadem dat κινομένης. volebat corrector κινουμένης, ut leg. est. 53 ἢ κύβον. *penult.* f. ἀλλ' οὐχ ἕτερόν ἐστιν, ὡς ἔοικε, τὸ τεχνικῶς ἑκάστῳ χρῆσθαι, ἢ [vel τοῦ] ὡς πέφυκε. *ult.* τὴν ἐν αὐτῷ προϋπάρχουσαν.

405. 1 f. μουσικῶς γὰρ κινοῦντι. 3 post εἰπεῖν deest aliquid. e. c. ὡς προχωρήσει. *bonum illi successum spondere non licet, qui mentem a Musis alienam musice movere instituat.* 11 τοξικός] v. Philostrat. Heroic. c. 14. 14 ἀλλ' ἐγίγνωσκεν ἄλλως. 16 f. οὐ δύναται πτητικῶς κινεῖν, οὔτως οὐδὲ τορῶς [scil. δύναται κινεῖν.] 18 ἐπὶ τὴν φωνὴν, *quum eo fine adiisset oraculum, ut doceretur, qua ratione claram et sonoram vocem adipisceretur.* 19 ἐπεμέλισεν scil. ὁ θεὸς vel *Apollo.* vid. Herodot. IV, 155. 21 f. sic integrabitur locus: ὅπως ἀδύνατον τὴν ἀπαίδευτον ἐν μέτρῳ καὶ γλαφυρῶς διαλέγεσθαι, ἢ γέγονε μέν. 22 re-

dum. 11 μυχȣς. et ſic quoque cod. T. 12 πεποιημένας. redit enim aut ad καταφυγὰς, aut ad μεταφορὰς et ἀμφιβολίας. 17 Onomacriti oracula et carmina Orpheo ſubjecta nota ſunt. pro προδότοι leg. videtur Ἡρόδοτοι aut Ἡρόδωροι. Herodotus Heracleota pater Brysonis Sophiſtae ſcripſit μύθȣς. Herodorus autem τὴν Ὀρφεως καὶ Μȣσαίȣ ἱςορίαν, teſte Photio. v. Jonſii Script. Hiſt. philoſ. p. 123. et 334. de Cineſone, vel potius Cineſione nihil reperio. 18 f. ἠνέγκαντο ἐπὶ τῶν χρησμῶν. 20 verba ȣ̓δὲ προσεῖναι τὰς μεταβολὰς non intelligo, et ſunt indicium lacunae, aut huc non pertinent. 21 ποιητικὴν, aut τὴν ποιητικὴν μαντείαν. prius habet cod. T. poſterius ego mallem. 25 Baſil. edit. ἀγομέναις. leg. ἀγομένοις. 26 ἡ ποιητική. 30 recte edit. Baſil. παλαιοῖσι 35 ἀπεχθείας idem eſt atque πρὸς ἀπέχθειαν. 36 ὥσπερ νομοθετȣ̃ντι τῷ Εὐριπίδῃ. 44 f. ἐχρῆν δὲ ἄρα. 45 προέβαλεν aut παρέβαλεν. *projecit, objecit.* 50 ὁ θεὸς, ἐγκαλῶν. *penult.* θῆκαι καὶ δυσεξεύρετοι. *ult.* Baſil. dat. ἴςȣ γὰρ τὸν Χῖον, et Φάλανθον, quod probo. de Chio, Chii conditore, v. Pauſan. p. 532. de Phalantho Tarenti conditore memorat Strabo et idem Pauſanias p. 823. qui locus noſtrum mirifice illuſtrat. Cretinei nomen apud Herodotum VII, 165. invenio, ſed ille a noſtro diverſus eſt. Pro Νήσιχον facile eſſet aliquod aliud nomen comminiſci, quod a vulgato non multum abiret, Ἡγησίλοχον, aut Μνησίλοχον, ſed conditores urbium hoc nomine claros non novi. Variae

lectio-

lectiones hic, ut plerumque in locis desperatis, nos deserunt.

408. 1 ὅσοις. 3 f. ἔδοξε γὰρ ἐκπεσεῖν. *videbatur enim sibi e patria in exsilium actus fuisse.* videtur tamen sententia potius requirere ἐψεῦσθαι, aut ἐξηπατῆσθαι. *videbatur sibi ab oraculo deceptus et illusus.* 5 ὁ θεὸς. Ἄστυ ἐμεῦ Λιβύαν ex Herodot. IV, 157. jam reposuerunt codd. Turnebi et Vulcob. 6 οἶδας ἄρειον ex eodem auctore. 7 de Lysandri apud Haliartum morte v. Diod. Sic. 14, 81. et Pausan. p. 774. sed de Archelida colle, Alopeco et Hoplita fluvio nihil reperio. 11 ὑφ' ὧν ὁ χῶρος] horum loco Basil. edit. dat ὑπ' Ἰναχίωνος, non ex bono cod. sed ex ingenio correctoris, ut mihi quidem videtur. Ex ipso Plutarcho nostro in vita Lysandri p. 450, 25 apparet emendandum hic fuisse ὑπὸ Νεοχώρου Ἁλιαρτίου ἀνδρός. 19 ὥσπερ πολυδυνάμων φαρμάκων χρήζοντα. 29 f. πλέον τι ἀληθείας ἐκείνη μέλει ἢ δόξης. 40 θαυμάζετε, et sic quoque cod. T. 43 αἰτιᾶσθε. 46 nihil amplius deest, quam διαύγειαν, quod praestat cod. T. et V.

409. 5 ex h. l. colligo Pylaeam non solummodo nomen fuisse conventus Amphictyonum, sed etiam suburbii Delphici, in quo Amphictyones convenire solebant. 9 de Galaxio nihil reperio. 14 καὶ ξύλινοι. addit autem ξύλινοι ad πίθοι, quia πίθοι proprie dicebantur *seriae fictiles.* 22 videtur aut nihil deesse, aut nomen Imperatoris, qui tum orbi Romano praeerat, forsitan Adriani, desiderari. 23 aut delendum

 est

ἀλλ' ἀλλως ὅτι, aut leg. οὐκ ἔστιν ἀνθρώπῳ γ' ἄνευ εἰπεῖν [vel ὑπολαβεῖν] τοσαύτην.

CVR ORACVLA DESIERINT.

1. v. Strabon. p. 649. et Pausan. p. 835. 5 Φαίστιον] v. Menage ad Diog. Laërt. I, 109.

410. 2 significat Callistratum Leonis filium, Sophistam, Plutarchi aequalem, Amphictyonum in Pythiis procuratorem, de quo v. Symposiac. 4, 4. et 7, 5. 21 Φήσαντος] Basil. ἀφέντος, num εἰπόντος, an ἀποφήναντος. 34 ὑμῶν vobis. nam disputat cum grammatico homine, Demetrio. consentit quoque Xylander. 35 post ἥρωας deest ἀποδεικνύουσι, vel ἀποδεικνύασι. 36 post ὀνομάσαντι deest aliquid, v. c. τοῦτο αὐτῷ τεκμήριον αὐτοῦ φῦτε εἶναι, καὶ δανείζειν [scil. Φατὲ αὐτοὺς]. sequentium emendationem e Xylandro peti velim. 39 ἐμφύεσθε leg. esse, ante me notarunt Turnebus et Xylander. 49 post ὁρίζοντος videtur aliquid deesse. 50 conjeceram quoque λέγωμεν, antequam id in var. lect. e cod. Turnebi notatum reperirem. 52 ποιοῦσι] cod. Petavianus dat ποιεῖν, quod etiam Xylander conjecerat; mallem τηρεῖν. 52 Ammonius hic est Alexandrinus, philosophus Platonicus, Peripateticus et Stoicus, Plutarchi praeceptor, de quo v. Fabricius B. Gr. T. II. p. 274. et III. p. 329.

411. 8 f. ἀποδεδρακέναι. velut servos fugitivos e conspectu abiisse. vulgatam si serves, erit subaudien-

audiendum ὑπὸ τὸν ἐρίζοντα. 11 τὴν μόνον τοῦτον. et sic quoque cod. Turneb. et Xylander. 14 μέτρων, quod idem quoque Xylandrum vidisse non dubito, quamvis typothetae mentem ejus secius reddiderint, μέτρω exhibentes. 17 f. σελήνης τῇ τῆς γῆς σκιᾷ: quod ipsum quoque Xylandri interpretatio exhibet. *ibid.* τὰ δ᾽ ἄλλα] f. τὰ δ᾽ ἄλλα ἄτοπα πάντι πᾶ δῆλα, καὶ ὅδὲν δεῖ — 19 πολλὰ hic non idem est atque πολλάκις, quod Xylandrum existimasse prodit ejus intepretatio, sed subauditur μέτρα ἔχειν. *multas diversae magnitudinis mensuras olei vidi*. nam prout magis magisque decresceret anni spatium, eo minores atque minores fieri mensuras necesse fuerat, quas omnes Cleombrotus ait servatas in templo sibique monstratas fuisse. Plutarchi eam esse mentem patet e proximo τῶν παλαιτέρων. nam si de duabus tantummodo mensuris fuisset locutus, antiqua et nova, fuisset τοῦ παλαιτέρου dicturus. 33 ἐπαινάγοι, in Activo. 35 ἐν τελείοις] scil. ταῖς φυταῖς vel ἐλαίαις, *in adultis oleabus et perfectis*. mallem tamen ἐντελέως, *plene, perfecte*. 31 f. ἢν ἔθει τοῦ Ἄμμωνος — redit ἢν ad sequens ὑπερθεῖσιν. Verbum ἀναστάζειν pro μεμνῆσθαι insolens est. 39 ἔφην ἐγὼ] Lamprias loquitur, ut patet e p. 413, 35. collato cum 39. 50 vulgatae praefero lectionem codd. T. et V. cum Xylandri conjectura consentientem, in quam ipse quoque incideram. *ult.* ἐξ ἧττον] subaudi τοῦ ἐν Λεβαδείᾳ, ubi erat *antrum Trophonii*.

412. 1 Amphiarai oraculum erat apud Thebas. legend. existimo τὸ τῦ Ἀμφιάρεω. ὧν ἀπεπειράθημεν [aut ἀπεπειράθη ὁ Μαρδόνιος] ἀμφοτέρων. 2 ὡς delend. deinde patet ex Herodoti 8, 135. legend. esse: ὁ μὲν ἐν τῷ παρὰ Πτώῳ Ἀπόλλωνι μαντείῳ προφήτης φωνῇ Καρίῃ χρώμενος τὸν πρὸς τοὺς ἀπὸ τῶν βαρβάρων [scil. πεμφθέντας χρησμόν.] Xylandri conjectura, de oraculo Lebadico sermonem hic esse, locum ideo nequit habere, quia in antro Trophonii, quod apud Lebadiam erat, oracula non verbis prolatis, sed immissis insomniis reddebantur. 4 f. μηδένα ξυνεῖναι ἀκούντων τῶν παρόντων ἐκείνῳ. *adeo ut nemo unus e tota corona eum intelligeret*, aut μηδένα ξυνεῖναι ἀκούντων τῶν παρόντων, ὧν ἔλεγεν ἐκεῖνος. 5 dictio non admodum elegans neque tersa, ἐνθυσιασμῷ τι τοῖς βαρβάροις οὐκ ἔστι, pro τοῖς βαρβάροις ἐνθυσιασμῷ οὐδὲν μέτεστι. *partem nullam barbaris esse divinae mentis.* deinde lego οὐδὲ δέδοται. 19 f. μὴ παριέντος. *deo eum intrare non sinente.* 12 f. οὐ βασιλεὺς, ἀλλ' ἐπίτροπος βασιλέως προστετημένου τῶν Ἑλλήνων. 15 Τεγυρέας] vid. Stephan. Byzant. h. v. apud quem οἱ καὶ μάλιστα φασὶ μεμαρτυρηκέναι, leg. est, *quod commendasse* — 16 τὸν θεὸν] scil. Apollinem. 18 ὡς delend. 20 de Deliis ex insula sua per vim Atheniensium ejectis, v. Thucydid. initio L. V. 26 ἀπιόντας, *abeuntes* recte dat Ald. et Basil. 31 nam altero anno, postquam ab Atheniensibus expulsi fuissent Delii, reducti sunt ab iisdem.

413. 4 εἰς recte abest a cod. Petav. et edit. Basil. puto quoque θαυμαστὸν γὰρ ἐδέν ἐστι auctorem dedisse, ob sequens vs. 8. τἐναντίον. 5 versus Hesiodi est *Operum* 200. 9. v. p. 557. 37 comma post ὀλίγον promovendum. 50 f. τȣ̃ δὲ βελτίστȣ καὶ ἱκανȣ̃ ὄντος — *quum optima rerum illa sit, quae sit sufficiens et nusquam redundet; sed ubique tantum praestet, quantum satis sit.* 52 f. μάλιστα τοῖς θεοῖς πρέπον οἶμαι ποιεῖν ἔργον εἰ ταύτην. *existimem eum rem facturum diis maxime decoram, qui hoc orsus a principio ajat* —

414. 2 v. Herodot. 9, 28. p. 521. 5 f. καὶ τȣ́τῳ οἶδα ἀκριβῶς, ὡς ἂν τῳ παρέσχοι πρόφασιν τῆς ἐυρεσιλογίας. *eaque in re* [i. e. id si fecisset deus, si multa reliquisset oracula] *certo scio, eum alicui praestiturum fuisse caussam comminiscendi aliquas in deum accusationes, vel reprehensiones.* 6 τίνος γὰρ ἦν ἀγαθὸν] insolens dictio, pro τίνι, vel πρὸς τί γὰρ ἦν ἀγαθόν. *cui enim homini proderat, aut cui rei? cui bono erat* relinquere apud Tegyras oraculum. 7 περὶ τὸν Πτῶον scil. Apollinem, v. Herodot. 8, 135. μαντεῖον περὶ τινα idem est atque μαντεῖόν τινος. 9 f. χρόνῳ τε πρεσβύτατον ὄν, καὶ δόξῃ κλ. 15 f. καθημένοις, quamvis καθιεμένοις possit pro καταβαίνȣσιν accipi, scil. εἰς τὸ ἄδυτον vel ἄντρον. 37 f. σκοτώσεις ὑπ᾽ αἰτίας ἑτέρας. 43 f. ὥσπερ εἰς τὰς ἐγγαστριμύθȣς, Εὐρυκλέας πάλαι, νυνὶ δὲ Πύθωνας. 46 f. ὀργάνοις, οἷς ἑαυτὸν καταμιγνὺς ἐ φ. *per quae instrumenta se immiscens in eos humanas non parcat suae majestati.*

47 τη-

418. 2 forte significavit Philippum Prusiensem, philosophum Stoicum, cujus meminit Symposiac. 7, 7. deinde conjecit Turnebus παρῆν γὰρ ὁ συγγραφεὺς, quod ex ejus interpretatione primum didici, deinde inveni in var. lect. T. et V. codd. idem quoque Xylandro visum fuit. 3 θεοῖς] f. ἱεροῖς. 9 f. Δολοπίας. quo ducit, quod in v. l. reperio Δολονίας. 10 si scirem Æoladarum gentem Delphis fuisse, rescriberem ἔφοδος, ἐν ᾗ Αἰολάδαι τὸν ἀμφιθαλῆ κ. sed nihil alibi de sacra hac ceraemonia invenio: quare satius est ab hoc loco misere corrupto abstinere. 20 ἐπεξιόντας. redit enim ad ἃς. vidit quoque Xylander.

419. 7 ἢ delend. ut natum ex proximo ν. H et N in codd. mss. tam similiter exarantur, ut saepe discerni nequeant. abest quoque ab Eusebii cod. 9 Æmilianum forsitan illum significat, cujus meminit Seneca controvers. 24. sed inspiciendus Seneca, qui nunc ad manum non est. 18 f. ὥστε πάντας θαυμάζειν. 25 comma ante ἔτος revocandum. — *sed omittere, Thamuntem ita agere decrevisse.* 29 στεναγμὸν ἅμα θαυμασμῷ] succurrit memoriae similis historia auditae in nubibus vocis aliquot millium hominum; et strepitus, modo cachinnis, modo fletu, modo interrogationibus, tum responsionibus, suspiriis, admirationis exclamationibus sese invicem excipientibus, ut clare distingui voces senum et juvenum, virorum et mulierum, jubilantium et velut vincentium atque persequentium, et rursus ejulantium et velut victorum atque fugientium

tium. Legi eam hiſtoriam in T. VII. Magazini Lipſienſis. 40 Demetrii de inſulis maris ſeptentrionalis, in quas veteres Germani et populi boreales credebant defunctorum animas commigrare, confirmant traditiones vetuſtae de earundem gentium opinionibus ſuper ſtatu defunctorum collectae ab Holbergio in notitia ſtatus Daniae, et a Schutzio in L. de veterum Germanorum ſcitis de ſtatu animae poſt mortem. 49 φᾶναι a φαίνω, in Aor. 1. in uſu non eſt, ne cum φᾶναι, quod eſt a φημί, confundatur. leg. ergo φῆναι. *penult.* f. ὡς νῦν εἰς πνεύματα, aut, ſi lectio codd. T. et V. alicujus momenti eſt, ea ſic erit emendanda, ut legatur ὡς νυνὶ, πνεύματα καὶ ζάλας συστρέφουσι. *concient*, velut ventus nubes compellit in unum locum, συστρέφει, *contorquet.*

420. 6 κωλύειν, et ſic quoque Xylander. 8 τοσούτων. 11 f. χρῆσθαι κατὰ θεῶν καὶ κατὰ τῆς προνοίας. 15 f. ἐν φιλοσοφίᾳ, τοὺς τὰ εἴδωλα γελαστέον — ἕλκοντας. pendet enim hoc ἕλκοντας a τοὺς, quod modo ante τὰ addidimus. *ſi fas eſt in philoſophia ridere*, quae ſeria et gravis eſt, *eos oportet ridere, qui umbras in phyſiologiam*, ſeu diſputationes de naturae viribus et cauſſis rerum, *trahunt.* 16 ποῖ] leg. τοῖς. οἱ μένοντες iidem ſunt, qui aliis οἱ παραμένοντες, *manentes in vita, vivi, in vivis ſuperſtites* appellantur. 17 μετ' ἀπλέτους. 19 ἕλκοντας leg. eſſe modo monui. et ſic quoque exſtat in cod. Petav. demonſtrat quoque ſequens δυσκολαίνοντας v. 22. ita enim recte dat Baſil.

26 πολλὰ] recte mihi videtur Turnebus ὀλίγα substituere. id enim sententia flagitat. vidit quoque Xylander, et confirmatur a cod. T. et V. sed optarem equidem sententiam ipsam Theophrasti fuisse a Plutarcho in medium allatam, ut melius hac de re constaret. 31 f. καὶ πολὺ τὸ περιπτωτικόν. miror Xylandrum hic loci de obscuritate queri, quum omnia sint liquida, et ipse recte perspicueque sententiam latine reddiderit. 35 Epicurus anno aetatis 73. excessit. Gorgias centesimum superavit. Metrodorus, Epicuri discipulus, ante magistrum obiit. de Alexidis comici aetate, praeter hunc nostri locum, aliud nihil invenio vetustis scriptoribus traditum. 36 recte Turnebus et Xylander emendant ἀσθενεῖς λέγομεν, οὐ πρὸς — et paullo post ζώων, pro θείων. addo μὲν post primum πολλὰ vs. 36. ult. πολλὴ γέγονε, et sic quoque cod. Turnebi.

421. 2 in ἐπιτυχὼν vitium est, non in antecedentibus. num ἐπιψήχων, an ἐπιξύων, attritu aut lima probet. 3 οὐκ ὀκνῶ] notant Xylander et var. lect. in cod. Ald. et Basil. esse οὐχ ὁρῶ, unde mallem effici οὐ χεῖρον, non malum est donare vobis narrationem de homine barbaro. 6 f. τἆλλα δὲ συνόντα νύμφαις καὶ νομάσι δαίμοσιν, ὡς ἔφασκε. μόλις δὲ [vel οὖν] ἐξανευρών. 18 probo cum Xylandro lectionem Eusebii πλεῖστον δὲ Δελφ. deinde lego καὶ τῶν λεγομένων — et nihil eorum, quae de Libero hic dicuntur facta et ipso opere imitationeque repraesentantur, non audiverat. 22 ταῦτα δὴ τὰ περὶ τὸν Πύθωνα: sequentia vehementer corrupta boni cod. exspectant

ctant auxilium. forsitan ita reliquit auctor: τῷ δ' ἀποκτείναντι [scil. serpentem Pythonem] μήτ' ἐννέα ἐτῶν γενέσθαι φυγὴν, μήτ' εἰς τὰ Τέμπη παραγενέσθαι μετὰ τὴν φυγὴν αὐτὸν, ἀλλὰ — αὐτοῦ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἐκπεσόντα κόσμου. *illum, qui Pythonem occiderit, neque Delphis abfuisse novennium, neque post susceptum exsilium ad Tempe abiisse, sed* [forsitan *ad Tartara penetrasse*, εἰς τὸν Τάρταρον ἀφικέσθαι,] *prorsus extra nostri orbis vias ablatum.* 25 καὶ ἐλθόντα] l. κατελθόντα, uno verbo. *reversum, velut in patriam.* 27 ἔχειν scil. ἔφη. deinde sic distinguo et lego. Τιτανικά. δαιμόνων γὰρ μάχας. 29 δικαιωθέντων — ob sequens μεταστάντων, vs. 31: fuit, quum servato δικαιώσεις adderem, vs. 31. ἐκλελοίπασι post παντάπασι. et ei quoque conjecturae pondus addunt T. et V. praefero tamen quod antea scripsi, δικαιωθέντων puta. 33 ἐν τοῖς μάλιστα πάλαι ποτὲ τιμῆσαι τὸν Κρόνον. 36 f. ἐκεῖνον μὲν ἀμελῆσαι, τοὺς δὲ περὶ τὸν Ἄρσαλον τιμᾶν, σκληροὺς θεοὺς προσαγορεύοντας. 38 ἐπὶ τούτων, *coram illis* testibus, in eorum templo et ante illorum aram. redit enim ad τοὺς περὶ τὸν Ἄρσαλον. neque solus Arsalus intelligitur. v. Reines. Var. Lect. I, 5. p. 15. 45 ὧν aut delend. aut cum αὐτῶν mutandum est. 49 μὴ] leg. πῇ aut ὅπη et προσήκει. *qua ratione Platoni haec conveniant.*

422. 5 ἐπὶ delend. 7 Turneb. et Vulc. codd. dant ἢ Πλάτων, ἢ ὅθεν συγγενοῦς. quam emendationem Xylander in notis sibi quoque vindicat. sed in versione verba ὅθεν συγγενοῦς τῷ ἀν-

δρῖ τέτῳ, *ex quo cum hoc viro familiaritatem contraxisti*, prorsus praeteriit. mihi non placet ὅθεν pro ἐξ ὃ καιρῦ, *quo ex tempore*. deinde plane inutilia sunt ea verba et inefficacia, et redundant, iisque demtis nihil de perspicuitate et vi orationis decedit. 9 τῷ] l. τῶν. cohaeret enim cum ἀκροατὴς. 12 συντεταγμένες εἰς σχῆμα τριγωνοειδὲς, ὃ πλευρὰν — 24 ἢ] l. μὴ. 31 ἤ τις θηητὴρ, ut est ap. Homerum Odyss. Φ. v. 397. probante Xylandro. respexit ad h. Homeri locum Hesychius reddens θηητὴς ἀπατεὼν. significat enim hic loci vocab. *praestigiatorem, impostorem*. 36 Petronis nomen Graecum non puto. quare malim Ἱέρωνος. 37 de Hippy Rhegino, qui Darii et Xerxis aetate floruisse perhibetur, v. Fabricii B. Gr. T. I. p. 354. et 819. 38 Ἐρέσιος. ex Ereso vel Eresso, patria Theophrasti, oriundus. de Phania Eresio, Aristotelis discipulo, v. Fabric. l. c. T. II. p. 225. et 308. 45 κατέβαλλε a Xylandro improbatum bene habet. *projecit*, in medio posuit, et dereliquit absque cura, velut infantem expositum. καταβάλλειν dicunt Graeci etiam pro *in literas referre*, ut monui ad Anthologiam Constantini Cephalae p. 88.

423. 7 τε] l. γε. 17 δοκεῖ γὰρ —] *itane vero placet* —? est interrogatio. 24 f. καὶ γὰρ ὅσιόν ἐστιν εἶναι οἴεσθαι [vel ὑπολαμβάνειν] μαντικήν. 26 τὸ μικρότατον *rarissime* τὴν τύχην. alii tamen mallent dicere τὰ ὀλίγιστα, vel σπανιώτατα. 27 λαμβάνειν πρὸς γένεσιν. etiam Basil. et cod. Turneb. dant λαμβάνειν. 31 ἤκιστα δὲ τῆς περὶ δ. κ. Φ. κάλλισαι γὰρ αὗται

καὶ

καὶ θ. π. 34 πρὸς ὓς χ. etiam αὗται est in codd. T. et V. item πρὸς ὓς. 39 σπέρματα. 41 locum hunc emendare nequeo in Aristotelica dialectica non subactus, quamvis videar mihi sensum ejus satis assequi, et Xylander eum recte expressisse mihi videatur, et quoad ὃ μὴ λόγος ὑπάρχει κοινὸς recte emendasse. 42 f. ὃ μὴ, κοινῶς ὂν ὁμογενὲς, ποιὸν ἰδίως ἐστὶν, et sic emergit ea sententia, quam Xylander expressit his verbis: *nisi, praeter eam communem rationem, suis peculiaribus qualitatibus ab aliis ejusdem generis rebus distingueretur.* 43 ὁ λέγεται κοινὸς εἶναι, ποῖος δέ. πῶς τοίνυν ποιός ἐστιν ἐκ διαφορᾶς τῆς πρὸς ἄλλον, ἀσυγγενὴς καὶ μονοειδὴς γεγονώς. *mundus non dicitur communis, sed qualis. Si ergo idea qualitatis nascitur e differentia ab alia quadam re,* [vel *ab alio quodam mundo,*] *quomodo poterit mundus qualis dici, si, quod isti pertendunt, absque cognato et solitarius natus est?* conf. p. 425, 22.

424. 2 f. ὅπως μηδὲν ὑπολείπωσι [vel ὑπολείπωμεν] τῶν ἐκτὸς. 7 de λόγος dubium nullum est, quod et sana ratio flagitat, et Xylander atque codd. T. et V. confirmant. 9 ἐμπεσεῖν ἐξ ἑαυτοῦ εἰς ἄλλον. 12 εἶναι δεῖ καὶ πρ. 15 καθ' ἕκαστον] subaudi κόσμον. 18 τοῖς] in Basil. est τὰ. et sic quoque videtur in Petaviano fuisse. quorsum enim alias repeteretur in var. lect. ex eo cod. lectio cum vulgata consentiens? si constaret verbum ὑπόψονται probum esse, non dubitarem τὰ probare, sed sententia verbum illud repudiat. quare mallem τοῖς Ἀριστο-

τέλους ὑπογράψονται, *subscribent praeceptis Aristotelis*. Latinismus est ὑπογράφειν vel ὑπογράφεσθαί τινι pro πεισθῆναι vel ὑπακούειν vel συντίθεσθαί τινι, quo admisso leg. quoque erit ἔχουσιν loco ἔχοντα. ut Xylandri animadversio de φυσικῶς intelligatur, tenendum, vocab. αἰτίας in edit. Basil. deesse. 21 mallem ὑφισταμένης. 26 f ὡς delend. sed hoc non urgeo. nam potest οἴεται sic in medio positum existimari, ut etiam ad sequentia debeat tacite referri. potest quoque oratio tota obliqua esse. 36 post λόγῳ videtur πλάττειν vel ὑποτίθεσθαι deesse. *quod si autem tandem pertinaciter aliquis pertendat, Aristotelem fingere vel supponere ratiocinio tenus, vel doctrinae tantummodo caussa, fuisse ausum aliquod infinitum vi in motum adactum.* 38 κενῷ] f. ἀπείρῳ. 41 ἄψυχον σῶμα πρὸς. 42 f. ἡ φορὰν ἐξ αὐτοῦ ἢ ὁλκὴν ἐπ' ἐκεῖνο γ. 46 ἄλλας πρὸς ἄλλα [scil. σώματα] ποιοῦσι. 47 τῷ μετακοσμεῖσθαι. cohaeret hic Dativus et Infinit. cum σὺν, quod est in συμμεταβάλλειν. *penult.* τῶν κόσμων ἕκαστον-

425. 2 δύναμιν, ἣ σώζει. 4 οὐ παρέχει] *non datur*. male redditur *non praebet*, hic quidem loci. παρέχει, subaudito ἑαυτὸ, est impersonale, prorsus ut Arabicum لم يمكن *sui copiam non facit, non existit, fieri, contingere nequit*. 14 f. τὰ ὅλα πρὸς τὸ τοῖς αὐτῶν μέρεσι χρῆσθαι. *totum universum habere, quoad partes suas singulas, eam indolem eumque ordinem, ut partibus suis uti queat.* 16 f. κόσμον ἡμέτερον μόνον κόσμον

μον ἀνίῃ. 28 τὴν] codd. T. et V. dant γῆν, quod etiam Xylander vertendo expressit. 40 συνεργάσασθαι. eum, scil. *medium locum, non parum eo contulisse*, non parum in caussa esse, *ut permaneat*. forte quoque loco τοῦτον, quod potest ad μέσον τόπον, ut dixi, referri, leg. est τοῦτο. *ea res*, ille scil. orbis terrarum in medio rerum situs. huic conjecturae favet τούτῳ, quod var. lect. e codd. T. et V. enotatum dant. συνεργάσασθαι videtur quoque Xylander conjecisse, quamvis in notis non monuerit. in versione quidem expressit. 42 ἀτοπωτέραν, et sic quoque cod. T. *caussam, quare medium sit, quod nullum est, fingens multo absurdiorem, quam est caussa, quare mundus perstet, ab ipso tradita*. 45 μέσου. 53 post εἶναι subaudi ὑπολαμβάνειν. 54 f. καὶ μὴ ἕνα τῶν καθ' ἕκαστον [sc. κόσμον θεῶν] *ult.* f. θεὸν, ἰσχὺν [vel κράτος] ἔχοντα καὶ νοῦν.

426. 13 ποιοῦντας] l. ποιάς. *qualitates quasdam*, quodammodo habentes, qualitercunque comparatas. 22 ἐπερχόμενοί τε, καὶ μαλάσσοντες βίαν τῶν πόντων, *marium vim et impetum mitigantes*. 25 ἐπεῖναι τῶν κόσμων ἄλλοτε ἄλλον. *adire et perlustrare tot diversorum mundorum modo hunc, modo alium*. 38 f. ἡ δὲ συγκεκλεισμένων ἐν ὡρισμένῳ — 43 ἐπέσχον *sustinui sermonem, conticui, desii*. quae deinceps sequuntur de causa, quare Plato quinque mundos, neque plures finxerit, quum et exigui momenti et frigidae plena subtilitatis esse mihi videantur, hominique mathematicarum doctrinarum rudi (is ego sum) non possint non obscura esse, satius duxi praeterire. quare protinus ad p. 430. pergo.

430. *antepen.* aut ἀνανααλογωτέραν legend. *minus respondentem rationi*, ab α privativo et ἀνάλογος, aut ἀλογωτέραν eodem sensu.

431. 1 Omissio commatis post τῆς tenebras interpreti objecit. *Si unquam alias, hic certe opus erit, ut Academiae de omnibus dubitantis et utramque in partem disputantis, memores simus, atque securitate nobis interdicamus.* 8 ὡς ὁ αὐτὸς ἀνήρ. 12 ἡ χρώμενοι. redit enim ad αἰτίας et δυνάμεως. et sic quoque cod. Turneb. 18 δαίμονας, εἶπεν, ἢ ψ. eodem cod. consentiente. 21 ψυχὴ ἐνεσκευασμένη σῶμα τῷ παρόντι βίῳ πρόσφορον. *anima induta corpus praesenti vitae conveniens.* 33 distinguo et lego sic: ἀλλὰ νῦν, ὁ Ἀμμώνιος ἔφη. 34 ἔχεις καὶ προθύμως. Etiam ἔχεις est in cod. Basil. et προθύμως cod. Petaviani parum a vero abludit. 36 aut παντὶ τῷ λόγῳ, aut πάσης τῷ λόγῳ. 46 f. ἀλλ' ἔχειν μὲν, ἔχειν δὲ Φ. 52 τὸ κλέπτον videtur hic significare clanculum irrepentem labem et peccata atque vitia nescio et non animadvertenti accrescentia. non tamen fastidirem βλάπτοντος, quod nonnulli dant codd. quae sequuntur ὅτι ἡ ψυχὴ ἔτι [sic leg.] συνδεδεμένη etc. ad σώματος, videntur delenda esse, ut e margine in textum immissa. redolent enim scholium vel argumentum a diligente aliquo lectore margini adscriptum. neque Xylandrum hoc fugit, et inveni quoque in var. lect. notatum. *ult.* non improbo δυσφανής. grandius tamen sonaret et Plutarchum magis deceret, affectatorem poëticorum vocabulorum, δυσφαὴς *aegre lucens.*

432.

432. 21 f. σύμφυτον μὲν, ἀλλ' ἀσθενῆ καὶ ἀμυδρόν. 25 f. ἢ τῦ λογιστικῦ καὶ φροντιστικῦ, διὰ τὸ ἀνίεσθαι καὶ ἀπολύεσθαι τῶν παρόντων ἀλόγων καὶ φανταστικῶν; τῦ μέλλοντος ἐπιστρεφομένυ. *aut ideo, quod pars hominis ratiocinando et meditando facta ad futura scrutanda se convertit, postquam a praesentibus turbidis et imaginationem exercentibus remissa atque absoluta fuit.* 31 δεκτικὸν δὲ φαντασιῶν τοῖς πάθεσι. *quod in affectibus suis* [aut *propter affectus suos*] *recipit phantasias.* 39 δῆλαι. redit enim ad πηγάς. et sic quoque cod. T. et V. 41 ἀφαιρεῖται] verbum incommodum et ab hoc loco alienum. Sententia flagitat παραγένηται. 45 ἀνοίγειν φανταστικὰς τῦ μέλλοντος, εἰκός ἐστιν. vidit quoque Xylander. 53 τε] l. τό. *penult.* αὔη γὰρ ἡ ψυχὴ καθ' Ἡράκλειτον. vocab. αὔη, id est *sicca* exposuerat aliquis lector in suo cod. per ξηρά, id alius in textum immisit, et sic deinceps natum ex αὔη fuit αὐτή, non animadvertentibus, illud glossam, hoc scholium esse. v. hac de Heracliti celebri dictione doctam nescio cujus dissertationem Vol. V. tomo 3. Observat. Miscellan. Amstelodam. p. 42. sq.

433. 1 καὶ μίχος] num καὶ λύχνων, καὶ πρὸς [*et praeterea*] ἀέρος. 3 βαφῇ. 6 πολύπορον et ἔσφιγξε leg. esse non latuit Xylandro, et confirmant quoque codd. T. V. P. 8 Subaudi τῦ πιθανῦ post ἀπέχει. ὐκ ἀπέχει Plutarcho significat ὐκ ἀπέοικε. v. p. 680, 47. 12 ἄγειν] num αὔξειν, *augere*, an contrarium λύειν vel ἀμβλύνειν. 17 τὴν μαρχαμαν videtur delendum, ut scholium

dictionis τὸν σίδηρον ἐκεῖνον. 42 ὄντως, reapſe, vere, 44 ἔτος, ὡς τῆς ψυχῆς. 53 f. ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ πάνυ πολλάκις. penult. πλείονες] l. πλεονάκις. multo frequentius calidos fontes defeciſſe, aut rurſus ebulliiſſe, quam fluvios aut lacus, ſignificat.

434. 1 f. διὰ χρόνων [v. p. 437, 27.] ἐπεφαίνετο ἐν τοῖς αὐτοῖς τόποις, ἢ πλησίον ἐπιῤῥέοντα. καὶ μετάλλων δὲ λέγονται τὸ μὲν αναλάμψεις [vel ἀνακαλύψεις] τὸ δὲ αὖ ἀμαυρώσεις γεγονέναι καὶ κενώσεις, ὡς τῶν π. 5 αὐτόθηκτον eſt ferrum, quod ſolummodo frigidum cuditur absque igni, ſolum, merum per ſe acuitur, quod candefieri non debet, ut emolleſcat. 6 πέτρας. ut etiam Xylander. v. Philoſtrat. p. 418. Caeterum hic eſt anacoluthum. oratio in Genitivo coepta non continuatur, ſed ab hoc ad Nominat. tranſilit auctor. poſſet quoque illa durities ſermonis evitari, ſi poſt πέτρας addatur ἥ, *quae*. quo facto pendebit πέτρας a τῶν vs. 3. 7 συνεκφέρουσα] una cum aliis metallis ſeu foſſilibus proferens. 16 ταὐτὰ δή. 20 ὑποσάλυ. uno vocabulo. *contremiſcente*. 21 diſtinguo et lego ſic: καὶ σύγχωσιν ἐν βάθει, μεθίστασθαι. *obſtructis in profundo per infarctam terram meatibus*. 22 παραμένειν corruptum eſt, ſed non ſuccurrit idonea medicina. ſententia flagitat ἐπιλελοιπέναι aut σιγῆσαι. 23 quando contigerit magnus ille terrae motus, qui Delphos evertit, non memini. 32 τὸ] l. τῷ. 33 ἐστὶ] aut ἔστη, aut potius ἔτι, ſubaudito ἦν. 36 ſi integer locus eſt, ſubaudiendum eſt ὕβριν, qui

prae-

praeclaram illam, quae rerum caussas exponit, insolentiam, hoc est insolentem, protervam et arrogantem ferocemque philosophiam, *talibus affricant*, quales scil. sunt legati et alii magistratus literis aut non imbuti, aut non satis instructi. nam post τοῖς τοιούτοις comma ponendum est et respicitur ad Ciliciae legatum. 32 εἰς πολεμίων] subaudi ἐπικράτειαν. posset quoque εἰς πολεμίαν legi, scil. γῆν. sed eo non est opus. 43 distingue: οἴχεσθαι. Τοῦτο ἡμῖν — 55 ἐκεῖνος. et sic quoque cod. Petav.

435. 3 ἀποδιοπομπουμένῳ. redit enim ad λόγῳ. 8 post ὅσῳ μᾶλλον videtur aliquid deesse et auctor sic propemodum fuisse ratiocinatus: ὅσῳ μᾶλλον κατηναγκασμέναι εἰσὶ καὶ φυσικαῖς αἰτίαις ἐγγίζουσι, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπάγουσι τ. δ. *quanto magis hae caussae e rationibus naturalibus arcessuntur, et necessitatibus naturae illigantur, tanto magis opinionem caussae efficientis a diis avertunt.* 16 ἐπὶ τοῖς χρηστηρίοις] *eo fine, ut oraculis utamur.* 18 f. ἱερείων. *victimarum requisitae qualitates*, aut *habitus certi*, absque quibus illae immolationi non sunt idoneae. forte vitium est in καταστάσεις, et leg. est κατασπείσεις, *consecrationes per infusas in caput molas salsas et vina*, v. p. 437, 15. et 438, 8. 21 f. καταασπενδόντων, scil. τῶν ἱερέων. *quum popae molas salsas et vina in victimae caput effundunt*, eaque caeremonia sacrificium ipsum auspicantur. Nam κατασπένδεσθαι de ipsa victima in passivo dici, est insolens, et mihi quidem ignotum. 25 θεοῖς μὲν ἢ δαίμοσιν. 28 ποιήσει. 41 aut pro *Lampria*

pria nomen *Philippi* eſt ſubjiciendum, aut deinceps leg. vs. 42 πάνυ μὲν οὖν, καὶ Φίλιππος, [ſcil. περιμένοι] ἔφην. nam Lamprias in hoc libello loquitur, et ille ſemper ſignificatur ubi ἔφην occurrit. Abſurdum autem eſt et incivile, interrogato alio, alium reſpondere, et ſuperiori reſpondendi jus praeripere. 50 ἐμέμψατο τὸν παλαιόν.

436. 6 f. ἕδρα καὶ βάσις. et ſic quoque T. et V. 8 diſtinguo et lego καὶ μάλαξιν διὰ πυρὸς, καὶ δι' ὕδατος βαφήν. 16 praefero φαρμάκων, quod in codd. nonnullis eſt. 51 ἡ γεννήσασα] pendet hic Nominat. et indicat quaedam deeſſe. *ult.* ἀνιέντας. *remittentes*, ut cod. Petavianus quoque exhibet. opponitur enim ſequenti ἐντείνοντας.

437. 1 καὶ τὸ μὲν ἄγαν. 7 φασὶ] f. εἰώθασι. 8 τρόμον ἀποθεωρεῖν — et ſic quoque T. et V. patet e praemiſſis p. 435, 20. et ſequentibus. poſt ἀποθεωρεῖν videtur aliquid excidiſſe et locus ſic eſſe reformandus: ἀποθεωρεῖν, τοῦτο ποιοῦσιν, σημεῖον οὐχ ἑτέρου τινὸς τοῦθ' ἡμῖν, ἢ τοῦ θεμιστεύειν τὸ ἱερεῖον, λαμβάνοντες. 10 μέτρα ſuſpectum. ſententia flagitat ἐλαττώματα μὲν οὖν τὰ περὶ τὸ σῶμα. Si μήνυτρα cod. Turneb. optes, leg. erit μήνυτρα μὲν οὖν τῶν περὶ τὸ σῶμα. *indicia corporearum affectionum obſervare, non eſt admodum difficile.* 14 διελέγχειν] ſubaudi φασὶ, eſt enim obliqua oratio. mallem tamen illud verbum adeſſe. 19 ᾧ] l. ὅ. *reddit illud; quod reddere vel praeſtare apta nata eſt.* 28 poſt μύρων deeſt ἀποδοίη,

vel

vel simile quid. *oecus ille — per temporum intervalla suavi odore impletur, adyto praesentes afflante ejusmodi effluviis, velut e scaturigine ejectis, qualia suavissima et pretiosissima unguenta spirare solent.*

438. 4 ὅταν δὲ μὴ οὕτως, ἢ μὴ γίνεσθαι, ἢ γίνεσθαι παράφορον καὶ ἀπέραντον, καὶ σπαρακτικὸν, aut ταρακτικὸν. *at si eo modo comparata vis imaginatrix vatum non fuerit, necesse est, aut nullum contingere numinis afflatum, aut contingere furiosum et inefficacem et convulsivum,* seu corpora animosque hominum lacerantem et conturbantem. 10 ὑπότρομον. vulgatum peperit error interpretationis circa vocab. κατακλυσθέν. quod si bene habet, significabit ἱερεῖον κατακλυσθὲν victimam tanto tremore tantaque artuum omnium palpitatione correptam, ut velut aestuare et fluctus alternantes imitari videatur. ἔνδον ἦν bene habet *intus erat.* in penetralibus templi, puta. 13 εὐθὺς δὲ περὶ τὰς πρώτας — et sic quoque codd. T. et V. 14 φωνῆς, οὐ θεὸν φέρουσα, δίκην νεὼς ἐπειγομένης, ἀλάλου δὲ καὶ κακοῦ πν. οὐ. πλ. aut ἀλλ' ἀλάλου καὶ κ. πν. *statim apparebat e vocis asperitate, quae ut navis plenis velis provecta ruebat, eam deum non concepisse, sed plenam esse coeco et maligno spiritu.* 23 φυλάττουσι τῆς — 25 ὑπομενεῖ. 31 ὑφ' οὗ πάντα. tres has emendationes confirmant codd. T. et V. 34 ὀξείας.

VIRTV

VIRTVTEM DOCERI POSSE.

Magna fuit olim quaestio inter philosophos *sitne virtus docilis*. Crito scripsit dialogum ὅτι οὐκ ἐκ τοῦ μαθεῖν οἱ ἀγαθοὶ teste Diogene Laërtio p. 151. Stoici contra consensu affirmabant, quia boni ex malis quotidie fiant. v. Lips. a Senec. de otio sapientis c. 31. et manuduct. ad philosoph. Stoic. 2, 10. Etiam Simo coriarius, teste eodem Diogene *ibid.* dialogum scripsit περὶ ἀρετῆς ὅτι οὐ διδακτόν.

439. 3 εἶτ᾽ οὐ θαυμάζομεν. *et tamen non miramur.* 6 μυρία ἐστιν. absque δέ. quod tamen, ut verum fatear, saepe observavi in metu concursus duorum vocalium futuri indeque orituri hiatus et injucundi soni, interseri lubricandae et suavitate ornandae orationis ergo. 25 ἀναγνωστέον ἢ Τέλχινας. et ita quoque Xylander sensit. 32 δάκτυλον] recte dat Basil. et cod. T. κόνδυλον. 33 forte post μανθάνοντος aut διδάξαντος deest ὀρθῶς ἐσθίειν. 37 f. ἐναλλάξ. Sic sane apud Aristophan. *Nub.* vs. 979. editum est, et praestat cod. T. conjeceratque Salmasius. 44 πρῶτοι γὰρ οὗτοι λαμβ. 46 ῥυθμίζουσι τὴν ψυχὴν εἰς ἴχνος. *ult.* aut τὸν τάριχον, aut τὸ τάριχος.

440. 1 ἀναβαλεῖν. SALMASIVS. 4 καθηκόντων, et sic quoque cod. T. 6 δεῖν. 10 παραδῶσι corruptum esse notavit Guil. Canterus Novar. Lect. IV, 25. et παραμένωσιν, aut γάλα δονῶσιν conjecit auctore Herodoto 4, 2. unde locus hic petitus est. Xylander maluit παραστῶσι. v.

etiam

etiam H. Stephani annot. ad h. l. p. 191. Salmasius ὅπως γάλα δῶσιν. Mihi παραμένωσι prae aliis conjecturis placet. quamvis enim Herodotus aliam ediderit caussam, quare Scythae servis suis oculos effoderint, potest tamen Plutarchus aliam, eamque probabiliorem posuisse.

DE VIRTVTE MORALI.

8 f. ἀλλοτρίε τε [absque accentu] κοσμεντος. 22 τὸ δὲ πρός τι καὶ πῶς, [subaudi σκοπεμένω vel θεωρεμένω] διαφόρες. *penult.* μελανοθέαν.

441. 4 ἄλλοτε δὲ ἄλλα. 5 διαφόρες διαφόρως, μιᾷ φ. χ. 13 ἐγείρας, ut etiam est in cod. Petav. 14 post δίκαιον deest ὀνομάζομεν. 35 aut pro ἅπαντας l. ἀγνοεντας, aut pro τὰς leg. αὐτὰς. 37 post ψυχῆς deest μόνον. 24 aut leg. est τεκμαιρομένοις, aut ante hoc vocab., servata vulgata, inferendum νομίζειν. *penult.* post γένεσιν aut in hac regione videtur παρέχει, aut παρέχεται deesse, quod etiam Xylander vidit.

442. 4 f. ἄτακτον καὶ ἐπιστασίας ἑτέρε δεόμενον. 6 τέτω] scil. τῷ σώματι, quod latet in superiore σωματικὸν, nisi malis cum Camerario supplementum interpretationis Brixianae adoptare, quae l. hunc sic reddidit: *aliud semper cum corpore versari, illudque colere suapte natura desiderat.* tanquam si legisset τὸ μὲν ἀεὶ σωματικὸν, καὶ τῷ σώματι ὑπηρετεῖν πεφυκὸς, ἐπιθυμητικὸν κέκληται. 7 τὸ θυμοειδὲς. 10

ἕτερα

ἕτερα suspectum. 20 καταπέφυκε pariter. sententia flagitat καταπέτριπται, aut καταδέδυκε. 32 τέταται intenduntur. 47 ἅμα γὰρ ἐπτ. 52 ἐπιτίθεται. *conscientiae morsus et compunctiones non solummodo indicium aggrediuntur*. redit nempe ἐπιτίθεται ad τὸ λυπεῖν. *ult.* ἐπαγωγὰ et νεαρὰ suspecta mihi sunt vocabula. non enim sententiae congruunt, cui μειρακιώδη aut παιδαριώδη, aut νεανικὰ melius conveniret, et pro ἐπαγωγὰ, αἰπωδά.

443. 4 pro συνῆλθε mallem συνήδεται. 4 πρὸς τὰς κρίσεις. 6 de Amoebeo citharoedo Atheniense v. Athen. pag. 623. et interppr. ad Æliani V. H. 3, 30. 14 δὲ] l. τε. 34 οἷον ὀργὴ, αἰδὼς, θάρσος, deleto superfluo θράσος. 39 ἐστὶ τοίνυν rectius dat Stobaeus, qui l. h. habet c. 3. p. m. 39. 40 ὅπως ter hic legitur, quibus in omnibus locis Stobaeus ἁπλῶς dedit, me probante. 47 Stobaeus hic loci a vulgato cod. nil differt. videtur tamen auctor ita dedisse: διαφέρει δὲ σοφίας φρόνησις τί? *quid autem differt* σοφία *et* φρόνησις? respondetur ἐκ τῆς τοῦ θεωρητικοῦ — σχέσεως τινὸς πρὸς τὰ παρόντα ἁρμοζούσης γενομένης ὑφίσταται κατὰ λ. — *scilicet si vis animi res intueri apta in eam vim, quae agendis rebus et suscipiendis commotionibus destinata est, animadvertit, et aliquem habitum induit rei praesenti convenientem, ex eo nascitur, ut par est, prudentia. penult.* καὶ] l. κατά.

444. 1. aut δυαῖν ὀρθαῖς aut δυοῖν ὀρθαῖν. 10 συμπαθόντος. 22 προσενδίδωσιν. ut etiam codd.

T. et

T. et V. 33 δεομένη, νὴ Δία, τῆς παθητικῆς. 48 τῇ περὶ φθόγγους ἁρμονίᾳ ὁμοίως. 51 αὕτη τε, et haec.

445. 8 f. ἀπαθείας, ἢ καὶ ἀναισθησίας. 18 placuit hic loci Camerario Brixiana interpolatio, quae mihi quidem vehementer displicet atque improbatur. 24 ἅμα] f. θαμὰ, *jugiter.* 28 ὃ γέγονε] subaudi τὸ ἐπιθυμεῖν e sequentibus. 30 τὸ ὑπερβάλλον non est hic loci Nominat. sed Accusativ. *parti animae concupiscenti ademta non est vis nimia sui affectus.* 38 ὑφ' οὗ μὲν ἐξάγεται πρὸς τὸ ἐπιθυμεῖν τὰ αἰσχρά.

446. 5 αἴ, αἴ, τόδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν. *Malum hoc jam divinum est hominibus malum*, id est, non amplius humanum est malum, sed divinum, quod vinci et devitari nequit. 6 ἕλκει με γὰρ δὴ θυμὸς, οὐδ' ἔτ' ἀντέχω. 11 ναῦς ὥς τις et ἀνήρτηται. 12 οὐ κρατεῖ τὰ π. *nostri non retinent rudentes.* horum nonnulla var. quoque lectiones firmant. 17 aut ὑποῤῥεῖ, aut ὑποσύρεται. quamvis, ut verum fatear, ὑποσύρεσθαι in usu non sit, sed ὑποφέρεσθαι, pro *invitum et nolentem ad quasdam res vel instituta abripi.* 18 ἐσίλλαινε, gemino λ, ut etiam Salmasius et cod. Petavianus. 23 ὅτε γὰρ ὁ σοφὸς ἐγκρατής. 27 aut τοιαύτας leg. aut ταύτας ἔχει τὰς διαφοράς. 31 ἄσφυκτον, ut etiam Salmasius. *ea ratio, quae non tumultuatur, neque per contentionem palpitat repugnans.* confirmant hoc, et superius ἐγκρατής, variantes lect. v. p. 500, 16. 35 κοίμισε, per

T jota.

jota. 45 κυνὲς ἢ γαλεοὶ. 48 διαφορᾶς πρὸς τὰς ἐπιθ. ult. τάχει τῆς μεταβολῆς.

447. 1 ἐ συνορῶντας, in Accusat. 10 ἐνάργειαν, evidentiam, claram et perspicuam rerum experientiam et perceptionem. ambas has emendationes occupavit jam Xylander, postremam quoque dant cod. T. et P. 30 f. περὶ τοῦ συμφέροντος, καὶ ἅμα ἓν ἐστιν. 40 f. ἀντιβαίνοντος, ὃ οἴεσθαι δεῖ λόγων εἶναι.

448. 3 Grammatici praecipiunt ἀφεῖκαν. nulla idonea caussa. 21 recte Basil. dat μονὴ, accentu in ultima defixo, mansio. dictio est Platonica. v. p. 484, 25. 28 potest vulgata defendi. mallem tamen εὐθὺς εἰς δυὸ. 31 ἀκολουθία est modus se convenienter decretis suis gerendi et ductui judicii sui obsequendi. 32 ἐπεὶ] facile esset ἐκεῖ reponere, sed non satisfacit. 37 ὥσπερ ἓν ἐκεῖ. 39 συνεπιδιδόντος, scil. ἑαυτὸν, ob praecedens ἐπιῤῥέοντος. consentit cod. Petav. porro pro ἐπεὶ videtur leg. esse ἔτι.

449. 2 ἐνάργειαν. 4 εἶτα resolvendum in duo vocabula: εἰ τὰ, ut fecit interpres, consentientibus codd. Pet. T. et V. 8 συνεάρσεις] vocab. hoc Xylandro crucem fixit, neque miror; mihi pariter creavit negotium. in cod. Petav. est συνεοίσεις, unde efficio συνερείσεις, id est συμπιέσεις, angustias, quando animus in semet velut subsidit et comprimitur atque coarctatur. 12 βουλήσεις potest ad praecedens προθυμίας referri, et pro ejus synonymo haberi. Fuit, quum μελλήσεις conjeci et cum εὐλαβείας pro aequipollente habui. 19 f. pro εὐθὺς leg. est φυγεῖν.

γεῖν. *postquam fugere amicam et adulatorem decrevere*, non tantum non fugiunt, sed *etiam amant*. 25 ὥσπερ τὸ κινοῦν καὶ τὸ κινούμενον. et sic quoque interpres et cod. Petav. 34 f. ἐν δὲ τοῖς πάθεσι. 36 καὶ πᾶς ὁ λυπούμενος. 47 de Anaxarchi supplicio nota res. v. Menage ad Diog. Laërt. 9, 59. de Magae reguli Cyrenaeorum adversus Philemonem lenitate v. nostri p. 458. *init*.

450. 1 λήξεις] cogitavi aliquando δήξεις, item πλήξεις, sed videtur aliquid deesse. 2 τῷ ἀλόγῳ. v. vs. 17. 11 τὰς et ἀρχὰς. sed post ἀρχὰς deest aliquid, e. c. μέγα ὄφελος ἡγοῦνται. 11 ἀνωμαλίας. Celebres fuere quondam Chrysippi sex libri περὶ τῆς κατὰ τὰς λέξεις ἀνωμαλίας, in quibus, auctore Varrone, *propositum habuit ostendere similes res dissimilibus verbis et similibus dissimiles esse notatas vocabulis*. v. Menage ad Diog. Laërt. 7, 192. qui non debuerat p. 346. vulgatae hic loci pravae lectioni patrocinari, et scriptum περὶ ἀνομολογίας, quod nullum fuit, a libris περὶ ἀνωμαλίας, qui fuerunt, distinguere. 30 τὸν χρόνον, ὃν οὐ ταῦτ' ἀλλ' ἐκεῖν' ᾑρούμεθα. Salmasius emendat τὸν χρόνον ὅτ' οὐ. 47 ὃ] l. ᾧ. *cui etiam. corpori* puta. et sic quoque cod. Petav. *penult*. ἀρχὴ] f. ἀκμή. sed nolo vulgatae, quae defendi potest, controversiam facere.

451. 13 εἰ τοῦ παθητικοῦ μὴ συνεφάπτοιτο. *si partem mentis commoveri facilem simul non attingat*. 25 v. Apollodor. biblioth. p. 162. *edit. Galei*. 36 βουλεύοντι, *apro necem meditanti*,

ictum inferre studenti et rationem inferendi ictus excogitanti. et sic quoque cod. Petav. 45 ἀπορρήξειεν. 53 aut συμμετρίᾳ, aut ποσότησι.

452. 2 περίλυπον idem est atque περιαλγῶν. quare malim aut καὶ περίλυπον deesse, aut ejus loco legi καὶ περίφοβον vel περιδεὲς, cum φοβέμενον sequens non habeat, quod sibi respondeat. περίφοβον habent quoque codd. V. et T. 10 mallem ἀλλ' ἐκ ὠμὸς.

DE IRACVNDIA EX ANIMO EVELLENDA.

Libellus hic ad Fundanum scriptus est, qui mihi videtur ille Minutius Fundanus esse, ad quem tres epistolae in Plinianis exstant. I. 9. IV, 15. et VI, 6. Fuit Procos. Asiae sub Hadriano. v. Tillemont Hist. des Empereurs T. II. p. 176. et Fabric. B. G. T. III. p. 355. not. Conferri meretur ad hoc opusculum caput postremum L. II. N. A. Gellii.

453. 8 ἐνιαυτῷ δευτέρῳ] anno ante, quam libellum hunc Plutarchus ederet. Scriptus igitur ille fuit sub Domitiano ad Fundanum adhuc juvenem, qui póstea sub Trajano functus fuit honoribus. Nam L. Junius Arulenus Rusticus, quem Domitianus peremit, Plutarchum Romae docentem audivit. conf. pag. 927, 22. 20 de Erote v. p. 464. *circa fin.* 28 Syllae nomen induit ipse Plutarchus. 29 παρορᾷς] *aliter, quam oportebat, spectas*, prave intueris, ut aliud tibi appareat, quam est. egi hoc de usu praepositionis

παρὰ

παρὰ in compositis ad M. Antoninum Imp. philosophum. *ibid.* ἐρῶντι. *amanti.* 43 πείση. et sic quoque Xylander et P. Leopardus Emend. I, 19. ubi egregie de voc. homerico πείση *tranquillitas animi, stabilitasque in gradu suo,* egit. *ibid.* post μισοπονηρίας deesse videtur ἐκφερόμενον vel προσφερόμενον vel simile quid.

r. 454. 15 ἐξ ἑαυτῦ. 21 f. ἀσθενὴς θαμὰ χαρασσόμενος. 45 ἡβάσασα] nescio quid in animo Xylander habuerit vertens *se subjiciens.* verte *vigens, invalescens.* Salmasius emendabat ἡβήσασα. sed vulgata non est deterior. 49 v. P. Leopardi Em. 17, 20. 52 de Hieronymo peripatetico, quem noster hic designat, v. Fabric. B. Gr. T. II. p. 303. citat ejusdem dictionem aliquam noster p. 48, 14. 53 γινομένης. *nascentis adhuc.*

455. 1 τῦ λόγυ] necesse est aliquid hic excidisse. Significat enim nuncium de nece Patrocli. Cogitabam aliquando τῦ Ἀντιλόχυ προσπεσόντος. nam Antilochus, Nestoris filius, nuncium hunc Achilli perferebat, ut patet ex Iliad. Σ initio, cujus vs. 22. hic loci repetitus a nostro fuit. *Antilocho subito superveniente et nulla cum arte, sed claris verbis edito tristi nuncio aggrediente pectus non praeparatum.* probabilius tamen mihi nunc videtur, Plutarchum sic ferme scripsisse: τῦ λόγυ προσπεσόντος περὶ τῆς Πατρόκλυ σφαγῆς vel ἀναιρέσεως. 6 aut delendum αὐτῶν, aut in ἀπάντων est mutandum, aut denique αὐτῶν in vs. proximum deducendum et post ἄυξησιν est collocandum. quo facto, significabit Agamemnonem et Achillem, de quibus

modo sermo fuerat factus. 21 „Versus Callimachi. pro τὴν Φίλην legitur τὴν Ἰαρὴν in v. c. forte scrib. τὴν Φλιήν. „ SALMASIVS. 27 ἐπιπέσωμεν. Επιπίπτομεν [in Indicativo] δὲ τοῖς φίλοις μάλιςα, ne cadamus, aut potius, ne ruamus super aliquos. solet autem plerumque fieri, ut ruamus super amicos praecipue. hoc est, plerumque offendimus nostra iracundia amicos. non toties in inimicos ira nostra desaevit, quoties in amicos. Ita correxit quoque *Salmasius*. 43 τῆς ἰατρείας. 45 f. καὶ πρῶτον μὲν μεμνημένος, ὧν φησιν Ἱπποκράτης.

456. 1 καὶ delendum est, aut deficit aliquid. 2 τονάριον vocat Quintilianus. SALMASIVS. 3 aut σχολῇ, aut κατὰ σχολὴν leg. *gradatim.* Guil. Canter. Nov. Lect. 3, 25. σχέδην commendat. *sensim, et per gradus*, ita ut frenis quasi contineatur sonus, non autem impos sui ruat. 12 f. οἱ ποιηταὶ παίζοντες. 35 τίθεσθαι si bene habet, significat *supponere pro vero et certo axiomate*. 45 recte locum hunc Xylander e cod. msto emendavit ἡσυχίας, ὡς ἡ Σαπφὼ παραινεῖ, σκιδναμένης ἐν στήθεσιν ὀργῆς.

457. 1 οὐ γὰρ μόνον. 7 σφόδρα hic delend. et in vs. superiorem reducendum est, atque post ὅταν collocandum. mallem quoque ἐν additum habere ante τοῖς λελυπηκόσι. ut tota sit ad hunc modum conformata sententia: ὅταν σφόδρα δακνῇ καὶ περιώδυνα γένηται, τὴν φλεγμονὴν ἀπερειδομένων ἐν τοῖς λελυπηκόσι. 16 f. χαλεπώτατοι δὲ αἰνεῖν φιλοτιμίαν. 25 forte sic integrandus est iambus: ἄνδρ' ἠδίκησας. ἄνδρ' ἀνεκ-

ἀντεπτέον πάλιν. 29 f. ἡ γὰρ ἀνδρία. 34 θέλῃς potest defendi; praeferrem tamen θέλῃ scilicet ἵνα. 38 οἱ νῦν οὐκ ἔχοντες. 39 ὅτι] l. ὅτε. 43 significat Philippum juniorem Demetrii filium, patrem Persei. 51 αὐτοῦ] confundit Plutarchus duos Philippos. nam quod antea narraverat, id ad Philippum juniorem pertinet, ut modo dictum est; quod autem jam narrare incipit, id ad Philippum seniorem, Amyntae filium, Alexandri patrem, pertinet. conf. p. 179, 8. 52 τινῶν λεγόντων] subaudi πρὸς αὐτὸν. *coram ipso*, Philippo puta. *ult.* Porsennae et Mucii Scaevolae historia nota est, et nostro quoque narrata p. 305. *fine.*

458. 1 v. p. 449. *fine.* 12 ὄντα] subaudi τὸν βασιλέα. Accusativi hi sunt consequentiae loco Genitivi. *regem enim excelsioris esse fortunae, quam ut ejusmodi dicterium toleret. ibid.* mallem εἰ μὴ βασιλικὸν τὸ φέρειν. *si regem non decet scommata in se jacta ferre, non magis eum decet in alios jactare.* 18. loco vocabul. Ἀθηναῖοι suspicor leg. esse Ἄρη. nam *μαιμάκτης* aut non est Jovis cognomen, aut alienum ab hoc loco et menti Plutarchi adversum. significat enim *furiosum, rabidum.* atqui deberet, si Jovis esset, *benignum, clementem, indulgentem* significare. 21 multum non refert, duobus vocabulis ἂν οἰκίσαι, an uno ἀνοικίσαι legas. videtur tamen ex ἀναστῆσαι vs. 24 colligi posse, οὐκ ἂν ἀνοικίσαι legi oportere. 26 Camillum et Metellum exsilio damnatos in patria noluisse acceptam injuriam ulcisci notum est. Camillus Romam Gallis liberavit,

 et

et e cineribus resuscitavit, ut e Livio constat. de Metelli Numidici moderatione vid. Valer. Max. IV, 1. de Aristidae ostracismo narrat Cornel. Nepos; de morte Socratis Xenopho et Plato. 33 ἐφ' ὃ σπεύδει. 37 pro ἐκόμπασε existimo Sophoclem κομπάσματα dedisse. Plutarchus primum versum integrum recitare opus non duxit, sed secundus bene habet ἐῤῥηξάτην εἰς κύκλα χαλκέων ὅπλων. *magnificis suarum virtutum depraedicationibus, sed a quibus convitia aberant, scutorum suorum aeneorum orbes feribant*, hoc est, res a se praeclare gestas celebrabant in armis. Aliter sensit Salmasius, qui praecipit ita scribi: ἀλοιδόρητ' ἐῤῥηξάτην εἰς κύκλα χαλκοῦν ἄπλον. quod non intelligo. Sophoclem scripsisse duas fabulas, unam de Neoptolemo, alteram de Eurypylo appellatam, potest e fine c. 24. Poëticae Aristotelis colligi. At ex utra harum fabularum petitus sit hic locus, non constat. 47 Cyrum a Tomyride peremtum Herodotus narrat, Pelopidam ab Alexandro Pheraeo noster. 53 haec non Antigono, sed Agathocli tribuit p. 176. *c. fin. ult.* sitne hoc e mythologia petitum, an ex historia civili temporum Aristoteli aequalium, ambigo mecum definire. Fuit profecto Aristoteli aequalis rex Ponti Satyrus, de quo v. Diodor. Sic. 14, 93. ubi vid. Wesseling, et alius, de quo idem 20, 22. Ipse Aristoteles Satyrum Philopatora memorat Ethic. 7, 6.

459. 1 praefero lectionem codd. ἔχοντας. Non enim judex sententiam dicturus, sed partes litem agitantes dicuntur δίκην ἔχειν. v. p. 504, 22.

532,

532. 10. et 40. 868, 3. subauditur δικάσασθαι, non δικάσαι. 3 πλημμελήσαντας δέλες. ob sequens ἀποδιδράσκεσι. 4 ante λόγες videtur aliquod epitheton deesse, e. c. φοβερὲς vel δεινὲς vel τραχεῖς. 16 aut delend. καὶ, aut addendum λοιδορίαι, vel πληγαὶ, vel simile aliquod vocab., aut deest vocabulo ὀργαὶ epitheton aptum, e. c. σφοδραί. deinde aut ποιῦσι leg. aut ὑποφέρεσιν. 20 πολλῆ: 30 aut μαστίγων leg. aut στιγμάτων, aut denique μετὰ πληγῶν καὶ μαστίγων καὶ στιγμάτων. 38 aut ἐστὶ, aut ἵσαται. 46 distingue τὸ δ' αἴσχιστον ἐ προσεστι, φαίνεσθαι — et sic quoque distinxerat *Salmasius*. 49 πιστεύειν] subaudi e superioribus *Alexandri mortem*, aut *Alexandrum vivis excessisse*. 51 δι' ὀργῆς, i. e. ἐν ὀργῇ. 52 ἔτος. *si hodie hic homo nequiter se gessit*.

460. 4 δι' ὁμίχλης, ut recte Basil. et *Salmasius*. 13 ὁρμῦσιν *in portu haerent*. 23 χαίρειν κολάζοντας, κολάσαντας δὲ μετανοεῖν. 25 κολάζεσθαι] s. κομίζεσθαι. 36 ἄγνοιαν. 45 integra dictio haec foret τὸ τῦ Διογένες [scil. ῥῆμα] πρὸς τὲς λέγοντας, ἐτοὶ σε καταγελῶσιν, ὦ Διόγενες, εἰπόντος, ἐγὼ δὲ ἐ καταγελῶμαι.

461. 14 σκεύεσιν] subaudi προστεθειμένε. 15 aut leg. ὥσπερ θάλασσα δ. β. κεκινημένη, aut, hic servata vulgata, leg. vs. 14 κοιμηθεὶς, ἐὰν μὴ ἐπὶ στρώμνης οἰδέσης, ὥσπερ θαλάσσης — 17 δρόμε an τρόμε legatur, non multum refert. vehementer irati contremiscunt, et toto corpore quatiuntur. 19 non exputo quid sibi voluerit

Salmasius ἢ delens, quod abesse neque debet, neque potest. 24 ὀργιζομένους. ob sequentia. 26 καὶ τοῖς φίλοις. 44 recte dat edit. Basil. ἱστορῶσιν, ἢ ῥυτόν. est autem ῥυτὸν poculi genus. Idem quoque Salmasius observarat. De ῥυτῷ vid. Interpret. ad Martial. 2, 34. et Taylor. ad Demosthenis Midiacam. Certum est in hoc loco tractando parum prospere rem egisse Palmerium Exercit. p. 222.

462. 26 significat Eucliden, Megarensem philosophum, auditorem Socratis; auctorem sectae Megarensis aut eristicae. v. p. 489, 30. 48 mallem ἐφίεμεν, quamvis vulgatam plane damnare non audeam. 49 ἀλλ' est delendum, natum ex ultima syllaba vocabuli praecedentis. 50 τῆς ψυχῆς

463. 2 f. καὶ μίσους μὲν ἔχει τὴν ἐπιχαιρεκακίαν, φθόνου δὲ καὶ χεῖρον — ς αὐτῷ. 7 πηλόν, ὥς τις εἶπεν, οἴνου. de dictione *lutum vini*, vel *lutum vino subactum* v. Dorville ad Chariton. p. 35. 9 ἐκκαλύμματα] rara dictio, pro σύμβολα, vel γνωρίσματα. signa, unde latens et tecta veritas aperitur, retegitur, et in lucem producitur. Ductum vocabulum de crepundiis expositorum infantium. 12 ὀργίλου ἀνδρὸς] hoc supposuit Plutarchus sententiae suae dictum vetusti tragici accommodans, pro nomine proprio viri, quod iambum finiebat. 23 ὅπου] l. ὅσω. 27 de Helicone Cyziceno, Platonis discipulo, v. Fabric. B. Gr. T. II. p. 87. et infra p. 579, 28. 50 κλύζοντες.

464. 8 aut delendum est ἀρχὴν, aut saltim a sequente vocabulo, interjecto commate separandum. 20 γε] l. τε. 21 f. παραβάλλων. 22 f. ἱερὰν ἦσαν, ἐπειρώμην ἡμέρας —. 24 θύων.

DE ANIMI SERENITATE VEL HILARITATE.

4. Timaei Locri libellum de natura rerum, aut Timaeum Platonicum significat.

465. 3 Sitne Merops poëtae tragici nomen, an fabulae, mihi non constat. 4 ὁ ὄχλος σε ἐξέπληξε. 6 „καλτίκιος] f. πατρίκιος. infra πατρικίους φορεῖν. imo κάλτιος leg. nam κάλτιος et *calceus* de calceis Romanorum senatorum proprie dicebatur, vel leg. κάλτιος πατρίκιος. „ SALMASIVS. 15 locus Xenophontis est Cyropaed. l. 1. p. 52. 29 ἀτρέμα: v. p. 501, 24. sumtum ex Euripidae Oresta. 36 Hesiodi locus est *Operum* vs. 519.

466. 6 παράλειψις, *omissio*, recte dat Basil. et Salmasius, et id quoque Xylander vertendo expressit. 11 τὸ delend. 14 f. προσδιελθὼν, *praeterea enarrans*. 22 ἐξαιρεῖσθαι. 29 v. Reinef. V. L. p. 420. 31 λυπρὸς metrum postulat.

467. 18 de Theodoro atheo, conditore sectae de se dictae, v. Diog. Laërt. 2, 97. sq. 22 post μέλλει videtur φυτῶν deesse. 31 καὶ ταύτης, *hanc ipsum quoque*. 34 τελῶν] sententia flagitat ἐπαγγέλλων. *ambiens aliquem magistratum*, vel παραγγέλλων. nam ἀρχὴν ἐπαγγέλλειν et παραγγέλλειν est *candidatum magistratus se gerere*, v. indic. Dionis Cassii v. ἐπαγγέλλομαι, et infra nostri p. 535, 17. 43 Διονυσίου. 50 καὶ τραφερὰς. SALMAS. *ult.* de Stilpone philosopho v. Diog. Laërt. 2, 114.

468. 29 f. τὸ προσῆκον αὐτοῖς, οὕτω καὶ

ἐκείνως οἰόμενος περαίνειν — post ἐπιλήσῃ videtur aliquid deesse. forte ob λήσῃ exciderunt quaedam, e. c. εἰ δὲ μὴ, σαυτὸν λήσεις πολλὰ λυπηρά. 35 ἐδὲ τῶς αὐτῶν. 38 distinguo ante, non post ἤδη.

469. 36 f. καὶ εἰ Φησαίτις ἂν, τί ἦν ἔχομεν? ἐροῦμεν, τί δ' ἦν ἔχομεν? et si dicat aliquis [vel nos interroget]: quid ergo bonarum rerum habemus? ei respondebimus alia contraria interrogatione: quid ergo est bonarum rerum, quod nobis desit? 38 de Antipatro Tarsense, philosopho Stoico, v. Menage ad Diog. Laërt. 7, 54. 49 num τηλικαύτῃ: in urbe tanta, Roma puta. sed edit vulgata quoque sensum haud incommodum.

470. 12 Alius dixisset ἀντιπαρεξάγειν. sed ille mos est Plutarchi post καθάπερ Indicativum usurpandi, non Infinitivum. 25 aut δόξης et δυνάμεως leg. aut servata ibi vulgata, leg. εἰ τινος ἦν μερίδος. 26 „πατρικίως] senatoria vertit Budaeus. de calceis mallem accipere.„ SALMAS. 27 Φορῇ et ἐὰν δὲ καὶ στρατηγῇ. 29 τοῦτο δὲ τί ἐστιν ἄλλο, ἢ συλλ. 37 ἐν delet Salmasius. 45 v. Herodot. 7, 56. penult. ἐξωμίδα. ut recte dat Basil. et Xylander expressit, et Salmasius correxit. Exomis erat vestis genus, quo servi, liberti et faex plebis utebantur apud cubiti flexum desinens, ut liberius manus agitari possent.

471. 14 distinguo ᾧ δὲ τοὐμὸν, ἄριστα πράττει: qui autem mea laborat infelicitate, ille optima gaudet fortuna. deinde recitat auctor dictum alicujus poëtae, forte Menandri. 15 f. ἀνοίξῃς. nisi vulgatam accipias pro secunda singulari subjunctivi

junctivi Aor. 1. M. *si jubeas tibi portam aperiri.* 35 γρίφοις] v. Yvon. Villiomar. ad Rob. Titii L. C. I, 24. 37 ἐπιχειρεῦσα. 45 ᾔδε, *canebat.* Salmasius dederat μὴ βέλτιον ᾔδει, μηδὲ περιρὴν. *ult.* τὸν Πέρσην videtur delend. et ab aliena manu assutum esse, hominis, qui e sono vocab. *Megabyzus* colligebat id persicum esse, nesciens, ita fuisse appellatos Dianae Ephesiae sacerdotes. v. ad. p. 58, 32.

472. 12 ἀπορέλλει. 18 locum hunc ex Androcyda, aut Platone sumtum esse docet Theodorus Canterus Var. Lect. I, 16. 26 βυλευόντι, ut jam supra p. 451, 36. correximus. 33 τῷ] in Ald. et Basil. cod. est τῶν. unde efficio ἢ ἰὼν ἐπὶ κῶμον *aut vadens ad commissationem.* 43 Physicus dictus fuit hic Strabo ob studium ab eo in rerum naturalium caussis, et rationibus indagandis positum. v. Diog. Laërt. 5, 58. et Fabric. B. Gr. T. II. p. 311. *ult.* καὶ εὐτελῶς.

473. 3 μηλοβότα τ' ἀρότα τ' ἀρ. 26 vid. Pauli Leopardi Emend. 9, 11. 41 ὡς πρὸς αὐτὲς. *tanquam ad se non pertinerent,* v. vs. 24. et p. 475, 15. 50 θέλεσι. *ult.* λύρας.

474. 18 in ed. Basil. est ἁρμονίηθε μερῶπις, culpa typothetarum. nam corrector id, quod verum et rectum erat, voluerat: ἁρμονίη θεμερῶπις, *harmonia amabilis, aut venerabilis.* Hesych. θεμερῶπις ἐρασμία ἀγχόνη. f. ἁρμονίη. ut ad hunc Empedoclis locum respexerit: vid. Bentleji Epist. critic. ad Millium p. 76. et Squire ad Plutarch. lib. de Iside p. 122. 19 Δηναίη. *tarditas, segnities, cessatio.* finxit hic Empedocles vocabula numinum, quibus rerum vires descripsit, oppo-

oppositas sibi invicem. *Celeritati* ergo, quam Θοῶσσαν sermone suo appellavit, opposuit Δηναίην, quasi dicas *Cessatricem*. 32 f. ὑπολείπῃ in 2 pers. medii, *si retromaneas*, neque ad me pervenias, aut ἐπιλείπῃς, *si desinas* velut aqua mihi fluere, aut ad me defluere. 44 πολλὰ ἤλπιζον] omisit Plutarchus alterum membrum hujus velut proverbii, ὀλίγα δ' ἔλαβον, *multa sperabam, pauca accepi*, aut leg. ἄλλα ἤλπιζον, ut etiam Salmasius scripserat. *ibid.* οἷον] f. οἷα, *quales et quantas cordis palpitationes adimunt.*

475. 9 εἰς δ' ἐκεῖνο. 10 ἐπὶ *in rebus extra nostrae voluntatis facultatem positis*, et sic quoque cod. Ald. et Basil. 29 ᾔδειν *novi*, aut εἶδον, *vidi*. quod etiam dat cod. Ald. et Basil. v. ad h. l. p. 467, *ult.* et Diog. Laërt. 2, 115. *penult.* ἐνέρτερον non placet, forte tamen bene habet et significat *extremam mali partem. ult.* ὑπέρσχῃ, ὃ τρέμων κάθηται. haec verba Plutarchi sunt, non poëtae. *quamdiu mali partem infimam tenere potest super fluctus eminentem, fugit quanta potest celeritate, contractis velis, non autem desidet tremens et metu artus conquassatus.*

476. 1 ἥδε ἡ τοῦ Φρ. *haec est sapientis ratio.* 5 Asclepiadam lyricum significat, de quo v. Fabric. B. Gr. p. 576. T. I. 18 αἱρετῆς. *partis optabilis et cuique convenientis.* 30 post δυσχερέστερον videtur aliquid deesse, e. c. ἐν τοῖς ἀβουλήτοις γυμνάζεσθαι. *forsitan quoque non valde molestum erit sese in casibus extra nostram optionem positis exercere.* deinde pro ἀνίαν leg. videtur ἀτονίαν, *debilitatem*. 50 f. σύνοιδα] subaudi

ἐμαυ-

ἐμαυτῷ. solet pronomen in hac dictione omitti. 53 δακνομένης et κολαζομένης. ult. aut prorsus delend. est ἢ, aut post ἠπιάλοις collocandum. Nam ἠπίαλος est febris cum rigore et frigore atque tremore conjuncta, et opponitur τῷ πυρετῷ, qui est calor febrilis, aut febris solummodo calida. v. Foesii *Oeconom. Hippocrat.* v. ἠπίαλος.

477. 15 λιβανώτρίδες sunt sacculi aut pyxides aromatum, in quibus thus, myrrha et alia suaveolentia sita aliquandiu et reposita fuerunt. 17 οὐκ expungendum. 22 τὸ Διογένους. scil. ῥῆμα. aut, si servetur τοῦ vulgatum, legendum erit ὅτι, loco ὡς. 32 f. ὧν ὑπολαμβάνοντα τὸν βίον. *quorum initiamentum esse hanc vitam oportet nos existimare, eaque fretos persuasione hilares esse.* nondum tamen satis intelligo dictionem ὧν μύησιν. vita enim non est initiamentum solis et astrorum et fluviorum aliarumque rerum naturalium. ὧν nequit ad aliud, quam ad *deos*, rediire. quare videtur aliquid excidisse. 39 aut πίνων, *potans* leg. aut πεινῇ vel πεινᾷ, *esurit.* 50 distinguo οὐκ ἔχουσιν, πόθεν? *nequeunt, et qui tandem queant?*

DE AMORE FRATERNO.

478. 3 v. Palmer. Exerc. p. 223. 13 quis ille sit Aristarchus Theodecti, et num in iis, et quisnam eorum, quos Fabricius T. VII. B. G. p. 72. recenset claros Aristarchos, non novi. 21 Apollodorus *Bibl.* p. 129, 1. *edit. Galei:* κατέστησεν Ἠλείων στρατηγοὺς Εὔρυτον καὶ Κτέατον, συμφυεῖς,

φυεῖς, οἱ δυνάμει τοὺς τότε ἀνθρώπους ὑπερέβαλλον, παῖδες δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἄκτορος. v. Fulv. Urſin. ad fragm. poët. lyric. p. 318.

479. 15 ſignificat Hegeſiſtratum, qui Mardonio ad Plataeas vates adfuit. atqui Herodotus IX, 36. eum non Arcada facit, ſed Eleum.

480. 12 ὅσους] l. οὓς. 25 Ἀπολλωνιάδα, ut Polybius p. 1433, 8. 31 hoc non concilio cum hiſtoria Perſica ab aliis tradita. neque ſenior Xerxes, neque junior habuit filium Ochum, ſed ille quidem a filio, Dario, aut Artapani Hyrcani inſidiis periit, hic autem a fratre, Sogdiano, peremtus eſt. v. Simſon ad A. M. 3540. et 3582. c. 37. v. p. 189, 30. et Palmer. l. c.

481. 5 ἡλίου] l. ἥδιον, *libenter*, ut jam ad Euripidae Phoeniſſas monui. 7 τῶν delend. 26 poſt αὖθις deeſt aut ἕνωσιν, aut ἑαυτοὺς, aut optanda lectio cod. quo Xylander uſus fuit ἀναλαμβάνοντας. 37 εἶδος] edit. Baſil. et cod. Xylandri habent εἰδείη. unde effici oportebat ἰδεῖν. error natus e ſimilitudine literae N cum litera H, quae in codd. manu exaratis maxima obtinet. reſpondet hoc ἰδεῖν ſequenti ἀκοῦσαι. 43 ληιστοὶ] dictio Homerica haec eſt. imitando expreſſit auctor illud Iliad. I, 406.

ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα
κτητοὶ δὲ τρίποδες καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα.

praedando enim parabiles ſunt boves. Pergit Homerus:

Ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λεϊστή,
οὔθ' ἑλετὴ, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.

ubi

ubi scholiastes λεϊτὴ exponit ἐκ λείας λαμβανομένη, κτητή.

482. 7 Locum hunc aliter emendabam, antequam Xylandri notas inspicerem, sed jam video unice verum esse, quod ille suo ex cod. attulit, loco τὴν ἀρετὴν leg. esse τῶν ἁμαρτημάτων. 46 ἢ δοκοῦντας] subaudi ἁμαρτάνειν. 48 f. κουφοτέραν. redit enim ad ὀργή. 51 σεμνοτέραν suspectum. sententia flagitat ἑτοιμοτέραν, aut προθυμοτέραν. 53 locus est Il. K. 122. Agamemnon ibi de fratre Menelao loquitur.

483. 24 τὸν ἀδελφόν. 26 f. ἑταίρων. *amicorum, quorum alii aliter haereditatem inter fratres distribuunt.* Si de amicitia, non de haereditate locutus fuit Plutarchus, leg. erit ἑταίρων ἑτέροις ἑτέρως ἑαυτοὺς προσνεμόντων. 28 ἐπὶ] l. περὶ. 43 si bene habet διωγμοῖς, significabit *distractione*, agitatione et propulsione quaquaversum, hunc istac, alterum illac pellendo. modum omnem excedentes in pueris paternis distrahendis et quaquaversum agendis.

484. 16 ἐξαιρεῖν. 19 ἐστὶ] f. ἴστω. *sciat se fundamentum jecisse.* 20 πρὸς τὸν Λυδῶν βασιλέα. Croesum significat. 21 Isaacus Casaubonus et Menage ad Diog. Laërt. I, 75. pro εἰ malunt ἤ. Sed tota ratio hujus loci declarat εἰ recte habere. forsitan Plutarchus sic dedit. διπλάσια, εἶπεν, εἰ ἐβουλόμην, τοῦ ἀδελφοῦ, τοῦ πατρὸς τεθνηκότος. *duplo plus, quam frater, potuissem, si voluissem, ex haereditate a patre relicta ferre.* Diogenes auctores alios, alios Plutarchus secutus est. 24 aut ἢ delend. aut post. ἐγγίνεσθαι

θαι addendum εἰκός ἐστι. 40 forsitan huc pertinet, quod Cicero Offic. II, 16. ait, Lucullum cum fratre magnifica aedilitate fuisse defunctum. 47 f. ὥσπερ αὐτὸς, scil. σὺ quemadmodum tu ipse.

485. 2 distinguo ὡς τὸν ἐκ τῆς στοᾶς σοφὸν, ὁμοῦ καλὸν — patet ita distinguendum esse ex eo, quod vs. 4. opposita non incipiunt ab ἄσοφον, sed ab αἰσχρὸν. 4 ἄχαριν, ἀνελεύθερον, ἄτιμον, ἄπορον. ut respondeat ordini superiori. 5 λόγους. 9 ἵνα delend. jam supra idem vitium exscidimus. 18 ἐν πράξεσι φιλικαῖς] subaudi modo praemissum πολιτευόμενος. 29 infra p. 1061, 15. est εὐρυέδας et ἐδόμεθα. difficile est inter lectiones pariter bonas primas dispertire. Ibi tamen notandum loco ἐδόμεθα in ed. Basil. lacunam cum asterisco et solummodo μεθα esse. 47 κλειτοὶ. Ita est apud Homer. Il. ζ. 227. unde locus hic depromptus est. Loquitur ibi Diomedes et Glaucum hortatur ad pacem mutuam colendam, et cum eo amicitiam init. multos enim esse ait, praeter Glaucum, Trojanos, quos feriat, et rursus Glauco multos esse Graecos, quos impugnet, praeter se, Diomedem.

486. 2 ἑωμαλεώτατον. 3 Ἀντιπάτρου. Craterus enim Antipatri, non Antigoni, frater erat. 4 Probumne sit nomen *Perilai* haud dixerim. Iollam Cassandri fratrem fuisse novi. sed potuit adhuc alium habere, Perilaum dictum. 6 si bene habet dictio τὰ δεύτερα λέγειν, translata est a fabulis, ubi πρωταγωνισταὶ, δευτεραγωνισταὶ et τριταγωνισταὶ, de quibus v. Vales. ad Harpocrat. p. 293.

p. 293. *edit. Gronov.* mallem tamen τὰ δευτερεῖα ἔχειν. 15 suspecta est dictio πρὸς ἓν ἄθλημα κάμνοντες, quis ita dixit? potest tamen nihilominus proba esse. Fuit, quum κατιόντες conjicerem. *unius ejusdemque certaminis subeundi caussa in arenam descendentes.* 33 Atqui Demosthenes Chareta passim insectatus fuit in orationibus. Leosthenem Hyperides una cum reliquis Atheniensibus, qui bello Lamiaco ceciderant, oratione funebri laudavit. quo de sermone v. Fabric. B. Gr. T. I. p. 934. 43 Φαίη τις ἂν εὖ φρ.

487. 26 Καπίωνα. pariter in sequentibus Caepionis nomen est restituendum. Fuit ille frater Catonis Uticensis. vid. Plutarchi Vit. Caton. 35 Apollonium hunc Alexandrinum fuisse laudarique Simplicio credidit Jonsius 3, 9. Sotio ille forsitan est, cujus Διαδοχαῖς s. narrationes de successionibus scholarum philosophicarum creberrime laudat Diogen. Laërt. 52 Αἰδέψω. vid. Berckel. ad Stephan. Byzant. h. v. Erant apud Ædepsum, urbem Euboeae, fontes calidi, ob salubritatem celebres, quibus etiam Sulla fuit usus.

488. 1 Tyranni nomine videtur Domitianum significasse, sed nimis minuta est contentio Euboeensium inter se, quam ut eam dignam mentione habuerint scriptores rerum Romanarum istius aevi. quare obscura nobis facta est. Videri posset Vespasianum ab auctore fuisse designatum; nam ille Graeciam libertate a Nerone indulta rursus multavit. vid. Reimar. ad Dion. Cass. p. 1004. sed inducere in animum nequeo

Vespasianum a Plutarcho tyrannum fuisse appellatum. potius videtur eo tempore hunc libellum edidisse, quo tanto flagrabat odio Domitiani Romanus orbis, ut vel ejus nomen appellare tutum et licitum non esset. 10 προσήκοντες] subaudi ἑαυτοῖς. 20 ἐμβαλόντες. ob sequens ἀσπασάμενοι. 22 ἐπὶ βϑβῶνι] nascente bubone, non, *post natum bubonem*, 30 v. Herodot. 8, 89. et supra p. 173. 47 aut ὑπ' ἐκείνϑ, aut ἐπ' ἐκείνῳ. sed prius mallem.

489. 2 Antiochum, Hieracem dictum, et Seleucum Callinicum, fratres, significat, de quorum bellis mutuis v. Simson ad A. M. 3760. et infra p. 508, 34. 5 μητέρα] Laodicen puta, de qua v. idem Simson ad A. 3759. 29 αὐτῇ dividendum in duo vocab. ut αὖ τῇ exeat. 38 v. hac de re Liv. 42, 15. 47 Stratonice erat Ariarathis, Cappadocum regis, filia, quae Attalum quoque Eumeni pepererat. 52 χρόνον ἐκ ὀλίγον] a tempore accepti in Phocide vulneris ad mortem Eumenis intercesserunt anni quatuordecim. nam per insidias Persei vitae discrimen adiit Eumenes anno U. C. 582. desiit autem vivere A. U. 596. v. Simson ad illos annos.

490. 43 πρὸς ἄλλϑς ἀποςρέφϑσι.

491. 4 videtur aliquid hic deesse, si nihil aliud, saltim τὴν ante εὔνοιαν. *conferruminare et solidam facere*, ut alia, sic quoque *benevolentiam*. 14 γνωρίσεσι suspectum mihi quidem non est, sed est obscurum. significatne *familiari conversatione?* saue οἱ γνώριμοι sunt amici familiares. 46 καταδύωνται, *sese abdant, immergantur*.

492. 8 Φρυκτὲς] *tesseras cum inscriptis nominibus*, scil. candidatorum regni, aut regno gerendo idoneorum. Hesych. Φρυκτὸς, μάντις, κλῆρος, σύμβολος, πυρσός. Φρυκτὲς δελφὶς [f. Δελφοῖς *apud Delphos est*] κλῆρος. ἐχρῶντο δὲ τοῖς κλήροις μαντευόμενοι ἐν Ὀλυμπίᾳ. 25 εὔνοιαν ἀδελφιδῶν.

DE CARITATE PROLIS.

493. 15 ὃν, καὶ τὰ τ. θ. 16 πολλὴν τῶν κατὰ φύσιν ἐκδιαίτησιν *aberrationes crebras a naturae viabus.* 24 τῶν ζώων] subaudi μᾶλλον ἕπεται. 25 f. ἐδωκεν ἑτέραν, ὥστε ὀρέξιν. 32 f. σαλεύει, καὶ, καθάπερ ὄνος, ὁδὸν — hujus conjecturae ansam mihi dedit Xylander.

494. 1 aut delendum περὶ, aut pro περινοεῖ leg. est πονεῖ, sed prius malim. 3 post αὐτῶν videtur ἑαυτῆ κρεῖττον vel κράτιστον excidisse. 11 f. ὡς ἁλιευτικὸν κύρτον. 13 τὰς ἀκάνθας. 14 ὅπως τυπτόμενον. 17 πέπλασται, et sic quoque Xylander. 22 ἐγκοιμωμένης. scil. τὲς σκύμνες. 39 ὡς accipi hic debet pro ὅτως, praecessit enim vs. 34. ὥσπερ. 51 προσερχόμενα. 52 ἢ] l. τι. 53 f. κύνας δὲ καὶ δράκοντας, et sic quoque reddidit Xylander. *penult.* aut τοιαῦτα leg. aut τὰ πάθη.

495. 4 f. μιᾶς γὰρ ἄνθρωπος, aut ἀνθρώπων τις, ut codex Petavianus habet, et Xylander suadet. 6 ἡ μήτηρ. 16 ἄξιος. 18 εἶναι delend. aut leg. καρπῶν ἐμφύει vel

 ἐκφύει,

ἐκφύει, aut ἐνέφυσε. 20 f. προερχόμενον. fed faepe πρὸ et πρὸς in compofitis permutantur. 27 φιλότεχνος. 28 ῥωπικὸν, *vile, triviale, levi opera, arte nulla factum.* utrumque jam Xylander obfervavit. 34 αὐτῆς] fcil. τῆς φύσεως. 40 ἀρότῳ. unico ρ. *arationi.* 43 verba ὁ γὰρ ὀμφαλὸς usque ad μέλλοντι fignis parenthefeos includenda funt, et tum καὶ poft μέλλοντι fequens eft delendum, quod etiam Bafileenfi deeft, aut alias dicendum erit, aliquid poft ῥιζώσεως γενομένης deeffe. 50 κυηθὲν, ut etiam Xylander. *penult.* aut deeft σύρριγγας vel πόρους poft οἷον, aut delendum eft ἤ.

496. 2 ἐκπέψαι *percoquere*, leg. effe jam Xylander vidit et cod. Petavianus confirmat. 3 δὴ] l. δὲ. 7 f. loco τῶν leg. eft ὄντων, ut fit ἀλλὰ τούτων γε, ὄντων τοσούτων. 13 ψεύδεται ὁ λέγων. 18 poft ἐοικὼς videtur aliquid deeffe, e. c. πρόεισι. οὐδενὸς. *trucidato, quam nato, fimilior in has prodit luminis auras. quem attingere nemo fere audeat, praeter eum, quem ei natura conciliat amicum.* οὐ non cum οὐδενὸς proximo, fed cum remotiore ἅψασθαι cohaeret. 20 praeclarus hic eft locus ad demonftrandam differentiam vocabulorum οὔθατα et μαστοί. illa funt tota regio mammarum, tota illa mollis et pendula atque fluctuans caro, in qua lac gignitur; μαστοὶ funt papillae mammillarum, quas infans lactens ore amplectitur. 23 τὸ νήπιον. fcil. τέκνον vel βρέφος. 27 f. οὔτε τροφεῖα ἔτι νέοις αὐτοῖς δανειζόμενα. *neque debitum alendorum parentum, a fe adhuc infantibus contractum. accipienda nutritione.*

tione. primi enim erant parentes, sponte nati, absque parentibus. vel potest quoque legi ὔτε τροφείων ἀνάγκη ἔτι νέοις αὐτοῖς δανειζομένων. *neque necessitas ipsis erat exsolvendi debiti alendorum parentum, a se contracti tum, quum adhuc infantes essent et a parentibus alerentur.* 35 f. τὸ νύγμα. 37 f. ἔτι τε θερμὴ vel καὶ ἔτι θερμή. 41 f. ἐπὶ πόνοις καὶ ταλαιπωρίαις. *eo animo eoque fine, ut labores et molestias in se susciperet tolerandas.* 44 post ἐκείνοις videtur excidisse ἐποιεῖτο: *cujus rei mercedis pendendae ergo*, aut *cujus utilitatis impetrandae spe atque cupidine has tantas molestias illi exantlabant?* 49 f. μακράν. *probitate et bonis moribus in aetate sitis, quae a puerili multum abest.* *penult.* ὧν ψελλιζόντων, aut ψελλιζόντων δέ.

497. 2 aut ὅτι ἔγραψεν leg. aut ὁ ἀνδριάντι Θεμιστοκλέυς ὑπέγραψεν [vel ἐπέγραψεν] Ἴδεθ' ὅση λύπη — *quod in Themistoclis statua sententiam hanc exaravit: videte, quantae moestitiae patri nunquam non sint liberi.* 3 παῖδας τρέφοντες. 8 μὴ βουλομένου. *nusquam terrarum invenire est hominem, qui nolit aliena accipere oblata.* ἀλλὰ ψωμιάς. 10 f. ἄθλιος ἦν Δαναὸς. 12 f. καὶ οὐχ ὁμοίως ἀχαρίστους. *neque tam ingratos, quam erant ejus filiae.* vel καὶ γὰρ οὐχ ὁμοίως οἱ παῖδες πρὸς τοὺς γονεῖς τοῖς ἄλλοις κληρονόμοις διάκεινται. οἱ μὲν γὰρ παῖδες τῆς κληρονομίας χάριν οὐδεμίαν ἔχουσιν. 15 facile est locum hunc vel absque literulae motu restituere ex Aristophanis *Equitibus* vs. 50, 51. ὦ δῆμε, λοῦσαι et ἔχε τριώβολον. 18 εὑρίσκει. 22 ἀγνοούμενον.

ἐμένον, *dives*, *cui haeres ignotus est*. et sic quoque reddidit Xylander. 27 γὰρ] l. δὲ. 28 ταῦτα] significat natura inditum homini amorem prolis. 30 aut λέγωμεν *dicamus*, aut λέξομεν *dicemus*. 31 restitui potest hic locus e Sophoclis Oedipo tyranno vs. 1285. ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα, φοίνιαι δ' ὁμοῦ — et tum addendi sunt tres proximi versus ejusdem fabulae, quos adscribere non tam Plutarchum piguit quam librarium, ut ex eo colligitur, quod Xylander ait in suo cod. post δομου vel δ' ὁμοῦ fuisse lacunam. 32 Cicero *Tuscul.* I, 34. *Hoc quidem a Cyrenaico Hegesia sic copiose disputatur, ut is a rege Ptolemaeo prohibitus esse dicatur illa in scholis dicere, quod multi his auditis, mortem sibi ipsi consciscerent.* v. Diog. Laërt. II, 86. et Valer. Max. VIII, 9. 35 ἐξιστάντα. redit enim ad πάθη. *affectiones mentis e natura sua hominem emoventis*. 39 ὡς πᾶσι κατὰ φύσιν.

Videtur coronis huic opusculo deesse, sive quod Plutarchus eam ipsi non imposuerit, sive quod ea injuria temporum, et casuum adversis, intercepta ad nos non pervenerit. Idem jam Xylandro suboluit. Juvat adhuc finem opusculi paucis verbis demonstrare. Epicureos impugnat tota haec disputatio, qui prolis amorem, ut sapiente indignam animi debilitatem, damnabant et e philosophia proscribebant, ut constat ex Arriani dissert. Epictet. I, 23. et nostri p. 1123, 6. conf. quae Vptonus ad dictum Arriani locum notavit.

SATIN

SATIN UNA NEQUITIA VALEAT INFELICITATEM HOMINI CONSCISCERE?

498. Initium libelli deest, et quae nunc eum ordiuntur, corrupta sunt, soloque nequeunt ingenio emendari. 6 ἱδρῶτος διαπόντιε interpretor sudorem contractum ex itineribus in longe dissitas regiones ultra mare susceptis commercii causa. 12 ἄλυποι cum πρακτικοὶ non bene congruit. num igitur ἄϋπνοι, *indefessi*, vel ἄγρυπνοι, vel ἄτρυτοι, eodem sensu. 14 δι' αὐτῶν recte habet, *sua sponte*. 15 πόρπης] recte sic fuit emendatum. respicitur ad chlamydem, quae ab imperatoribus viris in toga sagoque praecipuis dari et injici solebat. 16 versus est e *Catalogo* 207. *Phylace* est nomen urbis in Thessalia. 18 ἐλπίζων] f. ἐλπίσιν. 22 f. ἡ κακία κακῶς διατίθησιν. 25 ἀλλ' οἱ μὲν τύραννοι. 27 ante ἀλόγε ψυχῆς deest aliquid, e. c. φόβητρα vel δείματα, *terriculamenta*, aut κολαστήρια, *instrumenta poenae*. 33 f. τὸν πόνον. *per rationem comprimat et cohibeat dolorem*. 43 προκηρύσσειν.

499. 2 f. πέδαις. *conquassatis pedicis verberantem vel circumsonantem aures hominis*. aut περιβάλλεσαν vel περιτιθεῖσαν *pedicas homini circumponentem*. nisi forsitan veteres quoque dixerint πέδαις τινὶ περικρούειν pro περιτιθέναι, ut nos quoque *umschlagen* dicimus, pro *anlegen*. 8 προβάτοις], id est, in caulis ovium, vel ovilibus. alii rem eandem narrantes βαλανείοις substituunt,

 v. Me-

v. Menage ad Diog. Laërt. 6, 95. 19 praefero ὁ Ῥωμαίων ςρατηγὸς. 20 recte Basil. πυρὰν νήσας, ut etiam Xylander correxit. Decios, patrem et filium, se pro salute patriae devovisse, loquitur Romana historia, sed in rogum ascendisse et Saturno se immolasse, nemo est veterum, qui quidem hodie supersunt, qui tradat, prater Plutarchum, cujus in rebus Romanis peritia non magni fit. 32 v. Herodot. IV, 72. 36 ἀτρέπτους, *pertinaces, rigidos*. 42 κακίᾳ in Dativo, vel ἐκ κακίας. 43 f. ὁ παρθικὸς ὀπὸς. *asa foetida*. v. Salmas. Homonym. Hyles Jatricae p. 144. 45 τετρωμένοις. *si inferatur in zetam, in qua vulnerati sunt.* 51 πόθεν; *unde? qui fiat hoc?* οὐ τραχὺ — et sic quoque jam Xylander emendavit. *penult.* Καλλίζενον ἐπάγει συκοφάντην, οὐκ ἀφ.

500. 1 aut εὐφορῦντας leg. cum edit. Basil. *qui aetatem bene ferunt*, aut εὐροῦντας, *quibus omnia ex voto prospere succedunt*, aut εὐθηνοῦντας *florentes* corpore et opibus. 2 forte sic ordinanda et distinguenda sunt verba: κληρονομοῦντας, ἐν γῇ ἐνδέδυκε, διὰ θαλάττης προσπέφυκε. 4 διασύρουσα τοῖς ὀφθαλμοῖς significat, *objectis variis spectaculis oculos eorum quaquaversum alliciens et distrahens, atque tam ad mirandum, quam ad appetendum sollicitans.*

MENTISNE AN CORPORIS VITIA PEJORA SINT?

500. 9 συγκρίνωμεν. 12 f. τὴν τύχην. corporis enim quae cuique contigit, seu bona et laudabilis,

dabilis, seu vitiosa et morbosa constitutio, ea fortunae opus et donum est; at quae ex animo proveniunt, ea ipsius sunt hominis. caetera omnia aliena ab eo sunt. male igitur Xylander lectionem probam τύχην, quam ipsi suus cod. praestabat, repudiavit. 14 αὐτῆς. 16 ἄσφυκτον. et sic quoque Salmasius. *turbas non ciens, non tumultuans, quietum.* v. ad p. 444, 31. et 510, 5. 21 εὐτροπία aliud quid est, quam sententia loci hujus fert, scil. *laudabilis morum ratio et institutio.* leg. igitur εὐστροφίαν *facilitatem se rebus quibusque occurrentibus accommodandi.* 22 f. λέγοιμεν ἂν ἂν ἡμῖν. *pari modo haud male nos quoque nobis dixerimus.*

501. 2 αὐτοί τε πυρετοὶ οἱ συντείναντες. aut αὐτῶν τε πυρετῶν οἱ συντ. 14 ἐπεὶ τούτῳ. et sic quoque Xylander. 18 post κεφαλὴν videtur aliquis Infinit. deesse, e. c. κεῖραι vel λοῦσαι, vel ἐμβρέχειν, vel καταιονεῖν, vel καταπλάττειν. 35 βαρύτεροι, οἱ στείλασθαι. 36 post ἀλλὰ deest aliquid, e. c. ταράττοντες, vel ἐλαύνοντες, ἕως — 39 f. καὶ τούτους. 46 Λυδίων] *aurum* puta. Pactolus enim aurum fert. videtur dictio e Pindaro desumta esse.

Libellus hic fine carere videtur. quare autem opusculum hoc Plutarcho indignum atque suppositum visum Xylandro fuerit, non intelligo.

DE GARRVLITATE.

502. 27 Salmasius corrigit πολλ' ἔχει σιγὴ καλά. 37 praemisit τοῖς ἀδολέσχοις. quare leg.

leg. videtur προσφοιτῶντας, nisi, e vs. *ultimo* λάλον adsciscere et subaudire malis.

503. 25 ἀνειλῆται potest defendi et exponi *revolvi* et *reflecti se non patiatur*. cogitavi tamen aliquando ἀναστέλλεται. *comprimi se et in ordinem cogi non patiatur*. 47 f. ὡς δὴ καὶ γέλωτος καὶ ὀρχήσεως ἐδὲν ἄχαρι ποιέσης.

504. 9 f. διὰ τῦτο δὲ καλῶς. 10 mallem καὶ abesse. 36 ad h. l. conf. Leopardi Emendat. 13, 11. 38 ὑπομιμνήσκωμεν in Subjunctivo, et sic quoque Salmasius.

505. 20 ὦ Σύλλα, id interjectum, ut rei praesenti congruum, veteri jambo συκάμινον ἔσθ' ἀλφίτω πεπ. 23 rem paullo aliter narrat Tacitus Annal. 15, 48. sq. 37 Zeno, non Cittieus, sed Eleates. v. Cic. Tuscul. II, 22. et Nat. Deor. 3, 33. et Menage ad Diog. Laërt. IX, 25. 39 τῷ τυράννῳ] significat Nearchum Mysum Eleatarum tyrannum, aut Demylum, ut eum alii appellant. v. Menage d. l. 40 γέρας, ἢ ἑταίρας.

506. 15 τῶν ἑταίρων. et sic quoque Salmasius. 20 f. ἐ λέλοιπεν. aut ἐκ ἀπολέλοιπεν. 31 f. ἐκ ἐπίσευεν. *non igitur existimandum est, Antigonum cum filio noluisse rem aliquam silentio premendam communicare, sed potius eum docere voluit* — ea vis est particulae μὲν ἐν, ut significet *quin, imo vero*. 33 ὁ γέρων] significat Q. Caecilium Metellum, de quo Liv. 40, 45. conf. nostri p. hoc de strategemate nil habet Diodor. Sic. 18, 30. ubi hac de pugna narrat.

507. 16 εἰπὼν] enallage casus. Nominativus locum Genitivi consequentiae obtinet. 43 γέγονε γὰρ

γάρ τι καινόν? *ain vero novi aliquid accidisse?* resp. ἀλλὰ κόρυδος — *atqui alauda.* Adumbratus est hic locus ad illum Demosthenis Philippica prima cap. 5. p. 14, 3. edit. *Mounteney.*

508. 1 quis ille sit Fulvius, nondum inveni. Fulvium pro Fabio appellatum a Plutarcho per memoriae errorem fuisse volunt Rualdus animadv. ad Plutarch. 45. et Reimar. ad Dion. Cass. pag. 1166. 3 significat L. et C. Caesares, Augusti e filia Julia et M. Vipsanio Agrippa nepotes, quos *in duodeviginti mensium spatio amisit ambos*, auctore Sueton. *August.* c. 65. Porro pro Ποσυμίυ leg. est Ποσύμυ, idque non proprium nomen, sed ex casu impositum cognomen tertii Agrippae, e Vipsanio et Julia nati, fuit, de quo v. Sueton. d. l. Dio Cass. p. 829. Tacit. Annal. I, 5. et 6. 5 significat Tiberium Neronem, qui Augusto successit. 21 Λυσιμάχυ, καὶ λέγοντος πρὸς αὐτόν, Ξένος — 27 hic versus et totus hic locus mihi obscurus, neque placent tot diversi generis similitudines accumulatae. 28 κατέχειν δύνανται.

509. 3 ὥσπερ καὶ αὐτὸς. 23 τὸν δημόσιον] subaudi δῦλον. praecipiunt quidem grammatici δήμιον eo sensu dici; sed obstant tot numero exempla. v. Wesseling. ad Diod. Sic. I, 624, 85. 31 Falsus fuit Salmasius pro ὅτῃ corrigens ὅτι. vid. Sophoclis *Antigon.* vs. 324. ubi locus hic exstat. 49 v. F. Ursini fragm. poët. lyr. p. 121.

510. 14 Potest vulgata defendi, si παρελθὼν accipiatur pro *in medium procedens.* mihi tamen quoque lectio, quam Xylandro suus codex suggessit

gessit, etiam in mentem venerat, juxta quam, omisso ἢ, significat παρελθὼν, *omittens, praeteriens.* 18 ὁ βασιλεὺς] Philippus Macedoniae puta. non succurrit nunc, qua ex Orat. Demosthenis petitus hic sit locus. 35 recte locum hunc Xylander e cod. suo manu exarato emendavit. 52 f. καὶ τὸ delend. aut alias leg. τὸ παχὺ καὶ τὸ γεῶδες. *penult.* f. συνδιαπονούμενος.

511. 1 προβάλλειν *ante oculos ponere.* 35 Πούπιος. absque λ. est enim M. Pupius Piso Calpurnianus, de quo v. Cl. Ernesti Clav. Ciceron. h. v. *penult.* μὴ] l. μὲν. et sic quoque Salmasius.

512. 17 προσδεχομένοντα. 22 ὡς ἐπὶ κλῆσιν. *tanquam ad convivium alienum.* κλῆσις est *invitatio ad convivium*, inde *convivium ipsum*. potest quoque legi ὡς ἐπὶ κτῆσιν, *tanquam ad peculium alterius.* 33 potest vulgata ferri et exponi *aggrediuntur eos.* mallem tamen προβάλλουσι, *proponunt*, scil. *quaestiones, istiusmodi hominibus.* 42 sic distinguo et lego: πολλάκις, ὑπὸ σπουδῆς ἄλλας ἀντ' ἄλλων ἀποκρίσεις διδόντα. praecessit enim αὐτὸς et ἀποκρινέσθαι. Adverbium πολλάκις hic loci *forsitan* significat.

513. 26 f. τοῦ μεγέθους. 28 v. Casaubon. ad Diogen. Laërt. 4, 63. 41 Salmasius praecipit προηχθῆναι, me non probante. 52 πρὸς ἀψυχά γε περὶ αὐτῶν. *penult.* loco καὶ aut σὺ leg. est, aut κ' εἶ, *et res.* porro εἰ ταύτῃ. *et es deorum maximus, si ei*, Bacchidi puta, *is esse videris.* εἰ ταύτῃ etiam Salmasius correxerat.

514. 1 ἀλλ' ὁ μᾶλλον. 20 μισθὸν αὐτῷ δοῦναι

τῷ

τῷ [vel τὸ] μικρὸν σιωπῆσαι. 30 Antipatrum Tarsensem significat. vid. Fabric. B. Gr. T. II. p. 387. 45 potest ἀπαίζει defendi. *quorsum tendit hic sermo?* forsitan tamen dedit auctor ἀσπαίρει. *quam ad rem palpitat*, hoc est, *ruit impos sui?* 47 f. πιέζον, ut ad βάρος redeat. 52 aut οὔτε, aut μήτε iterandum, ut conformis sibi fiat oratio.

515. 4 praefero quod in Xylandri cod. item Turneb. Vulcob. et Bongars. erat, ἀποβιαζόμενοι.

DE INTEMPESTIVA SEDVLITATE, VEL DE TVRPI ALIENORVM MALORVM SCISCITATIONE.

11 Χαίρωνος] v. Pausan. p. 793. *ult.* 13 ἐκπνεύσασιν aut ἐπιπνεύσασιν. 17 ἄμως γέπως. 25 in hoc, nescio cujus poëtae, versu mihi obscurum et suspectum manet κατ' ἀλίζονος. at id video, ὅσσον ὕδωρ et ἀμφιπετήλου leg. esse *quantum defluit aquae de — et de ilice folia sua et ramos late expandente.* 27 ἐν τῷ σῷ βίῳ. 29 ἴδιον μὲν εἶναι τῶν ἀμφὶ θυσίας σκευῶν, ἴδιον δὲ τῶν ἀμφὶ δεῖπνα τόπον. Locus Xenophontis est libelli de administranda re familiari c. 8. 34 θυρίδας καὶ κοίτας παρόδους *curiositati vias ad fenestras et cubilia vicinorum obstrue.*

516. 1 aut cum edit. Aldin. et Basil. leg. est ἐπιτίθεσθαι, aut potius ἐναποτίθεσθαι *rursus reponere in orbita oculos.* 4 περιπταίομεν. 5 post

ἐχθροῖς

ἀχθεροῖς videtur excidisse ἢ ἑαυτῷ. 42 post συγκεκαλυμμένον videtur aliquid deesse, i. e. c. ὃ σε δεῖ ἀγνοεῖν, λέγοντος. διὰ τοῦτο γὰρ συγκεκάλυπται. *fero id, quod te ignorare oportet. nam eo fini opertum est*, ut tu scil. ignores, quid sit, aut deest κακὸν, εἰπόντος. διὰ τοῦτο καὶ συγκεκάλυπται. *fero malum. et propterea quoque opertum est*. favent ei conjecturae sequentia. 44 recte dat Basil. et Salmasius κόψαντα, et id quoque interpres reddidit. 46 f. κρουόμενα προσισταμένου ταῖς θύραις. *pulsati marculi significabant foribus adstantem.*

517. 4 versus est ex Aristophanis *Equit.* 79. 6 aut παντοῖα πράγματα, aut πάντων τὰ πράγματα. 11 aut περικεχυμένην leg. aut ἁπάντων *super omnes defusam*. 21 φοβερὸν δ' ἐστὶ. 25 μέλαν τοῦτο. 37 ἀπόρρητα μέν ἐστι. 52 f. ἡγεμονιῶν.

518. 7 ἀδελφῶν non solum ad στάσιν, sed etiam ad δίκης παρασκευὴν pertinet. *si audiat fratres paratos esse litem in forum adversus sese ferre, aut alio modo discordare*. 35 παραδακτύλιον, uno vocabulo, aut παρὰ δάκτυλον.

519. 6 μετακεκομίσθαι rectum est et debebat servari. 22 πάραλυσις vocab. eleganter hic adhibitum usurpatur de literis, quae ab aliis, quos id non decebat, clam aperiuntur. v. p. 522, 48. de φθορὰ addubito, sitne potius φώρασις legendum. *penult.* f. πρὸς τὴν τοῦ πάθους ἀποτροπήν. v. p. 520, 31.

520. 6 non intelligo quid sibi velit, aut qui locum habere queat Xylandri conjectura προσπαίη.

παίη. recte habet vulgata *προςαίη*. *odio sit et abominationi.* *προςίςασθαι* saepius usurpat Plutarchus pro *aversari, abhorrere, fugere, devitare.* ut p. 629, 31. 25 *ἀποφύλιον ab indole et natura nostra abhorrens.* 26 post *τέρας* deest aliquid, e. c. *τέως μὲν ἥδονται*, aut *πρὸς βραχὺ μὲν χαίρουσιν.* 39 f. *ἐπιγράμματα.* 49 *θηρείων*, id est *θηρειείων. ad animalia pertinentium.*

521. 4 f. *τῇ ὄψει* delend. nam non bene constare potest cum sequente *τῇ περιεργίᾳ.* 6 primum *ἢ* delend. aut cum *τὸ* permutandum. 9 f. *τὰ γὰρ πολλὰ τῶν ἐν οἰκίαις τοιαῦτα· σκευάρια.* 10 f. *καθεζόμενα καὶ κλαίοντα, σπουδαῖον δ' οὐδὲν.* 22 *αὐτοῖς, καὶ ταχὺ* [id est *ταχέως*] *διαγγέλλειν.* 24 locus est Electrae vs. 726. conf. Pauli Leopardi Emend. I, 19. 26 *ὥσπερ ἐλέγομεν, ut dicebamus. penult.* historia exstat initio libri quinti Cyropaediae.

522. 2 f. post *αὐτὴν* deest *σχολάζων.* sed non consentit Xenopho. 8 *ἐπιβάλλοντες.* 13 f. *σωφροσύνης*, subaudito e praemissis *ἄσκησιν.* non tamen id valde necessarium est. 37 f. *μᾶλλον εἰπεῖν. χρήσιμον, potius interrogare: Habesne, quod dicas, utile?* 44 *ἐφ' ᾧ quam ob rem.*

523. 5 *ἢ*] l. *τι.*

DE CVPIDITATE DIVITIARVM.

524. 1 *σιτῶνες* proprie sunt *horrea frumenti*, sed hic loci significat illud vocab. *arva consita.* dubito, an satis Graecae linguae convenienter.

ἀέρτρας rectius dixisset. Cogitavi aliquando συκῶνες *horti ficuum.* sed et hoc insolens. de mulabus Galaticis vel Gallicis nihil invenio. Si Liguria et Reate Galliae Cisalpinae nomine comprehendi possunt, huc referas licet mulos Γεννήνες, genus Ligusticum, et Reatinos, quos laudat Strabo p. 310. et 349. 23 πορίζοντων suspectum. num πορίζομένων, *eorum, qui vitae praesidia sibi comparare student.* 31 ἔλιγμα πλάγιον dudum non intellexi, et quaero adhuc, qui me, quid sit, doceat.

525. „ 1 παρ' ἐμοὶ γὰρ ἐςιν ἔνδον. ἔξεστιν δέ μοι, Καὶ βέλομαι τȣτ', ȣ ποιῶ δὲ — sunt versus Menandri ex ipsius Thrasonide.„ SALMASIVS. 15 Hic ille est Stratonicus citharoedus, facetus homo, de quo multa Athenaeus pag. 347. seq. narrat. 25 διαπεπραγμένȣ forte recte habet. *confecti*, h. e. perempti, et contruncati, in quo quod faciat lanio vel popa nihil jam habet reliquum. Cogitavi tamen διαπεπραμένȣ, *divenditi.* cujus omnes reliquae partes praeter linguam et intestina sunt divenditae. 33 „ ὦ ταλαίπωρε, τίς ἀνάγκη; ἡ Σαπραγόρα προὶξ. ita scrib. Sapragoras pater illius deformis.„ SALMAS. f. σαπρὰ γὰρ ἁ προὶξ. *nam putida est dos.* Dotem appellabat ipsam mulierem, quia mulieres cum dote maritis collocari solent. Novi quae Samueli Petito fuerit hoc de loco sententia, in Miscellan. IV. c. 5. proposita. At quum similis sit haec conjectura reliquis ejus, operae pretium non duco eam referre. deinde videtur leg. ἁ δὲ σὺ κυνεῖς. *quae autem tu misces, o miser,*

verba

verba καὶ ὑφάπτεις aut corrupta sunt, aut mihi certe obscura. Cogitavi aliquando καὶ ἐφ' ἃ ἄττεις *et ad quae ruis*, aut subsilis impetuosa tua cupiditate. 34 cogitabam τὰς βασιλεῖς ἔα πορίζεσθαι leg. esse, antequam e Xylandri annotatione ad h. l. intelligerem δεῖ e cod. manu exarato inserendum esse post βασιλεῖς. 36 post ἀνάγκη deest ταῦτα συνάγειν, vel κεκτῆσθαι, vel simile quid. 39 f. πράγματά σοι παρέχεις.

526. 10 οὐκ ἐστι. 14 f. κἀκεῖνοι τοῖς ἑαυτῶν παισὶν. 22 ἂν delend. 23 οἷς] l. οὓς. 43 Verba ὅτι ἀκούοντές τι μανθάνουσιν aeque mihi, atque Xylandro, crucem figunt. 46 κολοφῶν necesse est ut aliquid e palaestra petitum significarit, instrumentum aliquod exercitii gymnastici. 51 πόθεν ἐμοὶ] scil. γένοιτο τοῦτο; *unde mihi contingat hoc?* solent tamen auctores ἐμοὶ plerumque omittere.

527. 4 Φήσει. ob sequens Φήσομεν. 12 probo supplementum codicis, quo Xylander usus fuit; sed pro ἐστὶ leg. est ἦν, *esset*, v. p. 528, 7. 14 f. Ἀθηναίων ὤν. 48 sermo est prosaicus. 53 f. θεατῶν δεομένην, ἢ μαρτύρων. *quae spectatoribus et testibus opus habet, aut alioquin nulla est.* Supplementum, quod Xylander e suo cod. profert, potest abesse, neque valde desiderabitur, quamvis neque officiat, si adsit.

528. 2 distinguo et lego σύνοικον, αὐτὴ ἑαυτῆς ἀντιλαμβανομένη τἀγαθοῦ. *ipsa suis bonis gaudens.* et sic quoque cod. Xylandri. Constructio est: αὐτὴ ἀντιλαμβανομένη τοῦ ἑαυτῆς ἀγαθοῦ. 4 ἀλήθεια in Nominativo. *quo perti-*

nent virtus, veritas. pulcherrimae disciplinae mathematicae. 9 Salmasius deleto ἐν e Θείναις efficiebat Θυΐναις e *thyja* vel *thuja* factis, hoc est *citrinis mensis.* quod approbare et diligenter commendare, momentum non haesito. suspicor tamen etiam in ἐν aliquid latere reliquiarum veteris lectionis. num igitur scripsit auctor ταῖς ἐβενίναις ἢ Θυΐναις. *ex ebeno aut thuja factis.* v. Salmas. Exercit. Plin. p. 660. qui etiam in notis ad Plutarchum hic loci leg. esse Θυΐναις, *citrinis* monuerat. idem vs. 12. συγκροτῆται corrigebat. 13 desumtus est hic locus ex Iliad. ψ. cujus hic est vs. 259. νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε. 17 f. καὶ εὐψυχίας vel εὐθυμίας.

DE VITIOSA VERECVNDIA.

529. „5 ἐν δὲ—] versus Timonis Sillographi de Anaxarcho.„ SALMAS. 9 ἧς] f. ἣ *quapropter.* 10 κόλουσις. SALMAS. 11 αὐτόθεν est quod nos vulgariter dicimus, *immediate*, suismet ipse manibus, non alio utens instrumento, per quod finem suum, sed per ambages, obtinet, ut est e. c. ignis in agrum immissus. 24 βασανίζουσι] *vexant.* SALMAS. 28 comma pone κινεῖν revocandum, quemadmodum Salmasius quoque distinxerat. 39 βλάπτον. 48 γε] f. τε.

530. 14 f. χρήματα. 17 παρὰ τὰ πράγματα. 36 vid. Palmer. Exerc. pag. 223. 40 ὑπέκβαλε suspectum. ego equidem quid sibi

velit,

velit, haud intelligo. 44 comma post ὂν retrahendum. 50 de Laso Hermionense v. auctores, quos Fabricius laudavit B. Gr. T. I. p. 102.

531. 18 ὀδὲν ἂν οἶμαι. 22 signum interrogationis ad finem versus promovendum et post γελοίως collocandum. 46 Βίωνος leg. esse et vs. 47 Βίωνι, monuit Casaubonus ad Diogen. Laërt. 4, 48. v. Wesseling ad Simsoni Chron. p. 3764.

532, 7 f. παραιρεῖται τὸ συμφέρον τὸν λογισμόν. *adimit ratiocinio cognitionem utilis*: etiam Xylandri cod. παραιρεῖται habet. 11 recte dat Basil. οἰκείου τινὸς, ἢ συγγενοῦς. 22 si bene habet τὸν ἄρτιον, subauditur ἀριθμὸν, sed mallem τὸ ἄρτιον, scil. χρῆμα. 25 ἢ τὸν προσδραμόντα. 41 postremum περὶ delendum. *super nuptiis aut filiae aut sororis.*

533. 10 de Persaeo, Zenonis discipulo, v. Fabric. B. Gr. T. II. p. 407. 35 μὲν delendum. quamvis enim in versu Euripidae sit, hic tamen est inutile. 46 οὐκ οἶδεν. *non novit nos.*

534. 8 ὅπλον. et sic quoque Salmasius. 18 forsitan est illa Lysimacha, quam nominat Pausanias pag. 65, 2. 20 ἐγχέαι] subaudi τοῦ οἴνου. *sibi vinum praeberi flagitantibus.* 21 Ἀντίγονος] Gonnatas puta v. p. 183. 26 f. δυσαπότριπτοι. 44 ποδὸς] prosodiaci puta. 46 τὰ κάκιστα aut τὰ αἴσχιστα. prius exhibet edit. Basil, quare in eo acquiescendum.

535. 7 hoc de Nicostrato vid. Wesseling ad Diod. Sic. II. p. 115, 94. 14 probo e Xylandri cod. prolatum περὶ, loco πρὸς. 27 post ἄλλοις videtur διδόντες, vel νέμοντες, vel περιποιοῦν-

 ποιοῦν-

ποιȣ̃ντες, vel ſimile quid deeſſe. 40 *καὶ* ſaepe ante numeros, quo etiam *ἀμφότεροι* pertinet, abundat; videtur tamen hic loci poſt *καὶ* Infinitivus deſiderari, e. c. *ἀντιβαίνειν*, vel ſimilis. Thucydidae locus eſt L. II, 54. p. 138, 53. 43 *ἐπὶ τοῖς μεγίϛοις*. 44 *ȣ̓* delend. 45 *τι*] l. *τινὶ*.

536. 6 Eſt Bio Boryſthenita, de quo praeter Diog. Laërt. vid. Fabric. T. II. B. Gr. pag. 54. 7 *ἀπὸ τῶν ὤτων*. 8 de Alexino Eleo, quam rixandi ſtudium ita nobilitavit, ut Elexinus appellaretur, vid. Diogen. Laërt. II, 109. Noſtri p. 1063, 3. et Fabric. l. c. p. 184. 9 f. *πολλὰ καὶ φαῦλα*. Graecorum ſane ille mos eſt, ut *καὶ* poſt *πολλὰ* adjiciant, licet ſit ſuperfluum. 17 Antiſthenis Athenienſis Herculem geminum, imo, ut videtur, tergeminum, libros Herculis nomine inſcriptos, unum majorem *ἢ περὶ ἰσχύος*, alterum *Ἡρακλῆς ἢ Μίδας*, memorat Diogen. Laërt. VI, 16. porro poſt *παρῄνει*, non poſt *παισὶ*, collocandum eſt comma. 31 *ȣ̃τω καὶ οἱ τὰ* —

DE INVIDIA ET ODIO.

536. 1 *ȣ̃τω* indicat praemiſſa quaedam olim fuiſſe, quae hodie deſiderantur. 3 f. *πολύγλωχιν* [aut *πολυσχιδὲς*] *ἄγκιϛρον*. 12 poſt *ἐὰν* deeſt aliquid. pro *μεταδιώξωμεν* videtur leg. eſſe *μεταδιδάξωμεν*. *diverſa iis, quae antea tradidimus, doceamus*. evertamus ſuperius diſputata demonſtrandis affectuum amborum differentiis.

537. 1 *καὶ γὰρ οἱ ἀδικεῖσθαι δόξαντες, αὐ-*

τοὶ

τόν τε πεφύκασι τὰς ἀδικήσαντας μισεῖν. 6 non video, quid sibi velit πρὸς αὐτὰν. aut delendum est, aut cum προσαυτῶν mutandum. 10 μῦς] ex iis, quae statim de Arabibus et Æthiopibus addit, liquet leg. esse ὗς, *porcos*, non *mures*. 11 ὁμᾶ τι γὰρ. 17 vulgata potest ferri. *et bello sese invicem aggrediuntur, ut parum fidos, a quibus nil fit, quod non metuant.* Cogitavi tamen aliquando καὶ πολέμας πολεμᾶσιν ὥσπερ ἀσπένδας τινὰς *et bella gerunt, in quibus neque denuntiatio, neque induciae, vel foedera locum habent.* 20 comma post μίξης ponendum. 21 εἰκὸς δὲ. 23 ἐγγεγεννηκέναι. *ibid.* post δεδίασι aut deest, aut subaudiri debet τᾶτο. 28 ὡς delend.. 29 post καλῶμεν deest aliquid, e. c. καὶ τοῖς αὐτῶν γνωρίμοις δυσχεραίνομεν. 45 ἀπόῤῥητον ὄν. et ταῦτα ἃ τοῖς αὐτοῖς: *non iisdem rebus.* 46 πεφυκέναι.

538. 3 μήτε λυομένοις. 4 simile exemplum ignominiae erga proditores demonstratae habet Polybius, sed memoria locum nunc statim non suggerit. 6 aliquid e Plutarcho huic simile habet Stobaeus p. 224. nescio an e libro deperdito sumtum. 7 εἰκὸς. 20 καὶ ταύτῃ, *etiam hac ratione, etiam hac ex parte.* 27 Thucydidae locus est I, 42. p. 32, 11. 38 κακῶς ποιῆσαι κατὰ δύναμιν, ἢ καὶ τὸ μῖσος ὅτως ὁρίζονται: *inimici voluntas est aegre tibi, quantum possit, facere, quapropter etiam odium ita definiunt, esse rationem mentis, quae occasiones male faciendi observet et captet.* 41 post ἐπιτηρητικὴν deesse videtur τῶν ἀφορμῶν.

DE RATIONE SEMET ABSQVE INVIDIA LAVDANDI.

539. 19 hoc de Timotheo Milesio celebri musico et tragico, v. Fabric. B. Gr. T. I. p. 694. at quis ille Phrynis fuit, de quo nil reperio? 37 ante τῶν ἀληθῶν aut ἀληθινῶν, ut est in edit. Basil. deest aliquid. 38 si abessent verba ἢ διαπράξασθαί τι τῶν ὁμοίων, rectum esset μὴ φειδόμενον εἰπεῖν. jam vero aut leg. est μὴ μᾶλλον φείδεσθαι εἰπεῖν, aut desunt quaedam. *ult.* ἂν] l. ἀνήρ. post ἑτέρας τινὰς videtur αἰτίας deesse.

540. 2 post εἴ τι χρήσιμον ἔχει videtur τὸ πρᾶγμα excidisse. 8 ἑτέρων. 25 leguntur haec verba apud Thucydid. II, 60. p. 135, 31. 33 ἐπιμαρτυρεῖν. 45 locus est Iliad. Δ. 405. et alter sequens eadem Iliad. vs. 370. 49 ὑπὲρ τοῦ φίλου] Diomede puta, quem Agamemnon illo sermone, qui a vs. 370. incipit, objurgaverat, et imbellem appellaverat. *penult.* πᾶσιν ἀνθρώποις] subaudi τὰς δίκας.

541. 9 περιπατεῖν, ut etiam Xylander reddidit, et Petrus Faber Agonist. I, 12. correxit. 13 notaverat Salmasius πύκτης ὅπως εἰς χεῖρας hemistichium Sophoclis esse. Locum e Trachiniis sumtum esse, notarat jam ante eum Guil. Canter. Nov. Lect. 4, 7. et Faber l. c. Est vs. 448. illius fabulae. 22 εἶπεν, ὦ οὗτος. *o tu, quodcunque tibi nomen fuerit.* 38 aut ἔτι leg. est pro ὅτι, aut τί, *quam ob rem?*

542. 16 f. τὸ τὸν τοῦ λέγοντος. scil. ἔπαινον. *subrepit auditori clam id, quod laudes dicentis libenter*

bentler admittit, una cum laudibus ipsius audientis in ejus animum se insinuans. 18 δι' ὃν aut δι' ȣ̓. 28 f. ἐπιγινώσκει γὰρ εὐθὺς ἐν τῷ λέγοντι, κἂν περὶ ἄλλȣ λέγῃ, δι' ὁμοιότητα, ἀρετὴν, τῶν αὐτῶν — *agnoscit enim auditor in dicente, etiamsi de alio quoquam dicat, ob paritatem* [animorum et institutorum] *virtutem dignam iisdem laudibus.* 35 f. Σανδρόκοττος. Sandrocottus fuit rex Indorum. v. Strabon. p. 1028. et 1035. Athen. p. 530. Arrian. p. 203. Vit. Alex. 42 f. Φορτίȣ, *oneris.* 44 Iliad. X, 379. 53 f. ἀναγορεύσας. *ult.* παρ' αὐτȣ̀ς. *propter se, culpa sua.*

543. 20 δυσφορȣ̃ντες, ut etiam Xylander et ejus codex manu exaratus. 42 quinam fuerint illi reges, qui cognomen Θεοφιλὴς adsciverint, non memini, neque puto exemplum ejus rei in historia prostare. *ult.* εἰπὼν] ergone in Plutarchi codd. Homeri alius versuum ordo fuit. in nostris quidem Il. ψ. 670. praecedit excusatio et indicium defectuum, quibus se laborare fatetur Epeus, et tum sequitur illa thrasonica jactatio, Ἀντικρὺ χρόα τε ῥήξω σύν τ' ὀςε' ἀράξω; unde integrandus est nostri locus sic: ὡς ἀντικρὺ χρόα τε ῥήξει, σύν τ' ὀςε' ἀράξει. *ibid.* „ἄλλις] videtur ἄλλης legisse Amiotus. v. Lycophron. p. et Catal. p. „ SALMAS.

544. 4 ἀκρασίαν, *intemperantiam*, studium immodicum. 6 Odyss. M. 192. et alter sequens locus est Odyss. I, 228. 26 f. πῶς δ' ȣ̓ φρονόιην, *et qui tandem spiritus non geram altos? penult.* Il. A. 260.

545. 16 Κῶν suspectum. nam Cos insula nimium

mium

mium distat a Macedonia, prope quam illud proelium contigit. Conf. p. 183. et Simson ad A. M. 3723. 23 Odyss. M. 209. 48 v. Fabric. B. Gr. T. I. p. 692. 50 ἂν] l. γῦν.

546. 21 f. καὶ τόπυς. 29 ἐξαίθει. accendit, inflammat; ut vs. 29 ἐκκαίει.

547. 3 f. τοῖς ἔτω κολαζομένοις aut κολȣομένοις, reprehensis, increpitis, castigatis. Salmasius quoque κολαζομένοις corrigebat. 22 ἄχρι ἐ τῶ παρ' αὐτῶν, scil. ἐπαίνῳ. 38 ὅπȣ καὶ κόλακι. 42 οἷα τ' ἄσοφα καὶ. SALMAS. 47 verba φάσκειν καὶ videntur delenda esse. nam φάσκειν idem atque λέγειν significat. penult. ἂν μή τι μέγα.

DE TARDA NVMINIS VINDICTA.

548. 1 Non hic cogitandum de vetusto illo celebri, an famoso, philosopho, Epicuro, sed alio quodam recentiore, sectae Epicureae addicto, Plutarchi aequale. Multa enim hoc in opusculo narrantur aut attinguntur illo vetusto Epicuro multum recentiora, ut memoria Lydiadae, Aristionis, Pompeji Strabonis, Agathoclis, Bionis, incendium Vesuvii, scelera Neronis, mors Vespasiani. 2 Κύντȣ. Quinti. 3 fingitur haec disputatio in porticu templi Delphici habita fuisse, ut patet e p. 552, 49. ubi ait τῶν νῦν περὶ τὸ ἱερὸν καταλαβόντων ξένων, et p. 553, 39. τὸν Εριφύλης κόσμον ἐνταῦθα κείμενον, et p. 556, 49. et 560, 27. ubi oraculum Delphicum significatur.

tur. praeterea fingitur haec disputatio alterius esse continuatio, quam Plutarchus unquamne in literas retulerit, haud constat, et in qua Epicurus suae sectae adversus numen ejusque in administrandis rebus humanis partes et justitiam dubia exposuerat. Potest quoque initium huic libello deesse. 8 Patrocleas hic memoratus procul dubio idem est cum illo, quem noster Sympos. VII, 2. generum suum appellat. *ibid.* ἐαὶν] recte dat edit. Basil. ἐᾶν. 12 v. pag. 219, 27. 15 f. αὐτοῖς, ἂν, πρὶν ἅψασθαι, τὴν δόξαν ἐκβάλλωμεν. 21 f. ἐμοὶ ἐδόκει τὰ μάλιστα. 25 πρέπει aptius staret post πρὸς τοὺς πονηρούς. 29 Thucydidae locus est 3, 38. p. 188, 62. et recurrit paullo post p. 551, 4. 40 quae hic de Messeniis et proditione Aristocratis memorantur, pertinent ad bellum Messenicum secundum, quod per viginti annos a Messeniis adversus Lacedaemonios gestum Pausanias late persecutus est, unde Simsonus in Chronico ab A. M. 3320. usque ad A. 3340. repetiit: Quo in bello virtus Aristomenis, scelus Aristocratis, Arcadis, regis Orchomeni, eluxit. Is anno belli istius tertio, corruptus a Lacedaemoniis, in praelio ad magnam fossam commisso indeque appellato, quum abduceret Arcadas suos, effecit, ut deserti a suis foederatis Messenii gravissimam cladem acciperent. idem Aristocrates quum anno belli ultimo A. M. 3339. rursus prodere Messeniorum res Lacedaemoniis instituеret, indicio servi deprehensus et ab Arcadibus acervo lapidum obrutus fuit. 42 Κύπρῳ] : corruptum hoc nomen esse

Xylan-

Xylandro non latuit. Palmerius in Exercit. p. 224. ἐπὶ τάφρῳ corrigit. Recte quidem ad historiae fidem; sed abit haec lectio paullo longius a vestigiis literarum, et praeterea dedisset auctor ἐπὶ τῇ τάφρῳ, non sine articulo, id si voluisset. Ego equidem malim κάπρῳ praeferre, et memoriam Plutarchi lapsus, sed facile obrepentis et condonandi, accusare. Anno ante, quam ad magnam fossam Messenii adverso marte pugnarent, signa cum Spartanis *ad aprum*, vel ἐπὶ τῷ κάπρȣ σήματι, *ad apri monumentum* secundo marte contulerant, quae duo proelia temporibus locisque propinqua sibi permutare unum alteri, prona res et venia digna est. v. Pausan. p. 317. *ibid.* λαθὼν ὑπὲρ εἴκοσιν ἔτη] numerus est nimius. Anno decimo septimo aut octavo post primam proditionem deprehensus fuit Aristocrates alteram agitans, meritasque poenas dedit. 45 De Lycisco et clade Orchomeniorum nihil ad hanc diem inveni. Res Boeoticas alii auctores negligentius tractarunt, quas, ut patrias, attingere Plutarchus amat.

549. 4 ȣ̓δὲ παίδων παισὶν ὑπῆρξεν ἰδεῖν] ne ipsos quidem nepotes eorum, qui Cylonio tumultu perierant, vidisse poenas a piaculi reis sumtas, quod tradat Plutarchus, id vehementer miror. Nam ab ipsis sceleratis, non ab eorum posteris, poenae fuerunt paucis a patrato scelere annis expetitae. Cylo cum factione periit A. 1. Olymp. 45. Expiatum, auctore Solone, fuit illud scelus anno quinto post, Olymp. 46, 2. eo, quod sceleratorum qui tum superessent patria exige-

exigerentur, defunctorum ossa Attico solo exturbarentur. v. Simson Chron. ad A. M. 3405. et 3410. et ipse Plutarchus sibi adversatur. v. Vit. Solon. Dicas forsitan, nostrum ad Alcmaeonidarum illam exactionem respicere, cujus auctor fuit rex Spartanus Cleomenes ann. 1. Olymp. 68. conf. Herodot. V, 70. Atqui vivebant tum piaculo contaminatorum nepotes, parumque efficax et vix memoranda fuit illa exactio. nam paullo post redierunt Alcmaeonidae, neque tum egesta humo et extra solum patrium ejecta fuerunt criminosorum ossa. 7 ἡ δίκη σε, recte Xylander conjecit, et Grotius exhibuit in Florilegio Stobaei p. 121. 9 τὸν ἄδικον] f. τιν' ἄδικον. *neque reliquorum hominum quenquam improbum.* *ibid.* recte Xylander et Salmasius σῖγα corrigunt. 10 μάρψῃ] edit. Basil. recte dat μάρψει, minus probo μάρπτει, quod Grotius d. l. dedit. 23 καθάπερ γὰρ ἵππον, ἡ παραχρῆμα. *nam velut equum,* [ita quoque hominem vel peccatum erroremve] *protinus excipiens lapsum et delictum plaga flagello aut baculo incussa corrigit et ad officium revocat.* 39 πρὸς αὐτὸν ὄντος] vulgata, si bene habeat, necesse est, ut αὐτὸν ad Olympiacum redeat, qui hactenus disseruerat. Ego vero, qui bene novi nullibi magis a primis Graecorum librorum editoribus peccatum fuisse, quam in extremis vocabulorum, quae compendio tantum significare, raro integra dare solebant veteres librarii, persuasum id mihi habeo, aut πρὸς αὐτοῖς, aut πρὸς αὐτὰ leg. hic loci esse. Utrumque promiscue usurpatur, πρός τινι

εἶναι,

εἶναι, *circa aliquid animo versari*. et πρός τι εἶναι *ad aliquid agendum se accingere*. Scatet exemplis Polybius. quare nulla idonea caussa Coccejo erat locum Josephi *Antiquitat*. p. 275, 18. mutandi 45 comma post πατρῴας collocandum. *ut a Lare quodam inquilino*, vel, *ut a Vesta quadam patria*.

550. 19 ἑτέροις δὲ πωλοῦσι. *aliis vero vendunt facultates*. 29 τῷ πιθανῷ] *vestra ad assentiendum facilitate et propensione confidentior factus eo majore fiducia se ad refutandum hoc dubium accingat*.

551. 10 ἐπανατεινάμενος. 22 τῷ μὲν ταχέως κολάζειν. 38 κατεπάγει] ambigo utrum hoc, an κατεπείγει Basil. edit. praeferam. neutrum est incongruum, neque vi caret. 40 post βλαβερὸν excidit ὄν, facile in concursu cum iisdem literis extritum. 41 f. συνεῖναι πονηρίᾳ. 47 f. καὶ ἦθος, ὅτι ὡς πλεῖστον —

552. 6 προσπολεμήσας] subaudi e proximo τοῖς Καρχηδονίοις. mallem tamen προπολεμήσας, scil. τῶν πολιτῶν, aut τῆς πατρίδος. 8 ὅτι παύσονται τὰ τέκνα τῷ Κρόνῳ καταθύοντες. Idipsum quoque legas in Apophthegmat. Diodorus tamen Siculus XI, 26. post expositam insignem Geloni partam a Carthaginiensibus ad Himeram victoriam, de pace narrans compositam, conditionis hujus non tantummodo nullam facit mentionem, sed etiam XX, 14. claris verbis testatur Carthaginienses ad Agathoclis aetatem usque non desiisse liberos suos Saturno immolare. v. ad utrumque locum animadv. cl. Wesselingi I. p. 424.

p. 424. et II, 415. Porphyr. *Abstin.* p. 71. *ult.* Tillemont Histoire des Empereurs T. II. p. 263. 9. Λυδιάδας] Locus hic depromptus est e Polybii II, 44. p. 182. ad quem plura de nomine hujus viri dicam, quod variis modis exaratum reperitur. 12 ἔπεσεν] ad Laodicia agri Megalopolitani, auctore Polybio p. 191. 13 Μιλτιάδην] Miltiadem tyrannum Chersonesi fuisse et Persas ann. 2. Olymp. 72. in campo Marathonio vicisse; Cimonem, ejus filium, sororem suam in matrimonio habuisse et Persas ad Eurymedontem, Pamphyliae fluvium, ann. 3. Olymp. 77. cecidisse, Themistoclem denique, post juventutem improbe atque dissolute actam, clarissimas de Persis pariter victorias ad Artemisium et Salaminem patriae ann. 1. Olymp. 75. peperisse; vel e Corn. Nepote constat. Idem quoque, ne alios in re nota excitem, de casibus Alcibiadis exponit. 25 f. μεμαθηκότι, νὴ Δί', αἰσθάνεσθαι καὶ κρίνειν. γῆν αὐτὰ ταῦτα τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν μαλακότητα τῆς γῆς, καὶ πάνθ' ὅσα, ὑποδείκνυσιν. In dictione καὶ πάντα ὅσα subauditur ἀγαθὰ αὐτῇ ἔνεστι. familiaris haec est dictio Plutarcho nostro, ut patet e p. 562, 8. Alias facile esset πάνθ' ὅσα τοιαῦτα legere, ut apud Demosthen. or. in Midiam p. 19, 4. edit. Taylori. διαισθάνεσθαι si quis servatum velit, non intercedam. est enim etiam nostro usitatum. v. p. 562, 11. 34 ἀπογράψασθαι] *sumtum ex Ægyptiorum legibus in suas retulisse.* 39 γενέσθαι. 40 potest vulgata dictio τὸ τῆς τιμωρίας χρήσιμον ita exponi: *expectans tempus, quo illum*

homi-

hominem puniri sibi expedit. sententia tamen potius hoc flagitat περιμείνας καὶ προτιμήσας τῆς τιμωρίας τὸ χρήσιμον, *moram indulgens et praeponens poenae utilitatem ab ejusmodi homine exspectandam,* aut περιμείνας προτερεῖν τῆς τιμ. τὸ χρ. *mora indulta efficiens, ut utilitas ab eo homine prius percipiatur, quam poenas ipse det.* 42 ὀρθῶς, ἔφην. *recte vero, ajebam, censetis.* 45 Apolloniam Illyricam et Anactorium et Leucadem a coloniis Corinthiorum, simulque Corcyraeorum, partim et Ambraciotarum, fuisse conditas, auctores multi sunt. v. interpp. ad Steph. Byz. v. Ἀνακτόριον et Ἀπολλωνία; at qui Periandri auspiciis ea loca Graecis coloniis exculta fuisse tradat, praeter Plutarchum hic loci, neminem alium novi. Versatum tamen in illis terrarum tractibus fuisse, et arma Corcyraeis et Epidamniis contulisse Periandrum, ex Herodot. III, 49. sqq. patet. fortassis tamen non Periandrum Corinthium Cypselidam significat noster, sed Periandrum Ambraciotarum tyrannum, illo vetere aliquanto recentiorem, de quo noster p. 768. *fine* et Maximus Tyrius initio sermonis 24. p. 283. et Menage ad Diog. Laërt. I, 98. verum etiam de illo nondum mihi constat fueritne Graecus, et an colonias Graecas ad Apolloniam et caetera loca nostro dicta deduxerit. 47 ἐκολάσθη] non perspicio, quod poenae genus Periandrum subiisse Plutarchus significet. Saevo quidem supplicio exstinctus ille non fuit. Forsitan designavit simultates, quas acerrimas cum filio, Lycophrone, exercuit, et dolorem ex hujus caede,

caede, a Corcyraeis perpetrata, conceptum, de quibus Herodotus d. l. narrat. In criminibus, quorum poenas Periander longo tempore post dedisse hic perhibetur, habentur gravissima, caedes uxoris Melissae, et cum ea mortua, ut et cum matre, nefanda consuetudo. v. Interpp. ad Diog. Laërt. I, 95. Quod si tamen de Ambraciota Periandro loquatur, ad ejus exsilium et caedem ab ipso sibi procuratam respexerit. Cassandri immanitas in gentem Alexandri M. regis sui, quam saevis suppliciis funditus delevit, et violenta in vacuatum suis parricidiis regnum invasio in historiis male audit. Non satis diligenter tamen Plutarchus ordinem temporum affectatus fuit. quamvis enim Cassander paullo ante, quam Thebas, odio Alexandri, a quo destructae fuerant, restauraret, quod an. 2. Olymp. 116. factum est, Olympiadem, Alexandri matrem, trucidaret, attamen post Thebas restitutas quadriennio demum, an. 2. Olymp. 117. Roxanam cum filio Alexandri ex ea suscepto, et biennio post Herculem, Alexandri e Barsine filium, e medio sustulit. Praecessit ergo beneficium a Cassandro in Graeciam collatum saevitiem et crimina, quibus Plutarchus a numine vult indultum tantisper eo fini fuisse, quo beneficio illo Graecos afficeret. Forte fiat, ut eadem animadversio in superius Periandri exemplum congruat. 50 ξένων] significat mercenarios, quos Phocenses cusa e spoliis templi Delphici pecunia alebant. Horum partem noster ait cum Timoleonte in Siciliam ad destruendas Dionysii et Carthaginiensium ty-

rannides trajecisse, quod an. 3. Olymp. 108. contigit, quo ipso quoque bellum Phocicum desiit. 52 ἐξώλοντο] quibus modis perierint hi sacrilegi, docet ipse Plutarchus in Vita Timoleontis p. 457. qui locus pro nostri commentario haberi debet et adiri. Trajectus in Siciliam non meminit Diodorus Siculus in ea historiae suae parte, qua calamitates et supplicia, quae sacrilegos jactarunt et tandem deleverunt, exsequitur, XVI, 61. 62. *ult.* Conf. p. 1065, 19.

553. 8 De Teletia Pythionica inter manus rixantium discerpto nihil alibi reperio; neque, praeter hunc Plutarchi locum, plura de eo protulit Cl. Corsini in indice Hieronicarum; hoc tamen e nostri hoc loco perspicuum est, Teletiam hunc dudum ante Myronem fuisse, qui Sicyoniorum tyrannus et victor ludi Olympici, Olymp. 33. fuit, teste Pausania p. 497. De Orthagora Sicyoniorum pariter tyranno nihil alibi reperio. E nostro disco, tyrannidem ejus ea, quam Myro capessivit, antiquiorem fuisse. Clisthenis, et ipsius quoque Sicyonii tyranni, qui Soloni aequalis fuit, celebre nomen penes Herodotum est. 13 εἰς τὸ μηδὲν ἥκουσι] Sicyonem aetate Plutarchi non meliore neque illustriore loco fuisse, quam Cleonas, ut credam, efficit miserabilis, quae tum erat urbium Graecarum, post amissam libertatem et veterem gloriam, facies. 18 Περικλῆς ἐναγοῦς οἰκίας] sumtum hoc e Thucydidae I, 127. ubi vid. Interpp. significatur piaculum Cylonium, de quo supra diximus. 19 Στραβωνος] de Cn. Pompeji Strabonis, qui Magni pater

pater fuit, interitu v. scriptores histor. Rom. ad A. U. C. 667. et Interpp. ad illa Velleji II, 21. *Cn. Pompejus decessit. cujus interitus voluptas amissorum aut gladio aut morbo civium paene damno repensata est, populusque Rom. quam vivo iracundiam debuerat, in corpus mortui contulit.* Tetigit quoque noster p. 203. 32 post νομίζειν deest ἀβέλτερον vel ἀβελτέρων, aut ἀναισθήτων ἐστὶν. ad locum de Callippo v. p. 530, 25. et extrema vitae Dionis. Quem Callippum Plutarchus, eum alii Callicratem appellant. 34 de Mitio Argivo ejusque statua nihil alibi reperio. Sed de statua Theagenis Thasii inimicum, a quo noctu flagellabatur, aliquando insequente et opprimente narrat Dio Chrysostom. p. 339. *fine*. Simile exemplum statuae in ultionem inimici velut animatae habet Theocritus Idyll. 23. 39 ἔφην. et sic quoque Xylander. *ibid.* Ἐριφύλης] celebre, sed fatale multis, Eriphyles monile, de quo v. Diodor. Sicul. V. p. 309. Pausan. p. 646. Philostrat. pag. 174, 8. Simson. Chron. ad A. M. 2785. Casum, quem noster narrat, sed in paucis quibusdam iisque levis momenti discrepans, Diodor. Sic. II, 132. ubi quae notavit Cl. Wesseling, merentur inspici. 40 τῶν τυραννων] significat illos, qui Phocici belli auctores et duces fuerunt, Philomelum, Onomarchum et Phayllum. 47 ἀλλόκοτον] Attingit hic libellus ritus quosdam Graecos et opiniones vulgares superstitione mixtas, quorum alibi notitia nulla exstat. quo pertinet, quod p. 558, 38. *ult.* narrat de liberis tabe aut aqua intercute ex-

ſtinctorum; et quod hic loci haud obſcure ſignificat, Graecos eum, qui nidos hirundinum deturbaret, aut pro criminoſo et impuro, aut pro furioſo habuiſſe. 52 rurſus leg. ἔφην. *penult.* νομίζειν videtur delendum.

554. 9 f. τῶν eſt delendum. 14 τοὺς καυκάσγους] ſignificat martyres Chriſtianos, *in tunica moleſta* fumantes, quo de ſupplicii genere v. Sagittar. de cruciat. martyrum X, 15. ſqq. 26 ὡς cum ſignis parentheſeos delendum. 53 ἀποτίνων] ſi bene habet, neceſſe eſt aliqua deeſſe. Videtur tamen auctor dediſſe κατατείνων, *excrucians.*

555. 5 Verſus Steſichori a τᾷ δὲ, non τάδε, incipit, et ſic conſtituendus eſt, omiſſo μολεῖν, quod metrum turbat, et in Baſileenſi non proſtat:

Τᾷ δὲ δρακὼν ἐδόκησε κάρα βεβροτωμένος ἄκρον.

Illi vero, Clytaemneſtrae puta, *draco apparuit*, ſeu imaginem ſui menti ejus objecit, *ſummum caput humano ſimile habens.* 7 Πλεισθενίδας] ſignificat Oreſtem, Agamemnonis et Clytemneſtrae filium, Pliſthenis nepotem, abnepotem Pelopis. 8 καταιβασίαις] fulgura magnum priſcae religioni argumentum. v. Valeſ. ad Amm. Marcell. XXIII, 5. p. m. 362. In continenti leg. eſt καὶ ὅ, τι, diviſis vocabulis, *et quodcunque*, neque praeterit Xylandrum. 11 Ἀπολλόδωρον] Caſſandrenſium tyrannum circa Olymp. 120. de cujus crudelitate, vinolentia, ſceleribus v. Interpp. ad Polyaen. VI, 7. Dion. Chryſoſt. pag. 41, 29. Ælian. V. H. XIV, 41. et Diodor. Sic.

Sic. II, 562. 563. et Nostr. paullo post. 19 Ptolemaeus Ceraunus enim Seleucum conditorem illustrissimae Seleucidarum in Asia gentis, dolo et perfidia peremit. v. Simson. Chron. ad A. M. 3722. 20 f. διανεμόντων. 22 f. ἐφ' ὕβρει. 26 Ἡράκλειαν] dubium, quam designet auctor Heracleam, eamne, quae in Bithynia, seu agro Maryandenorum sita fuit, a Megarensibus condita; an eam, quae olim Perinthus dicta, recentioribus temporibus *Heraclea* vocitari coepit. Ego quidem de posteriore accipiendum ideo existimo, quod propius Byzantium, ubi tum agebat Pausanias, et in eadem continente posita fuit. Quae si vera sit conjectura, expedita erit quaestio doctorum, num ex aetate Christianorum Imperatorum demum Perinthus coeperit Heraclea appellari; qua de quaestione vid. quae Wesseling ad Antonini Itiner. p. 323. notavit. Forte tamen, qui pro Bithyna stabunt, probabilius ajent videri, ibi locorum fuisse ψυχοπομπεῖον, ubi Hercules Cerberum ex orco protraxisse fertur. Mihi non liquet. Φιγάλειαν scribit Pausan. p. 252. ubi hanc historiam exsequitur, vid. *ibid.* Interpp. tenet tamen Heracleam Plutarchus in Vita Cimonis p. 882, 3. de evocatione animarum vetustis usitata v. Histor. Academ. inscript. T. IV. p. 28. versionis Germanicae, et Philostrat. p. 727, 32. 35 παρέχειν] potest hic loci a communi repetitum subaudiri τό δαιμόνιον; sed potest quoque infinitivus ille sic nude et impersonaliter positus videri pro παρεῖναι, vel ἐγγίγνεσθαι, aut περιεῖναι. quo admisso, latebit

 tebit

tebit ἑαυτὸ tacite supplendum. Sic infra p. 577. *antepen.* γνῶναι γὰρ ἐξ αὐτῶν οὐδὲν παρεῖχεν, id est, ἐξῆν. Herodot. V, 98. νῦν ὑμῖν παρέχει [id est ἔνεστι] σώζεσθαι ἐπὶ τὴν ὑμετέραν, ubi παρέχει idem est atque παρέχει τὰ πράγματα ἀφορμὴν εἰς τὸ σώζεσθαι, et sic passim. Quod si tamen aliquis in loco nostro praeferat τὸν χρόνον τοῖς πονηροῖς παρέχειν, non intercedam. 39 Λυσίμαχον] vid. Diodor. Sicul. II, 559. et Simson ad A. M. 3712. cum annotatione Wesselingi. *ult.* locus hic suspectus, certe scaber est. Cogitavi aliquando: διορῶντες ἡδονῆς μὲν μεστὴν, εὐθὺς κενὴν χάριν ἐχούσης, ἐλπίδος δ' ἔρημον.

556. 2 ὥσπερ τῆς Οἰνοῦς] l. ὡς γὰρ τῆς Ἰνοῦς. Nullam enim fabulam *Oenonis* nomine, sed *Inonis* scripsit Euripides, item τοῦ Οἰνέως, *Oenei*, non τῆς Οἰνοῦς. v. Fabricii Bibl. Gr. T. I. p. 650. et 652. et praeterea clare demonstrat Ἰνοῦς leg. esse versu altero editum nomen Athamantis, qui Inonis maritus fuit, quem, quibus circumventum artibus Ino noverca ad tollendum Phrixum et Hellen impulerit, tradunt mythographi. Ipse Plutarchus Inonem citat p. 506, 25. 24 hoc οὐ et sequens vs. 33. cum interrogatione efferendum est idemque valet atque οὐχὶ, *nonne*, aut *putasne eos non poenituisse?* 32 quae occasione hujus loci de Apollodoro Cassandrensium tyranno ad Polyaenum olim in prima editione animadversionum ad hunc Plutarchi libellum disputavi, ea nunc non improbo quidem, satius tamen duxi ab hoc loco arcere, ut aliena.

33 Γλαυ-

99 Γλαῦκος] Glauci Epicydidae, regis Spartani, casum tentatumque perjurium, et oraculi fidem, ultionemque numinis in ejus sobole exscindenda narrat Leotychides, item rex Spartanus, ad Athenienses in oratione, quam Herodotus refert VI, 86. unde colligitur, Glauci aetatem in Olympiades quinquagesimae vicinas incidere. Conf. etiam Pausan. p. 149. et 612. 50 de Aesopi injusta nece v. interpp. ad Aelian. V. H. XI, 5. et Fabricii B. Gr. T. I. p. 392.

557. 4 μηνύσαν. in Participio. 7 Ἴδμων] Herodotus II, 134. unde noster hanc historiam depromsit, constanter Ἰάδμονα appellat. Dubium utri codicum rectius. 13 Βραγχιδῶν πέσυ] Branchidae Xerxi ab illa formidolosa expeditione, qua Asiam minorem et Graeciam obruerat, domum redeunti sacras Apollini Didymaeo apud Miletum opes prodiderant, et metu poenae cum eo aufugerant. Cujus beneficii gratia Xerxes ipsis urbem de ipsis appellatam in Sogdiana condidit, quam multo tempore post Alexander M. odio proditionis destruxit. vid. Strabon. p. 787. et ibi Casaubon. et p. 941. item Simson Chron. ad A. M. 3525. et 3677. 17 Κερκυραίους] Agathoclis in Corcyram, a Cassandro obsessam, expeditio incidit in an. 4. Olymp. 119. v. Diodor. Sicul. in Eclog. Lib. XXI. 19 Ὀδυσσέα] Ulysses Siculorum quondam regem Polyphemum male mulcaverat, et regionem fuerat populatus, cujus dominum se gerebat Agathocles. Hinc scomma. v. p. 308. in Apophthegm. 22 Φενεάτας τὰς νῦν] Nam Plutarchi aetate vetus

Pheneum, urbs Arcadiae, destructa fuerat, et nova in alium locum vicinum translata, ubi tamen ne vel sic quidem restagnantis aquae incommoda effugere poterant, obstructis barathris, ab Hercule factis, per quae aqua olim defluere consueverat. Interpres hujus loci est Pausanias p. 627. 24 *χιλίων*] numerum immanem satis habuit Plutarchus edere, qui vel sic animos admiratione ferire posset, quamvis, si verum inire calculum voluisset, haud paullo augere illum numerum debuisset. Nam circa A. M. 2760. ferme censendus est Hercules ex agro Pheneatarum stagna deduxisse et Apollinis Delphici tripodem illuc transtulisse. Hadrianus Aug. autem, cujus atate vixit et libellum hunc exaravit Plutarchus, imperium Romanum capessivit A. M. 4128. vid. Nostri p. 387, 35. 413, 9. et 560, 33. 27 *τρισὶν ὀλέθροις*] Bis eversa fuit Sybaris a Crotoniatis anno primo Olymp. 68. deinde restaurata anno quarto Olymp. 81. rursus desolata fuit anno primo Olymp. 83. neque renovata. vid. Diodor. Sic. T. I. p. 483, 484 et ibi Wesseling. 31 *ἠ οἶαι*] contrahenda haec duo vocabula in unum esse, ante me jam vidit Xylander, *ἠοῖαι σαίρεσκον*, *matutinae*, hoc est, *tempore matutino, verrebant*. primum, quod ancillae et puellae virgines mane surgentes faciunt, est ut oecos verrant. Conf. Ionis in scenam prodeuntis oratio apud Euripidam in fabula cognomine. 33 de Ajacis Locri incontinentia, qua Cassandram violavit, aut certe violasse fertur vid. Simson ad A. M. 2822. 48 *ἀλλ᾽ ἔνιαι*]

scil.

scil. ἀληθῆ ἐστι. 52 ὅμως δὲ δεῖ. 53 εἰ δὲ μὴ βέλει] scil. τῦτο ἐξετάζεσθαι, εἰ ἀληθῆ ταῦτα πάντα ἐστὶν ἢ μή. *ult.* τῶν videtur delendum esse.

558. 5 Λέσβιον ᾠδὸν] significat Terpandrum, v. Paroemiographos et Fabricii Bibl. Gr. T. I. pag. 234. 7 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν δήπυ πλέον ἔχειν ἑτέρων ἔν τε Βοιωτοῖς Ὀφελτιάδαι γένος ὄντες ἀξιῦτε] ita constitueram locum, quum Xylandrum quoque in eandem emendandi viam incidisse deprehenderem. Opheltiadae genus ducebant ab Opheltа, cujus pater Peneleus tempestate belli Trojani, et filius, Damasichthon Thebarum reges fuerant. v. Pausan. p. 723. 9 Δαΐφαντον] constat sibi Plutarchus in libello de virtutibus mulierum Daiphantum appellans, Hyampolitanum, Bathylli filium, virum fortissimum, cujus res gestas libro singulari se fuisse exsecutum haud obscure tradit. Insignis locus est p. 1098, 48., ubi ait, ab eo ad suam aetatem annos plus quingentos praeterisse. v. Photii codic. 161. Δαϊφάντης est Pausaniae p. 800. Phocensium equitatum duxit in illo eorum adversus Thessalos paullo ante Persarum in Graeciam irruptionem gesto bello, quod celebratae proverbio Phocicae ἀπονοίας seu rabiei natales dedit. 10 πρώτην, ὅτε Λυκορμαίοις καὶ Σατιλαίοις] in edit. Basil. est Λυκόρμας καὶ Σατιλαίοι, unde fortassis effici debet πρώτην, ὅτε Λυκόρμας καὶ Σατίλαι. Lycormas quidem nomen Phocicum esse apparet e Pausania p. 814. *ult.* 23 de Cimonis in patriam meritis vid. Diodor. Sicul. XI.

Corn. Nepot. et alios multos auctores. *Lacharis* tyrannidem jam supra attigimus. conf. pag. 1090, 40. Is patriam Athenas, auctoritate Cassandri, sibi subegit an. 2. Olymp. 120. eo autem exstincto aufugit an. 1. Olymp. 121. quo etiam peremtus fuit a Coronaeis. v. Simson A. M. 3706. et 3709. τυράννων, ὧν ἴσμεν, τότε εἰς ἀνθρώπους μάλιστα ἀνήμερον καὶ εἰς τὸ θεῖον ἀφειδέστατον eum appellat Pausanias p. 61. *initio.* 24 Ἀρίστωνος] l. Ἀριστίωνος. v. p. 809, 43. Aristio, Atheniensis, philosophus Epicuri scholae ab his, ab aliis Stoicae sectae adscriptus, legatus Mithridatis regis, tyrannidem in patria occupavit an. 1. Olymp. 173. et anno deinceps proximo a Sylla obsessus fuit, cui tandem se dedidit. vid. Simson ad A. M. 3917. et 3918. Casaub. ad Strabon. p. 610. 33 ἀναλαβόντες. 47 καίτοι τί θαυμασιώτερον. *utrum est mirabilius?* 50 Respicit ad Delphorum scelus in Aesopum admissum, de quo supra dixerat, et Sybaritarum sacrilegium, qui Leucadiam Junonem abstulerant, quod eadem pagina attigerat. *penult.* οὐ μὴν ἀλλὰ τὰ θεῶν πρός γε —

559. 2 αὐτοῦ τοῖς κ. 5. ἡ] l. ἡ ποιοῦσα, ut edit. Basil. 10 Ἐπιχαρμείοις] in Vita Epicharmi, quam Diogen. Laërt. VIII, 78. tradit, nihil invenio, unde colligatur, eum captiosis argumentationibus, qualis est ὁ αὐξόμενος λόγος, operam dedisse; cujus disputandi generis patrem ferunt Euclidem Megaricum. ὁ αὐξόμενος λόγος, seu *crescens ratiocinium* videtur idem cum *sorita* esse. De usu vocabuli λόγος pro argu-

menta-

mentatione logica v. Menage ad Diog. Laërt. VII, 192. et 197, 14. aut loco τε leg. est γε, aut addendum καὶ φανερωτέρας. 21 aut delendum καὶ, aut addendum μεταβαλλόμενοι, vel simile verbum. 25 post ἀξιοῦμεν subaudi τῷ αὐτῷ δικαίῳ. *eodem jure, quo partem gloriae majorum ferunt.* 26 de flumine Heraciteo. v. Menage ad Diog. Laërt. IX, 8. p. 397. Maximus Tyrius pag. 63, 19. et Gataker ad M. Antonin. philosoph. IV, 43. p. m. 166. 29 τι delendum. 30 καὶ ἐς δύναμιν. aut alias deerit ἐπὶ τὰ ἔσχατα post διαπεφυκῦιαν. 36 quamvis de statua Cassandri non meminerim legere Athenis dedicata, positam tamen illi ibi fuisse, dubitare non sinit ingens statuarum Demetrii Phalerei, qui Cassandri legatus in patria erat, multitudo, quas omnes, plus tercentum numero, Demetrio post Cassandri excessum in fugam acto, everterunt, v. Strabon. p. 610. καταχαλκευόμενον hic accipi debet pro καταχωνευόμενον, *conflatam in aeneam supellectilem fuisse.* 40 ὁυδὲν ἔνεστι vel μέτεστι. 41 Nysaeus et Apollocrates erant filii Dionysii senioris, quos ut φιλοπότας, temulentiae deditos jungit Ælianus V. H. II, 41. ubi v. interpp. Νισαῖος ibi exaratum est, sed apud Athenaeum quoque X, 10. Nysaeus est, ut hic loci. Apollocratem nominat Strabo p. 398. 42 Philippus et Antipater sunt filii Cassandri, quorum ille paullo post patrem tabe fuit exstinctus, hic fratri successit, et matrem, Thessalonicen, peremit, pariterque ab Alexandro fratre, aut a Demetrio (vid. supra p. 530, 26) aut a socero Lysima-

Lysimacho, nam diversa tradunt auctores, sublatus est. vid. Simson ad A. M. 3707 et 3711. 52. θεραπεῦον.

560. 1 μνημονεύειν. pendet enim ab ἔοικε. 9 ἀνέστρεψε] placeret magis ἀνέτρεψε. v. p. 555, 38. vel ἐνέτρεψε. Frequentissimum est ἐντρέπεσθαι, pro *incusso pudore ad meditationem studiumque decori et honesti reduci et ab instituto nequam averti*. Rarius eodem sensu διατρέπεσθαι usurpatur, multo rarissime ἀνατρέπεσθαι. Sed qui ἀναστρέφεσθαι dixerit, non memini. Quia tamen discrimen verborum τρέπειν, et στρέφειν in compositis non semper observant auctores, cujus rei exempla in animadversionibus ad Dionysium Halicarn. collegi, propterea non ausim mutationem hic loci suadere. v. quoque p. 69, 51. Potest quoque verbum ea ratione probum esse atque defendi, quae ad *reversionem in viam* respicit, *revertit*, vel *reduxit eos in rectam viam*. 9 Ὀλυμπιακὸς] p. 561, 17. et 563, 15. appellatur *Olympicus*. Utrum rectius? 17 ἀλλὰ] l. ἅμα. *non tam minutus est deo animus idemque in vano negotiosus* — 23 ἐφημέρους ψυχὰς] pendent hi Accusativi. quapropter aut deest Accusativus, e. c. τιθέντα, vel περιέποντα, aut mutandi sunt cum Genitivis: ἐφημέρου ψυχῆς — βλαστανούσης, εἶτα ἀποσβεννυμένης. 30 f. προσφέρειν κελεύειν ταῖς ψυχαῖς [vel ταῖς εἰδώλοις] τῶν κατοιχομένων. 34 ἄχρι δὲ τοῦ. 39 ὄνομα leg. finis vocabuli ὀνομαζόμενον videtur natum e proximo ξένον. 42 Κόρακα] Coracem Archilochi percussorem cum Corace, Protagorae

magi-

magistro, permiscuisse Abulpharagjium constabit illi, qui Fabricii Bibl. Gr. T. I. p. 574. 4. cum loco Sexti Empirici, quem Menage ad Diogen. Laërt. IX, 56. adfert, conferet. 50 de ψυχαγωγοῖς seu incantatoribus animas defunctas exciere et coram producere potentibus v. Spanhem. ad Julian. Orat. I. p. 21.

561. 12 οἰκείως. 13 forte sic supplendus est locus: τίνοντας, χρὴ δάκνεσθαι [vel σφόδρα λυπεῖσθαι], ἐνθυμηθεὶς ταῦτα οὐδεὶς ἂν — 14 f. ἄδικος et ἀκόλαστος. πρὸς δὲ τούτοις ἔχω μέν. 40 ἑαυτοῖς.

562. 2 f. κακόφρονα κεύθειν τὸν ἀφανῆ πραπίδων καρπόν. 9 ἄγειν cohaeret cum διακελευομένου καὶ παρεγγυῶντος, *jubente et adhortante ut opus generationis aggrediamur* — tanquam si ipsa Hesiodi verba adscripta non essent. 10 καθ' Ἡσίοδον] *non est opus, quod praeceptis Hesiodeis perficiatur.* 12 aptius huic loco est ἐκπεσούσας. 25 f. οἴοιτο, τότε τοῖς σκορπίοις. 26 οἰομένους suadebat Salmasius. 40 πρὶν ἀδικεῖν ἐνίους. 51 οἷον ἐκποιητὸς τῆς κακίας. *tanquam e familia pravitatis*, cujus veluti filius genuinus est, *in familiam virtutis adoptatum datus et transscriptus. penult.* Antigonus Gonnatas filius Demetrii Poliorcetae significatur. *ult.* τῶν πονηρῶν] f. τῶν πάλαι ἡρώων. Phyleus, Augiae filius, a patre ejectus fuit. v. Pausan. p. 377. Nestor, Nelei filius, propterea quod cum patre fratribusque in furtum boum Herculis non consensisset, expulsus a patre fuerat, et solus fratrum servatus ab Hercule Messeniam sui juris facien

faciente, patriaeque imperio donatus fuit. v. Philostr. Heroic. p. 696.

563. 3 f. ἐπεξῆλθεν, *ulta fuit.* 9 f. ἐξανήνεγκέ τις λόγχης τύπον. 18 f. κἀκεῖνον. 19 aut ὅτι ὁ Σολεὺς Θεσπέσιος, aut ὅτι Θεσπέσιος ὁ Σολεύς. *Thespesius Solensis*, e Solis, urbe Ciliciae oriundus, unde Aratus poëta. *Thespesius* tunc temporis nomen erat usitatum. v. Fabric. B. Gr. T. IV. pag. 488. 20 f. τοῦ μεθ' ἡμῶν. *ejus, qui nobiscum hic versatus fuit.* Sane quae sit vulgatae significatio, non magis, quam quis fuerit ille Protogenes, novi. 29 Amphilochi, filii Amphiarai, oraculum apud Mallum, Ciliciae urbem, celebre erat, praesertim aetate Plutarchi et Pausaniae, paene aequalium. Pausanias pag. 84. Ἀμφιλόχῳ, ait, Κιλικίας ἐν Μαλλῷ μαντεῖον ἀψευδέστατον τῶν ἐπ' ἐμοῦ. v. Olear. ad Philostrat. p. 680. n. 5. 40 potest αὐτῷ legi, *eos, qui cum eo sermones conferunt.* Potest quoque vulgata αὐτοῦ servari, ut sit pro ἀπ' αὐτοῦ, *ab ipso edente audire.* 42 f. τῆς διαφθορᾶς [*vitae corruptae et flagitiosae*] διακόσμησιν εἰς ἦθος χρηστὸν τοσαύτην. 50 f. ἀλλ' ἀπέχοντα ἀλλήλων μῆκος ἄπλετον. 52 f. λείως, οἷον ναῦν ἐν γαλήνῃ.

564. 19 διαχύσει. 21 post σαφῶς videtur ἐπιγνῶναι vel simile quid deesse. 22 προσαγαγοῦσαν, *ut accesserat propius.* 27 σοὶ νῦν καὶ αὖθις, aut σοὶ καὶ νῦν, καὶ αὖθις. *et nunc et deinceps.* 43 post μικρὸς videtur οὕτω δεινὸς deesse. 45 ἄλλῃ τιμωρίᾳ, cum jota subscripto est exarandum; sunt enim Dativi. *alia autem anima*

ina aliam ad Poenam pertinet. sunt enim Poenae tres, Adrasteae apparitores velut et exsecutores mandatorum ejus.

565. 2 v. p. 173. sub Artaxerxe. 9 ἡ δίκη ἰδίᾳ λαβοῦσα. 12 aut delendum καὶ πάντα, aut scrib. καὶ κατὰ πάντα. 13 καὶ προγόνοις. 24 f. μόλις. κακόνοια δὲ συνοῦσα [vel ἐνοῦσα] μετὰ φθόνου. 26 τε] l. μέν. 30 αὐγοειδῆ δεῖ καὶ σύγχρουν. 36 εἶδος] f. ἰσχύς. 37 f. καί, νὴ Δί', ἀργίᾳ τοῦ θεωρεῖν, aut ἡ γὰρ ἀσθένεια τοῦ λόγου καὶ ἀμβλύτης δι' ἀργίαν ἀπεχομένη, [vel ἀλλότριος οὖσα] τοῦ θεωρεῖν. 38 τῷ ἀκολάστῳ. *instrumento habet opus, quod pars sui ad libidines prona exerceat.* 52 κρᾶσιν, διὰ ὁ οἶνος.

566. 4 f. διατρίβειν ἐκεῖ βουλόμενον et ἀφεῖλκε βίᾳ. 8 νεῦσιν ἐπὶ γῆν οὖσαν. *quia esset pronpensio ad terram.* 10 ἀφορᾶν] *e longinquo conspicere.* 25 περαῖνον μαντείαν, *quod nusquam terrarum*, hoc est, in nullo certo et constante loco *vaticinationem exercet.* 28 συμπαραλαμβάνοντας. 39 Sibyllam esse illam, quae in luna, quem appellamus, vultum efficiat, credebant veteres, ut patet e p. 398, 38. 42 τὴν Δικαιαρχείας ὑπὸ πυρὸς φθορὰν γενησομένην. Plinii senioris interitu celebre hoc est Vesuvii montis incendium, quod A. C. 79. contigit. v. Tillemont histoire des Empereurs sub Tito c. 4. 44 significat Vespasianum, qui aeger in aquis Cutiliis exspiravit. vid. Sueton. *Vespasian.* 24. 46 aut ἔπειτα δὲ leg. aut ἐπεὶ hic pro ἔπειτα est accipiendum, et passim locorum eo sensu

positum

positum reperitur ἐπεὶ, scil. pro *deinde.* aut si ἐπεὶ hic solito modo *postquam* significat, legendum erit deinceps vs. 48 οἵδε [*hi*] δεινὰ —

567. 5 γνωρίμως πονηρῶν, [*notorie malorum*] καὶ κολασθέντων. versus 7. et 8. suspecti vitii mihi sunt, sed rationem emendandi veram non invenio. forte sic dedit auctor: οὐκ ἔτι χαλεπῶς, οὐδ' ὁμοίως [scil. ὡς ἐν τῷ ζῆν] τριβομένην ἀτελῆ περὶ τὸ ἄλογον καὶ παθητικὸν, ἐκεῖ πονοῦσαν. 18 τούτους. 20 f. περιζέουσαν, ob sequentia ψυχροτάτην et τραχεῖαν. non tamen id valde urgeo. 37 καὶ διώκουσα [sic etiam Xylander] φεύγειν καὶ ἀποκρύπτεσθαι βουλομένας, οὐ δυναμένας δέ. 40 ἐνίους. 42 post ἀτεχνῶς videtur ἑαυτῶν deesse, aut ἀλλήλων. 52 ταύτῃ *quum huic animae*, Neronis puta, *decrevissent et jam pararent.* 53 βιώσεται. ult. aut δεδωκέναι, aut ὀφείλεται.

568. 2 μέχρι μὲν οὖν τούτων εἶναι θεατής. 6 respicit ad picturam encausticam. 7 ὑπὸ] f. διὰ. *se tanquam per fistulam tractum.*

DE GENIO SOCRATIS.

575. 1 Non hic loci, sed vs. 4 post ἀκοῦσαι defectus est, et excidit ἀγαμένοι, vel ἐθαύμασα, vel simile quid. 6 ἀσπαζομένοις. et sic quoque cod. Turneb. et Xylander id in Latinis reddidit, etiam recte id Basil. exhibet. 13 τῇ διανοίᾳ. 14 πύθοιντο. non enim ad διανοίας, sed ad ἀργοτέρων pertinet. deinde leg. τὸν δὲ φιλότιμον

τιμον καὶ φιλόκαλον τῶν ὑπ' ἀρετῆς ὥσπερ τέχνης μεγάλης ἀπειργασμένων θεατήν. *at pulchri honestique et elegantiae studiosum contemplatorem rerum a virtute velut a magna quadam arte perfectarum.* 17 τύχην leg. esse etiam Xylander vidit. 18 f. sic integrandus est hic locus: τῦ δὲ ταῖς αἰτίαις ὁμιλῦντος καὶ τοῖς τῶν πράξεων τρόποις καὶ σκόποις, καὶ συμπτώμασι τὺς ἐπὶ μέρυς ἀγῶνας ἀρετῆς — καθορῶντος. *Exitus rerum multa cum fortuna habet communia; at ille, qui caussas et modos et fines casusque rebus concurrentes noscitat, perspicit certamina virtutis cum fortuitis casibus particularia, et audacia, sed prudentiae conjuncta facinora ratiocinii, simul ab opportunitate rerum praesentium et ab affectu interno moti.* 22 διέλθέ τε duobus vocabulis. nam unum alloquitur Caphesiam. deinde lego ἥ τις ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ὡς ἐπράχθη, καὶ τὺς λόγυς, ὓς τότε συνέβη γενέσθαι, σῦ παρόντος. 25 ἐπὶ τύτῳ] scil. ὅπως ἀκύσω σῦ ταῦτα. *persuasus futurum nihil fuisse, quare tardarem ejus rei audiendae caussa vel Thebas venire* — 27 hactenus locutus fuerat Archidamus Atheniensis. jam a verbis ἀλλὰ ἔδει incipit Caphesias Thebanus loqui. Scena dramatis vel colloquii est Athenis. 32 δοκῇ ἄν, vel δοκοίη ἄν. 34 f. ἡμεῖς μὲν ὖν περιοδεύσαντες τῶν ἱερῶν σπυδάζοντες ὕτω δὴ ἀφίγμεν. *nos quidem post operam obeundis et lustrandis templis datam, in conspectum vestrum tandem venimus.* 35 recte dat Basil. ἀκρόασιν ἅμα πράξεων. 38 ἄνδρας. καὶ μὴν ἄξιον. *atqui tamen dignum est eos nosse.* et sic

 quoque

quoque est in cod. Turneb. 41 de Archino v. dicta ad p. 345. vs. 16. opusculi de gloria Atheniensium. 42 f. ὥςε σοι θέατρον εὔνουν καὶ οἰκεῖον ἴσθι ἔχων πρὸς τὴν διήγησιν. *quare scito te habere theatrum tibi favens et paratum ad accipiendam narrationem.*

576. 8 f. εὐθὺς ἀπὸ τῶν δεσμῶν δίκης περὶ αὐτοῦ. *statim postquam in carcerem conjectus fuisset, judicio de eo habito dictaque sententia.* v. Xenophont. p. 557. et 559, 1. qui pro *Leontida Leontiadam* appellat. 11 κάθοδον αὐτὴν τῶν φίλων. 17 Λεοντίδαν, διὰ τὸ ἀνύποπτον conjeceram, ut Xylander, sed praefero πρὸς τὸ ἀν. quod praestat cod. Turnebi. 22 ὑπόπλεως ὤν, διηγεῖτο, ὤν, ὁπότε — 23 potest συγκαθεὶς defendi subaudito ἑαυτὸν. sed praefero συγκαθίσας. 30 ἀφιζομένους. 42 lacunam hanc ex ingenio supplere nequeo. 15 usitatius est ἐπικαίειν. 52 forte sic utcunque sarcietur locus. βιαζόμενος. οὐκοῦν καὶ ἔτος δήπου μηδὲ αὐτὸς τοῖς μὴ μόνον διὰ τολμῶν ἀκρίτων, ἀλλὰ καὶ αἵματος ἐμφυλίου καὶ σφαγῆς τὴν πόλιν ἐλευθεροῦσι συναγωνιεῖσθαι πρόθυμος. *propterea neque ipse quoque promtus et paratus est operam illis sociam praestare atque discrimen adire, qui non solum facinoribus inconsultis audendis, sed etiam caedibus civium patrandis civitatem liberatum eunt.*

577. 2 ἕξειν. ob sequens τρέψεσθαι. 4 f. Σαμίδαν. 9 f. (ἐγγὺς γὰρ παρίςατο) προϊόντας ἀγγέλλει Ἀρχίαν καὶ Λυσανορίδαν. *ibid.* num Γαλαξίδωρον. Hoc sane nomen p. 580. aliquoties occurrit, et Salmasius quoque posteriorem

riorem hanc lectionem hic loci commendat. 14 Dubito rectene habeat forma Ἄμφιον pro Ἀμφιόνειον, *aedicula Amphionis*. 16 aut οἶδας leg. aut οἶσθα, aut οἶσθά συ, ὦ Ἀρχ. 18 forte γραμματεύων, ἡμῖν δὲ τῆς πρ. Ita conjeceram, antequam Xylandri conjecturam vidissem, quam meae praefero. 25 f. ἢ τοὺς γε πλείστους. 27 v. p. 594. 30. 35 *respondebat ad haec Phyllidas nihil certi, neque ut homo, qui rem exploratam haberet,* *sed dicebat, se audivisse dicentes, portenta et oracula atrocia Spartae ingruere.* ἤκουον δὲ λεγόντων, ἔφη, σημεῖα — hic loci ἤκουον est prima pers. singularis. 37 f. τῇ Σπάρτῃ. ἐν τούτῳ δὲ Φειδόλαος. 39 f. ἐνταῦθα κελεύει περιμεῖναι Σιμμίας. ἐντυγχάνει γὰρ ἰδίᾳ Λεοντίδῃ περὶ Ἀμφιθέου, παραιτούμενος, οἶμαι, καὶ σπουδάζων διαπράξασθαι. 42 εἰς καιρὸν ἥκεις, ἔφη. 43 ἐβουλόμην σοῦ πυθέσθαι. 49 f. εὑρέθη δ' οὖν μετὰ τοῦ σώματος ψέλλιον χαλκοῦν. 51 συμπεπηγυῖαν, ἐπὶ δὲ τοῦ μνήματος ἔκειτο πίναξ. 53 οὐδὲν παρεῖχε recte dat Basil. *nihil potuit ex iis cognosci.* παρεῖχε idem valet atque ἐνεδέχετο. *penult.* ἀντίγραφα.

578. 5 μνῆμα] l. μήνιμα, ut quoque cod. Turneb. Salmasius et Xylander. *Sed ea re deos iram suam ob motum sepulchrum prodidisse in eos, qui passi fuissent id effringi et violari.* v. vs. 7. Salmasius praeterea quoque τούτου emendabat. 16 ὑπὸ σκότος] si bene habet, debet significare *nondum oborto die.* Sed id qui volunt exprimere, ἔτι σκότους ὄντος, aut ἔτι κνεφαῖοι dicunt. Voluitne Plutarchus igitur dicere ὑπο-

φαυσκέσης scil. *τῆς ἡμέρας sub diluculum. ibid.* f. *ἐγὼ δὲ τῦτον* [scil. Dirces tumulum] *μὲν, ὦ Φειδόλαε, χαλεπῶς ἐξευρήσειν αὐτὲς νομίζω.* 23 f. *πυθόμενοι* vel *ἱστορήσαντες*, vel simile quid deest. 25 *ὃ κατατετευχότα*, et sic quoque cod. T. et V. 26 f. *διαλυπῆ γενόμενον.* 28 *ὐχ ὑπέρου Θαλῆς*, ut recte dat editio Basil. et expressit Xylander emendaveratque Salmasius. 31 *μηδὲν ἰδίᾳ.* 32 *τῆς ὁμιλίας*] subaudi *τῶν ἐνόμων δυναστειῶν.* 36 hoc de Lyside Pythagorico v. Fabric. B. Gr. T. I. p. 506. 47 *ὃ*] i. *ὃν, quam tabulam.* 49 *ὐκ οἶδα*] *non vidi.* *οἶδα* accipio hic pro *εἶδον.* quod si qui malint prae vulgato, non vetabo. 52 nihil aliud deesse videtur quam *ᾧ, cui.* Salmasius abraso *π* locum sic conjungebat *προφήτην ὅτε.*

579. 23 *μὴ παρέργως.* 25 f. *εἶναι τὴν δυοῖν μέσης assumtionem proportionatam lineae inter duas mediae.* 28 *μὴ τῦτο δὲ οἴεσθαι χρῆναι. at non oportere illos existimare deum hoc effectum habere velle.* 36 *ὑμῖν. vobis.* 37 deesse videtur *ὄντα, νῦν δέ.* 38 f. *προαιρέσεως ἐξ Ἰταλίας, ἕνα ὄντα τῶν Πυθαγορικῶν*, vel *ἀπεσαλμένον ὑπὸ τῶν Πυθ.* aut *ἐξ ἐπιστολῆς τῶν Πυθ. jussu Pythagoreorum.*

580. 4 *φιλοσοφίᾳ.* 6 *ἐναντίον* per se non esset malum, sed quia praecessit *ἀσχήμων*, necesse est, ut *ἐναντίως* legatur. 7 f. *διδάσκειν καὶ εἰς θεὺς ἐπαναχωρεῖν τῇ τῶν πράξεων ἀρχῇ*, aut *ταῖς τῶν πράξ. ἀρχαῖς. quae professa utile docere, atque quorumcunque institutorum initia ad deos referre.* *καὶ εἰς θεὺς* est etiam in var. lect.

lect. 12 vocab. ὑμέτερος non significat Simmiam fuisse Atheniensem, nam Thebanus erat, sed fuisse familiarem Socratis. v. vs. 33. 14 περιβαλέσθαι. 19 aut delendum καὶ, aut ante τοῦτο collocandum puto. *nam et hoc inter alia Socrati crimen impegit apud Athenienses.* 20 ἀνάπλεων. 21 nihil deest praeter copulam καὶ. et sic ante me jam sanxerat Salmasius quoque. 23 πράγματα suspectum. 24 μετεῖναι idem est atque μετιέναι, *persequi, consectari.* 29 potest ὄψιν rectum videri, *speciem quandam apparentem et in conspectum se dantem.* sed ejus loco potius φάσμα dicunt. mallem igitur ὀμφὴν. *vocem divinam veridicam.* 35 ἥκομεν. *veniebamus.* 36 rectene habet σύμβολον? quaeratur in scriptoribus antiquitatum Atticarum, mihi nunc non vacat quaerere. 38 f. ἐπιστὰς καὶ τὼ χεῖλε συμπιέσας. *meditabundus, compressis labiis, diu in eo statu perstitit.* potest συμπιέσας defendi, scil. dicendo idem esse atque συμπιέσας, ut μετεῖναι paullo ante idem erat atque μετιέναι. 41 f. sic integrandus est locus: τοὺς προκεχωρηκότας ἤδη τῶν ἑταίρων ἀνεκαλεῖτο, ἐμποδὼν οἱ φάσκων γεγονέναι τὸ δαιμόνιον. 45 potest vulgata defendi, mallem tamen aut ἑρμογλύφων, aut ἑρμογλυφείων. 52 nihil aliud videtur deesse quam ἡμᾶς. deinde leg. προλείπει. *penult.* οὐχὶ δὲ [vel ἀλλ' οὐχὶ] τῆς κοινῆς μόριόν τι ἀγχινοίας τὸν ἄνδρα. *ult.* ἐπαγαγεῖν, in Aoristo. nam tempus praeteritum requiritur. ὁλκὴ est pondus, quod uni lanci imponitur. Plutarchi mens est: ut ὁλκὴ unius lancis, si aequalis sit τῇ ὁλκῇ, vel

ponderi alterius lancis, eam non deducit aut praegravat, sed tum solummodo id facit, cum ponderum in aequilibrio positorum uni adjicitur; sic — diffiteri tamen nequeo, eum mentem suam subobscure et nimis breviter extulisse.

581. 2 f. sic integrandus est locus: ἐφ' ἃ ὁρμῆσαι, κληδὼν καὶ σύμβολον, ὥστε ἀσθενὲς καὶ κοῦφον ὂν, ἐμβριθῆ διάνοιαν ἐπιστρέψασθαι οὐ δύναται πρὸς πρᾶξιν. *ominosa vox aut aliud tale signum, ut res exigua et levis, per se nequit gravem mentem ad id agendum pertrahere, ad quod eam impellit.* 5 si ad proximum σύμβολον referri debet, leg. est προσελθὸν, sed redit ad remotius κληδὼν, ideoque bene habet vulgata. 6 ὁ πατὴρ] Polymnis. v. vs. *penult.* et p. 582, 17. 581, 19. et 585, 33. 10 πταρόντος leg. esse Xylander quoque vidit et Menage ad Diogen. Laërt. p. 243. 14 οὐ τοῦτον. redit enim ad πταρμῷ. 16 αὖ] f. ἂν ἦν. 20 προΐεσθαι. et id quoque Xylander jam dudum observavit. 21 nihil deest quam syllaba νον. leg. enim ἀφορμαὶ τόνον ἔχουσαι. 29 παίζοντι] l. πλησιάζοντι. 31 μεταβαλλομένην ὅπῃ τύχοι. Salmasius correxerat: μεταβαλλομένην, ὅτε τύχοι, γνώμην. 38 Λάχητος scrib. est e Platonis Lachete et Aristide T. II. p. 198. et Cicerone, cujus haec sunt verba de Divinat. I, 54. *Socrates, cum apud Delium male pugnatum esset, Lachete praetore, fugeretque cum ipso Lachete, ut ventum est in trivium, eadem, qua caeteri, fugere noluit. quibus quaerentibus cur non eadem via pergeret, deterreri se a deo dixit: tum quidem ii, qui alia via fuge-*

fugerant, in hostium equitatum inciderunt. Obscure quidem haec Cicero quoad rationes geographicas, et scriptores omnes, qui in pugna ad Delium demonstratam a Socrate virtutem praedicarunt, a Menage ad Diogen. Laërt. II, 23. laudati, sollicite velut scopulum evitarunt, ne dicerent, qua via Socrates Athenas rediisset. alii navi, alii per montem Parnethem, alii per Oropum domum redibant. Non possum igitur ex illis omnibus ἐπιῤῥηγιστης nostri corrigere. et Palmerii Graecia antiqua, unde auxilium sperarem, ad manus non est. Ceterum hac de pugna et Socratis in ea rebus gestis disputant Casaubonus ad Athenaei 5, 15. et Wesseling ad Diod. Sic. I. p. 527. et Leo Allatius ad epistolas Socraticorum p. 147. 40 λοχιτῶν. *antepen.* potest φείδεσθαι se quodammodo tueri. *parcere Socrati.* quia tamen μεθ᾽ ὑμῶν sequitur, praeferrem πείθεσθαι, quod etiam Xylandro placuit. *ult.* f. κυβερνήτῃ ἐκ πελάγους φθόγγος ὄρνιθος. Basileensis editio quidem et Aldina non habet ἢ post φθόγγας.

582. 2 suppleri debere videtur μεγάλου δὲ τεκμήριον, vel σημεῖον. et sic quoque Xylandro fuit visum. Salmasius pariter correxerat καθ᾽ αὐτό. μεγάλου δὲ σημεῖόν ἐστι συμπτώματος. 9 f. παθήματα. *casus adversi.* eoque ducunt var. lect. τιθήματα et πιθήματα. *ibid.* f. εἶτα μάχοιτο ὀμνύοντι μηνύειν καὶ καταλέγειν ἐκεῖνον τὸν ἱστορικὸν τούτων ἕκαστον. *ideoque rixaretur cum altero, vel jurante, historicum illum eas res omnes narrare, atque enumerare.* etiam pro

ὅμοιόν τι est in Ald. et Basil. ὀμύοντι. ad quod in vertendo Xylander respexit. 11 Φίλε] f. Φειδόλαε. 15 ἀποφαίνηται in Subjunctivo. et φάσκων αὐτὸς. 19 recte dat Basil. edit. et cod. Turneb. φιλοσοφίαν. *qui humanam et homine dignam ejusque rationibus accommodatam reddidit philosophiam.* praeterea ἐξανθρωπίσαντος leg. est per iota, auctore quoque Salmasio. 21 τοὐναντίον. 33 f. καὶ σὺν αὐτῷ τῶν φίλων, aut καὶ συνεισιόντας αὐτῷ. 36 ἀμπεχόμενον, ut Salmas. et var. lect. et editio Basil. 37 ὑπὸ delend. et recte neque edit. Basil. neque cod. Turneb. habet. Significat autem vocab. ἐκείνου Pythagoreum ex Italia appulsum. 41 ἀρχὴ γὰρ τῆς ἐντυχίας. *nam ab hac formula contrahendae notitiae et familiaritatis initium capi solet.* etiam recte rursus Basil. dat ἐντυχίας. *conventus, congressus.* est idem atque συντυχίας. Prorsus eodem modo Salmasius quoque correxerat.

583. 1 τούτοις recte dat Basil. et cod. Turneb. 3 δὲ expungendum, aut deest aliquid, quod probabilius videtur, e. c. post κρατηθέντων deest διεσπάρησαν πανταχοῦ γῆς. *quaquaversum dissipabantur. qui autem adhuc indivulsi manebant apud Metapontum, illis Cylonii circumstruebant ignem.* leg. enim Κυλώνειοι, et vs. 9 ὑπὸ τῶν Κυλωνείων. vid. Menage ad Diog. Laërt. II, 46. et Palmer. Exerc. p. 224. aliquid hic excidisse de Pythagoreorum dispersione, indicant verba vs. 8 πρὸς τοὺς ἄλλους φίλους ἤδη πάλιν ἀθροιζομένους. 14 ἐπέσκηψε] scil. τοῖς ἑαυτοῦ φίλοις, suis in Italia familiaribus, Pythagoreis. 15 εἰ δὲ μή, τά γε

λείψα-

λείψανα, vel εἰ δὲ μή γε, τὰ λείψανα. 22 ἐπιτροπεὺς, *rector filiorum tuorum constitutus.* Plutarchus enim si voluisset significare, Lysin filiis Polymnidis adscriptum fuisse (ita Xylander locum hunc accepit) dixisset et debuisset dicere τῶν ὑιέων [scil. εἰς] γραφεὶς. simplex, non compositum fuisset tunc opportunum. 24 πολλὴν δὲ χάριν. 35 ἐγκαλλωπίσηται, et sic quoque Salmas. 49 Basil. recte dat φρουροῦντες. 50 ἄτιμος ἡ κτῆσις εἴη. Τί μήν. Verba τί μὴν, *quidni?* sunt Polymnidis, patris Epaminondae et Caphesiae. *Ea ratione gratia careret ea gratificatio, et injucunda foret possessio.* Respondet Polymnis: τί μήν; *quidni foret?* 51 Θετταλῶν.

584. 15 λόγω] imo vero ἔργω. *si aliquis non ipsa re vereque, sed tantum per simulationem — divitias repudiet.* 17 post ὁ Ἐπαμινώνδας subaudi κέκτηται. 18 ἤ] f. καί. *imo; ut rectius dicam, responde tu mihi, o Epaminonda (nam et olim, quum Thessalus Iaso vobis divitias offerret, tu pro his* [patre tuo et fratre] *verba faciebas) responde igitur mihi, existimasne —?* ὑπὲρ τούτων potest quoque de *divitiis* accipi. his de rebus, et dignaene sint opes et facultates, quae accipiantur, nec ne. 21 πάντας, *omnes, qui dant* — 24 ὁ μὲν, ἅ τις ὀφείλει, διδοὺς — 25 ὡμολόγησεν] subaudi *Epaminondas.* Verbum hoc non est pars orationis Theanoris, sed Caphesiae, dicentis, fratrem Epaminondam illud fassum fuisse. Vidit hoc quoque Xylander et vertendo expressit. 30 post εὖ recte praestat editio Basil. ποιήσαντα. Sic ergo constituendus est locus:

τὸν εὖ ποιήσαντα θατέρῳ τῶν π. *in bello duorum adversariorum alter ab eo manus abstinere debet, a quo beneficia acceperit.* 34 ἐπισκέψασθαι. 41 ὦ φίλε recte dat Basil. 50 τὴν ὑπὲρ τοῦ στεφάνου. 51 ἐπὶ τοῦτο.

585. 1 ἔργον (εἶπεν) ἔγωγε [scil. νομίζω] *Ego quidem, ajebat Theanor, hoc ipsum exercitium abstinentiae specimenque ejus editum esse existimo.* 2 verba ἄσκησιν δὲ — sunt Epaminondae. *ibid.* credo μετὰ expungendum esse et pro οὐχ leg. ἐκείνην. *exercitationem autem et meditationem continentiae illam esse* ἐφ' ἧπερ ἔτι νῦν ἐφελκύεσθε πάντας ὑμεῖς, *ob quam adhuc hodie neminem non vestrum in amorem pertrahitis et ad vos allicitis.* 3 γυμνασάμενοι. 9 aut καὶ δικαιοσύνης, aut καὶ δικαιοσύνη in Dativo, aut καὶ ἐν δικαιοσύνῃ *etiam in justitia.* 19 πλεονεξίας μεγάλας εἰς ἐφικτὸν ἡκούσας. *commoditates magnas, quarum facultas tibi facta fuerit.* ἐφικτὸν etiam codd. T. et V. habent. 20 ἐνδέδεται. *constrictum est.* 21 f. τὰ φιλοκερδὲς μακραῖς ἕξεσιν ἀνέδην εἰς τὸ κερδαίνειν ἀνατετραμμένον. καὶ γὰρ σπαργᾷ. 29 f. ἐρασταὶ τῶν ἀγώνων ὄντες. f. scriptum erat in vetusto cod. ἀνων pro ἀγώνων vitiose, et ex eo deinceps ἀνθρώπων fecerunt, quia sciebant hoc vocab. per compendium ἄνων exarari. 31 ὅσον delendum, aut saltim post Σιμμίας collocandum. 35 αὐτοὶ διαλύεσθε πρὸς αὐτούς. *vos inter vosmet ipsos hac de re transigite absque nostro interventu.* 36 τὸν δὲ Λύσιν, ἡμῖν εἰ θέμις — *si nobis fas est hoc audire.* aut τὸν δὲ Λύσιν, εἰπὸν ἡμῖν, εἰ θέμις ἀκοῦσαι. *dic nobis, si fas sit audire,*

dire, sine tecum Lysin ablaturus. 38 ἐᾶς. 46 aut ἢ delendum, aut cum ὁ mutandum.

586. 1 θάψειε recte dat Basil. 3 ταὐτῷ] *eodem*, quo scil. Lysis fuerat usus. mallem tamen καλῷ vel ἀγαθῷ. 7 f. τὴν φύσιν καὶ τὸ εἶδος, ut et cod. Turnebi, aut potius τὴν φύσιν ἐκ τοῦ εἴδους. 9 f. τὸ τραῦμα 15 Ἱπποσθενίδου. per jota, et sic quoque deinceps. 26 ὅτε τῶν πρὸς — etiam Basil. τῶν habet. 27 f. καὶ κυριώτατα τὸ αὐτόματον. 44 Ἡρίππίδας. 15 recte dat edit. Basil. τοῦ μὴ λανθάνειν. *penult.* mallem τῷ δημοσίῳ. *ult.* τῶν ἐσομένων. absque πρό. aut τῶν προκεχειρισμένων.

567. 6 mallem ἐκλάμψαι aut ἀναλάμψαι. 8 περιέχεσθαι. 9 ἐπιπολάζειν. et sic quoque codd. T. et V. 10 post παραχρῆμα deesse videtur διεξιόντος. 14 aut ὅσον διαταράξαι, aut ὅσον μόνον διαταράξαντες. posterius si admittas, redundabit ὅσον. 25 κατηγορεῖν, περιφώνησιν ἀσαφῆ — vocabulum περιφώνησις mihi alibi, quantum memini, non lectum significat idem atque περιψόφησιν, περιδούπησιν *circumstrepitationem*, sonum auribus obstrepentem et eas undique ferientem. 26 δυσαιρεῖν si bene habet, quaedam desunt. locum hunc non expedio. 29 f. προείληφε. vulgata si defendatur, subaudiri oportet τοῦ καιροῦ ἐν τῷ πέμπειν. *nisi dudum ante, quam nunc colloquimur, hominem illum expedire occupasti.* 35 ἄρ' οὖν, non οὐ. 42 nihil deesse videtur. 49 διέτριβεν in 3. pers. sing. scil. *uxor.* et sic quoque reddidit Xylander. 50 σκευωρουμένη. 53 αὐτοῦ τῆς γυναικὸς.

588. 14 forsitan hic nihil deest. nam tacite potest *ἐπιμελησόμενος* subaudiri. si quid tamen desit, forte haec est sententia: *ὡς δεξόμενος τὰς φυγάδας.* aut *ὅπως εὐτρεπῆ πάντα παρ᾽ αὐτῷ πρὸς ὑποδοχὴν τῶν φυγάδων εἴη.* 17 si rectum est *ἤδη*, debet *οὐκ ἀλλογενοῦς ἤδη* legi, *non jam alienae a superiore disputatione.* quod si autem *ἀγεννοῦς* bene habet, legi oportet *οὐκ ἀγεννοῦς, νὴ Δί᾽, ἀλλ᾽ ἧς* — *non sane degeneris, aut ipsis indignae.* 19 *τίνος οὐσίας*, ut quoque codd. T. et V. 33. videtur excidisse *οἱ δ᾽ ἐγρηγορότες δι᾽ ἡμέρας.* 34 f. *καὶ πεπνιγμένοι θορύβῳ τε τῶν παθῶν.* 37 variis modis facile locus hic restitui potest. ut *μὴ, ἢ μικρὰ*, vel *μηδὲν ἢ μικρὰ*, aut *σώματι εἰ μὴ μικρὰ*, quod etiam Bryano ad Plutarchi Coriolanum pag. 423, 5. visum fuit, aut tandem *μὴ* potest deleri ad exemplum Basil. edit. in qua *μὴ* non exstat. 39 *ἀξίως*] l. *ὀξέως*. 46 *βιαίας* vel *βιαίως* more Attico. 47 *ἐνδοῦσα.* redit enim ad *ψυχή*.

589. 6 num *ἅμα τῷ τὴν ψυχὴν ἐννοίας ἐμβαλέσθαι καὶ πρὸς αὐτὸν* [scil. *τὸν τῶν σαρκῶν ὄγκον*] *κινῆσαι τὴν ὁρμήν. quam primum anima cogitationes aliquas concipit et impetum suum versus eum movet,* [scil. carnium apparatum, vel corpoream molem] 9 f. *συντάσεως καὶ παρασπάσεως.* 11 *ἐν ὅσῳ.* si bene habet, debet significare *ὥσπερ*, cui respondet sequens *οὕτως.* 12 *δυστήνως ἔχοιμεν* non expedio. Sententia flagitat *οὐκ ἀπιθανώτως πιστεύοιμεν*, aut *ἀποφαινοίμεθα.* 13 f. *καὶ ψυχὴν ψυχῆς* [subaudi *ὑπὸ*] *et animam ab anima diviniore duci, foris ἁπτομένης,*

μένης, ἣν πέφυκε, *eam tangendo eo modo, quo ratio rationem tangere potest.* 15 f. φῶς πρὸς ἀνταύγειαν. 17 τοῖς κατανοεῖν [vel αἰσθάνεσθαι, vel δέχεσθαι] δυναμένοις. 20 potest ἔπεστιν defendi et accipi pro περίεστι *superat, superest, prae aliis peculiare est.* mallem tamen ἔνεστι. 22 *ille modus, quo vox ad aures nostras allapsa mentem nostram ferit, habet aliquid, quo illos refutemus et convincamus, qui divinam mentem ope soni aut cogitationum intestinarum cum humana communicare posse, quod nos statuimus, inficiantur.* 25 θαυμάζειν οὐκ ἄξιον εἰ καὶ κατὰ τοῦτο τὸ νοηθὲν ὑπὸ τῶν ἀμεινόνων δεξάμενος ὁ ἀὴρ, τρεπόμενος — *quare admirandum non est, aërem, quippe qui facile flectitur et mutatur, accepta gravidum immortalium deorum cogitatione, divinis et excellentibus hominibus significare sententiam ejus, a quo ea sententia profecta est.* 27 ὥσπερ γὰρ αἱ πληγαὶ τῶν μεταλλευόντων ἀσπίσι — *nam ut ictus eorum, qui sub terra profundos agunt cuniculos, deprehenduntur per scuta aenea superficiei terrae applicita.* v. Casaubon. ad Æneae Tacticum p. 1807. 30 τῶν δὲ ἄλλων] scil. σκευῶν, per alias res, vasa, terrae, quae subtus excavatur, imposita transit absque sensu. 40 ἀπήλλακται. 50 ἥκουσα μὲν duobus vocabulis. 51 οὐκ οἶδα δὲ εἰ μὴ μῦθος ἔνιοι λογίσονται.

590. 4 ταῖς] f. ὀλίγαις. et sic quoque codex Basil. quem secutus Xylander id vertendo expressit. 20 f. συντεινομένην, *constrictam compressam.* 21 ὥσπερ ἱστίον ἐκπεταννύμενον, aut ἐκτεταμένον. prius habent codd. Basil. et Turneb. porro

leg.

leg. ἔπειτα δὲ κατασκέειν. 25 κατ' ἀλλήλων suspectum. f. καὶ ἀλλήλων ἐχομένας, ἐξαμειβόσας. 26 ἄγειν] num προσάγειν, accessisse. 29 Φερομέναις. deinde nihil deest, ad sensum quidem nostrum. 30 f. ὁμολογῦσαν, consentientem, concinentem, conspirantem. 33 ὑπεκκεχύσθαι. editio Basil. quae ὑπερεκεχύσθαι dedit, videtur dare voluisse ὑπερεκκεχύσθαι. 36 f. πολλὰς ἐφέλκεσθαι τῇ ῥύμῃ σχεδὸν ὑποφερομένας. aliasque post se trahere, quae parum ab eo absint, ut violentia attractionis victae et abreptae ultra suos terminos efferantur. 42 recte dat Basil. λιμνῶδες. eadem recte quoque ῥοθίον exhibet, duplici ο. unde efficio τὸ δὲ ῥοθίον. 43 ὐδεμίαν δ' ἐς ταὐτὸ. 48 αὐτῷ. ut et cod. Turneb. 50 καχλάζειν.

591. 6 aut ἃς, aut ὧν ἡ Στὺξ. 8 f. ὁδὸς πρόεισιν ἐναντίας, αὐτῇ σχίζουσα τῇ κορυφῇ τὸ φῶς. 24 εἰς καιρὸν τῆς γενέσεως ἡ τελευτή. 30 Stephano debetur λάμποντας, quod ille e vs. 48 assumsit. In Aldina et Basil. est ἀπόντας. unde effici debebat ἅττοντας. exsilientes, enitentes agili cum levitate et velut subsultu. 32 ῥᾴλογος δὲ καὶ ἄνυς ὐκ ἔστιν. vulgata ex eo nata fuit, quod aliquis librarius aut puer officinae typographicae, qui norat ἀνθρώπους per compendium ἀνυς exarari, etiam id huic loco existimabat convenire, neque sentiebat ἄνυς hic integre exaratum vocabulum esse, non autem compendio expressum. 41 recte Basil. ὀρθουμένης. in erecto statu conservata et stante ibi anima. penult. αὐτὸς] subaudi ἔφη, aut potius id adde.

592.

592. 3 f. ὁμοίως ὄγκον τεταραγμένον. *similiter atque oculi retis, vacillant, et motum suum in statu recto lineaque recta semper servare nequeunt, quia onus trahunt, intus in reti tumultuans, et modo in hanc partem, modo in illam procumbens.* 6 antequam var. lectiones inspicerem, conjeceram ὁ κατάγειον, ὁδὲ πήλινον. sed nunc praefero lectionem cod. Turneb. ὁκ ἄγαν πήλινον. 9 ἀναγώγοις. ut etiam codd. T. et V. 17 ἐπιστομιζομένης. 22 καὶ κατηκόων. 24 Ἑρμοτίμου leg. esse contendit Jonsius S. H. P. 1, 10, 2. nam de Hermotimo hoc idem narrare Plinium Hist. Nat. 7, 52. Lucian. Encom. muscae, Tertull. de anima. 26 καὶ μεθ' ἡμέραν. 33 συνορῶντα, ut etiam Xylander. 51 ἔφην. Caphesias enim haec profert. *penult.* ἐνταῦθα vitiosum est. Nam Theanor primum eum diem Thebis et paene in Graecia agebat. quare credo leg. esse ἐν Ἰταλίᾳ.

593. 2 ἔφη] scil. Theanor. 5 λεγομένοις περὶ αὐτοῦ: de eo, Timarcho puta. superior enim de Timarcho narratio Simmiae fuit, deinde delendum γάρ. 8 Καφησία. SALMAS. 11 οὕτω καὶ ἡμῶν. 34 ἀπεργάσασθαι. et sic quoque cod. Turneb. 39 τὸ φιλοσώματον] curam corporis exercendi et in sanitate, robore atque artuum quadam lubricitate conservandi, voluptatemque, quae ex aspectu vegetorum et valentium atque torosorum corporum percipitur. 51 f. οὗτος, ὦ φίλε, τοῦ δαιμονίου ὁ τρόπος. ἀνέχεται [vel ἐᾷ] ὁρῶν ἡμᾶς βαπτιζομένους. consentiunt in quibusdam codd. T. et V. *penult.* μακροθυ-

κροθυμεῖ. fert nos patienter tentantes num quid possimus nostra virtute servari.

594. 17 f. συντετάχθαι μετὰ Γοργίδε τοῖς φίλοις. *et se una cum Gorgida ceterisque amicis intento animo tempus opperiri.* 21 πρὸς τὸν δῆμον. 32 εἰς τὸν πότον. *spe facta eam esse adventuram ad compotationem post epulas peractas.* et sic quoque Salmaf. 33 τό τε, duobus separatis vocabulis. τό τε ψῦχος. *et frigus.* 35 τὰς. non τοῖς. cohaeret enim cum ἀντιλαμβάνομεν.

595. 1 f. τοῖς ἐπὶ τῶν πυλῶν φρερροῖς. 6 v. p. 587, 35. 16 πρός τε δαιμόνων. 17 Φέρεσθε. 18 f. τὸ δὲ λοιπὸν ὡς ἄνδρες ἀγαθοὶ πρὸς τὸ συμπεσὸν, aut πρὸς τὸ συμβησόμενον, *ad casum futurum nobis imminentem.* 28 ὑποτρέφηται] *in locum nostrum successurus crescat*, velut ἔφεδρος et succedaneus. 35 ἔτος] l. αὐτὸς. 38 ἀδεὲς. *intrepidum animum*, et sic recte dat Basil, 41 Διόγονος. non solummodo Διογένης dictum fuit, quamvis id usitatius sit, sed etiam Διόγονος, ut Ἀντίγονος. 46 προελθόντας. *progressos.* 51 συντασσομένων αὖθις ἀφικνεῖται, *rursus rediit*, et sic quoque codd. T. et V.

596. 1 μόλις, νὴ Δί', ἀναστάντες. v. tamen p. 597, 7. 8 praefero lectionem cod. Turneb. ὥσπερ ἐκ πληγῆς. 18 μηδὲ ἄπυστον *inexploratum*, in quod non inquisiveris. et sic quoque Salmasius. 21 ὑπολαβὼν] *humeris suis suffultum ducens.* 25 ηὐχόμεθα et παρεκαλῶμεν. 27 ὑπεκίνει. *sparsim raras jactas nives* aut ἀπέκρινε, *excernebat:* 29 Ἱππάτην. v. p. 597. *fine.* idem notaverat quoque Salmasius. deinde leg. οἰκοῦντας.

τας. 35 Philoſtrat. p. 677. συγχωρεῖ ὁ κῶμος καὶ γυναικὶ ἀνδρίζεσθαι, καὶ ἀνδρὶ θῆλυν ἐνδῦναι στολὴν καὶ θῆλυ βαίνειν. 36 μεθύοντας recte dat Baſil. 43 ὡς ἀνέπεισε τοὺς περὶ Ἀρχ.— *poſtquam fucum feciſſet Archiae atque perſuaſiſſet, ut fidem rumoribus ad ſe allatis non haberet.* 50 κἂν] l. καί. 51 ὑπὲρ σπουδαίων, aut ὑπὲρ πραγμάτων σπουδαίων. *penult.* προσίῃ.

597. 6 recte dat Baſil. ὦ Φυλλίδα. *ibid.* ἐπιβολήν. *inſtitutum,* deſtinationem; vel etiam *injectionem manus*, cohibitionem. 29 ἑταίρων.

598. 2 περὶ τὴν πολύστυλον, ſubaudi στοάν. 4 ἐκκαλέσας οὖν [vel δὲ] τὸν ἐπὶ τῆς εἱρκτῆς. 5 κελεύουσι σε ταχέως. 12 διῆκε] ſcil. Phyllidas. 12 τὰ πραττόμενα, 22 προσήκοντος] l. πράγματος. 43 οἱ μὲν οὖν λακωνίζοντες ἐς τὴν Καδμείαν συνέφυγον. 45 ἄκραν κάτω νυκτερεύειν. *antepen.* f. περιμένειν γὰρ αὐτόν, ὀφείλοντα παραγενέσθαι τῆς ἡμέρας ἐκείνης. *nam illum ſe fruſtra exſpectaſſe, qui debuiſſet illo ipſo die* [qui noctem praeceſſerat, qua liberatae ſunt Thebae] *e Sparta cum novis ſupplementis adeſſe: penult.* f. χρήμασιν ἐζημίωσαν; τοὺς δ' ἄλλους ἁρμοστὰς ἀπέκτειναν. *ult.* ἀπηλλάττοντο.

DE EXSILIO.

599. 9 συγκαταδύντες. id quidem uſitatius eſt. 18 f. εἴ τι πέπονθε. *num quid ei adverſi contigerit.* 22 θυμὸν] f. ὄγκον. 31 καὶ τοὐναντίον idem eſt, ac ſi dixiſſet καὶ χαλεπὰ φέρειν.

36 v. quae hoc de epigrammate scripsi ad Anthologiam Constantini Cephalae p. 256. Salmasius hic loci dederat κέρνας ἥτισ' ἂν ἡ μακέλας. et vs. 39 pro πολίτης, πολυτρίποδος. et vs. 40 Ελικωνίδας. v. Ejusdem Exerc. Plin. p. 580. 42 τῷ μὲν εὔχρηστον. *illi quidem*, Alcmani puta, *commodum*. 43 τῷ δὲ δύσχρηστον, *huic autem*, scil. Polynici, *intolerabile*.

600. 5 ἐνδεῖν. 6 apparet igitur eum hominem, ad quem scriptus et missus fuit hic libellus, Sardianum, seu Sardibus oriundum fuisse. v. p. 601, 14. 42 probo Xylandri μετάστασις. v. p. 604, 24. 46 ἀντεστραμμένον. *obversum coelo*. nam si planta sit e coelo nata, cujus radix sit caput, rami artus, necesse est, eam plantam obversam vel adversam esse coelo, et ad terram vergere, non autem ad coelum. Jam supra alicubi, sed locus non succurrit, similitudinem hanc e Platone Noster attulit. 50 Ἡρακλῆς καλῶς εἶπεν, cui opponitur vs. *penult.* ὁ δὲ Σωκράτης βέλτιον, *recte quidem Hercules, — at Socrates multo rectius*.

601. 2 ἔχοντ' ἐν ὑγραῖς ἀγκάλαις. 8 ἰσημερίαι. bis enim per annum contingit aequinoctium. 17 sunt nomina tribuum Atticarum. 23 ἀδιαστάτου] id est οὐδὲν ἔχοντος διάστημα. *cujus spatium vel dimensio ad coelum comparata nulla est*. 48 ἄγκυραν καὶ κυβερνήτην. 48 f. ἔφερον οὐκ, ἐπὶ πρώτου καὶ ταχέως.

602. 1 πρυτανευόμενος] *quum ageret Prytanem*, hoc est, quum publico sumtu aleretur. Prytanes enim epulabantur in Prytaneo sumtu

rei

rei publicae. 6 Poeta, unde haec dictio petita est, Euripides, ni fallor, εὐξείνου πόρου dixerat, sed nihil impedit, quo minus πόντου adhibuerit Diogenes, quem nihil cogebat carmine loqui. His scriptis, inspexi Salmasii notulas, in quibus haec inveni [ἀξείνου πόρου. Versus Euripidis in Iphigenia Taurica.] 11 f. καὶ πάντα ἐπιπόνως ἔχειν. *omniaque, quibus opus est, insulam habere aegerrime.* 12 ὁ μίαν πόλιν, ut etiam Xylander vertendo expressit, et recte est in Basil. 14 post ἑτέραν deest Infinit. e. c. οἰκεῖν, vel ἀμφιέπειν, vel περιέπειν, aut τιμᾶν, aut αὔξειν vel similis. Basil. dat νέμειν ἑτέραν. quod si e cod. msto sit, non damno. 33 Θυρίας] l. Ὑρίας. *Hyria* erat prope Tanagram, vicus Boeotiae sic dictus ab Hyrieo, patre Orionis, qui ambo reges Tanagrae fuerunt. vid. Simson ad A. M. 2598. 49 *Cyparissus* est nomen oppidi Phocidis, quod etiam apud Homerum legitur. Pindarus hanc Cyparissum, ubi vitae partem egisse videtur, ἐλαφρὰν appellat ideo, quod leviter ibi viveretur, absque magnis rerum et curarum turbis, exiguo apparatu. *ibid.* lego πεµιδάϊον, aut πυριδάϊον. *bellicosum*, aut *ardentem bellis.* 50 num ὅθεν αἱ δρῦς. *unde glans mihi venit.* ut *glandem* pro *victu* dixerit, quia veteres glandibus victitabant. vix putem. num igitur ὅθεν ἁδρὸς scil. γίνομαι. *unde robustus fio*, vel ἁδρύνομαι ab ἁδρύνεσθαι.

603. 1 τεσσάρων non satis est, et τεσσαράκοντα nimium. 7 τόθ' οὑμός. *tunc meus.* οὐρανῷ accipi potest pro πρὸς οὐρανὸν, *ad coelum*, aut κυρῶν pro συγκυρῶν, *conveniens, contingens.*

 23 hoc

23 hoc de Chio Theocrito vid. Casaubon. ad Diog. Laërt. 5, 11. et Valesium ad Excerpta Peiresciana p. 4. 29 Μάκαρος. ex Homer. Iliad. ω. 544. v. Meziriac. comment. sur les Epistres d'Ovide T. I. p. 262. 44 τῇ τῶν ἀναγκαίων χρείᾳ. 47 f. ἧς διψῶσιν ἕτεροι πολλάκις, σοὶ τυχεῖν ἔνεστιν. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἅμα πεττεύοντας.

604. 9 τὰ μέτρα. 14 οὐχ ἑνὸς δεδομένου, ἀλλὰ μόνον ἀπειρημένου τόπου. *non uno assignato, sed solummodo interdicto loco.* 16 ἂν delendum. *opponas, suadeo, illis honoribus magistratus gerendi, et edendorum ludorum, quibus excidisti vel cares, tranquillitatem, qua frueris, contentionibus civilibus non implicitus, non coactus ingens aes reipublicae impendere.* 18 οὐδὲν οὖν μέλει. 19 εἰ ἐπαχθὴς ἄλλως, ἀλλ' ἡμεῖς. 27 δὴ] l. δὲ. 28 ἀρχῇ] l. ἄστει. 41 εἰ δέ τοι πάρεργον. 43 εὖ κεκραμένον, 45 f. κάλλιστα γῆς, δέλεαρ ἔχοντες ταῦτα [vel πάντα] συνθηρεύομεν. 49 πυροφόρου πρὸ Γέλα. SALMAS. 51 Ἡροδότου τοῦ Ἀλικ.

605. 4 πολλαὶ παρ' αὐτῷ αἱ τιμαί. 9 ἐξ Ἐρέσου. ut codd. T. V. et B. Dudum hujus loci vitium emendavit Fabricius B. Gr. T. II. p. 234. Contexit hic loci Plutarchus seriem praecipuorum scholae Peripateticae magistrorum, ut sibi successerunt. Aristotelem enim excepit Theophrastus Eresius, hunc Strato, hunc Lyco, ob eloquentiam Glyco dictus, hunc Aristo Iulietes ex Iulide, Cei oppido, hunc Critolaus tandem. Pari modo successores Stoae recenset a Zenone ad Archedemum. Quod Xylander lectionem

Γλύκων

Γλύκων sollicitet, ideo eum reprehendit Casaubon. ad Diogen. Laërt. 5, 66. 13 Ex Ἀθηναῖος efficiebat Menage ad Diog. Laërt. p. 282. Ταρσηνός. sed ea forma non est usitata et magis placet Lipsii conjectura, duos fuisse Archedemos Stoicos, unum Atheniensem, alterum celebriorem Tarsensem. vel potius Tarsensis et Atheniensis idem fuit, Tarsensis ab origine, Atheniensis a sede scholae, quam deinceps in Babyloniam transtulit. 15 τοιούτους] l. τούτους, aut alias leg. τίς οὖν τοιούτους ὄντας αὐτοὺς ἐδίωξε. 26 l. Φίλιστος ὁ Συρακούσιος. 27 Androtio, praeter opus de agricultura Varroni et Columellae laudatum, etiam Ἀτθίδας seu antiquitates Atticas scripsit. v. Harduin. Indic. auctorum, quibus Plinius in H. N. usus fuit. 28 f. Βακχυλίδης ὁ Κεῖος. 31 μὲν delend. *penult.* οὐκ ἔχειν.

606. 1 f. ταῦτα ὁρᾷς ὡς οὐκ ὀρθῶς. 11 Theodorum atheum significat. v. Cicer. Tuscul. I, 48. et Cl. Ernesti Clav. Ciceron. v. Theodorus. 15 non videtur Telesphorum, Antigoni ducem, de quo Diod. Sicul. L. 19. passim memorat, sed alium significare. Athenaeus eandem rem narrat pag. 616. Ad vocem γαλεάγρα in mentem venit locus e Cominaei Commentariis l. 10. p. m. 671. *Iis, qui deliquissent, graves admodum poenas constituit; et carceres paravit horrendos* [de Ludovico XI. loquitur] *et valde tetros, nempe caveas aliquot, partim ferreas, partim ligneas, ferreis laminis coopertas; latitudine octo pedum, et altitudine paullo majori quam est statura hominis. Excogitaverat hanc rationem Cardinalis*

 dinalis

dinalis Balutnsis, *et in eam*, *quae primum perfecta fuit*, *inclusus est ipse*, *perque totos quotuordecim annos detentus*. *Post hunc alii multi sunt eas execrati*, *et ego quoque captivus in iis per octo menses fui*, *mandato regis*, *qui nunc praeest*. 18 post ποιῦντας deest Theodori ad illud horrificum spectaculum et minarum plenum sermonem responsum, philosopho dignum imperterrito et in tyrannum alias minas retorquente. v. Xylander ad h. l. 24 Pro Antiocho Prusiam nominat Cicero de divinat. 2, 24. Conf. Bern. Martini Var. Lect. 1, 24. cujus tamen conjecturae subscribere nequeo. graeca enim hic loci sana sunt, idemque breviter enunciatum fuit; ac si paullo latius sic fuisset dictum. ἐ ποιεῖς; ὅ, τι λέγει ἄνθρωπος νῦν ἔχων. 43 δὲ delend. 50 νόμιμον ex Euripidae Phoenissis vs. 347. tuetur tamen et commendat lectionem γένιμον Valckenaer ad Euripid. p. 113. quem velim conferri.

607. 19 ἐδὲ αὖτις ἐπανῆλθε. 20 f. γένος, ὃς εἰς τὰς Θήβας παραγενόμενος γεννᾷ Εὔιον. *e gente sua exsul egit*, *qui appulsus ad Thebas genuit* [scil. per Semelen] *Bacchum*. 23 f. ἁγιόν τ' Ἀπόλλω, τὸν Φυγάδ' ἐρ. Aliter Salmasius, sic scilicet. Ἀπόλλων Φυγάδ' ἀπ' ἐρανῦ θεόν. 26 in Basil. est ἐςί τι ἀνάγκης. unde efficio ἐςὶν ἀνάγκης. *est necessitas inevitabilis*, *vetusto deorum sancita decreto*. Versus qui nunc est 28 inter 29 et 30 medius est collocandus, ut versus se hoc excipiant ordine: ἐςὶν ἀνάγκης — εὖτε τις — τρίς μιν — δαίμονες οἵ τε — τὴν καὶ ἐγὼ. *aberrare a beatis aversum*, *et quotquot genii longi aevi*

aevi ducunt vitam. δαίμονες οἵ τε idem atque καὶ τῶν δαιμόνων, ὅσοι λελόγχασι — potest quoque versus δαίμονες inter versum primum et secundum collocari. Vtrum malis: nequit locum, quem nunc tenet, tueri. 40 dubito, possitne ἀναφέρειν simplex pro ἀναφέρειν εἰς τὴν ἔννοιαν usurpari. ego equidem aut id aut simile quid deesse existimo. 43 ἵνα κατὰ μικρὸν, aut ἵνα χρόνον μικρόν. 45 εὐγενές.

CONSOLATIO AD VXOREM.

608. 6 θυγατριδῆς] l. θυγατρὸς, v. vs. 18. 13 αὐτός. 18 ταύτην. 19 τὸ σὸν ὄνομα] Timoxena appellabatur Plutarchi uxor. v. p. 611,29. 20 ἀγαπητὴν διαφ. γενομένην. 22 post φιλοστόργῳ deest aliquid, e. c. οἶδας δὲ καὶ. 24 ἀχολίαν suspectum est. est enim vocabulum rarissimi usus, et Xylandro, ni fallor, debetur, qui sic conjecit leg. esse pro ἀσχολίαν, quod est in Basil. et forte quoque in Aldina. quare malim εὐκολίαν, quod eam animi facilitatem significat, quae nulla re offenditur, omnibus acquiescit, omnia probat, aut benigne interpretatur. v. p. 617,2. et 622, 1. 28 τὸν μασθὸν κελεύσασα, προσεκαλεῖτο καθάπερ πρ. 34 ἡ Κλυμένη] apud Euripidam in fabula Phaëthonte dicta. v. Strabo p. 58. Phaëthontis mater fuit Clymene, Oceani filia, auctore Hygino fab. 156. v. infra p. 665,26

609. 4 τὸ ἀφελὲς. v. vs. 30. 13 οὐδενὶ λό-

γῳ δὲ, aut ἀλόγως δὲ. 35 Salmasius in hos redigebat iambos: *μισῶ δ' ἄγκυλον Τόξον κρανείας, γυμνάσια δ' οἴχοιτ' ἀεί.* 40 *ἐκεῖνον.* scil. Χάρωνα. 47 *τὸ πρὸς κενὴν δόξαν*]. scil. *ἀποτεῖνον.* 48 *δυσεξίλαστα τὰ πένθη.* 51 f. *ἐν ἀρχῇ μὲν ὂν, οὔπω ἐντὸς* [vel *ἰσχυρὸν*] *γενόμενον, εὐάπωστόν* [vel *εὐαπόκρουστόν*] *ἐστι. αὐτὸς γαρ* — *initio quidem nondum admissus in animi recessus*, aut *nondum viribus auctus luctus facili negotio potest arceri* aut *excuti.* *ult.* *προΐεσθαι,* *non omittere*, vel *prodere custodiam, vigilem observationem.*

610. 17 f. *οὐκ ἂν εἰπεῖν φοβηθείην. quod in hac re maximi momenti maximeque formidandum est, id appellare nullus dubito, scilicet introitus malarum mulierum.* 25 *ταῖς δὲ ψυχαῖς φλεγομέναις αὐτοὶ προσφέρουσιν.* 28 f. *ἅπτεσθαι.* sed etiam vulgata tueri se potest. 31 *ἀναξαινόμενον. scalpendo et sollicitando deductum in latam et immedicabilem corrosionem.* 45 *τῇ μνήμῃ τῶν ἀγαθῶν ἀπαρυτόμενος. per memoriam,* ope memoriae, *fruens bonis* et eorum velut cremorem auferens, tanquam si quis de lacte cremorem aut pinguedinem de jusculo auferat cochleari. 52 *καὶ* delendum.

611. 5 *συγχυτικὰς ὀλισθήσεις. ruinas, quae vitam nostram confundunt et turbant.* 7 *τὰ παρὰ τῆς τύχης. a fortuna tributa.* 29 *περιγενόμεναι.* 31 aut delenda sunt verba *οὔτ' ἔλαβεν ἐπίνοιαν*, ut idem cum proxime praemissis significantia, aut leg. *οὔτ' ἔλαβεν ἐπιθυμίαν. neque concupivit.* 40 *καταίρουσα*] *rursus accedens* [per

novam

novam generationem, v. vs. 42.] *ad hanc vitam obeundam abdit et immergit se in corpus.* Ex hoc loco et multis aliis, ut ex historia Timarchi in libello de Socratis genio, et ex historia Thespesii in libello de tarda numinis ultione, patet, Plutarchum Pythagoreorum addictum sectae, credidisse animas a corpore solutas denuo nasci et in corpora humana immitti ad novae vitae orbem decurrendum. καταίρειν, *appellere,* (proprium id navi in portum appellenti,) dicitur homo ad vitam vivendam accedens, h. e. modo in lucem editus; ἀπαίρειν autem, *evehi e portu,* dicitur homo vita decedens. 44 post ξυσσότητα subauditur μένον, quod saepe omittitur. 48 f. ἐν τῷ προςπεπονθέναι, διαφυλάττουσαν. *mentem servantem illam formam, quam a corpore accepit tum, quum illi amore per familiaritatem contracto conjuncta esset.* 49 f. ἡ δὲ ληφθεῖσα μὲν ὑπὸ χειρόνων, ἀνεθεῖσα δὲ μετ' ὀλίγον, ῥᾳδίως πάλιν ὑπὸ κρειττόνων ἔχεται. 51 f. πέφυκε, λαβοῦσα. ὥσπερ γὰρ — *at quae irretita quidem et detenta a deterioribus aliquando, brevi autem post rursus emissa fuit, ea facile reconciliatur melioribus, nacta veluti reflexionem ad eam indolem, quae ipsi a natura indita est. antepen.* Satis quidem perspicuum et planum est, quid sententiae desit. ipsa autem Plutarchi verba reddere velle temerarium est. e. c. deest: οὕτω καὶ ὁ θεὸς τὴν νεωστὶ γεννωμένην ψυχὴν ἐπιστρέχει, ὅπως ὡς ὤκιστα πύλας αΐδαο περῆσαι, πρὶν ἔρωτα. *ita quoque deus animam recens natam urget et compellit, ut quantocyus Plutonis portas transeat, ante-*

tequam vehemens amor humanarum rerum eum occupet.

612. 7 f. ἐὰν αὖ ἐῶσιν οἱ νόμοι τὰς τηλικούτους θρηνεῖν, ὡς οὐχ ὅσιον ὄν, εἰς βελτ. *porro vetant leges tantilla aetate exstinctos lugere. nequè enim fas esse, utpote translatos ad sortem meliorem.* 9 nihil hic loci videtur deesse. 12 σώφρονα] aut nihil deest; nam σώφρονα potest a communi tacite repeti, aut nihil aliud deest quam διατηρῶμεν. Caetera integer est libellus, ad sensum quidem nostrum, neque quidquam ejus fini deest.

CONVIVIALIUM SERMONUM LIBER I.

612. 16 Πρύτανιν] Hunc Prytanin puto eundem esse cum illo, cujus meminit Polybius pag. 604. Fuit Peripateticus, uti etiam Hieronymus, post eum Plutarcho dictus, Rhodius scilicet, de quo vid. Fabric. B. Gr. T. II. p. 303. unde discimus eum inter alia περὶ μέθης scripsisse, quod huc quodammodo pertinet. sed Symposium praeteriit, quod Noster eum, quemadmodum reliquos hic memoratos, ait edidisse. Dionem τὸν ἐξ Ἀκαδημίας appellat distinctionis gratia, ne permutetur cum Dione Stoico, neque cum Dione Platonis familiari, illo Syracusano, Hipparini filio, neque cum Dione Prusano Plutarchi aequale. Ille quem Noster hic loci designavit, fuit Alexandrinus, de quo v. Fabric. B. Gr. T. III. p. 328.

19. e

19. e lectione edit. Aldinae et Basil. ἐν ἑτέρῳ μὴ μεθ' ἡμῶν debebat effici ἔν τε Ῥώμῃ μεθ' ὑμῶν. *et Romae vobiscum.* et sic quoque Stephanus. 25 πότον. μέμνησαι γάρ. 28 *Aristionem*, non *Aristonem* citat Jonsius in Script. H. Ph. p. 239. in personis a Plutarcho in sermonibus convivialibus productis. Novi *Aristionem* frequentatius Graecis nomen esse, quam *Aristonem*; quia tamen nondum exploratum habeo, fueritne hoc posterius prorsus damnatum et usu exclusum, et praeterea de Aristione hoc Plutarcheo mihi nihil constat, malo judicium meum suspendere.

613. 5 ἐκείνη scilicet *musicae* aut *histrionicae*, vel etiam ἐκείναις, ut ad ambas illas artes referatur oratio. 7 παρ' οἶνον. duobus vocabulis exarandum esse jam notarunt Xylander et Stephanus, quibus consentiunt codd. T. V. et B. 13 f. ἕτερον ἐστί τι τὸ τῆς Φ. *at aliud quid est philosophia*, aliter habet res philosophiae. 15 f. ἐπιτηρῆσαι. 18 ἐν Θεσμοθετείῳ. *in basilica Thesmothetarum*, et sic quoque H. Stephanus, addicentibus codd. T. et V. Simile quid apud Troezenios in expiatione Orestae factum legitur apud Pausaniam p. 185. 20 recte dat editio Basil. παραμύθιον. *ibid.* Λυαῖος lego pro Λύδιος. et sic quoque emendavit Pierson Verosimil. p. 230. 23 f. πλεονάζοντα ἀκαίροις [aut καιρὸν οὐκ ἔχουσιν] ἀποστερεῖν. 27 τοῦ] recte dat edit. Basil. et Ald. σοῦ. alloquitur enim Sosium Senecionem. v. p. 612. 25 ubi μέμνησαι γάρ ait. 32 ἔφην ἐγώ, ὅτι πρῶτόν μοι — 34 Agathonis convivium Plato, Xenopho Calliae enarravit. conf.

Pauli

Pauli Leopardi Emend. 19, 31. 38 κεραννύντας, ut etiam cod. T. et V. 52 recte habet τὸ ἔυσχημον. nam ἐκβαίνειν τι perinde dicitur atque ἐκβαίνειν τινὸς, sed in ἐκβαίνει vitium est et legi debet ἐκβαίνειν in Infinit. nam ἐφ' ὅσον idem est atque ὥστε, et pariter adsciscit Infinitivum.

614. 7 οἶμαι δὲ καὶ δίκην, 19 κἀκείνοις, *etiam illis*, Helenae convivis puta. Verbum ἐκπεριελθὼν et probum, et elegans atque efficax est. *post longas ambages tandem eo, quo debebat, circumactus et delatus.* 36 ὥσπερ γὰρ τὰ σώματα τῶν πνόντων. 41 ἐριδαντύων et ἱμαντελικτύων. ita scrib. v. apud Pollux. quid sit ἱμαντέλιγμος. SALMAS. 48 f. καταχεαμένη καὶ πεινῶσαν ἀποπέμψασα τὴν γέρανον, ἅμα τε γέλωτα παρασχοῦσαν. *et jejunam remisit et derisam.*

615. 1 ᾠδὰς simplex, aut si vs. 2. ἑαυτοὺς admittas pro ἑαυτοῖς, leg. erit hic loci εἰς ᾠδάς τινας. *conjiciunt se in cantica.* 5 μύθους καὶ πάθη] e Latinis apparet Xylandrum loci sententiam haud recte percepisse. Significat Plutarchus, ante Æschyli et Phrynichi tempora in scenam non fuisse productas alias fabulas, quam satyricas, hoc est Bacchum ejusque ludicros et ridicularios satellites, Silenos et Satyros: at illos cepisse deos et heroas et historiam omnem fabulosam casusque lugubres in scenam producere. vid. Bentley dissert. ad epist. Phalar. pag. 274. 7 non probo Xylandri κωμίττοντα. vulgata bene habet. v. p. 1070, 30. 8 ᾄδειν. et sic quoque Salmas.

Salmas. deinde aut delend. μὲν, aut prodet, quaedam in fine hujus problematis, aut propositae ad disputandum quaestionis, deesse. 11 δὲ delend. *cantare scolia, decorum quidem non est, neque convivia decet.* 14 ἕκαστος, aut ἕκαστοι. *ibid.* in Basil. edit. est ἄσαρκον, quod mihi quidem rectum videtur. est enim idem atque ἄσαρχον, quasi τῦ ᾄσαι ἀρχῦσαν. quia qui eam accipit, *canere incipit.* κ locum literae χ, ut saepe alias, obtinet. Salmasius hic loci haec scripserat. [scribendum est αἴσακον. nam αἴσαι pro ᾄσαι scribebant.]

Quaestione secunda. 30 ἀσυνήθεις. *non familiares.* opponitur enim τοῖς οἰκείοις; *familiaribus*, ut peregrini civibus modo erant oppositi. 40 v. Pauli Leopardi Emend. 9, 23.

p. 616. 14 ἐθίζεται] sed cuinam rei fit habilis usu? videtur μειονεκτῶν vel simile quid deesse. 22 ἑταίρων. 33 significat Thrasymachum Chalcedonium, quem artem rhetoricam et locos communes scripsisse auctores sunt Cicero, Quintilianus et alii. v. Fabric. B. Gr. T. IV. p. 488. 37 προσήκειν. 49 recte dat Basil. ὁρῶντας. 50 e lectione Aldinae effecissem haec: δημοκρατικῶς ἴμεν ἐπὶ τὸ δεῖπνον, καὶ ὐκ ἐξαίρετον ἔχομεν τόπον, ἐφ' ὧ κατακλιθεὶς ὁ πλύσιος τῶν πενήτων πλεονεκτήσει ἐν τῇ κατακλίσει.

p. 617. 4 recte Basil. φιλοσοφῦντες. 7 f. αἷς πρὸς τὺς ἐντυγχάνοντας ὐκ ἀκρίτως [ut etiam cod. Turnebi praestat, aut alias ὐκ εἰκῆ, ὐδ' ἀκρίτως] ἀλλ', ὡς ἐνδέχεται, μάλιστα πεφυλαγμένως χρώμενοι. — 23 f. καίτοι φησὶ Τί-

μων

μων ἐ δεῖν ἀφαιρεῖσθαί τινα τὸ αὐτῷ προσῆκον. αὐτὸς δὲ χαριζόμενος [vel *προσνέμων*] *τὰ τῶν ἄλλων ἑνὶ, τῦτο ἔοικε ποιεῖν μᾶλλον. negat Timo decere, quenquam jure suo privari. atqui ipse, largiens uni ea, quae aliorum sunt, id ipsum, quod vetat, magis, quam nos, facere videtur.* 27 *λυπηρὸς.* 36 f. *τοῖς δ' ἄλλοις δωρεᾶς τόπον καὶ φιλοφροσύνης ὑπολείπων, ἀνάπαυλαν μᾶλλον, ἢ ἀμέλειαν τῆς τιμῆς. locum dans reliquis, in quo monstrent, se posse hospiti suo aliquid indulgere et ejus secum familiaritati dare, si honorem ille sibi debitum non tam negligat, quam ad tempus aliquod seponat velut et quiescere sinat.* 41 pro *ὁμοδύλων*, quae est lectio editionis Ald. et Basil. nescio quis reposuerit *ὁμοβύλων*, malum priore pejus. nam alterum illud potest haud difficulter exponi et interpretando molliri, hoc nullam commodam recipit interpretationem. *ὁμόδυλοι* possunt esse collegae in functione muneris alicujus, quae *δυλεία* appellatur, praesertim recentioribus Graecis. non tamen placet haec interpretatio, primum, quia *ὁμόδυλος* eo sensu apud illos veteres Graecos, ad quos Plutarchum referimus, non occurrit, tum, quia hospites convivii non solent suis collegis eum honorem habere, ut eos ceteris convivis praeponant. *ὁμοφύλων* etiam ideo displicet, quia pro *συγγενεῖς* dici sic non solet, et deinde ob eandem quoque alteram modo dictam causam. Mihi optimum videtur et ab auctore profectum, id quod simplicissimum est, scil. *τῶν ὁμοίων*. Deinde legendum esse *περὶ τῷ δεχομένῳ penes aucto-*

rem

rem convivii, vel *hospitem*, jam dudum vidit Xylander quoque.

618. 1 προεδρίας ἀπὸ ψηφισμάτων. 8 βαρβαρικῦ διὰ τὴν εὐγένειαν. et sic quoque cod. Vulcob. et Xylander. 15 ἡμῶν] num ὑμνῶν, an τιμῶν. 17 Versus hi deprompti sunt ex Empedoclis libris tribus περὶ τῆς φύσεως. vid. Fabric. B. Gr. T. II. p. 274. quia versus hi extra nexum evulsi sunt, et ipsum opus Empedoclis periit, nequeunt eorum seu corrupta seu hiantia restitui et sarciri. Recitantur quidem etiam pag. 927. *fine*, sed ex illis nihilo plus discas, nisi forte id unum, ante versum ἔνθ᾽ ἔψαι deesse unum, cujus fuerit sententia *et in omni ostreorum genere*: 27 bene habet hic loci vulgata, immerito a Stephano reprehensa, falsus autem paullo post vs. 33 προειπεῖν reponens, idem non fuit. 35 de Pammene v. Pausan. p. 654. Diod. Sic. *fine* L. XV. et XVI, 34. ubi lege not. Wesseling et quae infra ad p. 805, 44 dicemus. 38 τοιῦτο: *tale convivium*, quod scil. vivis constrictum sit vinculis. 51 nihil hujus loci intelligo praeter id unum ἐνζωπυρῦσι leg. esse. nescio, an e Nostri verbis id colligi queat, Modestum cum Sosicle recitandis alternatim singularibus versibus, sive illi ipsorum, sive Homeri aliorumve essent, certasse. videtur Timo exemplo Modesti et Sosiclis, qui ambo poëseos cultores videntur fuisse, ambitum sententiae, quam modo universe extulerat, ejusdem generis homines secum, ut poëtas poëtis, utiliter non componi, veluti circumscribere et coërcere, dicendo, eos certare quidem

inter

inter se, at certamen illud laudabile esse. suscitare quidem eos flamman, at eam praeclaram. in κινδυνεύουσι τὰ κάλλιστα, si bene habent et integra sunt omnia, videtur subaudiri μετιέναι. *videntur praeclarissimis studiis agitari.*

619. 2 f. ὠμοτήτων, *cruditatum*, vel generum vitae subrusticorum et inconditorum. 3 editio Basil. habet ποτικοὺς, quod non displicet, *bibaces, bibulos.* Aldina ποντικοὺς. 4 post ὅσοις excidit παιδικοῦ, vel ἐπὶ παισὶν. ponitur enim sexus masculini propensio in mares e regione amoris in faeminas. 11 [seu quaestionis tertiae versu primo] ἐκ τούτου. *ab eo deinceps argumento, postea.* et sic quoque Xylander. 14 vid. Salmas. Exerc. Plin. p. 885. 15 ὡς τοῖς Ἡρακλ. 18 αἰτίων] subaudi τῆς τιμῆς. 19 f. νενομισμένος. ἔτι δὲ καὶ τῶν α. *locus ille in honore non ideo fuit habitus, quod pro primo, neque quod pro medio haberetur. praetereaque eorum, quae illi adhaerescunt, quaedam non sunt ei soli propria.* 25 τὸ τῆς ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας αὐτῶν μέγεθος ἐπαχθές. 29 ἐπιδέξια, uno vocabulo scribendum et adverbialiter accipiendum puto. *ibi enim ut in loco commodo collocatus ad regendum oculis suis servitium, remotus non est a locis, qui ad eum proxime pertinent.* Subaudietur igitur ὤν. ἐπιδέξια ὢν idem erit atque ἐν ἐφίκτῳ ὢν καὶ ἐπιτηδείως πρὸς τὴν ἐπίβλεψιν — 41 περιεσκεμμένος. *circumspectus, animo intentus.* 42 accommodavit Aeschyli dictum sententiae suae, quod dictum v. pag. 1090, 8. et Petr. Victorii Var. Lect. 23, 1. 46 τῇ πρώτῃ] imo vero τῇ τρίτῃ.

620.

620. 16 e lectione Aldinae et Basil. efficerem hanc: χρῆσθαι δεῖ τοῖς [vel, χρήσεται τοῖς] κατὰ συμπόσιον. Διελέσθαι δὲ τὸν λόγον ἑαυ. τοῖς ἐπιτρέπω. *ipsis vero permitto, ut sermonem inter se partiantur.* ipsorum facio optionem, utér primo loco verba facere et quam partem argumenti pertractare velit. 18 recte dat editio Basil. ἠκκίσαντο, gemino κ. *affectabundi repudiabant, et deprecabantur, sed solummodo per simulationem, oblatam sibi conditionem, qua defungi quantivis faciebant,* et id Salmasius quoque monuerat. 31 loci hujus collatio cum p. 186. suspicionem movere posset, post ἐλευθέρων ἀρχαῖς deesse membrum, ἑλλήνων ἀρχαῖς. sed nihil erat, quod Plutarchum eodem semper modo veterum Imperatorum dicta referre cogeret. 36 σμικρῷ. scil. μέρει. *tantillo, paullulum.* 39 locus est libro secundo Expeditionis Cyri p. 169. *ult. Edit. Hutchinsoni minoris.* 46 ἕτερον] l. ἑτέρα. *alia ratione aliud vinum aquae misaetur atque aliud.* diversae rationes aquae admiscendae sunt in vinis diversis. et sic quoque Salmasius.

621. 3 σαλευόμενοι δ' ἠρεμούντων. SALMAS. 5 f. κατακόρως ἀπολαύοντες τῶν σικχαινομένων. *citius inebriantur illi, qui absque modo et ad satietatem positis in medio vinis fruuntur, quam illi, qui ea velut nauseabundi extremis tantum labiis degustant.* Salmasius haec annotaverat [defectus hic loci est in v. libro P. ἀνέδην καὶ κατα . . . . ἀπάγοντες. et sane deesse aliquid videtur.] 9 οὔτε γὰρ] subaudi ὁ τοιοῦτος. *talis enim, iniquus, et convivarum uni alterive infestus*

13 μᾶλλον] l. καλὸν. 15 f. αὐτῷ τοιέτῳ, καὶ μὴ — 16 f. τὸ συμπόσιον ἐν κόσμῳ ὡς ἀληθῶς ἄξειν ἡμῖν, καὶ μὴ περιόψεσθαι. Salmasius haec annotaverat: [ὧν τὸ] hic locus corruptissimus in v. c. et haec verba ὡς ἀληθῶς desunt] 22 vid. Plutarchi Vit. Alcibiadae. 27 ἐπίτασιν] supra p. 618. 41. erat ἐπίδοσιν, neutrum male. usus fuit libertate et jure suo Plutarchus, modo hoc vocabulum, modo alterum optandi. 30 καὶ πανταχῦ] καὶ πολλαχῦ. SALMAS. 32 αὐτὸ] hujus vocab. loco in edit. Ald. et Basil. habet ἄνω, unde effici debuerat σὺν ᾧ id, quicum. *mixtum tollit illud, quo praesente et taedio fiunt atque moerorem provocant jucunda, et noxia evadunt utilia.* transponenda enim sunt vocabula, ut sit haec loci forma et series: ἀφαιρεῖται [scil. τὸ ἄκρατον, vel ἐκεῖνο] σὺν ᾧ καὶ λυπεῖ τὰ ἡδέα καὶ βλάπτει τὰ ὠφέλιμα. 34 ἀκέων ὢν est in Msto et ita legendum omnino. nempe ὁ συμποσίαρχος, et mox παραβάλλει. SALMAS. 44 post μὴ λάθωσιν, nisi adscribendum, saltim subaudiendum est ἑαυτὲς. 45 ἐμβαλόντες οἴνῳ, τοῖς λ. et sic quoque Salmas. 48 de hoc Agamestore Academico nihil usquam reperio annotatum. 50 recte Ald. et Basil. ἑςῶτας.

622. 1 ἱλαρὰς. idem notaverat quoque Salmasius e cod. P. 2 καὶ τοῖς προςάγμασιν. 5 προςενέγκασθαι. legitur et apud Diogenem προςφέρεσθαι. sed προφέρεσθαι melius. SALMAS. 21 Bentley p. 21. dissert. ad Millium emendat μυστικὸν. non improbarem, si sic invenirem scriptum, sed neque in vulgata vitium est. nam in

καὶ

καὰν ἄμυσος ἢ subauditur τις, quod graeci libenter omittunt. Interim non diffiteor Bentleyum bene ibi asseruisse dictionem ποιητὴν διδάσκειν pro ποιεῖν ποιητὴν εἶναι, vel τὴν ποίησιν διδάσκειν. 24 Philoxenus est dithyramborum et tragoediarum auctor, a Dionysio in lapicidinas conjectus, ubi scripsit Cyclopem, drama, unde hic locus videtur petitus esse. v. Fabric. B. Gr. T. I. p. 686. 25 aut πάντα cum πᾶσαν est mutandum, quae loci hujus corrigendi planissima est via, aut leg. est πρὸς πάντα τολμηρὸς ὁ ἔρως, καὶ καινοτομίας συγχωρῆσαι. 36 ἐπωδοὺς] significat *accommodatas cantui*, quas prosequi et recitare cantu facile sit, aut etiam *incantantes*, et animum ferientes atque extra se rapientes. sed prius rectius. tum legendum ἐμμέτρους *metri legibus parentes*. 47 τὸν Γύγην] τὸν οἰκέτην vet. edit. τὸν . . . . την Mst. οἰκέτην non displicet. SALMAS.

623. 3 φέρεσθαι] f. φαίνεσθαι. et sic quoque Salmasius e vetusto libros. 4 ἐκείνους] eos puta, qui superiora dixerant. non enim ediderat eorum nomina, contentus dixisse ἐλέχθη. v. p. 622, 24. et 34. 10 λῦπαι. 14 καὶ τὸ σῶμα συνεπαίρουσι. 15 ἄῤῥυθμον. SALMAS. 17 ῥιψαύχενι rectius est, quod cod. Vulcob. dat ob sequens κλόνῳ, quod cum ἐριαύχενι consistere nequit. nam ὁ ἐριαύχην rigidas tenet atque obstipas cervices. at cum κλόνῳ conjuncta est ῥίψις τοῦ αὐχένος. 19 post μέγα deest ἀφιᾶσι vel ἐφιᾶσι, vel τρέπουσι, vel tale quid. 34 φιλόλογος. 41 ἐφημερίδων] vid. Humphr. Hody

 diss.

diff. contra Aristeam c. 2. §. 5. *penult.* f. δυσχεραίνων παρ' αὐτῷ δειπνεῖν διὰ τὸν πολὺν πότον.

624. 10 κρατουμένῳ] *obfirmato et servato incolumi.* 12 αὐτοῦ μὲν οὐ κατέπεσε. *in eum quidem ipsum non incidit.* 13 ὑπερκρεμαμένης *suspensa super ejus capite.* 26 προτρεπόμενος, raro sensu hic positum pro προτερῶν vel νικῶν, *praeveniens, post se relinquens, superans.* 28 προλαμβάνων] πρωῒ λαμβάνων, ita legitur apud Dioscorid. SALMAS. 40 ἀπισχναίνουσι, *efficiunt tenuia, macra, arida.* 45 recte Basil. διαπάσματα, *ea, quae mulierculae cuti inspergunt,* pulvisculi exsiccantes. et sic quoque Salmas. 47 post πικροῦ videtur ξηραίνειν deesse.

625. 10 σφοδραί. 18 καὶ delend. 22 aut οἷον ὁ ἄκρατος, ἐπιδεόμενον, aut simplicius, mutata distinctione, οἷον ὁ ἄκρατός ἐστι, δεόμενον. 32 ἐγένου. 33 ἐκδηλότερον δὲ Σοφοκλῆς. 34 ἐν λόγοις ἡ προσβολή. 48 post βάσιν videtur τὴν ἐπιφάνειαν, aut τὴν κόρην deesse.

626. 15 recte τὰ μὲν deest Basil. subauditur enim αὐτά. 19 ἀποπίπτει. 25 συμμετρίας τε λόγῳ. 39 ἀπ' ἀσθενοῦς. 44 num παρὰ Μεστρίῳ Φλώρῳ. v. p. 680, 24. et in Vita Othonis. Sed eum Tacitus *Cestium Florum* appellat. *Hist.* V, 10. aut, ut aliae editt. *Gessium Florum*, procuratorem Judaeae, qui acerbitate sua bellum illud conflavit, quod in eversa a Tito finiit Hierosolyma. Juxta illas itaque Κέστιος aut Γέσσιος esset exarandum. Sed *Mestrium Florum consularem* habet quoque Suetonius Vespas. c. 22. 46 f. παραλόγων καὶ ἀτόπων.

627. 3 ἀποσκηνῦ in Imperat. medii. 6 *διαφαγεστέραν, magis corrodere valentem.* 21 ὐ *κακῶς. non male affirmavit Aristoteles.* 36 f. *διὰ βαρύτητα. penult. αὐτὸν.* redit enim ad proximum *ἐπίπαγος.*

628. 6 praefero lectionem edit. Basil. *δημοποιήτως.* 8 *τῦ βασιλέως*] Philopappo, qui tum Basilei munere fungebatur. unus et idem est *ἀγωνοθέτης* et *χορηγὸς* Philopappus. Novi Cl. Corsinum voc. *βασιλέως* de Hadriano Imp. interpretari in vita Plutarchi p. XII. 15 f. *ὁ μὲν ὖν, ἔφη, πρὸς ἐπίδειξιν* [vel ut Basil. *ἔνδειξιν*] *ἱστορίας ἀναφέρει.* [*Neanthes hoc posuit, ut suum vetustae historiae peritiam monstraret.* [Neanthem Cyzicenum videtur Diog. Laërt. VIII, 58. memorare] *εἰ δὲ τῦτό γ' ὐ νοθεύει.* 26 *δὲ*] l. *δή.* 27 *τὸ σικύον.* 40 *τοῖς* et *ἐλεγείοις.* porro si bene haberet *Μεθυρία νῆσος* apud Stephanum Byzantinum, crederem *Μεθυρίαν* hic leg. esse et significari insulam inter Atticam et Æginam sitam. sed vid. ibi docti Interpp.

629. 1 aut *μηδεμιᾶς*, aut *δόξης.* 2 *λέγηται παραμυθίαν*, aut *λέγηται πρὸς παραμυθίαν.*

CONVIVIALIVM SERMONVM LIBRO II.

629. 6 *ἡδονῆς ἕνεκα, μὴ χρείας, συναγόμενα.* 7 ἐν Καλλίυ. et sic quoque Salmasius. *in aedibus Calliae,* ubi convivium Socraticum Xenophontis agebatur, in quo prodiit et partes non-

 nullas

nullas egit ille Philippus histrio. 10 παραλαμβάνουσιν. 15 τὰς κλίσεις καὶ ἄλλ' ἄττα τοιαῦτα, τοῦ δὲ δευτέρου, τὸ περὶ — et sic fere Salmasius quoque, in eo tantum dissentiens, quod καὶ τὰ τοιαῦτα legat. 16 καὶ τὸ περὶ τῆς — 17 f. καὶ αὐτὰ ἀκριβῶς συμποτικά. opponitur enim sequenti κοινῶς συμποτικά. *laxiore sensu*, quodammodo, si universaliorem quandam notionem tribuas vocab. συμποτικός. 18 ἑκάτερα] l. ἕτερα. 21 τῶν ῥηθέντων ἢ πραχθέντων ὑπό σου. 23 ποιῶσι] l. ὦσι. *etiamsi discere non idem sit atque reminisci.* 27 locus habetur Cyropaediae V, 10. p. 259. *edit. Hutchins.* 31 πολλάκις καὶ προσίσταται. *graves fiunt laudando.* sic recte dat Basil. saepe Noster προσίστασθαι pro *offendere, taedio et oneri esse,* usurpat, ut p. 633, 3. 655, 51. item Dio Cassius p. 534, 97. Dionys. Halicarn. pag. 7. 27. *edit. Sylburg.* conf. dicta ad Porphyr. de abstinentia p. 31,36. Gataker ad M. Antonin. IV, 46. Abresch ad Aeschyl. p. 420.

630. 6 ἀγνοοῦσιν, ἢ μή. SALMAS. 9 ἀλλὰ καὶ τὸ περιττόν. 10 Basil. dat περιττοὶ δ' εἰσὶν αὐτῶν, unde effici debebat περιτταὶ δ' εἰσιν αἱ τῶν — scil. ἀποκρίσεις. 15 ἃ γινώσκουσιν. 33 f. καὶ καθάπερ ἀναγκαζόμενοι. 36 f. καὶ ἂν πως δύνωνται τὰ τοιαῦτα. 39 f. post χαρίζεσθαι deest δοκοῦμεν. 46 ὡς ἡδὺ τὸν σωθέντα. *penult.* comma ante πολλάκις retrahendum.

631. 10 ἂν] l. οὖν. 15 προϊέμενος. 29 ὡς delendum. 30 καθόλου τοῖς διαλέγεσθαι δεινοῖς. 32 πρόσεστιν αὐτῶν τῷ σκ. 40 recte Basil. dat

dat βέλη. et sic quoque Salmasius correxit. 41 σκωφθέντας, ἢ τέρπει τῇ κομψότητι. illud ἢ pertinet ad praecedens μᾶλλον. *magis urunt scommata eos, in quos conjecta fuerint, quam oblectant audientes.* 46 Theocritum Chium, historicum, Aristotelis et Theopompi et Antigoni regis aequalem, de quo v. p. 633, 25. et Fabric. B. Gr. T. II. p. 435. 50 συνυβρίζοντας.

632. 4 Locus Xenophontis est *Cyropaed.* II, 14. p. 103. 7 f. μέμνησαι, ὡς ἐν ᾅδῃ. 22 κυμινοπρίστην προσαγ. et sic quoque Xylander. 25 ἑτέρων, aut τῶν ἑταίρων. 31 recte dat Basil. σπεύδοντες. 48 ἄκαπνα] ligna coctilia. de quibus v. Interpp. ad Script. Hist. Aug. *ult.* ἀνθοσμίαν δρέψας Graecum non est, neque sensum habet. in Ald. et Basil. est εἴ τις ἀντιτρέψας. locum hunc non expedio, quum Æschyli Cabiri perierint.

633. 11 non novi regem Lysiam, sed Lysimachum novi. quare puto hoc nomen illi debere substitui. et codex quoque B. id habet, ut testantur var. lectiones. 18 ἐνδεδυκότος, ut etiam codex B. et Xylander id quoque expressit. verum intercedit Salmasius, cujus haec est ad h. l. annotatio [sic alibi apud eundem Plutarchum ῥῖνα ἐνδεδωκυῖαν, id est *nares pressas et simas,* ubi vulgo perperam legitur ἐνδεδυκυῖαν. male autem hoc gallicus interpres.] 27 e corrupta lectione Ald. et Basil. effici debuerat σωθῆναι ἄν. Ἀλλ' ἐμοὶ — tractavit quoque hunc locum, non usque quaque feliciter, Paulus Leopardus Emendat. 17, 24. 28 loco καὶ habet

 editio

editio Basil. Λέων. quod corrector videtur e pag. 88, 49. sumsisse, ubi haec historia, sed paullo aliter, narratur. Integrandus igitur hic locus sic est: καὶ Λέων ὁ Βυζάντιος. Pasiadas pariter fuit Byzantius, ut e p. 338, 10. patet. 29 probo Xylandri ὀφθαλμιάσαι δι' αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς. *ab ejus oculorum contagio se lippitudinem contraxisse.* 34 προκεκυφέναι recte dat Basil. et sic quoque Salmas. 38 f. προσυντάξας, *quia antea* [quam huc ad te venirem] *constitui cum familiaribus meis, ut me exspectarent cum talento in humeris meis redeuntem.* sed non perspicio nexum priorum cum sequentibus et quorsum exemplum hoc attulerit Plutarchus. debebat exemplo demonstratum dare, quosdam exprobrata sibi vitia corporis clementer tulisse. atqui exemplum hoc prorsus ei rei non respondet, etiamsi fingatur, illum, de quo casus hic narratur, Antigoni familiarem, gibbosum fuisse, quod vero simile fit e Plutarchi narratione. 46 καὶ τῶν ἐρώντων οἱ μὲν τοῖς σκώμμασιν ἄχθονται. SALMAS. 48 mallem πῦρ et πνεῦμα sedes suas permutare; quamvis vulgatus ordo sententiam prorsus non mutet, ut sit: ὡς γὰρ τὸ πνεῦμα ἐν ἀρχῇ μὲν ἀποσβέννυσι τὸ πῦρ. hic enim est naturalis rerum ordo.

634. 2 μεταδόσεως] f. δόσεως. δόσις appellabatur in scholis philosophorum et rhetorum illud argumentum, quod sophistae aut philosopho sermone pertractandum ab ejus auditoribus dabatur. 4 σοῦ τοίνυν, ἔφη, ὅδε οὐχ ἅπτεται. *te ergo hic non tangit*, vel *ferit?* 5 ἤδη δὲ καὶ τὸ

των παρόντων. 8 f. πλὴν ἂν μὴ καί τι τῶν κεχαρισμένων ἐκείνοις ἢ τὸ λεγόμενον. Salmasius quoque ἢ cum ἦ mutaverat. 13 non ipsa Xenophontis verba, sed sententiam retulit. Locus exstat Cyropaediae III, 7. p. 147. secundum δὲ aut delendum, aut cum καὶ mutandum est. 15 f. ποιεῖ δ' ἀμβλύτερα [vel ἐλαφρότερα] τὰ σκώμματα καὶ ἀλυπότερα τὸ κοινωνεῖν αὐτῶν ἀμωσγέπως τοὺς λέγοντας, οἷον ὅταν. 17 λέγῃ] subaudi σκῶμμα. mallem tamen σκώπτῃ. 18 ἔρωτα. 23 Aridices philosophus mihi non magis notus est, quam Amphias Tarsen[illegible]. 36 Aristophanes suam calvitiem in *Pace* v. 767. derisit, ubi suam vinositatem perstrinxerit, non memini. forsitan id factum fuit in aliqua fabula earum, quae periere. Vehementer hic loci Ald. et Basil. discrepant a nostra editione, habentes καὶ τὴν Ἀγάθωνος * λιψην. *Pytine* est nomen fabulae Cratini, in qua Cratinus ignominiam vinositatis sibi ab Aristophane adspersam abstersum ivit. v. Lucian. Macrob. c. 25. et Fabric. B. Gr. T. I. p. 754. num igitur, sublato puncto, leg. καὶ τὴν ἄγαν οἴνου δίψαν ἑαυτοῦ Κρατῖνος ἐν τῇ Πυτίνῃ ἐχλεύασεν? sed non satis Graeca haec sunt. Sane οἴνου δίψαν pro οἰνοφλυγίαν non concoquo. et in Ἀγάθωνος latet aliquid doctius et reconditius, quam ut id a librario proficisci potuerit. Exspectanda igitur medicina a meliore codice. Salmasius locum sic constituerat: δίψαν Κρατῖνος ἐν τῇ Πιτύνῃ, ἣν ἐδίδαξεν. 46 in Basil. est τὸν ἄνδρα τῆς γυμετικῆς, unde effici debuerat τὸν ἄνδρα τῆς ἐμετικῆς. Significat

Lyſimachum et Arſinoen. vid. Paul. Leopard. Emend. 10, 13. et Gu. Canteri N. L. 4, 25. ſed quod hic Noſter de Timagene, id alii de Teleſphoro tradunt, de quo Noſter memoravit p. 606, 15. 48 quemnam Athenodorum, Tarſenſem an Solenſem, deſignet Plutarchus, et tota hujus loci ratio obſcura eſt. non enim mihi conſtat, ſaevusne in liberos ſuos fuerit ille Athenodorus. etiam dubium eſt, utrum φυσικὴ ἡ πρὸς — an μȣσικὴ ἡ πρὸς — legendum ſit.

6[illegible] 8 praefero lectionem editionis Baſil. χρώμεν[illegible] [illegible]uamvis enim vulgata ſic poſſet accipi, ut ſignificet *addictum ſectae Epicuri*; tamen inſolentius eſt, ſententiam hanc, *alicujus ſectam ſequi*, vel *doctrinam probare*, Graece efferre χρῆσθαι λόγοις τινὸς. et praeterea Xenoclem Epicureum fuiſſe ſatis ex eo patet, quod Plutarchus eum verbis Epicuri aggreditur. Xenocles ille Glauciae frater fuit, non Plutarchi, quod Fabricius, loco Noſtri non ſatis attente inſpecto, perhibuit B. Gr. T. II. p. 816. 13 ȣ̓δὲ] f. ȣ̓κέτι, vel ȣ̓ κάρτα. 14 αὐτοὶ] *ſeorſim nos*, privatim inter nos, ſecluſa reliqua turba convivarum. conjeci tamen aliquando αὖθις, *rurſus*, vel *deinceps*. 17 εἰς] recte dat Baſil. ὡς. 35 ἀλλὰ καὶ κρέα ζώων, ἐνωχȣμένων ἡμῶν, τὰ ἐπέτεια τοῖς τε χυμοῖς διαφέρειν τ. π. 39 Inſignis eſt locus Cenſorini c. 4. *Ariſtoteles quoque et Theophraſtus, multique praeterea non ignobiles peripatetici, idem ſcripſerunt, ejusque rei exempla dicunt, quod negarent omnino poſſe reperiri, avesne ante, an ova generata ſint, cum et ovum ſine ave, et avis ſine*

ovo

ovo generari non possit. ubi v. Lindenbrogii notas. unde intelligitur antiquitas, gravitas et finis hujus quaestionis. 42 [quaestionis tertiae vs. 2.] f. πρᾶγος ποιούμενος ἐν ᾠῷ, καθάπερ ἐν Καρὶ, πεῖραν τῆς ἀποχῆς λαβεῖν, *id mihi sumens operae, ut in ovo, tanquam in Care, periculum facerem, nunquid possem à carnibus* [vel aliis eduliis] *me abstinere.* Notum proverbium ἐν Καρὶ κινδυνεύειν. ἐν Καρὸς αἴσῃ.

636. 8 χρηστέον] in Ald. et Basil. est χρῆσον, unde efficio χρῆσον ἐν τῷ παρόντι τὰς ἀτόμους, *commoda igitur, ajebat, mihi, o Alexander, atomos* tuas Epicureas. 10 πρῶτον] l. πρότερον. 11 ὡς ἐν αἰσθητοῖς idem est atque ὅσον αἰσθήσει ἔξεστιν ἐφικνεῖσθαι, aut ὡς πρὸς αἴσθησιν. *ad sensum quidem nostrum. ibid.* ἢ] l. ἡ, ut etiam interpres. 14 οὕτω καὶ τὸ ᾠὸν. 21 exposuit h. l. Hadrianus Junius Animadvers. 3, 18. 23. ἀργότερον. *segnius*, adverbialiter. et τύπους. 25 ἐκδημιουργεῖσθαι. *elaborari, excudi, effingi.* 30 τὸ ἐξ οὗ μετέβαλε. 36 vid. Salmasii Exercit. Plin. p. 405. 43 f. χερσαῖα, τὰς σαύρας [subaudi ὡς, ut e. c. *lacertas*] καὶ ἀμφίβια, τὰς κροκοδείλους [*ut e. c. crocodilos*] καὶ δίποδα, τὴν ὄρνιν. 45 Hadr. Junii Anim. 3, 4.

637. 9 δεομένης. 11 in editione Basil. est ἀναφῆναι, unde efficio ἀναφανῆναι. 18 περὶ σῶμα] recte editio Basil. περίσσωμα. 23 f. καθόλου δὲ ὅμοιόν ἐστι τὸ λέγειν, ᾠὸν ζώου πρότερον γέγονε, τῷ λέγειν πρὸ τῆς γυναικὸς — 24 f. ὡς γὰρ ἡ μήτρα πρὸς τὸ ἔμβρυον. 38 ἀμωσγέπως. 52 recte Basil. divisis vocab. exhibet ᾧ δὲ,

δὲ, *cui autem adhuc hodie ea est facultas ut absque altero exsistat. penult.* τῆς πρώτης] subaudi ἀρχῆς tacite repetendum e vs. superiore, aut περὶ ἐκείνȣ γάρ ἐςι τȣ̃ πρώτȣ ὁ λόγος, quia in editione Aldina et Basil. περὶ ἐκείνȣ exstat. porro ἐπεὶ delend.

638. 4 διὸ τὴν πρώτην. 5 comma et vs. 6 μὴ δεομένην deleri velim. sufficit enim ἀπροσδεῆ. 11 Reinesius Var. Lect. p. 116. emendat Κολωνῆθεν, et ad Lysiam Taylor p. 273. 16 ἀρχαιοτάτην. 19 τὸν αὐλὸν *a lyra translatum ad tibiam fuisse verbum* ἁρμόζειν, ut de hac quoque per abusum id dicatur, quod de lyra primitus dictum fuit, eique soli competit. et sic quoque jam Xylander emendavit et Salmas. 32 λόγον ȣ̓κ ἔχει. SALMAS. 38 f. τῷ παλεύειν. id enim significat *decipere*.

639. 6 ante ἢ τὸ ςάδιον videntur nonnulla deesse. 14 μὲν delend. aut leg. θαυμάσας ἂν Μενεκράτης. 16 γνώμης suspectum. num πρόχειρα καὶ διὰ μνήμης, μὴ φθονήσης. an πρόχειρα, ἡμῖν [vel ἡμᾶς] μὴ φθ. 39 si bene habet dictio εἰς τὸ ἀνώτερον ἐξάγειν conveniet Latino *rem altius repetere*. sed credo Plutarchum dedisse εἰς τὸ πιθανώτερον, *caussam probabiliorem comminisci*. 43 εἰσελαύνȣσι. et sic quoque Salmas.

640. 30 f. ὥσπερ οἱ δοθιῆνες *ut furunculi contrahunt* vel *concient undique humores*. 36 f. φλοιώδη καὶ νοτερὰ καὶ μαλακὰ τοῖς ὑπὸ τὸν φλοιὸν μέρεσι προσδεχόμενον περιπτύσσεται καὶ κολλώμενον. 38 f. καὶ τὸν ταῦτα. 39 τὸ

δεχό-

δεχόμενον. 42 f. προδιαδεύομεν, *prius humectamus, maceramus*. 48 f. post θήλειαν vel ἔχειν deest φύσιν.

641. 10 neque Graecum meque Latinum nomen est vulgatum. quare Χαιρήμων ὁ Τραλλιανὸς legend. et sic porro quoque Χαιρήμονος. 19 aut simpliciter ἀντιπαθόντα ἦν ἀκέειν, aut ἀντιπαθόντα θρυλλέντων ἦν ἀκέειν. οἷον, ὅτι — 33 recte Basil. συγχεῖσθαι et περὶ σπλάγχνον. 39 ἐπολισθαίνεσαν. 40 f. διαβάλλειν καὶ σχίζειν τὸ κῦμα, τῷ ξύλῳ καθαρῷ διαιρέμενον καὶ ἐξιςάμενον εὐπετῶς. *carinam fluctus findere et disjicere, puro ligno facile fissiles atque cedentes*. 44 de τῦ τε ξύλυ ambigo adhuc, sitne servandum, an cum τό τε ξύλον, vel τά τε ξύλα mutandum. sed id certum est ἴσχη legend. esse ob praecedens προσάγηται. ἴσχη, τότε τὸ κῦμα. 45 aut παραψύχεσι, *ventilant*, vento perflandas exponunt, aut περιψήχεσι, *circumcirca abstergunt. ult.* ἰσηγορίας] idem est atque συνωνυμίας. λύκοι apud Graecos sunt et animalia lupi, et fraena lupata dicta. ἰσηγορία igitur in his duabus diversis rebus est: ambae enim eadem appellatione significantur, et equi λυκοσπάδαι possunt tam ex eo, quod tracti a lupis aliquando fuerint, quam ex eo, quod lupata trahant et iis repugnent, vel ab iis trahi debeant, sic appellati fuisse. v. Reines. Var. Lect. p. 246.

642. 19 ἐζητεῖτο. *quaerebatur*, et id quoque Xylander videtur conjecisse, quamvis operae aliud dederint. 25 recte Basil. τήκειν καὶ καθυγραίνειν. 29 f. διαπρίοντα. 30 f. τὸ σφαττόμε-

τόμενον, et deinceps deeſt aliquid e. e. ἐδόκει πιθανὸν. 40 καὶ] l. αἱ.

643. 6 ἢ delend. 7 ἑκάστῳ καὶ τράπεζαν ἰδίαν, ἢ χοῦν ἐμπλησάμενον οἴνου, ὥσπερ οἱ Δημοφ. 12 σιωπῆς ἡμῖν — 15 f. καὶ ᾠδῇ, καὶ ψαλτρίας — nam convivae ipſi quoque canebant. 22 οὕτω καὶ ὁ τοιοῦτος — 25 θεραπεύει, aut θεραπεύειν ἀξιοῖ. 27 δεῖπνον. 38 f. ὁμοσίτους ποιουμένων, καὶ τὸ πᾶσαν σέβεσθαι κοινωνίαν ἐν τιμῇ τιθεμένων. 47 καὶ γὰρ αὐτὸς ἔφη εἶναι. *nam ipſe profitebatur ſe ex eorum numero eſſe, qui laute epulari et vorare gaudeant.* 48 ἔφη rectum eſt. Democriti enim dictio fuit τὴν μοῖραν ὑπὲρ τὴν εἱμαρμένην ἐπάγει. redit autem τοῦτο ad praecedens τῇ ἀδδηφαγίᾳ χαίρειν, *hoc ipſum, inſatiabilis eſſe puta, inducit, ſi quid aliud, maxime in vitam humanam fatum ante fatum*, h. e. mortem ante fatalem diem, vel ante naturale moriendi tempus. 50 ἦν] l. ἣν, *quam* et deinceps συμμάχους τε συμμάχοις, ut reſpondeat praecedenti πόλεις τε πόλεσι. et ſic quoque eſt apud Euripidam in Phoeniſſis. 51 συνδεῖν, οὐδὲν οὕτως, *aequitate, quam civitates inter ſe unire anus apud Euripidam ait, nihil tam opus habet quam ſocietas convivialis.* 52 f. φύσει καὶ νόμῳ παλαιὰν καὶ ἀναγκαίαν. debet enim integra eſſe oppoſitio inter *vetus atque neceſſarium* et *novum atque praeter neceſſitatem ſuperinductum.* opponuntur porro quoque hic loci, non, quod Xylander exiſtimavit, *natura et lex*, ſed juncta *naturae lex* opponitur τῇ δόξῃ vs. ultimo, *opinioni.*

644.

644. 6 aut ἰσότητι, aut τῇ περὶ — κοινωνίᾳ. 13 recte dat Basil. κρεωδαίτην. 20 πρὸς μερίδας. 23 post μὴ ἴσον ἐςὶ, deest ἐδὲ δίκαιόν ἐςι, *ubi aequitas nulla est, ibi quoque nulla est justitia.* 26 ἀξιῦσι. *volunt*, leges nempe. 30 ἐ κοινὰ et τὰ πάντα χρήματα ὁμῦ γένηται, juxta illud Platonis in Gorgia τὸ τῦ Ἀναξαγόρα ἂν πολὺ ἦν, ὦ φίλε Πῶλε, ὁμῦ ἂν πάντα χρήματα ἐφύρετο ἐν τῷ αὐτῷ. v. infra p. 679, 1. et interpretes Diogen. Laërt. 2, 8. *Si quis amatam aut psaltriam secum in convivium adducat, propterea non illae sunt omnibus communes, quo verum fieret illud, quod Anaxagoras dicere solebat, omnes res oportere commisceri et in unum acervum coire*, sed ejus sunt et manent, qui ad convivium eas adduxit, ut cujusque est et manet sertum, quo redimitus ad convivium accessit. 37 f. ἐχ ἐξαιρεῖταί γ᾽ ἔννοιάν τινος αὐτ.

CONVIVIALIVM SERMONVM
LIBER III.

penult. ἠλίθιον recte dat Basil. scil. πρᾶγμα ποιεῖς.

645. 8 Odyss. Φ, 35. ἐδὲ τραπέζῃ γνώτην ἀλλήλω. 9 τὸ ἀποκαλυπτικὸν τῦ οἴνε καὶ ἐπῶν πολλῶν γόνιμον, *vim illam vini Homerus non videtur ignorasse, qua mentium abdita in conspectum protrahit et loquacitatem provocat.* 12 f. ἐμφύεται. *conjunctum natura est.* aut, si servetur ἐμφαίνεται leg. erit deinceps καὶ ἀπογυμνῦται.

mani-

manifeſtantur et detegantur per loquacitatem multa abdita. 14 συμπίνειν γνῶσιν καὶ κατανόησιν. 15 aut τινα ſubaudiendum poſt ἐπιτιμῆσαι, aut leg. ἐπιτιμήσαις. 23 f. καὶ τοιούτους λόγους εἰς μέσον ἄγουσι συνιόντες. etiam Baſil. recte dat συνιόντες. recte deinceps emendant viri docti τῆς ψυχῆς. 37 aut βδελύττεται καὶ κατηγορεῖ leg. aut deeſt aliquid, e. c. βδελυττόμενον ἐπιδείκνυται καὶ κατηγοροῦντα, aut tandem, ſervatis ibi Accuſativis, delendum εἰ et deinceps vs. 40 leg. αὐτὸν δὲ — ἐμπεπληκότα. ſed ut hoc quidem poſterius moveatur, non permittunt ſequentia; quare ei, quam primo loco poſui, emendationi acquieſco. 42 καὶ ſecundum deleo. 50 ἀρχῇ. *ult.* loco καὶ recte dat Baſil. εἰς, quod etiam Xylander expreſſit.

646. 3 ὀρέξεσιν. 4 f. σὺν οὐδενὶ λόγῳ ἐπιφερομέναις φιληδονίαις εἰπεῖν δεῖ ἀπηλλάχθαι. *voluptatibus nullo modo nullaque cauſſa nos adorientibus abitum ut imperemus oportet.* 8 εἰ] l. ἢ. 9 aut deeſt ἄνθεσι, quod monuit Stephanus, aut nil deeſt, ſed tum leg. ῥοδίοις. in Diminutivo. 17 v. Herodot. III, 22. 21 ταῦτα recte deeſt editioni Baſil. 23 ἐν] f. ἐμοί. 31 f. ποικιλίᾳ δ' ἀμιμήτοις χ. κ. βαφαῖς ῥαινόμενα. *coloribus et ſuccis, quos variatio nulla poteſt imitari, reſperſa.* 42 ἔρια hic loci ſunt *panni lanei*, arte textoria e lana parati. 46 mirum ſane Eratonem poëtam profiteri non dubitare, poëtas veteres ſe non triviſſe, neque memoria tenere, eamque rem Grammaticis deputare, quorum quidem ea procul dubio eſt provincia, ſed pari jure

ad

ad poëtices ſtudioſum quoque pertinet. *ult.* ἔτι καὶ νῦν. ſic loqui ſolent.

647. 2 ἀπαρχὰς αὐτῶν [ſcil. τῶν φυτῶν] κομίζουσι. 21 οὐκ ἄκρατον, ἀλλ' ἀμενηνῷ καὶ ὑδαρεῖ — eo ducit lectio editio Ald. ἀλλ' ἀνίνῳ. *debili et aquoſo vino.* qualis enim, amabo, eſt dictio ἀοίνῳ οἴνῳ? 22 f. ἄλλα μὲν τοίνυν πάμπολλα. 27 f. τὰ σώματα περὶ τὰς — ἀρχάς. aut πρὸς ταῖς — ἀρχαῖς, aut ſic diſtingu. et leg. eſt: τὰ σώματα, τὰς τῶν αἰσθήσεων ἀρχὰς ἐπιταράττει τῶν ἀνθρώπων. 29 poteſt quidem vulgata ſic defendi, ut conſtruas verba in hunc modum: ἀποτειχίζουσι τὴν τῆς κεφαλῆς ὥσπερ ἀκρόπολιν. *obducto muro ſepiunt et muniunt capitis veluti arcem;* ſed planior eſt lectio τὴν κεφαλὴν, quae etiam in Vulcobiano cod. eſt. 31 recte Baſil. ὅσα δὲ ἡσυχῇ ψυχρὰ, τῷ μετρίως ἐπιψαύειν. 33 στέφανος] ſubaudi ποιεῖ. 44 ὑποθυμιάδας. nam eſt a verbo θυμιᾶν, non θυμίζειν. et ſic quoque citat Fulv. Vrſinus ad fragm. poëtar. lyric. p. 313.

648. 7 poteſt vulgata defendi. mallem tamen πυρωπὸν. 14 vehementer arridet mihi lectio cod. V. et T. διαλακίζειν, *diſcerpere.* eſt verbum rarum, ſed elegans. *ibid.* πλὴν ἔτι κιττὸς οὐκ οἶδ' ὅπως συγκαταπέπλεκται. 18 ὥσπερ τὰ ξύλα πυρὶ συνδιαστρέφεσθαι. 25 f. περιφλεγέων. a περιφλεγὴς. 38 f. οἷόσπερ ὁ κιττός. 44 probo lectionem editionis Baſil. χειμῶνος ὥρᾳ, ſic, ut legam, ἔτως καὶ ὁδὶ [*hic,* Bacchus puta] παθῶν χειμῶνος ὥρᾳ.

649. 2 ὑπὲρ τῶν στεφάνων. 5 ἡ μὲν ἀπόδειξις.

ζις. 6 ὀυκ ἐμὸν ἦν ἔργον, ἔφην, ἀλλὰ Τρύφωνος. 7 ἔφην. 9 ἐμποιοῦν τοῖς πιοῦσι. *nam id, quod aliquem animi vehementiorem motum concitat in bibentibus.* aut, ut Basil. ὁ γὰρ ἐμποιεῖ. 10 οἷον ὑοσκύαμος, quemadmodum etiam Xylander et Stephanus. 11 f. καὶ ἄλλα πολλά. 17 σώματος] imo vero πνεύματος. 22 ἀνωφερὲς, ut etiam Xylander et codd. T. et V. 25 μικρῶν δοκοῦσαν εἶναι. 29 ἡ γοῦν μυρρίνη. 37 οἱ δὲ μὴ φυλάττωσιν, [ut etiam cod. V.] ἀλλ' ὀλίγον λαβόντες ἄθρουν ἐκχέωσι. 38 ἄνδηρα sunt terrae ad rivum aut canalem facticium aggestae et complanatae, et canaliculis intersectae, areae, in quibus plantantur plantae et arbuscula a praeterfluente et immissa per rivulos aqua alenda v. p. 650, 25. *Bete, Garten-Bete.* 39 διαρκῆ. redit enim ad τροφὴν. 41 εὖ γε ποιῶν — ὅτι τοῦ Βοιωτίου.

650. 12 ἔφη λαμβάνειν. 18 recte dat Basil. ἀπνευστὶ. 20 αὐτοῖς. 21 ῥύμην] posset ῥύμῃ conjici, ut Xylander et Stephanus fecerunt, et ipsemet olim ego. sed nunc praefero ῥύδην. *tractim, rivi ad instar pervadere.* 51 f. τὸν μὲν ὑπὲρ τῶν γερόντων.

651. 1 Ἀθρυίλατος] corruptum esse hoc nomen nemini non patet. paullo inferius recurrit vs. 44 sed ibi in editione Basil. nescio unde, ejus loco legitur Λουιτε. quapropter etiam Xylander ibi vertit *mi Luite.* Ego non dubito me ex hac lectione minima mutatione veram restituturum esse, quae est Ἀουῖτος, *Avitus* et Ἀουῖτε, *Avite.* 7 hic videtur ob similitudinem eorundem verbo-

rum

rum recurrentium integra periodus periisse. deest enim alterum membrum, quod finem facere debebat orationi Flori et initium responsionis Aviti. forsitan igitur sic est integrandus locus: τῶν δὲ γυναικῶν ἔφη, [scil. Florus] τὴν θερμότητα σὸν ἔργον ἀποδεικνῦναι. Καὶ τοίνυν τῶν γυναικῶν, ἔφη, [scil. Avitus] τὴν θερμότητα πρῶτον. 15 τὰ μὲν corruptum. leg. aut ταῦτα aut τάδε, ut respiciat ad τὰς ταφὰς, aut leg. τὰ τοιαῦτα, aut τὰ περὶ τὰς ταφὰς, *illos, quibus res est cum funeribus.* conf. Gu. Canteri Nov. Lect. 7, 7. 16 συνεξάπτεσθαι, ut etiam cod. V. 17 αὐτῶν] scil. τῶν γυναικῶν. quamvis γυναικὸς praecesserit. Est hoc de genere orationis turbatae et regulis grammaticis parum respondentis, sed ubi sensus ipse rectum monstrat et legenti suggerit. 20 αὕτη. *haec.* 27 aut deest hic aliquid, aut leg. καὶ τὸ σπέρμα μὴ προγέγονεν αὐταῖς τὸ γόνιμον. *non prius, quam viri, gignunt semen prolificum, idque ob frigus.* 28 παρέχουσιν, nisi si quid interciderit, quod valde probabile mihi sit, ut jam monui. 31 ψυχρότατον. subaudi μέρος. 40 aut καὶ οὐχὶ, aut οὐχὶ δὲ μᾶλλον. 41 aut in ἐξωθεῖται vitium est, aut in τοιαῦτα. Aut itaque leg. δασύνεται, vel ἐξανθεῖ, aut, servato ἐξωθεῖται, τὸ τρίχωμα καὶ τὰ τοιαῦτα. 44 πυκνότεραι in foemin. scil. αἱ γυναῖκες. 45 ἔτι] erat igitur Avitus jam ἔξωρος, senex decrepitus, qui foeminae non amplius accubabat. 46 αὐτοί. 49 οὐ μὴν ἀλλὰ] dubitet cujusnam haec verba sint Xylander. Sunt enimvero Flori, ut consta e vs. 5, qui etiam

sequentem quintam quaestionem orditur, huic quartae absque interstitio copulandam. unde patet, illos quaestionum titulos aut initio librorum quorumcunque, aut ad marginem quaestionis cujusque ponendos esse, non autem in medium orationis cursum, quem intercipiunt, intercalandos. *penult.* ὑμῖν, *vobis*. alloquitur enim cum Avito Plutarchum, et hunc praecipue, quia ejus erat, hanc ad quaestionem respondere, ut e vs. 5. constat.

652. 2 λόγῳ recte dat Basil. et pariter vs. 8 προςλαμβάνειν. 9 ἔχουσι. est enim Dat. plur. et pertinet ad ἡμῖν. ὁμιλῆσαι autem est tertia pers. sing. Optativi. 10 ταῦτα, εἶπεν ὁ Φλῶρος, ut reddidit quoque Xylander. Sententia est: ea disputandi via, quam Protagoras instituit, si omnibus applicetur, omnia reddet incerta. Protagoras Abderita, Democriti discipulus, de omnibus rebus in utramque partem disputavit, ut patet e titulis superstitibus librorum ejus quorundam, qui ipsi perierunt, e. c. scripsit libros ἀντιλογιῶν et τέχνην ἐριστικήν. Ille prior liber videtur idem esse cum eo, quem Cicero memorat *rerum illustrium disputationes* appellans. vid. Fabricii B. Gr. T. I. p. 823. 15 f. τῷ. *quomodo instītues hoc demonstrare?* 22 f. ἀναστέλλειν *repellere, retro agere.* potest tamen vulgata defendi, si περιστέλλειν accipiatur pro *obvolvere, tegere, claudere*, eoque exitum et elapsum prohibere. 25 καὶ secundum delend. aut cum δὲ mutandum. 29 πρὸς ἐκεῖνα. nam duo pharmaca somnum conciliantia, mandragoram et opium,

opium, aut potius omnia, antea nominaverat. 38 περὶ τὰ γυῖα] id est περὶ τὰ ἄκρα, *manus et pedes.* quod Latini *artus*, id Graeci γυῖα appellant. 39 aut περὶ τὰ ἄκρα, aut ἐν τοῖς ἄκροις. 40 f. ἐκπήξῃ. *plane fixerit, immobile fecerit, congelaverit.* 45 ἀλλὰ] l. ἅμα. 53 τινὸς] l. τίς.

653. 6 post δυνάμεως deest κυρίῳ vel simile quid. deinde leg. ἰᾶσθαι. 8 paullo elegantius erit ἡμεῖς δ' αὖ. 11 μὴ] l. δή. 14 προσπεφοιτηκότες. 15 Epicurus quoque Symposium scripsit. v. vs. 25. et supra p. 652, 4. et Fabricii B. Gr. T. II. p. 807. 21 loco οὐχὶ leg. videtur εὐθὺς et lacuna tollenda; nihil enim deest. Locum Xenophontis (est in fine Convivii) H. Stephanus attulit. 28 ἀνακρούσει, in Dativo, ob praecedens σωφρονισμῷ. 30 παρὰ πότον. 31 ante διατιθέντος deest κακῶς, ut jam H. Stephanus observavit, vel οἰκτρῶς, aut simile quid. 35 f. ἄτοπον, aut ἀπειρόκαλον. 40 Cogitavi aliquando προσμάξαι. si bene habet παραλλάξαι significabit hic loci *inserere in alia alterius generis, interpolare.* 42 καὶ τοὺς Ζήνωνος et διαμηρισμοὺς. hoc de postremo consentit quoque Salsius et Leopardus Emend. 17, 22. *Politiam* Zeno quoque scripsit, vid. Fabric. B. Gr. T. II. p. 415. 48 malo cum Stephano, quam cum Xylandro facere. Illi quoque cod. V. consentit, οὐκ ante ἀκριβῶς inserenti. 51 ἐκ τῶν τοιούτων, id est ἐκ ταραχῆς καὶ σάλου. *corporibus ex uno genere tumultus et concussionis in aliud genus transeuntibus.* ult. συνδεῖν, *colligare*, recte dat Basil. et Salmas.

 654.

654. 2 probo Xylandri κινέμενον, eoque adscito in vs. primo lego ἀνάρπαστον, aut ἀνάσπαστον. possset quoque locus ita constitui: κίνδυνός ἐστὶν ἀναλυθήσεσθαι [vel καταλυθήσεσθαι] τὸν ὄγκον, ὥσπερ οἶκον ἐκ θεμελίων ἀνάρπαστον [vel ἀνάσπαστον] γενόμενον. deinde lego: ἔδει γὰρ, εἰκὸς ῥεῖν τηνικαῦτα. 6 f. καὶ τὰ πνεύματα. 7 ὑφ' ἑτέρας] f. πρὶν ἑτέρας. 8 f. συμβάλλοιτο [vel συλλάβοιτο] δ' ἄν τι καὶ τῷ Επικέρῳ ὁ ἰατρικὸς λόγος. *suppetias quoque Epicuro ferre videri possint medicae rationes.* aut συμβάλλοιτο δ' ἄν τις τῷ Επικέρῳ κἀκ τῶν ἰατρικῶν λόγων. 9 τῆς πέψεως, *mane jam claro die, concoctione jam perfecta*, et sic quoque Xylander. 10 ἀσθενέστερος. 12 τὸν ἐκ τῆς συνεσίας ἄραβον. 20 f. κελευέσης ἔτω πως ὑπεξέφυγε καὶ παρήγαγε, λέγων πρὸς αὐτὴν, ἐν ἀρχῇ μὲν — 34 κρατίστην *omnium numinum ipsi, nocti* puta, *convenientissimam.* 30 f. ἐνεθυμήθη γὰρ — *cogitabat enim, ni fallor sic,* Menander scilicet, *recte his sacris operari eos, qui tenebras veluti velum sibi obducant.* 37 forsitan est αἴδεσθαι verbum poëticum, a prosaico flagito αἰδέμενον, aut αἰδήμον. 38 μὴ recte deest editioni Basil. 39 ἐκριπίζει τὰς ἐπιθυμίας. *quibus inhaerere, rursus stimulat et velut flabro admoto ventilat cupiditates.* 41 σφοδρά. pertinet enim ad ὄψις. *ibid.* ἀγείρεσα. *commendicans velut et consciscens.* 51 post ἀνάπαυσιν aut post ἀρχὴν addendum νομιστέον, aut simile quid. *ult.* ἐλαστίναι τε καὶ ἠχ. SALMAS. *ibid.* τρισμοί. *stridores*, a τρίζειν, et sic quoque cod. Turneb. *ibid.* f. ὑπορ-

f. ὑποϱϑϱιασμοὶ, aut ἐποτϱυσμοὶ, *ſtimulationes, clamores feſtinare jubentes.* ab ἐποτϱύνειν, *inſtare, urgere.*

655. 3 ἐδ' ἔτι θύϱσος, *neque amplius thyrſus Bacchi amicus eſt.* Salmaſius porro ſuadebat Βακχεῖς φίλος, ut verſus conſtaret. 13 αὐτῷ. 15 f. πεϱὶ τὸν ὄγκον, ἠϱεμέσης κατά γε τὴν νύκτα τῆς ψυχῆς, ἢ μὴ μεταθείσης ἐξ ἕδϱας ἀτόμες, ἥ φησιν — aut διὰ τὸ τὸν ὄγκον ἠϱεμεῖν, ἠϱεμέσης κατά γε τὴν νύκτα τῆς ψυχῆς, et reliqua, ut praeſcripſi. Conferunt huc quaedam veſtigia lectionis vetuſtae, quam Aldina et Baſil. exhibent. v. var. lect. 19 χϱῆται aut κεχϱῆται, *quo tempore uſus fuerit venere.* 20 μή τι ἄϱα. 28 nihil videtur deeſſe, ſi διὰ deleatur et ſic conſtituatur locus: λυσσώσῃ συνεσίᾳ. τὸ δὲ μακάϱιον καὶ ἄφθαϱτον ἔσω μὲν Ἐπικέϱῳ οἴεσθαι αὐτῷ, μὴ φϱοντίζειν. *liceat quidam Epicuro ſic de diis cenſere, eos non curare humana.* 31 f. εὖ ποιῦντας ἑπομένες, ἐξευλαβητέον ἐστὶν ἔς θ' ἱεϱὰ ἐμβάλλειν. 35 νέα absque jota ſubſcripta. nam ἐφ' ἡμέϱῃ ſignificat *ſtatim ab initio diei.* 40 πιθοίγια. in Neutro plurali. per μηνὸς deſignat Antheſterionem, et haud ſcio, an nomen hoc deſit. 46 βεβαίως. 47 f. μετὰ τὸ δεῖπνον εἰσαγομένε τῦ οἴνε. nam poſt dapes ablatas compotationi vacabant. 51 γλεύκες. penult. f. πϱοελθῦσαν. ſed ſaepe πϱὸ et πϱὸς in compoſitis permutantur.

656. 4 f. ἔν τισι νέοις [an παλαιοῖς] γϱάμμασιν, et τυϱὸς γλυκὺς μιχθεὶς οἴνῳ. 5 f. τῶν δὲ ἰατϱῶν τινας κελεύειν τὲς πλέον πιόντας καθεύ-

καθεύδειν, εἶτα — aut etiam loco verbi λέγει potest suffici ἐμεῖν. 13 f. συμμένον. 15 f. ποιεῖν [ut etiam recte dat Ald. et Basil.] τὸν οἶνον. βελτίων δὲ γίγνεται παλαιωθείς. 25 f. εὖ καὶ καλῶς. 31 recte οὐκ abest ab editione Ald. et Basil. 37 f. ἐκείνη, cum vel in illa, scil. τῇ διανοίᾳ. 42 aut ὑπερβολῇ, ut cod. Turneb. aut μεθ' ὑπερβολῆς, aut δι' ὑπερβολῆς. 49 οὐδὲν δὲ καθαίρει. 51 ἔνιοι delendum.

657. 3 προαγαγὼν in Aoristo. *postquam produxerit*, aut *abduxerit.* 5 καὶ παροξύνῃ. 6 αὖθις καταδύοντα καὶ καθιστάντα. *rursus evanescentem et in suum priorem statum reducentem.* 12 f. οὐ νήφοντος. quae sequuntur de harmoniis musicis, quia musicam non calleo, non intelligo. quapropter etiam praetereo. 29 τὸ νοηρὸν aut νοητικὸν *id in quo vis cogitandi inest.* 30 μουσικωτάτη πασῶν. ut etiam H. Stephanus et cod. Turneb. 31 v. Hesiod. *Oper.* vs. 464. 36 ἐντείνεσθαι. *penult.* aut pro εἶναι leg. ἦν, aut ἐδόκει εἶναι.

658. 6 ἔφησεν ὁ ἰατρὸς. 7 f. τῆξιν εἶναι καὶ ῥύσιν σαρκὸς, εἰς ὑγρὸν φθορᾷ μεταβαλλούσης. *putredinem esse colliquationem et fusionem carnis per corruptelam aliquam in liquorem abeuntis.* 10 κωλύειν σήπεσθαι, et ἀπισχναίνειν, et sic quoque Salmas. 15 in edit. Ald. et Basil. est καθαυανεῖ, quod rectum esse constabit ex iis, quae ad Constantini Porphyrog. Ceremoniale p. 245. C. 5. dixi. 22 f. καὶ τῷ μᾶλλον κατὰ τὸν τῆς θερμασίας καιρὸν τὸ σύμπαν ἡμάρτηται. οὐχὶ γὰρ τὸν ἥλιον ὁρῶμεν — *at in eo, quod*

caussa

caussa hujus rei quaeratur et ponatur in quantitate et majore gradu caloris, toto coelo fuit aberratum. nonne enim videmus, solem per hyemen quidem minus corpora calefacere, per aestatem autem putredini dare? 26 συνδιαφθείρει. 41 οἱ ἐργολαβοῦντες non sunt hic loci structores vel architecti balneorum, sed eorum locatores, qui ea a re publica certa mercede conducebant, et ex eo quaestum faciebant. 46 χαλαστικὰ τῶν ἐν τοῖς σώμασιν ὑγρῶν. *a se emittente effluvia, quae inclusos corporibus liquores resolvunt.*

659. 2 κυανέου πόλου ob sequens ὠκυτόκοιο σελάνας. 8 πάντες] num πάντητες aut παντῆτες, *per totum annum*, ut τῆτες, *hoc anno.* proximam lacunam non expleo. requiritur nomen vermis frumentum corrodentis, aut alius talis noxae grana ferientis. 12 f. ἡ γὰρ ζύμωσις ὀλίγον ἀποδεῖ τοῦ σήψις εἶναι. 13 καὶ μεταβάλλουσα. 21 f. Φῶς ἔχον [vel κεντημένον] ὑγραντικὴν καὶ μαλακτικήν. v. Vrsini animadv. ad fragmenta poetar. Lyricorum p. 299. 23 aut ἀσηπτότερα, aut τὸ κρέας. et deinceps f. Φαίνεται ξηραντικόν τι ἔχων. 27 καὶ ἐμπίπτουσα, vel προσπίπτουσα. 32 δυσαλδῆ *difficilius sanabilia.* laborat eodem vitio Hesychius, qui tamen δυσάλδητος in continenti habet. 34 ὅτι δὲ τῷ σ. 36 ἄδηλον, ut etiam codex T. 39 ἔχει.

CONVIVIALIVM SERMONVM LIBER IV.

4. f. ποιήσασθαι, συνίης ἔμπειρον ὄντα πρά-

ξεων τῶν πολιτικῶν. intelligis, eum rerum civilium gerendarum peritum fuisse.

660. 1 φιλία. et ſic quoque Salmaſ. 2 πολιτικὸν ἄνδρα vel πολιτικοὺς ἄνδρας. 4 ἔχει. 16 παιδιᾶς. 19 f. καὶ συνηθοποιόν. *facultatem homines ſibi familiares faciendi.* 24 τὸ μαλασσόμενον ἐπ' αὐτῷ. 27 f. τῇ ἀνέσει τὸ φιλάνθρωπον ἐγκέρασον καὶ τὸ ἱλαρὸν κεχαρισμένον, ἄν τις ἐμμελῶς ἅπτηται, καθάπερ σφραγῖδι, φιλίας ἐυτυπώτων. aut καθάπερ σφραγῖδος, φιλίας, ἐυτυπώτων. Prius ſi optes, redibit σφραγῖδι et φιλίας ad ἐυτυπώτων. id quod etiam praefero. *quum animi adhuc flexiles et ſequaces amicitiae, et ab ea, tanquam a ſigillo, fingi formasque impreſſas accipere ſunt faciles.* ſi poſterius, redibit ad ἅπτηται. quod paullo durius et inconcinnius: *ſi quis amicitiam bene tractare ſciat, tanquam ſigillum.* 36 f. νεανικῆς. et ἅμα τῷ Φιλίνῳ τὸ νέον. *Philini* nomen pro *Philone* hic reponendum eſſe, viderunt jam Xylander et H. Stephanus. τὸ νέον tamen nondum ſatis facit. num ἅμα τῷ Φιλίνῳ τῷ πυρινῷ ἄρτῳ. aut loco τὸν νέον leg. μόνον. 38 Locum hunc Homeri in Indice Seberi non invenio. quo fit, ut ignota ſede et origine ejus, applicationis quoque venuſtatem non perſpiciam, et locum non intelligam. deinde recte dat Baſil. ἀνεπήδησεν. *Philo exſiliebat e lecto tricliniari et exibat, ut aliquid peteret quod Philino et ejus filio epulandum apponeret.* 44 non puto Graecum nomen eſſe Σώσαστρος. quare lego Σώστρατον aut Σωσίστρατον. 45 διαβιῶναι. 49 deleto illo inutili χοις et ſublato lacunae ſigno,

ſigno, credi poteſt, nihil deeſſe. aut, ſi quid deſit, poterit συνεθίζων ſuppleri. ὀκ ante ἄκραν accipio pro ὀχὶ, *nonne?* 50 f. ἔχει τοῖς ἐν αέρι καὶ δρόσῳ — σιτεῖσθαι. *nonne demonſtrationem omni controverſia majorem praeſtat illis, qui ſe jactant aura et rore paſci, tanquam cicadas?* 52 δειπνήσοντες. *atqui neſciebamus nos hecatomphonia epulaturos eſſe*, id eſt, opiparas omni genere lautiorum inſtructas dapes. id enim ſi praevidiſſemus futurum, attuliſſemus nobiſcum, ut antipharmaca adverſus inſalubres dapes, tenues quosdam et ſalubres cibos.

661. 22 Olim conjeceram τὸ ἀπλούστατον ἔλαιον. ſed poſtquam inſpexi var. lect. praefero τὸ ἀωδέστατον cod. Turnebini. quamvis inſolens ſit ἀῶδες, potuit tamen Plutarchus id formaſſe juxta εὐῶδες. 23 εὐπαθέστατα, adverbialiter, *facillime.* ad τροφῆς pertinet τὸ ἀφελές. 29 δυσσύμβατος. 34 καὶ τὸ ἀνώμαλον. 35 ὧν ὀδὲν ἄλλο. 38 aut εἰ δὲ δὴ δοκῶ, aut εἰ δὲ δή τινι δοκῶ, aut tandem εἴ γε μὴν δοκῶ. 40 f. ποικιλότητι. 41 ἢ ὂν πολυμιγία. 49 f. ἐν τῷ ποικίλῳ τὸ ἀφελὲς καὶ αὐταρκες.

662. 3 num ἀντιλαμβανομένην ὑπὸ τοῦ περιττοῦ, aut ἀνακαιομένην ὑπὸ τοῦ περιττοῦ. 9 aut ἐκβιβάζουσι, gemino β, aut ἐκβιάζονται. nam βιάζειν in Activo non eſt uſitatum, terſis quidem ſcriptoribus, ſed plebejum eſt, cujus rei exempla quaedam ad Arriani diſſert. Epictet. I, 18. p. 102. 4, dedi. deinde videtur nihil deeſſe. 13 ὀχὶ δὲ μᾶλλον. ad quem Platonis aut Xenophontis locum reſpiciat Plutarchus, nunc non ſuccurrit

rit, nec vacat quaerere. 35 παρ' Εὐπόλιδι. scripsit Eupolis fabulam, cui titulus Αἶγες. vid. Fabric. B. Gr. T. I. p. 761. Non poenitebit ad h. l. P. Leopardi Emend. 8, 10. conferre, ubi lectionem Eupolideae dictionis, quae apud Macrobium exstat, cum nostra confert. 46 ἀθετεῖ, μάλα ἐμπείρως τὰ λ. 51 διαίτη οὐ καλῶς.

663. 3 f. ἐξ ὁμοίων καὶ ἀνομοίων [aut ἐξ ὁμοίων ἀνομοίοις μιχθέντων] ἀναλαμβάνει. 9 f. οὕτω δὲ καὶ ἄλλων ἐπὶ τὸ πρόσφορον ἑκάστω ῥεπόντων, τῇ θερμότητι τῇ ἐν τῷ πν. 13 εἴ τε μὴ — sive haec res secus habeat. respondet hoc εἴ τε illi superiori vs. 3. 16 f. ἀπαθὴς, ut redeat ad τροφὴ, aut addendum τὸ ὅμοιον, id quod praefero. 25 συγκεραννύντα. redit enim ad Philonem medicum. 40 ἐνστῆναι, id est ἀντιστῆναι, vel ἀντιβῆναι. 53 κύαμον] alibi legitur κύμινον. SALMAS.

664. 17 ἥλω leg. esse pro ἡλίω videram ante inspectam Xylandri notam ad h. l. cui vera lectio non latuit. *terram ab aëre velut impacto clavo findi.* 20 f. γεννῶσι, πῶς γεννῶσιν οὐ δεικνύουσιν. *non ostendentibus quomodo generentur.* 26 βόλβος recte dat editio Basil. 40 ἄπεισι. 42 συνεμπνίνει. *simul imbibit.* 43. aut delend. τὸ secundum, aut leg. ὥστε τὸ μάλιστα προσηνὲς. 45 ἐμποιεῖ. 47 locum hunc non intelligo, id unum video vs. 49 post ἱερεῖς excidisse ἰριδόσκηπτα, *in quae iris incidit.* quomodo autem iris incidat in arbores, aut nubes, e quibus colorata iris velut efflorescat, non capio. adscribam Salma-

Salmásii annotationem [ἐρίσηπτα καλῦσιν vel ἐρίσκηπτα. v. Hesych.] 50 πολλῷ.

665. 1 ἄῤῥιζον ὂν καὶ ἄβλ. et τὸ καθ' ἑαυτό. 13 recte vidit Stephanus τὸ νόμισμα supplendum esse. unde locum sic restituo ὑπεζωσμένε διέτηξε τὸ νόμισμα παν καὶ συνέχεεν. et sic quoque cod. V. et T. *illo homine subligatam habente zonam plenam numis aeneis, eos numos omnes liquavit et in unam massam confudit fulmen. ibid.* τὸν δὲ] l. τὸν μέν. redit enim ad οἶδα vs. 10. superiore. 19 λυχνίων.] Basil. habet κυλιχνίων. qua in lectione nihil reperio, quod improbari debeat. 20 ἐγκειμένων. 30 ἐντριβομένην. *infrictam*, adspersam, afflatam, ita insertam in corpus atque infixam, ut excuti et exteri nequeat. 32 γὰρ] l. μὲν. 33 f. παρατετρώχθω. *hactenus quidem mihi licuerit hanc disputationem velut laurum praemordisse et extremis labiis degustasse*, ibid. ἔφην. 34 f. παρακαλῶμεν ἐπιμετρεῖν. ἐπεὶ. 36 ἐναργέστατα. 37 ἡ τῇ τέχνῃ. 38 Φήσει τις. 41 f. καὶ ταύτην τὴν αἰτίαν, τῷ πρόδηλον εἶναι, προσίεσθαι πειθέσης, οἱ μὲν ἄλλοι ἐσιώπων, ἐμῦ δὲ π. 49 aut περὶ del. aut leg. αὐτόθεν περιττὴν γένεσιν. 51 post αὐτῷ deest aliquod Participium neutrum, e. c. μεταβάλλον. 53 f. τὸ παρ' αἰθρίης στέγει σέλας. *nihil sustinet ignem, quem Jupiter e sereno coelo jaculatur. penult.* nihil videtur deesse, sed in ἀποστέγει vitium est. num ἀποστάζει vel ὑποφεύγει.

666. 9 ἀνώμαλον] f. ὁμαλὸν, aut, quod idem est, ἁπαλὸν. addendum quoque aut hic loci, aut post μανὸν est ἐστὶ. 15 διϊσταμένοις suspectum.

ctum. Sententia flagitat διελαύνουσι vel διαφερομένοις. probo igitur cod. Turneb. διϊπταμένοις. 16 f. προσβαλλομένη. *natura, quando res duras et densas rebus parum firmis objicit, tunc has munit, et arcet illarum noxam, eo, quod effecit, ut minus firma minus quoque ab illis duris paterentur.* προσβαλλομένη in medio dixit pro προσβάλλουσα. 38 τῶν ἄλλων si bene habet, est pro τῶν πάντων. alias legi posset τῶν ἀνων hoc est ἀνθρώπων. 42 αὖτις] editio Basil. dat αὐτῆς. forte ταύτης, aut εἴς τις. 43 jam ante me vidit Xylander leg. esse ὁ Ἀβδηρίτης. 47 παρασκευῆς. 49 f. ὡς οὐ βεβαίως οὐδὲ θαῤῥαλέως τοῦτο ποιήσοντας, λάθρα ἐπισυνάπτουσιν. 50 f. περιφράττειν τὴν νύμφην, Δεινόν σου νύμφης πρᾶγμα πλουσίας, ἔφη, λέγεις. ἀλλ' ὅπως μή, τὸ πάντων ῥᾷστον, ἐγκαλεῖν ἑτέροις δοκῶμεν, αὐτοὶ μηδὲν λέγοντες, ἀποφαίνομαι πρῶτος, εἶπεν, ἐγώ. *Menander ad illum, qui jusserat sponsam patinis circumsepire, dicebat: Formidandam ergo rem dicis divitem sponsam. verum tamen ne videamur, id quod rerum omnium effectu est facillimum, alios reprehendere, ipsi nullam de nostro penu sententiam proferentes, primus ego, ajebat* Sosius Senecio, *declaro* — etiam in cod. Turneb. est εἶπεν. Improbum foret, a meaque simplicitate alienum, dissimulare, magnam et optimam hujus emendationis partem Scaligero deberi. v. Epistol. Scalig. III, 232. p. 497.

667. 8 κἀκεῖνο δὲ πρόσθες. 15 δὴ] l. δέ. 19 pro Γαληψὸς leg. esse Αἰδεψὸς praeter Xylandrum etiam Palmer. Exerc. p. 224. et Berkel

ad

ad Stephanum Byzant. contendit. deinde lego ἐ τὰ θερμά ἐςι, χωρίον αὐτοφυῆ πολλά. 32 ἥδιςον] subaudi αὐτὸν. efficiebat, ut ille Callistratus videretur suavissimus. 33 de Cimonis liberalitate v. Athen. p. 531. 45 videtur Nicopolin ad Actium significare.

668. 1 f. σῦκα ἐπεδθίων ἤσθη, ἐδὲ τὸν — 3 f. περὶ τὰ ἰχθυοπώλια ἀναδύοντας. *qui identidem circa piscaria fora emergunt*, h. e. in conspectum prodeunt. *ibid.* κώδωνος] campanula in foro piscario dari solebat signum, si recentes e mari pisces appulissent et venum exponerentur. quem ritum egregie exposuit Hadr. Junius Animadvers. 3, 11. 9 volebat dicere: nolim te rumpi, ne scilicet, te sublato, qui piscium ad hoc temporis magnam vim absumsisti, pisces tantopere multiplicentur, ut verendum nobis sit, ne impetum in nos edant et nos devorent. 10 τί ποτε βέλεται;] hoc nempe: tenui victitas, cum posses in lautissimis quibusque vivere, et cuticulam curare. 14 τί γὰρ; *quid enim;* scil. *existimas?* quid tibi videtur? ἐπ᾽ ἀκτῆς τις λήκυθον. *in littorene quis esset vitellum ovi?* 19 τῆς πόλεως Latinismus est pro τῆς Ῥώμης. 21 γὰρ] l. ταρίχες. et deinde ὅσην. v. Athen. p. 275, 1. unde patet, locum hunc e Polybii L. 31. depromptum fuisse. 26 ad h. l. conferri meretur Athenaeus pag. 340. Ipse Noster Androcydae exemplum paullo ante p. 665, 35. attulerat, et Antagorae p. 182. *fine.* 32 πράξεις ἂν γράφειν. 35 f. ταῦτα μὲν εἶπεν ὁ Πολυκράτης. ἐγὼ δὲ συμβάλλομαι, ἔφην, τοῖς — 42 f. ἀπο-

φαίνου-

φαίνονται, τῷ [id est, διὰ τὸ] ἀπέσης τῆς ἐλπίδος, ἐδ' ἡδυνέσης, ἐκ ἀνεκτὸν εἶναι τὸν βίον. 50 ἥδιον] l. ἴδιον, *proprium*, v. pag. 685, 7. aut ἥδιςον leg. 51 aut ὥσπερ cum καὶ mutandum, aut ἀσκηταὶ cum ἀθληταί. *ult.* paucis literis adjectis locus hic integrari potest sic: ὡς γὰρ τὰ χρώματα φωτὸς, ἔτως οἱ χυμοὶ ἁλὸς δέονται πρὸς τὸ ξῦσαι τὴν αἴσθησιν. et ad hunc quoque modum locum correxere Xylander et Stephanus.

669. 5 τῇ ἄλλῃ τροφῇ. 15 nescio, quid sibi velit ἄλκιμον. 19 ἄλλων.] l. ἁλῶν, ut recte dat cod. Basil. et Turneb. 29 σοι delend. τὸ δικαιότατον κρέας appellavit suillam, scil. ἐσθίεσθαι, *quae comedatur*, quia sues sunt animal homini noxium et ejus operibus, ideoque justum et aequum esse porcos vorari, quia alias humanum genus ipsi devorant. 33 τρέφεταί τε et τὸν αὐτὸν ἀέρα. 34 ἃ accipio pro δι' ἃ, *quapropter.* 40 f. ἐδὲν γὰρ ἂν τις ἔχῃ, vel ἔχοι χρήσασθαι ζώῳ, ὃ — 49 πῶς ὑμῖν. *penult.* f. παρ' ἐκείνων.

670. 1 θολερὸν] quod in coeno volutatur. v. p. 671, 4. deinde ἀλλ' ἐ κανθάρε γε. porro probo lectionem cod. Turneb. γρύλλε. 4 recte editio Basil. ἄλλοι ἄλλοις προσφέρονται dat. porro probo quidem ἀπὸ τῆς χρείας, quod aliqui codd. suggerunt, id tamen ad integrandum locum non sufficit. 5 τῷ προέχοντι τε ῥύγχες. 11 τὰς ὗς εἰσέβαλλον. 20 f. καὶ τὸν λέοντα vel τὸν δὲ λέοντα. 23 καὶ deleto sic distinguendus est locus: κρῆναι δὲ κατὰ χασμάτων λεοντείων.

τείων. *putei quoque per rictus leoninos effundunt aquas.* post haec dudum scripta incidi in locum Vanni Criticae, p. 550, ubi Dorville prorsus eodem modo emendavit. 26 ὅσον παιδὸς ἄρτι γεγονότος. 38 recte deest δὲ Basil. editioni. 40 f. εἰ μὴ, νὴ Δία, καὶ τοῦ λαγοῦ φήσει τις. et sic fere quoque Xylander. 42 f. οὐ δῆτα, ἔφη ὁ Λάμπρ. 44 f. μισούμενον μάλιστα θηρίον, ἐμφέρειαν. 45 f. μεγέθους μὲν ἕνεκα καὶ τάχους οὐδὲν ἔοικε τοῖς ὄνοις ὅμοιος εἶναι. ἡ δὲ χρόα. 47 ἁλμυρὸν] f. λαμυρὸν, v. p. 693, 25. *impudens, protervum, petulans.* v. tamen p. 685, 45. qui locus vehementer conjecturae nostrae officit et vulgatae patrocinatur. deinde f. μηδὲ μικρὸν, μηδὲ μέγα τῷ ὄνῳ τὴν μορφήν. 49 ὁμοιότητας] f. ποιότητας vel ἰδιότητας. *nisi forte morem Aegyptiorum in venandis et interpretandis animalium propriis cuique dotibus imitantes.* 51 αὐτῷ. 52 ὀξυηκοΐα. *penult.* σημαίνουσιν οὓς λαγωοὺς γράφοντες.

671. 2 ἐγγενομένης. *natae in corpore.* 7 μετὰ] l. τὰ, ut sit hic sermonis ordo: ἔξω λόγου τιθέμενοι τὰ τὴν γένεσιν — *exclusis*, aut *in censum non admissis illis animalibus, quae in coeno nascuntur et pascuntur.* 8 ἐγκεκλᾶσθαι. 9 ταῖς ὄψεσι] *quoad vim intuendi*, vel *quoad illas partes, quibus intuemur.* 18 οἱ δὲ] subaudi λέγουσι, quod tamen mallem expressum habere. 22 a v. θαυμάσας credo incipere sextum πρόβλημα in quo tractatum olim fuit, quod index capitum docet, quisnam Judaeorum deus fuerit. nam sequentia nihil cum argumento quintae quaestionis

nis commune habent. Jam non amplius de Judaeorum erga porcos odio ſermo eſt, ſed id agit Moeragenes, ut demonſtret, Judaeorum deum cum Baccho eundem fuiſſe. Ex eo quoque, quod argumentum ſeptimae quaeſtionis e diſputatione de Sabbato (v. infra vs. 50. p. 672. *init.*) ſumtum fuerit, patet, hoc quod ſupereſt, non quintae quaeſtionis, ſed ſextae partem eſſe. Index enim capitum monſtrat in ſeptimo quaeſtionem tractatam fuiſſe, quare dies de Saturno dictus id nominis acceperit, quum tamen non Saturno, ſed Baccho, ſacra eo die Judaei facere conſueviſſent. poſt haec dudum literis conſignata incidi in locum Caſauboni, comm. ad Theophraſti charact. 6. ubi idem prorſus obſervavit. 23 πᾶν] l. πᾶσι. *id quod poſtremo loco dictum fuerat.* 24 πατριώτην θεὸν] erat enim Lamprias Thebanus. Thebis autem natus erat Bacchus et in magno honore habebatur. 36 aut τῇ γὰρ λεγομένῃ νηςείᾳ leg. aut excidit aliquod Participium Accuſat. regens, πανηγυρίζοντες, aut ἑορτάζοντες. 38 καθιᾶσιν] l. κλισιᾶσιν. a κλισιὰς, άδος. *chambre*, Belgice *vertreck.* 41 ἂν] l. αὖ. *non jam amplius*, et καλȣμένην. 42 κραδηφορίᾳ recte exſtat in edit. Baſil. *geſtatio ramorum ficulneorum.* 47 f. προΐασιν. *prodeunt in publicum*, vel *extra templum.* 53 σιν] l. οἷον, et opple lacunam. nam nihil deeſt, quemadmodum intelligi poteſt e Demoſthene. Aliter emendavit hunc locum Sevinus in hiſtoria Academiae Inſcriptionum Pariſinae T. III. pag. 53. verſionis germanicae. *penult.* τȣ̃το μὴ] Baſil. dat τȣ̃ αἵματ

et

et πρὸς τὴν σέβησιν. unde credo effici debere φαίη τοὔνομα πεποιῆσθαι πρὸς τὴν σόβησιν. *Sabbati nomen formatum fuisse a verbo* σοβεῖν, *schwermen, bacchari, tumultuari*, strepitum et clamorem conciere atque discursitare. *quae sunt bacchantium.*

672. 1 f. ἔτι τὸν Σαββάσιον τιμῶσι, *se Bacchum Sabbasium colere.* 4 f. καὶ ταῦτα μέντοι καὶ ἐκεῖνα ἐοικότα — *praeter jam dicta etiam haec nunc dicenda asseveret aliquis Bacchicum cultum in sacris Iudaeorum quam maxime referre.* 5 v. Bernard. ad Josephi 3, 7. p. 153. *ed. Havercamp.* 10 num χαλκοδρύπτας, aut χαλκοδρυπτρίας. 11 locus hic gravi in mendo cubat, neque sanavit medicina Turnebi. et sane nescio, an ea ulcus attigerit. neque ad manum sunt scriptores antiquitatum sacrarum, qui locum hunc tractaverint. Cunaeus quidem eum fine secundi L. Reipl. Hebraeae refutavit, sed sententiam retulisse contentus verba ipsa apponere et emendare insuper habuit. 13 προσήκει. 15 μέθυ. *potus inebrians.* 18 f. νηφάλια τὰ αὐτὰ καὶ μελίσπονδα. *Graeci quae sacra sobria faciunt, in iis melle faciunt*, vel libationes mellis in iis offerunt. 20 τοῦτο νομίζουσι.

CONVIVIALIVM SERMONVM LIBER V.

672. 3 f. ἐμοὶ μὲν ἄδηλον. 12 ψεῦδος habet Basil. et Ald. propius a vero. leg. enim ψευδὲς ὂν

 Salma-

Salmasius correxit ψευδὲς τὸ. 18 καὶ ταύτας τὰς ἡδονὰς, et sic quoque codd. T. et V. 21 κορέσωσι, ut etiam cod. T. et V. *satiaverint*, et κλαυθμυρισμῶν. quod etiam tres codd. confirmant.

673. 5 λατρείας, τότ' ἤδη. 11 estne unum vocabulum ὑποσύμβολα. *non nihil symbolica* vel *obscura et indiciis levibus adumbrata.* Id si ita sit atque placeat, leg. erit ἐν ἀριθμοῖς καὶ ἄλλα ὑποσύμβολα προβάλλοντες. *positiones nominum in numeris.* sunt illae propositiones aenigmaticae, quando nomen aliquod, cujus literae certum aliquem numerum efficiunt, in medio ponitur eo fine, ut aliud nomen conjectura eliciatur, quod illi sit ἰσόψηφον, cujus literae eundem numerum conficiant. 14 τοῦ σώματος. *e corpore eximentibus*, ut etiam codex Turnebi. 15 φιλοθέαμον leg. esse, quod nostrates vocabulo non optimae notae, sed apto, reddunt *speculativum*, Xylander et Stephanus jam viderunt. 23 περὶ ὧν] nimis abruptum hoc est, patetque nonnulla excidisse. 43 μικρὸν delendum, ut sit ἐμοῦ μὲν ἄρτον. 44 ἐκ τῶν αὐτῶν ἀλεύρων. 45 probo lectionem cod. Turneb. ὁμοίως εἴ τις ἀργύριον. pen. μιμήμασιν] l. κινήμασιν, *motibus animi.* et sic quoque praecepit Salmasius.

674. 6 recte pro ἀργυρίου dat Basil. et Ald. ἀνθρώπου. *ut hominis animo delinquentis speciem accipiat aes* vel aenea statua. passus hic aliquid humani fuit Stephanus, quod bonam lectionem prava mutavit. 7 ἡδόμεθα ὁρῶντες καὶ θαυμάζομεν, ut etiam H. Stephanus. 9 πρὸς ὑμᾶς, *contra*

contra vos, ut recte quoque Xylander reddidit. 16 aut leg. ἄγεσθαι πρὸς τὸ οἰκεῖον, aut ἄγεσθαι καὶ ἀσπάζεσθαι [vel θαυμάζειν, vel κατανοεῖν] τὸ οἰκεῖον. 33 πυθικῷ] quem *Pythiaulen*, aut *Pythaulen* vocant. SALMAS. 45 τοὺς τὰ καθεστῶτα. 49 f. ἤμυνον μὲν τῇ μουσικῇ, τὴν δὲ ποιητικὴν ἀπεφαινόμην. Plutarchum de se loqui, sequentia declarant.

675. 1 v. Fabric. B. Gr. T. I. p. 370. 5 recte viri docti emendarunt οὐχ ἤμονας, et ablegarunt ad Homeri Il. Φ. 886. unde jam plana est sententia. Legitur ibi sic:

Κὰδ δὲ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα
θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, καί ῥ' ἤμονες ἄνδρες ἀνέσταν.

Lebetem novum, vel *igni nunquam admotum, bovi pretio parem, figuris variegatum ponebat in certamen afferens, et surgebant viri jaculatores.* Ita hodie legitur. Erant jam aliqui, qui non ῥ' ἤμονες duobus vocabulis, sed uno vocab. ῥήμονες legerent, unde sententia haec nascebatur *viri eloquentes et facundiam ostentaturi.* Jam liquet, quae sententia sit Plutarchi, et quid ille scripserit. Legendum enim: τοὺς ἐπὶ ταῖς Πατρόκλου ταφαῖς ἀναγινωσκομένους ὑπό τινων οὐχ ἤμονας, ἀλλὰ ῥήμονας. *omittens etiam illos Homericos in Patrocli funere certantes* ῥήμονας seu *oratores, juxta quorundam scilicet lectionem, illam vulgarem* ἤμονες *repudiantium, quos si sequereris, eloquentiae quoque praemia concertationi proposuisset Achilles,* aut *quasi vero Achilles etiam facundiae praemia* ad

ad certandum exposuisset. 6 ἀφεὶς pertinet ad τῦς ἐπὶ Πατρόκλȣ vs. 4, a quibus nimis longe distat per interjecta multa discerptum. 12 Est ille Polemo, qui πίνακας scripsit, de quo vid. Fabric. B. Gr. T. II. pag. 602. fuit ϛηλοκόπας appellatus a studio statuarum inscriptiones exscribendi. 17 ἀνάθημα τῆς Ἐρυθραίας ποιητρίας. Xylander quoque *Erythraeae* nomine lacunam explet, et Petrus Faber Agonistic. 1, 3. et sic citat Olearius in dissert. de poetriis graecis p. 130. editionis a Wolfio curatae. 27 δέδια δ' εἰπεῖν debebat e lectione Ald. et Basil. effici. *metuo autem hoc quoque dicere.* aut, si δέ τι εἰπεῖν in codd. mstis fuit, effici ex eo debet δέδια δ' ἔτι εἰπεῖν, vel δέδια δ' ἐπειπεῖν, *praeterea quoque hoc addere dictis.* 39 ἡμᾶς Λυσανίȣ. nam *Lycanius* nomen Graecum non est. sequitur tamen paullo post Λȣκανίȣ. forsitan igitur nihil est mutandum. 45 λεγομένȣ.

676. 1 dubium, quo in opere Apollodorus hoc posuerit, in illone grandi viginti quatuor librorum περὶ θεῶν, an illo περὶ μύρων καὶ ϛεφάνων, an denique γῆς περιόδῳ. v. Fabricii B. Gr. T. II. p. 666. 5 recte Basil. πίττης τε καὶ ῥητίνης. et sic quoque codex T. 7 τὰ] aut hujus vocab. loco leg. κατὰ, aut delendum deinceps τὴν ἄμπελον. Blanditur quidem Turnebi conjectura ἡδύοινον τὴν ἄμπελον, sed insolentius est dicere, regio fert ἄμπελον ἡδύοινον. quam οἶνον ἡδύν. *vitis vinum* potius *fert*, quam *solum vitem.* 17 rursus recte dat Basil. τῇ τε γὰρ πίττῃ. 26 Ἐλευθέριος est nomen proprium

prium rhetoris. 30 post ἡδέως punctum figendum. ibi enim desinit una persona loqui, incipit deinde altera interrogare ὅσȣ vel πόσȣ *quanti vaenit corona ex apio?* 33 aut ȣ̓ delendum, et sane quoque deest editioni Basil. aut leg. ὄνοι ejus loco. 36 aut ὡς delend. aut leg. ὅμως, *nihilo minus*, aut σοφῶς, *scite, astute.* 37 ἰσθμοῖ, ut etiam codex T. et V. ita dicitur quoque πυθοῖ. hi sunt Dativi veteres. vetusti homines ω non habebant, sed ejus loco scribebant ο. adscribebant jota, non subscribebant. hinc nata talia ἰσθμοῖ pro ἐν ἰσθμῷ. οἴκοι pro ἐν οἴκῳ. 40 nunc melius nil succurrit quam hoc: δῆλον, ὃ κεραμέαν ὁρίζει διαβεβυσμένην σελίνῳ. *notum est illud Scolium epigramma, quod urnam fictilem describit perlusam foliis apii:* seu cujus latera perreptant apii folia, arte figuli ipsi impressa. 41 χθὼν ἡ πελασγὴ] pro his verbis citat Hadr. Junius Animadv. 3, 7. ubi aenigma hoc exposuit, ἡ Παλλάδος γῆ. 43 ἢ ταῦτα —] videtur hic loci post εἶπεν nomen dicentis excidisse et sic legendum esse εἶτα, εἶπεν . . . . ȣ̓κ ἀνέγνως τȣ̀ς τὴν πίτυν — καὶ παλαιὸν ςέμμα τῶν ἰσθμίων σεμνύνοντας. *Itane vero, dicebat — tune illos non legisti, qui pinum celebrant pro corona in Isthmis non adventitia sed indigena et patriis moribus recepta?* 46 ἐκίνησεν ȣ̓ν τȣ̀ς νέȣς. 50 ἀπέλαυον, *indulgebant sibi nostram simplicitatem deridendo*, gaudioque ex ea re capiendo se satiabant. *penult.* ὡς ἱεροῖς ἀνεπιτήδειον.

677. 1 ἀνεπειθόμην, uno verbo. *posita priore sententia mea concedebam in ipsius verba.* et sic

quoque Stephanus. 4 f. ἐπ' αἰνῆσι, *apud pinus lugubres.* 5 ὀκκόθε δὴ ςεφάνες. *unde coronas pro certaminibus sumunt* vel *petunt.* ὀκκόθε idem est atque ὁπόθεν *unde.* 7 versum hunc restituere ex ingenio arduum est in tanta rei vetustate et penuria veterum mythologorum. Asopi, de quo dictus fuit fluvius apud Corinthum, mater fuit Ciglusa auctore Pausania p. 138. *ult.* ἐξότε significat *e quo tempore.* τένδε redit enim ad ἀγῶνα. an pro γεγειότερον legi debeat τελειότερον, nescio. non est ad manus Graeviana editio Callimachi, unde mihi constaret, quid opis viri docti ad h. l. attulerint. θεὸς αἰγαιὼν, ita enim leg. duplici αι, est Neptunus, imperator maris Ægaei, vel τῶν αἰγῶν, *fluctuum procellosorum.* Ponam hic uno in loco collectas Salmasii ad hoc carmen emendationes. Legit igitur vir ille doctissimus vs. 11 Ἀλητιάδαι et γεγειότεροι; vs. 14 ζήλῳ τῶν νεμένηθε [sic quidem in schedis reperio, nescius an recte enotaverim] v. 16. Προκλέες. H. I. 14 ζήλῳ τῶν Νεμεῆθε. 15 ἣ, *quae*, in Nominativo, et Ἐφύρης. 16 nescio haec lectio proba sit et servanda, an Προκλέες leg. paullo post quidem Προκλῆς appellatur. alterutra lectio sane sola obtinere potest. 20 Ξεναρκράτῃ. 22 de voc. ζωρότερον vid. Casaub. ad Theophr. Charact. 5. 27 ἀπισχυρίζετο. 33 ζωρότερα. SALMAS. 40 τὸ δὲ ζα μέγεθος εἰωθέναι. v. ad h. l. H. Lindenbrog ad illa Censorini c. 19. *sunt qui tradant hunc annum trimestrem Horum instituisse, eoque ver, aestatem, autumnum, hyemen, ὥρας, et annum ὧρον*

dici

diti, et graecos annales ὤρυς, eorumque scriptores ὡρογράφυς.

678. 4 ἄλλοις] id est ὑπ' ἄλλων. *vix invenies in Iliade praeter Achillem alium quemquam, qui suis equis pabulum ejusmodi objecerit.* 5 χίλον per jota, quo nomine pabulum equorum omne continetur. et sic quoque codex Turnebi. 23 κατακλίσεις quod aliquando mihi suspectum erat, uti etiam Xylandro fuit, bene habet. quamvis enim auctor hic de ratione convivarum accubitus ordinandi non agat; qua de re jam quaestione secunda L. I. praeceperat; attamen illuc respicit, et illam difficultatem, ait, quae convivarum ordinationem premat, tanto majorem fieri, tantoque manifestiorem, quanto copiosiora fuissent illa convivia, quae amici sibi instruxissent, ab Alexandria reverso. Plutarchus juvenis studiorum literariorum caussa Romam concesserat, ibique peractis aliquot annis domum revertebatur, eoque in reditu Ægyptum et Alexandriam lustrabat. Ex eo itinere factum in patriam reducem, ut ibi jam fortunarum sedem figeret, amici ejus adventu exhilarati, eum frequentibus conviviis excipiebant. hoc est quod ait ἡμᾶς ἥκοντας ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας. 31 f. αὐξομένην πόλιν, ἢ πόλιν, συμπόσια δὲ, δοκεῖν εἶναι ὀρθῶς λέγεσθαι vel εἰρῆσθαι. sed indagandus et inspiciendus ipse locus Platonis.

679. 4 οἶνον] non male Basil. οἴνυ, et ambigo, utra lectio praeferenda sit. 6 v. Casaubon. ad Theophr. charact. 18. 21 probo Stephani καὶ ἐκ διάρματος. similitudo sumta est de illis,

qui ſublato in altum, quanta vi poſſunt, e. c. gladio ambabus manibus apprehenſo, feriunt, contra quam illi, qui martello, minutis, ſed eo crebrioribus ictibus feriuut. Hoc cito fit; ad illud magno molimine totius corporis et multo tempore opus eſt. 24 poſt κȣ̃φά τε ποιȣ̃σι, videtur deeſſe καὶ εὐμεταχείριστα vel ſimile quid. 30 ἐπιτηδείȣς, et ſic quoque praeceperat Salmaſius. 34 τοιαύταις] qualis ſcil. eſt praeſens vocatio, vel convivium, ſimilemque ob cauſſam inſtitutum. 35 ἐκείνων] f. ἑκάστῳ, aut ſaltim ἐκείνῳ, quod Salmaſio placuit; *illi* puta, cujus in honorem iſtiusmodi convivia redeuntium ex itinere, aut peregre proficiſcentium amicorum inſtituuntur. 36 πᾶσι τοῖς ἄλλοις θεοῖς, μάλιστα δὲ τοῖς συννάοις καὶ συμβώμοις κατευχόμεθα [poſtremum quoque vidit Xylander pariter atque Stephanus et Salmaſius] καὶ ἅμα τριῶν κρατήρων κιρναμένων, τῷ μὲν — ſcilicet *primo et praecipuo deo*, cui prae reliquis ſacrificium offertur.

680. 9 poſt πρεσβύτης videtur quidem nomen proprium deeſſe. ſed in more habet Plutarchus in his libris convivialium ſermonum eo titulo avum Lampriam ornare. v. p. 684, 26. 15 praefero Stephani, quod mihi quoque ſuccurrerat, ἐξέλυσε conjecturae Xylandri. confirmatur enim a ſequente λυαῖος vs. 17. 23 ἐξεφλαύριζον. SALMAS. 24 v. ad pag. 626, 44. ſcripta. 32 μετεῖναι] id eſt μετιέναι. 38 vid. Salmaſ. Exercit. Plin. p. 34. et Valeſ. Emendat. p. 135. qui Θηβιεῖς tribus ſyllabis emendat. 42

μιγάδες

μιγάδες suspectum. requiritur nomen proprium gentis. nequit enim de mangonibus mancipiorum accipi, qui non μιγάδες, sed ἀνδραποδισταὶ appellantur. Salmasii μαγγάδες, quod ille *mangones* ait significare, haud scio an graecum sit. Valesius l. c. suadet μιγάδας. sed mihi quidem haec ratio non magis approbatur, quam Salmasiana. 46 διόλλυται ψιλέμενα καὶ ἀπανθεῖ. conf. var. lect. 47 num ἄτοπον ἔχει. sed jam supra p. 433, 8. ἀπέχει pro ἀπέοικε, *improbabile est*, positum vidimus. tota dictio idem valet atque, ἀπέχει ἀπὸ τοῦ λόγου, *remotum est a sana ratione*. 51 αὐτὸς, ut etiam Xylander conjecit.

681. 12 ἐρχόμενον suspectum. 16 aut ἐκτήκει aut συντήκει. 24 ἀντιβλέπωσιν, πῦρ ἐν ταῖς τῶν ἐρ. 29 τὸν] l. τοὺς. 42 λῦπαι δὲ καὶ. 45 καλῶς, et sic quoque Salmasius, qui vs. 46 etiam ἐπερείδωσι suadet. 48 σπάσασαι. 49 προσπίπτωσιν, ut etiam Stephanus. 50 f. ἐκείνοις πάσχειν ταὐτὸ τοὺς προσορωμένους. *ult.* mallem προσβασκανίων. sunt enim τὰ προσβασκάνια ea, quae faciunt πρὸς τὸν βάσκανον *adversus fascinum*. consentit Xylander.

682. 4 αὐτὰς. redit enim ad συμβολάς. 12 ταῦτα] scil. τὰ ἔπη. 14 in editione Stephani, item in codd. T. et V. est Εὐτελίδαο, quod esset Genitivus pro Εὐτελίδου, eaque ratione exiret hexameter; sane tertius quoque versus est hexameter, qui pentameter deberet esse, si ex elegia haec depromta forent. quare videtur mihi locus ita constituendus esse: καλαί μέν ποτ' ἔσαν, καλαὶ φόβαι Εὐτελίδαο. 15 ποταμῷ] metrum

trum flagitat *ῥέω fluvio in verticoso.* Salmasius correxerat ποτῷ. 19 ἱκανῶς incongruum. sententia flagitat μετὰ φόβȣ, vel μετ' εὐλαβείας. num igitur legendum εὐλαβῶς, *alias quidem, dicebam, hac de re admodum caute et circumspecte loquerer.* 22 f. ἰσχὺν παρὰ τῆς φύσεως. 34 recte dat Basil. ἡ σφαῖρα. 36 secundum ȣ̓̈τω delend. 39 ὁ delend. 44 λαβόντες. 47 post χεῖρον deest δοκȣ̃σιν, quod etiam Xylander vidit, ut ex ejus interpretatione apparet. 49 ἀναπνεῖ. 54 leg. Αἰγινητῶν, quo Basil. ducit, in qua est Αἰγινέων. de bellis Atheniensium cum Æginetis, et illorum in hos odio et contemtu vid. Herodot. et Ælian. V. H. 2, 9. quam contempti ab Atheniensibus Megarenses fuerint constat ex Aristophane.

683. 5 f. τῇ μὲν ἐπινοίᾳ δεξιῶς, τῇ δὲ λέξει — 7 ἔφην. ut etiam Xylander in versione expressit. deinde leg. ἔλαθες. 8 f. post προαιρετικὸν deest ἀλλ' ἐῶ ταῦτα. 9 πόῤῥω νυκτὸς ȣ̓̃σιν. *agentibus vobis in nocte jam multum profecta.* 17 sic ordinandi sunt versus ex Odyss. η. 115. καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι, συκαῖ τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι. forte quoque prioris initium recitavit: ὄγχναι τε ῥοιαί τε, v. var. lect. 23 potest συντιθέντα defendi, si ἑαυτὸν subaudiatur. mallem tamen συντεθέντων, aut συντεθὲν, quod posterius etiam Turnebo placuit. 24 καθάπερ ἴον] leg. uno vocabulo καθάριον. *habet attactum mundum et purum.* 31 f. ἐπίθετον ῥᾴδιον, ἔφην, νοεῖν. nam ea Plutarchi verba esse patet e vs. 43. 37 f. προσείρηκε, δεῖ διαπορεῖν.

πορεῖν. 49 f. τὰ δέ τοι φλόον ὤλεσε. *quaedam vero florem perdiderunt omnem.* Salmasius pro τὸν correxit τῶν.

684. 6 τὸ redundat. τὸ ἔξωθεν idem est atque simplex ἔξωθεν, vel κατὰ τὸ ἔξωθεν, *ab externa parte.* περιεχομένων bene habet, contra quam Stephanus existimavit. 11 ὠνόμασαι. 19 κατακαυθὲν, redit enim ad ξύλον, non ad συκῆν. 27 f. ἐπιῤῥεούσης τῷ καρπῷ τῆς γλυκύτητος, ἅπαν τοῦτο εἰς ἕνα τόπον συνθλιβόμενον. 28 ποιεῖν. quod ni admittas, adjiciendum erit vs. 30 εἰκός ἐστι post συκῆν, quod tamen non probo. 32 ἔφη. scil. Lamprias. 35 ᾗ in Dativo, *per quam.* et sic quoque Stephanus. ἐναπολαῦον idem est atque συναπολαῦον. 42 κύμινον] l. est κύαμον. v. p. 1170. [editionis Stephan.] et proverb. apud Diogen. et Zenob. SALMAS. 45 συνδειπνεῖν. 47 τὸ τῶν ἄλλων. penult. ἀφωσιώσαντο.

685. 4 ἄλλως, *alias*, per se, alio tempore et loco, et sic recte dat Basil. 11 post ἐλάχιστον videtur ἔφην deesse. nam Plutarchi sunt ea, quae sequuntur, ut e vs. 32. patet. 26 f. τὴν ὗν σαπρὸν κρέας γεγονέναι. Conf. P. Leopardi Emend. 18, 3. 33 f. εἴπερ ἄρχει, καθάπερ ὁ θεὸς, πάντων. *si semen, pariter atque deus, rerum omnium principium est.* 35 ἐμνήσθης ἐπὶ τῶν Αἰγυπτίων. *de Ægyptiis*, vel *quum de Ægyptiis diceres.* 42 ego μορίοις probam esse lectionem puto, et θηρίοις damno. nam et θηρίον vocabulum est animali tam minuto et imbelli parumque noxio, atque mus est, haud congruum, et quare

statim

statim repeteret Plutarchus τὰ ζῶα post praemissa θηρία. haec esset ταυτολογία. 49 τοὺς πελαγίους θεούς. ult. ἄμουσον φῦλον Empedocles dixit *pisces* non solummodo, quia sunt stupidi, sed etiam quia muti, et cantu carent.

CONVIVIALIVM SERMONVM LIBRO VI.

686. 2 aut ὡς delendum, aut deest aliquod verbum, ἀκήκοας δήπου, aut ἀναγινώσκομεν, vel simile. 3 στρατηγικῶν. nam convivia gregalium militum parum lauta parumque sumtuosa. et sic quoque cod. T. 15 ποθέντων] f. καταποθέντων. *epularum devoratarum*, aut ἀπολαυσθέντων eodem sensu. 18 αὐτούς τε τοὺς μεμνημ. 19 sententia flagitat καὶ τοὺς ἀπολειφθέντας οὐχ ἧττον εὐφραίνουσι τῶν αὐτοῖς ἀκουόντων καὶ μεταλαμβανόντων. non tamen videtur Plutarchus eadem verba, sed alia dedisse, quae non expedio. 27 γενόμενα. 28 παιδιᾶς, *joco et hilaritate*. 38 ἐκ in compositione ἐκνηστεύειν videtur *penitus, ad extremum usque terminum* significare, ultra quem sustineri salva vita jejunium nequit. sed illa significationis intensio hic quidem inutilis videtur. quare mallem ἐκ abesse. 42 aut ἐξ ὧν delend. aut leg. βλέπομεν τῶν ἔξω μήτε — v. p. 689, 50.

687. 1 αὐτοῦ bene habet, et cohaeret cum ἥδιον et προθυμότερον. *facit ut unusquisque majore voluptatis sensu et majore cum appetitu comedat*

dat, quam alias facturus esset corpore non moto. 3 ὃ πρῶτον τῶν κατὰ φύσιν. 5 τὴν τέφραν. 11 recte dat Basil. τὸ νοτερὸν. quod etiam Stephanus et Salmas. et var. lect. confirmant. 21 posset διακαταδαρθῶσι accipi pro καταδαρθῶσι μεταξὺ διψῶντες. praefero tamen lectionem editionis Basil. ἐπικαταδαρθῶσι; scil. τῷ διψῆν. 26 f. οἱ πόροι ἀπαλλάττουσι [scil. τοῦ δίψους] παρασχόντες τῷ μετασχημ. 32 post κάππαριν comma ponendum: cohaeret enim cum λαμβάνοντες, non cum γευσάμενοι. *oliva muria condita, aut cappari in os sumta, statim postquam eam gustarunt* — 35 aut ἐλαττοῦσιν, aut ποιεῖ exarandum, ut sibi similis sit oratio. forte quoque τὸ δὲ πεινῆν ἐμποιοῦσιν, aut τὸ πεινῆν μεῖζον ποιοῦσιν. 38 dubium nullum est δεκτικὴν leg. esse, *aptam quandam rationem recipiendo cibo.* quod Stephanus et codd. T. et V. confirmant. 39 ἀπειργάσαντο. 45 ὀμμάτων in duo vocabula distrahendum: ὄμμα τῶν. caetera bene habent, si punctum commate mutes. δεητῶν recte habet, *eorum, quibus corpori opus et usus est.* 46 ἐγγενόμενον. erit itaque locus hoc modo concipiendus: *affirmare, illud ad nostri conservationem non inesse nobis, velut oculum et judicem rerum corpori convenientium et necessariarum in eo collocatum.* 47 post συμβαίνουσαν comma est collocandum; subauditur enim ἐστίν. *illud est hominum nullam prorsus rationem naturae habentium.* 48 ἔπειτα ἐργοῦν μὲν φάναι ἐνδείᾳ. 49 μηκέτι δὲ διψῆν. id quod etiam Xylander vidit. 50 τῆς κατὰ φύσιν. *naturalis tam humoris*

ris quam crassi cibi indigentia. *ult.* Salmasius delet γὰρ.

688. 1 αὐτὰ] l. αὖ. 2 πολλοςὰ] l. aut πολλὰ, aut ςρώματα. 3 potest παρ' ἡμᾶς defendi. *ob nos*, vel *per nos*. mallem tamen παρ' ἡμῖν, *nostra in potestate*. 4 μετρίας. nescio, an veteres εἵλησις pro εἵλη, *tepor solis* dixerint. 13 f. κνησμὸν καὶ θῆξιν ἔνια τῶν ἀμυσσόντων. 15 τὰ πρέποντα corruptum est. Sententia flagitat τὰ βαρύνοντα vel ἐμφράττοντα, vel τὰ γλίσχρα, vel τὰ ἄπεπτα. 16 ἢ μεταῤῥυθμιζομένων δὲ τῶν πόρων. 19 sententia flagitat ὥστε νεαρὰν ποιοῦσι τὴν ὄρεξιν ἐκθλιβομένων τῶν στενοχωρούντων, ἀλλ' ἢ μετασχημ. 23 ὀ γὰρ ἁπλῶς τοῦ ὑγροῦ. *non enim, dum sitimus, quidquid humectet, id omne absque discrimine appetimus, sed tantummodo illud humidum, quod naturae nostrae congruit.* 25 ἐνίςαται, id est ἐμποδὼν ἵςαται. 27 κατάκρασιν, uno vocab. et sic quoque praecipit Salmasius. 32 ἀναθλιβόντων. 35 ὑπονοςεῖ, καὶ διϊὸν, ὡς πέφυκε, πάντη τὸ νοτερὸν, ἅμα τοῖς τε μέσοις. consentit in quibusdam cod. T. et Salmas. et paene in omnibus editio Basil. in qua est pro διϊὸν, ἔνδυον, non male, caetera omnia eadem, ut e conjectura nostra praescripsimus. 40 δυσαναβαςοῦντος. ita scribendum. SALMAS. 42 aut αὐτὸν legendum, ut redeat ad κῆπον, aut leg. ἄρδοι πάντα, aut denique ἄρδοι τὰ φυτὰ cum Stephano et Xylandro. 51 ἐγγίνεται. 53 recte dat Basil. συμπίπτοντες. *ult.* f. τῶν βεβαπτισμένων ἔφην πόρων. σφοδρὸν ἔχουσι τὸ δριμύ.

689.

689. 7 f. καὶ delend. et vſ. 8. λέλεκται leg. 9. poſt ἀναπληρώσεις deeſt aliquid. 11. ὑποτιθέμενοι. et ſic quoque Salmaſius. 12 f. εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ γῦν πιθανῶς. 13 πᾶσι] f. πολλῶν. 16 aptius vocabulo εὐρύτεροι opponuntur ςενώτεροι, *pori anguſtiores*, quam *exiliores amplioribus*. num igitur legi οἱ δὲ ςενώτεροι. 16 poſt παραδέχονται videtur excidiſſe τὸν δὲ σῖτον οὔ. 26 ποιῆσαι in Optativo. *faceret*. in Baſil. eſt ποιήσεις, quod vulgata tolerabilius eſt, neque ſpernendum. porro τό γε μὴν μὴ πάντα τὰ τοῦ σώματος μόρια. 38 aut ὑμῶν, aut ὑμῖν. *a vobis* medicis et forſitan Epicureis *aſſumere placeat*. ſed ſi παρ' ὑμῖν probes, aliud erit participium pro φαινομένας excogitandum, e. c. εὐδοκιμουμένας. 43 τὴν πεῖναν. ob ſequens τὴν δίψαν. 46 ἤδη τὴν αἰτίαν. 48 ξηρότητι, εἴ τι διεσπαρμένον. 49 poſt σώματι aut deeſt aut tacite ſuppleri debet τοῦτο. 50 μᾶλλον] f. βῶλον. *argillam*. niſi τίτανον *calcem* Turnebi malis.

690. 3 non caret ſpecie πάθους. *ob aliqualem affectionem*. mallem tamen πάχους, *craſſitiem* vel potius πλήθους, *copiam*. 5. συντόμως. *celeriter deſierunt ſitire*. repente ſiti liberati ſunt. 17 f. παρεσκευάσαν οἱ θεράποντες ὕδωρ τοῦ ἐκ φρέατος ψυχρότερον, *aquam paraverant miniſtri frigidiorem illa, quae e puteo hauſta fuerat*. eſt idem atque, quod ſtatim ſubiicit τοῦ προσφάτου ψυχρότερον. 30 f. ὅταν οὖν ἐπικλασθῇ [vel ὑποχλιασθῇ] ὑπὸ τῆς πηγῆς, ἐν τῷ ἀέρι. τὸ ὕδωρ προθερμανθὲν, περιψύχεται ταχέως. *ſi ergo aqua a puteo fracta nonnihil fuerit* [hoc eſt

de frigore ſuo aliquid remiſerit,] vel *intepuerit, facile in aëre frigeſcit, utpote quae antea excalefacta fuiſſet.* 32 aut deeſt aliquid poſt ἀνδρικῶς, aut delendum καὶ, aut denique cum κατὰ mutandum, ut ſit ἀνδρικῶς καταμνημονεύσαντα. 37 ἔφην leg. ut Xylander quoque monuit. 39 μάλιστα ὁ τῶν ἐν βάθει φρεάτων, aut ὁ ἐν βάθει τῶν φρεάτων *qui a ſuperficie aquarum proxime abeſt et eam tangit.* Caeterum ad hunc locum pertinet ille, quem e Plutarcho Yvo Villiomarus, ſeu Scaliger ad Rob. Titii locos controverſos, p. 165. tractat. Ipſum tamen locum nondum inveni. 51 praefero ἀκμόνων, quod vocab. idem credo ſignificare atque μολιβδίδων, formas quasdam plumbeas ad inſtar incudum. 50 rectam verborum diſtinguendorum rationem vidit Stephanus. Ἀριστοτέλη μνημονεύεις. interrogabat Plutarchus illum peregrinum hoſpitem. *Pariterne, ut ſuperiorem ſententiam, ita hanc quoque tenes ex Ariſtotele?* reſpondebat ille peregrinus: *Ariſtoteles rem ipſam ſolummodo attigit et propoſuit ad diſputationem.* *penult.* ἔφην. nam Plutarchus iam loquitur. et ſic quoque recte dat Edit. Baſil. *ult.* ὅμως. *videte nihilominus,* quid ſcil. ego allaturus ſim pro expedienda hac quaeſtione, quamvis tam ſit impedita, ut mirum ſit futurum, ſi eam expediamus. deinde πρῶτον ἦν leg. et περιψύχεσθαι, et ἐμπίπτοντος, et ſic quoque in Cod. T. et V. fuiſſe videtur.

691. 2 χάλκεα ſuſpectum. aër enim non magis pervadit vaſa aenea, quam ſilices. 9 f.

μᾶλλο

μᾶλλον ἢ τὰ παχέα. κρατεῖται γὰρ ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ δι' ἀσθένειαν. 12 ἀπ' αὐτοῦ] f. ἐφ' αὐτοῦς. 27 οὐδὲ delet Salmasius. porro recte dat Basil. ἐπιθυμῶ μαθεῖν. *quia nix non adest, neque possumus eam impetrare, cupio doceri* — num igitur ante ἔχομεν deest λαμβάνειν ποθὲν?' 30 audax dictio ἄπταιστον de nive non diffluente, sed illibata & integra manente. 36 recte reposuit Stephanus λεπτοπαθήτων. sed de ἐρειπίοις dubitare non debebat, quod saepius a Plutarcho recitatur. quamvis dura sit & tragica metaphora, Euripides tamen ita scripsit absque omni dubio. Vtrumque etiam Salmasius commendabat. 39 ὥστε τὶ μᾶλλον *quam igitur ob rem vestem oportet magis calidam appellare, propterea quod calefacit, quam frigidam, quia refrigerat?* et sic quoque exhibet Edit. Basil. et versio Xylandri.

692. 5 aut προσπίπτον, aut ἐπιπίπτον. deinde recte est in Basil. οὐ θρύπτει. quod etiam Salmasius praecepit. 11 Νῖγρος. nam *Nicrus* neque Graecum neque Latinum nomen est. 13 τὰ non est in Edit. Basil. fors. dedit auctor ἐν ὅσῳ τὴν ἀρετὴν [aut τὰ ἐπαινετὰ, vel τὰ καλὰ] τοῦ ἀνδρὸς οὐ καταλαμβάνοντες — et deinde μιμούμενοι et ψέγοντες. Illud quoque Basil. habet; pro hoc dat ἐλέγχοντες, neque melius, neque deterius altero ψέγοντες. 16 'Αριστίωνος, ut paullo post sequitur vs. 44. 17 ἐγχεῖσθαι. *infundi*, in pocula scil. 21 f. διηερωμένου. *si saepius ventilatur* vel *dio exponitur*. 29 f. οὔτε φορεῖν τὸν ἄκρατον ὑπὸ ἀσθενείας. *neque merum vinum ferentes defectu virium*. opponuntur οἱ

 ἀκρα-

ἄκρατος, *merum* & ὁ μέτριος *temperatum* vinum. 35 aliquanto melius dat Basil. τεκμήριον τῆς διαφθορᾶς. ego tamen pressius inhaerendum hic puto vulgatae lectionis vestigiis, e quibus efficio τεκμήριον, νὴ Δία, φθορᾶς [vel τῆς φθορᾶς]. 45 ἄναιμον. nam ἄναιμος, μυ dicitur, non ἀναίμων, μονος. 48 f. τὸν καθάριον, ὅσπερ. 52 f. ὁ γάρ. *penult.* post χαλκὸν videtur μετ' ου πολὺ vel simile quid deesse.

693. 1 τῶν ἀνθρακέων, *carbonarios, eos, qui carbones parant et vendunt.* a Singulari ἀνθρακεὺς. quales erant apud Athenienses Acharnenses. 2 f. post ἡμᾶς deest τοὺς πολλοὺς vel τοὺς ἰδιώτας vel ἀμαθεῖς. 4 f. αὐτὸν δὲ φαιδρύνοντες. 15 καθαριότητος ut vs. 21. 26. v. Salmas. Exerc. Plin. p. 744. a. 30 post οἴκου ponendum signum interrogationis. *nam, interrogo, tune haec omnia pro inutili sedulitate damnabis et proscribes?* at si affirmat oratio, leg. erit sic: ἐπεὶ πάντα γ' ἂν οὕτως εἴποις. *nam ea disputandi ratione utens proscriberes isthaec omnia* — 33 aut παριόντος aut περιϊόντος. vocem φωτὸς hic posuit pro ἡλίου. 38 αὐτοῦ τοῦ πυρὸς διαπόνησις, quod postremum recte est in Basil. 40 διαιτήσεις] Basil. dat διηθήσεις. dubito, an de siccis dicatur διηθεῖν. num igitur διασήσεις a διασήθειν. *per cribrum traiicere.* 41 ἀλεύρων aut ἀλευρίων, ἀλλὰ καὶ ἡ τρίψις — 49 recte dat Basil. ἕκαστος. 51 ἀγυιαῖς.

694. 4 τὸ μὲν οὖν λιμὸν est in Edit. Basil. leg. divisis vocabulis τὸ μὲν οὖν βου λιμόν. *particula* βου *in hoc composito videbatur* ingentem *significare.*

7 f.

7 f. ἀλλὰ πῦλιμον, οἷον πολὺν ὄντα λιμὸν, ὀνομάζομεν. 18 ἐκεῖθεν] undenam? nihil præcessit de bobus, ad quod respici hic posset. ergo patet, aliquid deesse. 19 f. συνεπληρῦμεν., ἐπεὶ δὲ — 20 f. τὸ αἴτιον τῦ μάλιστα. 27 εὐθὺς pertinet ad ἀνεκτήσαντο. *protinus recreabant Brutum pane ab hostibus accepto.* 39 aut ἐκθερμαίνει leg. scil. ἡ περίψυξις, aut pro ποιεῖ leg. est πάσχει, scil. τὰ ἐντὸς. 42 aut delend. ἢ aut καὶ. nam ἀσθένεια explicat vocab. ἀψυχία. 48 f. ἀναπνοῆς εἶναι, [vel φαίνεσθαί αἱ] αἰνιγματώδες. 53 ὑπέκκαυμα, ut recte quoque Xylander observavit. *ult.* ὥσπερ τῷ καταπίνειν τὸ πίνειν, καὶ τῷ ἀνακύπτειν τὸ κύπτειν. nam improprie adiungitur πίνειν verbo καταπίνειν, quod non *bibere*, sed *deglutire*, significat & *devorare.* & κύπτειν, quod proprie est pronum *deorsum* inclinato corpore *procumbere*, incongrue componitur cum *sursum spectare.*

695. 4 recte pro αὐτὸν dat Edit. Basil. ἄρτον. 6 f. μικρῶν γῦν παντάπασιν μεταλαβόντες, aut μικρὸν γῦν παντάπασιν αὐτῦ λαμβάνοντες, aut μικρὸν γῦν παντάπασιν ἀνὰ στόμα λαβόντες. Verbum ἀναζωπυρῦσιν accipi debet intransitive pro ἀναζωπυρῦσιν ἑαυτῦς, vel ἀναζωπυρῦνται. 8 f. ὑποζυγίων, ὧν ἥ τε, aut omisso ὧν leg. ἥ γε [non ἥ τε]. quo admisso, γε idem atque γὰρ valebit. 10 καὶ, νὴ Δί', ἴλιγγον. *vertiginem ipsam interdum.* 11 λέγεσθαι καὶ ἀπὸ τ. 22 num παρέλκειν τὴν σάρκα. deinde probo Stephani τὸ πῦρ. ὅθεν ἀραίωσις. quod etiam a Codd. T. & V. confirmatur. 24

σβεννυμένου οἷον ἱδρῶτα. 30 ὡς delend. 33 f. διατηκόμεναι ἐξέπιπτον [aut ἐξίσαντο vel ἀφίσαντο] ἤδη ποτὲ τῆς ἀφιδρύσεως. *deciderunt unci plumbei nonnunquam gelu rupti a statuis*, vel aliis structuris, *quas continebant*. 35 ante μᾶλλον excidit ἀραίωσιν. 37 ἀποξεούσης, aut ἀποξυούσης ut Codd. V. & T. velut *dedolante*, i. e. *deterente*. 42 post ἀναλαμβάνειν aut addendum, aut saltim subaudiendum οὕτω. deinde lego καταλύειν. 49 ὑπὸ] f. ἀπὸ. 50 f. ὅτι ὡς γλυκύτατον. *penult.* οὗτα δὴ καὶ.

696. 4 κἂν σμικροτάτου. 7 quum desit Basileensi συστάσεως, videtur auctor ita dedisse πολλοῦ ἀναμεμιγμένου αὐτῷ τοῦ γεώδους. *ibid.* κινούμενον] scil. oleum, non lac, de quo tamen proxime præcesserat sermo. 8 τῶν δ' ἄλλων. v. Var. Lectt. 9 recte dat Edit. Basil. μέρη, loco vocab. μέτρα. 10 βαρύτητα] l. τραχύτητα. id effici debuerat a Stephano e vetusta lectione, quae in Basil. est, βραχύτητα. eadem recte dat ἄκρατον. 13 ἅμα] l. ἀλλὰ. 14 συνάρμοστον, aut ἐυσυνάρμοστον. 23 rursus leg. τραχύτητι. 26 ἢ ἐπὶ πλεῖστον. 30 μαλακὸν ὄν. 33 ὕδατι μὲν γὰρ βρεχθὲν. 34 recte dat Basil. πραγματείας. 37 λεπτότερος. 43 ὅτι recte abest a Basil. *ult.* αὐτοῦ scil. τοῦ ὀποῦ. deinde recte dat ἀναπεπλῆσθαι. pro ἔργον posuit Xylander *cortex*. nescio igitur quid pro illo supposuerit. in annotatione ait: *καὶ τὸ ἔργον absurde, nisi e ligno fructuoso facta opera intelligit.* atqui opera intelligit e ficu fabrili arte facta.

697.

697. 2 κόνιν bene habet; favet tamen Xylandro κονίαν reponenti locus Nostri supra p. 684. 20. ubi eadem sententia. mihi utraque lectio perinde bona videtur. 3 f. θερμότητος, ὑφ' ἧς καὶ τὴν π. τ. γ. ε. οἴονταί τινες, οὐ μόνον σκελήνιαι. 5 περιφερέων. 7 καὶ τὸ οὐ χρηστὸν, οὐδὲ γλυκῦν εἶναι τὸν ὀπὸν. 9 f. ψυχρὸν ἔστηκεν ἄπεπτον. sed plura videntur abesse & subtilem nimis disputationem Plutarchi de rerum naturalium caussis, ut saepe, ita hic quoque loci non intelligo. 14 in Basil. est συνειμένος. sententia videtur flagitare σμηχόμενος. *perfrictus.* 16 ἐξαναλίσκεται] num ἐξίσταται. *fatiscit, in vappam abit.*

CONVIVIALIVM SERMONVM LIBER VII.

8 v. p. 685. 8. 14 τοῖς λέγουσιν, aut τοῖς διαλεγομένοις, *colloquentibus.* 15 f. πρὸς τὰ αἴσχιστα πάθη. 20 f. ἡμῶν δὲ ἑαυτοῖς χρῆσθαι λογίως [vel λογίοις] συνεθιζομένων, πᾶσίν ἐστι καὶ πρὸς πάντας ἡ τῶν λόγων ἐξαγωγή. *at quum nos consueverimus longo usu docti sapienter nos gerere, licet quoque omnibus sermones nostros ad omnes efferre.*

698. 1 v. Vrsin. ad fragm. poetar. lyric. p. 310. 4 f. τὸν μὲν Ἀλκαῖον ἀμωσγέπως εὐπορήσειν οἶμαι βοηθείας. τὸ γὰρ λέγειν [vel φάσκειν] ἀπολαύειν — 7 recte dat, quod Stephanus coniecit, Edit. Basil. οὕτωσὶ σαφῶς.

tam perspicue. 7 de τὼ ποτὼ dubium non superest a Xylandro, Codicibusque V. & T. confirmato. 16 potest ἠυπόρησε defendi et accipi pro ἐξεπόρισε. *attulit argumentum contra eum.* sed mallem ἠπόρησε, *dubitavit*, hoc est, dubium vel argumentationem adversam obmovit. 20 variant hic loci Codd. v. Var. Lect. sententia videtur flagitare φρονεῖν, θαυμαστὸν ὅπως ἐ συνεῖδεν εὐπαράστατον ὂν τὸ τῆς ἐπιγλ. *quum voluerit, id quod decet philosophum, partium humani corporis usum indagare, mirum est, eum non vidisse id, quod tamen se facile cuique ingerit, usum lingulae.* 21 f. τεταγμένης. 24 f. παρολισθῇ τι παραφερομένε τε πόματος. *si quid praeterlabentis potus forte clam subrepat in pulmonem, a recta via deflectens.* 25 μέταυλος idem est atque μέσαυλος. *ianua media inter aulam et aedes interiores.* deinde leg. αὕτη *haec.* 29 aut ὅτι delend. aut ἔχεσι vel ἴχεσι leg. 34 ἀλλὰ] subaudi τετο συμβαίνει. deinde lego συμπλεκόντων. 35 χρωμένων. *sed contingit illud propterea quod complectimur cibum cum potu, mistaque ista simul ventri permittimus, utentes potu vehiculo cibi solidi.* 37 post πρῶτον aut in hac regione deest ἔφη. v. Var. Lect. 39 ὁ βρόγχος. 42 λευκανίης. ut apud Homer. Il. X. 325. subauditur εἰς τετο τὸ μέρος. 42 f. ἐκ ἄρ' ἀσφάραγον. 44 f. ἐσαφῆκε vel ἐσέθηκε, *in carmine suo posuit, nominavit, indicavit.* 45 f. εἶθ' ἕτως. 48 τετο dividendum in duo vocabula τε τὸ. et sic quoque Xylander. 49 Odyss. I. 373. 51 f. ὀφθαλμὸν, χεῖν ἕνα καὶ π.

699. 1 sunt duo iambi. unus: πίνειν γὰρ ὁ Πρωταγόρας ἐκέλευεν ἵνα — alter: πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πνεύμον' ἔκκλυτον [vel ἔκκλυστον] φορῇ. *ut bene perlutum et elutum habeat pulmonem.* 5 Euripidae locus ad rem probandam nil facit. est enim ambiguus, &, ut Plutarchus eum in rem suam vertere potuit, ita potest altera pars eum ad se trahere, aut saltim vim argumentationis ex eo a Plutarcho ductae eludere. nam potest ita accipi, ut dicat poëta, vinum non in pulmones, sed in ventriculum descendisse, præteritis illis locis, per quae spiritus commeat. διαῤῥοὰς πλευμόνων sunt hiatus pulmonis, per quos elabitur & intrat spiritus. 21 de Philistione medico v. Fabric. B. Gr. T. XIII. p. 366. 24 τοῦ πόματος. 25 post Διώξιππον videtur εἰς αὐ χρείαν ἀποτελεῖ, vel similis sententia excidisse. de Dioxippo, quem alii Dexippum, alii Doxippum appellant, v. Fabric. B. Gr. T. XIII. p. 139. 31 ἐπιγλωττίδα. 37 ταμιεῖον hic non est *penus*, sed *dispensatorium*, instrumentum potus partem debitam ventriculo, et pulmoni quoque suam, distribuens et impertiens. 33 ἐπιῤῥακτον aut ἐπιῤῥαχθὲν. 36 βάπτοντες καὶ κατ' ὀλίγον. 42 ἐπεὶ hic loci idem est atque ἔπειτα. *porro.* respicit hoc ad praecedens πρῶτον vs. 38. 49. ὑγρὸν] l. ἔργον. *stimulum ad id opus peragendum, quod agere aptum natum est unumquodque membrum.* *penult.* ἐνδιαῖος corruptum est. sententia flagitat ὀχετός.

700. 5 non caret ἀπωθεῖσθαι specie, mallem tamen ἀπηθεῖσθαι *per colum velut defluere.*

12 f. ὥσπερ τὸ πνεῦμα καὶ [vel οὕτω καὶ] τό. 16 f. ἀπαυθαδιάσασθαι. nam, si bene memini, non ἀπαυθαδίζεσθαι, sed ἀπαυθαδιάζεσθαι, dicitur. 17 num ἐναντιολογίαν. 18 deme σύν. 22 hinc intelligas quinam sint οἱ κεράσβολοι τῶν ἀνθρώπων apud Simplicium ad Epictetum p. 222, 21. ed. Salmas. scil. duri, intractabiles, pertinaces, qui doceri & audire nolunt. duxit ille e Platonis Leg. IX. v. Ruhnken ad Timaei Lex. Platon. p. 113. 29 f. καὶ πολλάκις ἤδη ζητοῦντες ἀπείπαμεν ἅμα τοῖς φίλοις, οὐχ ἥκιστα Θεοφράστου ἀποτρέποντος, καὶ δυσχερῆ αἰνιττομένου τὸν λόγον. 33 περικαρφισμός.] Aristotel. Hist. Anim. 6, 2. ὀχευθεῖσαι αἱ ὄρνιθες φρίττουσί τε καὶ ἀποσείονται καὶ κάρφος πολλάκις περιβάλλονται, ποιοῦσι δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ τεκοῦσαι ἐνίοτε.

701. 2 φλυαρίαν. 3 ἀλήπτου.. 4 τοῦτον quid sibi vult? quem designat? etiam ἐφ' ἡμᾶς et totum hunc versum non intelligo. 9 τὸ καθ' Ὅμηρον. subaudi ἔπος. *id quod Homerus ait*, quae Homeri dictio est. 20 τὰ ἔγγεια. sed quid e ζώφυτα efficiam, nescio. credebatne Plutarchus saxorum partes humo abditas ad animalium instar crescere? Id sane colligitur ex ea lectione, si proba est. num ἐξώφθαλμα, aut ζοφόδυτα. *in obscuro mersas*. 29 v. Marsilii Cagnati Var. Observ. 2, 6. 33 οἱ δὲ τοίους] subaudi repetitum a communi ἐκφέρουσι καρπούς. 34 ἐμπεσόντος aut ἐπιπεσόντος. 40 aeque alienum ab hoc loco est οἰνάριον, quam οἴνου μόριον, quorum illud cum Xylandro mihi commune est. quorsum

ſum enim diminutivum? Plutarchus illis raro utitur. non erat Stoicus. et μόριον de vino non dicitur, ut de vivo corpore. et omitti talia ſolent μέρος, μερὶς etc. habet tamen μόριον de *oleo* ipſe Plutarchus paullo poſt p. 702, 15. quare etiam de *vino* dici poteſt, et nemo improbat, ſi auctores ea vocabula interdum addunt, quae plerumque omittere ſolént. 41 τὴν αἰτίαν τῆς διαφορᾶς.

702. 1 τὸν οἶνον ἴσμεν, ἐπισφαλέστατον ὄντα. 10 βέλτιον εἶναι, ἀλλὰ δοκεῖν. 18 ἀποκειμένοις eſſet *ſeorſim extra conſpectum et extra contactum aëris in cella iacentibus*. id quod ſententia loci reſpuit. num igitur ἐκκειμένοις, *aëri et dio expoſitis*. 19 πλείων et κατερχόμενος. 22 παλαίωσις, ἣν ἑκατέρῳ — et ſic quoque Cod. Turneb. 25 comma pone συνεχείας promovendum. raro ſenſu συνέχεια hic loci uſurpatum eſt pro concluſione. *quia concluſum et ſeptum eſt*, aëre ab omni parte et aditu excluſo. vinum, ait, ideo celeriter veteraſcit, quia συνέχεται, continetur vaſis obturatis et perſpirare nequit. oleum autem, quod aëri patet, in vaſis apertis expoſitum ideo recens identidem manet. 26 poſt ἀπογηράσκει ob ſimilitudinem ultimae ſyllabae in ambobus verbis excidit ἐδόκει — ἀπογηράσκει. Ἐδόκει λελέχθαι πιθανῶς. 26 f. ὅτι πᾶν ἐξ ἐπιπολῆς. *omnes res aër renovat et recentes facit, quas attingit*. 35 in Baſil. eſt ȣ̓ loco μȣ̃, unde εὖ efficio. καὶ τὸν πάππον εὖ μάλα.

703. 12 εἰ μή τι σύ — *niſi ſi quid tu meſius profers*. 28 μορίαν. v. Markland ad Lyſiam p. 548.

p. 548. 32 locus Hesiodi est *Operum* vs. 748. ubi miror interpretes neque sensum perspexisse, neque Plutarchi locum hunc allegasse. 35 ζῶντας ἐίων καὶ λάμποντας. in Basil. et Ald. est ζῶν καὶ λ. forte ob illud ων excidit ἐίων. 38 ὀιομένῳ.

704. 24 aut ἐπιμελετὴς γενόμενος, quod praefero, aut ἐπιμελετήσας. 44 mihi videtur rectius esse, quod in Basil. legitur φιλοθεάμονα. quo admisso consequitur leg. esse τὸν φιλήκοον καὶ φιλοθεάμονα. 51 φασὶν] l. φύσιν, *natura utentia.*

705. 1 πελάγει αὐλῶν] l. uno vocab. πλαγιαύλων. v. ad p. 984. 20. ubi plura de hoc loco dicentur. 2 τοὺς σκῶπας. v. Athen. p. 391. deinde leg. αἴρουσι χαίροντας et συνδιαφέροντας. *simul cum saltantibus in litore ipsi quoque eam sui corporis partem, quae brachia refert, iactantes.* 15 εἰπόντος. 18 παῖδα λήθης καλεῖν. 19 οὖν delend. aut cum ἐμοὶ mutandum. 31 φασὶν] f. φύσιν, *se natura pronum in vitia esse.* 34 ὅσφρησιν εὐλαβεῖς καὶ ἀντιτεταγμένους. 35 ἐκπεριοδεύουσαι, ut etiam Xylander et Stephanus. 36 τοὺς] l. τούτους. 37 καὶ secundum delend. ut sit καὶ ἀκολάστους, ἀκρατεῖς ὁμοίως — *hos, qui non minus obnoxii violentiae suarum cupiditatum et intemperantes sunt, quam illi superiores, non tamen pariter, atque illos, appellamus* ἀκρατεῖς. 40 ἐνδιημερεύσωσι. 41 post αἰρόμενον aut πυθμένος deesse videtur ἔχον, ut sit μέγα φρονοῦν τι, τὸ τῆς γαστρὸς αἰρόμενον ἔχον. post πυθμένος quoque videtur σταθερὸν aut ἐμβριθὲς

stabile

ſtabile vel *grave* deeſſe. 47 καταῤῥάκταις. 50 ἐγκέκλικε. *ult.* μεταλλάττον. *exorbitans* a recta via et recepto inter homines more recedens. *horum* praeſentium *nihil*, neque auditum neque conſpectum *fuit improbabile, aut abſurdum, tum, quum adhuc coram expoſita in menſa eſſent ea omnia, quae* ἀγλαὰ χθὼν *formoſa terra et ponti idſtationes* —

706. 1 τῶν ἐπὶ ταῖς τραπέζαις ὅσα ἀγλαὰ χθών. 5 poſt θορύβων deeſt aut μεστὰ, ut ad αὐλήματα et κρούματα redeat, aut μεστὴν, ut ad πόλιν et οἰκίαν. 12 καθαιρεῖ, et ſic quoque Salmaſius. 14 in Baſil. eſt φιλονεικία, quod rectum eſt, indeque leg. φυλαργυρία ἢ φιλονεικία. illud ἢ hic perperam omiſſum aberravit in vſ. proximum 15, ubi ἢ exaratum eſt, et vitioſe redundat, adeoque deleri oportet, ut ſit παρὰ Μενάνδρῳ τῶν συμποτῶν. 19 f. λεγομέναις περὶ ὦτα. 20 puncto deleto leg. eſt ἀμισθὶ τῶν ἡδονῶν πάρεστι [vel περίεστι] πολλαχόθεν. *huic autem liberali dicto aurium et oculorum in Muſas furori, cantus et tibias conſectanti multae ſe praeſtant cauſſae, per quas gratuito et nulla cum impenſa voluptatem ſuam delibet.* 29 aut in locum vocab. εἰρημέναις ſufficiendum eſt εἰρκταῖς vel ἄρκυς vel πεῖρας, aut illi ſervato addendum eſt horum unum aliquod. 32 συνοικίσαι per jota. 41 aut loco παραβάλλοντες leg. eſt προβαλλόμενοι, *averſantes, repudiantes*, aut alias leg. παραβάλλοντες πρὸς ᾠδάς. *pen.* ἀγνοίαις. *delictis per incuriam, non voluntariis.* Caeterum recte vidit Xylander poſtremam periodum

a ver-

a verbis τὸν Μενέλαον inde vſ. 43. ad hanc quaeſtionem non pertinere, ſed ad deinceps proximam. ſed locum ubi inſerenda ſit, non indicavit. Tenendum igitur, ab illis verbis incipere quaeſtionem ſextam, et illis propterea titulum praefigendum eſſe, in quo, loco περὶ, emendandum eſt πρὸς vel παρὰ. quod dudum videram et in adverſariis notaram, antequam in Palmerii Exerc. p. 224. idem notatum deprehenderem.

707. 23 τοῖς ȣ [vel μὴ] κεκλημένοις. 24 Καισέρνιος nomen Romanum non eſt. *Aeſernios* novi, et *Caeſennios* et *Caeſonios* et *Aeſerninos*, ni fallor, ſed nullos *Caeſernios*. forſitan igitur hic loci leg. eſt Καισέννιος. 36 f. ἔτι δὲ καὶ τὸ προτερεῖν. 37 recte dat Baſil. πρὸς ἕτερον, v. p. 708. 2. 39 ὡς ȣκ αὐτόκλητος, *non ſponte ſua, a ſemetipſo vocatus.* 43 ἀνθρώπων et deinde ἔτι γε μήν. 45 θέλει, καὶ ἐξεῖπε. *pen.* f. ἀκȣειν. *ult.* f. τὸ ῥᾳδίως τῶν ῥημάτων ἀνέχεσθαι. *nam facile ferre turpes appellationes adſuefacit tolerandae e factis improbis ignominiae*, vel τὸ ῥᾳδίως ὑπὸ τῶν ῥημάτων ȣκ ἄγχεσθαι. *facile non angi ob nomina probroſa.*

708. 1 f. bene habet vulgata διδόναι σκιὰς, ſignificabit *locum dedi umbris*, admiſi umbras; mallem tamen τόπον ἔδωκα σκιαῖς. 7 poſt φίλων poteſt e ſuperioribus tacite καλῶν repeti. praeſtaret tamen additum. 20 καλȣμένοις ſimplex. *ad epulas invitatis.* 21 καὶ delend. 22 καὶ hic loci eſt pro καίτοι. 24 ȣτως ἡδέως. 25 pendent hi Dativi ἔψοις καὶ πέμμασιν. num igitur deeſt Infinit. ἐνδιατρίβειν, vel ἐνοχλεῖν. ſed

haec

haec parum apta: an potius pro οἷς legendum est οἵοις, sublato post πέμμασιν commate. id quidem praefero. 26 f. καὶ περὶ τῆς αὐτοῦ πρὸς οἴνους διαφορᾶς καὶ μύρα. *et quale sit eius circa vini varia genera palatum, et quale de unguentis iudicium.* 36 ἃς] l. τοὺς. 42 δὲ] l. δεῖ. 45 ὁ νῦν λόγος, ὧν ὁ μὲν — 52 ἀεὶ videtur redundare.

709. 1 f. μηδὲ τοὺς οἴκοι, μηδ' ἄλλου μηδενὸς, πλὴν καπνοῦ — 3 ὀψώνει in Imperativo. *sacrificio Delphis a te oblato, ipse tibi aere tuo carnes compara.* Alias carnibus coctis abundabant, qui sacrificassent. at qui Delphis victimam mactabat, ille nihil eius ferebat, Delphi omnia, et si vellet unctius epulari, necesse habebat aere suo sibi dapes instruere. 6 in Basil. est ἔπειτα δὲ μὴ, quod potest rectum esse. nam saepe δεῖ omittitur. potest quoque utriusque editionis lectio sic conciliari: ἔπειτα δὲ δεῖ μὴ μ. 11 f. δυνάμενος πάλαι καὶ αὐτὸς, ζητῶν δ' ἀμωσγέπως. 16 aut primum καὶ delend. aut addendum φειδαλέῳ vel μικρολόγῳ, vel simile quid. 17 sic distinguo πρεσβύτας σκυθρωποὺς, ἢ βαρὺ φθεγγομένους ἐκ πώγωνος σοφιστάς. 18 τῇ delendum. 30 πεπεισμένος καὶ τιμᾶν. 33 sic distinguend. et scribend. μέλλων, φανερὸς ᾖ δι' εὔνοιαν. 40 f. ἀναιρετέον. aut βάτους καὶ ἀκάνθας ἀναιρετέον. 42 punctum tollendum. nam λαμβάνοντα (ita enim legendum) cohaeret cum ὑπομένειν. *non audere accipere amicum malum a bono sibi conciliatum, ut toxicum in melle.* participium λαμβάνοντα idem valet atque λαμβά-

νειν

νειν Infinit. 45 ἀρχὴν, καὶ ἀγαπήσων τὸ ῥᾳδίως: 48 οἷς ἐφίεται [vel ἀφίεται] μεθ' ἑτέρων καὶ αὐτοῖς. 51 κεκλημένον. *penult.* καλέσασι.

710. 20 f. ἆρα γε εἰπεῖν ὅσιόν ἐστι. *licetne salva deorum reverentia affirmare, illos viros fuisse supplices rogaturos deum, ut inhiberet modulationem suam.* 23 ἱκέτευσαν ἄν. 32 ἐθαυμάζετο recte dat Basil. 34 f. ὑποδεῖσθαι θᾶττον κελεύων, βοῶν τραχύ. *aspero clamore iubens se quantocyus calceari* [nam discalceati accumbebant] *et facem accendi*, quae ipsum domum reducat. 43 Λάκωνος, ὃς Ἀθήνησι.

711. 3 τερπόμενον. et sic quoque Xylander. 9 πολλῶν ὄντων ἀκροαμάτων, eodem pariter mecum auctore. 11 τουτωὶ τὸν σοφὸν. 13 οὐδὲν μελλήσας. 29 f. καὶ μὴ παραβαλοῦ, *neque nimium audacter nos convitiare.* Est in promtu defendendae lectionis vulgatae ratio, ut scil. παραβαλοῦ sit *desine. desine nos probris incessere.* παραβάλλεσθαι est interdum *navim ad ripam appellere*, ut apud Aristophan. *Ranis* vs. 185. sed ea quidem ratio mihi minus probatur, v. quae ad p. 965. 16. e Salmasio adscribemus. 33 διατείνοντας quid sibi velit et quo pertineat, non perspicio. 34 f. Σαπφοῦς ἂν δερομένης. *Sapphonis carminibus misere laceratis et velut in equuleo tortis.* quod si adoptes, delendum erit hoc ipso versu τῶν. 38 δὴ] videtur in hac particula Nomen proprium Διογενιανῷ latere. 40 εὐδοκεῖν] f. ἀδικεῖν. *nullam videtur nobis vim inferre.* 42 f. καὶ γάρ τοι. 47 αἰδοῖ. *reverentia laudum.*

48

48 αὐτόθεν πέζαν quod Casaubono de Satyr. poes. p. 111. ed. Crenii displicet, bene habet, et significat, quæ nihil aliud quam humile habet, prorsus se non attollit. 50 f. ὑποϱχήματα aut ὑποϱχήμασι συντιθεμένην.

712. 6 f. Λαισποδίας. 7 Πλάτωνι] Comico puta. 10 f. τί ἂν ἀντιλέγῃ τις; *quid est quod aliquis afferat, quo minus nova comoedia digna loco in conviviis habeatur.* 12 f. ἢ Μενάνδϱȣ ῥᾴδιον εἶναι, νὴ Δία, κυβεϱνῆσαι — aut saltim ἢ Μενάνδϱȣ ῥᾴδιον εἶναι διακυβεϱνῆσαι. 21 adumbratum hoc e fine Symposii Xenophontis. 26 ἱκαναὶ] l. ἰταμαὶ. *impudentes, protervae.* et sic quoque Xylander. 27 ἀνευϱίσκεται uno verbo, et ἐπιμετϱεῖται. 35 credo sensum hujus dictionis esse: affirmante, se dictiones quasdam Aristophanis allaturum non contemnendas, neque Menandreis quidquam cedentes. 40 ζωδιογλύφων, accentu in penultima posito. 43 ἁϱμόζειν, ob sequens τὰς ὑποθέσεις. quapropter etiam signa parentheseos vs. 44. ab οἶμαι detrahenda. 43 significat parvulos servulos, heris adstantes in conviviis et eorum calceos sub axillis servantes, interea dum heri accumbunt. 47 ἅ γε δὴ] f. ȣ̓͂γε δὴ [aut πολλȣ̃ γε δεῖ] δεσποτῶν τινι σωφϱονȣ́ντων, aut tandem παιδαϱίοις πϱεπȣ́σης, ἅ γε δὴ ȣ̓δὲ δεσποτῶν τινι σωφϱονȣ́ντων. 52 f. καὶ τοῖς καθ' Ὅμηϱον ἤδη χϱόνοις, 53 τῆς δαιτός ἐστι, καὶ μακϱὰν.

713. 5 τȣ̃το. 6 f. ὑποκατακλινόμενον. 8 f. βομβυλίζεσι, a Verbo βομβυλίζειν. *efficere bombum.* 11 σιγμοῖς rectum et probum est. *sibilis.*

rectum quoque ἀμελέσιν. *quae cantu carent.* nam et σιγμὸς et ποππυσμὸς non amplius id est, quod audit, si cum cantu conjunctus est. 13 comma et καὶ delend. 15 paullo suavius et elegantius exibit οἱ μέλεσι. 17 φαινόμενον δεῖ εἰπεῖν. 18 f. μέλει δεῖν οἶμαι χωρὶς λόγε καὶ ᾠδῆς ἐπιτρέψαι τὸ συμπόσιον. *existimo non oportere convivium,* h. e. convivas, *permittere cantui aut tibiae aut lyrae soli et ab oratione atque voce sejuncto, velut flumini suscipienti ferendos et abripiendos.* 20 aut σπεδάζοντας cum παίζοντας mutandum, aut leg. καὶ μὴ σπεδάζοντας, aut tandem καὶ παίζοντας καὶ σπεδάζοντας. 32 μέλει. *nudo cantu,* tibiae puta. nudus autem est tibiae cantus, quem vox humana non prosequitur. 33 ἔφην. Plutarchus enim loquitur. 35 in Basil. est τοιῦτον ἐράθεν ὃ κώλυμα. num igitur leg. τοιῦτον ἐξώθεν, ὃ κώλυμα. 44 μεμιγμένων serves, an μεμιγμένον legas, perinde est, sed comma delendum. *penult.* aut πρὸς delendum, aut potius post ἀγοραίες addendum ἐκπίπτοντας vel ὑπολισθάνοντας, vel ὁρμωμένες, vel simile.

714. 6 ὡς delend. 8 recte dat Basil. ἢ ἑλληνικόν. 11 καὶ delend. *auctor ei fuerat, ut optimates vocaret.* et id quoque Xylander in versione expressit. 26 πρῶτον hic loci est *tandem aliquando, non citius, quam abitum pararent.* 35 εἶναι] mallem ὄν. hoc enim mori Graeci sermonis magis respondet. 37 f. δυσκυβέρνητον ἡμῖν καὶ δύσεργόν ἐςι. τὰ δὲ πάθη πανταχόθεν. 42 ἀπολαύει] f. ἀποκλείει. Xylander mavult

ἀπο-

ὑποπαύει, Stephanus ἀπολύει. neutrum male. pen. μὲν delendum.

715. 3 sic distingu. οἴεται, καίπερ οἰόμενος, εἶναι. 7 ἔφην. verba sunt Plutarchi. 14 f. ὑπομειδιάσας ἐγώ. Εἶτα, ἔφην, ut Plutarchi sit oratio ad fratrem Glauciam conversa. 16 f. ἢ οὐχὶ τοῦτο. 17 f. ταῖς μὲν ὄψεσιν ὁ πίνων παραβλέπει. In Basil. est πίνων γὰρ εὖ μεταβλέπει, quæ lectio illuc ducit. παραβλέπειν est *perperam* vel *perverse videre, falli in cernendo*, aliud pro alio agnoscere, ut statim παρακούειν, *secus audire* vel *falsa auribus accipere.* 27 ῥεμβώδες. et sic quoque videtur in Codd. Turn. et Vulc. fuisse. deprehendit hoc quoque Xylander. 38 aut οὐ βδελυρὰν leg. aut ἀλλ' οὐδὲ βδελ. 40 ἐμπιόντα. 41 μέγιστον] l. μεστὸν. 51 διπλόας. *plicas, sinus* velut in veste, *recessus.* et sic quoque Codd. T. et V.

716. 2 τῷ ἐπιόντι. *eo utentes*, id est, illud expromentes, *quod in buccam venit.* et sic quoque iidem Codd. et Stephanus. porro leg. ἢ οἱ κρύπτοντες, vel ἢ ὅσοι κρύπτουσιν. 16 πολλὴν.

CONVIVIALIVM SERMONVM LIBER VIII.

6 post ἔχοντες videtur aliquid deesse. παίδευμα vel δίδαγμα aut σωφρονιστήριον. ego quidem a Plutarcho expectassem hanc sententiam τοῦ αἰδεῖσθαι τὸ σκότος μεῖζον, ἢ τὸ βλέπειν ἀλλήλους, ἔχοντες παίδευμα. *a tenebris magis docti semet*

revereri, quam a luce, per quam uni alteros intueri possunt. habentes magis in tenebris, quam in luce, aliquid, quod eos doceat, mutuam sibi deferre reverentiam. 8 ὁ delend. 9 necesse igitur erat coram illo Minervae aureo lychno silentium agere. 14 ἐγχέοντος.

717. 10 τῇ ἕκτῃ] ab his verbis incipit quaestio prima. 17 f. τῇ τάξει. *seniorem et magistrum* [Socratem puta] *non solum natum fuisse die, qui prope abest a die Platonis natali* [scil. in ordine dierum anni] *sed etiam die, qui in ordine dierum, natalem Platonis anteibat.* 22 Cl. Wesseling. ad Diodor. Sic. I. 626. emendat ἐγενήθη et τύραννος. sed cum de diebus natalibus vitæ nascentis et exspirantis hic agat Plutarchus, et non statim uno die perfectus nascatur aliquis tyrannus, sed ei rei perficiendae temporis nonnihil requiratur; quapropter etiam insolens in historiis est, diem notare, quo tyrannidem aliquis adeptus est: propterea credibile mihi fit, vulgatam bene habere, et Plutarchum humanum aliquid hic loci fuisse passum in definiendis temporum rationibus, quod ipsi non raro contigisse, in confesso est. 32 f. χορηγὸς γεγονώς. *Pindarus in Pythiis natus, qui tempore post factus fuit* χορηγὸς ὕμνων, hoc est, præstitit et suffecit Apollini multos praeclaros hymnos. 38 ἑβδομαγενῆ. a quo proxime abest ἑβδομαγένη, quod Ald. et Basil. dat. 42 post Χείρωνος videtur ἢ Ἀσκληπιὸν deesse. id sane indicat et flagitat praemissum μείζονα. 46 ἄξιον μὲν οὐκ ἐστιν, ἔφη. negantem particulam flagitat vs. 1. p. 718. 49 τῷ ἀφθάρτῳ.

φθάρτῳ, et id quoque Xylander in versione expressit. *ult.* ἔκςασιν καὶ φθορὰν.

718. 11 aut ἐκ ἀπολείπουσι, aut ibi omissa negatione addendum ὀδεμίαν post ὁμιλίαν. 13 recte vidit Iunius τὰς ὀσίας leg. esse. 22 f. ἀεὶ deest ante γεωμετρεῖν. 23 notanda verborum trajectio. plana sic decurrissent via: ἐμοῦ δὲ εἰπόντος, ὡς ταῦτα γέγραπται μὲν — mallem tamen ἐμοῦ δὲ πρὸς ταῦτα εἰπόντος, vel ἐπειπόντος. *quum dictis addidissem.* 29 προσισχομένους. 34 καὶ secundum delend. *cogere intellectum ad judicium ex affectu, non ex ratione ferendum.* 35 f. sic ordinanda sunt verba: ὑπὸ τοῦ σφόδρα πονεῖν περὶ τὰ σώματα, καὶ ἥδεσθαι τῷ περὶ αὐτὰ πλανητῷ καὶ μεταβλητῷ, καὶ προσέχειν αὐτῷ ὡς ὄντι. 38 f. μυρίων ἀντάξιον ὀμμάτων ὄμμα τῆς ψυχῆς. vidit Xylander quoque veri partem. 41 ἀληθείας ἴχνη absque καὶ.

720. 10 ἰδέαν καλοῦμεν [aut καλοῖμεν]. ἡ μὲν οὖν — 13 ὑπολιπεῖν ἀόριστον, caeteris expunctis. 48 χρήσεσθαι, in Futuro.

721. 1 f. οὐ πολλὴν κατεσπαρμένα χώραν ἐπέχει. 9 καὶ postremum delend. 20 διαδίδωσιν ἐπὶ πολύ. 27 recte dat Basil. ἀλλ' ἄφθονον ἔχων. 38 f. περίπολυ uno vocabulo. *admodum multum, nimis frequens.* 39 σωτηρίαν] verbum aptum. *ut possit sonus a re, unde auditur, ad aures nostras viam trajicere, et* διασώζεσθαι, *salvus pervenire.* 40 ὑποτίθεσθε. *vos* Epicurei *fingitis.* 43 ὑπήκοον αὐτοῦ [scil. τοῦ πλήττοντος σώματος] δι' εὐτονίαν. 46 recte dat

Basil. χαλκῷ δὲ κενοῦ μὲν οὐδὲν μ. *penult.* σχῆμα] num σῶμα, v. p. 722. 18.

722. 5 post Ἀναξαγόραν videtur ἐλέγχειν vel simile quid deesse. 19 ἐὰν οὖν ᾖ τὰ ἀέρος εὐθύπορα. 21 f. ὡς καὶ Σιμωνίδης. 22 discernenda vocabula sic: ἀήτα [*ventus*, vel *agitatio*] τότ' ὦρτο ἀνέμων. v. F. Vrsini fragm. poet. lyric. p. 172. et 337. 23 σκιδναμέναν. 24 μὲν del. 26 μέντοι redit ad superius νηνεμίας γὰρ ἠχῶδες — *est quidem tranquillitas aëris apta sono perferendo; semper tamen de die fert aër, quantumvis tranquillus, aliquid de strepitu multitudinis, quod sonos rerum frangit.* 30 εἶτα secundum delendum. 31 τὰ ἀθεώρητα. 37 νέα ἐφ' ἡμέρῃ recte dat Edit. Basil. sic alibi jam habuimus hanc Democriti rhesin. v. p. 1129. 47 ἐφ' ἡμέρῃ idem est atque εὐθὺς ἀφ' ἡμέρας. *statim ab initio diei.* 39 κλύειν, καὶ δὴ καὶ φθέγγεσθαι. *audire adeoque etiam loqui.* δὴ significat necessitatem consecutionis. si audimus dicta, necesse est ut sint, a quibus ea proficiscantur.

723. 5 Σώσπιδος, nomen suspectum, neque enim Græcum neque Romanum est. recurrit tamen deinceps. num Σώσιδος. 14 ἔφη. Herodes puta, cujus ea verba sunt. et sic quoque Xylander. v. vs. 36. 18 καὶ στάθμαις. *regulis veluti quibusdam*, a στάθμη amussis vel regula, juxta quam lineae ducuntur. 20 aut ἀποδιδῶσι, *reddunt*, h. e. *edunt de se*, aut εἰς ἰσότητα. *crescunt ad aequalitatem.* ibid. ἐπεὶ si bene habet, idem valet atque *deinceps* ἔπειτα. tum leg. vs. 21. τούτων οὐδέν εἰσι. *nihilo, quam illi, probabiliora*

liora afferunt. 22 f. sic ordinanda verba: ὡς Ὅμηρόν τὴν ὥραν τῆς Φαιακίδος ἔρνει φοίνικος ἀπεικάζειν ὑπονοοῦντες. *qui existimant veteres venusta et bene nata atque eleganter constructa corpora trunco palmae comparare amasse, quemadmodum Homerus ei pulchritudinem Phaeacidis puellae* Nausicaae *comparavit.* 30 aut ἡδίστην leg. aut, quod malim, ὄψει τε θέαμα, καὶ γλυκύτητι τράγημα τῶν πάντων ἥδιστον. 31 βασιλεὺς] D. Augustus puta. v. Fabric. B. Gr. T. II. p. 306. 38 τὸ περὶ τ. N. 39 f. προθυμητέον ἕκαστον, ὡς αὐτῷ τι συνέπεσεν. *ut aliquid ipsi in mentem venit,* aut ὡς αὐτόν τις ἀνέπεισεν, *ut aliquid cuique probabile videbitur.* 40 in Orphicis ita fuit:

— — ζῶον δ' ἴσον ἁβροκόμοισι
φοινίκων ἔρνεσσι.

aut potius ζῶον δ' ἴσα μακροκόμοισι
φοινίκων ἔρνεσσι.

vivebant ut longe jubati rami palmarum. Plutarchus enim adducit hoc testimonium, ut ex eo demonstret, palmas diu vivere. quapropter ζῶον hic nequit *animal* significare, et Nomen substantivum esse, sed debet Verbum esse: 45 πολλῶν οὐκ ἀληθῶς. 49 πόλις, in Singulari. *ibid.* ἕκαστον] subaudi αὐτῶν. *eorum, quae dicuntur folia non amittere,* aut *exuere.* 50 ἀμείλακτον] f. ἀνέκλειπτον.

724. 7 aut Ταῦτα maiore prima litera exarandum, aut πρὸς ταῦτα leg. Prius si optes, erit ταῦτα initium sermonis Praxitelis, et significabit idem atque ταῦτα ἀληθῆ ἐστιν, aut ταύ-

τά σοι σύμφημι. ajo ego quoque. 10 num *οἱ Ἀμφικτυόνων νομισάντων, ut auctoribus instituti Amphictyonibus, κἀκεῖνοι πρῶτον* [vel *πρῶτοι*] *et annon illi primi.* — 40 recte dat Basil. *διδόντος.* 43 *φιλοσοφία* hic idem est atque *ἐμφιλοσόφημα, locus speculationis*, unde scitam salutaremve sententiam elicias. 44 *ὑπ' εὐταξίας. prae continentia*, vel *castitate.* 46 recte dat Basil. *εἰς σπέρμα.* forte sic totus locus est refingendus: *ἀλλὰ τὴν τροφὴν, ὥσπερ τοῖς ἀθληταῖς, περὶ τὸ σῶμα τῆς εὐταξίας ἀναλισκούσης, σμικρὸν αὐτῷ καὶ φαῦλον εἰς γονὴν σπέρμα περίεστιν. quia castitas vel continentia arboris in ea, velut in athletis, nutrimentum in trunco consumit*, vel *in truncum insumit, parum quid seminis idemque inidoneum generationi perficiendae redundat* vel *superest.* 48 aut *βαρύ τι* leg. aut *βάρος.* 51 *ἀγωνιστάς.* appellat autem hos *ἀγωνιστὰς* ideo *ἀθλητικοὺς*, quia multa genera sunt *ἀγωνιστῶν.* in omni re, ubi specimen sui dandum aut contendendum alicui cum altero, judiciumque adstantium subeundum et de fama periclitandum est, dicitur *ἀγωνίζεσθαι* et *ἀγωνιστής*, in cantu, in fidibus et tibia, in caussis in foro dicendis. sed qui gravibus corporis exercitiis in gymnasiis operam dant eorumque edunt in suo corpore publica specimina, illi soli sunt *ἀγωνισταὶ ἀθλητικοί.*

725. 3 recte dat Basil. *τὰς ὑδρείας.* 21 *ἐμπειρίᾳ. nautarum de salubritate aquarum Nili nocte haustarum opinionem ipsa experientia confirmans.* 29 *διῆναι*] recte *μιῆναι* emendat Gataker ad M. Antonini 6, 30. 35 f. *κρήνης ὕδωρ ἀεννάου.*

νῶ: locus exstat Hesiodi *O. et D.* vs. 595. 45 ἠρεμήσῃ, κάτω ῥέπον.

726. 5 γὰρ delend. aut cum ἕτερος mutandum. 6 Καίσαρι] quisnam ille Caesar? mihi non vacat obscuri hominis eiusdemque sannionis nomen ex antiquitate eruere. dignus ea opera non est. notavit tamen Salmasius leg. esse. Γάββυ, non indicato auctore vel teste.. porro leg. χαρίεν, *scitum dictum.* 12 τἆλλα] formula haec est qualis nostrum illud: *et caetera,* qua utuntur, qui operae caetera allegandi parcunt. Visus tamen Casaubono ad Diog. Laërt. I. 81. locus hic mutilus, ut suppletum ierit τἆλλα τε μέτριός εἰμι. sed, ut dixi, nil deest, et talis haec est formula, qualis illa τοιαῦτα Demostheni usitatissima, pro, *et quae sunt alia ejusmodi, et caetera.* 19 aut πρότερον τοῦ καιροῦ δειπνεῖν leg. aut saltem πρωΐτερον. *maturius quam tempestivum esset.* cf. Marsilii Cagnati Var. Observat. I. 17. 29 μάρτυρι] id est ἐπὶ vel σὺν μάρτυρι. mallem tamen additum χρωμένοις. μάρτυρι τῷ Ὁμήρῳ χρωμένοις λέγοντι. 32 locum hunc non intelligo. ergone αὔριον dixerunt veteres pro ἄριστον. non credibile. 44 ante συνδειπνοῦντες videtur σπανίως vel ὀλιγάκις deesse. 47 f. ἐνδίαιαν. ἢ οὕτω ἐκάλουν ὡς πρωΐνην — *aut prandium appellabant veteres Romani eo, ut significarent* — Aliam viam ingressus est Salmasius praescribens: καὶ τὸ μετ' ἄριστον ἀναπαύειν. 50 τοῖς αὐτοῖς ἡμῖν ὀνόμασι — *iisdem, quod patet, nominibus gaudentia, quibus illa penes nos gaudent. ult.* τὸ δὲ κεῖραι, ῥάδερε. Aliter P. Leopardus Emendat. 8. 11.

727. 3 οὕτως, νὴ Δία, τῶν ὀνομάτων. 4 καθαιροῦσι παρεισδύσεις δίδομεν. id est δώσομεν. ut ἄπιμεν pro *abibimus*. aut διδῶμεν, *demus*. 12 v. p. 736. L. IX. vs. 14. 15 τοὺς περὶ Πυθαγόρου. 39 κοινὸν] *estne haec quoque caussa*, ob quam hirundo quibusdam videri queat ex aedibus ejicienda, non hirundini soli, sed aliis quoque avibus, ut lusciniae, *communis*. 50 γῆς] f. στέγης. *mercedem dat datae sibi veniae pedis in tecto ponendi*. 51 ἤδε δέ. *haec autem*.

728. 9 f. προσφθειρομένους. v. tamen p. 725, 34. ubi γῆ ποταμῷ προσφερομένη est *terra, quae se fluvio adjungit* vel *admiscet*. unde lectio vulgata defendi potest. 11 f. ταῦτα εἰπὼν ἐγὼ μὲν ἀνεπαυόμην, δοκῶν ἱκανὴν τῆς ἀπορίας λύσιν ἀποδοῦναι, τοῖς δ' ἄλλοις ἐποίησα λόγων ἄδειαν. *his dictis finem dicendo faciebam, quum idonea, ut mihi quidem videbar, ratione huic quaestioni satisfecissem. at reliquis ea ratione ingenio suo et sermoni indulgendi portam amplam aperueram*. 15 num ἔναυλον. sed non opus. 16 aut ἐξαλειφθῆναι, aut ἐξαληλίφθαι. 24 f. ἴχνος νεκροῦ σώματος. 30 καὶ delendum. 41 f. ἰχθύος δὲ γένεσθαι τὸ παράπαν οὐχ ὑπομένουσιν. 43 post ἔλεγε est δὲ in Basil. unde efficio Plutarchum sic ferme dedisse αἰτίαν τῆς ἐχεμυθίας ἔλεγε, ταύτην οὐκ ἀποδέχομαι [vel simile quid] ἔλεγε δέ. sed sequentia deplorata et conclamata sunt, misere confusa et lacerata. 45 videtur Empedoclem illum veterem Agrigentinum significare, et τὸν παυσάμενον leg.

729. 2 μάλιστα τῷ περὶ τὰς ἱερατικὰς ἁγνείας. 17 f. τρέφει τε καὶ γεννᾷ, καθαρόν τι ἡγῶνται. 28 Αἰγυπτίοις. *adversus Aegyptios pugnabunt multi.* et sic quoque Xylander. 32 γελοῖος. 40 ἡ ἐπιείκεια.

730. 3 f. τὸ πρῶτον ἥπτοντο τῶν κρεῶν ἀνάγκη, νῦν δ' ἤδη καὶ δι' ἡδονήν. 5 ὅτε ἀέρα. 15 recte dat Basil. κατηγοροῦντες. 16 μυός. *muris.* nam quod muscae damnum cibis afferunt, minutum est et in censum non venit; sed maius est, et sentitur illud, quod mures afferunt, lardum et farinam et alia arrodentes. v. p. 733. 28. 17 ὅθεν ἀνείργοντες. uno verbo. 19 recte Basil. τῆς πρὸς ἅπαν τὸ μὴ βλάπτον. 39 ὅτι οἱ ἀεὶ. transpositis vocabulis. 43 Censorin. 4. *Anaximander Milesius videri sibi ex aqua terraque calefactis exortos esse sive pisces, sive piscibus simillima animalia, in his homines concrevisse, foetusque ad pubertatem intus retentos, tum demum ruptis illis viros mulieresque, qui se jam alere possent, processisse.* ubi v. H. Lindenbrog. not. 50 εἰς τὰ — scil. ποιήματα.

731. 7 ἐνταθέντων. redit enim ad ἰατρῶν. *quum tamen illi cogitationum sermonemque ad alia minuta et obscura intenderint.* 10 probo Turnebi ὑδροφοβίαν. 12 σύστασιν. 15 f. μᾶλλον ὄν. 21 post ῥαδίως videtur ἢ μὴ deesse. 23 recte dat Basil. ταῖς ὑπερεκχύσεσι. 27 dictum est Sophoclis ex Antigona. v. Gataker ad M. Anton. 10, 7. 51 ἔκφυλα. ut etiam Xylander, Stephanus, Salmasius et Codd. T. V. et B.

732.

732. 6 τέτων] f. παθῶν. 14 f. πάθη μὴ νεώτερα, aut alias pro δὴ substituendum erit μὴ, ut etiam Cod. Turneb. fecit. 18 recte dat Edit. Basil. ἔτε μίνθης ἡδύοσμον. 24 recte rursus eadem ὥρα, et καινότητος vs. 28. 31 Fuit tempus, quum de unaquaque specie rerum aliquod exemplum singulare primum nasceretur, quod ante se non haberet aliud sibi simile, eaeque rerum species non simul omnes effusae, sed seorsim unae post alteras venerunt. 32 τὸ μὲν] recte dat Basil. τὸ μὴ. unde sic restituendus est locus: λόγον ἔχειν, τὸ μὴ δρόμῳ, καθάπερ — 33 ἄλλῳ δὲ ἄλλο ἀεί.

733. 2 αὐτὸ] l. ἂν. 20 τε delend. 27 Μενώνεια legi oportere, et quis ille Meno fuerit, et quale opus *Menonia*, docet Reines. Var. Lect. 1, 10. 31 καὶ ὕστερον ἐκλελοιπότων. 35 καὶ primum delend. 45 f. μηδὲ ἐγκεφάλε ἅπτεσθαι τὲς παλαιὲς, ἀλλὰ ῥιπτεῖν καὶ ἀποβάλλειν, μυσαττομένες καὶ τὸν προσειπόντα. *dicuntur quoque veteres non tantum non comedisse cerebrum, sed etiam procul abjecisse* [dum carnes conciderent et coctioni compararent] *tanto cum horrore, ut etiam illum abhorrerent, qui partem hanc corporis vel nominaret solummodo.* Cavebant veteres partem hanc nominare, & si quando ipsis nominanda veniret, circumscriptione utebantur. v. Casaubon. ad Athen. p. 137. 47 πέπονος. SALMAS. 50 comma pone πρότερον promovendum. *mensae olim frigidae dictae.* v. Reines. l. c. p. 35. 36. ubi dictionem ἀπ' ὥρας ἐπὶ στόμα exponit. 52 comma post ὠμῶν delend.

lend. *cruda olera,* non cocta, quae ex aceto cruda comeduntur, acetaria. v. Salmas. Exerc. Plin. p. 898. a. cuius tamen conjecturam ὥσπερ ψιλῶν ὁπλιτῶν pro ὥσπερ ἔλεγεν ὁ Πλάτων probare nullo modo possum. nam est proverbium Platoni usurpatum.

734. 10 Ἀχέρων τε. SALMAS. 15 ὁ recte abest a Basil. 23 μεταβολὴ τὰ μὲν ἐγγεννᾶν. 31 αὐτῷ] f. οὕτω. *ea ratione comprobans dictum Aristotelis.* 32 f. πολλὰς ἀπορίων ἀρχάς. 37 ἐπανέκυψε. *post alios habitos sermones, artificio Favorini, exstitit, vel prodiit hoc argumentum.* idem est ac si dixisset ἀνέκυψεν ἐπὶ ἑτέροις λόγοις. 42 ζεῖν etiam Salmasius correxerat.

735. 9 f. βουλευμάτων τῶν ἑκάστῳ προσόντων. 24 βαφήν. *veterem picturam recentibus coloribus inductis renovare.* 30 μαρτυρεῖ] id est συνηγορεῖ. *aestas caussam eorum,* recentium puta fructuum, *dicit, eosque commendat.* 31 φλυοῦσαν, aut φλέουσαν, aut φλοῦσαν. SALMAS. 32 γενομένην. 33 aut τοὺς καρποὺς delend. aut accipiendum pro appositione et explicatione praemissi τὴν ὀπώραν, aut tandem leg. τοὺς τ' ἄλλους καρπούς. 37 τε] l. γε. 40 πιθέγια. in Neutro plur. *ibid.* γλεύκους. pro ἀεὶ quoque mallem ἔτι. 43 καὶ primum delend. una cum commate. *penult.* f. διεροὺς βροτοὺς τοὺς ζῶντας [vel ἐῤῥωμένους] καλεῖν. Locus est Odyss. Z. 201. v. ibi Schol.

736. 1 distinguo et lego sic: ἐπὶ τοῖς νεκροῖς, γέγονε λοιδορουμένης ὀνόματα τῆς ξ. *siccitatis improbatae et traductae nomina facta sunt* ἀλίβας

et

et σκελετὸς, *quae de mortuis usurpantur.* 4 aut προϊόντος, aut περιϊόντος. 10 οὐδὲν secundum cum οὐδὲ mutandum. 12 probo Xylandri παχύ.

CONVIVIALIVM SERMONVM
LIBER IX.

736. 2 f. sic integrandus est locus: Σενεκίων σοι πέμπω, διὰ τὸ περιέχειν. Aliter Basil. τῷ μάλιστα — προσήκειν. 3 ἐν τοῖς μουσείοις] *in festo Musarum.* 9 sententia est: *Ammonius a Diogeniano acceperat specimen puerorum,* hoc est, praesederat in illo examine, quo Diogenianus ludum suum produxerat, eoque in examine viderat et audiverat ludimagistrum pueros interrogantem et hos respondentes suaeque doctrinæ specimina edentes. Credibile est, Diogenianum aut magistrum ludi, aut curatorem certe publicum fuisse ludorum literariorum quotquot essent Athenis, et sub se ludimagistros inferiores habuisse numero plures, v. p. 737, 15. 19 recte dat Basil. φιλονεικία. 23 ἐπῄνεσεν, ὡς τῷ καιρῷ. *laudavit eum Ammonius, ut qui* — 28 οἰομένου] f. νομιζομένου aut δοκοῦντος. *quum Ptolemaeus aliis videretur impium facinus audere.* nam si ipse id pro scelere habuisset, quod instituebat, qui fecisset? est sane in Basil. lacuna pro aliquot literis supplendis vacua relicta, in qua sic exstat ἀλλόκοτον ομενου. supple igitur aut κρινομένου, aut φαινομένου, aut νομιζομένου. *ult.* est e fabula quadam Euripidae, forte Heraclidis. sed nunc non vacat inquirere. 737

737. 3 χερὶ. est enim iambus Euripideus et sic quoque recitat Diogenes Laert. 9, 60. ubi v. Interpp. Anaxarchus simul cum dicto rejiciebat pomum ad Alexandrum, qui primus jecerat. Eum Anaxarchus deum, se hominem appellabat. deinde lego ἄριστα, *omnium optime*, scil. ἐπόιησε, *se gessit*, vel *se dedit*. 5 εὐθυσκοπῶν] in Basil. est εὐσυσκοπῶν. lego aut ἐς εὔσκοπον, aut ἐς σύσκοπον. sed hoc posterius extra usum est. *in loco conspicuo*. 9 τοῦ τραγῳδοῦ. quod praecessit ἐμνήσθη, si bene habet, redit ad Ammonium: suspicor tamen Plutarchum dedisse ἐμνήσθην. *ipse ego subjiciebam exemplum uxoris*. 13 καὶ τῶν ἀκαίρων. 15 στρατείας. quaenam vero illa *magna bellica expeditio?* pugnane ad Pharsalum? existimo. sed habebatne tunc filiam parvulam adhuc a paedagogo graecas literas docendam? inquiratur. an ἀπὸ μεγάλης στρατείας leg. absque τῆς? 19 in Basil. est καὶ τἀληθὲς ἔχοντος εἰπεῖν. unde efficio καὶ οὐδενὸς οὐδὲ τἀληθὲς ἔχοντος εἰπεῖν.

Caetera non libuit persequi.

EROTICVS.

748. *ult.* ὅσον] l. ὃ σοῦ. duobus vocabulis, *quod a te*.

749. 3 f. τόπων, ὧν ἐπιλαβόμενοι. 6 f. ἀπογράφεσθαι, *exscribere*. quod si tamen bene habet vulgata, significabit *suum facere, pro suo venditare*. 7 εὐθὺς ἡ πρόφασις recte dat Basil. et vs. 12. κεκομισμένος. 19 num Τιθορέας. sic certe Pausanias appellat. 41 αὐτοῦ] l. αὐτοῖς.

49 ὁ μὲν ἀνεψιὸς. 50 f. πρεσβύτατος. v. p. 754, 20.

750. 9 παιδιὰ, *ludus et iocus omnis*. opponitur enim τῇ σπουδῇ, *serio*. deinde bis recte dat Basil. λήθη in Nominat. 26 μυῖαι et μέλιτται. 31 φιλοψωνία. 33 ῥύμη. 43 τὸ λυποῦν] f. τὸ ἀνθοῦν aut λιπαρὸν. *penult*. f. ἔρωτα, θῆλυν δεῖ καλεῖν καὶ νόθον.

751. 10 aut ὃς addendum ante δοῦλοις, aut γὰρ post μὲν. 16 οὐδὲ δοῦλον. 21 ὅσθ' ἥβης et παῖδα φιλήσῃ. 30 τὸν γυναικῶν. 36 v. quae viri docti ad hoc Sapphonis fragmentum p. 65. collectionis Wolfianae annotarunt. mihi visum fuit aliquando, poetriam reliquisse ἔμμεν ἀλιτόχαρις. id est ἁμαρτάνουσα τῶν χαρίτων, ἐστερημένη τῶν χαρίτων. 37 βίᾳ δ' ἔπραξας. *vine exegisti gratificationes?* 38 ἀκόντων μὲν μετὰ βίας γενομένη. 51 aut pro ἀλλ' leg. est ἂν et ἐξελαύνῃ deinceps, aut servato ἀλλ' leg. est ἐξελαύνειν. 53 ἔρωτα, ὄντα πρεσβύτερον.

752. 3 αὖθις ἐξανάπτοντα. 10 aut καὶ παιδικῶν, aut τοῖς παιδικοῖς. 12 f. μικρὸν δ' ἐπισχὼν αὐτοῦ καταλήγοντος, aut αὐτοῦ ταῦτα εἰπόντος. 26 ἐξοπλίζει, ut etiam Xylander. 36 διακεκαυμένῳ absque σὺν. 37 πολὺν ἤδη χρόνον. 40 ὁρᾷν μάλιστα. 48 εἰ κρᾶσις] l. ἡ κρᾶσις. 49 δοκοῦσαν] f. θέλουσαν. 50 μειράκιον ἐκ χλαμύδος. est *iuvenis a sumta praetexta recens*. 53 τὰ περιττὰ χρήματα, et sic quoque Salmas. *penult*. f. χαυνότητας ἐμβεβαιοῦντα καὶ κιβδηλίας, ὑφ' ὧν —

753.

753. 3 τὸν Ἡσιόδου ἐκεῖνον λόγον] propterea dicit ἐκεῖνον, quod celeber esset locus et disputationibus crebris agitatus. 7 f. σχεδὸν γὰρ ἡμεῖς ἔτεσι τοσούτοις. 8 f. ἢ Σύροι ὄμφακα καὶ ἄωρον ἄνδρα. ut de puella conjugio nondum apta dicitur ὄμφαξ, ita non video, quare pariter de viro immaturo dici nequeat. Sed quia non constat Phoenices et Syros consuevisse viros immaturos vetulis mulieribus copulare, ineunda est alia ratio. num igitur οἱ Φοίνικας ἢ συκᾶς ζευγνύντες, ἀτέλειον καὶ ἄωρον — colligantur enim palmarum et ficuum utriusque sexus rami concipiendæ fertilitatis ergo. Salmasius haec notaverat [καθάπερ ἢ Φοίνικες ἢ σῦκα τῇ εἰρεσιώνῃ ἄωρον ἄνδρα. sed haec alias.] 12 f. καὶ καθαιρεῖν τὰς ὄφρυς, καὶ παύσασθαι τρυφῶσα. 13 ἀνοικείων. aut alias legendi. καὶ σχῆμα φαίνεσθαι λαβοῦσα τῶν τοῦ πάθους οἰκείων. 18 εἶπεν] sed quis? omissum nomen. 20 f. φεύγουσιν. sed quidnam ἀναγκαῖον? hoc desideratur. multa jam hujus libelli occurrerunt nobis salebrosa, quae, quod complanare nequiremus, praeterire necesse habuimus. 26 τί δὲ, εἰ καλή; *quid autem factu opus esset, si formosa et juvenis esset?* τί δὲ, εἰ γένει — 27 αἱ δὲ σώφρονες οὐδὲν αὐστηρὸν καὶ κατεσκυθρωπωμένον καὶ ἐπαχθὲς καὶ δυσκαρτέρητον ἔχουσιν; *illae uxores* σώφρονες *dictae, hoc est, modestae, nihilne habent austerum et sordidum et grave et intolerabile in moribus?* οὐχὶ καὶ ἀπηνεῖς καλοῦσιν αὐτάς. *nonne acerbas eas appellant?* Salmasius conjiciebat καὶ ποινάς. 31 f. ἔγγυιον ἐπαγομέ-

γομένην, νὴ Δί', ὠνῆς καὶ συμβολαίων. *quae secum adducat sponsorem contractae emtionis et venditionis tabularumque ideo conditarum.* 34. f. καὶ ὀρχηστρίδες Ἀριστονίκαι, καὶ τύμπανον — ignota tamen mihi Aristonica saltatrix, quae regem amore sui perculsum et captum tenuerit. De Oenantha et Agathoclea v. Polyb. excerpt. L. XV. 49 καὶ delend. in sequentibus Genitivis subauditur τοῦτο ἱερόν ἐστι.

754. 4 ἴχνος suspectum. etiam redundat ὡς. 11. ὠχυρωμένην. 12 ἐκέλευε ex hoc versu in proximum deferendum, ut sit: γράφων ποιεῖν — λεπτὸν, ἐκέλευεν ὅπως ὑφαιρῇ. magis tamen Graecum esset ἐκέλευεν ὑφαιρεῖν, 19. ἄγεται καλῶς ἅμα καὶ συμφερόντως. 27 δύσκρατα. 43 τοῦ] f. τῷ. 50 εἶχεν] f. εἰώθεν. si κοσμίως abesset, posset vulgata servari. *qua necesse erat ipsi praeterire. ult.* διβολίδι. vestis genus erat δίβολος et διβολὶς sic dicta, seu quod duplicata esset, seu quod gemini coloris, vel striata.

755. 2 περὶ κύκλῳ duobus vocabulis, per tmesin sic dixit pro κύκλῳ περιδραμόντες. 16 δὲ] l. δή. ob metrum, et sic quoque Salmasius. *humana instituis*, id est agis non laudanda quidem, attamen ab humana imbecillitate non aliena. alias cogitari posset δεινὰ δή· 21 ἡ Λήμνας] scil. ἤνεγκε vel ἔδειξε. 27 aut ἴσμεν σφόδρα ἐρῶσαν τὴν γυναῖκα. aut σύνισμεν σφόδρα ἐρώσῃ τῇ γυναικί. 34 ἐμὲ γοῦν οὐκ ἂν ἀπεκρύψατο, τῶν τε ἄλλων μεταδιδοὺς. 51 ὡς

ὑπερ-

ὑπερφυὲς.' penult. f. τέτων ὁρῶν αὐξανόμενον.

756. 9 putes Πεμπτίδιον exarandum esse, verum terminatio ης et ιος idem valet, atque promiscue usurpatur. 15 ἐ γὰρ δι' ἄκρας. 16 ὑφ' ἑνός. 18 ὕποπτος. 30 f. Ζεὺς (καὶ γὰρ [vel ἐυ γὰρ] οἶδα τὴν ἀλήθειαν ἐγώ.) μεταλαβὼν δὲ ἐχθρὸν ἄλλον ἐξ ἄλλε ἐκέτ' ἐθάῤῥει τῷ δράματι, καίτοι τἄλλα γεγραμμένῳ — 22 ἤλλαξε δὲ τὸν στίχον. quia vero alium ex alio inimicum adipiscebatur, propter id dictum arrogans visum, non amplius audebat, ut credibile est, versum hunc sic producere in scenam, quamvis alias fabula splendide esset scripta. tractavit hunc locum quoque Theodor. Canter Var. Lect. I. 25 ἄδηλον suspectum. videtur aliquid deesse. 27 Ἄττυες. 32 τὴν σὺ νέω δέρκε. ut etiam Xylander e Simplicio emendavit. 38 aut ἀβάσκαντον, aut ἀβασάνιστον potius. 39 poëta ipse ὁρᾷς scripserat, quod Salmasius quoque hic commendat, sed quia Plutarchi menti hoc loco id adversabatur, propterea id in ὁρῶ mutavit. non video, id est, simulabo non videntem, omittam dicere, quantum numen sit Venus.

757. 3 Euripidae est. v. p. 760, 32. 7 τὴν εὐλοιδόρητον, in qua multa sunt, quae merito reprehendas. 12 f. καλά, nisi vertere malis, omnia confundit, miscet mala. 14 ἀναιρέτην γὰρ εἶναι. 27 f. τὸ μὲν μαχητικόν, ut vs. 15. 30 στράτιος, πόθε [vel πειθες] δὲ καὶ γάμε. 34 συνεπιθωύσσει. 34 v. Hutchinson

 ad

ad Cyropaed. p. 68 *Edit. minoris.* 39 ἰθύνῃ. optat enim. *dirigat.* 42 προσεῖπεν, 45 ὥραν. 46 sic distinguo: τίς δὲ ἄλλος; εἶπεν, respondet Lamprias: ὦ, πρὸς τῶν θεῶν, οὗτοι, νὴ Δία, 47 ἀρότου. uno tantum ρ. 49 ἰσόδενδρον an ἰσοδένδρου legas perinde est. *terminum vitae aequalem aevo arboris.* 50 τρόπον] f. γόνον vel ὀπὸν, *succum.*

758. 3 ἀπολαύοντάς γε τοῦ θ. 5 ἐν ταῖς χρείαις, 6 ὥσπερ εὐθὺς τὰ περὶ τ. γ. ἡμῶν, ἢ οὐκ εὐπρεπὴς — 7 f. θέαν, *deam.* 12 κομιστής. ut etiam Xylander. et ἀρωγὸς τῶν ἐν τέλει γενομένων, καὶ κατευναστής. 14 circa θνητὸν ἅμα ψυχαῖς lacuna est et locus vitiosissimus ex ingenio non facile sanandus. 19 αἰσχρὸν οὐδὲν, οὐδ᾽ ἀναγκ. 20 ἡ τιθεῖσα πόνον ἡδὺν καὶ κάματον ὡς ἀληθῶς ἀκάματον. 21 ἄνευ τοῦ θεοῦ. nam de Amore loquitur. 23 τῶν] l. τὸν. 30 συγγενικὸν, ἐπὶ τούτῳ δὲ τρίτον. 33 f. ὥσπερ δυσίερος, ἀνόσιον καὶ ἀδέσποτον. *tanquam homo, cui sacris interdictum est.* 36 f. οὐ μὴν, ἀλλ᾽ ἀλλοτρίαν. *habent hae quidem res* [negotium puta amoris] *curam, sed aliam,* id est, non carent quidem numine, sed Amor eas non curat. *ibid.* τά τε] f. εὖ γε, *bene aliquis apprehendat et in medium afferat disputationem Platonis.* 37 f. καὶ παρεξιών τις. *etiamsi in transitu.* 39 f. συμμίξεσι πνεύματος. 42 aut ἀπορροὴν leg. aut detrahenda est cauda ex ἀποχὴν et legi ἀπὸ simpliciter. 47 ἐνθουσιασμοῦ δὲ τὸ μὲν μαντικὸν. 48 aut βάκχειον, retracto accentu, aut βακχεῦον. 49 conjeci aliquando καὶ αἱ παρὰ

Κορυ-

Κορυβάντεσι χορος ασίαι. sed jam ampliandum judico. 51 τρίτη δὲ μανία ἡ ἀπὸ μουσῶν. *penult.* τῷ θεῷ] scil. τῷ Ἄρει, quod nomen latet in praemisso ἀρειμάνιος. *ibid.* f. ἀκίθαριν, ἀκαλλῆ θίασον, φόνον ἅμα καὶ δεῖμον ἐξοπλίζουσα.

759. 3 f. διὰ τί ἄκαρπον θυρσὸν ἀνασείει θεῶν ὁ τὸν φιλητικὸν— ἐνθουσιασμὸν ἐμποιῶν, πολὺ δε. 8 f. κάθηται πολεμούντων τῶν ἄλλων ἀπόλεμος θεατής. 29 συναιρεῖ τὴν πολλήν. 30 εὑρίσκονται. praecessit enim πράξεις. 31 καὶ δὴ καὶ ἐπὶ τὴν φιλίαν. nihil porro hoc vs. deesse videtur. 32 φερόμεναι, ut ad πράξεις redeat 35 ὅμως δὲ ἐπεὶ δυνάμει καὶ ὠφελείᾳ θεοὺς κρίνομεν [vel νομίζομεν] καθότι — 41 νενεμημένην. 44 deesse videtur διαιρεῖ, *divi-dit.* 46 f. ἄνευ ἔρωτος ὤνιόν ἐστι δραχμῆς, *absque amore drachmam non valet*, id est, cassam nucem non aequat. de re vili dicitur ὤνιον δραχμῆς, *plus drachma non constat.* 48 ἐφέσπερον, uno vocabulo, et sic quoque Salmasius. 52 τῆς αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἀρχῆς. *ult.* *Calbas* nomen Romanum non est. num igitur *Galbas* sufficiendum, et ὅς εἰσία.

760. 2 ἀπέκλινε] sc. ἐπὶ τὸν ἀγκῶνα vel τὸ προσκεφάλαιον. 7 Φαῦλλον. alterum nomen, quod in edito est, Graecum non est. 19 ἀκούετε γὰρ *nostis enim.* 32 locum Euripidae recitat et e Danaë demonstrat sumtum esse Bern. Martinus Var. Lect. 2, 26. 33 nihil deest quam ἐννυχεύων, ut me docuere Th. Canterus Var. Lect. 1, 24 et Bernardus Martinus l. c. qui locum e Sophoclis Antigona

tigona vs. 795 desumtum nonstrant. 38 Νιοβεδῶν. 48 f. ὡς φάρος ἀμφ' ἐμοὶ ςεῖλαι. *ut amiculum ferale mihi injiciat.* 53 τῶν Θεσσαλῶν] Erat enim ipse Nicostratus Thessalus. hoc de Nicostrato Chalcidense et expeditione Thessalorum adversus Euboeam nihil reperio. necesse est cum Aristotele fuisse antiquiorem.

761. 12 v. Hadr. Junii Animadv. 3,7. 13 Dionysius Corinthius est, de quo v. Fabric. B. Gr. T. II. p. 797. 15 εἰς ἀρδέτας. sed quinam fuerunt *Ardetae?* 20 post κόρυν est lacuna. cf. p. 618. 34. 23 δεόμενοι, an δεομένοις, malis, haud multum referet, sed ἐπιδείκνυνται leg. 24 ἀφιλόψυχον. 29 f. περιμεῖναι μικρὸν, ὅπως μεταςραφείη, ἵνα μὴ αὐτὸν ὁ ἐρώμενος ἴδῃ κατὰ νώτου τ. *inhibere tantisper ictum, donec se converterit in supinum situm, ne amatus se videat in dorso vulneratum,* et sic quoque Xylander in versione reddidit. 30 τῶν νῦν ἐθνῶν. 33 Ἀσωπιχὸν. 35 φοβερώτατον leg. esse video, at quid exciderit, non assequor. 48 δὴ] l. δὲ.

762. 3 Suppl. τοῦ ἀληθοῦς οἱ λέγοντες. et sic quoque Xylander. 14 post ὀνίνησιν videtur aliquid deesse, e. c. ἢ οἱ ἄλλοι θεοὶ. aut ἤ τῶν ἄλλων τις θεῶν. 15 ἐπεὶ] l. εἰπὼν. 16 ἄμουσος. sic supra p. 17 λέλεκται an δέδεικται legatur, parum refert. *ut dictum. est paulo ante,* aut *ut exemplis superius allatis demonstratum est.* 18 δωρητικὸς δὲ καὶ ἁπλοῦς καὶ μεγαλόφρων. 28 ταῦτα aut cum πάντα mutandum, aut leg. ταῦτα γὰρ εἰπὼν αὐτῷ πάντα λαβεῖν. 30 διελύσασθε. 31 aut πατρικὴν aut πάτριον. 32 εἶτα] l. εἶπεν.

πτεν. 35 post ἰδέσθαι excidit συμβαίνει, vel simile quid. 48 mirifica et dura trajectio verborum huic versui inest. ὡς ad ἀλέκτωρ pertinet. potuissent quidem verba sic ordinari: ἀλέκτωρ ὡς κλίνας δοῦλον πτερὸν. at versus aeque durus sic exisset. 55 f. εἰ μὴ κατὰ Λύσανδρον. forte respicit ad nova instituta vetustis adversa in rempublicam Spartanam a Lysandro introducta.

763. 1 f. παιδειῶν, *nisi, ut Lysander, oblitus es veterum artium, quas in ludis literariis discebamus olim*, τῶν ἐπῶν ἀνάμνησον ἡμᾶς. 3 φλέγεσθαι] in vet. edd. est φθέγγεσθαι. unde effici debebat φθίνυσθαι aut φθίεσθαι, id quod φθείρεσθαι, *corrumpi*, *contabescere* significat. conf. Canteri Var. Lect. 5, 27. 4 πλάνον] *mentis aberrationem*, *delirium* aut *inquietudinem*, ἀλυσμόν. vulgatam lectionem, a multis vexatam, asserit p. 766, 2. v. Wolf ad Sapphonis fragm. p. 41. 5 ὡς deleto nihil videri queat deesse. 6 ω] l. οὐ *nonne haec est divina mentis agitatio?* 12 αἰτίαν] dispositionem corporis animive morbo facile concipiendo idoneam. 13 καιρὸς] l. ἔρως ἐστί τις νόσος ψυχῆς. 16 ἄριστον] l. ἄῤῥητον. 18 εἰς ἔννοιαν ἥκει. 20 καὶ primum delend. aut γνώμης est addendum. 22 οὖν posset abesse. 36 ἐπαχρίων. 44 ποιητῶν θ' οἱ κράτιστοι — ἀθρόᾳ φωνᾷ (nam est dictio Alcaei) aut ἀθρόαις φωναῖς. *uno ore, vel consonis vocibus, quomodo Mitylenaeos Pittacum sibi tyrannum legisse Alcaeus autor est.* 52 ἀλλ' ὑπόπτερος φερόμενος. penult. θειότατα.

764. 2 ἀπάγεις κ̀ ἀποςρέφεις. 5 ταῦτα. 7 τὸν Αἰγυπτίων. 8 ταυτό. 14 Ἀφροδίτην δ' ἔχουσι σελήνην, θεῶν μάλιστα. 15 ἂυ] l. ἀεὶ et dele lacunam. 18 f. ἄνεσιν. *remissionem*. 30 f. περιορᾷν. σελήνην δὲ τὴν Ἀφροδίτην. 31 f. καὶ γὰρ αὕτη θεία καὶ ὀυρανία. 41 f. ζητεῖσθαι. 43 τοῦτο] f. ὄντος. Sol puta. 47 ἐνταῦθα] sententia flagitat ἐκεῖ, *ibi* in mundo intellectuali, aut deest aliquid, c. c. τῶν ἐκεῖ, γενομένων ἡμῶν ἐνταῦθα — *memoriam rerum ibi contingentium excutit nobis huc delatis et de priore statu dejectis*. 51 f. δευρὶ δὲ γενομένη ἡ ψυχὴ τῶν ἐνυπνίων. 53 χεῦεν. *fudit*, et πειθομένη aut τιθεμένη. *ult.* σωτῆρος, ὃς διὰ σωμάτων ἀφικόμενος ἄγει ἐπὶ τ.

765. 2 κάλλος, ὃ ἀσπάσασθαι. 3 ποθοῦντας. 4 εἶτα τῶν ἐνταῦθα. 11 θνητὰ μέντοι θεῶν, καὶ παθητὰ νοητῶν. 12 ςιλβόντων. 14 ἔνιοι τῶν φίλων. 15 πειρώμενοι βίᾳ κ̀ ἀλόγως τὸ πάθος, οὐδὲν ἀπέλαυσαν. 17 ῥυέντες ἀκλεῶς. 22 f. δίαχυσιν δ' ἐμποιούσης θαυμαςήν. 25 f. οὐκ ἂν ἢ πολὺς χρόνος. 26 f. ἐκκλίνοντες τὰς ὄψεις, καὶ καθορῶσι. 34 aut περιςάντες, aut περιέποντες et συμπαθοῦσι. 37 num ἐγκωμιάζοντες. 41 f. καὶ ἐνταῦθα ἡμᾶς. 45 nescio, annon vitiose sic trajecta sint verba in hunc ordinem redigenda ἀνάκλασις δήπου τῆς ὄψεώς ἐςι τὸ περὶ τὴν ἶριν πάθος. 49 f. τοιοῦτο δὴ κ̀ τὸ ἐρωτικὸν ὂν μηχάνημα.

766. 2 f. ὥσπερ σκιὰς, θηρωμένου. 13 δυσόνειρα. 17. f. περὶ αὐτὸν τὸν θεὸν τὸν ἄνω. 25 ξένος est vitium typographicum editionis Fran-

Francofurtanae, pro quo recte dat editio Stephani ξένιος, quod pro more meo notare omitterem, nisi necesse judicasset cl. Abresch in Lection. Aristaenet. p. 187. ego legem hanc mihi scripsi, ut vitia mere typographica praeteream. 28 Εὐξύνετον. 35 ἀλλ' ὅμως, aut ὅμως δὲ αὐτόν. 38 πάντας δὲ τοὺς περὶ τὴν κόρην. 43 κινεῖ καὶ γαργαλίζει. cetera non expedio. 48 νεανίσκων, οὐ γίνεσθαι δὲ ἀπὸ παρθένων. 53 f. λαμπρὰ ἐκκείμενα ψυχῆς ὀρθῆς καὶ ἀθρύπτου. *ult.* πρὸς τὸ θῆλυ.

767. 1 post ἔδοξεν aut addendum aut subaudiendum εἶναι. 9. ἐρώτων. deinde servetur vulgata, an legatur γεναικείων καὶ ἀνδρείων, perinde est. 17 Φέγγος? ἢ πολλά. 18 in usu quidem frequentiore est προκαλεῖται, non tamen improbaverim vulgatam. 20 ἀλλὰ κοινῶν. 21 f. ὥσπερ ἐρανοῦ κοινοῦ συστάντος. 26 ἀνεράστων, ὧν οἱ μέν. 27 ἐφελκόμενοι. 41 σωφροσύνη in Nominativo, et punctum post γάμος commate mutandum. 42 νόμῳ 43 Φόβου.. *pen.* f. ἀποδράσασα κρύφα τὸν ἄλλων [vel ἄλλον] ἐραστῶν μέγαν στρατὸν ᾤχετο εἰς Θεσσαλίαν καὶ συνῴκει [vel συγκατεβίω] αὐτῷ κοσμίως.

768. 3 ἀνδροφόνου] *quae homines occidit,* hic loci ἀνὴρ sexum foemininum non excludit, sed simul complectitur totum nomen humanum. 7 ἀποτίθεσθαι τὰς ἄλλας ἀρχὰς τοὺς ἔχοντας. nescio quoque an τοῦ καλοῦ moveam et legam τοῦ καλουμένου, ut quoque Xylander conjecit. 22 δυνατῶν. 25 προαχθέντος] scil. εἰς αὐτά. 42

 μὲν]

μὲν] f. γὰρ. 46 f. φιλίας. 52 f. Κρατεύας. ult. τε] l. γε,

769. 2 τὸ μὲν τῆς ἡδονῆς.ν 10 βυλόμενον, redit enim ad Solonem. 13 verſus ſunt ſenarii forſitan e Menandro petiti.

— τί δ' ὐχὶ, πλείονας τῶν παιδικῶν
οἰκειότητας ἐμβλέπων, ὠλίσθανον?
ἀγένειος, ἁπαλὸς καὶ καλὸς νεανίας.

tum deeſt verſus aliquis, cuius forſitan ſententia fuit: εἶτα τῦτό με ἐποίησεν εὔχεσθαι τοῖς παιδικοῖς

Ἐμφύντ' ἀποθανεῖν, καὶ ἐπιγράμματος τυχεῖν.

hic rurſus ſenarius eſt.

Quidni vero ceſpitaverim videns multo
plures et majores juvenum inter ſe familiaritates?
ego, qui eſſem juvenis imberbis, molliculus et formoſus.
Id me fecit optare, ut implexus amaſio meo
morerer, et ejus rei cauſſa titulum ſepulchralem adipiſcerer.

15 f. ἀλλ' ὥσπερ ἐκεῖνο θηλυμανία, ὕτω τῦτο παιδομανία. 17 f. μηδ' ἄλλης μετεῖναι. μηδὲ φιλίας. περὶ δὲ σωφροσύνης. 18 f. δικαιοσύνης, τί δεῖ λέγειν, ὅπυ καὶ. 20 f. ἐπιφανὲς γέγονε κατὰ φύσιν αὐταῖς ὄν. ἀλλ' εἰ καὶ ὀρθῶς πρὸς [vel εἰς] τὰ ἄλλα ψέγονται, εἴς γε μόνην τὴν φιλίαν ἀναρμόστυς αὐτὰς ἀποφαίνειν, παντάπασι, δεινόν. *apparet ipſarum naturae inſitum. At, finge tandem, recte ipſas ob reliqua vitia et defectus reprehendi, attamen immane profecto eſt eas ſolius amicitiae capaces non eſſe affirmare.* 35 ἥδυσμα, τὰ μέλη aut potius ἡδύσμα,

μα, μέλη. absque τα. 35 f. haec sententia deest: ὅπως φίλτροις ἐμφιλοχωρῇ τοῖς γυναικείοις. 45 num κυήσεως, an γεννήσεως. prius videtur quoque Xylander in animo habuisse. 47 ἀρχμένες] scil. μανθάνειν. 49 ὑγρῶν τινα πρὸς ἄλληλα. 50 καταςάς. *reductus ad quietem et stabilitatem.* 52 f. ἡ τῶν ἐρώντων, ἡ δὲ τῶν ἄλλως συμβιέντων. 53 f. ἁφαῖς τῶς ἀτόμων καὶ περιπλ.

770. 5 καὶ ἀνάγκη γεννήσεως κοινῆς. 7 καὶ primum delend. aut deest aliquid. 8 κυεῖσθαι de sole nequit dici. Suspectum igitur, aut leg. ἡλίε δὲ σελήνην. 9 num γενέτιν, id est, *matrem*, vel γενέτειραν. 14 τὲς παιδικῶν ἐρῶντας ἀβεβαιοτάτες οἱ πολλοὶ λέγεσι, ut ἐρώντων malim, quam ἐρώτων, facit sequens αὐτῶν et αὐτὲς, quae alias penderent. 15 τριχὶ διαιρεῖσθαι. *posse pilo dirumpi, discerpi*, vel *dividi.* post haec dudum scripta vidi Ruhnkenium ad Timaei Lexicon Platonicum p. 137. eodem modo emendasse. 16 ἐνεαρίσαντας. 17 ὥσπερ ἐκ γῆς πολεμίας. 19 post ἅμα videtur τμηθέντων aut κοπέντων excidisse. *simul cum abrasis crinibus.* 24 ante ἐνδέχεται excidit aliquid. deinde junctis quae vacuo spatio praeter rem interjecto divulsa sunt, μόνον, ἐδ' ἐν πολιαῖς ἀπακμάζον καὶ ῥυτίσιν. In Salmasiano Cod. sic reperii: ἐδ' ἐν πολιαῖς ἀκμάζων. 30 Julius et Sabinus idem homo est, Julius Sabinus. male dividit Plutarchus. si dicas, ad Julium Vindicem respici, at ille non sub Vespasiano tumultum edidit, sed sub Nerone. Potest tamen sic accipi,

accipi, ut Julii Sabini turbae reliquiae fuerint ſeditionis a Julio Vindice concitatae. v. Tacit. et Dion. Caſſ. 1068. 39 Εμπονὴν] Σεμόνην. *Semonam.* Semo Semonis, heroëm notat. SALMAS. 40 προσαγορεύσειε. ταύτην ὧτε ἀπολιπεῖν. 48 f. ἐβϐλετο γὰρ τῷ πένθει τῆς γυναικὸς ἀληθινῷ χρῆσθαι τεκμηρίῳ πρὸς πίςιν — 50 deeſt hic δακρύων vel ςεναγμῶν, vel οἰμωγῶν, vel ſimile vocabulum. *ult.* f. καὶ μηδέν τι ἧττον πιθανὴν, aut καὶ μηδὲν παραλείπειν ὥςε πιθανήν.

771. 1 συνεξετραγῳδεῖτο. 4 πλὴν ἕξ ἢ καὶ ἑπτὰ μηνῶν. 7 μεθ᾽ ἑαυτῆς, ἐλπίδων τινῶν ἐνδεδομένων. *ſpe quadam oſtenſa mariti ſervandi.* 22 ſcriptus igitur hic libellus eſt poſt caedem Domitiani. 27 f. πρὸς αὐτὸν ἀπάγειν ὑπὸ γῆν κελεύϐσα, aut ſaltim ἀπάγειν pro ἀλλαγὴν leg. *ad mortem ſe duci.* 41 χαίρων καὶ εὐμενὴς παρὼν τοῖς πρ.

PHILOSOPHVM PRAECIPVE CVM IMPERANTIBVS VERSARI OPORTERE.

776. 1 Σαρκανὸν] non magis hoc quam quod in Baſil. eſt Δορκανὸν intelligo. Si nihil deſit ab initio hujus libelli, quod tamen ſuſpicor, ita poſſit locus concipi: ὑπάρχων aut ἀρχόντων ἐγκολπίσασθαι καὶ τιμᾷν φιλίαν. 4 f. ἔγκαρπον γεγενημένην τε ἤδη καὶ γενησομένην. 8 offen-

8 offendit me dictio λιπαρὴς τινὸς. novi προσλιπαρεῖν τινι. intelligerem quoque λιπαρὴς τινος θεραπευτὴς; sed alterum illud, solum absque substantivo addito, vix Graecum puto. 9 ἐπεὶ, τί, φησιν ἀνὴρ πολιτικὸς, καὶ φιλόσ. δ. 10 εἰ delend. *dicet enim vir civilis, sed appetens philosophiae: quid igitur? siamne Simo sutor coriarius?* 11 Pericles et Cato, ille apud Graecos, hic apud Romanos, viri in republica principes, clarissimae famae et autoritatis summae. v. p. 789, 19. et 790, 21. 22. 21 ἐντίθησι. 24 πολιτικοὶ hic non sunt versantes in rebus civilibus gerendis, sed idem valet atque οἱ κομψοὶ, homines elegantioribus et commodioribus praediti moribus, humaniores. cf. p. 778, 14 ubi philosophum πολιτικὸν opponit ἀπράγμονι, eum qui novit cum hominibus suaviter versari, illi, qui solus suas res agit et consortio caret. 41 αὐτήν τε πρώτην. caeterum errorem Plutarchi notatum v. apud Palmer. Exerc. p. 225.

777. 7 Athenodorus Cordylio Tarsensis est, qui Pergamo arcessitus cum Catone Uticense vixit. v. Fabric. B. Gr. p. 391. 9 f. ἐφορᾷν. significat Scipionis Aemiliani legationem in Aegyptum, quae incidit in A. U. 624. v. Simson Chron. A. M. 3875. Cl. Ernesti Clav. Cicer. v. *Panaetius* et Fabric. l. c. p. 406. 10 Κάτων] requiritur nomen Graecum et plebejum atque paene servile, Κρίτων, aut Κράτων, aut Γνάθων, vel et Κάςωρ ob sequens Πολυδεύκης. Nomina *Castoris* et *Pollucis* erant in infima plebe frequentia. 12 post βουλόμενος deest aut καὶ καθῆσθαι,

ἦσθαι, aut καὶ καταγηράσκειν. 13 f. καὶ περιέλκων βιβλίδια φιλοσόφων. 26 f. ἀναίσιμος, *infelix*, *infausta*. nunquam enim seditio est ἐναίσιμος, *felix*, aut *decora*, *conveniens*. 29 f. μετανοοῦντος τραχὺ καὶ ταραχῶδες τὸ λυπούμενον καὶ τὸ ἡδόμενον. 31 καὶ ἑαυτῷ. 32 ἐργάτιν. in foeminino. 35 f. τοῖς τῆς προσπόλου *foeminae sacerdotis*. 38 f. τοῖς ἐπ' ἀργυρίῳ διαλεγομένοις, absquè τὸν λόγον. eo autem servato, τοῖς ἐπ' ἀργυρίῳ διατιθεῖσι τὸν λόγον. *illis quis literas quaestum pecuniarium faciunt*. 43 f. μὴ μόνον εὖ ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπαινεῖν, οὓς φιλοῦμεν. 47 συναναστρέφηται. 49 βουλομένους scil. ὠφελεῖσθαι, ὠφελεῖν. *non enim gratum et acceptum est, beneficia conferre in eos, qui nolint accipere*.

778. 7 δεδίττονται. *terrent*. 12 τοῖς ἄγαν ἠρημένοις, aut τοῖς ἄγαν θηρωμένοις. 13 f. καὶ ὡσαύτως οἱ πρὸς ἔνδοξον καὶ ἡγεμονικὴν φιλίαν οὕτως ἔχοντες. *pari modo insaniunt, qui velis remisque amicitias procerum illustres fugiunt*. 16 ἀκούειν] l. ἄκουσιν οὐκ ἐνοχλῶν. *invitis vim non afferens*. opponitur hoc sequenti βουλομένοις vs. 18. 20 φιλάνθρωπος ἦν, ἥδιον ἄν. 22 ante ἦν lacuna est, et hunc cum sequente versum non intelligo. 40 significat Calliae adulatores, parasitos et corruptores plebi tantummodo derisui fuisse, sed Phalaridis et Dionysii punitos. 48 ὡς] l. ὧ. *a quo*, scil. publico bono, *omnes sufficientia et necessaria commoda percipiunt*, velut a dispensatore distributa. aut *ad cuius normam se omnes* compo-

componunt. ult. f. *μᾶλλον αὐτοῖς συνόντας. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ.*

779. 4 Θαλῆς] non ille celeber Milesius philosophus, sed Cretensis, aliis Thaleas et Thaletas appellatus, musicus et legislator Spartanus Lycurgo aequalis. v. Menage ad Diog. Laert. l. 38. 8 post φιλόσοφον aut subaudiri debet aut de est πάσχειν, vel παθεῖν ἄν. 23 δρομαίους] nescio quid hoc sibi velit. an *valentes adhuc cursu*, et robustos? verum hoc, ni alienum a loci sententia, saltim non valde aptum. sententia flagitat ἀχράντους vel ἀμιάντους. *nondum inquinatos*, h. e. nondum occupatos pravis judiciis. nam de membranis jam nigratis et conspurcatis praecesserat sermo.

AD RECTOREM DOCTRINAE EXPERTEM.

779. 18 locum hunc recitat Stobaeus p. 319.

780. 2 Male exhibet Stobaeus *οἰκονομίας.* 11 etiam hic locus ibidem extat. 14 melior est lectio Stobaei πρῶτον αὐτὸν τὴν ἀρχὴν κτησάμενον ἐν ἑαυτῷ, καὶ κατευθύναντα τὴν ψυχήν. 16 Stobaeus sic exhibet. οὔτε γὰρ πίπτοντος τρέχειν, ἢ τάττειν ἀτακτοῦντος, ἢ ἄρχειν μὴ ἀρχομένου. Bern. Martinus hanc sententiam e Platone et Tullio illustrat, et a Solone sumtam contendit Var. Lect. 3, 16. 25 f. ἀλλ' ἔμψυχος νόμος ὢν ἑαυτῷ. *sed ratio, quae ipsa sibimet lex est viva.* 43 rursus hunc locum recitat Stobaeus l. d. *penult.* καὶ διάνοιαν.

781. 10 recte locum hunc emendavit Leopardus Emend, 3, 10. ἔφη ἀεὶ τῷ Διὶ τὴν Δίκην εἶναι καὶ τὴν Θέμιν πάρεδρον. confirmant istam emendationem praeter locos a Leopardo allatos ipsa statim post sequentia. 20 ἀφελείας σύνοικος. 51 οὕτω] f. ὡσαύτως. 53 aut εὐθείας scil. ὁδοῦ, aut εὐθεῖαν, scil. ὁδὸν. *penult.* f. ἐν οὐρανῷ καταστήσας μίμημα τὸ περικαλλέστατον ἑαυτοῦ, δι᾽ ἐσόπτρου [vel δι᾽ εὐσυνόπτου] εἰδώλου — ἐκεῖνον συνορᾶν διὰ τούτου δυναμένοις, οὕτω τοῦ ἐν πόλεσι φέγγους εὐδικίας —.

782. 1 πλάττοντες. *fingentes et conformantes.* 2 si libelli Plutarchi sic scripti essent ut Antonini Philosophi, abrupti, per sententias non cohaerentes, probarem ἵνα. *videndum est ne patiamur idem, quod* — sed cum continua oratione decurrant, credo quaedam intercidisse. 8 f. βαρύνεσθαι καὶ ζηλοτυπεῖν. *paene ipsis verbis pronuncians, se gravari sua grandi fortuna, et invidere pallio* — aut servato βαρυνόμενος et ζηλοτυπῶν, deest aliquid in superioribus, e. c. ὀλίγου δέων εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἐν μεγάλῳ τίθεται, aut ὅτι βούλεται ἀποσείσασθαι τὴν περὶ αὐτὸν — 16 locum hunc Stobaeus p. 319. recitat. 17 μιγνύμενον] praetero Stobaei δεδεμένον. Sed sequentia penes eum mirifice corrupta sunt. 18 ἀνία] num ἄνοια τοῖς πάθεσι. postrema haec duo verba addit Stobaeus. 20 ἀνίαν] num ἰσχὺν. Xylander conjecit ἄνοιαν. Sed mihi magis favet Stobaeus, νεῦρα exhibens; quae lectio itaque recipienda. 26 ἔξωθεν] scil. τοῦ μετρίου. *ultra modum intendit et transadigit.* v. p. 819. *ult.*

41 γέ-

41 γένωνται, καὶ περιενεχθῶσιν. 46 aut deest, aut subaudiri oportet ἄλλως post οὐκ ἄν. 47 τὸ ῥέον] *ea pars quae liquorem effluere finit*. 49 καίτοι τί δεῖ τ. λ. *penult*. cf. p. 800, 37. deest finis huic libello.

SENINE GERENDA RES PVBLICA?

783. 13 ἀπολείπῃ. 21 Διονύσιος. 22 γε] l. μὲν respondet ei δὲ vs. 29. 40 ἀγήρων. pro ἀγήρᾳον. et sic quoque Stobaeus, qui locum hunc p. 303. sed magna cum libertate recitat. vidi tamen, quae Wasse ad Thucydidae p. 126, 21. pro vulgata lectione attulit. 43 non re, sed verbis discrepat lectio Stobaei. οὐδεὶς δὲ πώποτε κηφῆνας εἶδεν ἐκ μελίττης γενόμενον.

784. 10 f. εἴτ' ἂν οὕτω τύχῃ, μακρὰν καὶ συμβεβιωκυῖαν ἡσυχίαν. 27 vid. de Pythea p. 804, 14. 30 f. sic integrandus est locus : οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀήθεια τόλμης ἐμπόδιον, καὶ τριβῆς ἔνδεια ἀποτροπὴ ἑκάστῳ τῶν στρατιωτῶν [sed quare non simpliciter τοῖς στρατιώταις?] ὅσον ἀνδρὶ πολιτικῷ. 34 οὐχὶ μακρῷ βασιλικώτερα. 46 τοῦ αἰῶνος, ut apud Xenophontem legitur in fine Agesilai. 50 πρὸς τῷ τέρματι ὢν τοῦ βίου. ita maluit Plutarchus dictione planiore exprimere, quod Xenopho elegantius, sed paullo obscurius, dixerat πρὸς τῷ σκάμματι ὢν τοῦ βίου. ut leg. esse in animadv. ad Xenophontem demonstratum e palaestra Graeca dabo.

785. 4 vid. Fulv. Vrsin. ad fragm. poet. ly-

ric. p. 157, 164, et 329. 7 eſt in Oedipo Coloneo vſ. 700. 26 πάρaλον] recte obſervavit Cl. Taylor ad Demoſth. Midianam p. 302. Plutarchum hic loci memoriae lapſu duos Demoſthenis locos confudiſſe, illum, quo orator ait Midiam tigna et vallos et pecora in nave illa, cujus praefectus erat, a Parhalo diverſa, convectaſſe, p. 116. Edit. Taylori, et illum, qui p. 120 eſt, quo ait Midiam Parhali quaeſtorem fuiſſe. 49 ἐδὲν τῇ. 50 ἦν εἶπεν] deſunt hic quaedam. pendent enim haec verba, et deinceps leg. τὸν δὲ Π. Φ. ἐγκαλῦντα.

786. 17 vid. infra p. 1093, 39. et interpp. ad Æliani V. H. 3, 31. 29 κνήσεις. 32 locum hunc illuſtrat e Clemente Alexandr. Theodorus Canterus Var. Lect. 1, 25. 50. προσῶησι. *ult.* τῶν τότε χρόνων] Theſei puta. vid. Corſini Faſt. Att. T. 2. p. 320.

787. 4 ὁ ναυκληρὸς] ſic infra p. 789, 17. Λάμπωνα τὸν ναυκληρὸν. utroque loco eundem hominem ſignificari mihi perſuadeo. Λάμπης habet Themiſtius p. 397, D. 4. ubi Aegineta et mercator appellatur. quod pro *Lampide* pugnat. et haec vera eſt lectio. Significatur enim ille Demoſtheni toties in oratione contra Phormionem dictus Lampis, e re navicularia facienda factus Græcorum ditiſſimus, et ab Aeginetis jure civitatis donatus. 12 aut δεομένη leg. aut ἐκ ἀεὶ χώραν δεχομένη — et προδικῦντος, id eſt, ὑπερδικῦντος, *defenſoris.* vid. p. 793, 36. et ſic quoque tres Codd. 23 delendum καὶ aut cum πρὸς mutandum, ut ſit, κύνες γὰρ βαΰζεσιν,

aut

aut κύνες γὰρ προσβαύζουσιν. 29 si de lignis praecessisset, suspicarer leg. esse διὰ τὸ οὔπω [vel βραδέως aut σχολαίως] φλέγεσθαι aut ἀρχομένοις ἔτι φλέγεσθαι. conf. p. 804, 39. verum quia de hominibus sermo est, si bene habet, debet sic accipi; *quoniam imperio parentes invidia imperantium uruntur.*

788. 15 f. αὐτήν. vid. tamen p. 792, 16. sed ibi alia res: additur enim εἰς βίον ἄπρακτον. 16 τινα διὰ φροντίδος. *sapientiae per meditationem exercitationem.* 19 post χαλκὸς videtur excidisse καὶ οὐδὲν ἐμποδίζει ἡ τοῦ σώματος ἀσθένεια, vel simile quid. potest quoque sic sermo integrari: χαλκοῦς, φρονήσει ἐπερρωσμένη ἡ τοῦ σώματος ἀσθένεια. *splendet, ut aes, in necessitudinibus debilitas corporis a sapientia confirmata.* 22 sic lego et distinguo: καὶ τὸ μή, φαινόμενον ἅμα, τὰ μὲν ἐσφαλμένον, τὰ δὲ ὑπὸ δόξης κενῆς, προσπίπτειν — *neque, simul atque prodieris in lucem, partim errore, partim vana gloria ductum, praecipitem ferri ad rem publicam gerendam.* 30 παρωσάμεναι στρατηγοὺς τε καὶ δημ — 32 εὖ cohaeret cum διαβάντας, non cum μάχεσθαι. *bene docteque diductis et collocatis cruribus*, ut corpus totum tuto firmoque in statu haereat, agileque simul sit ad ictus excipiendos pariter atque inferendos. 34 melior est vulgata lectio, quam ea, quae apud Stobaeum exstat, p. 365, ubi locus hic recitatur. 37 τοιοῦτον μὲν δεῖ εἶναι. 44 f. πολλοὺς καὶ πολλῷ μανικωτέρους. 40 f. καὶ μέγιστον δύνασθαι ἐπιθυμίαν. *ult.* nescio quid impulerit

 Stepha-

Stephanum, ut probam veterem lectionem Cod. Aldini et Basil. ἢ πραγματείαν, id est, *curationem rerum, versationem in rebus*, mutaret in ἢ γραμματείαν. Atqui munus scribae olim vile et plane senatorium non erat, sed aut servorum, aut ingenuorum ex infima plebe. favet tamen vulgatae locus infra p. 796, 43. qui forte Stephanum permovit, ut hunc ipsi accommodadaret. *ult.* ἀτρέμα. versus ex Oresta Euripidae crebro a Nostro laudatus.

789. 5 ὥσπερ γὰρ ὁ μὲν γαμεῖν. 15 f. ὅτω καὶ ἔχει. 21 f. γῆρας καταφθίνων ἤδη, γραψάμενος ἀπόλειψιν τῇ πολιτείᾳ, *contabescens jam senio citato gradu* ἐπείγε *confer te in agrum, misso ad curationem reipl. libello repudii.* cf. p. 790, 27. 38 f. καὶ πειθοῦς σύνεργον αὐτῇ καλοῦ [vel χρηστοῦ] δόξαν ἤθους — redit enim αὐτῇ ad πολιά.

790. 6 ἀλλὰ μὴν ἔγε βασιλεία. respondet huic *si* vs. 14. ὥρα τοίνυν. 11 ἀκ, ἂν ἀνελέσθαι. 13 εἰπεῖν. praecessit enim τὸν Φίλιππον, quod pendet a superiore ἔφασαν. 21 f. μηδὲ τῆς ἐν Ῥώμῃ συγκλήτου. 37 χειμέριον. 45 et *pen.* locum hunc reddidit Stobaeus p. 586. 49 ἀπευθύνει.

791. 6 est Aeschines recentior, Neapolitanus, de quo vid. Menage ad Diog. Laërt. 2. 64. 23 f. οἱ, οἷον τὸ πλεῦσαι, scil. ἐστὶ. *qui tale quid esse reipl. administrationem existimant, quale est navigare.* 25 ἄλλο τι, ob sequens ἐκείνου. 28 χρὴ] f. ζῇ. 36 καὶ extra versum, et ipsius

Plutar-

Plutarchi est. non cohaeret hic versus cum superiore, sed e diverso loco, forsitan etiam ex alio poëta, desumtus est. versus ipse sic editus a poëta fuit μηδέποτε παυσαίμεθα δρῶντες εὖ βροτούς. 46 de Philetae Coi corporis macie vid. Aelian. V. H. IX. 14. et ibi Interp.

792. 2 f. ὅτι τοῦτο διηνεκῶς [vel ἀεὶ vel ἐκ συνηθείας] ποιεῖ. 4 στέγος suspectum, non enim στέγος dicitur, ut οἶκος vel οἰκία, de gente quadam ab eodem auctore descendente. 28 f. Φασὶν, ἀεὶ τεινόμενον, aut ἀεὶ ἐπιτεινόμενον. 32 συναμαυροῦσι. *simul cum praecedente aetate perdunt magis magisque una cum exercitio suarum facultatum ipsas quoque facultates*. *penult*. πολιτικῶν] significat Atheniensem rempublicam. vid. p. 794, 11.

793. 15 σκαφείοις] exercitos fuisse in palaestris Graecis athletas fodienda ligonibus terra, demonstravit P. Faber Agonistic. 2, 8. 21 ἐπαυρόμενοι recte habet. *delibantes*. 25 si bene memini, est ex Euripidae Supplicibus. 51 τῶν ἀχρήστων πόνων — ἀκέραια πρὸς τοὺς ἀναγκαίους. *penult*. ἔχονται] subaudi αὐτοῦ. Cogitabam aliquando ἀποδέχονται. sed bene habet vulgata. *tenent eum*. deinde forte leg. καὶ ἀγαπῶσι πάντες, διώκοντα [vel διοικοῦντα, vel πράττοντα] μὲν τὰ μικρά.

794. 4 ἀγορᾶς. 8 f. ἐπαχθὲς φανήσεται. 15 αἰτοῦντας.

795. 9 *ἀφόβως*] f. *ἀφθόνως. absque invidia.* 16 f. *πολιτικώτερον* [scil. *ποιεῖ*, vel *πολιτικώτερός ἐστιν*] *ὁ μὴ μόνον μὴ ἐμφανῶς.* 17 *ὀνειδίζων.* 23 *εἰ δέ γε τις καὶ σφαλείη.* 38 *ἑκάστην.* 52 f. *ἀλλ' οὐκ ἂν ἵπποις.*

796. 1 *παιδείας* post *γυμνάσια* inutile. nam in gymnasiis erudiebantur juvenes. leg. igitur *παιδιὰς*, *ludos.* 28 f. *πολλοὶ τὰ κυριώτατα* [vel *συνέχοντα* vel *κεφάλαια*] *τοῦ πολιτεύεσθαι.* aut *τοῦ* delend. 31 f. *οὐδαμοῦ τ' ἀργοῦσα.* 37 *καὶ συμπαίζων.* 48 f. *παρορμᾶν τοὺς πράττειν δυναμένους, ὑφηγεῖσθαι τοῖς δεομένοις*, scil. *ὑφηγήσεως.* 52 *διὰ τὸ πρωτεῖον — ex jure alios praecedendi, ut ejus juris monstrandi gratia.*

797. 18 *ἰᾶσθαι* et sic quoque est apud Thucyd. V. 65. videram quoque statim post *βουλομένην εἶναι* legendum esse, antequam Thucydidam inspicerem, sed pro *εὐπετοῦς* conjeceram *προπετοῦς*, in quo falsus fueram. leg. enim *ἐπαιτίου. digna reprehensione.* sic est apud Thucydid. 25 suspectum *ἱστορεῖται.* 39 de Nigidio vid. Fabric. Bibl. Lat. T. II. p. 73. *not. Edit. Venetae.*

PRAECEPTA PRVDENTIAE CIVILIS.

798. 2 Menemachum hunc Sardianum fuisse patet e p. 815, 52. ubi eum civem Pardalae appellat, quem Sardianum fuisse constat e p. 825, 29. 7 aut *ἀπομύττουσιν, emungentibus*, aut *προβύουσιν.*

βύσαν. *ellychnium promoventibus*, vel *protrudentibus*. 25 locum hunc ex Alcaeo ſumtum eſſe vult Bern. Martinus Var. Lect. 3, 12. fragmentum Alcaei ſervavit Euſtathius comment. ad Homer. 27 aut ὅταν οὐκέτι leg. aut δυνάμεναι. 31 ἔρωτες] f. ἑκόντες. verſus hos Alcaeo pariter tribuit idem Bern. Martinus eodem loco. 37 προσῆκον. 38 γνώμης καὶ λογισμῷ. 42 ἐπὶ χρυσοῦν δέρος. ita ſcrib. SALMAS.

799. 2 τε] f. οὖν. 17 ὑπὸ τοῦ ἤθους. 26 προθυμότατος. 38 ἀπέδωκαν ἄν.

800. 15 poſt κολάζων videtur διατέλει *perſevera*, *perge*, excidiſſe. 18 ἔλεγε. 20 poſt βαδίζειν videtur συνεθίζων deeſſe. 25 ὄχλον *plebs nequit ab unoquoque homine triviali rectam in viam deduci*. 47 non Julius Druſus, ſed M. Livius Druſus auctor fuit ſeditionis illius notae. vid. Simſon ad A. M. 3914. notavit jam dudum vitium, quod in graecis hic loci eſt, Paul. Leopardus Emend. 10, 17. cui tamen in eo non conſentio, quod δημαγωγὸς per *tribunus plebis* reddat.

801. 26 νομίσαντας. deinde aut delend. τι, aut leg. τινά. 36 ἐξογκοῦντες. 38 τε del. 41 aut στρατίας, ut fuerit olim dictum στράτιος, στρατία, στράτιον, aut στρατιά potius, aut στρατίδος vel στρατιαίας. 43 καταδοῦσα.

802. 3 ταύτῃ. *hac* ratione, via vel porta. porro ex h. l. colligo, Euripidam Alcamenis nomine fabulam edidiſſe, eumque Alcamenem non illum Spartae regem, Telecli filium, ſed aliquem hominem inſulanum fuiſſe, qua de fabula

 nihil

nihil apud Fabricium reperio T. I. B. Gr. p. 647. ubi Alcmenam quidem habet, at ea huc non pertinet. post Alcamenis nomen videtur καὶ delend. esse. 4 de Xylandri conjectura Ἰκτῖνος quid statuam, nescio. Ictinum esse virile nomen, non memini. neque constat, qualis ille Ictinus fuerit, si tamen fuit. 17 locum hunc e Platone sumtum esse demonstrat Ruhnkenius ad Timaei Lexicon p. 203. διπλόη in ferro est, quum in ipsa fusione bullas contrahit, quo molle, spongiosum et squamosum fit. 24 f. οὐκ ἂν εἴπῃ τις. 35 λόγους. 45 ὄζων. 46 πικρὸς. 52 διαιρετικῶς] vid. Interpp. Petronii c. 48. ad illud: *caussas in divisione agere.*

803. 2 ἰδίων.] f. ἡδέων. 16 est Anaximenes Lampsacenus, rhetor et historicus, de quo vid. Fabric. B. Gr. T. II. p. 208. 27 aut γένοιτο leg. aut ἀλλ' ὑπὸ χρησίμως.

804. 7 ὑπὸ τῶν πραγμάτων. *ipsis a rebus jussus surgere.* ipsarum rerum jussu consurgens ad dicendum. 43 incerta Ladæ est aetas. vid. Corsini Indic. Olympionicarum. 49 de Alcibiadae apud Mantinenses rebus gestis vid. Thucyd. L. V. *penult.* ἀρχὴ hic loci videtur idem atque αἰτία, vel ἀφορμὴ, πρόφασις esse, ut Latini quoque *principium* sic usurpant. vid. p. 805, 42. de Scipionis Aemiliani pugna singulari cum Celtibero & consulatu ante tempus oblato vid. Simson ad A. M. 3854 et 3858.

805. 8 γε] l. τε. et αἱ ante δίκαι delend. 26 f. ταχέως ἔτι θερμῇ ἐπ' ὀργῇ. 33 de Ephialta insignis est locus infra p. 812, 29. passim quo-

quoque ejus meminit Aelianus V. H. vid. Simson ad A. M. 3545. 52 diversus hic Pammenes est ab illo, quem Noster supra p. 618. nominavit. nam ille Pammenes suppar Epaminondae fuit. penult. f. δόξῃ ἐξυβρίσας. *ex vana persuasione aemulationis ei insultans.*

807. 13 *qui suam regendae civitatis rationem utilitati votisque amicorum consecraret, condiceret atque devoveret.* 47 μᾶλλον ἢ κ' αὐτὸς θέλοι. *magis, quam ipse vellet.* ult. δυνάςῃ] fuit ille Idrieus Cariae regulus. vid. Palmer. Exercit. p. 226.

808. 3 vid. Diog. Laert. p. 122, 21. 7 ἕως ἄχρι βωμȣ͂] subaudi μόνον. 11 ἀνέφερε. 20 *legationem, qua id agitur, ut praesidi* provinciae advenienti vel abeunti excipiendo aut deducendo *honor exhibeatur.*

809. 7 ἐν delend. 33 πῶς ȣ̓κ ἐκεῖνο. 38. f. τινὶ. sed parum refert. 52 ἐπὶ καλοῖς ἔργοις φειδόμενον. opponuntur sibi λόγοι et ἔργα.

810. 6 κεκρικότος. 8 πονηρᾷ. 11 Ὅμηρος delend. 15 Φιλόνικος. a νίκη. nomen enim proprium a νεῖκος nullum formatur.

811. 25 f. ἀλλὰ παντὸς μεγάλȣ [vel τῆς μεγίςης φροντίδος] μεῖζον τό. 33 de hoc Theagene Thasio memorabilem locum habet Dio Chrysostom. p. 339, 40. ubi etiam de eo editum affert oraculum, quo μυριάεθλος appellatur. 43 f. ἐπαχθεῖς τε γὰρ γίγνονται καὶ κατορθȣ͂ντες, καὶ ἐπίφθονοι. *nam graves et invidiae obnoxii fiunt, etiamsi rem bene gesserint.*

 47 ἐποπ-

47 ἐποπτεῖ. 48 aut ποιεῖ leg. aut ἑαυτοῦ ποιεῖται.

812. 7 μένειν] scil. τὸν ἀστράγαλον. *tenaciter inhaerere glebae talum*, neque excedere velle. 8 ἐκκέκοπται. videtur hic Timesias ille Timesius Herodoti esse, quem 1, 168. conditorem Abderorum appellat. 31 vid. ad h. l. Taylori Vita Lysiae p. 33. 33 τοῦ φθόνου.

813. 11 vid. supra p. et Aelian. V. H. XIV. 25. 27 μήτε ἂν ἀπωθεῖσθαι. 41 f. οὐ ταῦτ' Ἀλόπης πεδία. vid. Strabo p. 826. 827. 45 f. φρόνημα προσάπτειν [vel περιάπτειν] μηδὲ περιστεύειν. scil. τῷ στεφάνῳ. 52 τὸν ὑμέτερον, *vestrum*, recte habet. Nam alloquitur Menemachum Sardianum. Atqui Pardalas quoque fuit Sardianus, ut e p. 825, 29. constat.

814. 7 f. κελεύοντες αἷς ἐξαίρουσι. 15 vid. Diod. Sic. 15. 57. 58. 28 f. καρπὸν ἐκ φιλίας ἡγεμονικῆς λαμβάνοντα. redit enim hic Acc. ad αὐτὸν vs. 24. et ad Infinit. ἐξενέγκασθαι vs. 31.

815. 2 f. ἐκβιάζονται τοῖς ἡγεμόσι προσφεύγειν. 11. f. νικᾶν ἐφ' ὕβρει. 21 στασιάζειν simplex. 32 Pergameni dura caussa fuerunt impliciti propterea, quod Acratum, Neronis libertum, statuas et picturas avehere vetuissent, auctore Tacito *Annal.* XVI. 23. Rhodiis unaque caeteris Graecis ob continuas seditiones ademtam libertatem a Vespasiano fuisse novi; at de Rhodiorum regnante Domitiano tumultu nihil invenio, neque de Thessalorum motu et Petreji supplicio, neque de Persei et Pompeji erga

suos

suos hostes generositate. de Sullae erga Praenestinos immanitate loquuntur historiae. v. Appian. 39 ἀλλὰ delendum: modo enim praecessit.

816. 2 ἐκεῖνον· SALMAS. 16 ὐδ᾽ ἐφ᾽ ἑστίας, vel ὐδὲ μὴν ἐφ᾽ ἑστίας *nec coram foco*, hoc est, domi suae. 32 dubium, quo pertineat κατ᾽ ἰδίαν, utrum ad ἐκέλευε, *privatim me admonebat*, an ad λέγειν, *monebat, ut mihi caverem a rebus gestis privatim solique mihi tribuendis*. praeferrem ego quidem posterius. 53 τὰ τρίτα λέγοντι recte emendavit Valesius ad Harpocrat. p. 293. et Xylander jam antea ad h. l. monuerat.

817. 3 συγκαθαιρῦντα. 26 ante χρόνον videtur excidisse οἰκεῖον, vel προσήκοντα, vel simile. 32 ὠφελῦντας. *copiam ipsis facientem laudis et applausus ex eo ferendi, si rem communem commodis auxerint.* 39 Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, ὃς ὔτε ϛρατηγὸς — et sic exstat in Expeditione Cyri L. III. initio Cap. 2. p. 178. 40 λοχαγὸς ὤν, ἀλλὰ. potest quoque locus sic refingi: Ξενοφῶν. ὗτος ἂν ὔτε ϛρατηγὸς —.

818. 31 Demetrium Phalereum significat. 45 ὡρμημένων, *Atheniensibus paratis* —.

819. 18 χείρων. 22 *rebus a se, sed diversa ratione diversasque per virtutes cuique proprias gestis patriae commoda comparant aequalia.* 27 de Callicratida v. Diod. Sic. XIII. 76.

820. 10 αὐξανομένην. redit enim ad τιμὴν, honorem, quem auro aequiparaverat Plutarchus. 13 obscure et in transitu sugillat morem suo tempore tralaticium, vel vilissimo quique, tubicini

cini aut satelliti, statuam ponendi. 14 ἤδη τότε. *jam tum*, aetate Catonis. 19 αὐτοῖς] subaudi χάριν ὀφείλειν e superioribus repetitum. 24 ὑψηλῷ μὲν προσέπταικεν. 39 τιμή τι πολιτικόν. 40 f. γῆν ἔσην ἄν. *penult.* f. ὀνομάζων δὲ νῦν τιμὰς, ὡς οἱ πολλοὶ οὐχ ἣ θέμις καλοῦσιν, ὅμως ἐπίφημι καὶ αὐτὸς, κατ' Εμπεδοκλέα. *quamvis honores eos in praesentia appellem, quos vulgus non recte sic appellat, largiar tamen aliquid consuetudini, more Empedoclis.* Scilicet Empedocles alicubi suorum carminum usus fuerat dictione: ὅμως ἐπίφημι καὶ αὐτὸς, *nihilominus tamen consentiam ego quoque*, quam dictionem Plutarchus suam hic fecit. *ult.* recte habet vulgata. διατίθεσθαι πρός τινα est *ipsi bene velle*, vel *favere*. Cogitavi quidem aliquando εὐνοϊκῇ διαθέσει leg. esse. Sed διάθεσις simplex idem est, atque cum addito εὐνοϊκή. quod e Polybio et scriptoribus ecclesiasticis demonstrabo ad Polybii p. 205.

821. 14 ἣ καὶ Δημ. *quapropter etiam Demosthenes.* 21 Tarentini enim Archytam septies praetorem in commune Italorum legerunt, quamvis per leges eo munere non liceret plus semel fungi. v. Diog. Laërt. VIII. 79. Aelian. V. H. VII. 14. 35 rem aliter narrat Diodor. Sic. XIII. 112. 48 οὕτως. *igitur.*

822. 13 πάντας ἀγούσης. *penult.* f. πειρᾶσθαι.

823. 12 παρασήμοις. *judiciis invidiosis luxus et sumptuositatis* vel *prodigalitatis.* 18 λογεῖα. *parlatorium* medio aevo appellabant, hodie *bursam,*

ſam, locum ubi cives colloquendi cauſſa conveniunt. deinde ſic credo locum conſtituendum eſſe: πολιτευόμενος, εἶτα παρὰ πάντα τὸν ἄλλον βίον. quae omiſi, ea etiam a Baſil. Edit. abſunt. Etiam Salmaſius verba ἢ τὰ μὴ παρὰ τῶν ἄλλων uncis, ut delenda, incluſerat et adſcripſerat: varia eſt lectio pro ἤδη πάντα τὸν ἄλλον βίον. 40 locus de Licha deſumtus e Xenophontis Memorab. 1, 2, 61. paſſim huius Lichae quoque meminit Thucydides. Niceratus fuit Niciae filius, vir opibus et humanitate clarus, a XXX. tyrannis peremtus, cujus mortem omnes boni luxere. v. Diod. Sic. XIV. 5. Xenoph. in Conv. 41 aut del. eſt tertium καὶ, aut deeſt nomen aliquod proprium clari ducis.

824. 1 aut ἐν σώματι νοσοῦντι γίνεται, et ſic quoque Salmaſius, aut ἐν σώματι τῷ νοσοῦντι [ſcil. μέρει] γίνεται. 5. f. παυσομένην ποτὲ, δεῖ — et ſic quoque Salmaſ. 13 ἐν delendum. 21 ὅρα γάρ. *vide enim*. ὄντων μεγίστων. *quum maxima bona ſint libertas, pax* &c. 28 recte dat Baſil. ὡρῶν *tempeſtatum anni*, et conſentit Salmaſius. 29 καὶ σωτηρίαν. 35 f. πρῶτον μὲν ἐν Φίλων — ob ſequens ἔπειτα vſ. 41. 39 οἱ παρέντες vel παρήκοντες. prius ſuaſerat quoque Salmaſius. 43 aut ἧς ἀπολαῦσαι leg. eſt, aut ἡ ἐναπολ. 48 εἰς ἄλλον. *in alium quendam tranſtulit*.

825. 8 κοινῶν, καὶ μικρά. vid. vſ. 31. 17 τινὰς καὶ οἰκείων. 20 ἀνῳκοδόμησαν. 25 ἀπολέσθαι. *peſſum iret*. 31 f. εἰς στάσιν. *defectio* ab imperio Romano videtur hinc aliena.

COM-

COMPARATIO DIVERSARVM PVBLICAE REI REGENDAE FORMARVM.

826. 4 ὕπαρ, ὐκ ὄναρ. 6 διεγείρων, aut ſaltim διαίρων, *attollens*. poſterius etiam Salmaſius ſuaſerat. 8 f. ὀφειλομένην ἀπεδώκαμεν τῇ πρ. 10 ἐξ ἧς] l. uno vocab. ἐξῆς. 13 μὲν] l. νῦν. 16 ἡ πολιτεία. 35 et Polybius in ſexto. 40 ἀπεκληρώσαντο. *ſibi delegerunt vel ſumſerunt velut in ſortem et patrimonium ſuum.*

827. 2 aut καὶ τὸ αὔθαδες, aut διὰ τὸ αὔθαδες. 3 ἰσότης δ' ἀμετρίαν. 8 num τρίφωνα. Salmaſius adſcripſerat [τρίγωνα fortean legend.] 20 aut deeſt praepoſitio quaedam vel particula regens Genit. poſt ἁρμόσαι, ut e. e. πλέον, vel ἄνευ, vel παρεκτὸς, aut leg. τὸ συμφέρον. 23 ἐπὶ τύτυς. 26 f. σύ με καθαιρεῖν ἂν δοκεῖς. aut σύ με καθαιρεῖς, εἰ δοκεῖ. *ſi tibi placet*. Salmaſius ſic emendaverat: μ' ἔφυσας, σύ με καθαιρήσειν δοκεῖς.

DE NON CONTRAHENDO AERE ALIENO.

3 f. βοηθεῖν ἔφη τὸν νόμον. deinde probo lectionem Cod. MSti Bongarſiani ἄρα δ' ἔδει καὶ περὶ χρημάτων. porro mallem quoque θεῖναι, *tuliſſe legem*, loco εἶναι. *debuiſſet vero Plato legem quoque ferre de opibus*. 15 f. ἐπὶ τόκῳ πολλῷ ὁ βυλόμενος εὐπορίαν τινὰ ἑαυτῷ κτ.

828. 16

828. 16 f. μηδὲ ὁρᾷν ἀναισχυνώμεθα [vel ἀνεχώμεθα, ut Xylander, vel περιΐδωμεν] τὰ αὐτῶν ἐπὶ δουλείᾳ ἀγόμενα, vel δεδεμένα. 20 v. Liv. V. 25. 22 v. Appian. 55, 26. 40. τε post ἱπποσύνας delendum, aut cum δεῖ mutandum. 41 κερασφόρα] num κατάχρυσα aut καταπόρφυρα, *auro* vel *purpura vestita*. 44 ὁ γῆν αἰτοῦντα καὶ ὕδωρ. v. annotat. ad Dion. Petavii Rationar. Temp. p. 84. *Edit. Lugd. Bat.* A. 1724. seu ad P. I. l. 3. c. 1. 52 ἀφανισταῖς] videri queat in loco isto p. 831, 45. praesidium huic lectioni esse; nihilominus tamen credo leg. sic esse: δουλεύουσι δὲ ἅπασι τοῖς δανεισταῖς, μᾶλλον δὲ οὐδ' αὐτοῖς. postremum quoque se Xylandro probavit.

829. 10 potest δυσεκλείπτους probum esse. *aegre desinentes*. mallem tamen δυσεκτρίπτους, *aegre eradicandos*. aut δυσεκνίπτους, *aegre eluendos*. 22 μηδὲ ὄντος, aut μηδ' ἔτ' ὄντος. 23 ἡγούμενοι. 24 δανείζοντες τελωνοῦσι. 25 ὁ γὰρ οὐ γράφει. *ille enim, qui minus accipit, quam in tabulis accepti scriptum est*. et sic quoque Xylander. 32 πλεονεξίαν. 38 f. οὐδ' ἐσθῆτας ἐκείνων ἐνδύουσιν, vel φοροῦσιν. 43 λαβὼν] scil. τὰς ἐφημερίδας, codicillos suos rationarios acceptorum et expensorum. 48 ἐνδεικνύμενον.

830. 4 ἐπί μοι θέτε τὸν βοῦν. ut metrum sibi constet. 10 non intelligo παραπλέων. significatne negotiatorem vicarium, *factorem* hodie appellamus, quem mercator una cum nauclero, cui suas merces aliquo pervehendas committit, eadem in nave mittit, ut curam ea-

rum

rum habeat, et qui propterea ſecundarius velut nauclerus eſt. ſic videtur. et ſic uſurpat quoque Demoſthenes. 15 ὦ Στωϊκὴ — *o Stoica!* 16 τί γὰρ σ᾽ ἔδει. 21 τί οὖν σύ γε [aut λέγε] σαυτοῦ. 25 aut Μίκκυλον, aut Μίκυλλον. 30 f. ἕνεκα τοῦ ζῆν, βουλόμενος δὲ ἀποστῆναι. 44 ἐκλελυμένως inſolenter poſitum pro ἀνέδην, ἀκατασχέτως, *effuſe.* nam alias proprie *remiſſe, ſegniter* ſignificat. 51 πόντος δ᾽ ἐς χθονὸς.

831. 11 f. ἐξερῶντες. *effundentes.* 31 δίδως, *das.* 38 f. ὡρμημένος, *appulſus ad terram.*

832. 2 ὑπαργυρεύοντες] quid hoc verbi ſit, neſcio. conjeci aliquando ἀπαγορεύοντες; ex quo autem Xylandri interpretationem inſpicere mihi licuit, dubitare de ſuperiore conjectura coepi. vertit enim *adulterina moneta circumveniuntur.* legit igitur ὑπαργυρευθέντες. nam vulgata ſenſum illum non fert. ſi modo per linguae Graecae rationes ὑπαργυρεύεσθαι ſignificare poteſt ὑπαργύρῳ, id eſt improba, adulterata pecunia circumveniri. Invenio in Suiceri Lexico V. ὑπαργυρεύειν expoſitum *anxie argentum conquirere, velut effodere e cuniculis terrae,* neſcio, quo auctore et teſte, dubitoque ut et illa ſignificatio verbo ineſſe queat. num igitur ἀπαργυρεύοντες, *e vendita ſupellectile argentum cogentes,* vel *conficientes.* 6 punctum poſt τὸν οἶνον tolle. *vinum,* ait, *habeo tanti emptum.* 7 num χειρόγραφον.

VITAE DECEM ORATORVM.

Libellum hunc Plutarchi non esse, sed ejus nomen mentiri, et dudum post Photium ex ejus Myriobiblo consarcinatum esse, exemplis ex Antiphonte et Antocida, prolatis docere voluit Taylorus in Lectionibus Lysiacis, et p. 261. notarum ab Demosthenis Orat. contra Midiam. Forsitan verum ait. potest libellus hic Plutarchi esse, sed non illius Chaeronensis, verum recentioris et ignobilioris. Quicquid sit, litem hanc meam non facio, sed in medio relinquo.

Antipho.

Auctorem hujus Vitae tres diversos Antiphontas in unum hominem, velut massam, colliquasse: primum oratorem, Sophili filium, Thucydidae magistrum, ob turbas in republica motas proditionis accusatum et capitis damnatum Athenis; alterum onirocritam et aruspicem, qui cum Socrate disputavit; tertium tragoediarum auctorem et Dionysii Siculi tyranni aemulum, demonstravit Cl. Taylorus c. 7. Lect. Lysiac. p. 696. quod ad hanc vitam consuli utile erit. Animadvertit quoque jamdudum commixtionem duorum saltim diversorum Vossius. v. les Oeuvres divers de l' Abbé Gedoyn p. 364. ubi Photii decem rhetorum vitae gallice redditae prostant. 2 τῶν δὲ δήμων, ut infra. SALMAS. 3. ὧ] redit ad Sophilum, ut patet. verumtamen Alcibiades Sophilum audire nequiit defunctum jam dudum ante se natum; at Antiphontem senem audire potuit, si fecit. v. Taylor l. c. 5 ἢ ὥς τινες. 9 v. Xeno-

phont. Memorab. Socr. I. c. 6. ubi Antiphontem Rhamnusium disputare viri docti agnoscunt, negat Taylorus et ad augurem refert. 14 τὸ συγγράφειν. 23 Ἀρχῖνον emendat Taylor. v. Ejusd. Vit. Lysiae p. 51. 26 magis probat Taylor aliorum Codd. lectionem, in quibus est διδάσκαλον. Thucydidae locus est VIII. 68. 31 μετὰ τὰ περσικά. nam Gorgias in bello Peloponnesiaco floruit, non Persico. *ult.* ὑπὲρ αὐτῶν.

833. 1 ἡ Ἐτιωνία] l. uno vocabulo Ἠετιωνεία, *Eetionea.* observavit id quoque Palmer. Exerc. p. 226. 9 ad ductum Taylori locum hunc ita credo constituendum esse: ἀλλ' οὗτος μὲν ἂν ἦν ἕτερος, Λυσιδωνίδου [vel Λυσιδώνδου] πατρὸς, οὗ καὶ Κρατῖνος ἐν Πιτίνῃ ὡς πονηροῦ μνημονεύει. πῶς γὰρ ἂν ὁ προτεθνεώς. 15 atqui Dionysii tyrannis Antiphontis morte multo fuit posterior. quare Taylorus Antiphonti tragico casum hunc tribuit. Existimem ego quidem Plutarcho hunc errorem non posse tribui, qui non sua persona loquitur, sed ab aliis tradita periculo auctorum refert. 24 ἐν Πεισάνδρῳ. ita apud Photium. SALMAS. 34 num περὶ τῶν ἐλαιῶν. sed quia nihil orationum Antiphontis exstat, nequit certa conjectura de hoc loco emendando duci. *ibid.* Ἡροδότου] Palmerius Exerc. p. 226. emendat Ἡρώδου ex ipsa Antiphontis oratione, quae p. 129. ed. H. Stephani exstat. 35 τῆς εἰσαγγελίας. 37 στρατηγοῦ non habet Photius, quod etiam Salmasius annotaverat, tanquam si probaret. sed rectius ἰατροῦ expungetur.

gatur. vid. Xylander in not. et Jonſius S. H. P. 4. n. 5. qui meretur ad hunc articulum conferri, et Gedoyn l. c. p. 368. 38 ψήφισμα delend. conſentiente quoque Xylandro. 39 ἔδοξεν. *viſum fuit* populo Athenienſi. 42 Παλληνεὺς ἐπεστάτει corrigit Taylorus. 43 neſcio utrum πρεσβευσαμένους, an πρεσβευσομένους ſit legendum. 44 ἐκ delend. 49 προσελομένοις. 52 f. κατηγορεῖν τῶν εἰρημένων τοὺς ᾑρημένους κατηγόρους. nam ut accuſatis a republica et judicibus dabantur ſui συνήγοροι, qui cauſam pro iis dicerent; ſic quoque dabantur publice κατήγοροι, qui reos nomine reipubl. accuſarent, praeſertim in cauſſis majeſtatis. v. Valeſ. ad Harpocrat. p. 182.

834. 1 τούτῳ ὑπογέγραπται τῷ δόγματι ἡ καταδίκη. *huic ſenatusconſulto ſubjecta* reperitur apud Caecilium *eorundem condemnationis formula pariter haec:* Δίκην προδοσίας ὦφλον Ἀρχεπτ. 8 num τῷ δημάρχῳ ἀφεῖναι τὴν οἰκίαν εἰς τὸ κοινόν. Sed cum ne Taylorus quidem locum hunc reſtituere potuerit, nedum ut ego id tentem. 13 f. χαλκῇ, καὶ ἧπερ ἀνάκειται ψηφίσματα τὰ περὶ Φρυνίχου, καὶ τοῦτο προθέσθαι. 14 περὶ] l. παρά. SALMAS.

Andocides.

Conferri velim huius vitae editionem, quae habetur in Taylori Lectionibus Lyſiacis p. 689. cum vita photiana comparata. 16 non Leagoram, Andocidae patrem, ſed avum cognominem cum Lacedaemoniis pacem pepigiſſe, et

ea, quae de lato Corcyraeis auxilio dicuntur, non ad Leagoram, ſed ad Andocidam avum pertinere, demonſtrat Taylor l. c. p. 691. ubi etiam legi jubet: Κυδαθηναιεὺς ἢ Θυραιεὺς. *ibid.* τῶν δήμων. SALMAS. 22 αἰτιαθεὶς] pendet hoc verbum, et ad ſummam, tota haec periodus incondita, implicita, hiulca et ſolocca Plutarchum non olet, ſed recentiorem Graecitatem, quae non dubitabat ſyntaxeos verborum Grammaticae rationem nullam habere. Si reddere orationi ſtatum aliquem et ordinem atque lumen velis, neceſſe eſt loco καὶ vſ. 25. legas συνέβη αὐτὸν. ſed etiam in proxima periodo ſcabrities et confuſio inexplicabilis ineſt. 35 εἰσενεγκάμενος, ut etiam apud Photium eſt.

835. 5 καθόδου] *hominis veniam petentis in patriam redeundi.* et ſic vertit Xylander, ſic emendavit Henr. Valeſius ad Harpocrat. p. 85. et expreſſit in Edit. ſua Taylor. 6 ſermonem περὶ τῆς ἐνδείξεως, cum defenſione ſui eundem fuiſſe contendit Taylorus. mihi quidem omne hac de re dubium non exemit. poteſt enim ille de delatis reis ſermo illos arguiſſe, quos Leagoras pater peculatus reos indicaverat. v. paullo ſuperius dicta p. 834, 40. 10 f. ἑκατὸν] lege ἐννέα. nam Lyſias an. 2. Olymp. 80. in lucem eſt editus. vid. vſ. 25. Taylor in vita Lyſiae p. XXX. ſuadet ὀκτώ. 15 f. ἐφ' ὑψηλοῦ βάθρου vel ἰκρίου, ἀντικρὺς τοῦ πωρινοῦ Σειληνοῦ. poſtremum debeo Tayloro, et hic Salmaſio, cujus v. Exercit. Plin. p. 129. a. atque Palmerio Exerc. p. 226.

Lyſias.

Lysias.

21 πλέτω διαφέροντα. 22 ἐκπεσόντος. redit enim ad Κεφάλε, ad patrem Lysiae, ut γενόμενος vs. 23. redit ad Lysiam. 25 verba καὶ δευτέρας delenda. vid. Palmer. l. c. et Taylor in Vita Lysiae, p. 31. et Simson ad A. M. 3545. et 46. qui in dubio relinquit *Phrasicles* an *Phrasiclides* verum sit, quorum posterius optat Taylorus, qui etiam καὶ δευτέρας delet. 29 idem Vir doctus e Platone emendat Εὐθύδημος. 34 Κλεοκρίτε. v. vs. 40. et Indic. Archontum apud Simsonum A. M. 3592, 93. et Palmer. l. c. et Taylor. Vit. Lys. p. 34. 35 f. ἔτη τριάκοντα δύο. 39 Taylor p. 35. vult μετ' ἀδελφῶν τριῶν. 49 τριακοσίες, καὶ δύο ἔπεισε τάλαντα. vid. Taylor. Vit. Lys. p. 48. 50 Θρασυδαῖον hunc a Xenophonte appellari notavit Palmer. l. c. 51 ἐφ' ὅς] proprie deberet esse ἐπὶ τέτοις. nam oratio ab ἐπεὶ vs. 46. dependens nondum perfecta est.

836. 8 f. ἐστὶ δ' αὐτῶ καὶ ὁ ὑπὲρ τῶ ψηφίσματος, ὃ ἐγράψατο Ἀρχῖνος, τὴν πολιτείαν αὐτῶ περιελών. sic fere quoque Taylor. p. 54. 11 f. καὶ τρανώτατος τοῖς ἰδιώταις, οἷς τὲς πολλὲς λόγες ἐκδὲς ἀπέζη. 12 πεποιημέναι ἐπὶ δημηγορία. *eo conscriptae et cum studio elaboratae, ut publice iis usus esset dicentibus in concione.* 17 num Βραχύλλε, ut supra p. 835, 29. 22 ἔτεσιν, ὃ καί. 24 rationem hujus carminis emendandi, quae Marklando placuit, exstat p. 60. Vit. Lysiae a Tayloro allata. Suadet ille statim initio Καλλιόπης θύγατερ, eoque

Musam suam significasse poëtam credit. Atqui Calliope ipsa Musa est. Musae filias nullas habuerunt. mihi credibile est poëtae Philisci matrem Callippen fuisse dictam, unde sic constituto versum: ὦ Καλλίππης παῖ πολυήγορε, id est, *o Philisce.* virum compellari a poëta, non faeminam, apparet e vs. carminis sexto, ubi δόντα ait. atqui δῦσαν oporteret, si Musam alloqueretur. potest tamen δόντα etiam ad ὕμνον referri. 25 πινυτὸν supplet Marklandus. posset etiam ἐτεὸν suppleri. 27 ἐν κόσμοισι βίου bene habet, idemque valet atque ἐν βίοις. 28 probo Marklandi Λυσίᾳ ὕμνον. 29 f. δόντα καταφθιμένῳ τι κλέος ἀθάνατον. Salmasius ad hoc carmen haec annotaverat: Versum primum iubebat in vocabulo φρόντι [sic exaraverat] finire et secundum a δείξεις incipere. vs. 26. scribebat: τῷ γὰρ μεθαρμοσθέντι. vs. 28. Λυσίᾳ ὕμνον, et vs. 31. ὄντα καταφθιμένῳ. 32 post Ἰφικράτει videtur δισσὸν excidisse. 33 Taylorus κρίνοντι suadet. vita Lysiae p. 79. et fragment. p. 652. *ibid.* ἀμφοτέροις, nisi malis τοὺς ἀγῶνας subaudire. 34 f. ἀναλεξαμένου. *recensente, enarrante.* 35 f. ἀντιλαβὼν *vicissim sibi impactam ferens accusationem proditionis.* 39 μέγιστον] f. κάλλιστον, ἐπὶ τῷ διαλλαγέντας, aut, κάλλιστον, ἐν ᾧ σπουδάζει πᾶσαι διαλλ. Ad summam conferri velim editionem huius vitae a cl. Tayloro curatam Lysiae p. 78.

Isocrates.

41 τοῦ Ἐρχιέως leg. e Photio. 47 ἕκτην ἐπ' ἄρχοντος Λυσιμάχου τοῦ Μυῤῥινουσίου, Λυ-

σίου

σίȣ μὲν νεώτερος [vel νεώτερος μὲν Λυσίȣ] δύο καὶ εἴκοσιν ἔτεσιν. Nam Lyſias 22 annis ante natus fuerat Olymp. 80. anni tertio. In eandem conjecturam video jam veniſſe Xylandrum quoque et Palmerium Exerc. p. 227. v. Simſon ad A. M. 3569. ubi notat Dionyſium Iſocratem Platone tantum quinquennio ſeniorem facere et Diodorum pro archonte Lyſimacho Nauſimachum nominare. v. quoque Menage ad Diogen. Laert. 3, 4. v. Taylor. l. c. p. 30. 50 Κίȣ] l. Κείȣ. SALMAS.

837. 2 f. τῆς αὐτȣ̃ συμφορᾶς. 4 f. Βάταινος. SALMAS. 18 πεπραμένον, aut potius πεπρακὼς. 20 καὶ medii loco leg. τὰς. 21 τὴν αὐτὴν τῇ πατρίδι. *eandem regiminis civilis formam, qua ejus patria, Athenae, utebantur, in in uſum mittebat apud Chium.* 29 Φασηλίτης. 34 νομοθετήσας. hujus de Lacriti legibus nihil reperio alibi. v. Fabricii Catal. Legislatorum T. I. B. Gr. p. 547. 35 τε] l. δὲ. 36 μόνας ex hoc verſu in vſ. 37. deducendum eſt et ante δώσειν collocandum. 38 ἐκμαθεῖν. SALMAS. 42 ἀπαγγελθέντων γὰρ τῶν π. X. 43 ἐξήγαγεν. 49 τετράκις ἰδεῖν] verbum *videre* ſignificat Iſocratem ſervitutes deſignaſſe quas eo vivo et ſpectante ſubiit patria. Atqui non niſi ter Iſocratis aetate ſervierunt Athenae, ſemel quadringentis, tum Lyſandro et 30. tyrannis, denique Philippo, quae honeſtior et mollior ceteris erat ſervitus. Si dixiſſet τὸ τέταρτον, *quarta vice*, recte dixiſſet. quartus enim Athenarum erat tyrannus Philippus a Piſiſtratidis inde. quare

autem illos fabularum Euripidearum prologos recitarit mori certus Isocrates, non vacat nunc quaerere. 53 ἐκ τῶν Γοργίου.

838. 2 Sic lego et distinguo: παίδων ὢν ὁ νεώτατος. Ἐυπόρησεν [Isocrates, non Aphareus] ἱκανῶς. 7 τριηραρχεῖν. [aut τριήραρχος] καίτοι δὶς μὲν — Salmasius quoque τριηραρχεῖν conjecit. 11 confundit hic Isocratem Atheniensem cum Apolloniata. v. Simson ad A. M. 3652. 16 nescio dederitne Plutarchus συνέγραψε δὲ αὐτῷ ὁ παῖς Ἀφαρεὺς ἐπιτάφιον λόγον, an συνέγραψε δ' ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ καὶ ὁ παῖς Ἀφαρεὺς λόγους. posterius praeferrem, nisi tam alieno loco esset positum. 17 πλησίον τοῦ Κυνοσάργους. 18 ὁ υἱός τε] mallem αὐτός τε, et ipse Isocrates. 22 καὶ ὁ υἱωνὸς τοῦ π. 25 τράπεζαι sunt longae et latae tabulae, seu ligneae seu marmoreae, appensae e parietibus cum inscriptione aut imaginibus pictis. 33 ξενίην τε] σύνεσίν τε. ita Photius. SALMAS. idem quoque ex eodem θεῷ notaverat pro θεαῖς. 34 Λεωχάρους puto rectius, quam Κλεοχάρους Photii. 40 ἀκροατηρίῳ *in auditorio*. et sic quoque Xylander et Salmasius. 47 atqui hoc pugnat iis, quae superius de Demosthene dixit ducentas drachmas offerente, sed rejecto.

839. 6 δίφρον. SALMAS. 9 nescio, quid sit ὑπόπαστον, neque satis clare intelligo ex iis, quae Lexicon Decemvirale Basil. ad h. v. explicandam attulit. videtur lectulus fuisse, lecto, in quo cubabatur, suppositus. Salmasius χρυσοπάστῳ corri-

corrigebat. 10 ἔχοντι. 16 ὡς delend. 19 quid sit κεϱητίσαι fateor me nescire. Xylandri κελητίσαι dubia non tollit. quid enim equiti celiti commune cum sphaeristra? et quis *sphaeristram* dixit? Graecum est σφαιϱιστήϱιον, neque potest, ut πάλαιστϱα, ita quoque σφαίϱιστϱα formari. nam illud est a παλαίω, hoc a σφαιϱίζω. Legi quae P. Faber Agonisticor. L. 1. c. 6. de hoc loco disputavit: sed idem mihi cum eo, quod cum Salmasio et aliis quibusdam antiquariis, contigit. Copia doctrinae et lectionis, quam profundunt, facit, ut quid sibi velint, non perspiciam, ut aeque ignarus rerum ab iis abeam, atque accesseram. Salmasius ad h. l. haec adscripserat: [Gallicus interpres videtur κελητίσαι legisse. Hesychius κεϱητίζει, βασανίζει, quod secutus videtur ille interpres, qui reddidit *examinatorem fuisse.*] 27 πομπεῖον erat aedicula vel domus, in qua reposita erat supellex instruendis publicis processionibus necessaria, vestes pretiosae, coronae, paterae aureae et argenteae, vasa pontificalia et alia. 28 id est ab Olympiadis 102 anno 4. ad Olymp, 109 annum quartum. 32 Dionysius videtur celeber ea aetate histrio fuisse. 34 f. αὐτῶν, Ἰσοκϱάτους δηλονότι καὶ Θεοδώϱου. male me habet illa desultoria et turbulenta oratio, argumentorumque confusio, nullus ordo narrationis. 35 Νακοῦς] ita statim iteratur. atqui supra illam foeminam aliquoties *Anaconem* appellaverat. Salmasius adscripserat Ἀνακοῦς et hic et altero vs. legi oportere, et sic antea recte exstare. 37 ἔσχε] scil.

Naco, vel Anaco. *ibid.* f. ἐκ Κοίνȣ. Σωσικλέα δὲ — atqui supra p. 838, 20. non *Sosicles*, sed *Socrates* filius hujus Anaconis appellabatur. Salmasius corrigebat Θυσικλέα.

Isaeus.

41 aut post Λυσίᾳ aut vs. 42. post δεινότητα excidit ἐζήλωσεν, vel ἐξίσωσεν, vel ἐμιμεῖτο αὐτὸν, aut ὅμοιος αὐτῷ ἐγένετο, quod et sententia poscit, et Photius monstrat. 46 aut ἐκ τῶν λόγων αὐτȣ͂, aut ἐκ τινῶν λόγων. 47 atqui supra p. 837, 26. querebatur Demosthenes, se ne mille quidem illas drachmas praestare posse, quas Isocrates poscebat. quomodo haec consistunt? Compilavit nempe, quisquis hujus libelli auctor fuerit, quidquid notitiarum de vetustis oratoribus reperiret, nulla cura, nullo delectu. unde nata tot et cum temporum rationibus et secum pugnantia. 49 τȣ̀ς ἐπιτροπικȣ̀ς, *eos, quibus tutores suos perculit.* et sic quoque Photius, et liber Xylandri manu exaratus.

Aeschines.

840. 16 f. ἐφ' ᾗ κατηγορήθη ὑπὸ Δημοσθένȣς, ὡς δι' αὐτὴν ἀνῃρημένȣ. 18 f. Ἀμφισσεῖς τὸν λιμένα ἐργαζομένȣς. 22 f. Προβαλησίȣ τȣ͂ τότε μάλιστα δημαγωγȣ͂ντος. 39 f. καὶ διατριβὴν κατασησάμενος ἐπὶ τῆς νήσȣ. *schola rhetorica instituta.* 43 καὶ ὁ περὶ τῆς πρεσβείας. nam Demosthenes, non Aeschines, orationem de nequiter administrata legatione scripsit. Philostratus p. 510. appellat hanc

orat.

orat. ἀπολογίαν τῆς πρεσβείας. 45 f. ἐπὶ κρίσιν ἀγῶνος [vel ἀμφισβητήματος] τȣ̃ περὶ — 49 ἀνήγγειλε, aut ἀπήγγειλε. 50 τὸ δεύτερον delend. non enim video, quid ſibi velit.

841. 3 κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένȣς delenda. ſunt enim extra locum ſuum, ut alia quaedam hic loci luxata. 5 f. τὸ δεύτερον δὲ χειροτονηθεὶς πρεσβευτής, δέκατος —

Lycurgus.

10 Βατῆθεν SALMAS. 11 δῆμον δὲ Βȣτάδης. 18 f. πεντήκοντα, (ἣν δὲ ὁ τὰς τ. 21 φθάσαι] quis legem illam tulerat? nomen excidit. Si ipſe Lycurgus legis auctor fuit, poteſt oratio integra eſſe. 27 τȣ̃ ἐν Διονύσȣ θεάτρȣ ἐπιςατεύων. 34 τȣ̃τό τε καὶ] f. ἔτι δὲ καὶ. 35 f. ἀνέντος τῇ πόλει, καὶ προειπόντος, αὐτὸ χαρίσασθαι. 40 συγγράφειν] ſcil. τὰς καταδίκας. 48 f. τὸν μὲν τὸν παρὰ τῶν. 52 ἀναθεῖναι δεῖ τῶν π. ſaepe tamen ὡς cum Infinit. junctum reperitur. v. p. 842, 3. *ult.* αὐτȣ̀ς. *ipſos ſcribas* vel *tabularum cuſtodes.*

842. 4 τριῶν, ὧν δίδοσθαι. 20 βοηθῆσαί μοι. εἰσήνεγκε. 21 ψηφίσματα ſuſpectum. num χρήματα vel δανείσματα. 22 ἐν καὶ ταὐτὸ ἐφόρει. 23 f. ταῖς ἀναγκαίαις μόνον ἡμέραις. Scio tamen haud raro μόνον omitti. quaenam ſint αἱ ἀναγκαῖαι ἡμέραι, ſeu illi dies, in quibus facere nequis, quin calceos geſtes, exponit Caſaubonus ad Theophraſti charact. 10. per itineris ſcil. cauſſam, aut frigoris, aut viae lutoſae

lutosae aut asperae. 29 τό ἥμισυ τῆς ἐσίας περιῆσεσθαι. 34 περιῤῥάνασθαι] quia scil. Alexander erat parricida et alias sceleratus, latro totius generis humani. 44 αὐτȣ̃ τε τȣ̃ Λυκȣ́ργȣ. 45 videtur aliquid hic deesse, e. c. τῶν ἔργων αὐτȣ̃ τὸ μέγιςον, ὅτι χίλια — 46 πρόσοδον — et ἑξακοσίων προσιόντων. *ult.* Καλαιȣ̃] l. Καλλίȣ, uti etiam Salmasius correxit, et τὸ ςρατιωτικὸν. scil. ἀργύριον.

843. 2 f. κατὰ Πασίȣ. Pasias nomen e Demosthene notum. 6 Ἀιζωνέως a tribu Ἀιζωνή. 11 Interpres Gallicus videtur legisse ταύτης δὲ Λύσανδρος. sed fallitur. SALMAS. 17 ὁπλίτας suspectum. num Φασηλίτας. sane σηλιτας ab οπλιτας non multum abit. sed hic me deserit historia. Si magis trivissem marmora Attica, forte ex illis lux et huic loco posset peti, et ex his genealogiis certa aetas auctoris hujus libelli definiri, quem Atheniensem fuisse, non Boeotum, haec ejus sedulitas in describendo genere et posteris Lycurgi, ut supra Isocratis, eorumque monumentis sepulchralibus, demonstrat. Nam putasne Boeotum hominem has minutias curasse, aut sperasse iis recitandis gratiam inire apud suos cives, earum rerum tam parum gnaros, quam sciendi cupidos? 26 καὶ ὁ primum delend. 29 περὶ ἱερῶν suspectum. 38 ὅδε ὁ εὐθύνας. *hic est ille, qui controversiam liberi status movit* — 39 Λεωκράτην et δειλίας emendat Taylorus ad Lycurg. Orat. p. 320. 40 vocab. ἴβις iterandum. post haec scripta incidi in enarrationem vitae Lycurgi a Cl. Tayloro orationi ejus

ejus a se editae praemissam, ubi p. 7. eodem prorsus modo locum hunc emendavit et acute Plutarchi errorem deprehendit. Salmasii halucinationem ad h. l. parco adscribere in re manifesta, reverentia clarorum manium. 41 f. κατῆγον δὲ τὸ γένος ἀπωτέρω· μὲν ἀπ' Ἐρεχθέως, vel etiam, si κατῆγον non 3 plur. sed 1 singul. sit, et auctor de se loquatur, quod valde probabile mihi fit, potest legi κατῆγον δὲ τὸ γένος ἀπὸ τούτων, καὶ πόῤῥωθεν μὲν ἀπ' Ἐρεχθέως. *duco ab his genus.* 45 τελείῳ suspectum. num Πεντελικῷ. *Pentelicum* marmor valde celebrabatur, in solo Attico effossum. porro leg. ἐν Ἐρεχθείῳ. 52 f. παραδιδοὺς, *tradens*, aut ἐπιδιδούς.

Demosthenes.

844. 6 in Edit. Vitae Demosthenis Plutarcheae, quae praefixa est Operibus Demosthenis a Lambino editis, legitur τῆς Γύλωνος θυγατρός. 10 verba e Photio sic ordinanda: Χαλκιδεῖ, διάγοντι ἐν Ἀθήναις, ὃς ἦν Ἰσοκράτους μὲν μαθητὴς, ζηλῶν δὲ Θουκυδ. 12 bene habet vulgata. non minus magister discipulo, quam discipulus magistro dicitur χολάζειν, ille docens, hic discens. 13 ἐμπαίδου] num εὐμηλίδου. sane e παιδου facile efficitur ηλιδου. 14 δοκίμου, τοῦ καὶ ἱππ. 22 εὐπορήσας τῶν Ζωίλου τοῦ Ἀμφιλόγων. Emendationem Ζωίλου debeo Reinesii Var. Lect. 3, 2. p. 328. 23 τῶν Ἀλκιδάμαντος. 26 Θηριππίδην. 30 ἀργυρίου] subaudi ἕνεκα. potest locus integer esse. suppletum tamen

tamen ab Hoefchelio in Photio fuit ἀφεὶς et a Lambino ἀφιέναι πειϑεὶς.

845. 6 Ἀνδρόνικος, ὃς εἰπών. 7 ἀπεμνημόνευσέ τι τῶν ἐπὶ τῆς ἐκκλ. 18 de hoc Eubulida Milefio, et quare Plutarchus eum Dialecticum appellet, v. Jonf. H. Ph. Scr. 1. 13. in fine. 29 ὁμοίως et διὰ τὴν πολιτικὴν δύναμιν. Æque vitiofum eft atque vulgata, quod apud Photium legitur πολεμικήν. praeferebat tamen hoc Salmafius, qui haec adfcripferat: [Interpres videtur πολεμικὴν legiffe, et ita leg. ut et ap. Photium] 32 v. ad h. l. Schotti comparatas Ariftotelis et Demofthenis vitas p. 8. cujus rationes a rationibus Plutarchi vehementer difcrepant. 37 f. τῷ γὰρ τὰ ἑλληνικὰ τελεῦται περὶ μὲν τὴν ἐν M. *nam Xenophontis hiftoria rerum Graecarum definit in pugna ad Mantineam et Archonte Chariclida.* 52 argumento refutare vult auctor fuperiorem traditionem, ut calumniam. nemini enim licebat publice loqui, nedum loco et tempore tam illuftri, qui ex acie fugiffet et fcutum abjeciffet. 53 τῇ ἐπιμελείᾳ videtur ut redundans amputari oportere.

846. 1 maligne interpretem hic carpit, et aut calliditatis aut infcitiae infimulat Reinef. Var. Lect. p. 464. Sed eum ab iniqua cenfura fatis vindicat interpretatio p. 844. 34 et 47. 13 f. ἀκρόπολιν, αὐτὸν δὲ φρουρεῖν ἤδη — *ipfum autem Harpalum in cuftodiam dare, ut qui jam indicaffet pecuniarum numerum.* 14 ἢ primum cum commate delend. v. Photius, qui p. 805. haec verius et plenius narrat. 21 Πυϑέυ per ε. 22

Ἱμεραίου.

Ἱμερίȣ. facit tamen Photius cum vulgata. 27 ἀποςῆναι an ἀποςῆσαι legas, parum refert. 32 eodem redit, quo ea, quae Photius habet, ſententiam eandem planius ita efferens: ἀντὶ τῶν τριάκοντα ταλάντων, ἃ ὤφειλε, τὸν τȣ̃ Διὸς βωμὸν ἐν Πειραιεῖ ἐπισκευάσασθαι. quod noſter dixit νῆσαι βωμὸν eſt *exaggerare, in altius efferre.* 35 ἐν τοῖς αὐτοῖς ἦν. 39 εἶπεν. 40 καὶ primum delend. 41 quid Pharſali expugnationi cum obſidione Athenarum? videtur nomen loci requiri Athenis propinqui. veruntamen Antipater tum in Theſſalia bellum gerebat. praeterea quoque Pharſalus in bello Lamiaco a ſcriptoribus non nominatur. 44 f. ἐπὶ τὸ Αἰακεῖον. ad *Ajacis fanum. penult.* καὶ τὰ τῶν θεῶν ſcil. ἱερὰ vel χρήματα. quo etiam ſupplices pertinent.

847. 15 f. γευσάμενον, ἐβίω δὲ δύο καὶ ἑξήκοντα ἔτη. ἡνίκα — ſic quidem juxta calculos Plutarchi; aliter autem computat Schottus, et tantum 60. annos ei tribuit, natum ajens Olymp. 99. anno 4. et defunctum ann. 3. Olymp. 114. Plutarchus autem natum eum ait Archonte Dexitheo ann. 4. Olymp. 98. ergo quadriennio citius. Salmaſius haec adſcripſerat [γευσάμενον. ἐβίω δὲ, ὡς μὲν οἱ τὰ πλείω λέγȣσιν, ἔτη ἑβδομήκοντα. ὡς δὲ οἱ τὰ ἐλάττω, ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα. ἐπολιτεύσατο δύο καὶ εἴκοσιν. ita reponendum e Photio]. 24 f. τῶν ἀδοκίμων. nam ſi nobilis fuiſſet Heliodorus ille, non addidiſſet Noſter τινός. 27 ergone a Λάχης, non ſolummodo Λάχητος, ſed etiam

Λαίχȣ formarunt? 30 possset videri leg. esse ἡ πρώτη περιεζωσμένη. nám εἰκὼν est Gen. foem. sed vulgata bene habet, neque redit ad εἰκὼν, sed subauditur ἀνήρ. 40 v. ad h. l. Causaubon. ad Theophrasti Charact. 6. 27 πρὸς αὐτὸ scil. τὸ αὐτοσχεδιάζειν.

Hyperides.

848. 35 Ἀλφινὸς] p. 849, 20, Ἀλφῖνȣς seu Ἀλφίνοος appellatur. 41 εὐνόως analogiae non adversatur, verum usus non fert. 42 f. ἔδοξε δὲ καὶ vid. p. 847, 52. 46 aut Δημοσθένει aut τὰς Δημοσθένȣς.

849. 4 post ὅπλα videtur excidisse ȣ̓κ ἂν ἐποίησα, aut delendum εἰ μὴ. 11 f. Δημοσθένει ἰδίᾳ, ὑπὲρ τῆς τέως [vel πρότερον] διαφορᾶς. 38 ἰχθυοπώλιδι] subaudi ἀγορᾷ. Sic noster in Timoleonte ἀγορὰν ὀψόπωλιν appellavit. v. Casaub. ad Theophr. Char. 2. 39 f. ὁσημέραι, ὡς εἰκὸς, quotidie procul dubio, id quod facere par et consentaneum est hominem gulosum. Καὶ δὴ καὶ Φρύνη. 44 f. ἐγκλήματα ἕως τȣ̃ φωραθῆναι. 48 ȣ̓δὲν. 49 Ἰόλας [vel Ἰόλλας potius] τῷ δοκȣ̃ντι — *quem rumor ferebat Alexandro toxicum praebuisse.* 52 πλεῖν.

850. 7 οἴδαμεν. uno verbo. *novimus.* 13 locum hunc peccati in chronologiam reum agit Taylor ad Orat. Demosthenis contra Midiam. Verba ejus haec sunt: [An caussam egerit Midias contra Phocionem ἐπὶ Ξενίȣ ἄρχοντος (scil. Olymp. 118, 4.) ut affirmat Plutarchus in Hyperide, id profecto vehementer disputo, nam et

et constat ex auctoribus, quos longe majoris facio, quam hunc homuncionem, Phocionem cicutam bibisse Olymp. 115, 3, et Midiam tum, quum Æschines in judicium adduxit Ctesiphontem, scil. Olymp. 112, 3. teste ipso Aeschine in eadem Orat. atque etiam dolente, desiisse in vivis numerari. En historicum fide dignum, en illum, quem vocant, Plutarchum.]

Dinarchus.

20. Ἀσίαν διέβη, κατοικήσας— 22 f. μάλιστα δ' ἤνθει τῷ πολιτ. 32 παρὰ] f. διὰ. 43 aut delendum καὶ, aut leg. καὶ ἄλλοι λόγοι. 45 ἢ, ὥς τινες, Δημοσθένους, διὰ τὸ παθητικὸν καὶ σφοδρὸν.

COMPARATIO MENANDRI CVM ARISTOPHANE.

Conf. hoc de argumento p. 712. 6 f. καὶ διὰ ταῦτα προτίθησι. aut καὶ ταῦτα παρατίθησιν. *etiam haec affert.* 8 ὡς] f. ὅσον. *quantum est.* interrogatio cum admiratione. 16 videtur ad illum locum respicere, ubi sycophantam cum Caecia nubes cogente comparat. 17 εἰς Γέλαν ἀφίξομαι *ad urbem Gelam perveniam.* 18 σὲ δράσω. 19 ἄρα] l. δρᾷ. *mala nobis creat*, Euripides puta, et sic quoque Salmasius. 22 τυρόνωτον, *cujus dorsum caseo stratum est*, assentiente rursus Salmasio.

854. 2 τὸ δὲ συναμφοῖν. 6 ὑπομένουσι. 10 καλῶν παρέχων. 16 ὁ Διόνυσος. *Liber pater*, vel vinum. 20 τῶν ἀκράτων. 22 ὅτι] indicium novi excerpti. 24 ἱερῶν] f. ἡμέρων, ut adverſetur ſalium Ariſtophaneorum mordaci et ſaucianti acerbitati. 30 οὐκ ἀφελὲς.

DE HERODOTI MALIGNITATE ANIMI.

L' Abbé Geinoz libellum hunc refutavit diſſertationibus, quae inſertae dicuntur Commentariis Academiae regiae Pariſinae inſcript. quas non legi. ſed legi Frereti diſſert. de tempore pugnae Marathoniaé in hiſtoria ejusdem Academiae T. IX. p. 187. Edit. Germanicae, qua Plutarchus item refutatur. 7 ἀλλὰ καὶ κακοηθείας. 8 δυσφώρατον εἶναι, et ſic quoque Codd. T. V. et Bongarſ. quae deſunt, ea ſupplere ſola conjectura nequit. num δυσφώρατον εἶναι κακοηθεία συνεχόμενον, ἢ οὗτος μάλιστα. 10 f. ὃν ἐλέγχειν, οἶμαι προσήκειν ἡμῖν — nolim tamen quae hic poſui, ita accipi, ac ſi reapſe Plutarchum ea dediſſe crederem, aut perſuadere alicui vellem, ſed tantummodo comminiſcor, ut oratio ſaltim integra et continua fiat.

855. 18 πως ἐν τῷ δίκῃ. SALMAS. 19 δεύτερον. εἴ τω κακόν. 23 f. καὶ λόγον οὐ χρηστόν. 32 poſt ἐπαίνους videtur εἰσὶ χρήσιμοι deeſſe. deinde lego παρενθήκην. et ſic quoque Cod. Turneb. 47 ἀληθῆ, λέγειν δίκαιός ἐστι.

hiſtori-

historici officium est, ea, quae vera novit, enarrare. 50 συνέγνω. *conscius erat proditionis a Pausania agitatae.* 53 ἐπὶ τὰς αὐτὰς ἐλπίδας. ibid. εἰ τοίνυν] huic εἰ respondet et ejus apodosis est, ut loquntur Grammatici, εὔδηλον vs. 11. p. 856.

856. f. ἐθελῆσαι, προσάψαντες. 6 προαιρέσεως τοῦ πράξαντος, αὐτὸ τὸ πεπραγμένον. 17 non nescio saepe ἐν omitti, mallem tamen hic loci γράφοντες ἐν [vel ἐπὶ] πίναξι. 20 f. ἔτι τοίνυν, εἰδότες ὅτι ἐιώθαμεν τοῖς ἀπ' εὐθείας, οὓς βούλονται, κακῶς λέγουσι. *quum sciant a nobis illos pro morosis et insolentibus atque furiosis haberi solere, qui, quos libuerit, arripiant procaci lingua proscindendos.* Salmasius ita corrigebat [ἔξεστι τοίνυν τοῖς ἐπ' εὐθείας ἃ βούλονται]. *penult.* Ἀριστομένη. de Aristomena Messenio v. historiam belli Messenici cum Spartanis apud Pausaniam. et sic quoque recte dat Edit. Basil.

857. 1 f. καὶ Ῥήγουλον οἱ Καρχηδόνιοι ἐχειρώσαντο τὸν Ῥωμαίων ὕπατον. 5 ὑπὸ] l. ὑπὲρ, et sic quoque Salmasius et Cod. T. et V. 15 ἔντομα, ut apud Herodotum 2, 119 exstat. 17 ὅστις] l. εἴτις. SALMAS. 19 ἐπιμένων] scil. τῷ ἑαυτοῦ ἤθει, vel τῇ ἑαυτοῦ κακοηθείᾳ *chorda semper eadem oberrans.* 27 τὰ μυστήρια δέ. 29 πενθεῖν, οὓς δέ, οὐ βούλεσθαι αὐτὸς ὀνομάζειν, ἀλλ' οἱ εὐστόμως, *plangere atque lugere, quos autem* (scil. *plangant et lugeant*) *nolle ipse nominare, sed sanctum et purum os sibi servare velle ab infamatione et inquinatione deorum per verba non sancta,* id est, se nolle de diis efferre non efferenda.

conf. Herodot. p. 111, 44. et 119, 1. et 139, 8. Salmasius correxerat ȣ̓ βȣ́λεσθαι δὲ αὐτȣ̀ς et περὶ Ἡρακλέα. pro καταγεγηρακότας habet Edit. Basil. καταγηρακότας, quod non nihil mihi profuit ad veram Nostri mentem et lectionem eruendam. Videtur mihi Plutarchus sic scripsisse: Ἡρακλέα δὲ καὶ Διόνυσον, ȣ̔̀ς μὲν Αἰγύπτιοι σέβονται, ἀποφαινόμενος θεȣ̀ς, ȣ̔̀ς δὲ Ἕλληνες, ἀνθρώπȣς, καὶ ταῦτα λυγρὰ [vel λυπηρὰ] πολλὰ δεδρακότας. *Herculem autem et Liberum patrem quum ait, illos quidem, quos Ægyptii in honore habent, deos, Graecos autem solummodo homines esse, eosque humano generi multarum calamitatum auctores, non eadem usus fuit circumspectione.* 34 λέγων. 43 καταλέγοντι leg. ex Herodoti VI. 54. 53 συνίσασι, ob sequens ἡμῖν. quamvis possit illud ἡμῖν pro ἡμῶν accipi, vel et pro redundante haberi.

858. 5 ἐν ταῖς πράξεσι γενόμενον vitiose redundat. idem enim est atque superius τῶν τῷ ἀνδρὶ πεπραγμένων. leg. itaque sic: καὶ κάλλιστον, ἐν ταῖς αὐτȣ̃ πράξεσι γενόμενος παρῆκε. *ibi loci praetermisit, ubi ceteras ejus res gestas enarravit.* Sic statim vs. 8. et p. 859, 13. ἐν τοῖς περὶ Πακτύην λόγοις γενόμενος ait. 11 f. τοσȣ̃το μόνον χωρίον. 12 ἀπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς κακίας. 14 v. Fulv. Vrsin. ad fragm. poetar. lyric. p. 314. 27 τὸν ἐν αὐτοῖς. 31 ἐν ταῖσι Θυρεαῖσι καταχρήσασθαι. ita leg. ex Herodoti p. 34, 4. 36 ἀμανῆ est in Basil. unde ἀμαθῆ efficio, quod etiam Xylandro se probavit.

vit. 38 καὶ primum delend. 43 recte abest ἐν τῷ a Basil. et delebat quoque Salmasius. Herodotus hunc non Pantoleontem, sed Pantaleontem vocat. 45 τῶν ἑταίρων καὶ φίλων delend. est enim scholium sequentis dictionis τῶν γνωρίμων. 46 ἐπὶ κναφείου vel γναφείου, quo ducit νάφου, quod est in Basil. consentit Xylander. hausimus ambo ex Herod. 39, 14. Salmasius ἐπὶ κνάφου correxerat. erat autem supplicium ἐπὶ γναφείου ἕλκεσθαι, *super fullonia* [scil. machina] *trahi* tale. acervos tribulorum vel carduorum (*dipsacos* appellant) in arcam comportabant, super quibus pannos adhuc crudos et flocculentos horsum prorsum tractabant, ut superflua lanugo decederet. super tali acervo etiam reos extremo supplicio afficiendos tractabant usque ad necem. 50 f. προσποιήματι δίκαιον. 51 αὐτὸς leg. neque tamen sic satis persanatus est hic locus. deest enim aliquid, ad quod ἀφθονίαν redeat. num ἀφθονίαν γὰρ κακοηθείας παραδειγμάτων αὐτὸς ἐν τοῖς &c. *curavit enim ipse, ut in narratione de rebus Graecorum satis et abunde suae malignitatis exemplorum haberemus.* 52 ἐπαισχύνεσθαι] subaudi φησὶ. locus est 1, 143. *penult.* πατέρας αὐτῶν, καὶ ἄνδρας καὶ παῖδας. ita leg. ex Herodot. 1, 146. et eodem auctore νόμον. θεμένας αὐταῖς, ὅρκους. *ult.* γε delend. neque est in Herodoto. in αὐτῆς subauditur τινα, vel ἑκάστην.

859. 4 aut ἐκκέκλεικε leg. aut ἐκκέκληκε, cum jota subscripto. 5 f. Πακτύην δὲ διηγούμενος

μενος ἀποστάντα Κύρου, φησὶ Κυμαίους τοῖς Μιτυληναίοις. 7 ἐπὶ μισθῷ ὅσῳ δή. οὐ γὰρ ἔχω, φησὶ, τοῦτό γε εἰπεῖν ἀτρεκέως. Εὖ γε τὸ μὴ μὲν διαβεβαιοῦσθαι — vid. Herodot. p. 65. 11 ποιῆσαι, 13 aut πρεσβύτατος leg. aut ἀνὴρ Ἡροδότου πρεσβύτερος. 19 f. τὸν Σάμου τύραννον. 20 φησὶ, ἢ καὶ λέγειν Σαμίους. *se profitetur existimare ita rem evenisse, ut etiam Samii asserant.* 32 ἐκ δὲ Νάξου ξεναγὸν Λύγδαμιν. quae deinceps de tyrannis vel regulis urbium Graecarum singularibus narrat, ea mihi ignota sunt, et dubito, an vestigium eorum apud ullum scriptorem veterem exstet, qui quidem hodie superest. 37 utinam ea adhuc hodie exstarent. 42 ἀμωσγέπως. 45 φησὶ] scil. ἡ παροιμία. 47 τοῦ ἐπὶ Σάμον leg. ex Herodot. 3. 48. 52. περιτιθέντες] sententia flagitat προϊέντες, aut προσρίψαντες. 53 συμπαροξύνθαι Λακεδαιμονίοις, aut διὰ τούτου αὐτοὺς συμπαροξῦναι τοὺς Λακεδαιμονίους, *per hoc Lacedaemonios accendisse mentem Corinthiorum in eandem secum adversus Samios acerbitatem.* *ult.* ἀνελόντας. patet ex Herodot. p. 181, 23.

860. 3 πᾶν τε μνῆμα. 12 μὴ δυνηθεῖσι] atqui hoc factum assseverat Herodotus, Samios scil. pueros Corcyraeos servasse; sed Plutarchus eum ex aliorum traditione refutat. 16 μέμνηνται recte dat ed. Basil. 20 ὁ κριτικὸς. nam de Cretense Graeci non ajunt ὁ κρητικὸς, sed ὁ Κρής. de Dionysii Chalcidensis κτίσεσι v. Jons. S. H. P. 1. 12. 5. 28 ὡς καὶ αὐτὸς. 41 τε] l. γε. 44 καλῶς]

44 κακῶς] f. περιάγων. id sane sententia flagitat. 46 ἐδὲ delend. nam Eretrienses erant ipsi quoque Euboeenses. 47 πεπυσμένος. et id respondet Herodoti ἀναπυνθανόμενος V. 57. 53 πράξειν] l. παρέξειν. vid. Herodot. p. 318. 40.

861. 2 εἴποις. *dixeris*. 6 τῇ διηγήσει. 7 nam διέπλυσε. sane πλύνειν τινὰ pro *convitiari* dicunt; sed hoc alienius. at quod Latini dicunt, *diluere* factum, velut ejus robur frangere, velut affusa aqua efficere, ut debilius appareat et dilutius, id magis quadrat. Nihil tamen in vulgata esse fateor, quare damnari debeat. 14 post ἀοίδιμον excidit ἐ λανθάνει τῇ συμφύτῳ κεχρημένος κακοηθείᾳ vel simile quid. deinde potest lacuna hoc fere modo suppleri: ᾔδει γὰρ ὡς ἄλλα τε πολλὰ χρήσιμοι ἐγένοντο περὶ τὴν Ἰωνίαν δεινῶς τότε συγκεχυμένην. 16 ἔξω] extra mare Aegæum et Cariae promontoria. 24 διὰ μηδὲν ἄλλο, τῇ γῦν ἁλώσει—] hic aliquid scabri subest. claudicat ratiocinium. Exspectasses τῆς γῦν ἀρετῆς καὶ μνήμης [vel τῦ παραδείγματος] χάριν τῇ ἁλώσει. 38 ἐ κατ' εὔνοιαν ἔτω τῶν Πλατ. ut est apud Herodot. p. 368. *pen.* 41 παρακρεσθέντες. *decepti, dubitati, circumventi.* 48 ἕκτη. scil. ἡμέρα. 53. recte Plutarchus ἱσαμένε, male Herodotus VI. 106. ἱσαμένη. contra vero ex hoc noster emendandus est et legend. ἦν γὰρ ἱσαμένε τῦ μηνὸς ἐννάτη. ἐννάτη δὲ ἐκ ἐξελ. *penult.* ἔσης] l. ἐσαν *tu*, Herodotum alloquitur, *transfers in mensis initium lunam plenam, quae tamen ad medium*

menſem pertinet. v. Ed. Corſini V. C. *Faſt. Attic.* T. I. p. 62. *ult.* ad ſenſum nil deeſt et poteſt vacuum ſpatium obliterari.

862. 7 ἐναγῆ] f. leg. ἐνάγειν vel ἐνάγοντα. *Herodotum inducere*, introducere in hiſtoria ſua, *Pheidippidam*, Φειδιππίδην (ita enim exſtat apud *Herodotum* p. 367. c. *fin.*) forte quoque ſcripſerat *Herodotus* ἐνάγειν ἐννάτῃ τὸν Φειδιππίδην &c. 12 ἀντὶ τοῦ] recte Baſil. dat Ἀνύτου uno vocab. et ita quoque conjeceram ea nondum inſpecta. Confirmat quoque Cod. Turnebi. 22 ἴδωμεν τὰ μετὰ τὴν μάχην. 25 ἀφικόμενοι. ex Herodot. VI. 115. 26 lectionem hanc, αἰτίην δ' ἔσχον, praefero vulgatae apud Herodotum αἰτίη δ' ἔσχε. *accuſabantur Perſae ab Athenienſibus.* 28 *alicui oſtentare ſcutum* eſt ſe ipſi hoſtem profiteri et bellum denunciare. Conſtituerant e igitur Alcmaeonidae cum Perſis, non prius arma contra ipſos tollere, quam Perſae in naves ſuas ſe recepiſſent, confecta pugna? hoc non patiuntur ſequentia. Plutarchus ait, ſublatum ſcutum ſignum fuiſſe urbis prodendae. ſcutum eam ad rem ſignificandam tolli conſueviſſe, alibi non legi. 33 καὶ διαβεβλημένων δὲ — *eſto quoque nullo in loco* — δὲ hic loci redundat. 43 perinde eſt Φαλήρων ſerves, an Φαλήρου optes, quod Herodotus habet, Nam Φάληρον et Φάληρα nullo diſcrimine dicitur. 44 videtur προδιδόασιν excidiſſe, aut ſi plura deſint, οἵτινες οὖν ποτὲ οὗτοι ἦσαν, προδιδόασιν, *praeſtantiſſimi et ſpectatiſſimi cives, qui qui tandem illi fuerint, deſperantes de patriae ſalute,* eam

eam produnt hosti. 53 ἐπενήνοχας ἐγκλήματα λύεις, καὶ θαυμάζειν φὴς, καὶ ἐκ ἐνδέχεσθαι τὸν λόγον. *penult.* βυλομένυς ὑπὸ τοῖς βαρβάροις τε εἶναι Ἀθηναίυς καὶ ὑπὸ Ἱππίῃ. Sic exstat apud Herodot. p. 371, 8. *ult.* hic locus mihi perobscurus. Si quid video, latet hic aliquod proverbium, quo significatur, aut non attingendam esse rem ancipitem et dicenti periculi plenam, aut semel si affirmaveris, fortiter tuendam esse. num igitur dedit auctor παροιμίας τινὸς ἀναμιμνήσκομαι κελευέσης ἢ μὴ καταλαβεῖν τὸν λύκον, ἢ καταλαβόντα μὴ μεθιέναι. ὃ σὺ τἀναντία δρᾷς, καὶ νῦν κατηγορεῖς —

863. 2 aut δὲ delend. aut sic legendum: ἀπιςῶν. Τίνι δέ; σεαυτῷ δηλονότι, *diffidens. at cuinam?* resp. *tibimet ipsi scilicet.* 11 aut ἂν delend. aut potius loco ἕως leg. εἰ μή. 12 f. καὶ ταῖς Ἀλκμαιωνιδῶν διαβολαῖς καὶ πρὸς τὺς Καλλίυ—χρησάμενος ἐπαίνυς. 17 παρενέβαλεν. 19 ἀξιώσαντας δὲ κατὰ τὸ ἥμισυ ἡγεῖσθαι. v. Herodot. VII. 148. et infra vs. 50. 22 παραλαμβάνειν τὺς Ἕλληνας, ὅτω δή, ἐπις. sic emendandum ex Herodot. p. 429, 18. 36 προσεῖναι] conjiciebam aliquando, πάρος εἶναι *esse pro*, sed inspiciens ipsum *Herodoti* locum, quem Plutarchus hic rescribit (est autem p. 430. *lin.* 5.) invenio εἶναι πρό. 39 τὰ χρώματα] unde habuerit *Stephanus* hanc lectionem, ex ingenione, an veteribus libris, non novi. Vitiosa procul dubio est. In *Frobeniana* exstat alia, vitiosa quidem et ipsa, sed quae tamen viam ad veram

Kk 5 emen-

emendationem monstrat. Legitur enim ibi τὰ χρήματα. *Plutarchus* autem scripsit τὰ ἀλείμματα *unguenta*. Res ipsa loquitur, et *Herodoti* quoque ἀλείψιος, quod p. 168, 9. legitur, confirmat. 42 ἀλλὰ πᾶν πέριξ]. Locum hunc, ad quem olim offendi, vindicat et exponit Casaubonus ad Athen. p. 13. ubi versus auctor nominatur. v. infra p. 1132, 2. 47 ἐκςάντες, κατῄσχυναν τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὴν εὐγένειαν, οὐδ' ἐςὶν ἀντειπεῖν. Σιφνίοις γὰρ ἦν *etc.*

864. 7 ἀποδειξαμένους. 8 καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, v. Herodot. p. 423, 27. 10 οὐ τούτους κακῶς λέγων. *non hos calumnians eo fine, ut laudaret Athenienses.* 12 τί γὰρ ἄν τις ἔτι δυςχεραίνῃ. 14 τὴν οὐ γεγενημένην, γενομένην δ' ἂν ὡς αὐτὸς εἰκάζει — *si proditionis* Lacedaemonios *accusat, quae nulla quidem reapse fuit, at, ut ille sibi imaginatus est, procul dubio contigisset.* 18 οὐ σμικροῖς γε legend. Exciderunt tres hae literae ου σ ob finem eundem praecedentis vocis ἑαυτοὺς. Deinde ἀπιςήσας legend. *diffidens documentis Spartanae virtutis, apud Thermopylas editis, non profecto parvis,* aut *contemnendis.* potest tamen vulgata stare, si ironice accipiatur. 21 Κρησίνεω] apud Herodot. p. 444, 1. lego Κρητίνεω. 22 aut χρυσέα ποτήρια καὶ χρήματα ἄφατα leg. aut χρυσεῖα καὶ χρήματα ἄφατα — v. Herodot. l. c. Sunt autem χρυσεῖα *vasa aurea.* 23 f. οὐδὲ τοῦτον. *hunc Aminoclem.* 29 Herodotum tueri studet, nescio quam recte, Palmerius Exerc. p. 35. Sed hac de re viderint alii. ego quidem nullus dubito

ex

ex Herodoti verbis hoc efficere, liberorum Aminoclis aliquem a patris manibus, quacunque demum caussa vel ratione, periisse. 30 παρὰ Θηβαίων. 35 f. ψευδῶς, νὴ Δία, τὰ δὲ ὡς μισῶν. aut alias verba τὰ δὲ διὰ, una cum lacunae indicio prorsus tollenda. 47 διὰ ξενίων et Ἀτλαγίνῳ. v. Herodot. IX, 15.

865. 3 κάλλιστον Θηβαίων ἔργον. 6 ξύμμαχοι οἱ ἀποπεμπόμενοι. ita leg. ex Herodot. VII. 222. 16 f. παρ᾽ εὐλόγοις ἀνθρώποις. *neque cavit, ne ab hominibus sano sensu praeditis deprehenderetur ipse sibi suae secum in dicendo pugnae et inconstantiae conscius fuisse.* potest quoque legi παρ᾽ ὀλίγους στίχους. *post paucos versus interjectos.* 19 κελεύσαι. *praeceperit.* in Optativo. 22 μὴ delend. et recte abest ab Edit. Basil. 34 ἀπεῖναι idem est atque ἀπιέναι. 37 ἐν ὁμήρων λόγῳ, οὐ [vel μὴ] μᾶλλον δὲ — *nam si reapse Leonidas Thebanos pro obsidibus, et non potius pro mancipiis, secum habuisset.* consentit Salmasius. 38 μετὰ τῶν ἀπολουμένων. 40 locum hunc non farcio. 42 κατὰ λέξιν οὕτω γράφει. ταῦτά τε δή. 43 praefero hic lectionem Plutarchi μένων illi, quae apud Herodotum est p. 453, 26. μοῦνον. 45 διενεχθέντας οὕτω ἀκόσμως οἴχεσθαι τοὺς οἰχομένους. ita integrandus est hic locus ex Herodoti l. c. 46 ἀπήλαυνε recte est in Edit. Basil. 52 f. ἣν εἶδεν ἐν ὀνείρῳ, ἐξήγγειλε. *speciem, quam in somnio viderat.*

866. 2 comma pone πρᾶξιν revocandum. *ibi apud collem.* 5 ὀλίγου δεῖν deleatur. nam ever-

evertunt ſequentia vſ. 7. ubi ait, eos ad ipſum uſque Xerxis tentorium perveniſſe, ſed eum ibi non reperiſſe. *ibid.* ὡς ἐκεῖ αὐτόν. 21 ἐπιστολὴν μὲν ἐδίδε θατέρῳ. 24 f. ὁ δὲ ὑποκρινόμενος διαγγελῦντα τὸ πρόσταγμα, τὸ δόρυ καὶ τὴν ἀσπίδα λαβὼν — *ſimulans perlaturum imperata, ſumta haſta ſcutoque.* 23 f. καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα. 29 raro et non valde commodo modo προίεσθαι poſuit pro παραπέμψαι vel παριέναι. nam προίεσθαι ἔργα inſolens eſt, et προίεσθαι φωνὰς longe aliud quid notat, ſcil. *emittere, pronunciare voces.* ſolet tamen προίεσθαι ſic ponere v. p. 961, 7. 31 δίκαιος, *ibid.* πρώτες] l. τέως, ex Herodot. p. 456, 41. 41 μηδίζεσι et ἐν πρώτοισι ἔδοσαν ἂν βασιλεῖ. *dediſſent,* 47 f. καὶ Θεσσαλὲς μαρτυρῦντας, μεταξὺ πάντων [aut τῶν ἄλλων] φονευομένων — 59 poſt ξενὰ deeſt aliquid, e. c. καὶ τίς ἐκ ἂν οἴοιτο τὲς Θεσσαλὲς ἐπιτιθεμένες μᾶλλον ἐν τῷ τότε καὶ ἐγκαλῦντας, ἢ μαρτυρῦντας Θηβαίοις καὶ συνδικῦντας. *ecquis eſt, qui non exiſtimet, Theſſalos ea occaſione potius uſuros fuiſſe ad afferendum Thebanis damnum et adſpergendas criminationes, quam ad perhibendum ipſis praeclarum teſtimonium et dicendam eorum cauſſam.* 50 ἔναγχος] non concilio hoc cum altero Noſtri loco, qui eſt in Vita Camilli p. 138, 8. ubi ait: pugnam illam, qua Boeoti Theſſalos vicerunt, accidiſſe plus ducentis annis ante Leuctricam. Simſonus mortem Leonidae in ann. M. 3525. confert, et pugnam Leuctricam in annum M. 3634. eſt igitur haec centum

et

et novem annis illa recentior. *ibid.* περιγενόμενοι. 51 ἀποκτείναντες. *penult.* τὰς μὲν γὰρ αὐτῶν. *ult.* τὰς δὲ πλεύσας. Sic leg. ex Herodot. p. 457, 8.

867. 1 ἀλλ' ἔτι Λεοντιάδης. 6 δικαιώσαντος. *aequum et se dignum censente.* 7 Λεοντιάδη, Sic paullo ante Noster eum bis appellavit, et ipse Herodotus l. c. 37 περιεφθέντες. ex Herodoti p. 465, 22. 40 δεδόσθω. *datum, indultum ipsi esto.* 44 δρησμὸν ἀπὸ τοῦ Ἀρτ. 51 f. τῇ Ἀγροτέρᾳ aut τῇ προπυλαίᾳ. sed v. Xylandr. ad h. l.

868. 9 verba πρότερον ὀνομάζειν suspecta mihi sunt. 26 valde obscurus et difficilis est hic locus, et, ut ego quidem puto, etiam lacunosus. Donec certior medicina proferatur, constituam eum sic, quoad nunc quidem licet: Κατ' αὐτῶν, καὶ ἀφ' ὧν οὐκ ἔπραξαν ἄν, εἰ μὴ ταῦτα Θετταλοῖς ἔδοξε, δικαιῶν κρίνεσθαι τὴν αὐτῶν διάνοιαν, καὶ κολούων, ὥσπερ χώρας, ἀντειλημμένης ὑφ' ἑτέρων τῆς προδοσίας ἀπολειφθέντας. *et censens, jure merito ipsorum consilia ex iis aestimari, quae procul dubio non fecissent, nisi Thessalis visum fuisset ita facere, ut fecerunt; et carpens atque exagitans eos, tanquam si proditio castrum esset, quod ipsi voluissent occupare, sed sera venissent, ea jam ab aliis praeoccupata.* Venit in mentem alia quoque ratio emendandi, haec nempe: καὶ κολούων, δέον, ἀφ' ὧν ἔπραξαν, ἀλλ' οὐκ ἀφ' ὧν ἔπραξαν ἄν, εἰ μὴ τἀναντία Θετταλοῖς ἔδοξε, κρίνεσθαι τὴν αὐτῶν διάνοιαν, καὶ μὴ παρεισάγειν αὐτοὺς τὸ καλὸν

ἀνάγκη

ἀνάγκῃ ἐπιτηδεύοντας, ὥσπερ χώρας προκατειλημμένης ὑφ' ἑτέρων ἀπολειφθέντας. *quum oportuisset eorum animum a rebus gestis judicare, non ab iis, quae fortassis peregissent, si contrariam inire viam Thessalis visum fuisset, neque eos introducere per necessitatem virtuti studentes, propterea quod exclusos se viderent proditione, tanquam agro jam ab aliis occupato.* 43 ἢ] l. ἦ. 44 κολάζοντες] sententia flagitat μηδίζοντες. 51 οἱ ἄνδρες] scil. Phocenses: vid. Herodot. p. 522, 4.

869. 2 τρεῖς] Herodotus VIII. 46. *quatuor* ait. num igitur τέσσαρας legendum. 4 ἀλλ' ἵνα [vel ὅπως] εἰς ἀνήρ. 6 αὐτοῖς, aut si αὐτῷ ad Herodotum redeat, leg. ἀντιμαρτυρεῖ, sed prius rectius. 7 aut delend. Ναξίους, aut τοὺς Ναξίους leg. 10 f. χωρογράφοι vel potius πατριογράφοι. *auctores* τῶν apud Naxios *πατρίων, antiquitatum Naxiarum*. f. quoque deinde καὶ πρότερον ἤδη Μεγ. 12 locum hunc non expedio. quare satius est eum intactum praeterire. 14 διέφθειραν] scil. Persae. 18 αἰσχύνῃ. et sic quoque citat F. Vrsinus ad fragm. poet. lyric. p. 334. 24 f. ἔκτην δ' ἀπὸ χειρῶν ῥύσατο βαρβαρικῶν. 30 f. ναὸν Ἀριστοβούλης Ἀρτέμιδος. Xylander et Brianus ad Plutarchi Themistoclem p. 171. conjecere Βουλαίας.

870. 4 προσδηλήσεται. *simul quoque corrumpat*, ut exstat apud Herodot. p. 480, 36. 5 Ἡροδότῳ, ὡς Σίβυλλαν. *nihil praeter carmen Herodoto deest, ut Sibyllam ex Aspasia efficiat.*

10 f.

10 f. ἀλλ' ὧν μὲν ἔψευσαι, λόγος ἡμῖν ὐδεὶς, ἃ δὲ κακοήθως ἔψευσαι, μόνον ἐξετάζωμεν. *eorum quidem, quae mentitus fuit, nullam habemus rationem; at ea sola examinemus, quae cum malignitate fuit mentitus.* 17 καὶ] f. ἐκ. 20 f. τί γὰρ ἔδει τίθεσθαι μηχανὴν τραγικήν; *quid enim necesse erat admovere machinam tragicam?* aut τί γὰρ ἔδει ἐπιτίθεσθαι μηχανῇ τραγικῇ. *animum adjicere ad tragicam machinam.* 23 ἐπ' ἐξειργασμένοις. *post operam confectam.* v. Herodot. p. 489, 8. est dictio ipsi familiaris. 30 οἱ delend. vel cum μᾶλλον mutandum. 31 ἀλλὰ τῦτον. *sed hunc*, Herodotum. Iniquitatis adversus Corinthios etiam Dio Chrysostomus Herodotum accusat in Orat. Corinthiaca p. 456, 26. et 459, 26. 36 aut Ἀθηναίυς legendum, quo admisso, etiam ἑώρων vs. 37. erit leg. aut, quod mallem, χαριζόμενον τοῖς Ἀθηναίοις. redit enim ad oratorem Atheniensem. 38 μετ' αὐτὺς. *post ipsos*, Athenienses puta. 43 versus hic e Dione Chrysostomo sic refingendus est: νῦν δὲ μετ' Αἴαντος ναῦος — Et sic dudum ex eodem auctore emendavit Theod. Canter. V. L. 2, 7. *penult.* λέγει. *ult.* f. ὗτος Ἀδειμάντυ κεῖνυ τάφος, ὃν δία πᾶσα Ἑλλὰς. *ob quem omnis Graecia.* retrahitur Accentus in δία propterea quod pone ὃν collocata est haec Praepos. quod regit.

871. 7 τὴν θεὸν] Venerem puta. *ibid.* τὺς περὶ τὸν Ἡρ. F. Ursinus ad fragm. poetar. lyric. p. 330. citat ὐχ ὅπως τὸν Ἡρόδ. 16 αἶδ'] l. ᾇδε, *hic loci stabant*, remansit jota e vetere

scriptio-

ſcriptione. conf. Fulv. Vrſin. p. 329. l. c. 40 f. ὑπόλοιπον ἐν τῇ ψυχῇ κακόηθες [vel κακοηθείας] τῦτο πᾶν ἐξέχεε πρὸς Λακεδαιμ. 41 f. τῆς πόλεως ἠμαύρωσε vel ἀφῄρει. 42 ἀῤῥώδυν τὺς Ἀθηναίυς. v. Herodot. p. 511, 29. et 512, 4. 12. 50 παρεπιδημῶν. *pen.* Πελοποννήσῳ.

872. 3 ποτὲ μὲν αἴρει, ποτὲ δὲ καταβάλλει. 14 ſi bene habet ἀπολογυμένυς, idem erit atque ἀπειπαμένυς. *ejurantes.* 20 ὅμυ τι πάντων. et ſic quoque Salmaſius. 24 poſt ὐδένα deeſt λέγων vel εἰπών. 28 Θηβαίων. 30 περιπεσεῖν. 34 τε] l. γε. 35 poſt ἦν deeſt ἔχοντες aut ταχθέντες. 37 ἐν τύτοις] eſt idem atque alias αὐταῖς λέξεσι. *his ipſis verbis.* vid. vſ. 50. 38 recte animadvertit Xylander hic Ephyrae nomen requiri. legendum igitur οἵ τ' Ἐφύραν. 41 Urſinus fragm. poet. lyr. p. 160. lacunam copula καὶ explet. ſed mallem ſic legi: θεῖον, κρέσσονα καλλίςων μάρτυν ἔθεντο πόνων. *collocarunt in aethere,* h. e. in clara luce, loco conſpicuo, *teſtimonium pulcherrimorum laborum auro potius multum aeſtimabili.* 45 εἰς τὴν πόλιν ἄλλως, ὡς δὲ τὰς πρ. 46 aut προλαμβάνων aut προλαμβάνειν βυλόμενος. 49 f. ὄνειδος excidit. 53 κεινὰ] id eſt κενά. praefero hanc lectionem illi, quae apud Herodot. p. 541, 6. legitur: κοινά. *pen.* ταύτην τὴν ἀπεςώ.

873. 3 f. ὓς πρότερον εἶπε φεύγειν ἀπὸ Σαλαμῖνος, ἀντιμαρτυρύσης αὐτῷ τῆς Ἑλλάδος. 27 poſt ἔλλησι deeſt κοινύμενος, *communicans,* aut προσάπτων, vel περιτιθεὶς, vel

ἀνατι-

ἀνατιθεὶς. etiam ἀμωςγέπως legend. et id quoque Xylander in Latinis expressit. 35 ἐγχαράξαντας, eradentes. 36 Socharis et Dipnisti nomen apud Herodotum non invenio. Habet quoque postremum aliquid peregrini et suspecti. 40 ἐγχαράττει. 42 punctum commate mutandum et γὰρ delendum. 50 ἧς Πίγρης. vid. Fabric. B. Gr. T. I. p. 234. 51 συνθεμένες.

874. 9 f. τοῖς ἑκαςαχϐ. 18 πικρολογίαν.

SALMAS.

AD PLACITA PHILOSOPHORVM
EX EDIT. CORSINI.

6. 23 ἁμοιρϐντα δὲ τϐτϐ.

7. 7 μηδὲν accipi debet pro κατὰ μηδὲν, aut potest quoque leg. μηδενὸς. *ut nullius rei expers sit generatio in rerum natura jam existens.* 15 aut ἐν ἐνεργείᾳ, aut ἐνεργος.

10. 7 ἀναπολῶν. 18 vid. Palmerii Exerc. p. 227 sq.

14. 18 haec non suo loco posita videntur initio paginae hujus inter Empedoclem et Socratem ponenda esse.

17. 9 post περιέχει videtur excidisse: *καὶ δύναται τέλειος εἶναι, εἰ καὶ μὴ πάντα περιέχει.* 11 f. πολλὰ παραδείγματος μιμήματα. *penult.* ὅπϐ γὰρ ἄπειρα τὰ αἴτια.

19. 4 φύτις. 22 οἱ τὸν περὶ θεϐς παραδόντες. 26 διοικεῖσθαι delend.

20. 18 post Δήμητρα videtur aliquid excidisse, aut προσηγόρευσαν, quod etiam commune poterit esse alteri subjecto membro, aut ἐτίμων. quod si admittas, leg. erit deinceps, Ἄρην, ἐφοβοῦντο τούτους, ἀφρα. 22 post πάθεσι excidit παθῶν μέν.

21. cap. 7. Pſ. 2. pro Μιλήσιος praeter Xylandrum Palmerius quoque Exerc. p. 230. emendat Μήλιος.

23. 4 ἀεὶ del. 8 ἐς πάντ' αὐχεῖ.

25. 3 ἡ ἐπεπλήρωτο εἰς μακαριότητα. 7 γὰρ ἔλειπον.

29. 5 f. οὐ κεχωρισμένας τῆς ὕλης, ἐξ αὐτοῦ δὲ γεγονυίας. τοῦ νοῦ, τουτέστι Θεοῦ. penult. αἴτιόν ἐστι, δι' ὃ ἀποτέλεσμά τι, ἢ δι' ὃ —

30. cap. 12, 1. conf. p. 390, 27. Opp. Plutarchi. 9 βαρὺ et κοῦφον.

31. 3 οὐ delend. *leve est, quod natura sua declinat, vel recedit a medio suo puncto, vel medio terrae.* 4 βαρὺ δὲ ὃ εἰς τὸ μέσον. *grave autem quod ad medium suum punctum* vel *ad medium terrae accedere nititur.* 6 f. ἀκατάληπτα, *neminem posse, corpora quid sint, cogitatione assequi.* 7 δὲ primum cum μὲν mutandum. 11 sic distinguo et lego hunc locum: τὰ δὲ ἄνω, κινούμενα κατὰ βάρος, κατὰ πληγήν, κατὰ παλμόν, *quaedam deorsum, quaedam ad latus, quaedam sursum ferri, idque vi gravitatis, aut impulsus, vel percussionis, aut denique resultus* deorsum feruntur vi gravitatis; ad latus vi percussionis aliquo dirigentis; sursum vi repercussionis.

33. cap. 16. 3 palam est, nomen philosophi

exci-

excidisse, aut sectae. in ἢ latet περὶ. περὶ τὰς ἀτόμους. cap. 17. ult. μικροτάτων.

38. 6 καὶ primum delend.

41. cap. 29. 7 ἀπὸ τύχης, καὶ ἀπὸ ταυτομάτου. 9 οὐκ ἀπὸ τύχης, ἔν γε τοῖς ἔξω πράξεως.

L. II.

46. 13 οὐ delendum, aut, eo servato, pro ὅλον leg. erit πᾶν. animadvertit jam Corsinus quoque.

48. cap. 5. 7 φθορὰν] l. τροφήν. 8 consentio Corsino οὐρανίου suadenti. 9 σεληνιακοῦ ὥσπερ εἰς τροφὴν τοῦ ἀέρος. *duas esse mundi nutritiones, unam ex igni coelesti liquido et fluente; alteram ex aqua lunari, tanquam ad nutritionem aëris effusa.*

49. 9 ἀναθυμιαθῆναι.

50. *ult.* δὲ servari oportere patet e praemisso μέν.

51. 3 ἀποδιδόναι] scil. φησὶ δεῖν. nisi malis cum interprete ἀποδίδωσι.

52. 2 ἐκπύρωσιν.

55. 4 ἐντονίᾳ vel συντονίᾳ. 8 ἀφανεῖς] f. διαφανεῖς, hoc est, *igni candentes*. Sic μύδρος et λίθος διαφανὴς apud Herodot. est *igni candens*. 9 post λίθοις subaudi νομίζει τὰ ἄστρα. ut Stobaei rationem non probem, facit additum σβέννυσθαι. nam si exstinguuntur, igni candeant, adeoque etiam conspectui pateant, necesse est. 11 γυροειδῶς. *ita deorsum latum, ut in descensu continuo in vorticem ageretur.*

59. *penult*, διὰ μὲν ταῦτα μηδὲν τούτων scil. γίγνεσθαι.

60. cap. 20. 3 ἁρματείῳ τροχῷ παραπλήσιον τὴν ἀψῖδα ἔχοντα κοίλην. *Solem esse similem rotae curuli, habentem apsidem cavam, eamque intus igni plenam.* v. p. 66. *antep.* ubi idem de luna quoque traditur. 6 quid sit πρηστὴρ hic loci, non perspicio. mihi quidem *foramen* significare non constat. num igitur legendum διὰ τρήματος αὐλοῦ.

61. 1 Platonis nomen tuetur et sententiam illustrat p. 67. 2

7 f. ἐν τῷ ἄνω [vel ἀφανεῖ] κόσμῳ. *ignis, qui in mundo superiore habetur, ad quem mundum oculi nostri non pertingunt.* *penult.* f. προσήκειν. *congruere in solem haec tria,* seu recte solem haec tria posse appellari, ignem coelestem. tum ignem ipsius solis, qui sit speculi veluti. tandem refractione ejus adspersam nobis lucem.

62. 10 statuebat Empedocles geminum hemisphaerium, unum totum igneum, alterum aëre et igni mixtum. hoc posterius significatur verbis τοῦ θερμομιγοῦς ἀέρος. et in eo est sol juxta Empedoclem. fiebat reflexio lucis in eum ex altero igneo. v. Corsini dissert. p. 25. 15 εἰρῆσθαι] l. εἰπεῖν.

63. cap. 20. *penult.* ἢ τηλικοῦτον εἶναι, ἡλίκος φαίνεται, ἢ μικρῷ μείζω ἢ ἐλάττω.

65. 12 παρισόρηκε] *narrarit sed falsam et commentitiam rem,* scil. *contigisse deliquium solis, quod integrum mensem obtinuerit.* pen. ἔχουσαν. v. p. 60. cap. 20. 4.

67. 7

67. 7 dubium nullum est legendum esse κατοπτροειδὲς, sed praeterea quoque credo σελήνην in Accusat. leg. oportere, subaudito ἐστε.

69. 9 f. τὰς ἀπὸ τῆς ὑγρᾶς [scil. ἐσίας] ἀναθυμιάσεις πάντας φωτίζεσθαι. vocab. ἐσίας omitti solere et dici ὑγρὰ et ξηρὰ simpliciter pro ὑγρότης et ξηρότης apparet e p. 79. 27.

70. 11 τῇ σελήνῃ *terrae sese lunae offerentis.*

71. 1 f. Ἀναξαγόρας διὰ ἀνωμαλότητα τῦ συγκρίματος καὶ διὰ τὸ ψυχρομιγὲς — [scil. γεώδη φαίνεσθαι τὴν σελήνην] quod ex initio capitis tacite repetendum ψυχρομιγὲς formatum ut supra θερμομιγὲς.

L. III.

80. Cap. 4. 6 ὑγρῷ] f. ψυχρῷ. *penult.* ὑπὸ τῆς καταφορᾶς ἀποπεπληγμένον. *decussis* vel *detritis particulis inaequalibus exstantibus.*

81. 14 πῶς ἂν γίνεται ἡ ἶρις.

82. 27 τὸ διορίζον] num τὸ τρίτον, an τὸ δροσίζον.

83. 7 αὐτὸ. *astri* [hoc est solis] *illam nubem* [redit enim αὐτὸ ad νέφος] *in speculum vertentis.* 8 φυσιολογεῖ καὶ τὰ κ.

84. 10 f. πνέυματι ὁμοίαν, aut πνεῦμα ὀνομαζομένην. 13 ἐπισυρρέοντας recte cum Dativo construitur, *confluentes adversus solem.* Cap. 8. 3 Corsini conjectura locum habere nequit. 5 προγεγραμμένων.

85. *ult.* λίθῳ ἢ κιόνι. *lapidi aut columnae cuidam e genere planarum similem.*

87. *ult.* τοῖς καρποῖς ἡ αὔξησις.

88. 3 κατὰ κύκλον λοξόν. 7 τρόχȣ δὲ δίκην ἐνηξωνισμένȣ. *sed instar rotae, cui axis sua inserta est*, seu instar rotae ad axin suam adstrictae, ut ab ea decidere nequeat.

89. cap. 14. 3 θερινὴν, ἰσημερινὴν, χειμερινὴν, ἀνταρκτικήν. 6 οἰκητήριος. 7 καὶ χειμερινῆς accipi debet pro καὶ ἡ μέση τῆς χειμερινῆς. *terra habitabilis illa est, quae in circulo tam aestivo, quam brumali abest quantum illinc ab arctico et aequidiali, tantum hinc ab eodem aequidiali et antarctico.*

90. 8 f. ἀέρος εἰς γῆν ὑποδύσει. 12 f. τȣ̃ ψυχρȣ̃ τῷ πυρὶ [vel τῷ θερμῷ] ἀντιπερίστασιν. 14 αὐτῇ] f. αὐτῷ, nisi praecesserit nomen foemininum, hodie in Plutarchi codd. desideratum, e. c. τῇ θερμότητι. propterea *quod frigus ubique se calori opponit idque undecunque premit. antepen.* ἐν ἀπολήψει γεν. *quum intercepta fuerit sicca exhalatio*, et impedita, quo minus exhalaret.

91. 5 νοστεῖν] *locos alios motu vago et erroneo in alios incurrere.* sed hoc est obscurum aeque obscuro alio illustrare. quare enim illi loci vagantur, si omnia per se quieta manent? 13 πλαταγώδη. *corpora similia* πλαταγῃ vel *crepitaculo.* est autem πλαταγη, instrumentum ligneum, constans duabus tabellis sibi parallelis, quibus concussis sonus efficitur. sic appellantur quoque illae duae tabellulae ligneae, duos fere digitos latae, quatuor longae, quarum binas pueruli inter secundum et tertium digitum insertas conquassant et sic strepitum edunt, *eine Klapper*,

Klapper, oder Pritſche. v. quae dixi ad Dionis Caſſii p. 256. 99. 14 f. διὰ τὸ κῦφον κανεῖσθαι. 23 ὑπὸ πάχυς τῦ ἀέρος.

92. 11 πλύσιν] num καῦσιν. 16 mihi Xylandri emendatio παραλυκίσαντα vehementer placet, et de ea dubitari non oportere exiſtimo. *ſubſalſugineſcentem.*

93. cap. 17. 2 γὰρ delend. 11 Φέρεται leg. e Stobaeo. 10 f. διά τινος ἐγγεῖ8 [ita Stobaeus] τρήματος ἐπιΦέρεσαν. 19 f. ὑπείκοντας δὲ.

94. 18. 9 f. ὅτι ἐςὶν ἅλωνι προσΦερής. *quia ſimilis eſt areae.* ult. f. ἔνθα συνέπεσε τὸ πάθος τῆς ὄψεως.

L. IV.

96. cap. 1. recte caput hoc de cauſſis incrementi Nili refertur ad hunc quartum librum. nam ad τὰ κατὰ μέρος *res terrae particulares* pertinent, quas hoc libro tractaturum Plutarchus profitetur, neque poteſt, neque ad τὰ μετάρσια, affectiones aëris et atmoſphaerae, neque ad rationes toti terrae inhaerentes referri, quae ſuperiore libro fuerunt enarratae.

97. 2 ἔσω. mare interius eſt mare mediterraneum, quod Oceano opponitur. 3 αὐτὸν rectum eſt. redit enim ad ποταμὸν. *maris interioris, quod in fluvii regione dulce eſt.* 20 poſt τὰ νάματα videtur aliquid deeſſe. niſi potius Plutarchus ſatis habuerit in commodum memoriae ſuae, cujus in gratiam libellum hunc valde conciſum et compendioſum absque ulla cura et lima in adverſaria conjeciſſe videtur, Herodoteae perobſcurae et a vero multum abhorrentis cauſſarum

deductionis initium ponere, quandoquidem consideret, memoriam, hoc motam principio, caetera facile suggesturam.

202. cap. 6. 2 post ἀκίνητον subaudi ὑπό. cap. 7. 2 τὸ] l. τήν.

103. 2 f. ὑποφέρεσθαι [id est ἀπείχεσθαι] ἐφ' ᾧ τὴν μὲν —

104. 1 φιλοσόφους, μέχρι τῆς ἐκπυρώσεως ἐπιδιαμένειν. 4 sic ordinanda videntur verba: τὸ μὲν λογικὸν ἄφθαρτον, τὸ δὲ ἄλογον φθαρτόν. καὶ γὰρ τὴν ψυχὴν οὐ θεὸν ἀλλ' ἔργον τοῦ ἀϊδίου θεοῦ ὑπάρχειν. cap. 8. 6 f. φαντασία, ἢ κατάληψις, ἡ δι' αἰσθ. phantasia, aut perceptio animi, quae per organum sensui serviens fit.

105. 1 l. τεταμένα. intenta, directa. male hanc lectionem, cum optima et unice vera sit, improbavit et ejecit Xylander, cui hic quidem obsecundari non debebat. v. p. 117. paene tota. 2 f. τὸ κριτήριόν ἐστιν ἡ αἴσθησις, ἥτις ἐστὶν καὶ ἡ δύναμις, καὶ τὸ ἐπαίσθημα, ὅ ἐστι τὸ ἐνέργημα. 5 f. λέγεσθαι αἴσθησιν, νῦν μὲν τὴν δύναμιν τὴν αἰσθητικήν, νῦν δὲ τὸ ἐνέργημα. 10 φαντασίας aut φαντασιῶν.

106. 1 f. καὶ ἡ μὲν αἴσθησις μοναχῶς ψευδοποιεῖ τὰ αἰσθητά, οὐ καὶ τὰ νοητά. sensatio sola sensu percipienda falso nobis exhibet, non item res solo intellectu percipiendas. cap. 10. 1 τὰς εἰδικὰς speciales.

107. 2 ἔχειν. 3 f. ὥσπερ χάρτην νεουργὸν εἰς ἀπογρ. nam in vetustis Edd. est χάρτης ἐνεργεῖν. 5 ἐναπογράφεσθαι. 7 f. αἰσθανόμενον.

9 f.

9 f. μνήμην ἔχειν λέγουσι. 11 f. ὁμοειδῶν ἐννοιῶν πλῆθος. *antepen.* καὶ delend.

108. cap. 12. 4 ἑαυτὸ. redit enim ad πάθος. 109. 1 τὸ] l. τὶ. 3 τὸ delend. *et eam rem*, vel *eam perceptionem nostram, possumus* πάθος *appellare*. 13 f. Φανταστικὸν δέ ἐστι διὰ κενοῦ ἑλκυσμοῦ πάθος. *est affectio in mente nostra per sollicitationem aliquam vanam orta a re nullam imaginem praestante.* 16 κενοῖς. *et qui rebus vanis, non praesentibus, manus porrigit*, manus ad res nusquam existentes extendit.

110. 2 τὸ ὁρατικὸν] subaudi αἰσθητήριον, vel ἐπαίσθημα. 8 f. ἀκτίνας ἐξ εἰδώλων συνθέτους. 12 περικαθαπτούσας, subaudi ἑαυτάς. *semet ipsas undique applicantes et velut agglutinantes. penult.* f. Φερομένου εἰς ἀπόῤῥοιαν. τοῦ δὲ μεταξὺ ἀέρος εὐδιαχύτου ὄντος καὶ εὐτρέπτου συνεκτείνοντος τὸ πυρῶδες τῆς ὄψεως. αὕτη λέγεται ἡ πλατωνικὴ συναύγεια.

111. cap. 14. 1 Ἐμπεδοκλῆς [scil. Φησὶ τὰς κατοπτρικὰς ἐμφάσεις γίνεσθαι] κατὰ ἀποῤῥοίας τὰς συνισταμένας μὲν ἐπὶ — 4 τῆς] l. τοῦ. 5 προσκείμενον aut περικείμενον, ut p. 115. *ult.* aut παρακείμενον, ut p. 112. cap. 15. 10 *pen.* ὡς] l. πως absque accentu, *quodammodo. ult.* f. θιγοῦσαν δὲ. *at ubi attigit*, scil. visus speculum aeneum.

112. cap. 15. 2 προχεῖσθαι. *nam e visu vel oculo effundi, profundi aliquam lucem.*

113. cap. 17. 7 f. γένηται, ἢ κατάβραγχος, τὴν ῥῖνα μὴ συναισθάνεσθαι. *si difficilis facta fuerit respiratio, aut raucedine obsessa, tum nares*

non percipere odores. ult. ὡς ἐπὶ τῶν ῥευματιζομένων] subaudi δῆλόν ἐστι. *ut constat ex illis, qui defluviis humorum gravantur.*

114. cap. 19. 2 f. προηγμένον. 3 f. καὶ πληγῇ ἀέρος — διαδιδόμενον.

115. 15 κατ' ἄλλον μὲν et statim quoque κατ' ἄλλον δὲ. redit enim ad τόπον. 17 conjiciebam συναλίζεται. sed non ausim vulgatam prorsus damnare.

116. 2 καὶ] f. ἀλλά. ἀλλ' αὕτη μὲν — cap. 20. 11 πᾶν γὰρ τὸ ὁρῶν. 12 ποιεῖ, ἢ καὶ ὁρᾷ.

117. 16 aut delend. λεπτύνον, aut desunt nonnulla, e. c. εἰς αἴσθησιν ἀποῤῥοιῶν λεπτῶν [id enim videtur in λεπτύνον latere] aut τὰς τῶν σωμάτων ἀποῤῥοίας λεπτύνον. sed haec conjectura minus placet. 20 τῶν προσπιπτόντων. *penult.* κόσμῳ] f. κορυφῇ aut ἀκροπόλει.

118. 3 βρέφεσιν] conjeci aliquando βρογχίοις. *cavitatibus, recessibus pulmonis*, sed falsum me fuisse docuit me p. 133. cap. 15. 11 ubi locus hic ipse recurrit, cujus haec est sententia: quum abscesserint humores foetui circumfusi, membranis suis in utero matris adhuc involuto. est tamen obscura dictio, planior futura, si sic esset enunciata, τῆς περιχεομένης τοῖς βρέφεσιν ὑγρασίας. 5 τῆς delend. 10 f. τῇ δ' εἰς τὸ ἐκτὸς ἀποχωρήσει. 17 f. παλινδρομοῦντος δὲ τοῦ ἀέρος καὶ ἀντεπεισαχθέντος εἰς τὰ διὰ τοῦ αἵματος [scil. γεγονότα] ἀραιώματα — *penult.* αὐτῷ τὸ ἐπὶ τῆς κλεψύδρας [scil. γιγνόμενον], *subjungit tandem huic disputationi Empedocles exemplum a clepsy-*

a clepsydra petitum. tum sequitur Asclepiadae de ratione respirationis disputatio.

119. 7 ὑστερεῖν suspectum. ego quidem non intelligo. 10 τὸ ἔσω ὑπομένον, βαρύτης ἡ τοῦ ἐκτὸς [aut διὰ βαρύτητα ὁ ἐκτὸς scil. ἀὴρ] ἀντεπεισφέρεται. 21 εἶτα καὶ τἄλλα] subaudi γίγνεσθαι. *tum reliqua quoque fieri*, expansionem et contractionem pulmonis consequi inspirationem et exspirationem ut consequentia necessaria. 23 sententia verborum ὑπὸ δὲ τῆς πλ — est. *propterea vero pulmo attrahit aërem, quia foris, extra hominem, plena omnia sunt, nullum vacuum.* 25 *ob vicinitatem vero thoracis ad pulmonem nascitur alter appetitus in thorace quoque, ut natus fuerat in pulmone, quapropter etiam ipse aërem a pulmone aversum in se derivat.* μετοχετεύει, sic legendum puto. *ult.* ἀντιμεταῤῥεῖ idem est atque ἀντιμεταχεῖ. nam ῥεῖν non solummodo *fluere*, sed etiam *fundere* significat.

120. 3 f. ὅθεν ἄρα συστολὴ καὶ διαστολὴ γίν— 6 μὲν delend. 7 καθ' ἣν τὸν ἔξωθεν. 18 ἐπ' αὐτόν. 20 f. ὅταν αὖθις εἰς τὸν ὄγκον τὸν ἀέρα ἀποκρίνῃ, *quando thorax aërem in se conceptum rursus excernat in reliquam corporis molem*, hoc est, in pulmones, in quos solos ipsi ex mente veterum aditus patebat. 22 f. ἀπὸ τοῦ πνεύμονος τὸ πνευματικὸν ἐφέλκηται. in titulo Cap. 23. aut legendum σώματος loco σωματικῶν, aut loco τούτῳ legend. est τούτοις. *penult.* verba ὥσπερ ἐπὶ δεινῶν καὶ ἀλγεινῶν, καὶ delenda sunt. nam nihil aliud sunt quam prava lectio sequentium

tium ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀνδρείων καὶ δειλῶν ut liquet in fortibus et timidis.

L. V.

123. 4 ἡ κατὰ θειότητα. et hoc usque ad ἐνθεσιαστικὸν est seu a Plutarcho seu ab alio quocunque adjectum scholium, vel varians lectio praecedentium κατὰ τὸ ἔνθεον, ὅπερ ἐστὶν ἐνθεσιαστικόν.

124. cap. 2. 5 f. παρ' αὐτὸ δὲ τῦτο γνωστικῶς κινεμένης.

125. 1 f. συμφερόμενον, *quod ipsi obtingit* et ad eam pertinet καὶ πρὸς τῦτοις τὸ ἐσόμενον, aut καὶ τὸ παρὰ ταῦτα ἐσόμενον, *et praeterea eventurum*, vel *et propterea eventurum*. 2 in Basil. est συγκραματικῦς. num συγκρεματικῦς. *quando duae res* [sive ejusdem sive diversae speciei] *colliduntur*. 4 f. οἷον, ὅταν ἃ βελόμεθα, βλέπωμεν, ὡς ἐπὶ τῶν τὰς ἐρωμένας βλεπόντων ἐν ὕπνῳ γίνεται.

126. cap. 4, 2. f. ψυχῆς γὰρ εἶναι καὶ σώματος. v. p. 131. 1. *penult.* f. καὶ κατὰ τὴν δύναμιν σῶμα, πνευματικὸν δέ. cap. 5. 9. ἐχ ἧττον.

127. cap. 6, 2. προσυνελκομένης *prius contracta matrice*, ideoque ad semen continendum apta reddita. 6 ὢ συμβαίνειν. cap. 7, 7. τὰ μὲν ἄῤῥενα παρὰ ταῖς ἄρκτοις. et sic quoque statim post τὰ δὲ θήλεα πρὸς ταῖς μεσημβρίαις, aut si priore loco legatur τὰ μὲν πρὸς ταῖς ἄρκτοις τὰ ἄῤῥενα, debet etiam deinceps legi τὰ δὲ πρὸς ταῖς μεσημβρίαις τὰ θήλεα. Ἱππῶναξ ἄῤῥενα ἢ θήλειαν γίγνεσθαι παρὰ τὸ συνεστηκὸς

εστηκὸς. καὶ ἰσχυρὸν, ἢ παρὰ τὸ ἐρυστικὸν τε. *ult.* f. δεξιῶν διδύμων καταβάλλεσθαι, nisi malis μερῶν subaudire.

128. στὰ μὲν redit ad ἄῤῥενα γίνεσθαι, et τὰ δὲ ad θήλεα γίγνεσθαι. 6 Leucippi sententia hic admodum obscure, neque integre proposita; sive Plutarchi, sive librariorum culpa. 11 καὶ delend. *at peculiaria cuique* sexui membra nascuntur ex eo, uter Venerem in congressu fortius exerceat. cap. 8. 3 f. παρὰ τὴν τῆς κυήσεως ταραχὴν, nisi malis Corsini ἀργίαν, quod non displicet.

129. 2 f. πάσας τὰς αἰτιολογίας. cap. 9. 4 τι τοιοῦτον. 10 ὡς delend. v. p. 132. cap. 13. 15.

130. cap. 11. 2 f. τοῦ σπερματικοῦ τῶν γονέων.

132. cap. 13. *ult.* ἐτελεσιεργεῖτο. cap. 14. 3 σπέρματος. ἢ ψυχρότητα.

133. cap. 15. 18. post πνεύμονα excidit τὸν ἀέρα.

134. cap. 16. 10. ἡ delend. 12 recte dat Basil. αὐτὸ.

135. *penult.* f. ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τῇ τότε καὶ νυκτὶ. *in una die noctéque, quales dies noctesque initio mundi erant.*

136. 1 f. οὐ δέκα μῆνας φησιν, ἕνδεκα δὲ νομίζεσθαι, scil. δεῖν. *oportere gestati utero foetus non decem, sed undecim menses computari, habita ratione menstruorum interceptorum illorum, quae post conceptionem prima debuissent fluere.* 5 f. οὐκ ὄντα ἑπτάμηνα, ἀλλ᾽ ὀκτάμηνα. ἐνίοτε γὰρ

καὶ μετὰ τὴν σύλληψιν ἐᾶν ἔχειν [vel ἐ παύσασθαι] τὰς καθάρσεις. 8 ἴσασι] f. εἰσάγουσι. admittunt. Sic supra dixit, alibi ἐγκρίνουσι ait. 18 διὰ τὸ ἐπίπονον αὐτῇ γεγενῆσθαι τὸ κύημα. propterea quod foetus matrici gravis factus fuerit et difficulter gestatilis.

137. 2 f. ἀπὸ τροπῆς εἰς τροπὴν ἐν τοσούτῳ. 4 ὅτων] l. τῷ vel διὰ τὸ. 8 ἐπὶ πλεῖον] diu multumque distentione crucietur.

138. 11 ὁ κόσμος καὶ γεννητά.

139. 13 ὁμοίων] f. οἰκείων. penult. f. τῆς θορῆς, coacervato semine. v. p. 132. cap. 14. 3.

140. 1 f. πυκνώματος aut πιλήματος. 3 οἰκειότερα] l. ὑγρότερα. 5 ἕως] l. ἔσω. 6 aut delendum τι, aut cum ἐπὶ mutandum. 8 f. πᾶσι τοῖς τόποις ξυμπεφωνηκέναι. omnibus locis convenire, posse tam in aëre, quam in terra et in undis denique eadem vivere.

141. 5 aut post διὰ δὲ τὸ deest aliquid, e. c. ἐμποδίζον vel ἀνεπιτήδειον, aut leg. διὰ δὲ τὰ μὲν πυκνότητα, τὰ δὲ πλεονασμόν. cap. 21. 9 ἐν τοῖς] l. uno vocab. ἐντὸς. ἐντὸς τῆς πεντηκοστῆς τοῖς μορίοις.

142. 23. 2. f. αἱμοῤῥόους. sanguinem fundentes. cavam et ejus ramos intelligit.

143. 13 sensum video, verba ipsa vero non reperio. num ἐ κατακεχαλασμένῳ καθάπερ ἐπὶ πηγὴν, non demisso, ut in puteum. cap. 24. 4 aut ἐκκρίνεται, aut potius cum Galeno κινεῖται. ὀῤῥὸς bene habet. serum, humor subrufidus. ult. καὶ primum delend.

145. 1 f. Δίνικαππες ἐ κόπῳ σώματος [scil.

φησὶ

φησὶ τὸν ὕπνον γίνεσθαι] 3 f. ἐγκράσεως. 4 τὸ τὸν πλεονασμόν. *non defatigatione fieri somnum, sed immixtione tenuis cujusdam materiae majore, quam est immixtio caloris animalis; cujus tenuis materiae abundantiam mortem conscifcere.* 7 f. τῦ πυρώδες καὶ γεώδες, ἐξ ὧν — 9 τῦτο] scil. τὸ δόγμα. mallem tamen τῦτον, *juxta illum*, scil. Empedoclem. cap. 26. antequam Stobaei lectionem nossem, conjiciebam καὶ πάλιν ἐπανιέναι ἀναχαλασθέντα, ὥστε καὶ συντρέχειν. cujus conjecturae partis prioris me nondum poenitet, sed circa posteriorem non possum non a Stobaeo praestitam lectionem amplecti, quamvis mallem eam sic refingi: ὥστε καὶ βάρη εὐμεγέθη συνανέλκειν.

146. 5 κεκινῆσθαι, ad ductum Gassendi. ut saepe hactenus γεγενῆσθαι pro γίνεσθαι usurpavit; ita hic quoque κεκινῆσθαι pro κινεῖσθαι. 8 aut deest aliquid, e. c. πρὶν τὸν ἥλιον περικυκλῆσθῆναι καὶ τὸν αέρα περιαπλωθῆναι, aut leg. πρὶν τὸν ἥλιον περικυκλωθῆναι, nam περιαπλωθῆναι soli non convenit, ut qui terram non ut amiculum vestit, sed circumvolvitur ut rota. 9 συμμετρίαν. 10 καὶ τῦ θήλεος. penult. f. τῆς δὲ διαφορᾶς τῶν χυμῶν παραλλαγὰς τῆς πολυμερίας τῶν φυτῶν αἰτίας γίνεσθαι διαφόρως ἐχόντων. *discrepantiae succorum caussam esse differentiam, quae fit in substantia vegetabilium, habentium diversas substantias e solo, unde aluntur.*

147. 4 f. χρήσιμον. sed jam supra, (non memini quo loco) χρηστικὸν pro χρηστὸν vel χρήσιμον offendi. 5 f, τρέφεσθαι ἐκ διαφόρου εἴδους.

φύς. cap. 28. 4 f. ἐξ ὑγρȣ̃ καὶ πάντων τῶν ἀνωδύνως καὶ λείως [vel ὁμαλῶς] κινȣ́ντων. voluptatis ſenſum naſci e perceptione motus lubrici, qui fiat abſque dolore et per laeve, vel aequabiliter.

148. cap. 29. 13 ὄψεις τῶν ἀδήλων τὰ φαινόμενα [nota raram dictionem ὄψεις pro σημεῖα, τεκμήρια.] ἐςὶ δ' ἐφ' οἷς φαινομένοις. ſunt autem illa, ad quae jam nota et in conſpectu poſita, febris accedit, haec: vulnera etc. cap. 30. 3 ὑγρȣ̃, ξηρȣ̃, θερμȣ̃, ψυχρȣ̃.

149. 2 f. ἑκάςȣ. multa enim diverſa nominavit. 5 ὡς δ' ἐν οἷς. ratione ſubjecti, in quo morbus reſidet, eſt vel ſanguis deficiens; ἢ ἐγκέφαλος διεφθορὼς vel νοσῶν, cerebrum vitioſum. Theodor. Canterus quoque Var. Lect. 2, 24. ἐν ἰοῖς emendavit. 14 οἱ γὰρ αὐτȣ̃ πλέον ἔχοντες, ἐπὶ πλεῖον γηρῶσιν. 18 διαφλεχθέντα, quia praeceſſit σώματα, quamvis non neſciam, ibi κατὰ poſſe ſubaudiri.

---

*AQVANE AN IGNIS SIT VTILIOR.

955. 10 aut ὑπολαμβάνειν aut ἐκλύειν. pen. ἀποσπώμεθα] refugimus, proprie. retrahimus, ſubtrahimus nos, id eſt ἀφιςάμεθα. v. ad Polyb. p. 424. 12.

956. 5 poſt ἀνθρώπων deeſt γεγονὸς aut παρόν. 7 ȣ̃τως] f. πάντως. ſi vulgata bene habet, exponenda erit per propterea. 11 ἀπὸ Προμηθέως, ſubaudi ἐςι, a temporibus Promethei

thei inde exstitit. 12 f. ὅτε ὁ βίος ἄνευ πυρὸς, *tum, cum vita humana igni, non aqua careret.* 26 διαζῇ. *vitam toleravit.* 37 ῥᾷον] Comparativus hic pro superlativo positus. *facillime.* 38 ἐν δυσὶν ὠφελίμοις. ὠφελιμώτερον. 46 δαπανηρὸν. 48 δυεῖν χρησίμοιν τὸ μ. dictio abrupta sic integranda et explicanda est ab interprete: δυοῖν χρησίμοιν ὄντοιν τὸ μετὰ τοῦ ἑτέρου χρήσιμον χρησιμώτερόν ἐστι τοῦ χρησίμου μόνου ἄνευ τοῦ ἑτέρου.

957. 8 τοῦτο] l. αὕτη. nam redit ad θάλασσα, nisi velis τοῦτο ad στοιχεῖον referre. 9 f. τοῖς ἐπέκεινα αὐτῆς ἔδωκεν, deleto τῆς θαλάσσης, ut scholio. 11 f. λήθης ἐκόμισε. οἶνος δὲ καὶ καρποὶ ἡμέρωσαν καὶ ἀπαίδευτον ἐκώλυσαν εἶναι. 14 ἐλῶν, *inde orsus.* 16 f. ἄλλα ἄλλοις διάφορα. 18 φύειν τε καὶ γεννᾷν. 19 f. παρ' ἑτέρων, πνεύματος καὶ πυρὸς ποιούντων. *igni et aëre res qualificantibus,* ut ita dicam, id est, facientibus ποιά, instruentibus eas certis virtutibus, rationibus, speciebus. ποιούντων erit tum idem atque πλαττόντων, et non a ποιεῖν, sed a ποιοῦν infinitivo derivandum. 20 καὶ τὰ κείμενα. 23 f. ἐπιρρυὲν, scil. τῇ γῇ. 24 ὀργῶσαν, scil. τὴν γῆν. 27 σωτηρίαν ἑτέρων ἢ γένεσιν. 28 ἡ πυρὸς ἔνδεια. alius scriptor, aut ipse Plutarchus, (nam opusculum hoc videtur nomen ejus ementiri) dixisset καὶ αὐτὸ φθείρεται πυρὸς ἐνδείᾳ. 33 ἐγκαθήμενα] v. p. 1129. 35. 35 deest hic aliquid. sententia haec flagitat. ἢ τὸ θερμὸν ἐν ἑκάστῳ ῥιπίζουσα τηρεῖ, καὶ ὥσπερ ζῆν τὸν ἄνθρωπον λέγομεν, τὸν κινούμενον, οὕτω καὶ τὰ μά-

λιϛα φερόμενα — θερμότητος προσαγορεύομεν, ζῆν λέγοντες. *et ut hominem vivere dicimus, ita quoque vivere dicimus eas praecipue aquas, quae moventur et currunt.* 42 ὅτι ἦν. 48 f. ἐπιθείη τῶν ξυρῶν. vidit rectum ex parte quoque Xylander. 49 aut ἧττον leg. aut ἀναισθητότατα. 51 f. σχεδὸν γὰρ ἡ ἐκ τῆς τῦ πυρὸς ἀπȣσίας μείζων γίγεται ἢ ἡ ἐκ τῆς τῦ ὑγρῦ παρȣσίας διαφθορά. *fere enim major fit corruptio, ubi ignis* (vel *calor*) *deest, quam ubi humidum adest.*

958. 10 num πολυτένειαν. quod sit πολυτενὴς, *ad multa pertendat* et pertineat atque pervadat, aut leg. ἐυτέλειαν. *ibid.* ὡς ἔζη. 11 post πυρὸς deest aliquid, e. c. ἀβέλτερον. ἄνευ γὰρ πυρὸς. 12 *discrimen tantummodo est in genere ignis.* tibi sermo est de igni elementari, in oculos incurrente, qualis in focis ardet, mihi sermo est de igni; qui in praecordiis ardet. 13 f. ἐποίησεν ὅσῳ μᾶλλον καὶ φέρει. *eo utilior est mari calor, quo majorem aquarum molem in se tenet.* 14 καθ' αὑτήν. *in se ipso.* 22 παρέχον πολλάκις est absolute positum, ut ἐξὸν, idemque est, ac si dixisset πολλάκις παρέχοντος τῦ καιρῦ. *quamvis saepe* aut *interdum opportunitas externa ope utendi sese offerret.* etiam tunc, cum, ut saepe usu venit, locus est petendo aliunde auxilio. 24 μόνοι, οἱ καὶ μάλιϛα. 28 f. ἐκ τῆς προνοίας ἐπὶ χρείᾳ τῦ βελτίονος. 32 si pro ὡς cum Cod. I. legas ὁ μὲν, et versu. 33 pro σκότος cum Xylandro κἂν εἴ τις, habebis locum hunc persanatum. 38 ȣ̓ πλεῖϛȣ ἡ κρᾶσις τῶν αἰσθήσεων.

Multa

Multa sunt in hoc libello, quae Plutarchum patrem produnt, sed est in dictione aliquid alieni, ut non possis in eam suspicionem non venire, aliquid ab alio temeratum fuisse. Forsitan id quod habemus hujus opusculi tantummodo est deposita in adversariis nuda rudimentorum delineatio et adumbratio materieique strues et series, qua latius diducenda et explicanda volebat Plutarchus argumentum hoc in libello majore cura elaborando et sermone copiosiore atque ornatiore exsequi. Quod an fecerit, non constat.

DE SOLLERTIA ANIMALIVM.

959. 12 ἐγχριμπτομέναις. 15 συννεαρίζων. 23 f. χθονίων τε, ὑράνιά τε παιδεύματα. 30 ὃς Ἐπιτήδειος ἐλέχθη. magna prima litera. est enim nomen proprium. v. p. 996, 12. deinde videtur excidisse δικαίως ἀποθανεῖν ἐδόκει. 38 ὡς φησὶ Σοφοκλῆς. 40 ὅσον ἔνεστι.

960. 4 ἀπηρτημένοις. *nescio quomodo inciderimus in sermones non multum diversos illis, quos heri agitavimus, et hodie quoque, ut videtur, agitabimus.* 6 post λογισμȣ̃ deest ἀπισχυρισάμενοι, aut φάμενοι. deinde leg. ἄχαριν. 37 ἔτος. 42 πάσχον, τι duobus distinctis vocabulis. 50 μηχανὴ παρεῖναι.

961. 6 ἐπανῆλθε] scil. ἡμῶν ἕκαστος. 20 ἐν αὐτῷ. redit enim ad τὸ ζῶον. potest tamen vulgata servari, si dicas, respici ad significatum. at-

qui sermo est de animantibus in universum. 22 καίτοιγε. 24 ἐπὶ τελειώσει. *notationem alicujus rei eo fine, ut ista res perficiatur.* infigere animo aliquam rem eo consilio atque proposito, ut effectui eam des. 31 σύμπαντα [scil. ὑπάρχει τοῖς ζώοις πᾶσιν, quod praecessit] ἃ κοινῶς. 37 τῷ μὲν et 38 τῷ δὲ — 39 aut ἐπὶ τῶν θηρίων, aut περὶ τὰ θηρία. 47 f. παρασκευάζεσθαι, μήτε ἁμιλλᾶσθαι τὴν ἀηδόνα.

962. 1 pendet παρατιθέναι, quare videtur excidisse ἄτοπον, vel ἄτοπον ἐμοὶ δοκεῖ, *comparare actiones et instituta bestiarum humanis, mihi videtur absurdum*, aut *est absurdum*. ἄλλην τε γὰρ πολλήν. 13 γεννήσεως. item τοὺς Σωκράτην καὶ Πλάτωνα. 18 aut delendum ταύτης, aut legendum καὶ ταύτῃ, [*etiam hic*] καὶ κακίαν. 28 διὰ τοῦ λογικοῦ [scil. ἐγγίνεται] οὐ πᾶσι. 38 f. τῆς ἐῤῥωμένης εἰς τὸ ἄκρον εὐστροφ.

963. 4 πᾶσιν] l. πάρεστι. 6 εὐμαθία. *facilitate discendi.* 11 ἄωτος pro κωφὸς insolens mihi accidit. 21 μυρία δ' εὐφυΐας.

964. 5 ἀριθμῷ. *quos facile non est numero complecti.* 14 ᾧ] l. ὅς. 17 οἷς οὐν οὐκ ἔστι. 21 ὦ φίλε, ἀπὸ καρδίας. v. p. 977, 37. 28 locum hunc non intelligo. 33 ἀνατρεπομένων. 42 αὐτήν. 43 γεννώμενον. *penult.* ὀχεῖα. *vectuaria*, instrumenta, quae vehere et promovere vel insidentem hominem, vel impositum onus possunt. ὀχεῖα ὄνων sunt ὄνοι ὀχοῦντες. *asini onera gerentes.*

965. 2 αἶγας δὲ καὶ ὄϊς ἀμελγομένας καὶ κειρομένας. *pascentes capellas et oves, quae se* mulge-

mulgeri et tondi patiuntur. 13 καὶ ἀποθνήσκουσι brevius dictum pro καὶ τοῖς μὲν ἀποθν. 16 v. p. 711, 29. Salmasius haec adscripserat: [F. παραβάλλει τὸ θυρίον τῆς κατηγορίας. vid. p. 1733. ἐπίσχες, ὦ Λαμπρία, καὶ παραβαλοῦ τὸ θυρίον τοῦ λόγου.] 22 δαήμονας. 23 πρὸς Ἀριστοτίμου. 26 τε delend. 29 πολλοῖς μὲν ἐνάλου, πολλοῖς δὲ ὀρείου. 36 δεῦρο δή. 39 aut delenda Optati persona, et omnia Soclaro tribuenda, aut saltim Soclari persona verbis ὦ ἄνδρες praescribenda. 43 δικαιοῖ *jubet*. 45 hic non pauca desunt.

966. 8 μόνον] l. μέν. 9 θύννον δὲ καὶ κ. 11 αἰσχρὰν. 13 τε del. 16 καὶ ἐμφάσεις. 41 νοτερὰ, μὴ βαρεῖα γίνεσθαι. nam redit ad πτίλα. 50 ἐς λεῖου. *ult*. ταυτὸ. *ad instar venatoris, qui pro solertia sua cito novit rete contrahere.*

967. 1 αἰσθανομένης pertinet ad ἀράχνης, non ad proximum μηχανῆς. 4 καὶ primum delend. 37 f. ἔχει, ὃ μὴ ἔστι μειζόνων. *penult*. locus est Arati in *Diosem*. vs. 224. *ult*. f. οὐκ ὤεα, ἀλλ' ὤρεα [vel ὤρια] γράφουσι. *in illo Arati loco non legunt* ὤεα, id est *ova*, sed ὤρεα, *horrea*, vel ὤρια, *fructus*, proventum anni à se in horreis conditum. deinde notandus Latinismus εὔρωτα συνάγοντας *situm contrahentes*. post haec dudum scripta incidi in caput 25. L. VI. Emendationum Pauli Leopardi, ubi eleganti conjectura, cui non possum non accedere, pro ἵνα reponit ἠΐα, scitaque multa illo de vocabulo affert, quod *fructus* significat. Ex

eodem intelligo pro ἀναφερόντων p. 968, 1. esse in libris vetustis ἀναφέρειν. quo admisso, (neque dubito probum id esse) deerit οἰόμενὸι vel simile, legique oportebit οἰόμενοι ἀναφέρειν:

968. 8 ποιȣ̃ντας suspectum. num σκοπτȣ̃ντας. 9 ὅλης] l. ὀπῆς. 14 paullo aliter hac de re tradit Aelianus H. A. 6. 43. 18 τȣ́τοις ad remotius, minuta animalia, ἐκείνοις ad proprius, magna redit. 26 Casaubonus in Casaubonianis a Wolfio editis p. 84. pro κτᾶσθαι suadet ἵςασθαι me non probante. nam κτᾶσθαι et λαμβάνειν et *accipere* atque *arripere* pro discere, et postremum pro *celeriter discere*, uterque sermo usu frequentat, ut vel lexica docent. 42 Ναυπακτίȣ etiam Palmerius emendat Exerc. p. 231. 45 δίκην τὸ τηλικȣ́τως φοβηθῆναι. 52 τὰ τῆς ἀλώπεκος.

969. 24 ȣ̓δὲ τȣ̃] f. Οὐαλερίȣ. v. Harduin. ad Plin. VIII, 40. et Gronov. ad Aelian. VII, 10. 40. κᾀυτά.

970. 8 συνειργασμένων μὲν ἂν προθύμως. *qui promte quidem et libenter fuissent operam suam collaturi.* 24 δραμὼν simplex et ἐπέρριψε, *se superinjecit.* 25 aut delend. τὸν αὐτὸν, aut καὶ τὸν ἄλλον legendum. 28 εἰσαλάμενος. 40 ἀνήλλετο, *exsiliebat.* 41 f. ὅτι δεῖ ἐπὶ τῶν παρὰδ. 45 ἡ δὲ πανȣργία. sed, ut verum fatear, videtur aut haec periodus, aut verba καὶ τῷ γενναίῳ τὸ θυμόσοφον inducenda. nam idem ambo dicunt. 50 ante εἴρηται deesse videtur aliquid. num ὡς πȣ καὶ ταῦτα δηλοῖ ἃ περὶ Ὀδυσσέως Ὁμήρῳ εἴρηται. 52 ταπεινῶν.

nam

nam ὅμοιος non solummodo Dativum, sed etiam Genit. regit. *penult.* f. τῶν Ἰνδικῶν προσαχθέντα πρὸς Ἀλέξανδρον. vid. Aelian. H. A. VIII, 1.

971. 12 ὀρθῶς] l. ὀρέως. natum mendum ex Є cum Θ permutato. 28 αὐταὶ δέ. 34 λαγιδίων. 35 post ἀπέχοντας videtur καταλείπεσι vel simile quid deesse. 37 ἴχνη θέντες, duobus vocabulis. 39 Φωλείαν. 44 recte dat Basil. τῷ νώτῳ. 53 f. ἀμφάκανθον, uno vocabulo. *undique spinis hirsutum. ult.* καὶ deleto scribo περικυλιθείσας, ut ad ῥᾶγας redeat.

972. 13 Φορυτῷ. *quisquiliis undecunque congestis.* confusa materia e foeno, stramine, festucis, similibus. 20 videtur Ptolemaeum Philopatorem et insignem ejus de Antiocho M. partam apud Raphiam Syriae victoriam significare, de qua v. Polyb. 39 f. τὰ ςεφάνων πρατήρια *forum corollarium praeteriens.* 49 τραχυτέρως. *penult.* διὰ ταῦτα, *propterea. ult.* num ἐξαρθμίζειν, *facere* ἄρθμιον *distinctam et claram*, aut ἐξαρτύειν. v. p. 973, 37. f. quoque μιμηλὸν ὄν.

973. 32 κωφὸν ἀκροάματος συνήθες. *surdum ab acroamate locum praetereuntes,* hoc est, in quo solitum acroama jam non amplius audiretur. 51 ἐκτείνας.

974. 2 f. προσέσαινε χαίρων. 9 aut delendum καὶ postremum, aut deest aliquid, e. c. ζήλῳ καὶ κατὰ μίμησιν. 10 tres medicinae partes sunt, ἡ Φαρμακευτικὴ, v. 11 seu quae epotis medicamentis morbos profligat, tum ἡ διαιτητικὴ vs. 25. quae victus et animi motuum aequabili moderamine sanitatem tuetur, tandem

ἡ χειρȣργικὴ vſ. 32. quae vulnera ſanat admotis manibus et fomentis. 14 ὁ ſecundum delendum. 16 f. προέλθῃ. 39 διώκȣσιν, ἢ τὸ δίκτ. 41 ποιȣ̃σιν αἰ καταν΄οησιν. 49 vid. Salmaſii Exerc. Plin. p. 336.

975. 6 ὄργανον. 9 τοῖς μὲν et τοῖς δὲ ἀπευθ. 14 λοιδορȣ̃ντες μᾶλλον ἢ σκώπτοντες. 26 f. κιγκλίδων ἐπιδέȣσα. 51 δυςξύνετον.

976. 19 f. λιπαρȣ̃ντι καὶ δεομένῳ [ſcil. Ptolemaeo, neſcio cui,] τοῖς ἱερεῦσι δόξαι. 24 f. καθεζομένȣς ἐπ' ἀκτῇ, ἰχθύσιν [id eſt, ἐν ἰχθύσιν] 25 f. τέχνῃ τινὶ καὶ λόγῳ ἑλίξεις [aut ἀΐξεις] καὶ φυγάς. 29 ὁ μὴ π.

977. 6 nihil melius nunc ſuccurrit quam ἐπεὶ τὰ προςεχῆ, vel πρόσω προςαλλόμενοι διεθίȣσιν. aut ἐπεὶ πρὸς τὰ ἄνω ἐρχόμενοι διεθ. vel ἐπεὶ τὰ ἄνω προςερχόμενοι vel προςαλλόμενοι διεθίȣσιν. ſuperſcripſerat aliquis ſuper ἐρχο variam lectionem ἀλλο, quo ſignificarat in aliis Codd. eſſe προςαλλόμενοι, in aliis προςερχόμενοι. vid. paullo poſt vſ. 25. hinc nata ea corruptela. 8 f. εὐρύτερον. 11 f. τὸ ἀποκρεμαννύμενον. 27 παραδόντες ἐνδακεῖν ἔξωθεν ἕλκȣσι προθύμως. 37 ὦ φίλε. v. 964, 21. et 979, 32. et εἰς τὰ ὀρύγματα φορυτὸν συμφορȣ́ντων. 38 ὀλισθόντα et f. quoque ψεύδης μὲν ȣ̃σα excidit ante ἔκτοπος ob ſequens ἀληθὴς δὲ ȣ̃σα. 44 f. ἀδοξήματα παλαισμάτων, id eſt, ἄδοξα παλαίσματα. *videntes a piſcium plurimis dolos ſuos hamatos velut artificia quaedam palaeſtrica ignobilia et contempta eludi.* 45 βίαν. 48 ἐποχαῖς. v. in Novellis Leonis ubi initio τῶν ἐποχῶν. SALMAS.

MAS. 52 καὶ τύπτων κοιλαίνει. 53 τῇ ἐπιδρομῇ — in ἔωσεν ἑαυτὸν subauditur εἰς τοὔδαφος vel εἰς τὸ κοίλωμα. *ult.* διαφαγών.

978. 1 comma ante τὸ πρῶτον revocandum. respondet enim ad αὖθις vſ. 3. v. quoque vſ. 5. 2 αὐτὸν, aut potius αὐτοῦ τὰ περὶ τὸν λόφον. 9 κύσιν. 46 μεταβάλλει μὲν γὰρ ὁ χαμαιλέων. 49 συνέπεται] id eſt, συνεργεῖ. 52 τοῦ δὲ πολύποδος ἔργον, οὐ πάθος, ἢ μ. 53 αἱρεῖ τὰ μὴ φεύγοντα.

979. 7 τινα τοῦ χερσαίου. 26 *quum in eo piſce ſquamae, qua parte unae alteris tegularum ad inſtar incumbunt, non verſus caudam reſpiciunt.* 31 ἡ τοῦ λίθου περίδραξις, ὅπως προϊεμένη πρὸς τὸν κτύπον ἐξυπνίζηται. 33 jambus hic eſt, neſcio unde depromtus. 37 κοιμιζόμενος. 42 οὕτω] f. αὐτῶν. 43 ἐτέλεσα] num ἐπελήλυθα, an ἐγέλας, *quia modo me ridebas praedicantem obſervatas a thynnis mutationes ſolis.* 46 λέγει γὰρ που. τὸ σκαιὸν ὄμμα — *dicit enim alicubi: ſiniſtrum oculum connivens vel claudens, ut thynnus.* Ita verti debet παραβαλὼν ὄμμα, non *oculum applicans.* v. Aelian. H. A. VII. 42. 47 τῷ ἑτέρῳ] ſiniſtro puta. *ult.* f. νήχονται κατὰ τάξιν.

980. 11 σπογγοθῆραν. 31 προσισχόμενα. 48 προσκλίνει. *penult.* nil refert ἐπευθῦνον, an ἐπευθύνων legatur. hoc ad ἡγεμὼν, illud ad ἰχθύδιον redit. videtur tamen vulgata potius ſervanda ob ſequens ἐκεῖνο p. 981, 4.

981. 3 σκάφος] atqui quomodo naves deglutiat cetus vel balaena cui anguſtae fauces ſunt?

8 καὶ πολλάκις [vel τὰ πολλὰ] διεφθάρη καθάπερ πλοῖα ἀκυβέρνητα. 10 ἑωράκαμεν οὐ πάλαι, καὶ πρότερον ἤδη τινὸς ἱστοροῦσιν. 12 ἄξιον ἐστί τι ταύταις — 13 ὁ γὰρ —] bene habet hic locus. eſt fictus ſermo, vel fictum argumentum occurrentis ad hactenus diſputata; ſtatim refutandum. 21 καὶ καθηκόντων. 22 προσήκουσαν. 31 ὁ δὲ τοῦ — *quod autem in Anthia maxime mirandum eſt, id eſt, quod ubi ille ſit, cete nulla ſunt.* debuerat auctor ſtatim ſubjicere ὅπου ἂν ὀφθῇ, θηρίον οὐκ ἐστι. at ille poſt multa interjecta demum vſ. 42. ad propoſitum venit. poteſt tamen illis ambagibus careri, ſi ὂν deleatur vſ. 32. *quod autem in Anthia maxime mirabile eſt, hoc eſt, quod Homerus* [Iliad. π. v. 407.] *eum ſacrum vel ſanctum appellavit.* 48 ἀλλ' ἡ μὲν πρόνοια. 49 οὐ τὸν αὐτῶν. 52 num καταῤῥαίνουσι κατὰ μικρὸν τὸν σπόρον. *ſpargunt paullatim vel ejaculantur ſemen.*

982. 16 προτρεπομένην, *juſſam, impulſam amare.* 29 ὅπως μὴ βρεχόμενα. 30 ἐκλεπέντων. *teſta liberatis.* 31 ἔριφον] hoedi non naſcuntur, neque ſemper adſunt in ripis fluviorum. nimis quoque grandis eſt hoedus, quam ut modo ovo excluſus crocodilus eum deglutire queat. quare malim σέρφος, *vermiculum* inſtar formicae. Paulus Leopardus Emend. V. 21. σέριφον emendat, quod *locuſtam* vertit, et non contemnenda de v. σέριφος affert. 35 f. τὸ φίλον, id eſt, τὴν φιλίαν. 45 προϊόντες ſcil. εἰς τὴν γῆν. 52 φιλοτέκνῳ *amori prolis.* idem enim eſt τὸ φιλότεχνον et τὸ τεχνικὸν, vſ. 53. vid.

vid. p. 983. 14. 53. *φιλανθρώπῳ*] lego *φιλάνδρῳ, caritati mariti.* v. p. 983, 5. *ult. ἐρασθεῖσαν*] sententia flagitat *ὁρμωθεῖσαν* aut *ἑρματισθεῖσαν*, aut *ςαθεῖσαν*, et sane ΕΡΑΘΕΙΣΑΝ facile nasci potuit e ϹΤΑΘΕΙΣΑΝ.

983. 1 *ἡ δι' ἦν.* 19 *ὥσπερ τῆς μελίττης*] videntur quaedam deesse. alias facile esset *αἱ μέλιτται* et *ἐνδυόμεναι* et *ἀνοίγουσαι* rescribere. sed locus mutilus et impeditus est. id solum video, loco *τῷ σώματι* leg. esse *τῷ σίμβλῳ* et *εἰς ἑξάγωνα τὸν τύπον ἀγγεῖα.* 22 *καὶ φιλοτέχνου συνεργόν.* 26 *τῆς θαλαττίας βελόνης.* 29 *προσχρωμένη.* 30 f. *ὥςε δὴ συναρμόσαι*, et *εὐήρετμον πρόμηκες, ἀπὸ τοῦ σχήματος.* 47 *τι*] l. *τε.* 48 *εὐμενής.* Apollo appellatur *insulanus*, quia dicebatur in insula Delo natus fuisse. post *εὐμενὴς* desunt quaedam. *τί οὖν. οὐκ ἄξιον ἀποβάλλειν καὶ καταγελᾶν. quid igitur? jamne porro non decebit illas quaestiones spernere atque ridere? quas* — 50 f. Ἀπόλλων *οὐ γογγροκτόνος* [et sic quoque suppleverat Salmasius] *οὐδὲ τριγλοβόλος γιγνώσκεται* Ἄρτεμις. deinde desunt quaedam de Venere. locus misere est corruptus et corrosus, ut restitui ex ingenio nequeat. 52 f. *μηδενὶ ἐναίμῳ* aut *μηδενὶ τῶν ἐναίμων.*

984. 3 ante Κρητῶν est lacuna. 4 *οὐ γὰρ ὁ θεὸς* et *μεταβαλών.* 8 historiam narrat Tacitus Hist. IV. 83. 9 *κατὰ Δῖαν νῆσον ἀπωσθέντας: apud Diam insulam a violente vento abreptos.* 13 *εἶναι*] l. *καί.* 15 *ἀναβατήρια.* 19 *φησὶν ἁλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν, τὸν μεγακύμονος ἐκ πόντου πλαγιαύλων ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος.*

λος. sic restituendus est hic locus partim e p. 704. *ult.* ut ibi jam diximus. ὑπόκρισιν idem valet atque μιμήσει, prorsus ut δίκην *ad instar* est, ita nudus quoque Acc. ὑπόκρισιν est pro πρὸς ὑπόκρισιν, ὑποκρίσει. *ad instar, ad exemplum delphini.* τὸν idem est atque ὄν, *quem e ponto magnos fluctus jactante provocat, exciet amabile carmen plagiaulorum.* μεγακύμων idem est atque μεγαλοκύμων. 25 ὅσων, in Genit. plur. 26 σκιᾶς. in Genit. sing. 34 αἰτησάμενον] sententia flagitat ἐπαινέσαντα, aut παραγαγόντα. 36 Φονεῦσιν, εἰ μὴ περὶ τὸ Ν. 41 Egregie hoc de loco meritus est Meziriacus comment. ad Ovid. Epistol. T. II. p. 373. ubi docet leg. esse ὑπὸ τῶν Πενθιλίδων, qui Penthilidae fuerunt Orestae posteri, et ejecti Peloponneso ab Heraclidis, Lesbo imperarunt. *ibid.* ἐξαλόμενον. uno voc. 45 παρεῖχεν] subaudi ἑαυτὸν, id est, ὑπέμεινε. 49 aliter rem narrat Aelianus H. A. VI. 15. 52. μεταχεῖν, ᾧ συναίτιος — .

985. 1 βόλον. cohaeret enim cum πριάμενος. 4 f. ἄγουσαν ν̄. id est, πεντήκοντα. vid. vs. 9. 7 Σικήνου, vel Σικίνου. nam utroque modo scribitur. hodie adhucdum *Sicino* appellatur. est maris Aegaei exigua insula, olim Oenoë dicta, apud Euboeam. v. Stephan. Byz. v. Σίκηνος, Palmer. p. 231. dubium ait esse Σικύνου an Σίφνου reponi oporteat. 27 non habeo quidem in promtu medicinam huic loco, puto tamen silentio non praetermittendum, pro τέτακται non solum in Cod. Petavino, sed etiam in Edit. Basil. esse τεκταίνεται, ex quo viderint acutiores quid exsculpant.

ANI-

ANIMALIA RATIONE VTI.

985. 8 ἀνθρώπους ἑταίρους *sodales.*

986. 37 σύνει. *conversaris.* 40 f. πάντων δυσποτμότατον, aut βαρυποτμ. 50 ἐγὼ πρόθυμος ἀκροᾶσθαι.

987. 9 f. ἀνθρώπων οἴεται, ἄλλας μὲν δεῖν ἐπαινεῖν. 11 ἀποκεκρίσεσθαι in paullopost fut. 26. comma post ἀρετῆς promovendum, aut prorsus delendum. 28 post ὑμᾶς deest κατανοῶν vel σκοπούμενος. 29 πρὸς] l. καὶ. 40 δι' ἀνανδρείαν, *ob imbellem et degenerem animum.* 41 τὴν τῆς δειλείας ἐπώνυμον] id est, τὴν δειλείαν. est igitur hic loci ἐπώνυμος idem atque quod sono alii cuidam vocabulo est affine. 42 ἀσπαζόμενος simpliciter. 47 ὑποπετλεύματα] estne vocabulum probum? et quid significat? 48 num διαίτης ἁβρᾶς βραχεῖ χρόνῳ κατειργάσαντο.

988. 1 Φυκίον] v. hoc de vocab. Valckenaer ad Eurip. Phoeniss. p. 302. 5 πλησίον] Plutarchus hic loquitur, Boeotus, Delphorum accola, oblitus Gryllo a se datam fuisse personam, apud Circen agenti, quam prope Delphos habitasse nemo facile dixerit. 11 τοῦ delend. 28 ἀναφαίνεται, vel ἀνεφάνη. 41 παρὰ τὰ δεινὰ, *sub ipsa discrimina*, instante certamine. *ult.* κἂν τούτῳ μὲν οὐδενὸς τ. θ. διαφέρεις et sic quoque Xylander in Latinis.

989. 13 f. κατὰ γένος, κατ' εἴδη δὲ τὰς ἐπιθυμίας. *primum temperantiam summatim* [*in genere* dicunt] *definiam, deinde per species singu-*

las

las eundo cupidinum ordines quosque percensebo. 14 f. βραδύτης. 17 post διαφορὰν videtur aliquid deesse, e. c. αἱ μὲν γὰρ ἀναγκαῖαί εἰσιν. οἷον ὁρᾷς τὴν βρῶσιν — 20 videtur ὃν redundare et deleri oportere. 32 κτῆμα τῶν ἄλλων. 34 τούτων. 39. f. ἐκαρπούμην, ἀλλ' ἔκλειον [vel ἐθρήνουν, aut ᾠκτιζόμην] τὸν ἐμαυτοῦ βίον. 45 κάλλος] f. γάνος. et εἶχε δέ με καὶ ἡ πόρπη. 46 τορείαις. 52 ἀναπαυσόμενος:

990. 8 ἐπισκεπτότερον. 12 φύλλα] recte vertisse Xylandrum *malobathra*, demonstrat Salmas. Ex. Plin. p. 753. b. 27 ἄδουλον. modo enim dixerat πόνου καὶ λατρείας. 33 f. αἱ ἐπιθυμίαι μέχρι γε νῦν ἐνενοήκασι. 36 vid. P. Leopardi Emendat. 4, 4. cui Ἀργυννον debetur, quam emendationem H. Stephanus, ut quasdam alias Leopardi et Turnebi, auctoribus non nominatis, in textum Plutarchi immisit. 44 διαμένειν] hic rursus e sua persona loquitur Plutarchus Grylli oblitus. Inscriptionem enim Achilli positam adhuc Ulyssis aetate exstare tam nil mirum erat, ut etiam ridiculus videatur, qui id dicat. Ulysses enim et Achilles erant aequales et sodales. 51 ἐκφερόμενα, scil. τὰ ἀκόλαστα, hoc est ἡ ἀκολασία.

991. 4 ἀπεγεύσατο. 22 παμφάγος. 26 μὴ κάμνειν] f. μονονοῦ κάμνειν. 28 f. ἀμότερος ἀναπέφανται. 36 num τροφήν. Ἴωμεν ἐπ' ἄλλα, ταῦτα ἀφέντες? sed gravius affectus est locus et multa videntur deesse. 40 γλίσχρως. *penult.* τιμιώτερον.

992. 6 καὶ postremum delend. forte quoque

τούτων

τέτων ἡ ἡμῶν [vel ἡμετέρα] διάνοια. nam Gryllus loquitur porcus ex homine factus. 13 ὡς novi saepe idem atque πρὸς significare, mallem tamen hic loci aut πρὸς aut ἐς. 36 μελίτῃ] cum caetera duo animalia suum quodque habeant animal, cum quo comparantur, vulpes asinum, lupus ovem, apis nullum habet par. quare existimo καὶ σφῆκα hic excidisse. nam ut lupus ovem venatur et vorat, sic apis fucum. 38 Ὅμηρον rectum puto. nam quare τὸν Κορίνθιον addidisset, nisi voluisset hunc Homerum, hominem, ut videtur, Autolyco Ulyssis avo aequalem et a stupiditate nobilitatum, ab Homero poëta distinguere? *ult.* ratiocinatur hoc modo Gryllus: si ex eo, quod aliquis deum non agnoscit neque reveretur, sequitur, eum ratione carere, necesse est te, virum tam sapientem et acutum, e Sisypho non potuisse nasci, quem constat deorum fuisse contemptorem, cujus impietatis poenas apud inferos saxo perpetim volvendo dat. Confusus tanta contumelia et dicterio tam acerbo ictus Ulysses abrumpit colloquium. Apta sane et hamata clausula, qua nil poterat convenientius excogitari.

DE ESV CARNIVM LIBELLVS PRIMVS.

993. 7 f. ὄψα καὶ τρυφὴν ἐποιεῖτο, καὶ ἐτόλμα δειπνεῖν τὰ μικρὸν ἔμπ. βρυχώμενα. 16 τῦτο μὲν πλάσμα. 17 καὶ τὸν διδάσκοντα.

ἀφ'

ἀφ' ὧν ȣ̓ δεῖ [vel ȣ̓κ ἔδει] τρέφεσθαι. 22 f. εἴποι τις τὴν πᾶσαν ἀνάγκην [vel ἔνδειαν] καὶ τὴν ἀπορίαν. 29 ὡς delendum. 35 ἔκρινε, περί τε ἤγαγεν [id est καὶ περιήγαγεν]. 36 ἐπιςέψας. 37 ὥρας. *nondum sol aurōram et vesperam discernebat, neque reducebat revolutas anni tempestates a sua velut manu coronatas frugiferis spicarum coronis.* κάλυκος accipio de spicis, seu de folle granorum et baccarum omnium. Consentit mecum codex Petavii, T. autem et V. ἐπιςέψας καλλιςεφάνοισι ὥραις habent, quod probat Cl. Valckenar ad Euripidae Phoenissas p. 295. 46 f. σπόρος καὶ ὤν. *satio* vel *sementis, etiamsi tum jam adfuisset, ut non adfuit, tamen non exspectasset tempestates maturescendi idoneas vertente anno redeuntes.* *ult.* δὲ] l. τε.

994. 5 Δήματρα. SALMAS. 14 paullo abditior et obscurior comparationis ratio, quae videtur haec esse: nos occidentes animalia et comedentes plurima innoxia, venusta atque gratiosa, ob pauca quaedam noxia, fera et adspectu tetra, idem patimur atque qui Nilum reprehenderet ob crocodilos, aut gravem et incitatam orationem ob voculas quasdam, quae dicenti exciderint, non lectissimas. 19 f. μυίας, ἢ ἄγρια— *et aigam et* [in solo continente] *feras bestias.* Sane in Codd. T. B. et V. est μυαίας. 20 f. καὶ ταύτην τȣ̃ πράγματος ἀνάγκην. 22 in ὑποβλέψας latere ὑποβλαςάνȣσαν, in καίπȣ latere nomen herbae aut vilis et inutilis, aut venenatae, quales sunt e. c. aconitum, hyoscyamus etc. denique in τινὸς latere τινὰ, καὶ —

certus

certus sum, jam reliqua expediat ipse lector, hoc scil. quale sit illud nomen herbae, quod in καὶ πϰ latet. nam id me fugit. reliqua jam expedierunt Xylander et Codd. MSti. 25 τοιοῦτός τις καὶ ὁ λόγον ῥήτορος — 27 βοηθεία. 28 ante ἀποδείξεων deest μεστὸν vel γέμοντα vel εὐποροῦντα. *copiosam argumentis evincentibus orationem.* 34 si τὸ κεφάλαιον H. Stephani et Codd. T. et V. probandum est, quod mihi vehementer quoque probatur, oportet deinceps legi καὶ αὐτὸ τὸ ἀγώνισμα, vel καὶ τοῦ ἀγωνίσματος. 35 τῇ ῥύμῃ, καὶ συνεκπεσούσας — vocabulis τῆς φορᾶς deletis, quae sunt scholium voc. ῥύμῃ. 37 f. τῷ λοιπῷ τοῦ λόγου θηρῶν, caeteris deletis, ut scholio, aut variante lectione. 42 ἐφ' ἅ. *quorum caussa*, quibus ut frueretur. *ibid.* διέτρισε. *cum stridore emisit.* φθέγγεσθαι est bestiarum majorum, ut ovis, vituli; τρίζειν volatilium praesertim, gallinarum, columbarum. potest quoque leg. καὶ, νὴ Δί', ἔτρισε. 52 f. ἀλλ' ἄγε σκοπῶμεν ἅ γε παρειλήφαμεν. 53 f. ἀρχηγὸν ἔχειν τῆς σαρκοφαγίας τὴν φύσιν.

995. 9 τυσάνῳ] f. τυπάνῳ aut τυμπάνῳ. quod H. Stephanus se in vetusto Cod. reperisse testatur, id est ξύλῳ; βακτηρίᾳ, ῥόπτρῳ. posset quoque de ῥοπάλῳ cogitari. *clava.* Salmasius adscripserat τυπάνῳ ἢ κοπάνῳ. 10 ὡς] l. ὅσα. 14 τὸ ἄψυχον. 27 καταςαπέντων. 33 post προκινδυνεύω figendum punctum. nam ibi desinit oratio Diogenis, deinceps incipit judicium Plutarchi de illo Diogenis facto, quod non satis video sitne serium, an cavillatio. sed ca-

villatio potius videtur esse. 36 ἀλλ' ἵνα. 44 f. προσαγορεύουσιν. ἄλλοι δὲ καὶ σῦς. 45 post Πίνδαρος deest Pindari de stupiditate Boeotorum testimonium, tum legendum γυναῖκί τε τὰ ἔπειτα, αὔη ψυχὴ σοφωτάτη, κατὰ τὸν Ἡράκλειτον. οἱ κενοὶ πίθοι κρουσθέντες— caeteris, ut scholiis, partim ut aberrationibus librariorum amputatis. *anima* ἀύη, hoc est ξηρὰ, *ficca est subtilissima ad cognoscenda futura.* videtur opusculum hoc e schedis Plutarchi descriptum esse, qui neglexit Pindari locum, sibi notum et familiarem, adscribere, compendii temporis faciendi ergo. quod etiam p. 996, 17. in versu Empedoclis fecit. 49 ἐμφράξῃ] subaudi τις. 50 f. χειρὶ τὸν ἦχον, τῆς πληγῆς περιφερομένης ἐπιλαμβανόμενος. 53 πλῆθος et ἀθροίσαντος.

996. 2 φύρεσθαι. 6 f. κακὰ et καὶ medium delenda sunt. 8 hic rursus memoriae suae confisus satis habuit Plutarchus Xenocratis nomen chartae mandare. 9 χείρων] sententia flagitat κρείττων. aut, servato χείρων, delendum οὐκ. 14 ἐπὶ] f. ἔτι. nisi ἐπὶ τῷ λόγῳ accipias pro ἐπὶ [id est ἐν] τούτῳ τῷ λόγῳ. *in praesentia*, ἐπὶ τῷ παρόντι λόγῳ. v. quae de omissione pronominis οὗτος ad Polybii p. 423, 25. adscripsi. vel ἄκνουν ἐκεῖ τῷ λόγῳ. 15 f. ἴσως καὶ νῦν προανακρ. 22 κολάσεις καὶ κεραυνώσεις. caeteris deletis. 23 ἠνιγμένος. *obscure et per aenigmata adumbratus*, 24 δαιμονικὸν ἂν; οἱ παλ. 25 καὶ τοῦτό ἐστι τὸ κολαζόμενον καὶ δίκην διδόν.

DE

DE ESV CARNIVM LIBELLVS ALTER.

7 f. ὦ δεινᾶς ὀδύνας κυκεὼν, ἀπάτας τε, γόε τε, sunt Genitivi. aut ὠδίνων *pariens, gignens dolores*. 9 διαπεπαρμένων subaudi αὐτῇ ἡμῶν. 12 aut ἑαυτῶν, aut ἐν ἑαυτοῖς.

997. 13 post ἐξέπεσεν aut post τὰ ἄῤῥητα excidit ὁ ἔρως. 19 f. αἰσχρὰς ἐπινοεῖ ψηλ. 22 φόνον. 29 τὸ] sententia flagitat ἐκέλευσεν. 30 μηδὲν. 36 ἀρχῇ. 39 ποῖον ἔν πολυτελὲς δεῖπνον, εἰς ὃ ἐ θανατᾶται τι ἔμψ. *quae enim sumtuosa est coena, ad quam non mactetur aliquod animal?* 41 τε] l. γε. 47 μέρη] l. γένη.

998. 2 φιλοσοφεῖται. ob sequens ἦσαν. 5 πυρίαι suspectum. 6 post δίαιται deest ἀλλ' ἔρωσιν. 12 v. p. 959, 30. 13 f. περιεώρων. 17 τὸ νικᾶν] sententia flagitat τὸ λίχνον. *appetens cupediarum*. 18 f. κόσμιον, *modestum, mite, placidum*. 24 δὲ l. τε. in verbis σαρκῶν — χιτῶνι suspicabatur Salmasius latere versum Empedoclis. 25 ταῦτα ἐκ ἀποτρέπει [scil. τῆς σαρκοφαγίας] τῶν ἀνηρημένων τὸ ἀκόλαστον, καὶ τὸ σώμασί τε νόσες. 27 f. ἐπὶ τόλμαν ἀνομωτέραν τρεπομένην διαφθεῖρον. 31 τε] l. γε. 32 νυκτομαχία. 34 ἀκέσῃ. 41 in ὠνητέραν videtur ὧν latere et vocabulum, quod sensu respondeat verbo ἐκδικήτριαν, aut ἐκτίντριαν. *quorum facinorum tuorum puniendorum et ulciscendorum caussa tibi hunc ictum infligo*. 42 f. συνεξορθιάζουσα τὰς θεατὰς οἴκτω τῷ φόνῳ. *simul arrigens in expectationem magni eventus spectatores motâ in ipsis commiseratione caedis perpetrandae.*

dae. 50 ὑποκείμενον] id est προκείμενον, vel ἐγκείμενον. potest quoque τῇ αἰχμῇ excidisse. sed eo non valde opus est. *penult.* f. ὁ κίνδυνος, ἐκεῖ, ἂν ἀπειθῶ, κρέας φαγεῖν, ἐνταῦθα, ἂν ἀπιςῶ —.

999. 1 f. οὐκ ἴσος δ' ἔτι καὶ οὗτος ὁ ἀγὼν — *superest adhuc aliud certamen Stoicis non aequum.* ὑπὲρ τῆς σαρκοφαγίας μάχεται [vel διατείνεται] ὁ πολύςομος — *pro esu carnium pugnat ille, qui tam copiosa dictione in ventrem et culinas debacchatur!* cum admiratione proferenda dictio. 4 πρὸς τὰ del. 7 *tanquam si eò tantum modo philosophar entur, ut fructus inde ad diarios libellos rediret*, i. e. ut minuerentur quotidianae minutae expensae culinares. 10 φησὶν] scil. Chrysippus. 11 οἰκεῖον potest locum tueri, videtur tamen Plutarchus potius δίκαιον scripsisse. 13 post ἀναγκαῖον videtur aliquid deesse, e. c. τὸ γαργαλίζον ἐν ἡδονῇ. 15 μὴ δὲ, duobus distinctis vocabulis. *non autem.* idem est atque ἀλλὰ μή.

DE STOICORVM CONTRADICTIONIBVS.

1033. 9 ὡς ἐν λόγοις] *multa ut in literis.* multa pro homine literato, qui rem publicam non attigit, de administratione reipublicae scripsit, a cujusmodi homine tractationem hujus argumenti non expectes. 17 περιπάτοις, οἷς [id est ἐν οἷς, δι' ὧν, ἐξ ὧν] οὐκ ἄδηλον. *unde non obscurum,*

scurum est. 20 Hieronymum in Epicureis nullum reperio. non habeo igitur, quod asseverem, aut corruptum hoc nomen esse, aut Hieronymum hunc soli Plutarcho notum et nominatum fuisse Epicureum, aut fuisse eundem cum Peripatetico. 24 σχολαστικὸν arcte cum ἀρχῆς jungendum. id est τὸν ἀπ' ἀρχῆς σχολάζοντα βίον, ᾧ ἀρχῆς καὶ πολιτείας οὐδὲν μέτεστι. *a magistratu gerendo feriantem vitam.* 26 τοῦτο ποιεῖν] scil. φιλοσοφεῖν. 28 δεῖ] sententia flagitat δυνατόν. *nequit enim eorum falsa persuasio* [haec est illa, quam hic dicit, ὑπόνοια] *latere.* 30 ἀδηλότερον.] in hoc vocabulo desinunt recitata e Chrysippo verba. 31 Diogenes est Babylonius et Antipater Tarsensis ejus discipulus. 34 ᾠδίονι] Διομείῳ vel ᾠδείῳ. v. in Vita Chrysippi p. 301. SALMAS. *ibid.* ἐπὶ ζωστῆρος] non intelligo. Sententia flagitat potius contrarium: πόῤῥω ζωστῆρος. *procul a cingulo*, h. e. munere publico. v. Wolff. in Indic. ad Libanii Epistolas v. ζώνη. 36 οἰκεῖος] erat enim Chrysippi e sorore nepos. 38 f. f. τόνδ' ἐνεὸν Χρύσιππον, *hunc mutum Chrysippum*, i. e. hanc Chrysippi statuam. 40 τοῦτο οὖν] scil. ἐποίει. *hoc itaque fecit.* mallem tamen τοιοῦτος οὖν. *talis erat.*

1034. 14 ἀνέξοδος λόγος est sermo, qui extra sermonem non excedit in effectum, viam ad effectum invenire nequit, sed semper sermo tantum manet et mera verba. 32 Aristoni Chio, Zenonis Zittiei discipulo. 41 περὶ δὲ τὰς αἱρέσεις καὶ ἐκκλίσεις. etiam Salmasius ἐκκλίσεις correxerat. 46 ἐτερέτισεν. SALMAS. *ibid.* ἡ

τοίνυν ἀπέδειξεν. 48 f. τῦτον τὸν συλλογισμὸν. porro tenendum, ἐρωτᾷν in sermone dialecticorum esse argumentum aliquod disceptationi obnoxium proponere, problematice agitare. v. p. 1037, 2. 1041, 30. Diog. Laërt. p. 138, 8. 143, 3. 51 καίτοι εἴτ' ἀπέδειξε Πλάτων, εἴτ' ὀκ ἀπέδειξε — pen. ἀλλὰ πάντως.

1035. 8 δεῖν. pendet enim a praemisso δοκεῖ μοι. 12 τὸν περὶ θεῶν. et sic quoque vs. 49. 39. ἐκείνȣ. redit enim ad φυσικὸν λόγον. 50 f. ὀκ ἀπὸ τȣ́τȣ κελεύει ἀρξαμένȣς τὸν ἠθικὸν [scil. λόγον] ἀναλαμβάνειν. 53 aut delendum ἀπὸ, aut leg. ἐπ' ἐκείνων, in illis, scil. morum praeceptis. ult. f. χρῆσθαι δὲ τȣ́τῳ.

1036. 2 τȣ̃το ποιεῖν] scil. συνηγορεῖν καὶ κατηγορεῖν. 4 τὰ ἐναντία] sententia flagitat τὰ δόγματα, tradere sancita sua, velut elementa. f. utrumque jungendum sic: τὰ δόγματα, ȣ̓ τὰ ἐναντία στοιχειȣ̃ν. 5 f. καὶ καταστοιχίζειν τȣ̀ς εἰσαγομένȣς κανόνας ἀπ' ἀρχῆς μ. τ. et ab initio usque ad finem dispositos continua serie canones a se propositos stabilire. potest quoque minore motu legi τὰ εἰσαγόμενα, sancita, decreta. 10 f. κατηγορȣ̃ντας, aut κακίζοντας. 11 πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀγωνίζεσθαι est pugnare adversus veritatem. quod hujus loci sententiae adversatur. legendum ergo aut πρὸς [vel ὑπὲρ] τῆς ἀληθείας, aut πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀποβλέποντας, vel ἀφορῶντας. 12 videtur Plutarchus hic loci libros quinque a se scriptos περὶ τῆς εἰς ἑκάτερον ἐπιχειρήσεως significare. v. Lampriae Catalog. p. 335. B. Gr. Fabricii T. III. ibid. f. ȣ̓κ ἐν

τοῖς

τοῖς λογικοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλαχοῦ, *non in illis solummodo libris, qui ad artem ratiocinandi et argumentandi pertinent, sed etiam alibi*; vel οὐκ ἐν τούτοις μόνον τοῖς λόγοις, ἀλλὰ καὶ πολλαχοῦ, *non solum in verbis modo allatis.* 15 f. τὸ ἀρέσκον αὐτῷ, αὐτοὶ δήπου. 30 f. μὴ μέντοι μετὰ συνηγορίας. 34 αὐτὸν δέ. 36 αὐτὸς φοβεῖται. 39 f. post πιθανὰ deest προσιτέον, aut legend. οὐ δὲ προσακτέον τὰ ἐναντία πιθανά. 41 ἀφῶσιν] scil. οἱ ἀκροώμενοι, quos Chrysippus in verbis superioribus a Nostro omissis nominasse videtur. *ibid.* οὔτε. ob sequens τε. 44 comma primum post αἰσθήσεων promovendum. *ult.* f. σοφιζομένων. Εἶτα τούτους μέν.

1037. 5 οἷς, εἴ τι ἀνεῦρες. 10 post λέγει videtur τοὺς ἄλλους excidisse. 12 πρὸς] l. εἰς, ut vs. 21. nam ἐπιχειρεῖν πρός τι est adversus aliquid disputare. 17 hoc de more v. Casaubon. ad Diogen. Laert. 7, 11. 18 αὐταῖς] l. αὐτῇ. nam redit ad τῇ τοῦ λόγου δυνάμει praemissum. 20 f. ἴσως λέγει τοὺς — 22 f. ἐπιχειροῦσιν, ὡς εἴ τι καταληπτόν ἐστιν, οὕτως ἂν μόνως — *tanquam si veritas, si unquam aliquid percipi queat, sui perceptionem hac sola ratione, aut sane ea ratione prae aliis maxime, praeberet.* 26 comma post προτρεπόμενος figendum, post βλαβεροῖς delendum. *tu abutens ingenii tui vi, et eloquentiae potentiam in rebus inutilibus, vel etiam noxiis consumens, eo profiteris, te ambitione stimulatum pueriliter te exhibuisse.* 41 post κλέπτειν videtur deesse προστάττει δὲ οὐδέν. 42 δὲ] l. καί. *etiam si nil imperarit.* 43 παράληψιν, *quem-*

admodum e doctrina traditum atque coram demonstratum accepisset. et sic quoque statim post. Xylander etiam vidit. posset tamen etiam παράδειξιν utroque loco legi. 46 ὡς delendum. 48 εἰπεῖν τι, ἢ καὶ πρᾶξαι. *ult.* ἔκκλισις SALMAS.

1038. 8 τῶν φαύλων οὐδένα οὐδενός. 9 f. τῷ πρώτῳ περὶ τῶν κατορθ. 12 κατὰ ταῦτα δέ. 13 f. τῷ μὲν ἀγαθόν, τῷ δὲ κακόν ἐστιν αὐτό. 15 φυσικῷ, νὴ Δία, καὶ ἠθικῷ. 19 f. πάντα γὰρ τὰ κυήματα τρέφει δι' αὐτῶν. *omnia enim animalia nutriunt suos foetus e se et per se.* 26 ὅς γε φησίν. — *qui quidem dicat.* 37 f. καὶ τοῦ καλοῦ μετεχόντων, aut potius ὄντος καὶ τοῦ καλοῦ. *quum honestum quoque sit in illis rebus, quae per se sunt optanda.* Recurrit hic ipse locus iisdem verbis p. 1040, 27. ubi pro ὄντος legitur ὄντως. 43 ᾧ] l. ἡ τῇ χρηστότητι. 44 τῷ] l. τὸ, ut recte dat Basil. 51 f. οἰκεῖόν ἐστι καὶ συμμέτρως vel ἀναλόγως ἐπαινεῖν τὰ προενεχθέντα ὑπὸ τούτων. *nam cum accommodati sint virtutibus effectus,* opera rationem virtutum, a quibus ea profecta sunt, sequantur, ut magna vel parva sint, prout virtutes magnae sunt aut parvae, *est quoque consentaneum profecta ab iis* [virtutibus] *pari gradu laudare. penult.* dist. μὴ εἶναι, τελέως τινὰ ἐμφ.

1039. 2 loci huius mentem dabit p. 1061, 3. 8 ἀνδρείως. SALMAS. 18 δὲ delend. 19 τοιαύτης] l. τοσαύτης. 20 post τοσοῦτον excidit, οἱ δ' ἐπὶ τοσοῦτον. 29 videtur ratiocinio membrum deesse et locus sic integrandus esse. — ἐπαινετὸν ἂν εἴη. ἀλλ' οὔτε σεμνὸν τοῦτο τὸ ἀγαθὸν, οὔτε χαρτόν. πᾶν ἄρα ἀγαθὸν οὔτε σεμνὸν, οὔτε

χαρ-

χαρτὸν. 30 οἷόν τε] f. οἴεται. 49 πρὶν] f. κρῖν' ἀρετῆς — *decerne tecum, aut virtutis ad metas, aut ad vitae, accedere.*

1040. 1 ἢ τοιαῦτα προςάγματα. 7 αὐτὸς αὑτὸν ἔψεγεν. 13 post ἀντιπιπτούσας deest παρέχοντα., 18 f. ἐγγελᾷ τῷ νῦν [vel τῷδι] λόγῳ. 27 ἀγαθοῦ αὐτῇ ἀπολειπομένου, vid. p. 1038, 37. 28 τῶν δὲ δι' αὐτὰ αἱρετῶν ὄντος καὶ τοῦ καλοῦ. 31 τε] l. γε. *ibid.* περὶ] l. πρὸς. 37 forſitan id factum in libro τί κατὰ Πλάτωνα τέλος, *quemnam exiſtimaverit Plato noſtrarum actionum finem eſſe?* quem memorat Lamprias in fine Indicis ſcriptorum a Plutarcho. 40 μὴ μόνον ἀγαθὸν τὸ καλὸν. 46 ὑπ' αὐτῶν] quo pertinet? ſententia quidem perſpicua: apparet, ſignificari eos, qui ſola in voluptate bonum collocant; at de his nil praeceſſit. τῆς ἡδονῆς τέλους οὔσης dixit, non τοὺς τὴν ἡδονὴν τέλος ὑποτιθεμένους ἀναιρεῖν. aut igitur legendum hic loci ὑπ' αὐτῆς ſcil. voluptate, aut ὑπ' αὐτοῦ, ſcil. Ariſtotele, aut dura erit figura mentem lectoris referens ad τὸ σημαινόμενον. 47 κωλύειν. 50 μὲν] huic particulae reſpondet ſequens μέντοι vſ. penult. *pen.* μὲν aut delend. aut cum τε mutandum. *ult.* ταύταις.

1041. 17 συγκρούει. 26 ad 30 tota haec Chryſippi dictio, qua vincere contra Platonem voluit, juſtitiam eam ſolam eſſe, quae in alium, non in ſemet, exerceatur, mihi Sphyngis aenigmate eſt obſcurior, neque videntur verba integra eſſe; ſanum enim ſenſum nullum fundunt. 32 ὁ νόμος. τὸ ἀδικεῖν ἐςὶ παρανόμημα. 35 ὁ

 ἀρχ.

ἄρα. 41 ὁ ἄρα ἀδικούμενος καὶ ὑφ' ὁτουοῦν πάντως ἑαυτὸν ἀδικεῖ. 49 recte dat Basil. ἀπονίας.

1042. 9 f. λυσιτελεῖ ζῆν ἄφρονα μᾶλλον βίον, κἂν — subauditur autem ἢ μὴ ζῆν. 15 παρ' αὐτοῖς. *apud eos*, Stoicos puta 18 f. τοῦ μὴ κακοδαιμονεῖν. ἀβλαβέστερον γάρ. ἀλυσιτελέστερον γὰρ ἡγεῖται. 36 f. ἀπουσίᾳ τῶν ἀδιαφόρων ἀφίστασθαι, idque Xylander in Latinis expressit. 37 καίτοι τῶν ἀδιαφόρων. 48 εἰσποιεῖ idemne est atque ἐκποιεῖ, *conducit ipsis affirmare?* 49 ὄντα] l. τά. 51 f. καὶ καθόλου [vel καθόλον, *universim*] ἀφροσύνης καὶ δειλίας. 53 ἀλλὰ κ. φρονήσεως. *ult*. sic distinguo et lego: τίς οὐκ ἂν ὁμολογήσειεν; Αἰσθητοῦ γὰρ ὄντος —.

1043. 10 ἰδιοπράγμονα] l. ὀλιγοπράγμονα. 23 de Leucone Ponti regulo vid. Simson ad A. M. 3612. ubi ait, eum a Chrysippo fuisse dilaudatum, sine dubio propter studium sapientiae. v. infra p. 1061, 29. 24 εἰ] l. ὅτι. 35 τῶν παρὰ Λ. 37 videtur ex hoc loco posse colligi Ephorum Cumanum pro patria apud Alexandrum deprecatum fuisse. Jonsius ex hoc ipso loco effecit S. H. P. 1. 9. 2. Ephorum cum Alexandro vivere recusasse. Chalcedonem Xenocratis patriam ab eo servatam fuisse pariter hinc conficio. At de Menedemo dubito, suaene patriae, Megaris, ab Alexandro salutem impetrarit, an potius ab Antigono seu primo, seu potius Gonnata, cui videtur aequalis fuisse. 41 f. ὅτι γὰρ ἐργασίας ἕνεκα καὶ χρηματισμοῦ ταῦτα ποιεῖν

δεῖ,

δεῖ; προδεδήλωκε τρεῖς ὑπ. *penult.* delenda verba ἄλλως πλῆθος, ut vitiosa scriptura sequentium: ἀλλ' ὡς ἂν ὁ καιρὸς. deinde lego ἐπαγγελλόμενοι. *ult.* aut ὅσα, aut τοῦτο.

1044. 3 f. μᾶλλον βλάβας καὶ ἀδικήματα. 7 aut τὰ πρὸς αὐτὸν, ut p. 1043. *ult.* aut τὰ παρ' αὐτὸν. *sui caussa.* 29 f. τοῖς τρέφουσι ταῶς [vel ζῶα εὐγενῆ] ὃς ἂν ἐπαινῇ— 36 f. τῷ γὰρ ἄῤῥενι γενομένῳ οὕτως ἡ θήλεια οὐκ ἠκολούθηκεν. *nam ratione formae femella pavo mari paria non facit.* sed desidero vim et nexum ratiocinii. 45 τέρψιν] l. ὄψιν vel πρόσοψιν. 46 ὁ τοὺς συνδείπνους μὲν μεμφόμενος. *ult.* v. Spanhem ad Julian. p. 90.

1045. 4 συγγινόμενα.] scil. τοῖς τέκνοις. 5 γεννῶντα.] scil. ἐκ τῶν μητέρων. 7 ἔτι δὲ μᾶλλον οὐκ ἀνεκτέον. *multo magis tolerari non oportere*, id est, multo minus ferendum esse. 8 distinguo et lego sic: θεοῦ. Μὴ γὰρ εἶναι, *non enim ad rem facere, non enim quidquam demonstrare id, quod animalia idem faciant.* 12 ἀπόλογον] f. ἀπὸ. *jam vero cupiditatibus fraenum laxare et veniam conciliare ex eo, quod videantur ab externis caussis coacta haec facere.* 15 f. ἀπαραλλάκτων. *rebus inter se non discrepantibus.* 21 f. τῷ ἀναιτίῳ. *ut statuendo effectu, qui caussa careat, naturae vim inferentes.* 26 f. εἶναι, ἢ καὶ τὸ αὐτόματον. *quem admodum etiam fortuitum nullum est.* 36 sq. locus hic salebrosus et vitiis librariorum inquinatus, quibus eluendis par non sum. 46 f. οἷον, φησὶν, εἰ τραπεζιτῶν δοκιμαζόντων. 48 φαῖεν εἶναι καλὴν καὶ δόκιμον, διαφέρειν

φέρειν δὲ οὐδεμίαν αὐτῶν λαβεῖν. *exempli caussa, si foeneratores probantes drachmas has duas, tantisper pronuntiarent, esse quidem ambas probas et formosas, at utram earum sumas, nil differre.* 49 ἀφέντες. 50 sic distinguo et lego: ληψόμεθα. κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον ἀποκληρώσαντες — 51 post ἔλεγε quaedam desunt. 52 καὶ τὸ ὡς ἔτυχεν ἐπικλῖνον τῆς διανοίας, τὴν ἄνευ πάσης αἰτίας εἰσάγει τῶν ἀδιαφόρων λῆψιν. nam in illis vocabulis jactandis Ἀποκλήρωσις et τὸ ὡς ἔτυχεν ἐπικλῖνον τῆς διανοίας, *testatum fecit se statuere et in philosophiam immittere optionem i nullam ob caussam.*

1046. 11 ἔγραψαν ἄν. 16 τῶν μὲν ἀστείων] prodit hic μὲν deesse alterum membrum τῶν δὲ φαύλων . . . . sed quale fuerit Chrysippi, non perspicio. 23 ἐντρεπομένων. *quum pudore et recogitatione similis nobiscum eorum naturae, incertaeque ad futurum nostrae sortis in nosmet vertimur, et nos affici sentimus.* 29 comma ante ἐν πολλοῖς retrahendum. *multis aliis rursus in locis affirmat.* 31 καθάπερ ἀστραπή, scil. διάπτεται. 41 τὸ delend. 44 κατ' αὐτόν. *juxta Chrysippum. penult.* ἐν delend. aut cum ταῖς mutandum.

1047. 7 f. κόσμου καὶ εἱρμοῦ τοῦ λόγου. vel περὶ κόσμον καὶ εἱρμὸν τοῦ λόγου, deleto τάξιν, quod scholium vocab. εἱρμὸν videtur esse, subauditur autem στρεφομένην. *oratoriam esse artem, quae versetur circa ornatum et ordinationem* seu dispositionem *sermonis.* 9 ὦ] l. ἀλλά. 10 τάσεις *intentiones vocis.* 20 ἐπέλθῃ] hoc Xylandro debetur.

betur. In Edit. Basil. est ἔπῃ. unde debebat effici ἐπίῃ. 21 ἱςορίας] id est πεύσεως. *in iis rebus, quas aut usu suo docendus quisque est, aut, ut ab aliis percunctando discat, necesse habet.* v. vs. 30. 22 τὴν ἡσυχίαν ἔχειν idem est atque ἐπέχειν, *judicium suspendere, neque conjecturis uti, id quod Plutarchus fecit tum, quum assereret, alimenta* — 37 γεγονὸς. 45 ἀδιάφορον. SALMAS. *ibid.* ἔχειν διάθεσιν] *distrahi, venditari nequire neque pro bono, neque pro ejusmodi re, quam sic vel aliter esse intersit.* 46 μᾶλλον δυςδιάθετον] *multo difficilius vendibilem,* quae minus queat discentibus tradi et commendari. 47 ἀπονίαν. 48 ἐν μηδενὶ, scil. λόγῳ. *ult.* ἐπὶ τούτῳ. *ejus rei caussa.*

1048. 4 in Edit. Basil. est τὸ δὲ, κακὸν. τὸ δὲ κακὸν ἐπὶ ταῦτα φερόμενος. unde efficio sic: τὸ μὲν ἀγαθὸν αὐτῷ λέγειν ἀγαθὸν, τὸ δὲ κακὸν αὐτῷ, κακὸν, ἐπ' αὐτὰ φερόμενος — 6 f. ἀποπλανώμενος φαίνεται, ἐν μὲν τοῖς σημαινομένοις οὐ διαπίπτοντος αὐτοῦ, τὰ δ' ἄλλα κακῶς ςοχαζομένου. 20 πλεῖν εἰς Βόσπορον] ad Leuconem puta, quem Chrysippus mirifice laudabat. 16 ἀποβαλεῖν] ἐκβαλεῖν. SALMAS. 37 μηδενός γε τῶν — 44 φρονοῦσιν, εἰ ἀληθῆ ταῦτα, ἅπερ λ. *si vera sunt quae crepant.* 53 κοὐκέτ' ἐσθ' ὅπου.

1049. 35 ἔλαττόν ἐςιν, ἐκεῖνο δὲ μεῖζον. 38 comma ante ἐνεργάζεται est collocandum. idem est ac si integre dixisset εἰ οὖν πολέμους ἐνεργάζεται ὁ θεὸς, ἐνεργάζεται καὶ κακίας. 39

λέγει

λέγει γ' αὐτὸς. 46 Φήσει τις ἐπαινεῖν [ſubaudi αὐτὸν] πάλιν τὸ Εὐρ. *ult.* στρέφοντι.

1050. 14 comma pone ὀρθῶς promovendum. 21 f. -- ἑκούσιον, ὁ δὲ Χρύσιππος, ὑπὲρ τοῦ καταλιπεῖν ἀνέγκλητον τ. κ. *Chriſippus autem; ut pravitatem omni culpa liberaret.* vel ὑπὲρ τοῦ πάντως καταλιπεῖν ἀνέγκλητον. vid. p. 1051, 6.

1051. 10 f. ἐνίοις. vid. vſ. 15. 11 f. ἀρθῆναι. Ἀλλ' εἰ μὲν οὐ καλῶς ἔχει ἀρθῆναι τὴν ἀνομίαν. 17 ὅτι] l. ἔτι. 23 ποσοὶ delendum, ut prava ſcriptio proximi vocab. πυροὶ. 29 Zenonis Eleatae nimirum. Pro Demylo alii Nearchum, alii Diomedontem edunt. vid. Diog. Laert. 9, 26. 30 Antiphontis tragici, de quo v. ad p. 832. dicta. 31 ἐπὶ delend. ut ex ultima litera vocis στρεβλώσεις et e prima ſyllaba v. πιτύροις natum. 43 δεῖ. 44 f. τοὺς θεοὺς προσήκει ὑπολαμβάνειν. 47 f. θεὸν, εἰ μὴ οὗτοι [vel χωρὶς τούτων] ὧν ἵνα — *nemo alius, praeter hos Stoicos, quorum ut reliquos omnes miſſos faciam.* 50 νοοῦμεν. uno verbo.

1052. 12 Xylander legiſſe videtur προσβάλλουσι. mihi locus obſcurus eſt, quia quinam ſint illi, ad quos τούτων pertinet, non video. forte pertinet ad Epicureos. forſitan quoque poſt προλήψει punctum eſt collocandum et ſic leg. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καὶ οἱ νομίζοντες — *eodem quoque modo,* ſcil. *agunt,* aut *accipiendi ſunt illi, qui exiſtimant deos naſci et perire.* videtur hic locus deſumtus eſſe ex Antipatri Tarſenſis libro περὶ τῆς Κλεάνθους καὶ Χρυσίππου διαφορᾶς.

φορᾶς. 19 f. χρῶνται ἡμῖν παραπλησίως. 21 num καθ' ἕτερον τρόπον ἐκ τῶν ἄλλων ἀναλισκομένων καὶ εἰς πῦρ τρεπομένων. 33 f. κατ᾽ ταλλαττομένων. id est ἀλλοιουμένων.

1053. 10 ὧν τὰ μὲν— 19 μετέβαλεν. 50 κινῶν] sententia e contrario flagitat ταῦτα ὑποθέμενος vel τιθεὶς vel τάττων.

1054. 2 ὁποῖος γ' ἐστί. 10 f. ἐστιν οὗ δὲ καὶ τόνους et συγγένηται. 12 τριοῦτον] scil. οἷός ἐστιν. 14 f. ὡς εὐμεταβόλων ὄντων καὶ μαλθακῶν. 24 f. ὃ λόγου μὲν οἶμαι δεῖσθαι. *id quod existimo quidem opus habere demonstratione.* 26 f. δοκεῖ δὲ εἰς τὴν— συνεργεῖν. 31 f. ὥστε καθ' ἕτερον τρόπον ἅμα καὶ διὰ— 32 καὶ κατὰ τ. 49 τὸ] l. aut τῷ, aut διὰ τό.

1055. 2 recte dat Basil. αὐτόν. porro mallem κινουμένῳ. *mundo quidem sic moto versus semet ipsum.* 4 post τούτων subaudi τοσοῦτον. 6 τὸ αὐτοῦ μέσον. 9 διαμενεῖ in Fut. 11 post διαλύσει videtur aliquid deesse, e. c. τὰ δὲ συστάντα καὶ πηγνύμενα γίνεται συγκρίσει τῶν μερῶν ἑκάστου καὶ διαδύσει, πρὸς τὸν οἰκεῖον ἐκ τοῦ παρὰ φύσιν ἐπιρρέοντος. *at quae consistunt et compacta sunt, ea fiunt concretione singularium particularum, et mutuo earum inter se subitu, unaquaque particula, deserto loco non naturali, ad maxime convenientem confluente.* 14 f. πεφυκότι μέσον τῷ ἀπείρῳ, τὰς μὲν τάσεις. 25 ἐπὶ τὸ κόσμου μέσον. 30 f. ἤδη καιρὸς σκοπεῖν τὸ περὶ θεοῦ. 39 Diodorum Cronum Stoicum significat. 40 ἐπιδεκτικόν, ut paullo post. 41 ἔσται

δὲ

δὲ δυνατά. 42 f. ἁπάντων γινομένων, ἡ εἱμαρμένη τὴν δύναμιν ἀπόλυσιν, ἢ τοιαύτης, οἵαν ἀξιοῖ Χρύσιππος, ὄσης — 49 f. ἔτι δὲ τὸν Μεγαροῖ ἀδύνατον. *porro, cui fatale est, ut Megaris moriatur, fieri nequit, ut ille Athenas exspiratum veniat.*

1056. 19 ἃ σύ γε τυγχάνεις. 27 λέγωμεν. 29 εἰ] l. ἤ, ut etiam Xylander in versione expressit. 37 φύσεσι] σχέσεσι. SALMAS. 42 τὴν. τῆς εἰρεσίας. 51 προπίπτοντας. SALMAS.

1057. 3 post ἐστὶν deest aliquid. nam pendent ista superiora p. 1056, 52. καίτοι δὴ τριῶν ὄντων, et verba οὐκ οἶδα γὰρ ὅπως — initio hujus *pag.* sunt interjecta ideoque parentheseos signis distinguenda. 18 οὐ delendum.

STOICOS POETIS ABSVRDIORA PERHIBERE.

1057. 22 τήμερον δ' ἄφνω.

1058. 14 βέβαιος opponitur τῷ ἐμπλήκτῳ, quod praecessit. deinde leg. καὶ ἀδόξαστος, *qui vanis et stolidis opinionibus non agitatur*, ut paullo post vs. 17. 21 perinde est εὔξαι γε βούλει id est, ὅ, τι βούλει, legas, an vulgatum serves, in qua αι et ει in scandendo colliquescunt. Salmasius haec adscripserat: [ὅ, τι pro εἴ τι. εὔξαι ὅ, τι — γενῆσ. versus Menandri].

24 ποιη-

24 ποιητικὸς μῦθος] significat corn Amaltheae, quod, auctore Pherecyde, pollebat ea virtute, ut, quidquid sicci liquidive alimenti expeteres, copiose praestaret. vid. Apollodor. hist. poët. p. 132. et Nostri vs. 28. hac *pag.* ubi Amaltheam pro cornu Amaltheae nominavit. *ult.* praeferrine debeat lectio Eustachii et Hesychii βαμβαλύζω ambigo. nam ut βάμβαλος ita quoque βάμβαξ dicitur.

---

*DE COMMVNIBVS NOTIONIBVS.

1058. *penult.* τε] l. γε.

1059. 7 καὶ σεμνῶς et ἠντιάσαντο, *occurrebant*, h. e. *respondebant.* 24 aut delendum βουλομένους, aut, eo servato, κακουργεῖν legendum. 26 a verbis ὅμοια πολλοῖς ἴσως πέπονθας (sic enim legi oportere conjicio) incipit responsio Diadumeni philosophi Academici. non opus erat, ut asteriscos hic poneret Xylander in suis Latinis. integra enim et plana sunt omnia hic quidem loci. 33 f. sic integrandus est locus: περὶ Καίσαρος, πλὴν ἐκείνου, μηδένα νήφοντα, μηδὲ φρονοῦντα, aut sic: περὶ Καίσαρος, ἐκείνου μηδένα νήφοντα μᾶλλον, μηδὲ φρ. 39 συμπεπερασμένον τι δι' ἀντικειμένων, μὴ φάναι ψευδῶς τὸ συμπερασθῆναι. *nolle enim affirmare, falsam esse conclusionem aliquam ex oppositis ductam.* 48 f. οὐ γὰρ

οἷόν τε δήπȣ τὰ ἐποικοδομȣ́μενα βέβαια κεῖσθαι, καὶ μὴ πεπάλθαι. *nam profecto fieri nequit, ut firma stent et inconcussa fundamentis infirmis superstructa.* *antepen.* τὸ τραχύνον hic loci est coenum corpori adhaerens, quod eum, cui adspersum est, τραχὺν, h. e. inaccessum aliis et intractabilem facit. *quemadmodum coeno inquinati existimant eum, qui se tangat, non id movere, ob quod alii eos fugiunt, sed id sibi adspergere.* *penult.* παρέχειν] *sibi accusationum argumenta* vel *probra adspergere, affricare, quibus tamen ipsimet se coinquinatos exhibent.* *ult.* τε] l. γε.

1060. 6 ἀπολαῦσαι τῆς ἀμύνης] *nihil omittere eorum, quibus ultioni meae in ipsis refutandis et exagitandis satis fiat.* 7 εἰς ταυτὸ τ. ἄ. ἐπ. τὸ παρὰ τ. 9 f. ὥσπερ ἐπὶ τὸν ȣ̓ρανὸν ἀνάγειν δοκȣ̃σι. *unde suam philosophiam sibi videntur in coelum tollere.* 13 αὐτῶν] l. εἶναι. 32 κεῖκεῖνο. 34 μέτεστιν] f. μέγιστον. *naturae convenienter vivere summum bonum esse.* et sic quoque Xylander. deinde lego ȣ̓δὲ γὰρ τῷ νόμῳ κατακολȣθεῖν ἀστεῖον, ȣ̓δὲ — sequentia hujus rei caussam edent. 44 εἰ] recte dat Basil. ἤ. locus itaque sic constituendus: τί μᾶλλον ἂν ἤ [vel εἴη] κατὰ φύσιν ἢ καθάπερ [scil. ἐστὶ] τὰ αἱρετὰ πρὸς τὸ ὠφελίμως [scil. ζῆν] ȣ̔́τω [scil. εἶναι] τὰ κατὰ φύσιν — 52 f. λέγȣσιν αὐτοὶ, τῷ τὴν πατρίδα τυράννȣ ἐλευθερῶσαι ȣ̓χ ὅμοιον τὸ σωφρόνως — conf. p. 1038. *fin.* 1039. *init.*

1061. 19 f. εἰ μὴ παιδιᾶς γε ἕνεκεν ἢ ῥᾳςώνης. *nisi ludicri et fallendi otii caussa hoc faciat.* 20 τῦ Φιλοπόνυ. 25 f. τῶν γεπολλῶν. 27 δὲ delend. deinde σφαιρίζοντος leg. 29. Λέυκωνα. vid. p. 1043, 23. et 35. 50 f. καὶ βέβαιον.

1062. 18 γινώσκειν ὅτι τὴν ἄγνοιαν διαπέφευγεν. 33 f. διαφορὰν καταλαμβάνειν, μὴ καταλαμβάνειν δὲ φρονήσεως καὶ ἀφροσύνης. 46 ἤπυ] *utique tibi videbuntur mirifice* [haec est cavillatio] *fidem suis his assertionibus facere in illis, quas tradunt, doctrinis, et multo magis in ratione vitae, quam exercent.*

1063. 3 Alexinum, hominem contentiosum e schola Elea, discipulum Eubulidae, propterea tam contemptim habebant Stoici, quod adversarium Zenonis, magistri sui, professum se gessisset. vid. ad p. 536, 8. dicta. 19 προίεσθαι τὺς διαλελ. 29 post εὐδαιμονῦντας deest aliquid, e. c. τὺς δὲ φαύλυς ἐν τῷ βίῳ πείθυσι παραμένειν. 31 οἷος εἰπεῖν, qui de se illud tragici poetae recitare possit: γέμω κακυργιῶν *scateo vitiis* [tragicus videtur κακῶν edidisse in sua fabula, forte Telephum aut Herculem Oetaeum aut Philoctetam loquentem inducens; Plutarchus autem rei suae dictionem ejus accommodans κακυργιῶν subjecit] κὐκ ἔσθ' ὅπη καὶ δάκτυλος ἐν καλῷ τεθῇ. *neque loci in corpore meo sani vel tantillum est, ubi digitum ponas.* 32 recte dat Edit. Basil. μονὴν, *mansionem*, in vita scilicet. 33 sic distinguo: εἰκότως δὲ,

φησὶ, Χρύσιππος scil. — κρίνει vel ἀποφαίνεται οὕτως. *recte vero (verba sunt adversarii mei) sic censet Chrysippus.* 35 recte distinguit et exhibet Edit. Basil. φύσιν. οὕτως ἄνθρωποι — 39 f. sic integrari potest hic locus: ἐξετάζειν εἴ τι ἐπιζήμιον μᾶλλον ἢ ὠφέλιμον, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν μήτε ὠφελούντων, μήτε βλαπτόντων, τοὺς, εἰ βιωτέον, ἢ μὴ, ποιεῖσθαι λογισμοὺς. *expendere, numquid damnosum magis, quam utile, sed e rebus, quae neque prosint, neque obsint, decernere, vivendumne sibi, an moriendum sit.* postrema Xylandrinae interpretationi consentiunt, e qua me hausisse conjecturam τοὺς, εἰ βιωτέον, non pudet ingenue profiteri. 50 Il. ζ. 234. 51 ὅτε

1064. 6 deletis vocabulis inutilibus τὸ δὲ ὁ et junctis reliquis nihil potest videri deesse. 10 f. ἄφες με κεκτῆσθαι φρόνησιν ἀπολλυμένης ἐμοῦ καὶ διαφερομένης τῆς μορφῆς εἰς ὄνου πρόσωπον. *sine me sapientiam adipisci, etiamsi necesse sit eam formae meae jactura redimere, in asini vultum conversae.* 13 post ἐστὶν deest ἀλλ᾽ οὐκ ἐστιν. *ajet aliquis asininam esse illam sapientiam, quae id suadeat. Ego vero* [sic occurrit Plutarchus] *negò, asininam esse, siquidem sapere et felicem esse, bonum, asini autem vultum circumferre neque bonum, neque malum sit.* nam praeter ὄνου ad explendam hanc lacunam nihil deesse videtur. 16 προσαγορεύεται, καὶ γέρα καὶ τιμὰς. saepissime solent γέρα καὶ τιμαὶ conjungi. γέρα sunt jura quae-

dam

dam peculiaria et privata, ut quod epularum geminas partes et victimarum pelles accipiat rex, quod primo loco ſedeat, quod ſuffragium habeat geminum in ferendis ſententiis, caetera: τιμαὶ autem ſunt honores, qui ipſi ab aliis exhibentur, ut in eo ſit, quod adoretur, quod ipſi de via decedatur, et ſic porro. 36 δεύτερον δὲ τὸ κακὸν] ſubaudi non διώκειν, e praecedentibus; ſed e ſequentibus ἡγεῖσθαι. *ibid.* ἔσχατον δὲ καὶ χείριστον. 43 λυσιτελεῖ] ſubaudi μᾶλλον. 46 aut delendum ἄλλων, aut leg. τῶν ἄλλων τῶν ἀνὰ μέσον. 47 καθ' ὃν, quod Xylandri videtur interpretatio ſuggerere, non probo. nam juxta Stoicos homo, etiamſi ſtultus, tamen ratione non prorſus caret. vid. vſ. *penult.* 49 εἰ delend. *antep.* τὰ μὴ ἐπιβάλλοντα. *ult.* Φευκτὸν] f. εὐκτὸν. *ob quod malum ſolummodo expetendam* [vel οὐ Φευκτὸν, *non fugiendam*] *eſſe ſtultitiam affirmant.*

1065. 10 f. συμπτώματος. *pravitas ad reliqua* [hoc eſt, *bona*] *rationem accidentis habet,* ſeu qualitatis accidentalis, γίνεται γὰρ καὶ αὐτή πως — *nam et ipſa juxta naturam quodammodo contingit.* 18 poſt ὥσπερ ſubaudi ἀναγκαῖος e ſequentibus. 20 apparet quidem ſententia, ſed ipſum locum integrare arduum eſt: deſunt enim nonnulla, ut jam Xylander animadvertit. Conjeci ſic, ſed non auſim Plutarcho id obtrudere: οὕτως ἀναγκαῖόν ἐστιν ἐπιτηδειότητι ἑτέρα πρὸς ἑτέραν προσχρῆσθαι, τῇ Μελίτῃ — *ut ad demonſtrandas* [vel *comparandas* et

perficiendas] *vires quorundam medicamentorum veneno serpentum et hyaenarum felle opus est; sic ad unam aliquam qualitatem perficiendam et in conspectum producendam necesse est aliam quandam qualitatem in usum advocare.* ἐπιτηδειότης est non *commoditas morum* et *ingenii mansuetudo*, sed ratio et indoles alicujus rei, per quam edendo alicui effectui apta nata est, aptitudo, habilitas. 31 Hesiod. *Oper.* vs. 78. 44 θέλη. est ex Euripida, sed locus nunc non succurrit. 45 Il. A. 8. 48 ὕπατος. et sic quoque recte dat Edit. Basil. male corrigit Gataker ad M. Anton. 6, 42. 50 πολυπαθές. *plenum acerbis casibus. ult.* f. οὐδὲ δι' εὐτραπελίαν ἡ ἀδικία — *neque injustitia adspersa et admixta est humanis rebus ob ingenium dei facetiosum et risui nugisque deditum.*

1066. 2 ὁμολογίας] vid. p. 1069, 20. et *ult.* 5 εὖ πεποιῆσθαι. 13 f. Φήσει Chrysippus puta. 24 f. ὃ Φασίν. ἡ δὲ ἀρετή ἐστιν ὄνομα μόνον *at virtus merum nomen est.* Consentit Salmasius, qui haec adscripserat: [ἡ δὲ ἀρετὴ αὐτοῖς ἐστιν ὄνομα μόνον. alludit ad haec Euripidis ex Hercule furente: ἔπεα μόνον καὶ δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων σοφιστῶν.] 26 ὑπέκκειται. *jacet in medio et propalam.* deinde post ἐναργὴς deest aliquid et tum legend. ὡς εὐχρήστου. *nulla re possumus ut apta et habili ad aliquid perficiendum uti.* 37 f. sic integrandus est locus: οὖσαν, ἀναιρεθέντων τῶν κακῶν, καὶ αὐτὴν παντάπασιν ἀναιρεῖσθαι λέγουσιν. ὡς γὰρ ἀληθῶν

θῶν ὄντων— 39 distinguo: εἶναι, παραπλησίως ὄντω. 46 δεομένην. 47 probo πρὸς δὲ τὸν, quod Xylandri interpretatio suggerit. Sed quis ille sit πρότερος λόγος non perspicio.

1067. 2 de formula ἐκπυρῦν τὸν κόσμον pro asseverare mundum igni periturum esse v. Küster. Diatribe Antigronov. p. 52. et Hemsterhuis ad Thom. Magistr. v. γεννᾷ. 25 f. οἷς ὗτοι λέγυσιν, ἅμα [id est ὅμως] τῦ γε νοεῖν ὐκ ἀπολ— 26 ὃ] id est, δι' ὅ. 28 ἐμποιῦντες [subaudi αὐτῆς.] κακίας δὲ μὴ γ. 30 parum refert παρὰ, an κατὰ legatur. prius maluit Xylander, quod si admittas, serio loquitur Plutarchus; posterius si optes, jocatur et cavillatur. Volebant enim Stoici reliquorum omnium philosophorum maxime ii videri, qui secundum sanae rationis principia seu primas notiones philosopharentur, et reliquis philosophis objectabant hoc, quod eorum scita rationi repugnarent. 32 ὔτε αὐτὴν, ὔτε τὴν ἀφροσύνην κ. 36 f. πλῆθος, ὅσον ὐ ψάμμος. 37 τόσσον delend. quamvis enim poëta ita videatur scripsisse, ille, unde Noster locum hunc recitavit; constructio tamen verborum, cui insertus ille locus est, vocabulum hoc non fert. 39 f. ἕνα, ἢ δύο, ἢ τρεῖς. nam insolens est ille ab unitate ad ternarium transitus. 52 πολλῆς καὶ ἀκράτυ.

1068. 7 ὐ ante δεῖται delend. 14 στέγης τε μῦνον. est enim iambus. 16 κάρτα γὰρ ῥιγῶ.

γῶ. Sic passim citat Noster hunc versum. 25 τὸ δεῖσθαι πρότερον τῦ ἐνδεῖσθαι νομίζουσιν, *cupere, appetere aliquam rem prius esse, quam eam desiderare*, vel *penes se, in sua potestate non habere.* 33 ἀναγαγὼν recte dat Edit. Basil. 37 πηρούμενοι. *coeci facti, oculis capti*, idque Xylander quoque conjecisse videtur, quamvis parum apte *mutilati* reddiderit. alias quidem verbum hoc id notat, verum hic loci de coecis sermo est; nam illi soli manu ducuntur. 50 verba ταῦτα μὲν οὖν usque ad τοῖς σοφοῖς vs. 52. videntur Diadumeni esse. 52 λείπουσιν αὐτῆς τοῖς οὐ σοφοῖς deinde respondet Plutarchus.

1069. 4 f. κοινούμενοι τὴν ἀρετὴν ὑπ' ἀλλήλων. 7 ἐκλογὰς] idem est atque συλλογὰς, exactiones, collectiones fructuum ex agro vineaque, item vectigalium congestiones. 16 deleto καὶ secundo et expuncta lacunae nota videri potest locus integer. 31 f. καὶ μηδὲν ἐντρέποντα [vel αἰσχύνονται] πρὸς αὐτοὺς μέγα βοῶντες, ὡς ἐστιν — quod si in his postremis malis βοῶντες ὅσον ἐστὶν legi, oportet deinceps vs. 33. καὶ ὅτι τούτων. *nihil eos pudet vel suorummet, etiamsi clare clament, caduca haec bona coacervare bonum esse.* qui alias haec in bonis habenda esse negarent, nil dubitabant aperte proclamare haec tam sibi pugnantia. 33 καὶ περὶ ταῦτα πραγματεία, vel ταλαιπωρία. 40 forte sic integrabitur locus: οὕτως ἀποδειλιῶντα πρὸς πρᾶγμα ἀδιάφορον, τὴν πενίαν. Αὐτοὶ δὲ πεζῷ λόγῳ π. *ut qui rem mediam, paupertatem, animo de-*

genere

genere metu dejecto non tulerit. Ipsi autem, non jam ut ille, carmine, sed *soluto sermone praecipiunt.* 53 distinguo et lego : αὐτοῖς ἐνεργοῦσαν οἰκείως, καὶ χρωμένην ἑκάστῳ. *virtutem, quae illis in rebus* [natura et naturalibus] *sese exerceat, prout illae res ferant, et unaquaque re utatur.*

1070. 14 ποιεῖ] l. οἴει: *putasne gaudio dignum esse* —? π. hic videtur e praemisso N natum esse. potest tamen in eo quoque τι latere et legi χαρτόν τι οἴει. 15 distinguo τί δὲ; *quid vero.* scil. ais. εὐκταῖόν ἐστι — 18 μὴ delend. 24 τοῖς] subaudi λόγοις. 27 f. ἐκείνων μὲν γὰρ ἔξωθεν ὑπεισιόντων εἰσίν. 30 κυριεύοντα, quod Xylander in notis damnat, bene habet. v. Upton Indic. ad Arriani Epictet. h. v. et supra p. 615. 7. 36 aut hic loco ἀγαθῶν leg. est δικαιοσύνης, aut v. 40. hujus loco sufficiendum est illud. 45 probe animadvertit Xylander καὶ κοινῶς cum κακοῖν esse mutandum, et locum hunc post χείρονας vs. 47. mutilum esse. forte deest οὐδεμίαν οἴεσθαι δεῖ ἐλαφροτέραν ζημίαν τῆς εἰς τὰ χρήματα, μηδὲ κακίονα βλάβην τῆς κα..νας ἡμᾶς ἀποτελούσης. 53 sic lego et distinguo — ἀλλοτρίαν ἀποδοῦσαν. Παρὰ τὴν ἔννοιάν ἐστι δύο τέλη. *Rationi pugnat duos fines sibi habere propositos.*

1071. Initium hujus *pag.* misere corruptum et mutilatum est. 19 περὶ] l. παρ' αὐτὸν, ut vs. 5. *ea, quae in ipso sita sunt, ut fiant, nec ne.* 30 f. μᾶλλον δὲ, ἐκεῖνο μὲν εἰωθός τι καὶ νενομισμένον ἀλλάττει, καὶ ταράττει τὴν τάξιν, ἃ δ' οὕτοι. 34 f. εὐκαίρως πέττομεν τὴν τροφήν.

42 f. τῆς τεύξεως τέλος, ἢ τῆς ἐφ. 45 ὀρᾷ. 46 τὸ εὐλόγιστον αὐτὴ αὐτῆς ἀφαιρεῖται. 48 aut leg. ἧττον loco μᾶλλον, *omnia minus sunt absurda*, aut leg. κατὰ τὴν ἔννοιαν, *omnia magis communi sensui sunt consentanea.*

Caetera non juvabat perlegere.

AD EPICVRI MENTEM QVAE AGATVR VITA, EAM JVCVNDE AGI NON POSSE.

1086. 5 Igitur priusquam hunc libellum conscriberet Plutarchus, eum, qui huic subjectus est, contra Colotam, jam ediderat, quod etiam e p. 1097, 9. colligitur, ubi v. dicenda. 6 λόγοι ἐγένοντο *multa in Epicuri sectam dicebantur*, multitudine argumentorum ea oppugnabatur. 7 ἀναλαβεῖν] *visum mihi fuit illa quoque argumenta literis consignare.* 8 ἀλλ' ἐνδείξεώς γε ἕνεκα— 9 γράμματα posuit hic Plutarchus pro συγγράμματα, ut etiam paullo post fecit p. 1087, 2. 12 παρακρούεσθαι, *decipere*, ut etiam Xylander conjecit. 16 f. τὸν Ἐπίκουρον καὶ τὸν Μητρόδωρον— καθαψάμενον. *objectat nobis Heraclides*, aut *objectant nobis Heraclidae asseclae*, *Epicurum et Metrodorum nobis* [id est sectae nostrae, ejusque auctoribus] *protervius insultasse, quamvis insontibus.* 22 συναγαγόντες]

τες] scil. Epicurus et Metrodorus. ult. Ἡρακλεί-δης μὲν ἦν.

1087. 1 ἐκεῖνοι] scil. Epicurus et Metrodorus et grex eorum, Homero et poetis infesti. 2 verba ἢ ὅτι Μητρόδωρος ἐν γράμμασι τοσού-τοις ποιητῇ λελοιδόρηκε eximenda sunt, velut scholium verborum ἀποτίνει ταύτας Ἐπικούρῳ χάριτας. 5 οὗτος] Plutarchus nimirum. 8 νῦν δ' αὖτε. 13 τὸν περὶ τῶν κρεῶν] subaudi ἀγῶ-να. 17 ἀναπεμπομένη. 20 sic lego et distinguo personas — οὐ χρῇ. ut etiam in Petaviano est, quare — non uteris? respondet Plutarchus: χρήσομαι, εἶπον, utar, ajebam — nam Plutarchus est, qui hoc colloquium refert. 25 τὴν αἵρεσιν] Epicuream puta. 30 ἀναθεωρησόμε-θα. 32 μὴ] l. πάλιν. per quos voluptas et rursus [vel ex altera parte] dolor invadit corpus. 37 f. ἀλλὰ τρίβον τοῖς πόροις — sed in assumenda voluptate videntur assumsisse semitam ad dolores itando contritam ab illis ipsis poris, per quos voluptatem introducunt. 42 τὰ delend. 52 οἱ διάττοντες ἀστέρες. 53 f. ἐκτενείᾳ [vel ἐπιμονῇ] δὲ πόνου. at diu perseverare dolorem, testatur — ult. στομάτων] aegre patientur prosodiastae secundam syllabam productam, et clamabunt vocabulum in vitio cubare. ego vero ad ejusmodi clamores obsurdui. sed ἔμφυσιν statuo legendum. facile posset metro laboranti succurri legendo δεινὴν ὀδόντων ἔμφυσιν. ego vero metrum hic laborare nego. porro lego λώβην ποδὸς, non ποδὸς λαβεῖν. Æschyli versus hi sunt:

οὐ γὰρ

ȣ γὰρ ὁ δρακὼν ἀνῆκεν, ἀλλ' ἐνῴκισε
δεινὴν ςομάτων [vel ςονύχων vel ὀδόντων]
ἔμφυσιν, λώβην ποδός.

Non enim remisit draco, sed in pedem meum velut in certum et stabile domicilium intulit horribilem sui oris; vel acutorum suorum dentium, immorsum, pestem pedis. ult. f. ὀλισθεῖ ἡ ἀλγηδὼν ὡς ȣδὲ ἑτέρα, τὰ πάντα κινȣ̃σα — *lubricus est et agillime permeat corpus dolor, ut non alius aliquis affectus.*

1088. 6 νύκτας et ἐνίοις. In ὀλυμπιακῶν subauditur ἀγώνων. 14 ἀσθενές ἐςι καὶ ἀψ. 15 ἂν ἅπτωνται non expedio. videntur quaedam deesse. 16 signum distinctionis post λέγειν recte abest ab Edit. Basil. 28 f. πῶς ἂν εἴη τι ἐν ταῖς ἡδοναῖς ἀξ. 24 εἰ μὴ χρόνῳ] scil. ἀποδέȣσι τῶν πόνων, μηδὲ τῷ μεγέθει τῶν πόνων ἀποδέȣσι. *nam si jucundae perceptiones ratione temporis injucundis non destituuntur, etiam ratione magnitudinis non destituuntur.* Sed haec quidem sententia obscurior est. esset planior, si loco ἀποδέȣσι legeretur ὑπερφέρȣσι. *Si tempore nil praestant jucundae perceptiones injucundis, neque magnitudine praestabunt.* 26 ὑποτέθεικεν. 34 subscribo et applaudo Xylandri acutae et felici coniecturae ὡς ἐκεῖ νομὰς, sed pro ἀέξοντας non, ut ille, ἕξοντας, sed ἕξοντες in Nominat. lego, aut certe ἀέξοντες, more poëtico pro αὔξοντες, i. e. περιέψοντες, θεραπεύσοντες. Ante cognitam Xylandri de hoc loco sententiam, eum sic refinxeram ὡς ἐκείνῃ [*ibi*] ἡμᾶς λειμῶνας.

tan-

tanquam si ibi habituri essemus prata. Accusativo loco Genitivi consequentiae posito. ἐκείνη idem significat atque ἐκεῖ. 39 f. ἐφάνη ἡ τῆς ἡδονῆς γένεσις, ἐπὶ δὲ τὴν ψυχὴν μετάγοντες, ὡς βεβ. 41 φύσιν, εἴ τι κρεῖττον, ut etiam Xylander. 44 μαρτυρομένων. 48 τῇ ψυχῇ, εἰ, καθάπερ — 50 οἴονται. 51 f. τηρεῖ ἡ λάγυνος, καὶ συνηδ. 53 ζέσασα γὰρ] scil. ἡ ἡδονή. ult. f. ἀποτιθεμένου καὶ ταμιεύοντος ἐπινοίας ἐν ἑαυτῷ. *tanquam si quis species animo conceptas ciborum potuumve, hesternorum et vappidorum in mente sua reponat, velut in cella, futuri usus tempore expromendas, quum recentes praesto non sint.* ἐπίνοια hic idem est atque ἔννοια, v. vs. 25.

1089. 10 f. ὥσπερ ἀσωμάτῳ οἰκίᾳ. 11 f. ὑπεκκαύματα παραμένειν ἐῶντες. 13. 14. 15 locus hic misere corruptus medicinam meam eludit et fugit: cogitavi tamen aliquando · οὐ γὰρ εἰκὸς εἶναι μέγα τῆς ἡδονῆς τὸ μνημονευόμενον, εἰ μικρόν τι δοκεῖ τὸ παρὸν, οὐδὲ, οἷς συνεφέρετο μετρίοις γενομένοις, ἐμφιλοχωρεῖν βουλόμενον. *non enim verosimile est magnam esse voluptatis recordationem illius, quae, quum ipsa re perciperetur, parva erat; neque, in iis quidem, qui moderate ea voluptate fuissent usi, memoriam inhaesuram esse.* 19 διψῶντος ἢ ἐρῶντος. 25 ἔσκωπτε] scil. Epicurus. τὸν Καρνεάδην, non est hic ille Carneades Academicus, qui ab Athenis Romam legatus venit, sed vetustior, familiaris Epicuri, de quo v. Menage ad Diog. Laërt. X, 9. ubi miror, insignem hunc locum latuisse Viro

docto

docto, quo poterat fulcire id, quod ibi demonstratum ivit, Carneadem Epicuri aequalem et familiarem fuisse. 28 Notae εἰκάδες Epicureorum, solennia menstrua convivia, unde ipsi εἰκαδισταὶ appellati, de quibus v. Casaub. ad Diog. Laert. 6. 101. et Brucker Hist. philos. T. I. p. 1251. 31 αὐτῆς deleo. 34 ἐσομένην, ἢ καὶ γεγενημένην. 35. 36. 37 verba τὸ γὰρ εὐσταθὲς ad δυναμένοις, ipsius Epicuri sunt, quibus occurrunt subjecta. 40 τῷ μὴ στέγειν] subaudi ἐκεῖνο, scil. τὸ σῶμα. 41 τῇ ἀρχῇ] l. τῇ ψυχῇ. 43 αὖθις δ' ἐκ τοῦ χαίροντος. 47 φυλάττουσι] l. θράττουσι. nihil frequentius in libris Graecis permutatur a librariis, quam literae θ et φ, tum λ et ρ. est autem θράττειν idem atque ταράττειν. 52 Polyaenus Athenodori, Lampsacenus, carus fuit Epicuro familiaris. vid. Bruckeri Hist. philos. T. I. p. 1249. Neoclem et Aristobulum fratres Epicuri nominat Diog. Laërt. X, 10. dispiciendum ergo, utrum Plutarchus, Agathobulum appellans, e Diogene, an hic vicissim ex illo sit emendandus.

1090. 3 sic distinguo et lego ἀρχὴν ἁπάσης, τὴν σαρκὸς — 8 καὶ γαληνὴ cum gravi in fine. *etiam tranquilla.* redit enim ad νὺξ et est adjectivum, non substantivum. v. P. Victorii V. L. 23. 21. 23 προσορωμένους. 35 σώματος, εἰ ἔτι περιμένουσιν. 36 δυνάμενοι. *si spem a corpore haud dubiam et firmam adhuc opperiuntur, quam nondum adipisci potuere.* 43 προαδικεῖν καὶ προλυμαίνεσθαι τοὺς ἐντυγχάνοντας. 45

conje-

conjeci varia: θάλασσαν εὐρύβρυχον, vel ἐρίβρυχον, *valde mugiens*, quo ducit, quod in Cod. Petaviano est εὐβράγχην, vel ἐρίκρακτιν vel εὐρύκρακτιν aut ἐρίκλαγκτιν, vel etiam θαλάσσης ἐκρογὴν, ὑφ' ἧς Ἐπίκουρος. 48 ἀρκεῖ γὰρ τὴν φύσιν τῆς σαρκός. 50 λαμβάνουσαν. *penult.* περὶ σαρκὸς, id est ὑπὲρ σαρκός. sic quoque jam supra dixit.

1091. 13 παρ' αὐτοῦ *a se.* 20 βρόμους. v. p. 1117. 4. 22 f. καὶ οὕτω μέγα τὸ μηδὲν ἔχειν κακὸν, ὥστε. 23 εὐδαιμονίας aut εὐδαιμονίας τὸ τῇ σαρκὶ καὶ τῇ ψυχῆς ἐλπίδι περὶ τῆς σαρκὸς *tantum bonum, ut ne porcorum quidem et verveeum felicitate sit inferior in carne, et in spe commodum statum carni promittente, felicitatem collocantes.* si εὐδαιμονίας optetur, cohaerebit cum ἀπολείπεσθαι. ἀπολείπεσθαι τῆς τῶν ὑῶν εὐδαιμονίας. 25 οὐκ ἐστὶ φυγὴ κακοῦ τέλος. *finis, quo ipsorum vota tendunt, non est malum effugere solummodo.* 27 post πτήσεσι videtur aut καὶ δρόμοις, aut καὶ ἅλμασι deesse. 38 ἀναφερομένην. [redit enim ad μίξιν.] ἀπειρίᾳ δὲ τοῦ κάτω καὶ ἄνω, τὸ μέσον οἱ πολλοὶ ἄκρον ἡγοῦνται καὶ πέρας. potest quoque οἱ πολλοὶ omitti, ut saepe solet. *at plerique quod infimos et summos terminos ignorant, medium pro summo et extremo habent.* 44 ἀπουλωτίστου quid sit aut esse queat, ad hunc quidem locum faciens, non video. Videtur Plutarchus dedisse καὶ ἀναπολωτίστου, *non defloratae, illibatae.* 50 aut ἀποφαίνει vel ἀποφαίνεται leg. ut cohaereat cum sequen-

sequente ἡ τέτων εὐδαιμονία, aut post μέχρι deest γάρ. penult. ἡ τέτων εὐδαιμονία, παρὰ τὰς κοινάς. nam id rectum vidit Xylander aut μέχρι γὰρ τε μὴ τ. τ. ἐν. ἄ. κακοῖς ἐξικνεῖται [vel προέρχεται] ἡ τέτων εὐδαιμονία, πέρα τῶν κοινῶν δοξῶν προϊέσα.

1092. 4 τὸ δι' αὐτήν. redit enim ad ψυχήν. 10 ὅρον ἐκ ἐχέσας, ut etiam Xylander. 12 ἔτι τὰ] sententia flagitat ἐπὶ τοῖς, vel μετὰ των eodem sensu. 13 post εἰς τἕτο deest aliquid, e. c. διαφέρειν [vel ὑπερέχειν] ἡμᾶς τὰ ζῶα δείκνυσι. praestare nobis animalia monstrat. ibid. ἔχει] scil. animantia. 14 ἔτε δόξαις ἐνοχλεῖται περὶ τῶν μετὰ τὸν θάνατον, 16 πρόληψις Plutarcho hic idem est atque ὑπόληψις, ἔννοια, v. vs. 27. 22 ἀπήλλακται] scil. animantia. 25 ἐδετέροις. 26 τἕ δὲ ὑποπτέυειν καὶ φοβεῖσθαι τὰ μετὰ τ. θ. 32 δέδοικε μόνον, ὃ καὶ. 36 ἐὰν μὲν ὦσι μ. 37 ἐὰν δὲ — 38 ψυχικὰς] subaudi διαχύσεις. ibid. χάριτας] l. χαρὰς v. vs. 41. sed mallem locum sic digeri: ἐδὲ ψυχικὰς ἄν τις ἡδονὰς, ἐδὲ χαρὰς, ἀλλὰ σωματικὰς οἷον ἐπιμειδιάσεις. 42 ἐδένα ἀνακεκραμένον. 49 αἵ τε ἱςορίαι] deest alterum membrum, quod huic respondeat, e. c. ἥ τε πεῖρα, et experientia, et exempla in libris majorum tradita.

1093. 5 ὡς τὸ ζῆν καὶ τὸ εἶναι] subaudi ποθεινόν ἐςιν e superioribus. 6 ἢ καὶ διαμάχονται τοῖς φθείρεσι, tollentibus, negantibus. 14 περὶ] f. παρά. 19 καὶ τὰ Περσικά. 20 τὰς

περιό-

περιόδους] γῆς scil. vid. Fabric. B. Gr. T. II. p. 86. 23 f. διψῶν, ἢ ἀκούοι τὰ Φαιάκων — 27 significat Aristobulum Cassandrensem, scriptorem rerum ab Alexandro gestarum. vid. Fabric, B. Gr. T. II. p. 210. de Timocleae Thebanae fortitudine v. Nostri p. 145. *fin.* et 259. et Wolff Catalog. foeminar. illustr. p. 453. 28 de Theopompo Chio, celebri historico, v. Fabric. B. Gr. T. IX. p. 434. sed de illa Thisbe nihil usquam, ne apud Wolffium quidem, invenio. 32 οὐδενὸς τῶν ἀγωγίμων. 35 locum hunc non expedio; id tamen video Thamyram loqui, et locum e fabula Sophoclis Thamyrae nomine inscripta desumtum esse. qua de fabula v. Fabric. B. Gr. T. I. p. 626. 36 f. οὐ μόνον δὲ Θαμύρας περίαλλα ἐμουσομάνει, ἀλλά, νὴ Δία, καὶ Εὔδοξος καὶ Ἀρίσταρχος, Samius puta, celeber Astronomus, de quo vid. Fabric. B. Gr. T. II. p. 89. 90. 45 Philippum Medmaeum, e Medama, urbe Bruttiorum, oriundum, Platonis familiarem, significat, de quo vid. Fabr. d. l. p. 85.

1094. 12 de Apollodoto vid. annotationem Xylandri ad h. l. 18 ἐνήλειφον. 31 post ὥσπερ excidit πηγὰς aut κρουνοὺς. 34 τὰ ἴδια φεύγειν. 37 ὑπεραοπαζόμενοι. 48 μὲν] l. γε. 49 ἐκφυγόντι] id est ἐκφυγεῖν φάσκοντι.

1095. 8 Aristotelis de Homero scripta recenset Fabric. B. Gr. T. II. p. 195. scripsit enim problemata vel ἀπορήματα ὁμηρικά,

item editionem vel recensionem Homeri curavit, nec non vitam Homeri. Heraclides Ponticus de Homero, Æschylo, Euripide et aliis viris sapientiae laude claris varia scripsit, quae recensuit Jonsius I. 17. qui etiam l. 16. de Dicaearcho dixit, et, inter alia, ejus opuscula ad poëtas veteres pertinentia enumeravit. v. quoque Fabric. d. l p. 295. 16 καὶ αὐτὰς τεθνηκυίας. 21 f. Φεύγουσιν, οὐκ ἄν τις, οὐδὲ βουλόμενος, ἐκλάθοιτο. *haud facile quis obliviscatur, etiamsi oblivisci decrevisset.* v. p. 1097, 25. 1099, 43. 1122, 19. 28. στρατιωτικά. militum gloriosorum enim narrationes de rebus a se in bello gestis, ut exempla putidorum et intolerabilium sermonum vel a Comicis, ut Terentio, proponuntur: at στρατηγικὰ διηγήματα, ducum belli bellicas suas artes enarrantium sermones non video, quare principi fugiendi sint, quum ei utiles esse eumque prudentia bellica et civili queant instruere. 34 num excidit post Archelai nomen οὐδὲ Περδίκκας. sane apud Perdiccam haesisse Melanippidem juniorem perhibet Suidas in v. Μελανιππίδης. verum quum Archelaus Perdiccae filius fuerit atque successor, facile fieri potuit, ut eundem Melanippidem Archelaus sibi quoque familiarem haberet, quem pater habuisset, velut haereditate ad se transmissum. Simonidam Hierone Syracusano, Euripidam Archelao hoc ipso familiariter fuisse usos, notum est. 35 quia praecesserunt plures singulares, videntur hic quoque requiri, et Κράτητα

τητα

τητα et Διόδοτον ſcribi oportere. obſtare tamen rurſus videntur ſequentia. Caeterum Plutarchus Cratetem Mallotam ſignificat, Grammaticum, Attalo familiarem, de quo v. Fabric. B. Gr. T. II. p. 402. de Diodoto nihil invenio. 40 de Muſeo Alexandrino ejusque conditore v. Humphr. Hody diſſert. contra Ariſteam c. 3. §. 6. 42 non teneo Ptolemaei Soteris cum Samiis controverſiam. quare locus hic mihi obſcurus eſt. 44 v. Petri Victorii Var. Lect. 23, 21. 48 Ariſtophanem Byzantium Grammaticum ſignificat, Ariſtarchi magiſtrum. v. Fabric. B. Gr. T. I. p. 274. 51 vid. Pauli Leopardi Emendat. 15, 2.

1096. 5 num οἰγνυμένων. *per apertum os ſumma ſapientia inſtructum.* 6 Hieronymum Rhodium, nobilem Peripateticum, ſignificat. ſed in ſcriptis ejus a Fabricio B. Gr. T. II. p. 303. laudatis, opus de choris muſicis non reperio. E Dicaearchi operibus huc pertinent, liber περὶ τῶν Διονυσιακῶν ἀγώνων, περὶ μȣσικῆς, περὶ μȣσικῶν ἀγώνων, qui liber idem cum ſuperiore de *certaminibus Liberalibus* videtur eſſe, de quibus v. Fabric. l. c. 8 f. διαυλιῶν a διαυλία quae eſt *duorum tibicinum concentus*, vel potius leg. τὰ ὑπὲρ αὐλῶν προβλήματα. 10 ἀνασπωμένης pro ἀνεχομένης, aut ἀνορθȣμένης vel ἄνω τρεπομένης, valde eſt inſolens. mihi videtur legendum eſſe ἀνεςραμμένης, *ſurſum verſa tibia.* 12 f. συναχθεὶς ἦχος βαρύτερον, διαχυθεὶς δὲ— 14 ὁ λαὸς] l. ὁ ἦχος. 17 γενῶν] l. μȣ-

l. μελῶν. *quare modulorum musicorum genus floridum quidem exhilaret et laxet animum, harmoniae autem legibus adstrictum intendat.* 21 f. καὶ τὸν ἐρῶντα ποιεῖν τȣ̃ ἐρωμένȣ ἐπιλανθάνεσθαι. sed indagandus ante omnia Xenophontis locus. 22 f. τοσȣ̃τον ἡδονῇ κρατȣ̃σιν. *tantum vincunt* [haec studia] *voluptate!* 25 ἀπολείπȣσιν insolentius positum pro λείπονται. *nil cedunt.* sed praestaret ȣ̉δὲν διαφέρȣσιν. *nil praestant equisonibus.* 29 f. καταυβωτεῖν, οἱ ἐλπίσαι μέν τι παρὰ σαρκὸς, ἢ παθεῖν, ἢ μνημονεῦσαι χαρτὸν, [vid. vs. 49.] οἰκεῖον δὲ — 32 εἰ delendum ut perperam ex ἢ repetitum. 34 σώματος μὲν ἡγεῖσθαι ἴδιον — 38 ἀπαθῆ ȣ̉̃σαν. 50 αὐτὸν] sc. τὸν Θέωνα.

1097. 9 τȣ́τȣ] Plutarchum demonstrat, adversus Colotam disputantem, ut ex initio hujus libelli constat. et quidem singulariter illum locum designat, qui p. 1126. *circa fin.* legitur. 12 f. ἐξ ἄστεος εἰς Πειραιᾶ συγκατέβη. vid. p. 1126. *c. fin.* 29. recte dat Edit. Basil. ἐπεμελήθητε. sed quid ex δαίως vs. 28. efficiam, non invenio. 32 f. ῥήματα μεγίστης χάριτος. 34 γραφομένης] scil. τῆς ἐπιστολῆς, quod e superioribus repetendum. 37 κροτητὰ dubito an damnem. potest quidem defendi. omnia quae rebus e diversis compaginantur et velut conglutinantur in unam massam, dicuntur συγκροτεῖσθαι. sic quoque mellitae placentae, e farina, ovis, melle, aromatibus compistae, ut ita dicam, possunt κροτητὰ dici. sed non solet

κροτη-

κροτητὸν simplex usurpari, sed compositum συγκρότητον, et videtur quoque aptius τρωκτὰ *cupidiae, morsu sensim atque sensim dividi et minui faciles.* Conjeci quoque κρικωτά. turundae enim solebant rotundae esse. 38 πελάνῳ. forsitan quoque ἀφθόνῳ. sed hoc quidem nolim ita urgere, ut alterum. πέλανος μελίσσης, *placenta apis* est favus. omne latum, spissum, et modice altum, velut orbiculare textum materiae similaris, est πέλανος. 41 Νικήτιον. ut Λεόντιον est pro Λεοντὶς, ita Νικήτιον pro Νικητὶς. ut autem Νικητὴς masculinum est nomen, sic Νικητὶς fuisse foemininum nullum est dubium. 46 περὶ] sententia flagitat τεκμήριον τῦ πρὸς τὰς κακοπαθείας δεῖν ἐπαίρεσθαι.

1098. 15 f. ταῖς τε πρὸς. 17 αὐτῶν. 21 f. τί κάθῃ; πίωμεν. οἶνος καὶ ἔυτὰ πάρεστιν. 24 probo lectionem Cod. Petav. ὑμνεῖτο δ' αἰσχρῶς. 45 *janua extima* non est ἐναύλιος, sed αὔλειος, vel αὐλεία. neque ὠθεῖν τὴν αὔλιον, sed κρέειν dicitur pro *janam pulsare.* quare conjicio: τήν τε γ' ἀθλίαν ὠθῶν τις ἐξέκλαγξε σ. φ. *et misera concubina impulsa* [ut aut nutaret, aut caderet] *clarum et sonorum edidit clangorem.* 33 f. γλίσχρον γε καὶ ἕωλον.— est judicium Plutarchi praemissis Metrodori dictionibus subjectum. sed, ut verum fatear, neque γλίσχρον, neque ἕωλον convenit vocabulo μέγεθος, sed μικρὸν et κολὸν, vel κολοβὸν, vel μεῖον. 36 ἅπαντα. 39 ἡ ψυχή. et id quoque Xylander in Latinis expressit, et le-

ctor, nescio quis, in Codice, quo utor, Edit. Basil. annotaverat. 41 ταύτας. scil. τὰς ἐπιθυμίας. 42 f. ἀκμασασῶν. id sane ratio grammatica flagitat. rursus tamen non ignoro, Graecos haud raro differentias generum tam parum curare, ut masculina foemininis jungant. cujus rei exempla ad Constantini Ceremoniale dedi. 44 μέτρον ὁ τȢ. iambus enim est. ȣ̓κ ἐςὶν αὐτῶν [vel αὐταῖς] μέτρον ὁ τȢ βίȣ χρόνος.

1099. 2 πολλοῖς σε θνητῶν ἄξιον. et sic iambum hunc me legisse in libello de recta ratione poëtas legendi memini, sed locus quaerenti nunc non occurrit. 3 μήποτέ γε, aut μὴ νῦν γε παυσώμεθα. 6 χρησάμενον αὐτῇ ἢ πρός τινα καλὴν πρ. 9 Ἀριȣ́σιον] Latini vini hoc genus, quod Chium est, transpositis literis, *Arvisium* appellant. vid. Harduin. ad Plin. XIV, 7. Pro *Athenis Thebas* subjici oportere, Xylandro et Palmerio p. 233. assentior. 12 εἰσιέναι] scil. in circum vel aream pugnandi caussa. 15 ἐπὶ μέγα] id est, ἐπιεικῶς. *plerumque, saepissime*. 17 πρεύγμασι] l. ἀνδράσι. 19 ἀπὸ τῶν ἀγώνων καὶ τῶν ἔργων] subaudi γενόμενοι, quod aegre fero abesse. 23 ἐν ἐκείνοις τοῖς μείζοσιν ὄντες. 27 Ada fuit Cariae domina. v. Arriani V. A. p. 49. et Diod. Sicul. 29 Erat Philoxenus Ciliciae praefectus. 38 elegantissima dictio ἀντιπαρεπέμπετο. finguntur quasi medium interceptum Epicurum hinc morbi et dolores, illinc ab ipso perceptarum olim voluptatum memoria ex hac vita educere et

ad

ad inferos comitari. *ult.* f. sic locus integrandus est: *καὶ μὴν ἀπὸ* [vel *ὑπὸ*] *δόξης καλῶν πράξεων ὑφηγητὰς γενέσθαι τινάς.*

1100. 3 *μηδὲ*] subaudi *μόνον* e superioribus repetitum. vid. p. 1101. *penult.* 6 *ἀλλὰ καὶ γράφειν.* 8 *εὐθὺς ἐκ παίδων*, pertinet ad Epicurum, non ad Neoclem. *neminem fuisse, neque esse, qui puer sapientia puerum Epicurum superaverit.* 10 exstat Callicratidae hoc dictum apud Xenoph. *Hellenic.* p. 444. *c. fin. Edit. Wechel.* v. Wesseling ad Diodor. Sic. T. I. p. 602, 28. 14 *κατατεινόμενον*] subaudi *τῷ τῆς δόξης ἔρωτι.* 17 *αὐτοὺς ἐπαινοῦσιν.* 22 *ὅτι*] l. *ὁ. ἀνθρώπων ὁ τὴν Νεοκλέους.* 25 *ὅπως*] l. *οὕτως.* 35 *οὕτως*] f. *πάντως ἀνάγκη.* 38 *ἀνεῖσθαι*] f. *ἀνιᾶσθαι.* aut *ἀμελεῖσθαι.* posterius si optes, potest *ἀπρεπῶς* locum tueri; si prius, quod etiam Xylandro placuit, oportet *ἀτερπῶς* substitui. 44 *οὔπω τὸ προσῆκον.* 45 deesse quaedam hic patet. sententia haec videtur flagitare: *οὗτος γὰρ ἄρτι μαντικῆς μνησθεὶς καὶ προνοίας, καινὰς ἀπορίας* [vel *καινὰς ζητήσεων ἀφορμὰς*] *ὑποβέβληκε. ταῦτα γὰρ καταφρονούμενα* [vel *καθαιρούμενα,* vel simile quid] *ὑφ᾿ ἑαυτῶν οὐχ ἥκιστα. ult. ἔχειν ποιεῖ*] scil. imbutum Epicureae philosophiae doctrinis. *ibid. μηδὲ ταράττεσθαι.*

1101. 8 f. *λυπεῖσθαι, καὶ, νὴ Δία, διαίνειν τοὺς ὀφθαλμούς. humectare oculos.* 10 f. *παθαινόμενοι λέγοντες καὶ γράφοντες. quae nonnulli seu verbis seu scripto affectus plena et conci-*

concitata proferunt. 15 f. λέγω μὴ φοβȣ́μενος, aut λέγω διαβεβαιȣ́μενος. 16 ἐκ τȣ̃ θείȣ. scil. χορȣ̃. 18 κοινὸν. *mixtum verecundia et timore affectum.* 19 πȣ delend. utrumque jam notavit Xylander. 26 ἐμπίπτȣσαν.] l. ἔμπȣσαν. *Empusam.* 27 ἐπιτετραμμένην. *intentam vultu et animo in homines, quos ulcisci et exagitare vult.* 30 mallem ἐπαχθῆ. *gravem.* 31 f. ἐλευθερȣ̃νται τȣ̃ ἀδικεῖν, vel ἐλευθερȣ̃νται ἀπὸ τȣ̃ ἀδικεῖν. 34 ȣ̓ πάνυ δὲ μοχθηρῶν. 36 aut delend. postremum καὶ, aut excidit aliquid post ἢ, quod *superstitionem*, aut similem affectum significet, diversum tamen a δεισιδαιμονίᾳ; quale vocab. mihi nunc non vult succurrere. 41 τῶν ἑορτασίμων, scil. καιρῶν. 49 post ἑαυτὴν figendum punctum. deinde post ἓν haud parum adderet perspicuitati et elegantiae loci μὲν additum. potest tamen abesse, modo subaudiatur. τὰ ἐρωτικὰ non sunt poëma quoddam, sed motus amoris in animo percepti. *In amore quidem vel senibus et anubus cor attollitur.* Senes quidem et anus amoris ad recordationem sentiunt sibi cor alacrius subsilire. *ult.* iambi sunt forte Menandri — —

ἀλλὰ καὶ παχυσκελὴς

Παρῆν ἀλετρὶς πρὸς μύλην κινȣμένη.

sed Plutarchus omisso verbo in re praesente inutili locum menti suae accommodavit.

1102. 3. f. πανδαισίαι ἀΐδιοί τινες πάρεισιν. *nunquam non epulantur.* 6 ταύτης δ' ȣ̓δὲν. 10 dubito num pro ἑτέρων leg. sit ἐνίων, aut

ἐςὶν

ἐςιν ὢν, an, ἕτεροι ἑτέρων. *nos Graeci tollimus in festis tibias et corollas, alii in aliis.* haec gens Graeca tollit in hoc festo, alia in alio. 11 saepe ἱερὸν pro ἱέρειον positum reperitur, ut non audeam hoc pro illo hic loci commendare. *quemadmodum victima, cui fellis deest folliculus, sacrificio peragendo non est idonea; ita sacrificium, a quo deus abest, est detestabile et ab omni divina gratia atque prosperitate remotum.* hoc enim est hic loci ἄθεον. 13 αὐτῷ] scil. τῷ ἀπεγνωκότι τῆς προνοίας. vid. vs. 6. 16 ἄπεισι λέγων τὸ Μενάνδρειον.

"Εθυον ἐ προσέχεσιν ἐδέν μοι θεοῖς.

Abit, recitans illum Menandri iambum:

Sacrum feci diis mei nullam curam habentibus.

19 post χαίρεσιν videtur aliquid excidisse, e. c. ταῦτα δὲ ποιῦντες [vel ἔτω δὲ] λυπῦνται, ἐφ' οἷς χαίρεσιν— fecerit itaque verbum idem iteratum in brevi intervallo, ut librarii oculus a vs. superiore ad inferiorem deferretur, et integrum versum praetervideret. *id autem dum faciunt, anguntur, aegre ferentes ea, quibus exercendis alii laetantur.* 23 εἴγε. 30 τὰς πονηρὰς] vid. p. 1101, 33. 31 πολλὰς] vid. *ibid.* vs. 34. et p. 1104, 7. 33 δέξαις. 38 f. deest ἀλλὰ τὸ εὖ ποιεῖν post βλάπτειν. nolim tamen hoc valde urgere. 40 f. σπαρακτικόν. 42 f. ἐ τοίνυν ὀργαῖς, ἀλλὰ χάρισι συνέχεται τὸ θεῖον. [vid. p. 1103, 35.] ἀλλὰ ὁ μὲν μέγας — caeteris amputatis et ejectis, quae nihil aliud, mea sententia, sunt, quam scholium, aut sane literarum

reliquiae. 49 ὡς ὁ Πίνδαρός φησι, πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων. Sic ordinanda verba, ut ἐλαύνων ad Ἀπόλλων redeat. 50 videtur locus ita a Plutarcho exaratus fuisse: πάντα δὲ τῶν θεῶν κατὰ Διογένην. καὶ φίλοι τοῖς θεοῖς οἱ ἀγαθοὶ, καὶ κοινὰ τὰ τῶν φίλων. ἀνάγκη ἄρα πάντα τὰ καλὰ τῶν ἀγαθῶν εἶναι. καὶ τὸν θεοφιλῆ μή τι εὖ πράττειν, ἢ μὴ θεοφιλῆ εἶναι τὸν σώφρονα [vel καὶ θεοφιλῆ εἶναι τὸν μὴ σώφρονα] — emendationis rationem dabit Diog. Laert. VI, 72.

1103. 2 τοσαύτην, ὅση πάρεστι τοῖς οὕτω — 3 Δημοκράτει] Menage ad Diog. Laert. 10, 14. Δημοκρίτῳ corrigit. 4 post Aristobuli nomen videtur καὶ ἕτεροι πλείους, aut καὶ ἄλλοι τινὲς excidisse, ob sequens ὧν τοὺς πλείστους. sane vocab. *plurimi* videtur amplius esse, quam ut angusto *trium* numero conveniat. 13 Hermogenes significatur Socraticus, de quo v. Xenophontis Apolog. pro Socrate, neque dubito, locum hunc e Xenophontis Memorabilibus Socraticis, aut e Platone, sed illud prius magis, petitum esse. hunc non vacat quaerere. Tota Hermogenis dictio Xenophonteum sonat. 22 οἷον αὐγήν. *tanquam lucem.* 24 κολούουσι. *amputant.* 29 αὐτοῖς. 33 τοιοῦτος γάρ. 39 f. φαγεῖν με καὶ πιεῖν καὶ χαίρειν. 41 f. καίτοι νεὼς μὲν ἐκπεσὼν ἐπὶ κώπης ἢ διαλυθείσης σανίδος ὀχεῖται τινός. 42 f. προσάξων. 45 post ὑπερχαίρειν deesse videtur ἄξιον. oratio est cavillatoria: *dignum igitur, scilicet, est animum*

exul-

exultare prae gaudio. 50 διαλεγομένε] subaudi τέτε. Plutarchum significat. *quum haud pridem* [hunc Plutarchum] *audiverimus disputantem adversus eos, qui* — *ult.* aut delendum καὶ et leg. δεῖ γὰρ ὃ δὴ καλὸν — aut, servato καὶ leg. καὶ δεῖ πᾶν ὃ δὴ καλὸν, vel καὶ δεῖ πᾶν, ὅ, τι δὴ καλὸν *oportet omne, quidquid pulchrum et honestum est, audire.* sed dictionem τὸ λόγιον πρὸς Ἐπίκερον λέγοντες non intelligo.

1104. 1 f. loco ἐ leg. est καὶ, et loco ἀλλὰ καὶ, ἅμα δὲ καὶ, ut haec sit sententia: *nam et adfuisse eum illi disputationi existimo, et juvenis praeterea quoque est, neque timet, ne juvenibus opprobrium obliviositatis adspergat.* id est, tenax ei memoria est, qua juvenes maxime valent. 9 καθόλε] l. καθ' ᾅδε, *apud inferos.* 19 ἄνευ] *etiamsi nullam timoris rationem habueris*, etiamsi pavorem inferni animis eorum non exemeris. 20 περὶ] l. παρὰ. *creata e fabulis exspectatio aeternae vitae*, vel *immortalitatis.* 21 aut ἡδονῇ et γλυκυθυμίᾳ leg. quae est simplicissima ratio, aut leg. ἡδονῆς ὑπερβολῇ καὶ γλυκυθυμίας νικᾷ τὸ παιδικὸν ἐκεῖνο δέος. 22 ἢ] l. εἰ, vel ὅτε, *quum*, vel ᾗ *quapropter.* 23 γυναῖκας. 27 ὅσα δὴ δηλοῖ. 31 τοῖς τεθνηκόσιν, ὡς ὁ Μίνως τῷ Γλαύκῳ Κρητικὲς αὐλὲς θανόντι, κῶλα π. ν. Glaucus hic est filius Minois, regis Cretensis, quem Glaucum in cado mellis suffocatum, a Polyido ad vitam revocatum scribit Apollodorus L. 3. sed alios

aucto-

auctores secutus fuerit, necesse est, sive Aeeschylus, sive Euripides ille sit, e cujus Glauco locus hic depromtus est. Ambos enim illos poëtas Glauci nomine fabulas edidisse e Fabricii B. Gr. T. I. constat. 34. vid. Herodot. p. 321. *penult.* 36 quinam sint hi ἀσκάλαφοι inferorum, non memini. 38 γενομένου non video, quo redeat. num γενομένην, at id, si admittas, etiam pro ἡδομένοις leg. erit ἡδοναῖς. *quae omnis generis in voluptate fit.* 42 f. λεγομένων, οἷον τὸ· ἐκεῖ τακήσεται βαθυδένδρῳ [uno vocab.] ἐν χθονί. 44 Il. I. 408. 46 f. τί καὶ προσεπιῤῥάπτουσιν οἱ ταυτὶ λέγοντες; *quare vero tandem illis superioribus adhuc assuunt ista dicentes?* 48 μηκέτι εἶναι dictio est Epicuri. vid. p. 1106, 49. 49 f. πρὸς τὸν σύμπαντα [scil. αἰῶνα, quod praecessit] ἀτμήσαντες ἀναπόλαυστα [id est ἀναπολαύστως, ἄνευ ἀπολαύσεως] προΐενται.

1105. 1 bene emendavit Gataker ad M. Anton. 6, 10. τὸ γὰρ ἀναισθητεῖν τὸ λυθὲν — *nam sensu carere destructum et ad nos nil quidquam facere quidquid sensu careat* — 4 f. ὁ γὰρ εἰπών· Ἀλλ' ὑμεῖς — 6 f. διασπορὰν καλεῖ, ποιῶν — 9 εἰς τὸν τρητὸν πίθον. 15 φθόγγον] f. φέγγος. 16 f. ὅ, τι τᾷδε, *illius, quidquid sit, quod hic in terra nitet.* 19 πρὸς τόπον] num πρόωρον ἀπέλιπε φῶς ἀμέρας. 22 f. δικαίως, οἷς κακὸν μὲν — 23 οὐ postremum del. 34 f. λαμπρὸν φῶς ἐυσταλῆ. 41 ἀποστεροῦσιν οἱ φάσματα μὲν καὶ — 42 δέχεσθαι] id

id est δεῖν προσδέχεσθαι. 50 respicit ad Il. E 445 sq. et 512 sq. ubi fingitur Apollo Æeneam a Diomede vulneratum e pugna eripuisse et Pergami in adyto templi sui collocasse, ubi Latona et Diana vulnera ejus sanaverint, interea speciem vel umbram Aeneae medios in Trojanos et Graecos conjecisse, circa quam illi dimicaverint. deinde subito salvum et sanum Trojanis restitutum ab Apolline fuisse Æeneam. *ult.* f. καὶ τὸ εἴδωλον προέμενοι προσέσχον αὐτῷ, aut περιέσχον αὐτόν.

1106. 2 f. τῷ φιλοῦντι τοῦ φιλοῦντος ἅψασθαι, καὶ συγγενέσθαι μὴ διαχλευάσαι, μηδὲ ἀπορρῖψαι. 5 f. καὶ δεινοπαθοῦντες. 14 καὶ διάλυσιν. 22 f. οὐκ εὐτυχῆ μὲν, τοῦ δὲ κακῶς πράσσειν ὅμως τελευτὴν — 27 post ἐπίνοια aut deest, aut subaudiri debet τοσοῦτον. 29 αὐτοί. 38 f. ἀποδιδράσκον τὰ παρόντα κακά. 40 ἡ μεταβολὴ, φοβερώτατον ὁρῶσιν [vel συνορῶσιν] ἑαυτοῖς τέλος, ἐν ᾧ — 41 f. ἑτέρου κακοῦ τὴν ἀναισθ. 45 f. καὶ μηδ᾽ ὡς βλάπτονται εἰσομένους. 49 μηκέτ᾽ εἶναι, vid. p. 1104, 48. 50 εἰ γάρ ἐστι τὸ πέρας τῷ μὴ εἶναι non intelligo. num igitur εἰ γὰρ κακόν ἐστι τὸ πέρας, τὸ μὴ εἶναι, τοῦτο δὲ ἀπέραντον καὶ ἀμετάστατον, τελευτῶν εὕρηται κακὸν αἰώνιον, ἡ τῶν ἀγαθῶν στέρησις, εἰς ἀναισθησίαν μηδέποτε παυσομένην. *nam si finis ille, scilicet non esse, malum est, illud autem malum infinitum est et immutabile, deprehenditur* [vel *efficitur*] *ex eo malum aeternum (id vero bonis*

est

est carere) *in defectum sensationis nunquam desiturum exire.* *penult.* locus Herodoti est *VII, 46.*

ADVERSVS COLOTAM.

Hoc de Colota vid. Fabric. B. Gr. T. II. p. 809. jam supra diximus librum hunc scriptum fuisse ante superiorem.

1107. 1 Κολωτάριον. est diminutivum. sequentia igitur vs. 2. καὶ Κολωτάριόν delenda sunt, ut emendatior scriptio pravae correctio. 5 Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ] sed cui Ptolemaeo, Lagine, an Philadelpho? Neutri profecto. nam p. 1111, 50. ἀγράμματον illum regem appellat. atqui tam Lagidas, quam Philadelphus literati et literarum amantes fuerunt. num igitur Philopator? sane luxuriae ille atque inertiae magis, quam literis erat deditus. 17 respicit ad historiam Il. H. v. 161 sq. narratam, ubi novem se ad singulare certamen cum Hectore ineundum offerunt Graecorum fortissimi ibidem nominati, e quibus Nestor per sortem ducit Ajacem.

1108. 8 κόλαζε. 18 mallem εἰ κακῶς ἀκηκόασιν. 25 οὐκ ἂν οὐδὲ τὰς ἀρετὰς — 27 ἐνδεῖν] locus manifesto corruptus, quem cum sanare nequeam, satis habeo solummodo indicare. 41 nam e Democriti scriptis principia

suae

ſuae philoſophiae hauſit Epicurus. 47 τὴν πραγματείαν.] totam Epicuri philoſophandi rationem. *ibid.* προσαγορεύεσθαι] tacite repetendum e ſuperioribus ὑπὸ τȣ̃ Ἐπικȣ́ρȣ. 48 πρότερον] f. πρῶτον. *penult.* ἕκαστον εἰπὼν ἢ μᾶλλον — *affirmans rerum unamquamque non magis ſic, quam ſic* vel *aliter comparatam eſſe.*

1109. 15 f. Βεῤῥονίκην [vel Βερονίκην] τὴν Ἀντιπάτρȣ. Credidit igitur Berenicen Ptolemaei Lagidae uxorem Antipatri filiam fuiſſe, quam alii perhibent ſolummodo ab Antipatro additam Eurydicae, Antipatri filiae, pro comite fuiſſe ad Ptolemaeum in Ægyptum deducendae, cujus amorem Berenice Eurydicae ſubtractum in ſe derivavit. 22 εἰ δὲ αὖ τὸ φ. ȣ̓. ἑ. φάσκῃ τις εἶναι, ἀμφότερα εἶναι — 26 ποιοτήτων. 31 ὁμȣ̃ τι πάντων. 33 ἐπαφὴ πᾶσι καὶ ἀντίλ. 36 χρηστὸν, ἢ ἄχρηστον, ἢ λευκὸν — 38 μηδεμιᾶ διαμάχεσθαι. 42 ἄλλȣ et πάσχριτος. 46 ſcita eſt, in ſe ſpectata ſeorſim, et ea, quae placere poſſit, Salmaſii conjectura ὥστε γλαυκὸς αὐλιστήριον. vid. Exerc. Plin. p. 315. a. ſed ſi nexum loci conſideres, et praemiſſum κρᾶμα, intelliges eam admitti non poſſe, et γλεῦκος recte habere. 50 Πολύαινον leg. eſſe jam dudum Xylander vidit. Eſt hic Polyaenus Epicuri familiaris, de quo vid. Menage ad Diog. Laërt. X, 24. 52 f. ὑπέλαβε· πάνυ τὸ καθόλȣ, aut ὑπέλαβε. Τίς ἂν— et ἀποφαίνεται — aut

τίς οὖν ἀνάγκη τὸ καθ᾽ ὅλου — ἀποφαίνεσθαι;

1110. 6 f. εἰ ἐν δέοντί γε ἑτέραις. 18 f. ὅτι δὲ τούτοις πρὸς πᾶν ἐστι χρῆσθαι. 21 ἐγγένηται. 23 ἄδηλον. 40 f. καὶ τὸν κυκεῶνα, vel πηλὸν. 47 f. καὶ νόμῳ λευκὸν [vel ψυχρὸν], ἐτεῇ δὲ τὰς αὐτὰς πάντων εἶναι ἀτόμους, εἰρημένον ὑπὸ Δημοκρίτου, μάχεσθαί φησι ταῖς αἰσθήσεσι. *assertionem enim Democriti, opinione vulgo recepta et sancita colorata esse, et dulcia, et frigida, reapse autem easdem omnium rerum esse atomos*, vid. p. 1111, 13. 50 nihil deest. eximi potest lacunae signum.

1111. 2 f. εἶναι δὲ πάσας τὰς ἀτόμους ὑπ᾽ αὐτοῦ καλουμένας ἰδέας. *ea autem omnia, quae apud Democritum atomorum nomine veniant, esse meras ideas, conceptus animi, nihil praeterea verum reapse existens.* 6 ἀψύχων oportet suppleri. 11 f. ἀναισχυντότατον. at negare consequentia e principiis perspecta eorum absurditate, id vero — ὁ δ᾽ Ἐπίκουρόν φησιν *at ille*, Colotes, *ait, Epicurum eadem quidem cum Democrito ponere principia, at consequentia ex illis negare.* 14 f. εἰ οὖν ταῦτα λέγων πιστός ἐστιν, οὐχ ὁμολογεῖ, ὅτι τῶν· εἰθ. *quod si igitur fidem meretur haec perhibens, nonne eo profitetur, se facere pro more suo?* 19 f. ἐστὶ δ᾽ ἔθος μὲν συμποτικὸν κύλικα λαβόντα καὶ πιεῖν ὅλην, ἂν ἐθέλῃ ᾖ. 22 οὐκ ἀναγκαῖαι — deinde οὐκ οὖν, divisis vocabulis. *non igitur oportebat*

tebat Epicurum atomos ponere, sed potius a Democrito positas tollere, easque ipsi detrahere. 25 προσεκποτέον] respicit ad simile modo allatum e conviviis, et libertatem compotationum, qua licebat vel totum poculum haurire, vel reliquum aliquid facere, idque poculum excipienti porrigere. 40 παθητικῶς ὑπ' ἀλλήλων. *mota per aliquam passionem ab uno ex altero acceptam.* 42 αὐτή τε. 44 πρὸς ἄλλην. 47 ἢ φυτὸν. vid. vs. 2. 48 παλλομένων] positus hic Genit. loco Nominativi. *quum semper subsiliant et a sese in diversa discedant.* 51 πνέοντες] num τοῦ μέγα πνέοντος? an cum Xylandro εἰπόντος leg. vel λέγοντος.

1112. 2 συνόδῳ. 13 τὴν σύγκρισιν, aut σύγκρασιν. et verba haec ἡ γὰρ περιπλοκὴ usque ad ὥστε parenthesi sunt includenda. 14 μάχην τὴν κατ' αὐτοὺς λεγομένην — 15 f. εἰ δ' ἀκαρὲς συγκρούουσαι [vel συμπίπτουσαι] νῦν μὲν — *si autem momento tantummodo sese mutuo contingunt solidae particulae minimae, a contactu vero statim a sese resiliunt, velut rejectae vi, tum impulsus istius vi fracta et remittente, rursus ad se accedunt; tempus illud, quo sese non contingunt, sed distant a semet, et ad semet accedunt, duplo longius erit illo tempore, quo se contingunt.* nam post πλησιάζουσαι subauditur ἢ συμπλέκονται vel simile quid. 18 μηδ' ἄψυχον. 23 καὶ ἀπελάσεις [*rejectiones, relisiones*, aut ἀπολύσεις. vid. p. 1113, 28.] ὥστε τοῖς τούτων — Epicureorum puta. 26 f. ζωήν. 28 ἃ τοῖς

ἔργοις καὶ τοῖς δόγμασι. *quae ipsis rebus et operibus* vel *institutis suis, scitisque evertunt et tollunt.* opponuntur τὰ ἔργα τῷ λόγῳ et τῷ φάναι et τοῖς ὀνόμασι. 42 *neque enim grammaticus, affirmans* βίην Ἡρακλείην *ipsum Herculem significare,* αὐτὸν δηλῶν τὸν Ἡρακλέα, ἀρνεῖται εἶναι τὸν Ἡρακλέα, *negat eo Herculem esse, neque illi, qui ajunt, vocabula* συμφωνίας et δόκησις *esse tantum vocabula usu trita, eo negant sonos ullos* et δόκους, id est δόξας *opiniones ullas esse.* nam δόκος idem esse atque δόξα vel δόκησις, apparet ex illo dicto Xenophanis: εἰ γὰρ τις τὰ μάλιστα τύχοι τετελεσμένον εἰπὼν, αὐτὸς ὅμως οὐκ οἶδε, δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται. *etiamsi aliquis verum et rectum pronunciaverit, ipse tamen id ignorat, et in omnire versatur opinio.* 47 acute vereque Xylander καὶ κενόν. vid. p. 1114, 4. 48 λέγειν, ἢ τὰ ὄντα δηλοῦν, ἕτερον δὲ μηθέν. 50 τὸ πᾶν τὴν παντὸς φύσιν. 53 νόμῳ δ' ἐπίφημι καὶ αὐτός. *mori autem recepto ipsemet quoque me in dicendo accommodo.* vid. p. 1113.

1113. 1 ἐνειδωλοποιοῦσιν. 8 τὸ νενομισμένον. *ibid.* f. sic constituendi sunt versus Empedoclis:

οἱ δ' ὅτε ἢ κατὰ φῶτα μιγὲν φάνη αἰθέρι λαμπρῷ,
ἢ κατὰ θηρῶν ἀγροτέρων γένος, ἢ κατὰ θαμνῶν,

ἠὲ

ἠὲ κατ' οἰωνῶν, τότε μὲν τὸ λέγουσι γενέσθαι.
εὖτε δ' ἀποκριθῶσι, τὸ δ' αὖ δυςδαίμονα πότμον
ἣν γε νόμῳ καλέουσι, νόμῳ δ' ἐπίφημι καὶ αὐτός.

Si apud hominem aliquid commixtum prodeat in lucem, aut apud saeculum ferarum bestiarum, aut apud saeculum avium, virgultorumve, id ajunt natum esse: quando autem illa rursus discreta a se recedant, tum id infaustam mortem appellant more vulgari, legis vim nacto; cui ego ipse quoque assentior. Ταῦτα ὁ Κολώτης. 24 ἤ τι καταθνήσκειν καὶ ξόλλυσθαι πάνυ πάντη. 26 ἐπὶ] l. aut ἐςὶ, aut potius ἔπη. 32 μητεύσαιτο. *nemo, sanus quidem, hanc sententiam animo suo inducat, homines tam diu quidem, atque id agunt, quod vitam appellare solent, esse, et bonis malisque rebus uti; at vero nihil esse, neque priusquam compaginentur, neque postquam dissoluti fuerint.* nam postremus versus ita legendus est· πρὶν δὲ πάγεν τε καὶ ἐπεὶ λύθεν, οὐδὲν ἄρ' εἰσί. id est, πρὶν δὲ συνεπάγησαν, καὶ ἐπεὶ διελύθησαν. 38 οὐδὲ νοσήσειν. 42 ἐξ ἀτόμου, scil. οὐσίας vel ὕλης. 45 τὰ ποιητικὰ] scil. τῆς ἡδονῆς, *res ita factas, ut creare possint voluptatem.* 48 συνέλαβεν. 49 ἐγκλήμασιν, αὖθις ἀναλάβωμεν.

1114. 15 κρημνὸν] num κρυμὸν vel κρύος, *frigus.* 17 f. ὅς γε καὶ μυριάδας κόσμων πεποίηται. *qui mundos statuit numero infinitos,*

aut ὅς γε, νὴ Δία, κόσμον π. *qui sane mundum*, hoc est seriem rerum bene sapienterque ordinatam *statuit* aut ὅς γε καὶ ἀΐδιον κόσμον. 20 καὶ γένεσιν] l. ὔτε γένεσιν. *neque ademit homini vim nascendi et gignendi*, aut *processum ad vitam*. 21 καὶ ὐδεμίαν — ob sequens διαφοράν, cum quo cohaeret. 22 συγγραφήν. nam γραφή simplex est *accusatio*. paullo durius in hac periodo verba cohaerentia distracta sunt. planius flueret oratio. sic: καὶ μηδεμίαν ἄῤῥητον διαφόραν τῶν κυρίων παρῆκεν, ὡς ἀνὴρ ἀρχαῖος ἐν φυσιολογίᾳ καὶ συνθεὶς συγγραφὴν ἰδίαν, ὐκ ἀλλοτρίαν ἐκθέμενος. 24 ἔχει δέ τι καὶ νοητόν. 32 τῷ πᾶν ἓν ὂν ὑπ. vel τῷ ἓν καὶ ὂν ὑπ. 36 τῇ πρὸς αὐτό. 38 f. ἡ μὲν ἀληθείης εὐπειθέος ἀτρεκὲς αἰεὶ, τῦ νοητῦ — appellat autem Parmenides *veritatem* εὐπειθέα, quia quam primum agnoscitur, statim persuadet et capit hominem, sibique eum assentiri cogit. veritati resisti nequit; tam potens est. 40 ἡ δὲ βροτῶν δόξας. pendet hic Accusat. ab ἰδεῖν. *videre licet illinc veritatis persuadere potentis certitudinem constantem et fallere nesciam, hinc autem opiniones hominum, quibus veri*, hoc est falli et fallere nescii, *nihil inest. et hae sunt notae, quibus distinguuntur et agnoscuntur illae duae rerum classes, illarum puta quae mente, et illarum rursus, quae sensibus percipiuntur*. Haec scripseram antequam Xylandri ad h. l. animadversionem inspexissem, e qua intellexi, Diog. Laërtium hos Parmenidae versus citasse, unde

unde corrigi debet non ἀτρεκὲς αἰεὶ, sed ἀτρεκὲς ἦτορ. Locus est IX, 23. vidit quoque vitium hujus loci et correxit, Theodorus Canterus Var. Lect I. 24 uti versus hos Parmenidae a Clemente Alexandr. et aliis afferri ait. 47 ὥστε ἑτέρας, transpositis vocabulis. *ult.* τοῦ φιλοσόφου] Colotae puta. est oratio cavillatoria. post σκεψώμεθα deest φάσκοντος vel φαμένου.

1115. 3 ἔγραφες. 7 Ἡρακλείδου. nam hic recensentur discipuli Aristotelis, in quibus etiam fuit Heraclides Ponticus. Cl. Fabricius B. Gr. T. I. p. 801. et T. II. p. 302. tuetur nomen Heracliti, sed juniorem Ephesio facit. 14 καὶ τελευτῶν. 19 διαλόγων, et puto hos exotericos dialogos eosdem esse cum libris τῶν ἐγκυκλίων, de quibus vid. Fabricii B. Gr. T. II. p. 188. quare autem διὰ τῶν ἐξωτερικῶν διαλόγων dicat, et non continuato, ut coeperat, sermone, ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς διαλόγοις, non exputo, movetque haec insolentia penes me suspicionem corruptelae. 20 f. φιλοσοφώτερον ἔχεσθαι τῶν δογμάτων aut ἐγκεῖσθαι τῷ δόγματι τούτῳ. 21 ὑπερείπειν. *subruere, evertere.* 28 f. ματαίως νομίζεσθαι ἵππους εἶναι, καὶ τοὺς ἀνθρώπους, ἀνθρώπους [scil. εἶναι μάτην ὑφ᾽ ἡμῶν νομίζεσθαι] offendit me non nihil insolentia vocabuli ματαίως pro μάτην. de re conf. Aldobrandini ad Diog. Laërt. p. 149. 33. est cavillatoria dictio: *ne tantillum quidem a sapientia distans*, id est, sapientiae ipsius et

totius compos. 43 ταὐτὸν ὂν ἀεί. 45 τῷ δὲ οὐδὲ ὅσον — 48 aut ἐπὶ τῆς εἰκόνος, aut περὶ τὴν εἰκόνα. ult. f. μετοχῇ ἢ ἰδέας.

1116. 3 νυκτιφαὲς, uno vocabulo, noctilucum, vel noctu lucens. et sic quoque citat, nescio quo auctore, Casaubonus ad Diog. Laërt. p. 79. 6 f. ζωήν. 7 μετεσχηκέναι] subaudi τοῦ ἀεὶ ὄντος, quod statim sequitur. qui autem ex eo, quod aliqua res existat, conjecturam facit, eam participem illius rei esse, quae semper est, et, ut reliquae sint, efficit, et qui porro concludit, quantum illa prior res ab hac posteriore absit, ille — 14 posset legi τῶν ὀνομάτων, sed non opus est, nam τοῖς ὀνόμασι tantundem est atque ἐν τοῖς ὀνόμασι. at illud certius est, ἁπτομένους leg. oportere. 31 ἀλλ' ἔσω μὲν — ob sequentia: sit etiam Epicurus Platone prudentior. 35 κοινῇ. porro καὶ hic accipio pro καίτοι, quamvis. καὶ μηδὲν ἡγούμενος — etiamsi non existimet. 31 sic distinguendus est hic locus atque ordinandus: τὸ ἀΐδιον τῷ γινομένῳ, τὸ ἀνώλεθρον τῷ φθειρομένῳ, τὰς ἀπαθεῖς — φύσεις ταύταις ταῖς ἐν τῷ — εἶναι μηδένα χρόνον ὡσαύτως ἐχούσαις. εἰ δὲ δὴ διήμαρτε τούτοις ὁ Πλάτων, δικαίως, ὡς ἔνι μάλιστα, ὀνομάτων — 44 f. ὅτι τὰ φαινόμενα γινόμενα, quod eas res, quae in oculos incurrunt, γινόμενα, non autem cum Epicureis ὄντα, nominavit. 45 cf. p. 1114. penult. 46 nihil deesse videtur quam ὁ λόγος, aut ὁ τοῦ λόγου εἱρμός.

49 ἐπεί-

49 ἐπείρηκε. id est ἐπεῖπε *subjunxit, adjecit.* 50 τὸ διήγημα.

1117. 9 comma post ἀρετὰς figendum. nam κενὰς non ad hoc vocabulum, sed ad ἐλπίδας pertinet. 12 f., ἐπὶ κακοῖς. 15 γόνασιν αὐτῷ. 19 locum hunc manifesto mutilum et corruptum non expedio. 22 παντός. *quantivis emerent.* 47 ἐκεῖνος [vel ἐκείνως] δ' ἦν ἄν, ὦ μακάριε. 50 ἐναργῶν. *claris, perspicuis, manifestis,* uti etiam Xylander emendavit. *penult.* ἐπιτήδειος ὢν] num ἐπ' ἐνδείας ὢν, vel ὑπόπεινος ὢν *esuriens.*

1118. 18 τὸ χρειῶδες. 25 vid. Casaubon. ad Diogen. Laert. 9, 5. 38 post δυνάμεων videtur προϊόντες deesse. 52 οἷς ἐπῄει τῶν ἄλλων.

1119. 4 τὸ] l. τι. 8 ante ὄργανα figendum comma. *caeterae vero omnes tam mentis quam corporis partes sunt instrumenta virtutis in hac praecipua et summa vi animi sitae.* 10 f. ἐγκεκραμένην. 12 f. ἐκεῖνα δ' ἤδη, aut ἐκεῖνα δ' ἂν εἴη. 14 ἐπιτεθυμμένον *infatuatum superbia.* 19 ἐνεποίησε. 25 χρώμενος γέλωτι πρὸς τοὺς σοφιστὰς, λογαρίων προὔβαλεν αὐτοῖς. 27 f. ἀπιθανότητα. insolens quidem vocabulum; at, quid tam insolens et durum, quod tragici et philosophi ausi non fuerint? 44 τίνι γὰρ προηρόσια θύσομεν. vid. Corsini *Fasti Attici* T. II. p. 366. et sic quoque conjecit Xylander. de Phosphoriis vid. idem Corsinus p. 174. 46 μὴ γαμηλίους [vel τελείους] ἀπολιπόντες.

Noti Iupiter τέλειος et Iuno τελεία. 47 προηροσίες. 50 aut delendum καὶ, aut καὶ πάνυ ταῦτα leg. 52 locus hic e philoſophia Stoica eſt declarandus. τὰ λεκτὰ ſunt Stoicis ideae rerum, notiones mente conceptae, pronunciari paratae. Statuebant hi objecta, quae τὰ τυγχάνοντα appellabant, res in ſenſus incurrentes; notiones animi de illis, τὰ λεκτὰ et τὰ σημαινόμενα; denique pronunciata de illis τὰς ἐκφορὰς et τὰ κατηγορήματα. vid. Bruker P. I. Hiſt. Phil. p. 919. et 1258.

1120. 4 f. ἀλλ' ἕτερον μὲν ἀνθρώπῳ τί ἐστιν εἶναι. 8 nihil videtur deeſſe. 11 τὸ τρέχειν κατηγορούμενον? εἰ δὲ ἕτερον — 13 f. εἴπερ οὖν ταῦτα ἐξετάζει πικρῶς. 34 τὸ δ' ἐστὶ μηκέτι προσαποφαινόμενοι. 38 αὐτῶν. 41 poſt πικραίνεσθαι excidiſſe καὶ ψύχεσθαι καὶ θερμαίνεσθαι, patet e ſequentibus, quae pariter quoque monſtrant, verſu 45 poſt ἄκρατος excidiſſe καὶ φωτεινὸς ὁ τῆς ἡμέρας ἀήρ. 47 τὸ μέλι deeſt ad explendam lacunam. 50 καὶ πρὸς τὸν ἥλιον ἀμβλ.

1121. 3 εἰ] l. οἱ. 8 τὸ delend. in his Infinitivis ἱπποῦσθαι et τοιχοῦσθαι ſubauditur τὴν αἴσθησιν. 10 οὐ σκαληνὸν [vel σκαληνὴν] τὴν κώπην, οὐδὲ — 25 aut ἀλλ' ὅτι φάντασμα leg. aut vſ. 26. leg. γεγονέναι. 30 τοῦ] l. σοῦ. 35 f. ἐκείνας δὲ τοῦ πάσχειν. nihil enim videtur deeſſe. 36 ἐγγύς τε γενόμεναι. 39 καὶ προσελθοῦσι. 40 αἴσθησιν ἑτέραν ἑτέρας ἐναργεστέραν. 43 ὥστε, εἰ ταύταις ἑπομένους.

51 poſt

51 post ὑπόληψιν vel in hac regione καινοδοξίας vel καινοτομίας, vel καινολογίας, vel simile quid desideratur. *injecisse animis hominum opinionem et suspicionem novarum ab ipso traditarum doctrinarum.* pen. ὑποποιεῖσθαί τι [vel τα] τῶν παλαιῶν. *veterum sanctiones* [aut *e veterum scitis quidquam*] *pro suo venditasse.* ult. ἐγκαλεῖν] subaudi αὐτῷ.

1122. 2 recte dat Edit. Basil. δεομένοις. 27 προσπίπτειν. SALMAS. 34 ut alii hujus *pag.* loci, sic hic mihi obscurus est. video argumentum esse ab Epicureis objectum, cujus, si recte percipio sententiam, debuit Plutarchus id sic enuntiare: ἀλλὰ μὴν παντί γε τῷ πεπεισμένῳ ὡς αἴσθησιν ἔχειν — *atqui nemini, qui quidem existimet sensum habere et carnem oportere, non videbitur voluptas bonum,* 52 αὐτῆς.

1123. 1 τὰ γὰρ —] responsio est ad propositam ab Epicureo argumentationem. 9 ἥδεσθαι supplendum, ut etiam Xylander observavit. 10 τί ἄλλο ἐναργὲς οὕτως ἐστίν. 14 πυρῶσι] f. πυρωποὶ, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἐμὴν ἔχουσαι μητέρα. ille versus ex aliquo epico, hic e tragico sumtus est. 15 verba perperam iterata delentur. 16 καὶ ἕτερα πολλὰ τούτων ἔτι τραγικώτερα. potest quoque ἔτι abesse. 17 num κριοειδέα, an κριόχηλα, *ungulis arietum instructa.* 22 f. εἶτα ἐπὶ τίνι τῶν ὄντων — *quid igitur rerum uspiam extat, de quo nequeat dubitari et judicium suspendi?* 28 dubitabam aliquando de ἀφασίαν, et ἀσάφειαν conjiciebam; sed bene

habet vulgata. eſt *ea cognitionis perplexitas, ut quid aliqua de re aut pronuncies, aut non pronuncies, neſcias.* praefert tamen Sallier ad Thomam Mag. p. 135. ἀσάφειαν. 33 diſtinguo ſic: ἡ γὰρ ἰσότης, ἣν ὑποτίθενται πᾶσι, τῶν νενομισμένων ἀφίστησι μᾶλλον, ἢ — 34 videri queat τοῖς παρανόμοις leg. eſſe, ob praemiſſum τῶν νενομισμένων, et vſ. 32. παρανόμοις φάσμασι. ſed παράλογος et παράνομος ſenſu paene conveniunt ſignificantque id, quod ſanae rationis dictamini et uſui inter homines recepto adverſatur. 41 f. ὡς οὐκ ἔστιν ἀπορεῖν, ἄμεινον ἐπέχειν. 45 ἀπειρίας.

1124. 2 ἢ τὸ ἀληθὲς [vel ὑπάρχον] ψεῦδες καὶ ἀνύπ. 23 ἀπαγγέλλων καὶ πάσχων αὐτὸ τὸ τῶν γ. 24 τῇ ὑπερβολῇ. 30 recte dat Baſil. ἄλλος. ibid. f. ὡς οἱ περὶ τὸ θεῖον. 37 κατεδεῖται. 47 ὅταν ἀναιρεθῶσι.

1125. 2 πέρυς. 7 κάλλιον οὐδὲν, οὐδὲ δίκην — 18 καὶ μυκήμασι δηλοῖ deeſt poſt χρεμετισμοῖς. 21 f. ἢ προσδοκῶσαι μέλλουσαι. 25 τῆς] l. τὸν. 28 λέγειν] f. σκοπεῖν, vel ἐπιμελεῖσθαι. 37 ὁμοῦ τι πάντας. 48 τὸ συνεκτικὸν. 49 κύκλῳ, ut etiam Xylander. 50 κυρίων. nam Epicuri poſitiones κύριαι δόξαι, non κυριώταται inſcribebantur. *pen.* σφῶν] l. σοφῶν. ut etiam Xylander expreſſit in Latinis: *quamvis vivos ſapientes haud deceat.*

1126. 1 de Antidoro Epicureo vid. Menage ad Diog. Laërt. X, 8. Bio Sophiſta eſt idem cum Boryſthenita. vid. Idem ad IV, 46 ſq. ubi inter alia Scholiaſtae Horatii ad illud: *ille Bio-*

Bioneis sermonibus et sale nigro, haec verba profert: *Bion, Sophista cognominatus, mordacissimis versibus est usus*, Videtur ex h. l. posse concludi, Epicurum etiam adversus Bionem scriptis pugnasse. nam adversus Antidorum ab eo editam fuisse disputationem constat e Diog. Laërtio. 23 τις delend. ἀτρέμα. *nonne fuisset ipsi Antidorus aut Bio sic occursurus, ut versum Euripidis ipsi occineret: mane quietus tuis in fasciis, o miser.* ipse cum insanias, me liberatum is insania? 6 f. τήν τε πολιτικὴν τέχνην τεχνῶν μεγίστην — 13 post ἐξελέγξας videtur ἀπήλαυνε vel ἐταπείνωσε, vel simile verbum deesse. 20 ϗ primum delend. 23 v. Menage ad Diog. Laërt. III, 46. 27 ἐξελῶντας αὐλῆς. aula regia hic memorata videtur Demetrii Poliorcetae fuisse, aut Eumenis Pergameni. 30 quum Menedemus fuerit Eretriensis, seu Euboeensis, videntur Pyrrhaei hic dicti incolae Pyrrhae in Euboea sitae esse. praeter illa, quae de Menedemo ad p. 52. diximus, v. Humphr. Hody contra Aristeam c. 8. §. 3. et 4. 36 Δήλιος] Nomen proprium ab insula Delo formatum, nescio qua de causa, aut quo tempore, ut quidam peculiare sibi nomen gesserunt Λάκων, alii Θεσσαλὸς, alii Σάμιος, alii Ἀθηναῖος. 37 Δημύλῳ] de nomine tyranni, quem Zeno Eleates tollere voluit, vid. Menage ad Diog. Laërt. IX, 25. 38 ἐν πυρὶ] vocabula haec ex hoc vs. in proximum 39. deducenda et post χρυσὸν immittenda sunt. Zeno enim non combustus, sed tormen-

mentis diu protractis flagellisque fuit peremtus. 40 f. ἀνδρὶ μὲν ἀληθινῷ φοβερὸν. 44 post τυραννοκτόνος videtur ἀνεφάνη excidisse. 51 ἐγράφετο καὶ πάσαις. nam alias flagitaret constructio μεγαληγορῶν Ἐπίκουρος καὶ σεμνύνων. *penult. nonne, si quid tale perfecissent, non suffecturum ipsis id celebrantibus fuisset omne, quidquid papyri Nilus fert.*

1127. 3 παρέχειν. 6 μὴ delend. et recte abest ab Edit. Basil. 7 f. τῆς δόξης ὀνομάζουσι, μόνον τὸν Ἐπ. 9 post μικκὸν comma ponendum. 12 ὅλος. gemino ō μικρῷ. 15 συνεῖδον. 17 κατὰ] f. καταλιπόντες. *omisso studio indagandae rectae rationis vitae et virtutis exercendae.* 22 f. καίτοι λοιδορῶν. 24 f. μακρὸν γέλωτα γελάσαι. 32 πράζω μὲν, duobus vocabulis. 35 τοῦ πέλους. id est τοῦ χρωτὸς. *nisi quatenus illae opiniones vexationem in pelle nascentem ex aliqua plaga consciscunt.* nam πέλας et *pellis* idem est. affectasse Epicurum glossematicum et peculiare sibi, obscurum, contortum et insolens dicendi genus, notum est.

RECTENE PRAECEPERIT EPICVRVS VITAM IN OBSCVRO AGERE?

1128. 9 quamvis διατρέπειν usitatius sit, ubi significetur, aliquem incusso pudore metuve aut horro-

horrore vel naufea, ab eo, quod inftituiffe, cupiiffetve, avertere, non aufim tamen propterea vulgatum damnare. 13 τῇ κατὰ πρῶραν ὁρμῇ. 19 hiat hic locus. fententia videtur hoc flagitare: ἀλλὰ τῦτο μὲν πρὸς τὸν συμβϋλεύοντα, vel ἀλλὰ τῦτο μὲν πρὸς τὸν λαθεῖν παρακελευόμενον. fcil. τείνει. *at hoc quidem ad eum pertinet, qui, ut obfcuri vivamus, fuadet* vel *praecipit.* αὐτὸ δὲ τὸ πρᾶγμα, *ipfum autem id, quod fuadet, qui poteft pravum et nequam non effe?* 21 ἵνα μὴ —] locus mihi obfcurus. num ἀλλ' αἰσχρὸν τὸ ζῆν, ἥν τινα μὴ ἀγνοῶμεν πάντες. *ain vero turpe cuiquam effe ita vivere, ut noftrum quisquam fit, qui eum norit?,* aut ἵνα δὴ ἀγνοῶμεν πάντες πάντας, *at turpe fcilicet eft vivere, eaque de cauffa efficere debemus, ut nemo noftrum alteri notus fit.* 27 Φρενιτίζων, ut etiam Xylander. 28 f. ἀγνοϋμενος τοῖς προσήκϋσι [vel συγγενέσι] κεῖσαι. *jace ignoratus a tuis neceffariis.* ἴθι, τῇ κακίᾳ καὶ τοῖς πάθεσι νόσον ἀνήκεστον νόσει. 32 poft προσεῖχον deeffe τοῖς παρϋσι vel προσιϋσι, demonftrat proximum τϋτων, quod non haberet alias, quo refpiceret. 35 συνεραvιζομένην. 37 ἑκάστων. *penult.* τοῖς] l. τϋς. *neque confcribe tibi ex Ægypto arceffitos fcholae tuae alumnos futuros juvenes.*

1129. 6 f. ἵνα δῆθεν ἀποθανόντος λάθωσιν, ἵνα ἀμνηστίαν νομοθετῇς ἀρετῇ— *ut fcilicet, te vivis exempto, lateant, ut, ex arbitrio imperioque tuo, virtutem confequatur oblivio* vel *ignoratio,*

tio, ut ars nulla exerceatur, ut conticescat philosophia, ut in obscuro delitescat secunda et splendida fortuna. 9 f. γνῶσιν, ἐπὶ τῷ πάντα ποιεῖν ἐφ' ἡδονῇ λανθανούσῃ [aliis in libris fuit: πρὸς ἡδονὴν λανθάνουσαν, ambae deinceps lectiones in unum textum confusae fuerunt] λάθε βιώσας. *si autem notitiam hominum mutuam tollis, ut lumina e convivio, eo fine, ut omnia, quae agas, voluptatis ergo consequendae, sed occultae, et lucem horrentis, agas, in obscuro velim vivas.* 10 πάνυ μὲν οὖν] subaudi λήσω. *faciam, quae imperas.* 14 ἐπὶ ταῦτα τὴν λήθην] scil. ἄγειν δεῖ, vel προσκαλῶ, *advoco, arcesso.* Ita Demosth. Philipp. I. c. 8. μή μοι μυρίους, μηδὲ δισμυρίους ξένους, μηδὲ τὰς ἐπιστολιμαίους ταύτας δυνάμεις, scil. λέγετε, vel ψηφίζεσθε. Sermonis ejusmodi compendio contracti exempla ad Sophoclis Trachinias vs. 1031. contuli. 35 καθῆσθαι] vid. p. 957, 33. 42 f. μακρὰν διεσπασμέναις πάλλεται φαντασίαις [videtur dictio tragici cujusdam esse] οἷον αὐτὸ τὸ ζῆν τῶν ἀνθρώπων, ὑποσημαίνων. *longe distractis* [et prorsus non cohaerentibus, sed vagis, turbidis sibique pugnantibus] *quatitur imaginationibus, ea re significans, qualis sit et quo loco habenda ipsa hominum vita,* scil. vaga, turbida, inconstans, parum sibimet ipsa consentiens. 44 ἀπεπτοίησεν leg. esse dubium nullum est, et vidit jam Xylander, et est in Codd. T. et V. *abegit, velut increpitas aviculas* — sed ἀστεροπῆας non est epithetum insomniis conveniens. 47 νέοι ἐφ' ἡμέρῃ τρέφοντες. conf. p. 722.

p. 722, 37. ubi Plutarchus verbo Democriti στρέφοντες de suo interpretamentum supposuit φρονέοντες. est autem στρέφειν de restionibus σχοινοστρόφοις, vel σχοινοπλόκοις translatum. 48 συντόνω σπαδθέντες. 51 ἄνθρωπον, et f. ἐστὶ γὰρ ἄδηλος, καὶ ἄγνωστος ἐν τῷ παντὶ, πολλῷ καὶ ἀχανεῖ ὄντι, κατὰ μικρὰ — *nam particulae, unde homo coalescit, jam ante eum natum sparsae per universitatem rerum illam ingentem et immanem vagantur, sed in iis dum adhuc sparsus fluitat homunculus nondum natus, nemini notus est. at quando ipse αὑτῷ, secum coit.* hoc est, quando particulae unumquemque nostrum constituentes in unum massam coëunt ex illa dissipatione — *ult.* ἀλλ' οὐσία εἰς γνῶσιν, vel ἀλλ' οὐσίας ὁδὸς εἰς γνῶσιν.

1130. 15 πρὸς τὰ σκοτεινά. 20 ἱλαράν. redit enim ad ἡδονὴν eique adjuncta nomina substantiva Gen. foeminini. 23 f. καίτοι τῆς μὲν δόξης τοῦ ἀεὶ εἶναι τεκμήριόν φασιν τὸν εὐσεβῶν χῶρον. 26 f. τοῖσι καρπῶν μελανοπώρων καὶ σκιερῶν δένδρων. μελανόπωροι κάρποι sunt illi, qui ubi maturuerunt, lividescunt et nigrescunt, ut uvae, pruna, etc. potest quoque legi. τοῖσιν εὐκάρπων [vel εὔκαρπον] μελανοπώρων. 27 ἄκλυστοι. et sic quoque Cod. Petav. *quorum neque strepunt fremuntve undae, neque ultra notas ripas efferuntur.* 29 comma delendum. nam παραπέμποντες cohaeret cum ἐν μνήμαις. sese mutuo transmittere in memoriis et sermonibus de praeteritis et praesentibus dicitur

multi-

multitudo congregata illa, quae renovanda memoria rerum praeteritarum et agitandis sermonibus de rebus praesentibus otium sibi fallit. 30 τρίτη] tertiam viam hic nullam video. tantummodo de duabus sermo est. num igitur τριπτὴ, *trita*, calcata, regia *via improborum* est. 38 ante inspectum Homerum [locus est Odyss. λ. 218.) conjiciebam ὀστέα κ'ῖνας ἔχουσι, neque adhucdum poenitet conjecturae nam quamvis vulgata hujus loci lectio tam hic, quam in Homero, consentiat, unde efficitur, veteres ita in Homero legisse, ut Plutarchus legit; non tamen ex eo sequitur, Homerum ita dedisse. sententia profecto est convenientior ὀστέα κ'ῖνας, *non enim amplius habent carnes et ossa et nervos.* 38 οὐδ' ἐστὶν ὑπόλ. 39 ὅπερ ἐστὶ] Basil. Ald. et Cod. Petav. dant αἵπερ εἰσὶν. recte habet utraque lectio, sive ἀντιτύπου, ut editum est, legas, sive ἀντιτύπων. nam perinde est. ὅπερ si tuearis, respicit ad δέξασθαι. *nullae corporis reliquiae supersunt mortuis,. quae possent supplicia tolerare, id quod rei durae*, vel *rerum durarum et impulsui renitentium est.* Si autem αἵπερ εἰσί malis, ita erit vertendum — *supplicia tolerare, quae supplicia tantum in corpora solida et resistentia cadunt.* 41 παντελὴς, ut etiam Codd. T. et V. 42 ποταμὸν τῆς λήθης, καὶ καταποντίζων. penult. ἀπραξίαν πᾶσαν, ἄγνοιάν τε καὶ ἀδοξίαν.

JUN 26 1945

